

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Hovorky a přísedících Ing. Jany Svobodové a Michala Ridoška v hlavním líčení konaném 27.11.2020,

takto:

Obžalovaní

1. Ing. Martin Dvořák, narozený [REDACTED]
2. Ing. Ivo Štika, narozený [REDACTED]
3. Ing. Jan Janků, narozený [REDACTED]
[REDACTED]
4. JUDr. Peter Kmet', narozený [REDACTED]
[REDACTED]
5. Ivo Rittig, narozený [REDACTED]
6. Mgr. Bc. David Michal, narozený [REDACTED]
[REDACTED]
7. Mgr. Marek Stublej, narozený [REDACTED]
[REDACTED]

8. Jan Valtr, narozený [REDACTED]

9. Mgr. Karolína Babáková, narozená [REDACTED]
[REDACTED],

10. Petr Michal, narozený 30. 6. 1982, [REDACTED]
[REDACTED],

11. Jana Šádková, narozená [REDACTED]
[REDACTED],

12. Ing. Jaroslav Kubiska, narozený [REDACTED]
[REDACTED],

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

Vrchního státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 7 VZV 10/2013 ze dne 6.11.2017,

ze skutků uvedených pod body I. / 2) a II. / 2) obžaloby, kterou jim bylo kladeno za vinu, že: I./2)

„V blíže neurčený den v druhé polovině roku 2007 na blíže nezjištěném místě v Praze Ing. Martin Dvořák jako generální ředitel společnosti Dopravního podniku a Ing. Ivo Štika, ekonomický ředitel společnosti Dopravního podniku po předchozí dohodě s ředitelem a předsedou představenstva společnosti Neograph a. s. se sídlem Praha 1, Opletalova 55, Ing. Janem Janků a zástupcem společnosti Cokeville Assets Inc., registrační číslo 590046, se sídlem Tortola, Road Town, OMC Chambers, P. O. Box 3152, Britské Panenské Ostrovy, podnikající na území ČR prostřednictvím organizační složky Cokeville Assets Inc., organizační složka, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, JUDr. Peterem Kmetěm, ředitelem společnosti a vedoucím organizační složky v ČR, v úmyslu obohatit nejméně společnost Neograph a. s. a Cokeville Assets Inc. účelově využili ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, dle kterého se nevztahuje povinnost zadavatele vyhlásit otevřenou veřejnou soutěž za předpokladu, že se jedná o utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti, v tehdy účinném znění. Na základě předchozího návrhu JUDr. Petera Kmetě účelově označili jízdní doklady Dopravního podniku jako ceninu, ačkoliv v rámci předchozích výběrových řízení na dodavatele jízdních dokladů byla vždy vyhlášena veřejná zakázka formou otevřeného nadlimitního výběrového řízení. Na základě pokynu Ing. Martina Dvořáka byly ze strany Dopravního podniku bezdůvodně ukončeny již od srpna roku 2007 rovněž probíhající přípravy otevřené veřejné zakázky na tisk a dodávku jízdních dokladů organizátorem zakázky společností Veřejné zakázky s. r. o. se sídlem Praha 6, Na Hutích 661. Následně dne 19. 12. 2007 zaslala společnost Dopravní podnik zastoupená Ing. Martinem Dvořákem po předchozích jednáních v období od října do prosince 2007 mezi zástupci Dopravního podniku Ing. Martinem Dvořákem a Ing. Ivo Štikou a zástupcem společnosti Neograph a. s. Ing. Janem Janků výzvu k podání nabídky na tisk jízdních dokladů pouze společnosti

Neograph a. s. Dne 11. 1. 2008 na blíže neurčeném místě v Praze Ing. Martin Dvořák v rozporu s jemu uloženými povinnostmi řádně hospodařit s prostředky jemu svěřenými Dopravním podnikem a střežit a ochraňovat majetek Dopravního podniku před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy Dopravního podniku a povinnost zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku Dopravního podniku v čl. III. Základní povinnosti Manažerské smlouvy na rok 2007, ve znění dodatku k této manažerské smlouvě uzavřeným dne 3. 1. 2008 mezi Dopravním podnikem a Ing. Martinem Dvořákem ve spojení s § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákoníku práce uzavřel za společnost Dopravní podnik jako generální ředitel, ačkoli nepřijal žádná opatření k výběru pro Dopravní podnik nejvýhodnější nabídky na tisk jízdních dokladů, se společností Neograph a. s., zastoupenou předsedou představenstva Ing. Janem Janků, „Rámcovou smlouvu o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků“, čímž Ing. Martin Dvořák, Ing. Jan Janků, Ing. Ivo Štika a JUDr. Peter Kmet' způsobili Dopravnímu podniku škoda ve výši nejméně 96.741.581,68 Kč, které byly na základě předmětných smluv vyvedeny z majetkové podstaty Dopravního podniku v důsledku úhrady předražených plnění, přičemž jen provize pro společnost Cokeville Assets činila nejméně 41.205.822,00 Kč“.

tedy

Ing. Martin Dvořák

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě a jinému prospěch měl zjednat některému dodavateli výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů jako člen organizované skupiny, měl způsobit takovým činem značnou škodu a získat takovým činem pro jiného značný prospěch,

jednak si měl přisvojit cizí věc, která mu byla svěřena, spáchat uvedený čin jako člen organizované skupiny a měl způsobit činem škodu velkého rozsahu,

Ing. Ivo Štika

jednak měl umožnit jinému jako členovi organizované skupiny v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě a jinému prospěch, zjednat některému dodavateli výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a měl způsobit takovým činem značnou škodu a měl získat takovým činem pro jiného značný prospěch,

jednak měl umožnit jinému jako členovi organizované skupiny přisvojení si cizí věci, která mu byla svěřena, a měl způsobit tímto činem škodu velkého rozsahu,

Ing. Jan Janků

jednak měl umožnit jinému jako členovi organizované skupiny v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě a jinému prospěch, zjednat

některému dodavateli výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a měl způsobit takovým činem značnou škodu a měl získat takovým činem pro jiného značný prospěch,

jednak měl umožnit jinému jako členovi organizované skupiny přisvojení si cizí věci, která mu byla svěřena, a měl způsobit tímto činem škodu velkého rozsahu,

JUDr. Peter Kmet'

jednak měl umožnit jinému jako členovi organizované skupiny v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě a jinému prospěch, zjednat některému dodavateli výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a měl způsobit takovým činem značnou škodu a měl získat takovým činem pro jiného značný prospěch,

jednak měl umožnit jinému jako členovi organizované skupiny přisvojení si cizí věci, která mu byla svěřena, a měl způsobit tímto činem škodu velkého rozsahu.

II/2)

„V době od počátku plnění z účelově Ing. Martinem Dvořákem, generální ředitelem Dopravního podniku, a Ing. Janem Janků předsedou představenstva společnosti Neograph a. s. se sídlem Praha 1, Opletalova 55 (dále jen Neograph) uzavřené Rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků, tedy ode dne 11. 1. 2008, z bankovního účtu společnosti Neograph, č. ú. 1083362/0800 vedeného u banky Česká spořitelna, a. s. se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, z doposud nezjištěného místa v České republice převáděla na základě opakovaných pokynů Ing. Jana Janků pracovnice společnosti Neograph Václava Franceová, nar. [REDACTED], finanční prostředky společností Neograph získané jako plnění ze smluvního vztahu uzavřeného dne 11. 1. 2008 mezi společností Dopravní podnik a společností Neograph, a to za rok 2008 ve výši 27.200.097,20,- Kč, za rok 2009 ve výši 36.805.385,50,- Kč, za rok 2010 ve výši 82.978.405,58,- Kč a za rok 2011 ve výši 56.255.059,44,- Kč tedy společnost Dopravní podnik zaslala na účet společnosti Neograph za období let 2008 až 2011 částku v celkové výši 203.238.947,42,- Kč. Následně na základě účelově uzavřeného smluvního vztahu ze dne 10. 8. 2007 mezi společností Neograph, za níž tuto smlouvu uzavřel Ing. Jan Janků, a společností Cokeville Assets Inc., organizační složkou, za níž tuto smlouvu uzavřel její vedoucí JUDr. Peter Kmet', na její účty vedené bankami ve Švýcarské konfederaci a v Kyperské republice, a to konkrétně částky v roce 2008 v celkové výši 7.140.000,- Kč, v roce 2009 v celkové výši 9.283.550,- Kč, v roce 2010 v celkové výši 12.345.312,- Kč a v roce 2011 ve výši 11.274.710,- Kč. V období od roku 2008 do roku 2011 takto převedla Václava Franceová společností Cokeville Assets Inc. na základě pokynů Ing. Jana Janků celkovou částku ve výši 40.043.572,- Kč, a to po předchozí domluvě Ing. Jana Janků s Mgr. Markem Stubleym, který se podílel v předmětné době na přípravě smluvních vztahů Dopravního podniku včetně smlouvy mezi Dopravním podnikem a společností Neograph ze dne 11. 1. 2008, Mgr. Davidem Michalem, který nejméně ode dne 11. 3. 2008 zastupoval společnost Cokeville Assets Inc. a který nejméně ode dne 1. 8. 2006 zastupoval

současně také Ivo Rittiga, a Ivo Rittigem, který kontroloval realizaci plateb společnosti Cokeville Assets Inc. prostřednictvím Jana Valtra, který v době nejméně ode dne 14. 2. 2008 do dne 12. 9. 2011 po předchozí dohodě nejméně s Ivo Rittigem, Mgr. Markem Stubleyem a Mgr. Davidem Michalem dohlížel na průběh plateb společnosti Cokeville Assets Inc. v souvislosti s plněními souvisejícími se službami dodávanými společností Dopravní podnik, tedy včetně plnění od společnosti Neograph. Jan Valtr ohledně těchto plateb a fakturací koordinoval předmětná plnění společnosti Cokeville Assets Inc. tím, že v rámci komunikace ze své e-mailové schránky ve společnosti Rittig & Partners, s. r. o. uživatele Jana Valtra a dále z e-mailové schránky jan.valtr@email.cz po předchozí dohodě nejméně s Janou Šádkovou, účetní společnosti Peskim s. r. o., Mgr. Markem Stubleyem, Mgr. Davidem Michalem a Janem Lichtnegerem byl Janou Šádkovou pravidelně informován o fakturacích a počtu prodaných jízdních dokladů na základě smluvního vztahu mezi společností Dopravní podnik a Neograph, o řešených problémech v rámci plnění tohoto smluvního vztahu a tím, že se dne 12. 9. 2011 podílel na dodatečné formulaci tzv. historie smluvního vztahu mezi společností Neograph a Dopravním podnikem za účelem jeho ospravedlnění. Nejméně Ivo Rittigovi z uvedených finančních prostředků po předchozí dohodě Ing. Jana Janků, JUDr. Petera Kmet'ě, Mgr. Marka Stubleyho a Mgr. Davida Michala Jana Lütken vyplatila částku ve výši nejméně 19.623.050,- Kč, přičemž pro pokyny Janě Lütken k těmto plněním účelově použili Ing. Ondřej Beneš a Ing. Jaroslav Kubiska a další neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. smlouvu mezi společností Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem ze dne 1. 8. 2006, kterou dne 27. 7. 2006 podepsal Ivo Rittig v Monaku a JUDr. Peter Kmet' dne 1. 8. 2006 v Zugu ve Švýcarské konfederaci, a v níž Ivo Rittig zplnomocnil ke komunikaci za svou osobu Mgr. Davida Michala. Na základě takto účelově uzavřeného smluvního vztahu mezi společností Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem Jana Šádková následně vystavovala fiktivní faktury, které podepisovala jménem fiktivní osoby Maria Gold. Následně na podkladě Janou Šádkovou vyhotovených faktur Ing. Ondřej Beneš, Ing. Jaroslav Kubiska a další neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. vyhotovovali v sídle společnosti na adrese Praha 5, Radlická 28/663, podklady nezbytné pro převod finančních prostředků z účtů společnosti Cokeville Assets Inc. na účty Ivo Rittiga pro service providera Janu Lütken, která zajistila vlastní převod finančních prostředků z účtů č. 273284281.80H, IBAN CH610027327328428180H vedeného u USB AG se sídlem Zurich, Švýcarská konfederace, a z účtu č. CY09018000030000201100058673 u Eurobank EFG Cyprus Ltd., Kyperská republika, společnosti Cokeville Assets Inc. na účet č. 12739000700113179000 A34, IBAN MC7512739000700113179000A34 u Credit Foncier de Monaco, Monako. Ivo Rittig, Ing. Jan Janků, JUDr. Peter Kmet', Mgr. David Michal, Mgr. Marek Stubley, Ivo Rittig, Ing. Jarolsva Kubiska a Jan Valtr věděli, že předmětné finanční prostředky pocházejí z plnění poskytnutého společností Neograph od společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy akciová společnost za předražené ceny dohodnuté mezi Ing. Janem Janků, JUDr. Peterem Kmet'em a Ing. Martinem Dvořákem, Ing. Ivo Štikou mimo zadávací řízení, ačkoli pro aplikaci výjimky ze zákona o veřejných zakázkách, ve znění účinném ke dni 11. 1. 2008 dle jeho § 18 nebyly splněny podmínky, a že smlouva mezi společností Neograph, a Cokeville Assets Inc. ze dne 10. 8. 2007 a smlouva mezi Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem ze dne 1. 8. 2006 sloužily k zastření pravého účelu převodu předmětných finančních prostředků spočívajícího v osobním obohacení nejméně společnosti Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittiga.

Dále na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o spolupráci a konzultační činnosti na území Evropy“ ze dne 18. 9. 2008 mezi společností Cokeville Assets Inc., zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a společností Mavex Group Incorporated, zastoupenou ředitelem Hansem Grobem, nar. [REDACTED], bytem Švýcarská konfederace, přičemž jako kontaktní osoba za obě společnosti byla AK Šachta & Partners v. o. s., zastoupená Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Milanem Kučerou, Ing. Jaroslav Kubiska ze sídla společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663 převáděl finanční prostředky na účet č. CH720027327325437375P (IBAN) u USB AG, Zurich, Švýcarská konfederace, společnosti Mavex Group Incorporated se sídlem Overseas Management Company Trust (B.V.I.), Ltd., OMC Chambers, PO.BOX 3152, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, přičemž benefičním vlastníkem po předchozí dohodě s Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Karolínou Babákovou byl Ing. Martin Dvořák tak, že vystavil příslušné faktury, které následně za smyšlenou osobu Meg Brown podepsala Jana Šádková, následně tyto podklady zaslal Janě Lütken, která na základě těchto podkladů zadala příkazy k převodům. V době nejméně od 29. 10. 2008 do 7. 6. 2010 Jana Lütken na základě podkladů zpracovaných Ing. Jaroslavem Kubiskou převedla částky v celkové výši nejméně 56.964.000,- Kč a 235.000,- EUR, čímž nejméně Petr Michal, Jana Šádková, Mgr. David Michal, Ing. Jaroslav Kubiska a Mgr. Karolína Babáková zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 5.443.909,- Kč získaných účelově a protiprávně uzavřeným závazkovým vztakem se společností Neograph ke škodě Dopravního podniku.

Následně z účtů společnosti Mavex Group Incorporated byly předmětné finanční prostředky za stejných podmínek na základě pokynů a žádostí Mgr. Davida Michala, Petra Michala, Mgr. Karolíny Babákové a Jany Šádkové a na základě účelové Smlouvy o budoucích půjčkách ze dne 29. 5. 2008 uzavřené mezi Mavex Group Incorporated a Aelia Limited podepsané Janou Lütken a Marií Demetriou, jejímž předmětem byl úvěrový rámec 200 mil. Kč v období od roku 2008 nejméně do konce roku 2011, převedeny Ing. Jaroslavem Kubiskou a Ing. Ondřejem Benešem, tak, že tito na adrese sídla společnosti Peskim s. r. o. v Praze 5, Radlická 28/663, připravili potřebné podklady k převodu a tyto následně odeslali Janě Lütken, která zajistila zadání příslušného příkazu k převodu na účet č. 33373220081012 vedený u banky Societa Generale Cyprus Ltd. společnosti Aelia Limited Inc, sídlem HE G. Pavlides Court, Arch. Kyprianou a Agiu Andreou 2, Limassol, Kyperská republika. Benefičním vlastníkem společnosti Aelia Limited byl po předchozí dohodě s nejméně Mgr. Karolínou Babákovou a Mgr. Bc. Davidem Michalem Ing. Martin Dvořák. V období od prosince roku 2008 do 10. 11. 2010 Jana Lütken na základě pokynů Ing. Jaroslava Kubisky a Ing. Ondřeje Beneše převedla částku v celkové výši nejméně 117.948.000,- Kč a 308.661,- EUR, čímž Mgr. David Michal, Petr Michal, Mgr. Karolína Babáková, Jany Šádkové a Ing. Jaroslav Kubiska zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 5.443.909,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Dále na pokyn Mgr. Davida Michala a Jany Šádkové Ing. Jaroslav Kubiska a další dosud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. realizovali převody v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, tak, že vypracovali instrukce k převodům, které po podpisu Mgr. Davida Michala a Mgr. Karolíny Babákové, odeslali na Kypr Márii Demetriou, nar. [REDACTED], bytem v Kyperské republice, která zajistila vystavení příkazu k

převodu na účet dceřiných společností, a to na základě účelově uzavřené smlouvy dne 22. 5. 2008 v Praze „Rámcová smlouva o poskytování budoucích půjček“ s limitem do 50.000.000,- Kč mezi společností Aelia Limited (věřitel), zastoupenou Mariou Demetriou, a společností Aelia Property s.r.o., zastoupenou JUDr. Peterem Kmetřem, včetně Dodatku č. 1 ze dne 31. 8. 2008, jímž došlo ke zvýšení limitu na částku 150.000.000,- Kč. Společnosti Aelia Property a.s. se sídlem Radlická 663/28, Praha 5, byla takto poukázána v roce 2009 částka v celkové výši 30.750.000,- Kč.

Dále blíže neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. na základě pokynů Mgr. Davida Michala a Mgr. Karolíny Babákové a na základě úmyslně a účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o úvěru“ ve výši 17.000.000,- Kč mezi společností Aelia Limited (věřitel), zastoupenou Mariou Demetriou, a společností Real 9 a. s., zastoupenou předsedou představenstva Alexandrem Adámkem a členem představenstva Věroslavem Machutou, se splatností 5-ti let, převedli tak, že vytvořili v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, pro převod nezbytné podklady pro osobu Maria Demetriou, společnosti Real 9 a. s. se sídlem Praha 1, Klimentská 1246/1, v roce 2009 částku ve výši nejméně 16.750.000,-Kč.

Dále blíže neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. na základě pokynů Mgr. Davida Michala a Mgr. Karolíny Babákové a na základě účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o úvěru“ mezi společností Aelia Limited (věřitel), zastoupené Marií Demetriou, a společností MUDI a. s., zastoupenou Sauelovou Hanou a Patrikem Skálou, se splatností do 31. 12. 2012, převedli tak, že vytvořili v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, pro převod nezbytné podklady pro osobu Maria Demetriou, společnosti MUDI a. s. se sídlem Praha 1, Klimentská 1246/1, v roce 2009 částku ve výši nejméně 6.435.000,- Kč,

Z účtu společnosti Aelia Limited převedl Ing. Jaroslav Kubiska a další doposud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. tak, že vytvořili v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, nezbytné podklady pro převod oprávněnou osobou na základě pokynů Mgr. Davida Michala, na účet společnosti Earnway International Limited, se sídlem Room 813, 8/FHolywood Plaza, 610 Nathan Road, Kowloon, Hong Kong, jehož benefiční vlastníkem byl po předchozí dohodě nejméně s Mgr. Karolínou Babákovou a Mgr. Davidem Michalem Ivo Rittig, na základě účelově uzavřené smlouvy v blíže nezjištěné době „Smlouva o půjčce“ s limitem do 60.000.000,- Kč, mezi společností Aelia Limited, zastoupenou ředitelkou Mariou Demetriou, a společností Earnway International Limited, zastoupenou ředitelem Mgr. Davidem Michalem, s možností jednotlivých půjček se splatností 5 let, finanční prostředky v blíže nezjištěné výši a následně byly z účtu č. CH160027327329468065D (IBAN) u banky USB AG, Zurich, Švýcarská konfederace, společnosti Earnway International Limited převedeny Ing. Jaroslavem Kubiskou a dalšími dosud neustanovenými zaměstnanci společnosti Peskim s.r.o. za stejných podmínek na základě pokynů Jany Šádkové.

Mgr. David Michal, Petr Michal, Mgr. Karolína Babáková, Jany Šádkové a Ing. Jaroslav Kubiska svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Aelia Limited zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 5.443.909,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Na základě účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o půjčce“ ze dne 29. 9. 2009 v Praze mezi společnostmi Earnway International Limited, zastoupenou ředitelkou Mgr. Karolínou Babákovou a osobou Jan Valtr, jejímž předmětem byl úvěr ve výši 2.000.000,- Kč se splatností 5 let, Ing. Jaroslav Kubiska zpracoval nezbytné podklady k převodu a po jejich podpisu Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Karolínou Babákovou zadal Ing. Jaroslav Kubiska vlastní příkaz k převodu finančních prostředků, přičemž následně byly takto převedeny dne 8. 10. 2009 finanční prostředky ve výši 1.500.000,- Kč a 500.000,- Kč na účet č. 196713350227/0100 vedený u Komerční banky a.s., majitele účtu Jana Valtra.

Mgr. Karolína Babáková, Jan Valtr a Ing. Jaroslav Kubiska svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Earnway na účet Jana Valtra zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 2.000.000,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Na základě dne 16. 6. 2008, 18. 9. 2008 a dne 2. 10. 2008 účelově uzavřených smluv „Smlouvy o spolupráci“, mezi společnostmi Cokeville Assets Inc., zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a společností Washington Intertrade Inc. (dodavatel), zastoupenou ředitelem Hansem Grobem, a dne 30. 9. 2008 účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o budoucí půjčce“ s limitem do 100.000.000,- Kč, se splatností 5-ti let mezi společnostmi Cokeville Assets Inc., zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a společností Washington Intertrade Inc. (dodavatel), zastoupenou ředitelem Hansem Grobem, ze dne 30. 9. 2008 z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. převedl Ing. Jaroslav Kubiska a další dosud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s.r.o. tak, že na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové vytvořili pro převody nezbytné podklady pro oprávněné osoby v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, a Ing. Jaroslav Kubiska vystavil příslušné faktury, které za smyšlenou osobu Zoe Vasilidis podepsala Jana Šádková. Ing. Jaroslav Kubiska následně poslal vystavené faktury Janě Lütken, která zajistila zadání vlastních bankovních příkazů k převodům. Tímto způsobem byly Janou Lütken převedeny finanční prostředky na účty společnosti Washington Intertrade ve výši nejméně 16.595.463,- Kč a 25.500,- EUR. Tyto finanční prostředky byly určeny pro Mgr. Michala Davida a Mgr. Karolínu Babákovou. Ing. Jaroslav Kubiska, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. na účet společnosti Earnway zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 16.595.463,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

V období od 10. 5. 2009 do 30. 11. 2009 převedl Ing. Jaroslav Kubiska a další doposud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. v 6-ti případech na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené smlouvy o úvěrovém limitu na částku 100.000.000,- Kč, se splatností 5 let, uzavřené v blíže nezjištěné době v Zugu, mezi společnostmi Cokeville Assets Inc. (věřitel), zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a

společností Anemoy Perpatema Limited (dlužník), zastoupenou Marií Demetriou, finanční prostředky z účtu společnosti Cokeville Assets Inc., tak, že připravili podklady nezbytné pro převod finančních prostředků v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, a odeslali tyto podklady oprávněně Janě Lütken, která zajistila zadání vlastních příkazů pro převod prostředků na účet č. 33373470081012 u banky Societe Generale Cyprus Ltd., Kyperská republika, společnosti Anemoy Perpatema Limited, jejímž benefičním vlastníkem byl po předchozí dohodě nejméně s Mgr. Karolínou Babákovou, Mgr. Davidem Michalem Jan Valtr, v celkové výši nejméně 13.504.200,- Kč. Ing. Jaroslav Kubiska, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. na účet Anemoy Perpatema Limited zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 13.504.200,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Dále na základě pokynů Mgr. Davida Michala, Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené Smlouvy o úvěrové lince ze dne 20. 4. 2009 mezi společnostmi Washington Intertrade a Anemoy Perpatema Limited s úvěrový rámcem 100 mil. Kč převedl Ing. Jaroslav Kubiska a další doposud neustanovení zamětsnanci společnosti Peskim s. r. o. tak, že vypracovali nezbytné instrukce pro převod oprávněnou osobou Janou Lütken v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, a tyto podklady zaslali Janě Lütken, přičemž takto převedli v období do června 2009 do listopadu 2009 částku ve výši nejméně 2.024.577,- Kč. Ing. Jaroslav Kubiska, Mgr. David Michal, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Washington Intertrade na účet Anemoy Perpatema Limited zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 2.024.577,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Dále na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené Smlouvy o půjčce mezi společností Cokeville Assets Inc. (věřitel) zastoupenou JUDr. Peterem Kmet'em a Peterem Kmet'em (dlužník) na částku 10 mil Kč ze dne 13. 2. 2007, s úrokem 2% a splatností do 21. 12. 2012 převedl Ing. Jaroslav Kubiska a další doposud neustanovení zamětsnanci společnosti Peskim s. r. o. v jejím sídle na adrese Praha 5, Radlická 28/663, tak, že vypracovali nezbytné instrukce pro převod oprávněnou osobou, přičemž takto převedli v době po 13. 2. 2007 částku ve výši nejméně 4.500.000,- Kč. Ing. Jaroslav Kubiska, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. na účet JUDr. Petera Kmet'e zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 4.500.000,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Uvedených jednání se Ing. Jaroslav Kubiska, Petr Michal, Jana Šádková, Mgr. David Michal, Mgr. Marek Stublej, Jan Valtr, Ing. Jan Janků, JUDr. Peter Kmet', Mgr. Karolína Babáková a Ivo Rittig si byli vědomi toho, že převáděné finanční prostředky pocházejí z nehospodárného nakládání s majetkem Dopravního podniku.“

tedy

Mgr. David Michal, Mgr. Karolína Babáková, Petr Michal, Ivo Rittig, Ing. Jaroslav Kubiska, Jana Šádková, Ing. Jan Janků,

měli zastírat původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, jako členové organizované skupiny a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu, čímž měli získat pro jiného prospěch velkého rozsahu,

Jan Valtr, Mgr. Marek Stubleý, JUDr. Peter Kmet'

měli zastírat původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jako členové organizované skupiny a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu, čímž měli získat pro sebe značný prospěch a pro jiného prospěch velkého rozsahu,

čímž měli spáchat

Ing. Martin Dvořák

pod bodem I./2) obžaloby

jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

jednak zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

Ing. Ivo Štika

pod bodem I./2) obžaloby

jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

jednak zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

Ing. Jan Janků

pod body I./2) a II./2) obžaloby

jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

jednak zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

jednak zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

JUDr. Peter Kmet'

pod body I./2) a II./2) obžaloby

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), d) odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

Jan Valtr

pod body II./2) obžaloby

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), d) odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

Mgr. Marek Stublej

pod body II./2) obžaloby

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), d) odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

Jana Šádková, Mgr. David Michal, Mgr. Karolína Babáková, Petr Michal, Ivo Rittig

pod body II./2) obžaloby

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

Ing. Jaroslav Kubiska

pod body II./2) obžaloby

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 42/2017, Vysočany, 190 00 Praha 9, IČO: 000 05 886, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený JUDr. Vladimír Sitta, MBA, narozený 21.5.1957 bytem Pavlišovská 2288/11, 193 00 Praha 9, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V této trestní věci rozhodoval Městský soud v Praze jako soud prvního stupně podruhé. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17.5.2019 sp. zn. 47 T 7/2017 byl usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. 4 To 12/2020 (dále jen jako „usnesení Vrchního soudu v Praze“) podle § 258 odst. 1 písm. b),c),d), f), odst. 2 tr. řádu z podnětu odvolání státního zástupce a poškozeného JUDr. Vladimíra Sitty, [redacted] zrušen toliko ve zprošťujícím výroku pod body I./2) ohledně obžalovaných Ing. Martina Dvořáka, narozeného [redacted] Ing. Ivo Štíky, narozeného [redacted] Ing. Jana Janků, narozeného [redacted] a JUDr. Petera Kmetě, narozeného [redacted] a ve zprošťujícím výroku pod bodem II./2) ohledně obžalovaných Ing. Jana Janku, narozeného [redacted] JUDr. Petera Kmetě, narozeného [redacted], Jana Valtra, narozeného [redacted], Mgr. Marka Stubleye, narozeného [redacted], Jany Šádkové, narozené [redacted], Mgr. Davida Michala, narozeného [redacted] Mgr. Karolíny Babákové, narozené [redacted], Petra Michala, narozeného [redacted], Ivo Rittiga, narozeného [redacted] a Ing. Jaroslava Kubisky, narozeného [redacted] a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc byla vrácena v rozsahu zrušení soudu I. stupně, neboť bylo nutno učinit ve věci rozhodnutí nové.

2. Ve stručnosti lze shrnout, že obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Praze pod č.j. 7 VZV 10/2013–3422 ze dne 1.11.2017 (dále jen „obžaloba“) napadla u Městského soudu v Praze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

6.11.2017, přičemž je vedena pod sp. zn. 47 T 7/2017 a v říjnu 2018 bylo u Městského soudu v Praze zahájeno hlavní líčení, které vyvrcholilo dne 17.5.2019 vyhlášením zprošťujícího rozsudku. Obžaloba vinila obžalované ze spáchání skutku pod bodem I./1 označovaného jako skutek „Crosspoint“, kterým měla být způsobena společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 42/2017, Vysočany, 190 00 Praha 9, IČO: 000 05 886 (dále jen „DPP“ nebo „Dopravní podnik“) škoda v celkové výši 320.852.325,39 Kč; skutku pod bodem I./2 označovaného jako skutek „Neograph“, kterým měla být Dopravního podniku uzpůsobená škoda ve výši 96.741.581,68 Kč a skutku pod bodem I./3 označovaného jako skutek „Crownest“, kterým měla být Dopravního podniku způsobená škoda ve výši 39.900.000 Kč, tedy uvedenými jednáními měli obžalovaní způsobit celkovou škodu nejméně 457.493.907,07 Kč. Na každý z těchto tzv. zdrojových trestných činů navazoval skutek legalizační, tedy celkem tři skutky pod body II./1, 2, 3, kterými měli jednotliví obžalovaní zastírat původ věci, která byla získána trestným činem na území České republiky, a to jako členové organizované skupiny působící ve více státech.

3. Jak výše uvedeno, odvolací Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném ve dnech 29. a 30. června 2020 pod sp.zn. 4 To 12/2020 částečně zrušil napadený rozsudek soudu prvního stupně, a to toliko ve zprošťujícím výroku pod bodem I./2 - skutek „Neograph“ a ve zprošťujícím výroku pod bodem II/2, tedy navazující legalizaci. Dle odvolacího soudu nalézací soud nevyhodnotil řádně všechny opatřené důkazy, zejména ohledně výběru společnosti Neograph jako dodavatele jízdenek pro DPP a zda vybrání a následné pověření společnosti Neograph odpovídalo zadávací dokumentaci ze strany DPP. Nalézací soud se tak měl zabývat tím, zda společnost Neograph splnila podmínky zadávacího řízení a dále zda jízdenky, které byly dodávány DPP, nebyly předražené. Nalézací soud měl v tomto kontextu doplnit znalecké zkoumání doplňkem znaleckého posudku znaleckého ústavu Equita Consulting s.r.o. za pomoci údajů získaných opakovaným výsledkem Ing. Sitty a JUDr. Sitty.

4. Výtky Vrchního soudu v Praze lze pro větší přehlednost rozdělit do dvou zásadních tematických okruhů. Prvním z těchto okruhů je, zda výběr společnosti Neograph odpovídal podmínkám společnosti Dopravní podnik uvedeným ve výzvě k podání nabídky. Druhým tematickým okruhem vytýkaným Vrchním soudem v Praze je opětovně se zabývat otázkou, zda jízdní doklady nebyly předražené a k tomu využít, prostřednictvím doplňku znaleckého posudku znaleckého ústavu Equita Consulting s.r.o., znaleckou nákladovou metodu.

5. Důkazy, které byly provedeny v rámci předchozího řízení, byly znovu hodnoceny i ve spojení s důkazy nově provedenými. Níže soud uvádí přehled důkazů, se kterými pracoval a opětovně je hodnotil, v jejich závěru pak navazují nově provedené důkazy v rámci hlavního líčení konaného ve dnech 7.9. – 27.11.2020.

6. Obžalovaný **Ing. Martin Dvořák** byl u hlavního líčení slyšen ve dnech 16. 10. 2018 a 17. 10. 2018, přičemž se vyjádřil jak ke své osobě, tak k projednávané věci. Dosáhl vysokoškolského vzdělání jakožto inženýr ekonomie, je ženatý a má dvě děti. Jiné trestní řízení proti němu v České republice není vedeno. Obžalovaný úvodem bilancoval celkovou situaci ve společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Praha 9, Sokolovská 217/42, 190 22, IČO: 000 05 886 po dobu svého působení v letech 2007 až 2011, a následně takto prezentované hospodářské výsledky DPP komparoval s obdobím po ukončení svého působení a působení spoluobžalovaných ve společnosti. Na konkrétních příkladech demonstroval ekonomické úspěchy DPP, kdy se podařilo zvýšit kvalitu služeb, snížit dotace od města, snížit počet

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

zaměstnanců a provozní náklady, dosáhnout kladného hospodářského výsledku. Po jejich odchodu z Dopravního podniku naopak došlo ke zvýšení všech dokladovatelných nákladů. Zdůraznil, že do DPP přišel nikoli krást, nýbrž získat „manažerské ostruhy“. Jakákoli funkce, kterou kdy ve svém životě zastával, byla úspěšná, nikdy se nestalo, že by manažersky selhal. Proto považuje celé obvinění již svou podstatou za neuvěřitelné a skandální.

7. Následně se obžalovaný vyjádřil konkrétně k jednotlivým bodům obžaloby. Ke skutku II. podané obžaloby, v němž je uveden jako benefiční vlastník skupiny společností pod názvem Mavex – Unitex, pouze konstatoval, že i Nejvyšší státní zastupitelství jej dvakrát zbavilo obvinění, neboť neshledalo důkaz o tom, že by obžalovaný byl spolumajitelem těchto společností.

8. Ve vztahu k části projednávané věci týkající se spolupráce se společností Neograph, vyjádřil obžalovaný jako stěžejní posouzení, zda jízdní doklady jsou či nejsou ceninou. Dle obžalovaného je však polemika na toto téma zbytečná, neboť o tom, že se v případě jízdních dokladů jedná o ceninu, je již jasno. V tomto směru odkázal na vyjádření znalce Dr. Musila pro Státní tiskárnu cenin a zprávy pro DPP vypracované různými institucemi, jako např. Západočeská univerzita v Plzni, Ministerstvo financí, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, a v neposlední řadě pak na Ústav státu a práva Akademie věd ve zprávě pro policejní orgán z roku 2014. Ve vztahu k postupu, kdy bylo využito výjimky dle § 18 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), obžalovaný popřel, že by se jednalo o postup účelový. Postup dle § 18 ZVZ byl využit za účelem, aby DPP získal unikátní jízdenky, jejichž ochranné prvky odolají proti padělení. Výběr nového dodavatele realizoval příslušný útvar DPP, který dle názoru obžalovaného postupoval zcela v souladu s literou zákona. Než management DPP a příslušné útvary rozhodly, jakou formou bude předmětné výběrové řízení provedeno, nechaly si zpracovat několik odborných stanovisek, a to jak ekonomických, tak právních. Jízdenky Neograph obsahovaly v tisku ochranný prvek, který byl utajovanou informací, přičemž takto byl také označen a evidován Státní tiskárnou cenin v roce 2008. Po dobu účinnosti Rámcové smlouvy o dílo nedošlo ke změně této utajované informace a tato utajovaná informace nebyla nikdy společnosti Neograph nebo DPP předána. Dále pak v této souvislosti obžalovaný poukázal na závěr, k němuž dospěl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže po provedeném šetření v roce 2010. Dle tohoto závěru bylo na Rámcovou smlouvu o dílo možné aplikovat výjimku dle § 18 ZVZ. Opakovaně zdůraznil, že si DPP nechával zpracovat odborná právní stanoviska, která jednoznačně potvrzují, že zvolený postup odpovídal zákonnému požadavku na postup s péčí řádného hospodáře. Zájem DPP o jízdní doklady opatřené náležitými ochrannými prvky odůvodnil mimo jiné také odkazem na incident, kdy měly být ve velkém padělané jízdní doklady od společnosti Schwarz Druck. Doklady dodávané jmenovanou společností neměly žádné účinné ochranné prvky. Proto také PČR ÚOOZ doporučil novou konstrukci jízdních dokladů se třemi stupni ochrany. Teprve ke dni 13. 11. 2007 rozhodla Rada města o konečné výši nového tarifu, přičemž ve stejné době, kdy se objevily padělky jízdních dokladů, prezentovala DPP společnost Neograph svůj unikátní ceninový papír. Společnost Neograph byla partnerem Státní tiskárny cenin, byla známá na trhu, měla fundovanou odbornost a vydobyté renomé. To byl jeden z dalších důvodů, proč se DPP rozhodl pro dodávku jízdních dokladů od této společnosti. Dalšími měla být obžalovaným hojně skloňovaná odborná stanoviska. Třístupňová ochrana jízdních dokladů byla DPP doporučena také znalcem Dr. Musilem, dle něž byla společnost Neograph toho času jediným subjektem v ČR v dané oblasti, který při výrobě jízdních dokladů všechny tři navržené stupně ochrany zajistí. Mimo společnosti Neograph bylo jednáno ještě s dodavatelskými společnostmi z Německa a Švédska, avšak obě zmiňované odmítly s odůvodněním malého rozsahu zakázky. Před uzavřením smlouvy se společností Neograph provedl DPP také řadu ekonomických analýz.

9. Dále se obžalovaný opětovně vymezil proti stanovení škody, která byla uvedena v obžalobě. Dle obžalovaného není možné škodu vyčíslit pouhým porovnáním ceny jízdenek dodaných společností Neograph v roce 2008 s cenou jízdenek od STC v roce 2012 aniž by bylo zohledněno množství ochranných prvků, neboť se jedná o dva zcela nesouměřitelné produkty. Obžalovaný dále poukázal na skutečnost, že DPP v roce 2010 snížil oproti roku 2005 náklady na jízdní doklady o 52 %.

10. Obžalovaný následně zodpověděl dotazy předsedy senátu, kdy se vyjádřil k osobám jednotlivých spoluobžalovaných, jakož i k okolnostem, z nichž mu jsou tyto osoby známy. Ke společnostem Mavex, Washington Intertrade, Unitex, Intex International Capital Limited, Captur International Limited, Cokeville Asset, Aelia Limited, jakož i Anemoy Perpatena Limited uvedl obžalovaný, že žádnou z nich nezná. Obžalovaný dále zodpověděl zevrubné dotazy státního zástupce týkající se zejména povědomí obžalovaného o obsahu povinností vyplývajících z jím zastávaného postu v rámci DPP, jakož i vystupování obžalovaného coby statutárního orgánu DPP a případného omezení pravomoci stran uzavírání obchodních smluv, zejména na nastavení podpisového řádu DPP. Dále byl obžalovaný státním zástupcem dotazován na svůj vztah k ostatním spoluobžalovaným, zejména k osobě obžalovaného Jana Valtra, jakož i dalším osobám či společnostem, zejména advokátní kanceláři Šachta & Partners, resp. MSB Legal. Dále byl obžalovaný státním zástupcem podrobně dotazován na konkrétní okolnosti plnění smluv uvedených v obžalobě. V rámci dotazů zmocněnce poškozeného se obžalovaný vyjádřil zejména k bližším okolnostem auditů prováděných po zahájení svého působení v rámci DPP.

11. Ve dnech 17. 10. 2018 a 18. 10. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Ing. Ivo Štika**. Ke své osobě uvedl, že dosáhl vysokoškolského vzdělání v oboru ekonomie se zaměřením na zahraniční obchod. Živí se jako OSVČ v oboru ekonomického poradenství. Svou výpověď k věci doprovodil obžalovaný promítáním prezentace, na niž v průběhu svého výslechu hojně odkazoval, a která je v tištěné podobě založena jako součást trestního spisu, zařazena za protokol o výslechu obžalovaného Ing. Štíky.

12. Ve vztahu k věci se vyjádřil zejména k aktivitám Vladimíra Sitty mladšího časově zařazeným k tzv. padělatelské aféře a k jeho jednáním, které obžalovaný vlastními slovy označil jako ataky na DPP a snahu poškodit dobrou pověst DPP. Obžalovaný dále poukázal na složitou strukturu vnitřního fungování DPP a s tím spjatou náročnost jednacích procesů. Obžalovaný dále podotkl, že z podané obžaloby není patrné, kdo a jakým způsobem spáchal zpronevěru, ani jaká věc měla být zpronevěřena. Jeho první setkání se spoluobžalovanými Janků a Kmetěm proběhlo přibližně v době kolem září roku 2007, poté, co obžalovaného navštívila policie kvůli padělkům. Obžalovaný dále zdůraznil, že se na rozhodnutí o formě a způsobu výběru nemohl podílet, podle směrnice k takovému rozhodnutí neměl ani žádné kompetence. Nepodílel se na žádném zajištění stanoviska, ať se týkalo zajištění výluky ze ZVZ, ani o zajištění stanoviska k ceninám, ani na žádných právních argumentacích s touto problematikou souvisejících. Veškerá problematika, které se dotýkal ZVZ, spadala pod jednotku zásobování, odbor obchodní, přičemž tyto osoby měly danou problematiku v exkluzivní kompetenci. V případě Neographu předal obžalovaný informace panu Hanušovi s tím, aby postupoval dle svého uvážení ve spolupráci s odborem obchodním.

13. K účelovému označení jízdenky jakožto ceniny uvedl obžalovaný, že jízdenka byla jako cenina označena již v roce 2002 Ministerstvem financí, tedy pět let předtím, než zahájil svoje působení v rámci DPP. Stejně tak ani podřízení obžalovaného, případně pan Hanuš, neměli z titulu svého působení možnost ovlivnit toto stanovisko. Obžalovaný poukázal konkrétně na čl. 327 trestního

spisu¹, kde se nachází stanovisko AK Šachta, z něž má jednoznačně vyplývat, že v takové konkrétní situaci nemusí DPP vypisovat veřejnou zakázku.

14. Ke způsobu vyčíslení způsobené škody se obžalovaný ohradil proti kvalitám znaleckého posudku vypracovaného znalcem Ing. Janem Juráněm, MBA. Obžaloba a stejně tak i jmenovaný znalec dospěli dle obžalovaného k závěru o škodě na základě pouhého mechanického srovnání jízdenek s cenami zcela konstrukčně odlišných od jízdenek Státní tiskárny cenin. Obžalovaný zpochybnil také erudici jmenovaného znalce, který je specialistou na oceňování zemědělské techniky bez jakékoli znalosti polygrafie. Zpochybnil samotnou možnost stanovení ceny obvyklé, a to s poukazem na skutečnost, že v České republice neexistuje ekvivalent ve stejném prostoru, ve stejném objemu a ve stejném čase. Dále poukázal na znalecký posudek vypracovaný znalcem Vladimírem Malovíkem, který stanovil kvalitativní škálu, ze které vyplývá, že nejlepší jízdenky byly od Neographu, na druhém místě jízdenky Schwarz Druck a třetí místo měla Státní tiskárna cenin. Znalecký ústav Equita Solutions se následně zabýval kvalitativní stránkou věci s využitím znaleckého posudku znalce Malovíka jako vstupu, přičemž nebylo shledáno, že by tyto dodávky vybočovaly ve srovnání s jinými dodávkami, zohlednili také dlouhé časové období a konstatovali, že cena byla sice relativně vyšší, ale odpovídala navýšení kvality. Toto dle obžalovaného potvrdil také specialista Státní tiskárny cenin, pan Maceška, který tvrdí, že cena jízdního dokladu se odvíjí nejen od počtu ochranných prvků, ale zejména od objemu výroby. Obžalovaný následně porovnával cenu za jeden kus jízdenky od dodavatele Schwarz Druck a Neograph, přičemž demonstroval, že Neograph dodával kvalitnější službu za nižší cenu než předchozí jmenovaný.

15. Obžalovaný se následně podrobně vyjádřil ke způsobu fungování DPP obecně a ke své osobě v kontextu svého působení v DPP, ke svým povinnostem a k tomu, jak v danou dobu chápal roli odboru zásobování. Úkolem obžalovaného bylo definovat, co po odboru zásobování DPP požaduje, záležitostí odboru zásobování poté bylo zajistit výběr v co nejlepším poměru cena/výkon. Odpovědnost za veřejné zakázky nespádala do kompetencí obžalovaného, jakožto obchodně ekonomického ředitele.

16. Obžalovaný se dále vyjádřil k selhání společnosti Schwarz Druck jakožto původního dodavatele jízdních dokladů, přičemž poukázal na neformální informace získané od plk. Brože z ÚOOZ stran nedostatečnosti ochranných prvků na jízdních dokladech od tohoto dodavatele řešených v souvislosti s problémem rozsáhlého padělání a zároveň upozornění na nutnost DPP konat tak, aby bylo zabráněno případným dalším škodám hrozcím v důsledku nedostatečného zajištění jízdních dokladů proti padělání. Krátce po setkání s plk. Brožem se do DPP dostavil JUDr. Kmet'. Společnost Neograph pak DPP nabídla ochranný prvek, který dosud nikdo nedokázal padělat a to při srovnatelné ceně s dodavatelem Schwarz Druck. DPP nabídky využil, neboť se snažil zabránit vzniku případných dalších škod, které by mohly vzejít z dalšího padělání jízdních dokladů. Také v tomto případě pak bylo postupováno tak, jako u každého jiného dodavatele. Po domluvě s obžalovaným se dostavil JUDr. Kmet' k osobní schůzce spolu s Ing. Janků, během níž obžalovanému prezentovali společnost Neograph. Tato prezentace obžalovaného přesvědčila a věc předal k dalšímu vyřízení panu Hanušovi. Do procesu se vrátil až ve fázi připomínkování smlouvy, která byla připravována odborem zásobování. O nezávadnosti procesu neměl pochybnosti, a to jednak s odkazem na stanovisko AK Brodec, dále pak s odkazem na vyhodnocení dané veřejné zakázky ze strany ÚOHS jakožto nezávadné a v neposlední řadě pak s odkazem na stanovisko doc. Jurčíka, který dospěl k nespornému závěru, že jízdenka je ceninou. Předmětné smlouvy pak obžalovaný pouze parafoval.

¹ svazek 3/č.l. 326-327 Právní audit ze dne 4.12.20107, Zadávání veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou utajované informace, Mgr. Vít Plichta

17. Ve vztahu ke kvalitě jízdnic dokladů obžalovaný opakovaně poukázal na enormní zvýšení kvality při výhodné nabídkové ceně. V této souvislosti také odkazoval na znalecké posudky Dr. Musila z let 2009 – 2011, kdy znalec označil zvolený postup jako adekvátní, který zamezil dalšímu padělání jízdnic dokladů. Dále bylo poukázáno na posudek zpracovaný polygrafickou katedrou v Pardubicích, v němž doc. Vališ pro účely daňového řízení srovnával jízdenky DP Brno a DPP, a na interní audit DPP, kde se uvádí, že jízdenky, které byly dodávány po ukončení dodávek od Neographu, nesplňují požadavky DPP vyslovené v zadávací dokumentaci. Obžalovaný dále zdůraznil závěr vyplývající ze znaleckého posudku, který si nechával zpracovat poškozený DPP, z něž vyplynulo, že vzhledem k rozsahu trhu, množství dopravy a jízdenců, jakož i velikosti DPP, není možné stanovit cenu obvyklou. Dále akcentoval sdělení Ministerstva financí na č.l. 8124 trestního spisu², že jízdenku je možno považovat za ceninu, a poukázal na obsah výpovědi svědka Abraháma z přípravného řízení, v níž bylo zmíněno, že společnost Neograph byla a pravděpodobně i nadále je, partnerem Státní tiskárny cenin v systému státních hmotných rezerv. Také tato skutečnost byla pro rozhodování obchodního odboru významná.

18. V rámci organizačního schématu DPP poukázal obžalovaný na skutečnost, že jednotka zásobování nepodléhá ekonomickému úseku, a zdůraznil, že nadřízený odborný ředitel není oprávněn zasahovat do vnitřního řízení podřízených jednotek. Obžalovaný tedy nebyl oprávněn jakkoli zasáhnout do řízení nebo do postupu vedoucího jednotky zásobování. Navíc ekonomický úsek nebyl oprávněn v tomto směru vůbec jednat. DPP, dle obžalovaného Štíky, neměl žádné povědomí o tom, že existuje jakékoli propojení mezi společnostmi Neograph a Cokeville.

19. K ekonomickému vyhodnocení jízdenců zopakoval obžalovaný, že ačkoli nebyl povinen tak provést, stejně tak z opatrnosti učinil. Na příkladu dodavatele Schwarz Druck demonstroval, že je zcela běžné, aby měly jízdnic doklady odlišnou cenu. Cena jízdenky se odvíjí od počtu ochranných prvků a vyrobeného množství. Schwarz Druck vyrobil 100 milionů ks jízdenců za cenu 30 haléřů, Neograph vyrobil 40 milionů ks jízdenců za 37 haléřů, přičemž kvalita těchto jízdenců byla o 30 % vyšší, čemuž odpovídala také vyšší cena. DPP měl 21 typů jízdnic dokladů, je tedy možné, že jedna z jízdenců vybočovala, avšak ostatní byly zase naopak levnější. V tomto směru dále obžalovaný odkázal na požadavek někdejšího primátora Pavla Béma, aby se DPP choval jako soukromá firma, tedy k jízdence přistupoval jako ke zboží. Analýza prodejní a nákupní ceny a z ní vyplývající zjištění, že se marže zvýší o 25 %, bylo pro obžalovaného dostatečně pádným argumentem.

20. Obžalovaný ve své výpovědi dále odkázal na směrnici č. 2004 17/EC a 2004 18/EC, které byly Evropskou unií doporučovány pro hodnocení zakázek ve veřejném sektoru. Výsledkem aplikace těchto hodnotících kritérií bylo, že jízdenky dodávané společností Neograph byly pro DP výhodnější. Hrubý zisk z jedné jízdenky se zvýšil o 25 %, tedy dle názoru obžalovaného byl naplněn test ekonomické racionality a dodávky od společnosti Neograph jím prošly.

21. Obžalovaný se dále vyjádřil k poklesu nákladů na tisk, neboť ve smlouvě se společností Schwarz Druck byla zakotvena povinnost odebírat 100 milionů jízdenců ročně, zatímco DP potřeboval pouze 40 milionů kusů ročně. Obžalovaný v tomto směru poukázal na zbytečnost pokračování ve smluvním vztahu, z něž by byly produkovány jízdenky, které by musely být

² svazek 44/ č.l.8124 Odpověď Ministerstva financí ze dne 11.9.2009 na žádost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o stanovisko ohledně definice ceniny a zda je jízdenka cenina, Ing. Radomír Kop

skartovány. Smlouva se společností Neograph byla uzavřena na takový objem produkce jízdének, který DP reálně potřeboval.

22. Obžalovaným dále bylo odkázáno na kvalitativní škálu stanovenou ve znaleckém posudku znalcem Malovíkem v rozmezí 1 – 10. Jízdenky dodávané společností Schwarz Druck byly na této škále ohodnoceny bodem 8, jízdenky dodávané společností Neograph bodem 10 a jízdenky dodávané Státní tiskárnou cenin poté, co byl ukončen smluvní vztah s Neographem, bodem 7. Pro srovnání byly zařazeny jízdenky z běžného DP z ostatních krajských měst, jejichž zajištění není na požadované úrovni. Obžalovaný se dále podrobněji vyjádřil k jednotlivým ochranným prvkům. Dále zmínil sdělení poškozeného DPP specializovanému Finančnímu úřadu na č.l. 7221 trestního spisu, v němž se uvádí, že ceny, za které společnost Neograph dodávala jízdní doklady, byly cenami obvyklými. Společnost Equita Consulting tento závěr potvrdila, když řekla, že služby byly v běžném obchodním styku ve srovnatelném teritoriu atd.³

23. Ve vztahu ke znaleckému posudku vypracovanému znalcem Juráněm obžalovaný zpochybnil relevanci otázek v něm znalci kladených policejním orgánem, kterému následně musela odpovídat také kvalita poskytnutých odpovědí. Dle obžalovaného byla poměřována neporovnatelná plnění, protože u společnosti Neograph byly do zkoumání zahrnuty kromě jízdének také další položky, dále znalec porovnal technologicky, kvalitativně i časově odlišnou jízdenku. Upozornil na revizní znalecký posudek vypracovávaný k posudku znalce Juráně znaleckým ústavem Equity Solutions, který znalci vytkl nekonzistentní postup a skutečnost, že svůj posudek zatížil chybou 28 milionů Kč.

24. Obžalovaný následně zodpověděl dotazy předsedy senátu, kdy se vyjádřil k osobám jednotlivých spoluobžalovaných, jakož i k okolnostem, z nichž mu jsou tyto osoby známy. K dotazu předsedy senátu se obžalovaný podrobněji vyjádřil k návštěvě pplk. Brože. Obžalovaný dále zodpověděl zevrubné dotazy státního zástupce týkající se zejména přítomnosti osob na poradách vedení DPP, případnou činnost kohokoli dalšího ze spoluobžalovaných při výběru obžalovaného na funkci ekonomického ředitele DPP, zapojení a konkrétní činnost Jana Valtra jak v rámci DPP, tak na jeho obchodní činnost mimo něj, a okruh otázek, které případně Jan Valtr projednával s obžalovaným. Dále se obžalovaný k dotazu státního zástupce vyjádřil k bližším okolnostem spolupráce s advokátní kanceláří Šachta & Partners, případně MSB Legal. Ve vztahu ke spolupráci se společností Neograph se obžalovaný k dotazu státního zástupce vyjádřil jak k okolnostem navázání této spolupráce, tak k okolnostem jejího ukončení, jakož i ke změnám smluvního vztahu mezi DPP a společností Neograph. Dále blíže vysvětlil, co se rozumělo řádným a mimořádným režimem odběru jízdních dokladů. V souvislosti se společností Neograph se obžalovaný k dotazu státního zástupce blíže vyjádřil k návštěvám Ing. Janků a JUDr. Kmetě. K dotazu zmocněnce poškozeného se obžalovaný vyjádřil k tomu, kdo byl odpovědný za posuzování ekonomické výhodnosti smluvních vztahů, které uzavíral DPP, přičemž zopakoval, že odpovědnost za cenu a výkon měl odbor obchodní, pan Hanuš ve spolupráci s odborem zásobování, naopak to, co obžalovaný konal sám, bylo nad rámec jeho pravomocí. K dotazům obhájců se obžalovaný vyjádřil, ve vztahu k procesu zadávání veřejné zakázky, k tomu kdo a jaké měl povinnosti, se obžalovaný vyjádřil dále v tom směru, že veškeré tyto skutečnosti byly upravovány vnitřními předpisy, zejm. směrnicemi. Konkrétně poukázal na důležitost směrnice o uzavírání obchodních vztahů a podpisový řád. Osobou, která přišla s možností využití výjimky podle § 18 ZVZ, byl JUDr. Kmet'. Stran ceny, za kterou byly jízdní doklady nabízeny, a povědomost DPP jakožto objednatele, resp. zákazníka o tom, z jakých jednotlivých složek se

³ svazek 45 / č.l. 8268 Závěr Znaleckého posudku č. R 42400/14 Znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o. ve spise na č.l. 8242 - 8278

cena jízdního dokladu skládá, uvedl obžalovaný, že stejně jako nemá podrobnou kalkulaci Státní tiskárna cenin, pokud předkládá globální nabídku, tak obdobně i společnost Neograph předložila nabídku, která se týkala celého sortimentu. Z tohoto titulu tedy byly porovnávány pouze průměry cen ve vztahu dodavatel – dodavatel.

25. Dne 19. 10. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Ing. Jan Janků**. Ke své osobě uvedl, že se v současné době žíví jako OSVČ, jeho oborem je ekonomické organizační poradenství. K věci obžalovaný Janků vyjádřil v tom smyslu, že s tím, co je mu obžalobou kladeno za vinu zásadně nesouhlasí. Dle obžalovaného jde o kriminalizaci standardního obchodního případu mezi společnostmi DPP, Neograph a Cokeville Assets. Nesouhlasí s tím, že by se měl podílet na náhradě škody poškozenému.

26. Hned zkraye své výpovědi se obžalovaný vyjádřil k osobám jednotlivých spoluobžalovaných a k okolnostem, z nichž mu jsou známy. Osoby obžalovaných Petany, Kubisky, Novákové, Rozehnal, Überalla nejsou obžalovanému známy vůbec. Davida Michala, Karolínu Babákovou a Marka Stubleého zná jako advokáty. Prostřednictvím Davida Michala je mu známa osoba Petra Michala, a to pouze jako bratr prvně jmenovaného. Ač v případě obžalovaného Dvořáka ví, o koho se jedná, v průběhu kontraktu s DPP s ním nikdy nejednal. Obžalovaného Štiku zná pouze z obchodních jednání na DPP. Obžalovaného Kmetě zná již z dob studií na VŠ v Moskvě. Ivo Rittig je jeho dlouholetým rodinným přítelem. Jan Valtr je známý obžalovaného, Jana Šádková je mu známa jako účetní společnosti Peskim.

27. V následující části své výpovědi se obžalovaný obšírněji vyjádřil k historii a okolnostem založení společnosti Neograph, jakož i ke specifickým zboží a služeb společnostmi poskytovaných a úspěchům společnosti dosažených v této obchodní oblasti. Nejvýznamnějším výrobním produktem byl tzv. ceninový papír s aplikovanými bezpečnostními prvky dodávaný mj. i do Státní tiskárny cenin. Dále obžalovaný uvedl, že osobně vstoupil do společnosti až v roce 2003 po dohodě se svým dlouholetým přítelem JUDr. Sittou, vyzdvihl, čeho za dobu svého působení ve společnosti dosáhnul a jakým byl pro společnost přínosem. Posléze obžalovaný šířeji rozvedl okolnosti, za nichž se prostřednictvím JUDr. Kmetě dozvěděl o padělaných jízdenkách společnosti Schwarz Druck a to, z čeho vyvstala myšlenka nabídnout jako dodavatelé unikátní výrobek s vlastní recepturou, která by nepodléhala ani vlivům ceninové tiskárny, ani odběratele, a která by díky unikátní kombinaci bezpečnostních prvků mohla být prezentována jako nepadělatelná. Zároveň bylo výhodné dostat se do role finálního prodejce, který také sám určuje cenu finálního výrobku zahrnující spravedlivý zisk, na rozdíl od režimu, kdy figurovali jako subdodavatelé a tedy inkasovali mnohem méně atraktivní zisk. JUDr. Kmetě se ujal zprostředkování jednání u ekonomického náměstka DPP. Ještě před tímto jednáním se JUDr. Kmetě s obžalovaným dohodl na tom, že v případě úspěchu tohoto obchodního případu požaduje odměnu. Tento požadavek přišel obžalovanému běžný a očekávaný, stejně jako to, že smluvní vztah Neograph byl poté uzavřen se společností Cokeville Assets jakožto společností JUDr. Kmetě. Původní představa provize byla stanovena částkou 25 haléřů / kus, nakonec se ustálila na ceně 17 haléřů / kus. Smlouva byla v roce 2007 podepsána. Obžalovaný změnu projednával také se Státní tiskárnou cenin. V rámci následně zahájených obchodních jednání bylo prezentováno také využití utajovaného ochranného prvku, přičemž byla zvažována koncepce využití institutu utajované informace, jejímž nositelem by byla Státní tiskárna cenin. Obchodní jednání byla v drtivé většině případů vedena s odbornými útvary jízdních dokladů, kam byla samozřejmě zvána také Státní tiskárna cenin. Dne 19. 12. dostali od DPP výzvu k podání nabídky na tisk jízdních dokladů do Neographu. Cena uvedená v nabídce nebyla nijak ovlivněna výší provize JUDr. Kmetě, jenom si ukrojili kus vlastního zisku, k němuž by bez pomoci JUDr. Kmetě nebylo došlo. Dne 11. 1. 2008 podepsali Rámcovou smlouvu o dílo na dodávky jízdních

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

dokladů a souvisejících výrobků mezi Neographem a DPP. Jednání se účastnil také Ing. Sitta mladší, který působil jako obchodní ředitel a byl uveden také jako kontaktní osoba ve smlouvě. Obžalovaný měl na starosti správu smluvních záležitostí. Ve smlouvě pak byla obsažena celá řada produktů, nejednalo se pouze o bločkové, ale také o kotoučové jízdenky, jednotlivé druhy kupónů, průkazek, pokutové bloky, holografické přelepy, barevné kazety s unikátní barvou, která reaguje v označovacích strojích. Postupem času, kdy i posudek Ing. Musila deklaroval, že ochrana je skutečně na velmi vysoké úrovni, rozhodl DPP, že ve svém vlastním zájmu některé další produkty, jako např. kotoučové jízdenky, bude unifikovat tiskem na tzv. zelený papír, aby bylo zabezpečení plošné a dostatečné. Smlouva byla bezproblémově plněna v celém rozsahu včetně podepsaných dodatků a sortiment se rozšiřoval.

28. V praxi byl ustálen postup obměny kombinace bezpečnostních prvků každé tři až čtyři roky. V roce 2011 byla za tímto účelem připravována tzv. „červená emise“, která měla být emitována k lednu 2012. V mezích v létě roku 2011 se na trhu objevila řada velmi zdařilých padělků jízdenek, u nichž natištěné bezpečnostní prvky selhávaly. Obstál pouze jediný bezpečnostní prvek, a to tzv. zelený papír probarvený ve hmotě. K dodání nových typů jízdních dokladů nakonec nedošlo v důsledku „podivného“ chování jak JUDr. Sitty, tak jeho syna, Ing. Sitty. Jejich motivem byla dle mínění obžalovaného jejich dlouhodobá snaha jej vystrnadit z prosperující společnosti.

29. Obžalovaný v posledku zdůraznil, že je nesmyslné tvrzení obžaloby, dle něž byly jízdní doklady dodávané DPP ze strany společnosti Neograph předražené. Poukázal na nemožnost srovnávání s cenami jízdenek dodávanými od roku 2012 do DPP od Státní tiskárny cenin, neboť jednak se jednalo o zcela odlišný produkt s nižší odolností proti padělání, a jednak se v roce 2012 pohybovaly jinde komoditní ceny (buničina). Stran znaleckého posudku Ing. Juráně poukázal obžalovaný na špatné zadání i špatné podklady.

30. K odměně společnosti Cokeville Assets uvedl obžalovaný, že za předmětné období se jednalo v úhrnu o částku 40 043 572 Kč. Vyplacená provize se pohybovala přibližně okolo 19 %, což je běžná provize, která byla vyplácena i v jiných obchodních případech. Provize, která byla společnosti Cokeville Assets vyplácena, byla v souladu s uzavřenou smlouvou, nebyla ani fiktivní ani účelová. Smlouva se společností Cokeville Assets byla v účetnictví společnosti Neograph řádně zavedena, každoročně probíhal audit, a smlouva byla každoročně přezkoumávána finančním úřadem bez jakýchkoliv námitek. Dále obžalovaný uvedl, že toto bylo vše, co chtěl k obžalobě uvést, a dále využil svého práva k věci nevyprávět.

31. Dne 19. 10. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Petr Michal**. Ve svém vyjádření k věci obžalovaný popřel veškeré jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu s tím, že se ničeho takového nemohl dopustit a že veškerá tvrzení státního zástupce jsou nesmyslná. Žádnou z obžalovaných osob z DPP, tedy obžalovaného Ing. Dvořáka, Ing. Petanu, Ing. Štiku, ani nikoho dalšího, dříve či nyní činného v DPP, obžalovaný nezná. Stejně tak nikdy nejednal s nikým ze společností Cross Point, Neograph ani Crowsnest. O obchodních vztazích ani vyjednáváním DPP se kteroukoli z výše zmíněných společností není obžalovanému nic známo. K osobám ostatních obžalovaných uvedl, že David Michal je jeho bratr, advokát a společník advokátní kanceláře MSB Legal a také bývalý jednatel společnosti Peskim. Karolína Babáková je advokátka a partnerka jeho bratra v advokátní kanceláři. Paní Šádková je bývalá hlavní účetní a jednatelka společnosti Peskim. Jaroslav Kubiska je bývalý podřízený zaměstnanec společnosti Peskim. Obžalovaný Valtr, Rittig, Rozehnal a Überall jsou klienty advokátní kanceláře, potažmo společnosti Peskim.

32. V další části své výpovědi se obžalovaný podrobněji vyjádřil ke svému působení ve společnosti Peskim, kde měl na starosti tzv. zahraniční tým. Zdůraznil, že se v rámci této činnosti nikdy nepodílel na rozhodování ani vyjednávání obchodních případů jednotlivých klientů. O plnění smluv, na jejichž základě fungovaly společnosti Cross Point, Crowsnest ani Neograph neměl obžalovaný ani jeho podřízení žádné povědomí. I kdyby ze strany těchto společností byla páchána jakákoliv trestná činnost, což obžalovanému nikdy nebylo a není známo, nebylo nikdy úkolem společnosti Peskim, potažmo přímo obžalovaného, plnění mezi společností klientů a těmito dříve jmenovanými společnostmi kontrolovat. Tvrzení obžalovaného Kubisky, že záměrně legalizoval zdroje získané trestnou činností, je dle obžalovaného absolutní nesmysl. V rámci společnosti Peskim docházelo pouze k monitorování příchodů a odchodů peněžních prostředků a dělaly se jejich souhrny. Nebylo ani v jejich možnostech prověřovat smlouvy, na základě kterých peněžní prostředky přicházely.

33. Stran osoby obžalovaného Kubisky obžalovaný hojně odkazoval na trestní řízení a jeho závěry v kauze Oleo Chemical. Obžalovaného Kubisku označil za zcela nevěrohodnou osobu motivovanou zájmem poškodit společnost. Obvinil obžalovaného Kubisku, že se účastnil jednání, na nichž měly být obžalované Šádkové nabízeny peníze, a sám na ni tlačil, aby svědčila proti jeho bratru, Davidu Michalovi. Dále se vyjádřil k osobě svědka Martina Fišera, který dle mínění obžalovaného pouze „papouškují“ data vyčtená z novin a získaná od obžalovaného Kubisky. Ve vztahu ke společnosti Cokeville poukázal obžalovaný opět na zjištění z trestní věci Oleo Chemical, kde bylo prokázáno, že tato společnost patří JUDr. Kmet'ovi. Tvrzení obžalovaného Kubisky, že tato společnost patří jiné osobě, označil obžalovaný za lživé. Stran fakturace zahraničních společností uvedl obžalovaný, že žádnou nikdy nepřipravoval, nepodepisoval, ani nikdy neviděl, že by ji připravovala obžalovaná Šádková. Zcela odmítl tvrzení obžalovaného Kubisky a svědka Fišera, že vypočítávali částky, které se mají poslat ze společnosti Neograph společnosti Cokeville a naopak. Společnost Neograph nebyla nikdy před rokem 2012 klientem společnosti Peskim. Dále obžalovaný využil svého práva a k věci nevyhovídal.

34. Dne 22. 10. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Mgr. Marek Stublej**. Výpověď obžalovaného byla strukturována do čtyř částí, z nichž v první se vyjádřil ke vztahu advokátní kanceláře Šachta & Partners a DPP, ve druhé hovořil o svém vztahu a svém postavení v rámci advokátní kanceláře. Ve třetí části přešel k obžalobě samotné v části týkající se legalizace výnosů z trestné činnosti. Ve čtvrté části své výpovědi poté obžalovaný popsal právní služby poskytované advokátní kanceláří ve vztahu k zakázkám označeným obžalobou za zdrojové trestné činy.

35. Advokátní kancelář Šachta & Partners zahájila poskytování právních služeb DPP na počátku roku 2007. Obžalovaný v té době působil jako spolupracující advokát a byl pověřen partnery advokátní kanceláře vedením právního týmu, který měl poskytování právních služeb DPP zajišťovat. Poskytování právních služeb DPP bylo poměrně komplexní, šlo o de facto kompletní právní servis v oblasti smluvních vztahů, advokátní kancelář se dále účastnila realizace individuálních projektů DPP prostřednictvím projektových komisí, převzala právní zastoupení a řešila komplikovanější soudní spory, poskytovala právní stanoviska. Ve vztahu ke klientovi a k zadávání práce přijímala zadání jednak od vrcholového managementu a jednak od jednotlivých odborných ředitelů DPP. Členové advokátní kanceláře se pravidelně účastnili porad vedení, zasedání představenstva či dozorčí rady, což byly také platformy pro přímá zadání ve vztahu k advokátům. V souvislosti s poskytováním právních služeb poukázal obžalovaný na široké portfolio outsourcovaných služeb v této oblasti, které DPP využíval i od jiných poskytovatelů.

36. Ve vztahu ke svému postavení a funkci jak v advokátní kanceláři, tak ve společnostech, které souvisely s činností advokátní kanceláře, nastínil obžalovaný svůj kariérní postup od pozice advokátního koncipienta. Koncem roku 2007 byl obžalovaný v advokátní kanceláři přijat jako partner. Partnerství v tomto pojetí však nebylo spojeno s právem rozhodování a podílení se na obchodním vedení. Skutečnými partnery ve smyslu obchodního vedení a rozhodování byli dle obžalovaného pouze Mgr. Michal, Mgr. Menčl a JUDr. Šachta. Informace o finanční situaci kanceláře nebyly obžalovanému poskytovány, ani nikdy neměl přístup k běžným účtům advokátní kanceláře. S partnerstvím bylo dále spojeno i získání odpovídajícího podílu v obslužné společnosti Jurista, a.s. Ani v této společnosti se však obžalovaný nepodílel na jejím řízení, obchodním vedení, ani neměl přístupy k účtům společnosti. Po celou dobu byl fakticky podřízeným Mgr. Michala, který rozhodoval o tom, komu a za jakých podmínek bude obžalovaný poskytovat právní služby. Velká část pracovní kapacity obžalovaného byla vyčerpána poskytováním právních služeb DPP. Mimo tuto agendu v předmětném období participoval na poskytování právních služeb skupině Appian v rámci akvizice polovičního podílu v realitní skupině Radovana Vítka Czech Property Investments. S výjimkou těchto dvou zásadních agend neměl prostor k žádným dalším profesním aktivitám.

37. Ve vztahu ke společnosti Peskim a jejímu fungování popsal obžalovaný obecně náplň činnosti společnosti a dále prohlásil, že se nikdy na společnosti Peskim ani na žádné její činnosti nepodílel, nikdy nekomunikoval se zahraničními spolupracovníky, nejezdil na služební cesty, nekomunikoval s bankami ani neměl dispoziční práva k účtům. Nikdy neměl žádné zahraniční účty ani nikdy neorganizoval žádné transfery finančních prostředků. Dále odkázal na dokument založený ve spise na č.l. 9769 – 9771 trestního spisu⁴, jímž je zpráva Finančního analytického útvaru Ministerstva financí, která měla za úkol analyzovat mj. dispoziční oprávnění k účtům společnosti Cokeville Assets, resp. její organizační složky. Dispoziční práva k předmětné společnosti měli kromě JUDr. Kmetě také všichni partneři advokátní kanceláře právě s výjimkou osoby obžalovaného Stublejho a dalších asi 16 osob ze společnosti Peskim.

38. V další části své výpovědi se obžalovaný vyjádřil k osobě spoluobžalovaného Rittiga. Ten mu byl znám vždy pouze jako klient advokátní kanceláře, kterého měl zpočátku na starosti JUDr. Šachta, později Mgr. Michal. Sám obžalovaný Stublej se se spoluobžalovaným Rittigem potkával pouze výjimečně, v záležitostech poskytování právních služeb ve věcech, které nikdy nesouvisely s DPP. V tomto směru obžalovaný odkázal na znalecký posudek z oboru kybernetika Ing. Jana Janky, který analyzoval data mj. v mobilních zařízeních zajištěných u obžalovaného Rittiga. Z kontaktů v telefonních seznamech je dle obžalovaného jasně patrné, že obžalovaný Rittig pořádně neznal ani jeho jméno. Stejně tak není v žádném z těchto mobilních zařízení zaznamenán žádný hovor mezi obžalovaným Stublejem a obžalovaným Rittigem.

39. Stran kryptování komunikace a dat advokátní kanceláře poukázal obžalovaný na to, že kryptovací systém byl implementován v podstatě automaticky a plošně. Co se týče komunikace obžalovaného Stublejho se spoluobžalovaným Valtrem, poukázal obžalovaný na to, že kryptování jejich vzájemné komunikace se dělo automaticky od okamžiku, kdy spoluobžalovaný Valtr přistoupil k používání tohoto systému, a kdy jeho IT klíče byly sdíleny s IT oddělením advokátní kanceláře. Dále obžalovaný zdůraznil, že tato pošta mezi ním a spoluobžalovaným Valtrem je kryptovaná od konce roku 2010 nebo začátku roku 2011, tedy značnou dobu poté, co se měl obžalovaný Stublej dle obžaloby podílet na tvrzené trestné činnosti.

⁴ svazek 52, č.l. 9769 – 9771 Žádost o prověření subjektů – odpověď MF ČR, FAÚ ze dne 18.1.2012

40. Co se týče vyjádření obžalovaného týkajícího se obžaloby samotné, v části, v níž je mu kladena za vinu legalizace výnosů z trestné činnosti, k níž mělo docházet prostřednictvím transferů finančních prostředků, které měly pocházet z DPP, tzn. transfery od smluvních partnerů DPP na třetí osoby, přičemž se tak mělo dít na základě fiktivních smluv bez odpovídajícího protiplnění, a tuto činnost měli dle obžaloby zajišťovat zaměstnanci společnosti Peskim na základě pokynů vedení, zopakoval obžalovaný, že se na činnosti společnosti Peskim nepodílel, nejednal se zahraničními spolupracovníky, nejezdil na služební cesty, nejednal s bankami, neměl dispoziční práva k účtům ani klientů, ani advokátní kanceláře, neorganizoval žádné transfery, nikomu v této souvislosti nedával žádné pokyny, ani se nepodílel na přípravě smluvních vztahů mezi těmito zahraničními společnostmi. Následně obžalovaný přistoupil ke svému výkladu podle jednotlivých skutků tak, jak jsou v obžalobě, přičemž gros výpovědi obžalovaného byla negativní tvrzení a podrobný rozbor důvodů a skutečností, na jejichž podkladě obžalovaný dovozuje, proč se žádných z obžalobou tvrzených činností nemohl dopustit a ani nedopustil.

41. K objasnění svého vztahu ke spoluobžalovanému Ing. Janků uvedl obžalovaný, že s ním měl vztah jako s protistranou v rámci smluvního vztahu mezi DPP a společností Neograph. Obžalovaný dále podrobněji prohodil k okolnostem změny představenstva společnosti Neograph na konci roku 2011, k tomu, co této změně předcházelo. K tvrzení obžaloby, že měl mít obžalovaný Stubley rozhodující vliv na řízení a obchodní vedení společnosti Neograph, z hlediska konstrukce obžaloby ještě pět let předtím, než byla uzavřena rámcová smlouva o dílo, uvedl obžalovaný, že tato tvrzení jsou v rozporu jednak s provedenými výslechy, ať již zaměstnanců nebo akcionářů společnosti Neograph, jednak je zde rozpor s časovým kontextem, kdy k převzetí právního zastoupení společnosti Neograph od pana Janků došlo v roce 2011, zatímco rámcová smlouva o dodávkách byla uzavřena, resp. jednání o ní byla započata v roce 2007 a smlouva jako taková byla uzavřena v roce 2008. Obžalovaný dále upozornil na genezi tvrzení svědka Ing. Sitty týkající se schůzek s panem Ing. Janků v kanceláři u Prašné brány a osob, které měl v tamějších prostorách při těchto příležitostech potkávat, jakož i na jistou nekonzistenci mezi podáním vysvětlení a mezi pozdější výpovědí svědka Ing. Sitty.

42. Co se týče zakázky na výrobu jízdnic dokladů společnosti Neograph, zde advokátní kancelář připravovala texty výpovědí, ať již se Státní tiskárnou cenin, tak se společností Schwarz Druck, neúčastnila se zadávacího řízení, to v dané věci vykonávala společnost Veřejné zakázky s.r.o. Dále obžalovaný podrobněji promluvil k právním aspektům posledně jmenované veřejné zakázky, vypracovávaným právním stanoviskům advokátní kanceláře a jejich genezi. Vyjádřil se také k související e-mailové komunikaci probíhající v tomto období mezi obžalovaným Valtrem, Ing. Janků, Ing. Sittou a obžalovaným Stubleym.

43. Závěrem obžalovaný Stubley shrnul, že na veškerých aktivitách, které souvisí se skutky popsány v obžalobě, se podílel pouze v rámci poskytování právních služeb jménem advokátní kanceláře Šachta & Partners a neuvědomoval si, že by se kdy měl dopustit jakéhokoli trestného činu. Jeho účast v advokátní kanceláři Šachta & Partners, později MSB Legal, byla ukončena ke dni 31. 12. 2014 z důvodu rozporů s ostatními partnery advokátní kanceláře. V této souvislosti obžalovanému nebylo vyplaceno ani žádné protiplnění. Dle obžalovaného se v tomto případě jedná o jedinou z kauz, které byly otevřeny, a které jsou vedeny proti členům advokátní kanceláře, přičemž se domnívá, že je to v jeho případě proto, že se skutečně fyzicky účastnil na poskytování právních služeb DPP, a jeho parafa je tedy pod naprostou většinou dokumentů, které vznikly v období 2007 – 2011 v DPP.

44. Obžalovaný následně zodpověděl dotazy předsedy senátu, kdy se vyjádřil k osobám jednotlivých spoluobžalovaných a okolnostem, z nichž mu jsou tyto osoby případně známy, osobě Mgr. Plichty a jeho působení v DPP. K dotazům státního zástupce se vyjádřil, kdo ze spoluobžalovaných byl, respektive nebyl klientem advokátní kanceláře Šachta & Partners v předmětné době jako fyzická osoba, k osobě spoluobžalovaného Valtra a jím obstarávané agendě v DPP, k fungování společnosti Jurista a Peskim a osobám, které v těchto společnostech měly rozhodující vliv. Sám obžalovaný byl ze společnosti Peskim odvolán v roce 2009, neboť v ní fakticky nevykonával žádnou činnost. Jedinými osobami, které v rámci společnosti Peskim vydávaly jakékoli pokyny, byl Mgr. Michal a Mgr. Babáková. Dále se k dotazu státního zástupce vyjádřil je společností Mavex, Unitex, Kyrenia, Real 9, Fidelio Altruco, Onyx Trust a osobám s nimi spojených. Žádnou z těchto společností obžalovaný neznal. Bližší okolnosti stanovení konkrétních požadavků v zadávací dokumentaci nebyly obžalovanému známy. K dotazu státního zástupce uvedl, že prověření výjimky ze zákona o veřejných zakázkách mu zadal buď Ing. Dvořák, nebo Ing. Petana. Dále se obžalovaný vyjádřil ke schůzce v hotelu Ventana a osobám na ní účastných. Ve vztahu k obsahu jednání s obžalovaným Rittigem se obžalovaný odvolal na advokátní mlčenlivost, neboť této nebyl od spoluobžalovaného Rittiga zproštěn.

45. Dne 22. 10. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Jan Valtr**. Úvodem své výpovědi nastínil obžalovaný svoje kariérní působení, kdy se rozhovořil o své práci na různých manažerských pozicích na Letišti Praha po dobu cca 10 let, následně působil jako investiční manažer ve společnosti Penta. V současné době je jednatelem a jediným společníkem společnosti Gereco s.r.o. Ke své spolupráci s DPP uvedl obžalovaný, že v průběhu roku 2007 jej oslovil přímo obžalovaný Dvořák s nabídkou spolupráce. Neboť obžalovaný neměl zájem stát se zaměstnancem DPP, a zároveň byl v předmětné době ještě zaměstnancem společnosti Penta Investments, dohodl se s obžalovaným Dvořákem na spolupráci na bázi poradenské smlouvy. Předmětem smlouvy bylo poskytování poradenské činnosti v oblasti pronájmu nebytových prostor a pozemků ve vlastnictví klienta, obchodní strategie pro nové stanice při prodloužení trasy metra A a D, příprava projektů kompletního bezpečnostního systému metra, příprava projektu turniketů, příprava a realizace projektu týkajícího se outsourcingu spojeného s dodávkou nafty a provozních kapalin, jakož i další činnosti dle zadání klienta. Kontaktní osobou byl pro obžalovaného Valtra přímo obžalovaný Dvořák. Za účelem zajištění možnosti vstupu do prostor DPP byl obžalovaný Valtr vybaven vstupní kartou. Pro práci vykonávanou pro DPP mu byly poskytnuty prostory v zasedací místnosti v rámci sekretariátu generálního ředitele, případně mohl využívat prostory advokátní kanceláře Šachta & Partners nacházející se v jiném patře téže budovy. Obžalovaný dále vyjádřil svoje přesvědčení, že většina projektů, jichž se na DPP účastnil, byla pro DPP úspěšná, přičemž se o těchto jednotlivých projektech detailněji rozhovořil.

46. Ke svému obžalobou tvrzenému angažmá při uzavírání smlouvy mezi společností Neograph a DPP, uvedl obžalovaný, že mu v předmětné době bylo známo, že DPP vypověděl smlouvu předchozímu dodavateli jízdních dokladů. S ohledem na to, že DPP byl velmi osobně propojen přes jednotlivé zaměstnance na různých odborech a odděleních, se v žádném případě nejednalo o jakkoli tajnou informaci. Dále uvedl, že pokud přeposílal nějaké maily, které byly součástí projednávání smluvních vztahů mezi DPP a Neographem, a to jak ve fázi přípravy, tak zejména po zahájení spolupráce, pak tyto informace přeposílal zejména Ing. Janků, samozřejmě z pozice poradce DPP. Ke společnosti Neograph nikdy žádný vztah neměl, ani v současné době nemá.

48. K obsahu obžaloby uvedl obžalovaný Valtr, že nepochopil, co je mu podanou obžalobou kladeno za vinu. Prohlásil, že se cítí nevinný a veškerá obvinění odmítl. Posléze se vyjádřil k jednotlivým skutkům, respektive ke svému konkrétnímu zapojení v nich. K bankovním operacím mezi společnostmi Cross Point, Countertop Limited, Genova, Mavex Group a

Washington Intertrade, o nichž měl informovat Ivo Rittiga, který měl právě prostřednictvím obžalovaného Valtra realizace těchto plateb kontrolovat, uvedl obžalovaný, že Ivo Rittiga o žádných takových platbách neinformoval. Žádné informace k těmto platbám ani neměl. Na žádných schůzkách se s obžalovaným Mgr. Michalem, Mgr. Babákovou ani Mgr. Stubleym nescházel. Obžalovaného Ing. Kubisku nezná a nikdy s ním nejednal, ani se s ním nikdy nesešel. Většinu z výše jmenovaných společností ani nezná.

49. K části obžaloby týkající se společnosti Neograph uvedl obžalovaný, že ani v tomto případě nedocházelo z jeho strany k poskytování jakýchkoli informací o platbách směrem k osobě obžalovaného Rittiga. Do účetnictví společnosti Neograph neměl obžalovaný přístup, obdobně pak k účetnictví společnosti Cokeville Assets. O žádných realizovaných platbách ani činnostech nebyl nikdy nikým pravidelně informován. K dokumentu, který je nazván „Ospravedlnění smlouvy Neograph a DPP“ uvedl, že se jedná o dokument, který vznikl v době, kdy eskalovaly útoky pana Sitty na DPP a na obžalovaného Martina Dvořáka. Dokument vznikl buď na vyžádání zaměstnanců DPP, nebo přímo na vyžádání obžalovaného Dvořáka. Fakticky se jedná o chronologický popis smluvního vztahu mezi společnostmi Neograph a DPP.

50. Ke spojení s osobou Ivo Rittiga a prostorám společnosti Rittig Partners, uvedl obžalovaný, že byl do konce roku 2008 zaměstnán ve společnosti Penta Investments. Po ukončení svého působení v této společnosti hledal nové prostory, které by mohl využít pro své zázemí. Tehdy mu pan Janků nabídl, zda by nechtěl využít kanceláře u Prašné brány, které využívá on sám. Jednalo se právě o kanceláře společnosti Rittig Partners. Tyto prostory Ivo Rittig dlouhodobě nevyužívá s ohledem na to, že většinu času pobývá v zahraničí. Této nabídce tedy obžalovaný Valtr využil. K tvrzení státního zástupce, že obžalovaný Valtr používal e-mailovou adresu společnosti Rittig Partners, uvedl obžalovaný, že se nezakládá na pravdě. Od doby svého působení ve společnosti Gereco s.r.o. pro své pracovní záležitosti využívá výhradně e-mail s doménou jv.com.cz. Jedná se o doménu, kterou má pronajatou od správce domén v ČR, využíval ji od roku 2008 nebo 2009 až do současnosti. Vzhledem k tomu, že však využíval IT služeb společnosti DNG, která pro obžalovaného spravovala včetně domény také servis IT a další věci, včetně umístění domény na serveru, dozvěděl se, že od roku 2010 byla jeho doména umístěna na severu, který vlastnila společnost Rittig Partners, a který byl umístěn v kanceláři u Prašné brány. Obžalovaný Rittig neměl přístup k jeho e-mailové poště. Všechny adresy s jeho doménou jsou chráněny heslem konkrétního uživatele a neměl k nim přístup ani jeho správce IT.

51. K části obžaloby, v níž jsou popisovány fakturace mezi Ivo Rittigem a společností Cokeville Assets uvedl obžalovaný, že neví, jaký byl mezi těmito osobami smluvní vztah. Neví, jaké platby mezi nimi probíhaly ani za jaké plnění to bylo. Cenu jízdenek, které byly dodávány společností Neograph DPP si dohodli odpovědní zástupci obou společností, přičemž obžalovaný v žádném případě nezasahoval do cen, které ze smluvních vztahů vyplývaly.

52. K úvěrové smlouvě mezi společností Earnway a osobou obžalovaného Valtra na 2 mil. Kč a dále k úvěrové smlouvě společnosti Aenomy uvedl obžalovaný, že se jednalo o standardní nebankovní půjčky se standardním úrokem. Úvěr mezi společností Aenomy a společností Gereco s.r.o. byl poskytnut v roce 2010 nebo v roce 2011 a byl celý splacen, a to včetně úroků. Obžalovanému tedy není známo, jak by měl prostřednictvím této činnosti legalizovat výnosy z trestné činnosti. Poté obžalovaný využil svého práva dále se k věci nevyjadřovat a neodpovídat na otázky.

53. Dne 24. 10. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Ing. Jaroslav Kubiska**. Svou výpověď obžalovaný doplnil listinným materiálem, který předložil soudu a stranám trestního řízení. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že dosáhl vysokoškolského vzdělání na ekonomické fakultě Západočeské univerzity v Plzni, obor finanční řízení a účetnictví v anglickém jazyce. V roce 2009 začal shánět zaměstnání, ještě v posledním ročníku při studiu. Prostřednictvím internetového portálu nabízejícího zaměstnání našel pracovní pozici finančního analytika ve společnosti Peskim, prošel výběrovým řízením a dne 1. 4. 2009 nastoupil. Ve společnosti působil přibližně jeden a čtvrt roku, odešel na počátku června 2010.

54. V rámci společnosti Peskim se práce obžalovaného skládala přibližně z jedné třetiny z projektu Hyperstavebnin, ze dvou třetin se pak jeho práce týkala zahraničního systému. Společnost Peskim se starala o systém zahraničních off-shore společností, přičemž obžalovaný měl v rámci tohoto systému na starosti transfery finančních prostředků, otevírání účtů, komunikaci se zahraničními service providery, komunikaci se zahraničními účetními, auditory, měl na starosti razítka těchto společností, která byla uložena u nich v sejfu, dále čtyři mobilní dobíjecí telefony sloužící jako kontaktní pro společnost Eurozeta. Dále pak obžalovaný zakládal domény zahraničních společností, vytvářel korporátní identity prostřednictvím Goldenleaf Consulting. Měl na starosti základní analytické nástroje pro udržení přehlednosti – zejména přehled transferů, tzv. bubliny a přehledy jednotlivých projektů. Celá množina zahraničních společností byla rozdělena podle benefičních vlastníků. Skupina Appian patřila benefičním vlastníkům pana Čmejly a pana Diviše, skupina advokátní kanceláře benefičních vlastníků Davida Michala a Karolíny Babákové, skupina Eurozeta a Alseada, kde byl benefičním vlastníkem Ivo Rittig, dále skupina Mavex a Unitex benefičního vlastníka Ing. Dvořáka. Činnost obžalovaného byla vykazována vždy pro určitou množinu zahraničních společností, na této bázi fungoval i reporting, tzn., pokud obžalovaný vykonával např. činnost pro společnost Cokeville, vykazoval tuto činnost na skupinu Eurozeta a Alseada, jejíž součástí společnost Cokeville byla. Vlastníci společností dle mínění obžalovaného nehráli žádnou významnější roli, dle jeho názoru se jednalo pouze o nastrčené osoby – jmenovitě uvedl v této souvislosti obžalovaného Kmetě a obžalovaného Überalla. Primárním účelem tohoto systému byla ochrana benefičních vlastníků. Sekundárním účelem bylo zastření původu peněžních prostředků, které do těchto struktur proudily, v posledku pak také daňová optimalizace. Následně se obžalovaný konkrétně vyjádřil k jednotlivým bodům obžaloby.

55. K bodu II/2 obžaloby týkající se společností Neograph a Cokeville obžalovaný sdělil, že společnost Cokeville byla společnost Britských Panenských ostrovů, jednal za ni obžalovaný Kmet' a Jana Lütken. Dispoziční práva k účtu měla Jana Lütken, zda je měl také obžalovaný Kmet', si obžalovaný nevybavil. Za českou organizační složku této společnosti byla v České republice odpovědná Jana Šádková. Tato společnost dle obžalovaného sloužila primárně k fakturování provizí a následně rozdělování provizí, ať již na úrovni prostřednictvím české organizační složky, nebo na úrovni zahraniční. Společnost neměla žádné zaměstnance a patřila do skupiny benefičního vlastníka Ivo Rittiga. Řádově měla společnost stamilionové příjmy. V obžalobě jsou naznačeny finanční toky ze společnosti Neograph na společnost Cokeville. Obžalovaný uvedl, že neviděl žádnou smlouvu uzavřenou mezi společností Cokeville a Neograph, stejně tak neviděl ani faktury, snad jen nějaké starší. Viděl však příchozí platby, viděl, že zdroj finančních prostředků je z DPP, z jízdenek, a že tyto finanční prostředky proudí přes společnost Neograph do společnosti Cokeville, kde se pak následně dělí mezi benefiční vlastníky Rittig a Dvořák, a že část finančních prostředků zůstává ve prospěch advokátů a partnerů advokátní kanceláře. Obžalovaný se následně podrobněji vyjádřil k prováděným bankovním převodům a způsobu dělení provizí. Obžalovaný se vyjádřil k fungování skupiny Eurozeta Alseada benefičního vlastníka obžalovaného Ivo Rittiga. První úroveň, kterou finanční prostředky

procházely, byly české společnosti a české projekty, následně pak byly finanční prostředky distribuovány vývody do společností Cokeville nebo Earnway. Skupina beneficičního vlastníka obžalovaného Dvořáka fungovala odlišně. Tam se finanční prostředky dostávaly na off-shore úrovni. Byly tam společnosti Mavex a Unitex, které poskytovaly fiktivní služby dalším off-shore společností. Na této úrovni byly získávány finanční prostředky, přičemž tato struktura nesloužila ani tak k distribuci finančních prostředků, jako spíše k jejich investování. Z úrovně off-shore společností byly finanční prostředky vedeny přes kyprskou úroveň představovanou společností Aelia dále až do nemovitostních projektů v České republice. Byla tam jediná transakce s fyzickou osobou, kterou byla obžalovaná Marie Nováková. Posléze se obžalovaný krátce vyjádřil ke společnosti Earnway, jejímž vlastníkem byl obžalovaný JUDr. Kmet'. Jednalo se o hongkongskou společnost, která měla v zásadě pouze půjčky a v rámci skupiny fungovala jako „vývod“ k obžalovanému Rittigovi. Ke smlouvám, které byly mezi společnostmi uzavírány, a které byly podkladem pro převody finančních prostředků, uvedl obžalovaný, že ať se již jednalo o smlouvy o kooperaci nebo o smlouvy o úvěru, byly to vždy pouze papíry pro banku. Ve smlouvách byly nastaveny velké úvěrové rámce, nízké, dvou či tříprocentní úročení, a dlouhé doby splatnosti stanovené na pět či deset let. Tzv. „bubliny“ byly základním analytickým nástrojem, na kterém se podílel obžalovaný společně s kolegou Konrádem, právníkem, který společnosti přímo převáděl. Zmiňované základní analytické nástroje se nosily na odsouhlasení nejprve nadřízenému obžalovaného, obžalovanému Petru Michalovi, následně pak obžalovanému Davidu Michalovi a Karolíně Babákové. Obžalovaný dále uvedl, že jako zahraniční tým měli k dispozici korporátní dokumentaci jednotlivých společností a jejich akcie, které musely být prezentovány bankám.

56. V dalším bodu své spontánní výpovědi se obžalovaný vyjádřil k osobám jednotlivých spoluobžalovaných. Obžalovaného Dvořáka zná obžalovaný pouze jako beneficičního vlastníka skupiny Mavex Unitex. Sám s ním nikdy nejednal, osobně se s ním setkal poprvé až jako se svědkem v rámci trestní věci Oleo Chemical. Obdobně je tomu také v případě spoluobžalovaného Štíky, Kmetě, Valtra a Rittiga. V případě posledně jmenovaného obžalovaný zopakoval, že mu tato osoba byla známa jako beneficiční vlastník společnosti Eurozeta Alседа. K obžalovanému Valtrovi uvedl, že je mu znám jako beneficiční vlastník skupiny Aenomy Perpatema. Osoby obžalovaných Petany, Švarce a Janků nejsou obžalovanému vůbec známy, všechny jmenované viděl poprvé až v rámci projednávané trestní věci u hlavního líčení. Obžalovaného Šteinera nikdy osobně neviděl. David Michal byl nadřízený obžalovaného, byť ne přímý nadřízený. Přímými nadřízenými byli pro obžalovaného Karolína Babáková a Petr Michal, který byl vedoucí zahraničního týmu společnosti Peskim. Obžalovaný Stublej je obžalovanému znám z advokátní kanceláře, sdílel místnost s Davidem Michalem a Karolínou Babákovou. Jana Šádková měla na starosti distribuci finančních prostředků ze společnosti Cokeville, kdy obžalovanému dávala příkazy k transferům ať již z Cokeville na Washington Intertrade nebo na skupinu Mavex Unitex.

57. Závěrem své spontánní výpovědi se obžalovaný rozhovořil o tom, že sám ví, na čem se podílel, a tedy je mu známo, k čemu se doznává. Výslovně uvedl, že zastíral původ finančních prostředků, že „pral peníze“. Vyjádřil vděk, že v této trestní věci mohl stát před soudem a vypovídat, čemuž dle svých slov obětoval celý život.

58. K požadavku předsedy senátu, aby obžalovaný časově zařadil okamžik, kdy si sám uvědomil, že převádí peníze pocházející z trestné činnosti, ve vztahu k okamžiku jeho nástupu do společnosti Peskim, ukončení zkušební doby a ukončení pracovního poměru jako takového, uvedl obžalovaný, že toto není schopen sdělit. Zopakoval, že se na této činnosti podílel po celou dobu svého pracovního působení ve společnosti Peskim, avšak informace, na jejichž podkladě by

mohl dospět k závěru o tom, že se podílí na nelegální činnosti, byly pouze dílčí. Vzpomněl si na okamžik, kdy mu zaměstnanec společnosti Peskim, který jej zaškoloval, Ondřej Beneš, sdělil, že bude rád, když na něj do půl roku nezazvoní „kriminálka“. V okamžiku, kdy obžalovaný podával výpověď ze společnosti Peskim, tedy v březnu nebo dubnu 2010, již věděl, že se na činnostech společnosti již nechce podílet. K doplňujícímu dotazu předsedy senátu, že okamžik, kdy si obžalovaný uvědomil, na čem se podílí, je stěžejní pro případné posouzení subjektivní stránky trestného činu a toho, zda a od kdy byla v daném případě naplněna, uvedl obžalovaný, že zpětně není schopen tento okamžik určit. Uvedl však, že nepříjemný pocit měl po delší dobu a všechny další informace, které se k němu postupem času dostávaly, jej v tomto pocitu pouze utvrzovaly. K dotazu předsedy senátu, zda podle obžalovaného ve světě existují nějaké legální off-shore struktury uvedl obžalovaný, že to je pochopitelné. Účelem zakládání těchto off-shore struktur je dle obžalovaného jednak jistá míra anonymity, jednak způsob zdanění, kdy se například neplatí daň z dividend nebo podílu na zisku. K doplňujícímu dotazu předsedy senátu, na základě čeho dospěl obžalovaný k závěru, že obžalovaný Rittig je jedním z benefičních vlastníků, uvedl, že toto vyplývá ze sdělení, která interpretoval ve své výpovědi, dále to vyplývá ze samotných finančních toků mezi strukturami. Při svém nástupu do zaměstnání obžalovaný viděl, že jsou některé složky označeny jako „skupina Ivo Rittiga“. Obdobné označení se pak objevovalo i v analytických nástrojích, v nichž byly zaznamenány všechny projekty. Zde také figurovalo označení „skupina Ivo Rittiga“, přičemž se jednalo o skupinu Eurozeta Alseada. Analytický nástroj definoval obžalovaný jako tabulku, která byla vyhotovována za účelem toho, aby měl benefiční vlastník přehled o vývoji jeho projektů, a jaké jsou zůstatky na jeho účtech. Ke způsobu, jakým se dozvěděl, že jedním z benefičních vlastníků obhospodařovaných struktur, a to konkrétně struktury Mavex Unitex, je také obžalovaný Dvořák, se obžalovaný dozvěděl od spoluobžalované Jany Šádkové.

59. Impulsem pro oznámení policejnímu orgánu, k němuž se obžalovaný uchýlil až po čtyřech letech po odchodu ze společnosti Peskim, byla dle obžalovaného aféra týkající se tzv. kauzy Nagyová. V tuto chvíli obžalovaný zjistil, že vůbec existuje nějaký státní orgán, který je ochoten se rozsahem takovéto trestné činnosti zabývat. Policii obžalovaný nekontaktoval přímo, ale obrátil se na pana Soukenku z Nadačního fondu proti korupci, zda by byl tak laskav a zajistil obžalovanému, aby jej policie kontaktovala, že by v této věci chtěl vypovídat. Jak v této, tak v předchozí kauze Oleo Chemical, poskytl obžalovaný policii data ze společnosti Peskim. Jednalo se o data, která obžalovaný získal za dobu svého působení ve společnosti Peskim. Nebyl schopen určit časový okamžik, kdy se tak stalo. Tato data si obžalovaný postupně nahrával na flash disk, ačkoli měl smluvně uloženou povinnost mlčenlivosti. Obžalovaný doplnil, že data nebyla stále uložena na jednom flash disku. Mimo jiné vzhledem k jejich objemu je měl uložena u sebe doma v počítači. Původním motivem ke stažení příslušných dat a jejich zkopírování do domácího počítače obžalovaného, bylo naučit se příslušné „bublíny“, obhospodařované struktury. Součástí těchto souborů byly i smluvní dokumenty. Předmětné dokumenty obžalovaný předal na výzvu policie, a to jak v kauze Oleo Chemical, tak v předmětné trestní věci. Zde byla data předávána na DVD nosičích, předtím na flash discích. Nebyl si jist, zda se jednalo v obou případech o tatáž data téhož objemu i obsahu. Uvedl, že jsou stejná co do původu, přičemž se v obou případech jednalo o originální data od jeho zaměstnavatele. Obžalovaný dále uvedl, že data na flash disku byla opakovaně přemazávána podle toho, jaké penzum informací a dat si na něj potřeboval kdy uložit. Nebyl schopen určit, zda flash disk, který předával policejnímu orgánu v kauze Oleo Chemical, byl jeden a tentýž. Nebyl schopen stanovit, zda data na flash disku předaném policii, byla původní data z původního transferu. V kauze Oleo Chemical mu pak soud uložil, aby předmětná data předložil znovu, neboť byly pochybnosti o tom, zda jsou data původní. K tomu, že si obžalovaný nebyl schopen vybavit bližší okolnosti předávání dat policii, ve kterých kauzách se tak dělo, v jaké podobě informace předával, na jakých nosičích a v jakém množství, uvedl obžalovaný, že se pro něj celkově jednalo o složité období, přičemž tyto okolnosti pro něj

představovaly pouze jakési technické parametry. Nebyly pro něho podstatné nosiče, ale data na nich zaznamenaná a skutečnost, že to, co policii předává, je hodnověrné. Za jakým účelem policie obžalovanému posléze vydané flash disky vrátila, nebylo obžalovanému známo. Co s těmito flash disky po jejich vrácení policií obžalovaný dělal, si přesně nevybavoval. Je možné, že je zase používal, že původní data smazal a vyprázdňené nosiče používal dál. Obžalovaný dále uvedl, že si není vědom toho, že by do dat, které vydával pro toto nebo předchozí trestní řízení, nějak zasahoval.

60. Ve vztahu k podání výpovědi obžalovaný nebyl nikým ovlivňován, ani mu nebylo nabídnuto žádné protiplnění. O tom, že hodlá v této věci učinit oznámení na policii, věděla Jana Šádková a kolega Petr Eliáš. Obžalovaný byl policií požádán, aby zprostředkoval schůzku s Janou Šádkovou. Obžalovaný tak učinil a této schůzky byl i sám účasten. Schůzka probíhala tak, že se nejprve sešel obžalovaný s Janou Šádkovou sám, přičemž jí předem neoznámil, že by měla schůzka proběhnout také za účasti policie. Poté, co si s obžalovanou Šádkovou chvíli povídal, zpravil ji o tom, že je na místě přítomna také policie a požádal ji o svolení, zda si k nim mohou policisté přisednout. Policisté následně sdělili, že by měli zájem o to, aby Jana Šádková spolupracovala na rozkrýtí celé skupiny. V této souvislosti jí byla nabídnuta pozice informátorky, přičemž za výkon této činnosti jí policisté slíbili finanční protiplnění. Schůzka skončila příslibem obžalované Šádkové, že si celou věc ještě promyslí.

61. Následně obžalovaný u hlavního líčení ve dnech 24. 10. 2018, 25. 10. 2018 a 26. 10. 2018 zodpověděl dotazy státního zástupce, jakož i obhájců a zmocněnce poškozeného, a vyjádřil se k jednotlivým předkládaným listinám. Takto se obžalovaný vyjádřil mimo jiné k osobám, které mu zadávaly instrukce k jednotlivým transakcím, k transakcím a jejich bližším okolnostem jako takovým, k osobám, které figurovaly za jednotlivé společnosti, mezi nimiž k transakcím docházelo, k osobám, které byly skutečnými benefičními vlastníky, ke smluvním vztahům, na jejichž podkladě k převodům docházelo. K dotazům obhájců se obžalovaný vyjádřil mimo jiné k okolnostem počátku spolupráce s Nadačním fondem proti korupci a policejními orgány zejména na uskutečněných neformálních schůzkách, okolnostem předání dokumentů, které obžalovaný policejním orgánům poskytl, ke skutečnostem, z nichž obžalovaný dovozoval, že se podílí na páčání trestné činnosti.

62. Dne 10. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Mgr. David Michal**. Úvodem své výpovědi obžalovaný zcela odmítl, že by se podílel na páčání údajné trestné činnosti, jak je popsána obžalobou. Následně se vyjádřil k osobám jednotlivých spoluobžalovaných a okolnostem, z nichž mu jsou známy. Martina Dvořáka zná jako bývalého ředitele DPP. Obžalovaný Dvořák nikdy osobně nebyl klientem jejich advokátní kanceláře. Ivo Štika je mu znám jako bývalý ekonomický ředitel DPP. Jan Janků byl klientem advokátní kanceláře. Obdobně je tomu i u obžalovaného Kmetě, který je navíc osobním přítelem obžalovaného. Ivo Rittig byl klientem advokátní kanceláře, stejně tak Jan Valtr, který byl zároveň také klientem společnosti Peskim. Marek Stublej byl bývalým společníkem advokátní kanceláře. Karolínu Babákovou samozřejmě zná. Petr Michal je jeho bratr. Janu Šádkovou a Jaroslava Kubisku zná.

63. Následně se obžalovaný vyjádřil k obžalobě, jíž vytкнуł nesprávné postupy týkající se zejména konstrukce skutkového děje a dokazování. Dle mínění obžalovaného státní zástupce opomíjí časovou osu skutkového děje, nesprávně nakládá s listinnými a věcnými důkazy, přičemž v této souvislosti poukázal zejména na předkládání dokumentů vytištěných z elektronických úložišť, u nichž není možné ověřit jejich původ. Dále státní zástupce dle obžalovaného dezinterpretuje obsah jednotlivých důkazů, selektuje důkazy, mezi nimiž pomíjí důkazy svědčící ve prospěch obhajoby, a to zejména znalecké posudky a odborná vyjádření založená ve spise. Státní zástupce

má dle obžalovaného zcela „diletantskou“ představu o realitě obchodního života, pokud se domnívá, že každá společnost musí mít zaměstnance a vysoké náklady.

64. K fungování advokátní kanceláře uvedl obžalovaný, že v období roku 2007 a následujících patřila mezi větší kanceláře na českém advokátním trhu. Agenda byla mezi partnery rozdělena jak podle jednotlivých klientů, tak podle obsahu poskytovaných právních služeb. Organizaci poskytování právních služeb měl ve vztahu ke klientovi DPP na starosti obžalovaný Stublej. Postupem času se situace vyvinula tak, že měl tým advokátní kanceláře pronajatou větší kancelář přímo v DPP. Dle obžalovaného se de facto jednalo o autonomní advokátní kancelář s vlastní agendou. Obžalovaný spolu s kolegyní Babákovou se v té době věnovali mimo jiné i zakládání společností v zahraničí, tvorbě firemních struktur se zahraničním přesahem, mezinárodnímu zdanění a související agendě. Zahraniční agenda naopak vůbec nepatřila do náplně činnosti obžalovaného Stublejho. Činil-li v rámci zahraniční agendy nějaké úkony, bylo to vždy v rámci zastupování jednotlivých partnerů a jednalo se pouze o dílčí úkony. Obžalovaný Stublej je nijak komplexně neinformoval o běžící agendě poskytování právních služeb DPP, stejně tak mu ani oni s kolegyní Babákovou neposkytovali komplexní informace o zahraniční agendě. Advokátní kancelář ve svém sídle v Radlické ulici spolupracovala se společností Jurista, která zajišťovala administrativní služby, se společností Peskim, která zajišťovala služby účetní a poradenské, a dále s tzv. zahraničním týmem, který byl tvořen administrativními pracovníky, kteří pomáhali se správou agendy zahraničních klientů advokátní kanceláře. Následně se obžalovaný podrobněji vyjádřil k vnitřní struktuře společnosti Peskim a způsobu rozvržení jí spravované agendy. Společnost Peskim byla založená jako servisní společnost pro klienty advokátní kanceláře. Proto také byli jejími prvními jednateli společníci advokátní kanceláře.

65. Obžalovaný se mimo jiné podrobněji vyjádřil k roli obžalované Šádkové v rámci uskupení společností. Obžalovaná Šádková vedla účetní tým, měla na starosti účetní evidenci organizační složky společnosti Cokeville v České republice. Stejně jako obžalovaný, také ona měla svůj přístup na osobní účet pana Rittiga vedený na Kypru. Tento přístup párkrát využila, například k zaplacení nájmu za byt v Monaku, kdy jí s obsluhou tohoto účtu pomáhal bratr obžalovaného, Petr Michal. Obžalovaný kategoricky vyloučil, že by měla obžalovaná Šádková na starosti jakékoli zahraniční společnosti, už jen proto, že by jí k tomu nestačila jazyková výbava. Z hlediska rozdělení kompetencí ve společnosti Peskim by to byl také nesmysl, aby česká hlavní účetní zasahovala do zahraničních záležitostí. Obžalovaný taktéž zcela odmítl tvrzení, že by obžalovaná Šádková měla podepisovat faktury společnosti Cokeville nebo jiných společností pod smyšleným jménem. V této souvislosti obžalovaný poukázal na to, že faktury podepsány být ani nemusely, neboť podpis nepatří mezi obligatorní náležitosti faktury. Možné zapojení obžalované Šádkové připustil pouze v rovině vyřizování vzkazů, že byl vydán určitý pokyn, avšak vyloučil, že by obžalovaná Šádková rozhodovala o dělení provizí nebo o tom, jak bude s jakýmkoli peněžními prostředky nakládáno. Obžalovaný ji příležitostně požádal o účast na dozorčí radě některé ze společností patřících někomu z portfolia klientů advokátní kanceláře.

66. K tzv. „zdrojovým trestným činům“ uvedl obžalovaný, že se nijak nepodílel na přípravě smluvní dokumentace ani organizace výběrových řízení mezi DPP a společnostmi Neograph, Cross Point a Crowsnest. O obsah těchto smluvních vztahů se nijak nezajímal. Připustil, že byl v průběžném společenském kontaktu s obžalovaným Dvořákem, pouze však za tím účelem, aby si ověřil spokojenost se službami poskytovanými kolegy z advokátní kanceláře. Uvedl konkrétní argumenty, jimiž podkládá své tvrzení, že v případě tzv. „zdrojových trestných činů“ se o trestné činy v první řadě nejedná. K obžalobou vymezenému zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti obžalovaný uvedl, že se dle jeho mínění nemůže takového trestného činu dopustit někdo tím, že plní řádně uzavřenou smlouvu, ať už se jedná o smlouvu o výplatě dividendy, o úvěru nebo

obchodní spolupráci, nebo že je takováto smlouva plněna bankovním převodem mezi účty přesně v souladu s deklarovaným účelem smlouvy.

67. Ke skutku uváděnému pod bodem II/2 obžaloby, v němž se uvádí zastupování společnosti Cokeville a Ivo Rittiga obžalovaným, citoval obžalovaný výňatek z rozsudku soudu z tzv. „kauzy Oleo“, který shrnuje, že pokud má advokát dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu společnosti nebo osoby, kterou zastupuje, nelze v tomto bez dalšího spatřovat cokoli nestandardního či nezákonného. Veškeré převody finančních prostředků byly realizovány na základě platných titulů, kterými byly uzavřené smlouvy.

68. Ve vztahu ke spoluobžalovanému Kubiskovi a jím vydaným flash diskům obžalovaný opět odkázal na závěry, k nimž dospěl soud v tzv. „kauze Oleo“. Vyjádřil se k pracovní pozici, na níž byl obžalovaný Kubiska zařazen a s ohledem na tuto skutečnost zpochybnil, že by obžalovaný Kubiska kdy byl osobou oprávněnou k zadávání pokynů k provádění plateb. Data, která jsou obsahem flash disků vydaných obžalovaným Kubiskou mají dle obžalovaného nulovou vypovídací hodnotu. Stran dokumentů vydaných švýcarskými orgány zpochybnil jejich originalnost a vyjádřil domněnku, že s těmito daty mohlo být jednak manipulováno, jednak z nich mohly být vybrány pouze určité informace. Selektování a jednostrannou interpretaci jednotlivých důkazů označil za častou praxi státního zástupce, přičemž v této souvislosti opět citoval z výše zmiňovaného rozsudku v tzv. „kauze Oleo“. Stejná situace se dle obžalovaného týká právě dokumentů vydaných švýcarskými orgány, které jsou dle obžalovaného vybírány tak, aby podporovaly závěry, k nimž dospěla obžaloba. Ve své celistvosti pak dle obžalovaného tyto dokumenty neobsahují důkazy, které by podporovaly tvrzení obžalovaného Kubisky týkající se zejména benefičního vlastnictví společností, údaje o tom, kdo prováděl kontrolní převody ve společnosti Cokeville, informace o tzv. antedatovaných dokumentech a excelové tabulky, v nichž měl obžalovaný Kubiska vytvořit skupiny společností seřazené podle benefičních vlastníků. Všechny tyto informace a tvrzení jsou dle obžalovaného podvrhem.

69. V posledku se obžalovaný vyjádřil k odposlechům pořízeným v hotelu Ventana v březnu 2012. S ohledem na časové zařazení, tedy březen roku 2012, poukázal obžalovaný na to, že v tuto dobu již byl obchodní vztah mezi DPP a společností Neograph ukončen, stejně jako bylo, až na pár drobných sporů, ukončeno právní zastupování DPP advokátní kanceláří Šachta & Partners. Jednání se odehrálo poté, co po akcionářském konfliktu mezi Sittovými a obžalovaným Janků převzal obžalovaný Janků v prosinci 2011 kompletně správu společnosti Neograph a advokátní kancelář Šachta & Partners si najal na poskytování právních služeb. Dle obžalovaného je tedy logické, že se na jednání v hotelu Ventana řešily dopady ukončení smlouvy s DPP na společnost Neograph. Jednalo se o pracovní diskusi mezi advokáty a vedením společnosti Neograph. Obžalovaný Rittig byl tomuto jednání účasten jako osobní přítel obžalovaného Janků.

70. Dne 10. 12. 2018 byla u hlavního líčení slyšena obžalovaná **Mgr. Karolína Babáková**. K bodu II./2 obžaloby týkající se legalizace výnosů z trestné činnosti obžalovaná uvedla, že jí dle obžaloby dodnes není zcela jasné, jakým způsobem se měla této legalizace dopouštět. V tomto směru celkově zpochybnila kvalitu obžaloby, zejména stran prokázání, že by se s osobami, jejichž výnosy z trestné činnosti měla legalizovat, vůbec byt' jen znala. Popřela, že by věděla, že je obžalovaný Martin Dvořák benefičním vlastníkem společnosti Mavex, stejně jako odmítla, že by se tímto benefičním vlastníkem stal po dohodě s ní. Obžalovaného Dvořáka v předmětné době vůbec neznala. Není si vědoma, že by kdy přišla do styku s jakoukoli společností, jejímž by byl vlastníkem. Popřela, že by komukoli dávala pokyny k převodům finančních prostředků takovým způsobem, jaký popisuje podaná obžaloba.

71. V dalším bodě své výpovědi obžalovaná, obdobně jako obžalovaný Mgr. David Michal, hojně odkazovala na závěry, k nimž dospěl soud v tzv. „kauze Oleo“. Zdůraznila, že její náplň práce a náplň práce obžalované Šádkové byly dramaticky odlišné, tedy je dle obžalované nesmyslné tvrzení, že by ony dvě dávaly komukoli nějaké pokyny ve stejné věci. Stejně tak bylo ve zmiňované kauze prokázáno, co vlastně zaměstnanci společnosti Peskim dělali, a to jak obžalovaný Kubiska, tak ostatní osoby včetně Jany Šádkové, Petra Michala a dalších. Obžalovaná dále poukázala na roli advokáta při poskytování právních služeb, a na to, zda v takto poskytovaných službách lze spatřovat legalizaci výnosů z trestné činnosti. Dle mínění obžalované transakce popisované obžalobou nemohou být legalizací výnosů z trestné činnosti, což dle jejího názoru dokládá mimo jiné to, že všechny transakce byly realizovány oficiálně s veškerou patřičnou dokumentací, na základě písemných smluv, přes bankovní účty a za situace, kdy byly banky o všem informovány. Dále poukázala na to, že v rozhodné době neplatila tak přísná zákonná pravidla týkající se povinnosti zjišťovat původ peněz přijímaných do úschovy, jako je tomu nyní. Ke skutku uvedenému pod bodem II/2 obžaloby uvedla, že z tohoto takřka není ani zřejmé, jaké konkrétní jednání jí je kladeno za vinu. O tom, že by mělo docházet k nehospodárnému nakládání s majetkem DPP, nic nevěděla.

72. V následující části své výpovědi se podrobněji věnovala osobě obžalovaného Kubisky, hodnocení práce, kterou vykonával, jakož i jejich vzájemné spolupráce. K datům ze společnosti Peskim, která obžalovaný Kubiska vydal policejním orgánům na flash disku, odkázala obžalovaná na výsledky dokazování v kauze „Oleo Chemical“, dle nichž byla předmětná data zajišťována přinejmenším nestandardním postupem. V této souvislosti obžalovaná oslovila znalce Ing. Fialu, aby vypracoval znalecký posudek za účelem zjištění, zda bylo s daty dodatečně manipulováno. Následně obžalovaná konstatovala výsledky tohoto znaleckého zkoumání a založila do spisu krátkou cestou výše zmiňovaný posudek. Závěrem své výpovědi se obžalovaná vyjádřila k dokumentaci získané od švýcarských orgánů činných v trestním řízení. Nemá za to, že by mezi těmito dokumenty byly důkazy svědčící o její vině. Byla-li advokátkou zmocněnou klientem, jednala na základě tohoto zmocnění, pokud v rámci tohoto zmocnění něco podepsala, pak to bude patrně také pravda. Pokud byla ředitelkou nějaké společnosti, jednala jako ředitelka.

73. Dne 10. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen obžalovaný **Ivo Rittig**. Obžalovaný uvedl, že to, co je mu podanou obžalobou kladeno za vinu, je absolutní lež. Se společnostmi Cross Point, Neograph ani Crowsnest nikdy neměl a ani v současnosti nemá nic společného. Odmítl, že by se podílel na legalizaci výnosů z trestné činnosti. Obžalovaný se následně podrobněji vyjádřil ke svým obchodním aktivitám sahajícím do počátků 90. let minulého století a shrnul jejich vývoj do současnosti. V zahraničí nyní podniká pod názvem Rittig & Partners. Zahraniční společnosti má umístěny v různých zemích. Obžalovaný se následně vyjádřil k osobám ostatních spoluobžalovaných. S obžalovaným Ing. Martinem Dvořákem se zná, avšak pouze na bázi běžného společenského kontaktu, nikdy spolu neobchodovali. Tomáš Petana ani Ing. Ivo Štika mu nejsou známi. Ing. Janků je jeho dlouholetý přítel, s nímž měl řadu společných aktivit. Společnost Neograph byla výlučně v režii Ing. Janků. Obžalovaný Rittig se o tuto společnost začal zajímat přibližně až v roce 2012 v souvislosti s problémy s Vladimírem Sittou starším. O spolupráci společnosti Neograph s DPP se obžalovaný dozvěděl ve stejnou dobu. JUDr. Peter Kmet' je jeho obchodním partnerem. Zná jej jako vlastníka a ředitele společnosti Cokeville Assets, s nímž obžalovaný Rittig spolupracoval přibližně od roku 2006. S obžalovaným Kmetěm se seznámil prostřednictvím JUDr. Šachty, který byl v té době jeho právníkem. Mgr. David Michal byl po nějakou dobu právním zástupcem obžalovaného. Prostřednictvím Mgr. Davida Michala pak zná okrajově také Mgr. Stubleho, a to právě z advokátní kanceláře. Obžalovaného Valtra zná přibližně dvacet let z dob, kdy obžalovaný Valtr pracoval na letišti Ruzyně a obžalovaný

Rittig měl v těchto místech několik desítek obchodů. Potkávali se však i neformálně. Co se týče využívání kanceláří u Prašné brány, uvedl obžalovaný, že tyto prostory byly pořizovány a vybaveny s tím, že je sám obžalovaný s ohledem na svoje zahraniční obchodní aktivity plně nevyužije, a tedy budou k dispozici i osobám pohybujícím se v jeho okolí. Jednou z těchto osob byl i Jan Valtr, který využíval jak tyto prostory, tak servery společnosti Rittig & Partners. E-mailovou adresu však měl obžalovaný Valtr vlastní. Obdobně pak ani obžalovaný Rittig neměl přístup do elektronické pošty obžalovaného Valtra. Obžalovaná Babáková také poskytovala obžalovanému právní služby. Petr Michal je obžalovanému znám pouze jako bratr Davida Michala. Janu Šádkovou zná obžalovaný jako účetní ve společnosti Peskim. Jana Šádková měla spolu s Davidem Michalem přístup k osobnímu tuzemskému i zahraničnímu účtu obžalovaného. Právě Jana Šádková prováděla soukromé platby obžalovaného. Osoba obžalovaného Kubisky je mu známa z tzv. „kauzy Oleo“. Nikdy předtím se s ním nesešel, nikdy s ním nemluvil. Obžalovaný ve vztahu k Ing. Kubiskovi vyjádřil pochybnosti o tom, nakolik relevantní informace může k projednávané trestní věci sdělit jednak s ohledem na jeho pracovní náplň ve společnosti Peskim, jednak s ohledem na to, že události, k nimž se vyjadřuje, spadají chronologicky do doby, v níž Ing. Kubiska neměl se společností Peskim a osobami ostatních obžalovaných nic společného.

74. Obžalovaný dále zdůraznil, že společnost Cokeville Assets patří obžalovanému JUDr. Kmet'ovi. Spolupráce mezi obžalovaným Kmet'em a Rittigem byla realizována na podkladě uzavřené smlouvy, přičemž za služby, které poskytoval obžalovaný Rittig, mu společnost Cokeville Assets platila. Odkud však toto peněžité plnění pocházelo, není obžalovanému známo. Společnost Mavex group obžalovanému není vůbec známa. Rozhodně odmítl, že by se s kýmkoli domlouval na tom, kdo bude jejím benefičním vlastníkem. Stejně tak obžalovanému nic neříkají ani společnosti Genova International či Earnway International Limited. Poté obžalovaný využil svého práva dále se k věci nevyjadřovat a neodpovídat na otázky.

75. Dne 11. 12. 2018 byla u hlavního líčení slyšena obžalovaná **Jana Šádková**. Ke své osobě obžalovaná uvedla, že v současné době pracuje jako účetní v soukromé korporaci. Dosáhla středoškolského vzdělání v oboru ekonomika. Ve vztahu k věci obžalovaná nejdříve vyjádřila svůj nesouhlas s podanou obžalobou. Obžalovaná se následně vyjádřila k bližším okolnostem spolupráce s advokátní kanceláří Šachta & Partners. V roce 2006 začala pracovat jako účetní ve společnosti Jurista, která zajišťovala advokátní kanceláři administrativní zázemí. Na podzim téhož roku vznikla společnost Peskim, kam byla následně přerazena. Tým účetních společnosti Peskim se postupem času rozrůstal, obžalovaná se stala hlavní účetní. Náplní její práce bylo zaúčtování dokladů, bankovních výpisů, mzdových záležitostí. Veškeré platby a faktury byly vždy schvalovány klienty. Jejím nadřízeným byl David Michal a Karolína Babáková. Společnost Peskim měla tuzemskou část, kam byli zařazeni účetní, dále analyticko-zahraníční část, kde byl Petr Michal, a projektovou část, kde byl pan Pergl. Obžalovaná uvedla, že do práce zahraničního oddělení nikdy nezasahovala, starala se výhradně o tuzemské účetnictví. Obžalovaná kategoricky popřela, že by vystavovala fiktivní faktury. Potvrdila, že měla přístup k účtům klientů. Takto měla přístup i na účet Davida Michala a Ivo Rittiga. V případě posledně jmenovaného měla přístup k tuzemskému účtu, ze kterého prováděla platby související s domácností, energie, pojištění atp. Obžalovaná nikdy nezakládala ani se nikterak nepodílela na zakládání off-shore společností, neúčastnila se zahraničních jednání. Společnosti DPP, Cross Point ani Neograph nikdy neúčtovala, nejednalo se o klienty společnosti Peskim.

76. Ke spolupráci s obžalovaným Kubiskou obžalovaná uvedla, že v době, kdy obžalovaný Kubiska ve společnosti Peskim již nepracoval, se spolu párkrát sešli. Při těchto příležitostech jí obžalovaný Kubiska nabízel, aby také začala spolupracovat s Nadačním fondem proti korupci.

Obžalovaná jej několikrát odmítla, měla za to, že nemá k dispozici žádné relevantní informace ani k věci ani k zainteresovaným osobám. Poslední takováto schůzka se konala v roce 2014 na přelomu července a srpna, kdy za ní obžalovaný přijel do Plzně. Obžalovaný jí sdělil, že spolupracuje jak s Nadačním fondem proti korupci, tak s policií, a opět nabídl spolupráci. Obžalovaná jej opět odmítla. Následně obžalovaný Kubiska přizval ke stolu dva policisty, kteří obžalované objasnili podmínky případné spolupráce. Obžalovaná si následně našla advokáta, na jehož doporučení spolupráci odmítla, neboť podmínkou této spolupráce bylo přiznání k trestnému činu. Z tohoto důvodu obžalovaná odmítla, neboť se dle svých slov nemá k čemu přiznávat. Obžalovaná také krátce vypověděla k okolnostem svého zatčení v souvislosti s tzv. „kauzou Oleo Chemical“.

77. K dotazu předsedy senátu se obžalovaná vyjádřila k osobám jednotlivých spoluobžalovaných. Ing. Martin Dvořák, Ing. Tomáš Petana, JUDr. Petr Švarc, Ing. Ivo Štika obžalované vůbec nejsou známi. Ing. Jana Janků zná obžalovaná pouze podle jména, které má spojeno se společností Neograph. JUDr. Petera Kmetě zná obžalovaná ze zaměstnání, byl ředitelem organizační složky společnosti Cokeville v České republice. Ivo Rittig je obžalované znám. V době, kdy pracovala v advokátní kanceláři jej i několikrát viděla. Mgr. Michal David, Mgr. Marek Stublej a Mgr. Karolína Babáková jsou jí známi z advokátní kanceláře. Petr Michal pracoval ve společnosti Peskim. Jan Valtr byl klientem této společnosti. Jak je z výše uvedeného patrné, obžalované Kubisku zná. Následně obžalovaná zodpověděla dotazy týkající se vzájemného vztahu advokátní kanceláře, společnosti Jurista a společnosti Peskim, k tomu, jak mezi nimi byly vymezeny kompetence, jakým způsobem bylo řešeno prostorové uspořádání, jakož i ke konkrétním kompetencím jednotlivých osob, zejm. Davida Michala, Petra Michala a Karolíny Babákové. Co se týče prolínání práce tuzemského a zahraničního týmu, sdělila obžalovaná, že tuzemská část vůbec nezasahovala do činnosti zahraničního týmu. Mohlo se nejvýše stát, že společnost vedená v České republice měla zahraničního vlastníka, tedy docházelo např. k předávání účetních závěrek, aby tyto mohl zahraniční tým předat zahraničním daňovým specialistům. Pokud by měla česká společnost zahraniční účty, obsluhovalo by je zahraniční oddělení. Co se týče společností, které účtovala obžalovaná, nevybavila si, že by některá z nich měla zahraniční účet.

78. V rámci dotazů předsedy senátu prohovořila i k charakteru vztahu, který měla s obžalovaným Kubiskou, a který charakterizovala jako přátelský. V této souvislosti se blíže vyjádřila také ke schůzkám s obžalovaným Kubiskou, na nichž ji měl přesvědčovat ke spolupráci s Nadačním fondem proti korupci. Obžalovaný Kubiska požadoval, aby obžalovaná podpořila jeho výpověď týkající se nelegálních činností v advokátní kanceláři související s převody peněžních prostředků. Neboť se obžalovaná převody peněžních prostředků vůbec nezabývala, odmítla. Poté, co se k nim na této schůzce připojili příslušníci policie, požadovali od obžalované, aby jim sdělila informace týkající se náplně její práce. Za takto poskytnuté informace nabízeli obžalované peněžité protiplnění. Obžalovaná se poté s policií sešla ještě jednou, tentokrát již za přítomnosti svého právního zástupce. Byla jí zopakována tatáž nabídka jako předtím, přičemž byla stanovena podmínka, že by se obžalovaná musela doznat k trestnému činu a sdělit informace, které by vedly k dopadení a odsouzení dalších ze spoluobžalovaných. Kvůli těmto požadavkům obžalovaná nabídku policie směřující k přiznání statusu spolupracujícího obviněného odmítla.

79. K pozici statutárního orgánu, kterou obžalovaná zastávala v řadě společností, uvedla obžalovaná, že se jednalo o běžnou praxi při zakládání tzv. ready made společností. Do orgánů obchodních společností tak byla ustanovována prakticky „do počtu“. Následně obžalovaná u hlavního líčení zodpověděla zevrubně dotazy státního zástupce, jakož i obhájců, a vyjádřila se

k jednotlivým předkládaným listinám. K dotazům státního zástupce se obžalovaná vyjádřila zejména k osobám vybraných spoluobžalovaných, a to konkrétně obžalovaného Überalla, Kmetě a Valtra, jakož i jejich činností, zejm. stran výkonu funkce orgánů obchodních společností spravovaných advokátní kanceláří, resp. společností Peskim.

80. Obžalovaný **JUDr. Peter Kmet'** soud písemně zpravil o tom, že využívá práva nevypovídat a požádal, aby soud konal v jeho nepřítomnosti s ohledem na jeho zdravotní stav ve výkonu trestu odnětí svobody. Soudem byl postupem podle § 207 odst. 2 tr. řádu čten u hlavního líčení protokol o výpovědi obžalovaného JUDr. Petera Kmetě z řízení přípravného (sv. 14, čl. 1990 – 1994, 1998 – 2002, 2018 – 2023 trestního spisu), ve kterém uvedl, že se na žádné trestné činnosti nepodílel a dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. Obžalovaný JUDr. Peter Kmet' v řízení před soudem vypověděl u hlavního líčení dne 11.9.2020, jak uvedeno níže.

81. Dne 13. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Mgr. Miroslav Hájek**, který v době od roku 2002 do roku 2014 zastával různé funkce ve společnosti Naxos, která administrovala veřejné zakázky DPP v letech 2006 – 2008. Společnost Naxos se zabývá organizací a prováděním veřejných dražeb, výběrových řízení, zprostředkováním prodeje nemovitostí, poradenstvím a investiční činností v oblasti nemovitostí. Z osob obžalovaných nebyl svědkovi nikdo znám s výjimkou obžalovaného Stublejho, v případě kterého si však svědek nevybavoval, že by spolu stran veřejné zakázky jakkoli komunikovali. Na jména konkrétních osob z DPP, s nimiž při zadávání veřejné zakázky společnost Naxos spolupracovala, si svědek nevzpomněl. K dotazu státního zástupce si svědek vybavil, že ze strany DPP byl za kontrakt mezi společností Naxos a DPP odpovědný Ing. Dalešický. Pan Hanuš byl zaměstnancem DPP, který následně poskytoval informace ze strany zadavatele týkající se představy o podmínkách veřejné zakázky, kvalifikační předpoklady, obchodní předpoklady, technické předpoklady atd. Svědek potvrdil, že v rámci výběru dodavatele prodeje jízdních dokladů musela působit hodnotící komise, kterou stanovuje zadavatel. Konkrétní složení ani závěry hodnotící komise týkající se předmětné veřejné zakázky nebyly svědkovi známy. K dotazům obhájců svědek uvedl, že povinnost za zpracování zadávací dokumentace spočívá na organizátorovi, tedy v tomto případě na společnosti Naxos, avšak tato je zpracovávána na základě požadavků zadavatele. Organizátor by měl následně i hlídat zákonost zadávací dokumentace. Byla-li zadávací dokumentace vydána, měla být dle svědka v souladu se zákonem. Stran požadavků zadavatele nebylo na zadávací dokumentaci shledáno cokoli diskriminačního.

82. Dne 13. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Milan Křístek**, který byl generálním ředitelem a předsedou představenstva DPP v období od konce roku 2012 do konce září 2013. Úvodem své výpovědi se svědek vyjádřil k obchodnímu vedení DPP a změnám, které při výkonu vedoucí pozice v DPP inicioval. Pamatoval si, že za jeho působení byla zadávána studie na to, jakým způsobem stran prodeje jízdenek dále pokračovat, avšak do doby ukončení jeho působení v DPP nebyla záležitost nijak uzavřena. Ke spolupráci se společností Neograph uvedl, že je mu známo, že došlo k vypovězení smlouvy a bylo iniciováno výběrové řízení s novými prvky. Z osob obžalovaných znal osobně pouze obžalovaného Ing. Dvořáka jakožto někdejšího kolegu z Českého Telecomu. Připustil, že obžalovaný JUDr. Kmet' by mu mohl být znám z písemné komunikace, avšak toto tvrzení vzápětí relativizoval poukazem na množství obchodních případů řešených DPP a tedy i mnohost osob, s nimiž v tomto rámci musel komunikovat. Své krátké působení na vedoucí pozici v DPP odůvodnil svědek politickými neshodami s vedením magistrátu. Dle tvrzení svědka nebyl v době jeho nástupu do funkce DPP v dobrém stavu po ekonomické stránce.

83. Dne 14. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Vladimír Lich**, který v období března 2012 až do konce srpna 2012 zastával funkci generálního ředitele a předsedy představenstva DPP. Jeho mandátem bylo stabilizovat DPP po předchozích mediálních turbulencích a pokusit se snížit finanční angažovanost města vůči DPP. Nezaměřoval se na vyšetřování uplynulých kauz. Z osob obžalovaných je mu znám pouze Ing. Martin Dvořák, s nímž se poznal ještě předtím, než sám nastoupil do DPP, na golfovém turnaji. Jeho vlastní angažmá v DPP nebylo podloženo výběrovým řízením, na pozici se dostal na základě toho, že jej oslovil někdejší primátor Svoboda. Vyšetřováním problematických kauz spjatých s DPP byl v té době primátorem pověřen Mgr. Láska a jeho vyšetřovací tým. Výsledkem tohoto šetření byl dokument, v němž byly detailně popsány jednotlivé transakce. Tento dokument svědek důvěrně předal primátorovi. Na základě tohoto dokumentu bylo připraveno trestní oznámení. Den nato, co byla trestní oznámení podána, byl svědek ze své pozice odvolán dozorčí radou. V době, kdy svědek působil jako generální ředitel a předseda představenstva, bylo v DPP takřka nefunkční právní oddělení, které v podstatě zcela spoléhalo na externí poskytování právních služeb. Bylo také nutno znova obsadit některé nejvyšší pozice, tj. interní audit, právní oddělení, finanční ředitel, ředitel lidských zdrojů a marketingový ředitel. K oprávnění uzavírat smlouvy z titulu pozice generálního ředitele a předsedy představenstva DPP uvedl svědek, že existovalo jisté omezení od určité peněžní částky, kdy byl u smluv vyžadován ještě druhý podpis. Tento většinou poskytovala buď paní Česková, nebo Michal Heřman.

84. Dne 14. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Josef Dalešický**. Svědek uvedl, že v DPP působil přibližně 19 let, zastával mnoho funkcí, přičemž naposledy zastával funkci vedoucího obchodního odboru. Pracovní poměr skončil dne 30. 11. 2007. O obchodních vztazích se společnostmi Cross Point, Neograph a Crowsnest mu není nic známo. V obecnosti svědek uvedl, že příchodem Ing. Martina Dvořáka na post generálního ředitele DPP začala snaha všechny dodavatelské vztahy „přesoutěžit“, vyhlásit veřejné zakázky apod. Obchodní odbor se stal jakýmsi koordinátorem, který měl mít celkový přehled o tom, jak se jednotlivé zakázky vyvíjejí. Potřebu veřejné zakázky vždy navrhoval příslušný odborný útvar, který také předkládal podklady, tj. technickou specifikaci, hodnotící kritéria atd. Veškeré tyto podklady včetně vnitropodnikové objednávky následně předal tak, aby mohlo vedení DPP rozhodnout, jaká advokátní kancelář to bude zpracovávat. Rozhodnutí, že veřejné zakázky bude mít na starosti externí advokátní kancelář, vydal management DPP. V případě jízdenek byl odborným útvarem odbor jízdnic dokladů. Ten zpracovával technickou specifikaci veřejné zakázky, hodnotící kritéria, požadavky na uchazeče. Takto zpracované dokumenty následně obchodní odbor předával advokátní kanceláři. Z osob obžalovaných jsou svědkovi známi pouze Ing. Martin Dvořák, Ing. Ivo Štika a Ing. Tomáš Petana, a to z pracovního hlediska. Ing. Petana byl svědkovým přímým nadřízeným.

85. Dne 17. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Mgr. Oldřich Hanuš**. Do DPP nastoupil svědek v roce 1974, po čase působení přešel na generální ředitelství do funkce vedoucího odboru ekonomických informací, následně se stal ekonomickým ředitelem, poté přešel do funkce vedoucího odboru zabývajícího se distribucí jízdnic dokladů. V roce 2010 odešel do důchodu. Obžalovaného Ing. Dvořáka zná jako generálního ředitele DPP, stýkali se služebně. Obdobně vypověděl ve vztahu k obžalovanému Ing. Petanovi, který měl dle svědka na starosti služby. Obžalovaný Ing. Štika byl svědkův bezprostřední nadřízený, který zastával funkci ekonomického ředitele. Obžalovaný Ing. Janků pracoval ve společnosti Neograph. Z ostatních osob obžalovaných je mu dále znám Mgr. Stublej jako právník DPP, obdobně pak obžalovaná Mgr. Babáková. Nikdo jiný z osob obžalovaných mu nebyl znám.

86. Postupem dle § 211 odst. 3 tr. řádu byl následně čten protokol o výslechu svědka z přípravného řízení (svazek č. 17, č.l. 3077 – 3089 trestního spisu), v němž svědek k věci vypověděl, že pracoval v DPP jako vedoucí odboru distribuce jízdních dokladů. K zakázce na tisk jízdních dokladů uvedl svědek, že se od stávajících dodavatelů, tj. Státní tiskárny cenin a společnosti Schwarz Druck, v průběhu 4. čtvrtletí dozvěděl, že jim byla vypovězena smlouva. Právě s ohledem na dobu, v níž byla smlouva vypovězena, se DPP opět dostal do presu stran zajištění tisku nových jízdních dokladů na období nadcházejícího roku. Bylo mu řečeno, že se připravuje veřejná soutěž na nového dodavatele. Ke konci prázdnin se ke svědkovi donesla informace, že tisk jízdních dokladů bude zajišťovat společnost Neograph. Na to konto jednal s obžalovaným Ing. Štikou, jak rychle zajistit přechod z jednoho dodavatele na nového s ohledem mj. na systém ochranných prvků atd. Nakonec se podařilo zajistit jakousi provizorní dodávku, v níž byly v první části ochranné prvky trochu potlačeny, posléze však již splňovaly parametry pro ochranu. V obecné rovině svědek připustil výskyt sériových padělků objevujících se zpravidla v tří až pětiletých cyklech. Z tohoto důvodu se DPP snažil vždy v průběhu dvou až tří let měnit nebo přidávat ochranné prvky tak, aby se toto nebezpečí eliminovalo. Nicméně zcela zabránit tomuto není možné nikdy. Padělky jízdenek Schwarz Druck byly na poměrně vysoké úrovni, z níž bylo jasné patrné, že se nejedná o domácí výrobu, ale že je vyrábí vybavená tiskárna. Samotné ochranné prvky svědek kriminalistům nesdělil, pouze jim ukázal, jakým způsobem jsou revizoři schopni zjistit, zda se jedná o pravou jízdenku či padělek. Co se týče výběrového řízení na nového dodavatele tisku, specifikoval svědek podstatné náležitosti zadávacích podmínek. Co se týče ochranných prvků a jejich úrovně, zaznamenal svědek, že se ve světě vyskytuje řada falsifikátů, v nichž padělatelé prolamují řadu různých ochranných prvků. Aby „drželi krok“, snažili se jako DPP vždy specifikovat něco nového. V tomto případě tedy trvali na tom, aby se jednalo o ceninový papír vyrobený pro DPP, aby nebyl komerční. Dále aby obsahoval základní ochranné prvky, které sice jsou padělatelné, ale přesto pro padělatele představují překážku. Jedná se o nějaká UV vlákna a polygrafické prvky jako použití speciálních barev. V té době byla nejkvalitnější barva Oasis, která při určité vlnové délce se speciálními filtry měnila barvu. Pokud by nemohla být tato barva použita, byl požadavek na to, aby tam mohl být kvalitní hologram. Tyto požadavky tedy byly svědkem vtěleny do požadavků na zadávací dokumentaci. Takto formulované požadavky nebyly splněny všechny. Společnost Neograph měla však na papíru obdobné prvky, tedy pod světlem barva reagovala obdobně. Zprvu také nebyl splněn prvek číslování mechanickou ražbou. Z důvodu časové tísně DPP zpočátku z některých požadavků ustoupil, výsledkem čehož byla ne příliš kvalitní první série jízdních dokladů. Následující série již byly celkem v pořádku. V první sérii nebyl použit speciální ceninový papír. V dalších sériích již byl vyroben speciální papír přímo pro DPP. Jízdenky byly DPP účetně vedeny jako přísně zúčtovatelné tiskopisy, s nimiž však bylo zacházeno jako s ceninou z hlediska distributorů. Přesto však svědek požadoval, aby byly společností Neograph jízdenky baleny jako cenina. Tento požadavek odůvodnil tím, že jízdní doklad představuje určitou hodnotu. Pokud by se jízdenky cestou z tiskárny ztratily a dostaly se na černý trh, DPP by skutečně vznikla škoda, jako kdyby se o ceninu jednalo.

87. Za společnost Neograph jednal svědek s panem Sittou mladším, s nímž přišel obžalovaný Janků. S nimi byly probírány technické záležitosti. Poté už svědek jednal prostřednictvím elektronické pošty s panem Sittou mladším, případně se slečnou, na jejíž jméno si nevzpomněl. Zmínil, že při komunikaci s panem Sittou mladším byly problémy. Svědek následně zodpověděl další dílčí dotazy jak státního zástupce, tak obhájců a vyjádřil se k předloženým listinám.

88. Dne 17. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Petr Oumrt**, který v letech 2007 – 2013 pracoval v DPP na pozici vedoucího jednotky zásobování. Z osob obžalovaných zná Ing. Dvořáka jakožto generálního ředitele DPP, Ing. Petanu jakožto ředitele úseku služeb, Ing. Štiku

jako ekonomického ředitele, Ing. Janků jako zástupce dodavatele, Mgr. Stubleho jakožto spolupracovníka externí advokátní kanceláře. Jednotka zásobování měla na starosti nákup materiálu a služeb na základě potřeb a požadavků interních zákazníků, včetně výběrových řízení, ať již v režimu zákona o veřejných zakázkách nebo mimo tento režim, a zajištění skladového hospodářství, provoz a činnost pro celý DPP. Osobu, která mu byla přímo nadřízená, svědek neuvedl s odůvodněním, že se tyto osoby v průběhu času měnily.

89. Dne 18. 12. 2018 byla u hlavního líčení slyšena svědkyně **Bc. Magdalena Češková**. Svědkyně uvedla, že do DPP nastoupila dne 1. 4. 2010 na pozici zástupkyně ekonomického ředitele. Posléze byla jmenována ekonomickou ředitelkou, přičemž do gesce ekonomického úseku spadala také oblast jízdních dokladů a odbavovacího systému, oblast majetková, oblast účetnictví a financování, oblast veřejných zakázek a oblast controllingu. Na této pozici svědkyně setrvala až do srpna 2016, kdy byla odvolána. Od roku 2011 působila také v představenstvu DPP, a to buď na pozici předsedkyně představenstva, nebo místopředsedkyně představenstva. Obžalovaného Ing. Martina Dvořáka zná svědkyně jako generálního ředitele v době, kdy nastoupila do DPP. Obžalovaný Petana působil na pozici personálního ředitele. Obžalovaný Ing. Štika byl po dobu jednoho roku nadřízeným svědkyně, působil na pozici ekonomického ředitele. Obžalovaný Janků je ze společnosti Neograph, svědkyně s ním jednou jednala v souvislosti s ukončením smlouvy mezi společností Neograph a DPP. Z ostatních obžalovaných byli svědkyni známi již jen Mgr. David Michal a Mgr. Marek Stublej jakožto advokáti kanceláře Šachta & Partners, která měla smlouvu na poskytování služeb v DPP. Ve vztahu ke společnosti Neograph svědkyně uvedla, že smluvní vztah byl uzavřen ještě před nástupem svědkyně do DPP a za jejího působení zde byl ukončen, přibližně v roce 2011 nebo 2012. Jediné jednání, které svědkyně v rámci tohoto smluvního vztahu absolvovala, bylo s obžalovaným Janků a týkalo se vypořádání zásob papíru, které měl DPP předem zaplacený, a které byly u společnosti Neograph. Zda byl smluvní vztah ukončen výpovědí, dohodou nebo odstoupením od smlouvy, svědkyně nedokázala říci. K důvodům ukončení smlouvy svědkyně sdělila, že měla v podstatě pouze informace, které se dozvěděla z médií, týkající se odvádění peněžních prostředků DPP prostřednictvím napojení na nějakou zahraniční společnost. Poté, co byla ukončena smlouva se společností Neograph, byla na tyto dodávky uzavřena smlouva se Státní tiskárnou cenin. Svědkyně potvrdila, že o jízdenkách DPP účtoval jako o ceninách. K ochranným prvkům jízdenek svědkyně sdělila, že v návaznosti o zjištění množství padělaných jízdních dokladů, byl vypracován znalecký posudek, na jehož základě bylo stanoveno, že by měl být počet ochranných prvků rozšířen. Jedním z ochranných prvků měl být právě barevný papír. Některé ochranné prvky byly v režimu utajované informace. Tyto ochranné prvky splňovaly i jízdenky dodávané společností Neograph. K bližším okolnostem ukončení smluvního vztahu se společností Neograph svědkyně uvedla pouze to, že se tak stalo ještě v době, kdy byl generálním ředitelem obžalovaný Ing. Dvořák. Východiskem pro prohlášení DPP ze dne 7. 3. 2012, podle kterého DPP ukončením smlouvy se společností Neograph a předáním tisku jízdenek Státní tiskárně cenin uspoří asi 900 tisíc Kč měsíčně, bylo pravděpodobně srovnání ceny za jednu jízdenku dodávanou podle smluvního vztahu se společností Neograph a podle nových podmínek, za nichž jízdenky dodává Státní tiskárna cenin.

90. Dne 18. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Michal Heřman**. Od dubna 2012 působil v DPP na pozici finančního ředitele, svou činnost v DPP ukončil dne 13. 9. 2012. Do DPP nastoupil na základě nabídky Vladimíra Licha, který byl toho času generálním ředitelem. Z osob obžalovaných znal pouze nepřímo obžalovaného Ing. Dvořáka, avšak nikoli v souvislosti s DPP, ale z dob, kdy obžalovaný působil v Českém Telecomu. Stran smluvních vztahů DPP se společnostmi Cross Point, Neograph a Crowsnest bylo svědkovi známo pouze to, že existovaly,

avšak žádné bližší informace o vzniku, průběhu či ukončení těchto smluvních vztahů, mu nebyly známy, resp. si je nepamatoval.

K dotazům státního zástupce se svědek vyjádřil zejména k okolnostem ukončení svého působení v DPP a jejich případné návaznosti na jeho činnost v DPP, v rámci níž mu bylo zadáno učinit maximálně transparentním veškeré hospodaření a optimalizovat cash-flow. Dále se vyjádřil k ekonomické situaci DPP v době svého působení a k mechanismu administrace a organizace veřejných zakázek v DPP. K dotazům obhájců se svědek vyjádřil zejména k bližším okolnostem analýzy prováděné Mgr. Láskou.

91. Dne 18. 12. 2018 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Vladimír Pospíšil**, který v DPP pracoval na různých pozicích po dobu 40 let. V roce 2008 se dostal na pozici vedoucího oddělení jízdnic dokladů, kde před ním působil Mgr. Hanuš. Své působení v DPP ukončil v roce 2017. Ke smluvnímu vztahu mezi DPP a společností Neograph svědek uvedl, že se na oddělení prodeje jízdnic dokladů dostal až v době, kdy byla smlouva se společností Neograph podepsána. Ze smluvních podmínek pro něj byly podstatné ceny, neboť to byl on, kdo na další období objednával jízdnic doklady. Ceny mu oznamoval vždy pan Sitta mladší, kterému vždy oznámil své požadavky, dle nichž byla provedena kalkulace ceny a následně objednávka jako taková. Smlouva se společností Neograph byla ukončena tím způsobem, že generální ředitel Ing. Dvořák smlouvu vypověděl s tím, že bude uzavřena znovu, k čemuž však již nedošlo. Dalším dodavatelem jízdnic dokladů byla Státní tiskárna cenin. Smlouva se společností Neograph byla zadána na základě JŘBÚ, kdy právě na základě požadavku utajení ochranných prvků mohla společnost dostat zakázku „napřímo“. Ochrannými prvky jízdnic dokladů dodávaných společností Neograph byl právě zelený papír, který byl zelený i uvnitř, dále se objevovaly běžné ochranné prvky jako různé giloše, tajná písma apod. V době předtím, než začala jízdnic doklady dodávat společnost Neograph, se objevilo množství padělků, jejichž existence byla hlavním důvodem, proč se zakázka „přesoutěžila“ a zadala společnosti Neograph. Ochranné prvky, které by jízdnic doklady měly mít, stanovoval pan Mgr. Hanuš. Jízdnic doklady tištěné společností Neograph však byly následně padělané také, na což DPP reagoval tak, že tyto jízdnic začal okamžitě stahovat z prodeje.

92. Ve vztahu ke společnosti Neograph se svědek vyjádřil také k osobě Ing. Sitty, s nímž jednal jakožto se zástupcem společnosti Neograph. Poukázal na špatnou spolupráci se společností Neograph, kdy přibližně v posledním roce spolupráce se objevovaly časté konflikty pramenící právě ze zjištěné existence padělků jízdnic tištěných společností Neograph. Svědek uvedl konkrétní příklad situace, kdy reklamace, kterou po Ing. Sittovi požadoval, skončila výhružkami likvidací ze strany Ing. Sitty k jeho osobě. Ing. Sitta také svými výroky o padělcích v médiích poškodil mediální obraz DPP v očích veřejnosti.

93. Dne 14. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Richard Bulíček**, který uvedl, že v době ode dne 1. 5. 1991 do poloviny března 2014 působil na postu ředitele Státní tiskárny cenin a poté byl odvolán bez udání důvodu toho času ministrem financí Babišem. Ještě před vlastní výrobou jízdnic STC již roky spolupracovala s DPP. Vyráběli kupony MHD a kotouče do výdejních automatů na jízdnic. Na základě dotazu ze strany ÚOOZ, který se snažil zjistit původ jízdnic, které se na trhu objevily ve větším množství padělků jízdnic dodávaných společností Schwarz Druck, se začali o celou záležitost zajímat také, neboť jsou sami ceninovou tiskárnou. Sehnali si padělek a nechali si vyhotovit rozbor od soudního znalce Musila. Po dohodě s panem Musilem navrhli nový typ jízdnic. Papír, na který budou jízdnic tištěny, dohodli se společností Neograph. Stalo se tak po dohodě se znalcem Musilem, neboť bylo dohodnuto, že se vezme papír barvený ve hmotě. U bílého papíru, byť ceninového, lze těžko poznat, zda se jedná o

padělek nebo o pravý doklad. Proto došlo k dohodě se společností Neograph, neboť věděli, že tato papírna je schopna tento produkt vyrobit. Zda byla v dané době schopna dodat tento druh papíru i nějaká jiná papírna, nezkoumali, protože šlo o čas. Probarvený papír zpočátku od Neographu nakupovali, později došlo ke změně, kdy byl STC tento materiál „propůjčován“. STC tedy měla papír „gratis“, tento následně potiskla a fakturovala cenu bez papíru. Ze společnosti Neograph jednali s panem JUDr. Sittou starším. Nový typ jízdenky byl soudním znalcem Musilem odsouhlasen jako lépe chráněný, neboť reagoval na aktuální způsoby padělání, které se v té době objevily. Technická specifikace jízdenky byla posléze „naceněna“ a nabídnuta DPP. V téže době svědek JUDr. Sitta seznámil s obžalovaným Ing. Janků s tím, že je to jeho společník, a že má na starosti DPP. Poté přišel Ing. Janků s tím, že by byl kontrakt s DPP uzavřen přes společnost Neograph. Ředitel DPP prohlásil, že za něj je to taktó v pořádku a vzhledem k tomu, že se nejednalo o nic protizákonného, byla uzavřena smlouva se společností Neograph s tím, že dodá přímo DPP. Svědek konzultoval s právníky, zda je nějaký právní problém v tom, že bude DPP dodávat přímo Neograph, a bylo mu sděleno, že tomuto uspořádání nestojí v cestě žádná právní překážka. Spolupráce byla po nějakém čase fungování ukončena z důvodu problémů mezi společností Neograph a DPP, a to dohodou. Na základě této skutečnosti pak DPP oslovil STC, se žádostí, aby urychleně pokračovali ve výrobě, tato spolupráce byla posléze legalizována výběrovým řízením. Na smlouvě mezi STC a Neographem se za STC podílely všechny složky, neboť se jednalo o větší smlouvu a dlouhodobější spolupráci. Ke znění smlouvy se vyjadřovali také právníci, odbor bezpečnosti, svědkova zástupkyně a ekonomická ředitelka, Dr. Dudková. Poté, co byly vypořádány veškeré připomínky všech jednotlivých úseků společnosti, byl kontrakt připraven k podpisu. Podepisoval jej buď přímo svědek sám, nebo Dr. Dudková, případně výrobní ředitel.

94. Co se týče hodnocení spolupráce mezi STC, společností Neograph a DPP ze strany svědka, uvedl, že měli problémy s Ing. Sittou. Začal obviňovat osoby ze STC, že mají příliš velké přídatky papírů, že si sám spočítal, že by měly být menší. V návaznosti na toto obvinění proběhlo jednání s osobami ze STC, na němž bylo dokázáno, že se jedná o falešné obvinění, které s ohledem na skutečnost, že Ing. Sitta nemá ani vzdělání v oblasti polygrafie, není ani relevantně podloženo. Dohady ze strany Ing. Sitty s lidmi ze STC však tímto neskončily, ba naopak. Nakonec došlo k dohodě, kdy Ing. Janků sdělil, že Ing. Sittu z jednání odvolá. Dokonce i poté však ze strany Ing. Sitty vzešlo obvinění, že ze STC unikly technické podklady, díky čemuž existují další typy padělků. Poté, co toto obvinění nechal svědek prověřit, bylo zjištěno, že padělek byl zhotoven na základě prostého oskenování pravé jízdenky a rozložení jednotlivých tiskových technik, tzn. běžným padělatelským postupem. Spolupráce mezi STC a Ing. Sittou pak byla utlumena. Ke kvalitám jízdenky, která byla výsledkem spolupráce STC a společnosti Neograph svědek sdělil, že nezaregistroval, že by se objevil větší počet padělků. Nedostala se k nim informace o tom, že by bylo třeba cokoli měnit. Svědek uvedl, že ceninový papír vyráběný společností Neograph obsahoval utajený prvek, resp. utajovanou informaci. Stupeň ochrany jízdenky dodávané DPP společností Neograph musí být v STC naprosto přesně definován a založen dle přesného postupu. Všechny tyto věci se ukládají do trezoru a má je na starosti bezpečnostní ředitel s výrobou a přípravným oddělením. V průběhu času došlo ke změně v počtu, resp. typu ochranných prvků, kdy se přestoupilo na bílý papír. Proč se tak stalo, si svědek nevybavil.

95. Svědek se dále vyjádřil k nutnosti provedení výběrového řízení u některých druhů zakázek. Pokud jsou použity ochranné prvky při výrobě bankovek, dokladů a cenin, není nutné realizovat výběrové řízení. Problematické je však vymezení pojmu „cenina“. Legální definice neexistuje. Zákon o účetnictví pouze uvádí, že ceninou je to, co má nominální hodnotu, avšak z pohledu STC právě ani nominální hodnota nemusí být – typicky v případě kotoučů do výdejních automatů na jízdenky. Kvůli této nejistotě požádali o stanovisko dvě instituce, jednak soudního

znalce, jednak ministerstvo financí. Z obou stran bylo potvrzeno, že se může jednat i o ceninový materiál s ceninovým potiskem. Tuto skutečnost potřebovali mít obzvlášť podloženou, když poté ceninový materiál nebyl soutěžen. Z tohoto důvodu dělali také tzv. otevřené cenové kalkulace.

96. Dne 14. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Vladimír Abraham**, který v letech 2006 – 2015 působil na postu bezpečnostního ředitele STC. Veškeré utajované informace až do stupně utajení „tajné“ tedy v předmětném časovém úseku šly přes něj. Mimo to měl ještě aktivity zabývající se kontrolou, a to jak vnitřních systémů, tak všeobecnou manažerskou kontrolou. Společnost Neograph vystupovala ve vztahu k STC ve dvojí roli, jednak jako dodavatel papírů s ochranným prvkem, jednak jako odběratel výrobků STC. Z osob obžalovaných není svědkovi nikdo znám. Svědek uvedl, že se společností Neograph museli řešit ochranné prvky a nějakým způsobem si je předat, což se zpravidla děje „z ruky do ruky“. Ochranný prvek společnosti Neograph byl v jimi dodávaném papíru. Společnost Neograph nesměla znát ochranné prvky, které koncipovala a používala STC při tisku jízdenek. Stran znalosti STC o utajovaném prvku, který Neograph používal v papíru, uvedl svědek, že dle jeho mínění STC tuto znalost neměla. Pokud tento prvek nebyl zahrnut do technické specifikace, neznali jej. STC například věděla, že utajovaný prvek je v počtu vláken, nicméně při tvorbě tohoto prvku si Neograph mohl do papíru přidat některá vlákna, která měla ještě speciální vlastnosti. Stejně tak Neograph nemohl vědět o utajovaném prvku STC, který byl schovaný v grafice. Mechanismus je nastaven tak, že smluvní partneři mají vždy jistou míru znalosti o utajovaném prvku, ale vždy si ještě sami přidávají vlastní prvek, pro účely případného znaleckého zkoumání. STC měla na jízdenkách nejméně jeden utajovaný prvek, o němž věděla pouze ona sama. Blíže ke stupňům utajovaným prvkům, kterými byly opatřeny jízdenky, svědek uvedl, že jízdenka, resp. každý ceninový papír má tři stupně utajení. První stupeň je pro všechny, kteří s jízdenkou nakládají, tedy v tomto případě pro cestující. Druhý stupeň je pro revizory a pro kontrolu DPP. Třetí stupeň utajení je stupněm nejvyšším, který je pro STC, případně pro kriminalistický ústav. Na základě tohoto prvku je možné se jednoznačně přesvědčit o tom, že se jedná o výrobek STC. O tomto stupni utajení se zástupci společnosti Neograph nikdy nehovořil, ani jim jej jinak nezpřístupnil, neboť takováto informace jim nepřísluší. Ohledně sporných momentů ve vztahu se společností Neograph uvedl svědek, že stran ochranných prvků se tak nedělo, vyskytly se však obchodní spory. Ty se objevily v souvislosti s výskytem padělků jízdenek vyráběných pro DPP. Ing. Sitta mladší STC nařkl z úniku informací, které umožnily vznik padělků. Svědek toto obvinění osobně prověřoval. Nechal vyhotovit analýzu u odborného ústavu, na jejímž základě bylo zjištěno, jakou metodou byly jízdenky padělány, a že obvinění Ing. Sitty bylo křivé.

97. Výsledný produkt, tedy jízdenka s prvky STC natištěná na papír dodávaný společností Neograph fungovala v režimu cenin. Pro účely výkladu pojmu „cenina“ měla STC stanovisko Ministerstva financí, na základě kterého pak byly aplikovány odpovídající postupy při nákupu materiálu. Neograph dodával STC ceninový papír ještě k dalším účelům než pro tisk těchto konkrétních jízdenek, jednalo se o kolky na lůžka. V tomto ohledu byl Neograph prověřeným dodavatelem z hlediska bezpečnosti. Svědkův kolega, Michal Pčolar, byl ve společnosti Neograph na bezpečnostní prohlídce. Společnost Neograph byla prověřena NBÚ na stupeň utajení „vyhrazené“, přičemž prověrku měl pan Sitta. Poté se přešlo na model, kdy postačovalo prohlášení. Co se týče režimu veřejných zakázek v případě dodávek bankovek a cenin, uvedl svědek, že v těchto případech se postupuje mimo režim zákona o veřejných zakázkách právě s ohledem na utajované informace. Tento postup museli aplikovat.

98. Dne 14. 1. 2019 byla u hlavního líčení slyšena svědkyně **Olga Dudková**, která byla v STC od roku 1991 jmenována do funkce ekonomické ředitelky, následně současně do funkce prvního zástupce generálního ředitele, kterým byl v dané době Ing. Bulíček. V těchto funkcích setrvala až

do roku 2014. Svědkyně uvedla, že společnost Neograph byla dodavatelem papíru pro STC, k okolnostem uzavření, plnění či ukončení smluv, které byly podkladem tohoto vztahu mezi společnostmi Neograph a STC však svědkyni nebylo nic bližšího známo. Vyjádřila se pouze v obecné rovině k tvorbě cen, objemu zakázky se společností Neograph, kterou popsala v poměrech STC jako zcela běžnou, a mechanismu podepisování smluv, případně zastupování jednotlivých osob při podepisování smluv v rámci STC.

99. Dne 14. 1. 2019 byla u hlavního líčení slyšena svědkyně **Mgr. Mária Ševčíková**, která pracovala v STC v letech 2005 – 2015 na pozici obchodního manažera. Z osob obžalovaných jsou jí známi Ing. Štika, Ing. Janků a Ing. Dvořák, a to z titulu jimi zastávaných pozic a vykonávaných funkcí v jednotlivých společnostech. O vzniku zakázky mezi společnostmi Neograph a STC svědkyni nebylo nic bližšího známo, plnění smlouvy popsala jako standardní obchodní případ. Zakázka na tisk jízdenek se ničím nevyomykala.

100. Dne 14. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Petr Mikš**, který v období od května 2003 do října 2008 působil v STC na pozici obchodního ředitele. Na přelomu let 2007 a 2008 mu bylo sděleno, aby zahájil jednání s obchodním ředitelem společnosti Neograph ohledně možnosti tisku jízdenek. Technická specifikace byla předem dojednána. V důsledku zjištění většího množství padělků v dané době se na podobě jízdenky podílel soudní znalec Dr. Musil, neboť bylo nutno jízdenky více zabezpečit. Byl vyvinut speciální probarvený papír a další ochranné prvky. V souvislosti s precizováním smlouvy proběhlo několik kol jednání se zástupci společnosti Neograph, dělaly se cenové kalkulace a cenové audity apod. Smlouva nakonec byla uzavřena. Za společnost Neograph jednal svědek s Ing. Sittou, který figuroval jako obchodní ředitel.

101. Dne 15. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Mgr. Michal Pčolar**, který byl v STC zaměstnán na různých pozicích od roku 1990 až do roku 2018, přičemž v době, kdy byl uzavírán smluvní vztah se společností Neograph, působil jako vedoucí bezpečnosti. Ke znění smlouvy se musel vyjádřit. Stěžejní pro něj byly smluvní klauzule týkající se bezpečnosti výroby a dodávky daného produktu. S výjimkou obžalovaného Ing. Janků nikoho z ostatních osob obžalovaných nezná. S Ing. Janků se setkal, když dostal od generálního ředitele STC, pana Bulíčka, pracovní pokyn, aby jel zhodnotit úroveň technického zabezpečení výroby papíru pro tisk jízdenek ve společnosti Neograph ve Štětí. Svědek se následně vyjádřil k úrovni technického zabezpečení objektu a k průběhu expedice jízdenek. K bližším okolnostem smluvního vztahu mezi STC a společností Neograph, ať již k jeho uzavření, plnění či ukončení, nebylo svědkovi nic bližšího známo. O celou věc se zajímal pouze v intencích definovaných svou funkcí, tj. z hlediska technického zabezpečení.

102. Dne 15. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Bohuslav Maceška**, který po dobu 16 let pracoval jako obchodní zástupce STC. Ve vztahu k jednání o zakázce mezi STC a Neographem měl na starosti všechny technické a běžné smluvní záležitosti. O bližších okolnostech smluvního vztahu mezi STC a společností Neograph mu nebylo mnoho známo, vypověděl pouze, že ke konci roku 2007 byla připravována změna postavení Neographu vůči DPP. STC i nadále tiskla jízdenky pro Neograph, ale tyto již měly jinou podobu, odběratelem byla společnost Neograph. Vyjednávání o ceně jízdenky probíhalo cestou veřejných zakázek. Jednalo se o ochranných prvcích a jejich vlivu na cenu jízdenky. Finální cena byla předmětem nabídky na základě zadávací dokumentace, vše bylo „vysoutěženo“. Po dodávkách Neographu do DPP dodávala následně jízdenky znovu STC, a to na základě výběrového řízení v roce 2013. Svědek se mimo jiné vyjádřil také ke zhoršení vztahů mezi STC a společností Neograph, které přisoudil neobvyklému uspořádání, kdy subdodavatel, kterým byla v daném případě společnost

Neograph, obešel své odběratele, tedy STC, a napojil se na koncového zákazníka, kterým byl DPP.

103. Dne 15. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Tomáš Vydra**, který ode dne 1. 6. 2009 do dne 31. 10. 2015 pracoval ve STC na pozici obchodního ředitele. V době, kdy nastoupil do STC, byla smlouva se společností Neograph již uzavřena. V roce 2008 byla tato smlouva opatřena dodatkem. Do té doby si STC kupovala papír a následně dodávala celý výrobek společnosti Neograph, po dodatku dodával Neograph svůj papír a STC na něj pouze tiskla jízdenky. V této podobě fungoval smluvní vztah až do doby vypovězení smlouvy, k němuž došlo v únoru roku 2012. Tento obchodní případ vedla Maria Ševčíková, obchodní manažerka na obchodním úseku. Zajišťovala komunikaci jak s Neographem, tak s DPP. Ze smluvního vztahu vyplývalo, že STC komunikovala přímo s DPP a brala si od něj objednávky na jednotlivé tisky, ty také poté distribuovala přímo do DPP, kde na základě plných mocí DPP tyto zakázky přebíral. Z osob obžalovaných zná pouze z pracovního kontaktu s DPP obžalovaného Ing. Dvořáka a Ing. Janků, s nímž jednal jakožto se zástupcem společnosti Neograph. Obchodní úsek zajišťoval zakázky STC na ceninový tisk převážně pro komerční sféru, kam spadaly mj. i jízdenky. Paní Mária Ševčíková i pan Maceška byli jeho podřízenými, jednalo se o obchodní manažery, kteří měli na starosti tisk jízdenek pro DPP. Okolnosti vzniku smluvního vztahu mezi společností Neograph a STC jsou svědkovi známy pouze z dokumentace, v níž bylo popsáno, že došlo k masivnímu padělání jízdenek v Praze. STC nabídla DPP pomoc s tím, že vytvoří nový model jízdenky tak, aby nebyla snadno padělatelná. Mělo se jednat o padělky jízdenek dodávaných společností Schwarz Druck. V té době se objevil někdo ze společnosti Neograph s tím, že má již s DPP smlouvu a nabídl, zda nemá STC zájem o tisk jízdenek. Zlepšení ochrany jízdenek před paděláním mělo spočívat v použitých ochranných prvcích. Byly použity i utajované prvky; v čem konkrétně spočívaly, nebylo svědkovi známo. Ochranné prvky v podobě utajovaných informací byly do jízdenek vloženy proto, aby v případě padělání usnadnily orgánům činným v trestním řízení identifikovat, zda se v konkrétním případě jedná o padělek či originál. Utajené prvky byly dle svědka v tisku, neboť se v průběhu vztahu zjistilo, že společnost Neograph v době, kdy se realizovala tato smlouva, neměla osvědčení podnikatele pro seznamování s utajovanými prvky. Vytisknuté jízdenky byly expedovány v souladu s bezpečnostními předpisy STC, tzn. v zapečetěných boxech, kdy byly STC dopraveny do DPP, kde byly předány k tomu zmocněným osobám. K okolnostem ukončení smluvního vztahu se společností Neograph odkázal svědek na rok 2011, kdy se vyskytly další problémy s padělanými jízdenkami. Celá věc byla velmi medializována ze strany Ing. Sitty. Následně vedení STC rozhodlo, že bude smlouva vypovězena, neboť ani DPP nesouhlasil s tím, aby vše probíhalo tímto způsobem. Ing. Sitta tehdy mj. napadl vztah Neographu s DPP s nařčením, že jsou z tohoto vztahu vyváděny peníze a že společnost Neograph nedostává, co by správně dostávat měla.

104. Procesním postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu s výslovným souhlasem přítomných obžalovaných a státního zástupce byl čten protokol o výslechu svědka **JUDr. Michala Hradeckého** (v podrobnostech viz sv. 18, č.l. 3139 – 3143 trestního spisu), který v rámci svého výslechu v přípravném řízení uvedl, že pracoval jako policista, na odboru padělání ÚOOZ, mimo jiné i jízdních dokladů. Na DPP nejednal, pouze publikoval společně se znalcem na padělky p. Musilem článek v Kriminologickém sborníku v roce 2009, který se týkal padělání jízdenek MHD v Praze. Dle jeho mínění je jízdenka ceninou, stejně jako je ceninou stravenka.

105. Procesním postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu s výslovným souhlasem přítomných obžalovaných a státního zástupce byl čten protokol o výslechu svědkyně **Mgr. Romany Derkové** (v podrobnostech viz sv. 17, č.l. 2843 – 2847 trestního spisu), která v rámci svého výslechu v přípravném řízení uvedla, že na ÚOHS měla na starosti vše, co se týkalo veřejných

zakázek. Po předložení písemností týkajících se veřejné zakázky na tisk a dodávku jízdních dokladů uvádí, že měla na starosti tento podnik, který také prošetřila. Na podrobnosti si nevzpomíná, ale dle písemností si vyžádala stanovisko MF ke skutečnosti, že jízdenka je ceninou. Na základě stanoviska a dalších opatřených písemností poté bylo rozhodnuto, že v daném případě lze aplikovat výjimku v rámci veřejné zakázky a soutěže. Dle vyjádření MF lze jízdenku považovat za ceninu.

106. Dne 15. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **RNDr. Miloslav Musil**. Úvodem své výpovědi svědek objasnil, že je znalcem pro obor kriminalistika, specializace technické zkoumání dokladů a písemností, ověřování pravosti platidel, a dále obor písmonolectví. Jeho činnost tedy pokrývá i platidla a ceniny, za které se v dané době považovaly i jízdenky DPP. Svědek vypracovával expertizy týkající se padělků, spolupracoval také se STC, přičemž v rámci této spolupráce se účastnil i přípravných prací a vymýšlel systém ochrany pro nové jízdenky. V předmětné době byl osloven jak STC, tak společností Neograph, aby zpracoval návrh týkající se zajištění jízdenek, které se připravovaly. Po výskytu padělku „zelených jízdenek“ se jak pro STC, tak pro DPP vypracovávaly posudky, které svědek po technické stránce vyhodnocoval a stanovoval způsoby, kterak odlišit padělek od pravého jízdního dokladu. Svědek se vyjádřil obecně ke stupňům ochrany jízdenek obecně. Takto jsou stanoveny tři stupně ochrany. Prvním stupněm jsou ochranné prvky, s nimiž je seznámena širší veřejnost, a je možno je zkontrolovat běžným způsobem, tj. poté, co je vyroben příslušný doklad, se veřejnou cestou sdělí, jak ochranný prvek vypadá a jakým způsobem funguje (např. giloše, průsvitka, materiály reagující na použití UV lampy). Druhý stupeň představují tzv. „obecně známé prvky“, na jejichž detekci jsou nutné speciální přístroje nebo pomůcky, případně mohou být i viditelné, ale obecně není známo, kde se na výrobku vyskytují (zde se může jednat např. o teplotlivé barvy, barvy, které reagují s UV fluorescencí nebo v infračervené oblasti). Může se jednat o tzv. stokes prvek, který se přidává do papíru a k jeho detekci je nutné speciální infrapero. Třetí stupeň ochrany představují speciální tajné prvky, které jsou známy pouze odborníkům, kteří příslušný doklad připravují, tzn. v dané tiskárně. K detekci těchto prvků jsou pak třeba speciální laboratorní přístroje. Třetí stupeň se podobá druhému stupni s tím rozdílem, že nikde není informace o tom, že se takový prvek v dokladu vyskytuje. Zvýšená kvalita ochrany je pak logicky i finančně náročnější. Svědek se následně vyjádřil ke zkoumání kvality jízdenek DPP odebíraných od německého dodavatele, které prováděl v souvislosti s výskytem většího množství padělků. V souvislosti s plánovanou změnou výrobce jízdenek byl svědek osloven jak ze strany STC, tak ze strany DPP, aby provedl jednak vyhodnocení předchozího stavu, jednak navrhl možná řešení. Jím nastíněná doporučení byla poté realizována, zejména doporučení tisku jízdenek na barvený papír. Jednalo se o zelený papír barvený ve hmotě. Dále jízdenky obsahovaly giloše, potisky a do barvy byl přidán stokes pigment. Díky technologii výroby tohoto zeleného papíru je po jeho roztrhnutí vidět, že je zelený i uvnitř, tedy byla možná snadná detekce případných padělků, které byly naopak barvou pouze potišteny a uvnitř zůstávaly bílé. Účelem tohoto ochranného prvku je, že padělatel nemá šanci si vyrobit papír. Domácí výroba je nemožná, tedy jedinou možností pro padělatele, jak dosáhnout zelené barvy na jízdence, bylo pouze ji zelenou barvou potisknout. Následně je možné pouhým natržením jízdenky zjistit, zda se jedná o jízdenku pravou či o padělek. Svědek se následně podrobněji vyjádřil k odborným polygrafickým termínům, kdy osvětlil, co jsou giloše, potisky a tzv. stokes pigment. Svědek se následně vyjádřil k jednotlivým vlastním odborným posudkům z oboru kriminalistika, odvětví pravost platidel a cenin. V souvislosti s předloženou listinou ze dne 4. 10. 2007, č.l. 8193 – 8194 trestního spisu⁵ se svědek vyjádřil k pojmu „cenina“ a problému

⁵ svazek 45/č.l. 8193-8194 přípis znalce Musila pro DPP ze dne 4.10.2007 obsahující definici ceniny: Cenina je specifický nepeněžní obchodní instrument, který svými náležitostmi umožňuje úvěrovou nebo platební funkci. Jedná se o chráněnou tiskovinu mající, nebo dokladující určitou finanční hodnotu na ní vyznačenou, která je však jiná než hodnota výrobní, a která se s použitím spotřebovává. Případně se jedná o druh přísně zúčtovatelných dokladů. Výrobní technikou je speciálně zabezpečená proti pozměnění nebo padělání využitím viditelných i tajných prvků

plynouceho ze skutečnosti, že neexistuje legální definice tohoto pojmu. V roce 2004 – 2005 vznikl při jednání s Ministerstvem financí problém právě v souvislosti s definicí tohoto pojmu. Svědek se spolu s Ing. Bulíčkem a technickým náměstkem Františkem Malečem snažil pojem ceniny definovat. Ministerstvo financí tuto definici přijalo. Nejedná se však o právně závaznou definici.

107. Dne 15. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Mgr. Jiří Brož**, který byl v předmětné době vedoucím odboru padělání v Národní centrále proti penězokazectví Policie ČR (dále také jako „NCP“). Svědek uvedl, že tehdy se vyskytly padělané jízdenky. Svědek se v té souvislosti zúčastnil jednání na DPP, jehož předmětem bylo řešení ochranných prvků jízdenek MHD a vyhodnocení stávající úrovně jejich ochrany před paděláním. U svědka zpracovávali tento případ kolegové Plecítý a Hradecký. Působili spíše metodicky a snažili se společně s osobami z DPP, STC a znalcem Miloslavem Musilem vymyslet prvky, které by zajišťovaly vyšší úroveň ochrany jízdenek. Na tomto jednání se svědek seznámil s obžalovaným Štikou, který toho času působil jako ekonomický ředitel DPP. Výsledkem tohoto jednání byl návrh koncepce, jaké ochranné prvky by bylo možno použít u jízdenek MHD. Jednou možností je použití tajného ochranného prvku, který rozpozná pouze odborník. Druhou možností je použití ochranného prvku, k jehož rozpoznání je způsobilý kdokoliv. V rámci jednání vzniklo několik návrhů, bylo třeba propočítat tyto návrhy také z hlediska finančního, konečný výběr pak náležel DPP. NCP figurovala jako poradce.

108. Následně byl procesním postupem dle § 211 odst. 3 tr. řádu čten protokol o výsledku svědka **Mgr. Jiřího Brože** z přípravného řízení (sv. 16, č.l. 2661 – 2668 trestního spisu), v němž svědek uvedl, že pracoval jako policista na odboru padělání ÚOOZ mimo jiné i jízdních dokladů. Na DPP jednal dvakrát, a to jednou ve věci padělků starých jízdenek, a poté jednou ve věci padělků nových jízdenek. V tomto směru jednali s Ing. Hanušem a Ing. Štikou. Poslední jednání mohlo být v roce 2011. Tato jednání vzešla z iniciativy Policie ČR. Na zkoumání padělků se podílel znalec Musil, který v minulosti pracoval na Kriminologickém ústavu Praha a poté jako samostatný znalec. O stejné věci dále jednal s ředitelem STC Ing. Bulíčkem, kde se měli řešit technické stránky věci. K výpovědi Ing. Štiky uvedl, že tuto ve věci jednání potvrzuje, ale nejednalo se o intervenci z jeho strany, nýbrž pouze o informování o zjištěných skutečnostech za účelem zabránění jejího opakování a řešení aktuální situace. Dále uvedl, že Policie ČR nenechávala vypracovat žádný posudek, ale takto učinila STC, a to od znalce Musila. Tento posudek pak měla k dispozici i policie. Dle posudku se jednalo o zdařilé padělky. Dále uvedl, že jízdenka není považována za ceninu, i když ochranné prvky jsou typické pro ceninu. Takto podanou výpověď svědek u hlavního líčení potvrdil.

109. Dne 16. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Mgr. David Plecítý**, který v letech 1994 – 2017 působil jako policista. Od roku 2010 byl zařazen na odboru padělání ÚOOZ. S případem padělaných jízdních dokladů DPP přišli do kontaktu v roce 2010 nebo 2011. Odbor padělání zde působil metodicky při řešení úrovně ochrany jízdních dokladů. Odbor padělání se v této oblasti angažoval ještě předtím, než svědek nastoupil jakožto odborný konzultant pro DPP, tedy již v minulosti prováděli pracovníci odboru odborné konzultace pro některé zaměstnance DPP. Stejná konzultace byla provedena i v této souvislosti právě v roce 2010 nebo 2011. Samotné padělání jízdních dokladů nebylo předmětem činnosti odboru padělání ÚOOZ, pouze v přenesené rovině jiného trestního případu. Na zmiňovaném jednání byl se svědkem jeho tehdejší nadřízený plk. Brož, možná kolega kpt. Kupec. Dále se účastnil tehdy soudní znalec Ing.

různých principů. Současně je zvláštním způsobem evidována a skladována. ... Časové kupony i běžné jízdenky DP svým zpracováním, evidencí i distribucí výše uvedenou definici naplňují, takže je možné považovat je za ceninu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Sitta a za DPP pan Máca nebo Mára. Předmětem jednání byla konzultace ochranných prvků ve vztahu k jízdním dokladům.

110. Dne 16. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Pavel Jirka**, který vykonával funkci jednatele ve společnosti Veřejné zakázky s.r.o. Tato společnost pracovala pro DPP, prováděli standardní výkon zadavatelských činností při zadávání veřejných zakázek, tedy administrovali jednotlivé případy zadávacích řízení. Takto byli mimo jiné osloveni Ing. Hanušem, aby připravili zadávací dokumentaci na tisk jízdenek. Setkání s Ing. Hanušem proběhlo asi dvakrát, byl připraven návrh zadávací dokumentace, přičemž následně bylo svědkovi sděleno, že se v zakázce nebude pokračovat. Ke svědkovi se později dostala neoficiální informace, že zakázka byla realizována v režimu JŘBU. Svědek uvedl, že již dříve pro DPP připravovali veřejnou zakázku na jízdni doklady, jednalo se o tisk jízdenek a časových kuponů, a to ve standardním otevřeném řízení. Svědek pojmá DPP jako sektorového veřejného zadavatele. Svědek dále potvrdil, že u jimi vyhlášených veřejných zakázek pro DPP bylo běžné, že bylo uchazečů méně, resp. pouze jeden nebo i žádný. Takováto situace byla zejména u zakázek, které mají specializované plnění. Ve výběrových řízeních, do nichž se přihlásil pouze jeden uchazeč, nedochází k hodnocení, ale provádí se pouze posouzení nabídky, zda vyhovuje zadávacím podmínkám. Vyhovuje-li zadávacím podmínkám, je vybrána jako nabídka nejvhodnější. Zakázky z let 2004, 2005 a 2007, co do definice zadavatele, se lišily různými principy definice a ochranných prvků. V zadávacím řízení z roku 2004 byla zadávána poměrně konkrétní podoba jízděnky, zatímco v případě předmětné nové zakázky se domluvili s Mgr. Hanušem, že půjdou cestou rámcové smlouvy, přičemž tato rámcová smlouva bude obsahovat pouze výčet množin jednotlivých ochranných prvků, které budou oceněny jednotkovou cenou, přičemž zadavatel si sám určí, o jakou jízděnku se kterými konkrétními ochrannými prvky má zájem. Na základě toho dojde k tisku série, přičemž bude-li v budoucnu zadavatel chtít změnit z bezpečnostních důvodů podobu jízděnky, vybere si z oné stanovené množiny zase jiné ochranné prvky a zadá tisk nového dokumentu. Jednalo se o dva různé přístupy. V roce 2004 praxe s rámcovými smlouvami téměř neexistovala, proto bylo nutné postupovat standardní cestou.

111. Za souhlasu přítomných obžalovaných a státního zástupce byl procesním postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu čten protokol o výslechu svědka **Wernera Klenota** z přípravného řízení (sv. 19, č.l. 3390 – 3399 trestního spisu), přičemž svědek uvedl, že pro společnost Schwarz Druck pracoval asi od roku 1992 jako obchodní zástupce, od roku 1998 jako vedoucí pobočky společnosti pod názvem Schwarz tisk s. r. o. Asi od roku 1994 dodávala tato společnost DPP jízděnky. Někdy v roce 2000 nebo později, vypsal společnost DPP výběrové řízení na tisk a dodávky jízdních dokladů, do kterého se přihlásila i společnost Schwarz Druck GmbH⁶, která také toto výběrové řízení na tisk a dodávku jízdních dokladů vyhrála. Druhou část výběrového řízení vyhrála společnost STC, která dodávala jízděnkové kotouče do prodejních automatů. Společnost Schwarz Druck používala nejméně 14 ochranných prvků, mimo jiné i barvu OVI. Později se v Praze objevily padělky uvedených jízdenek a DPP od společnosti Schwarz Druck přestala jízděnky odebírat, aniž vypověděla smlouvu, a co ví, tak smlouva je nadále platná. Poslední dodávku jízdenek společnost uskutečnila asi v roce 2006. K první spolupráci došlo na základě jednání mezi panem Schwarzem a panem Ing. Slavíkem z DPP, kdy bylo dojednáno, že Schwarz Druck bude místo děrovaných jízdenek dodávat nové. Na základě jejich nabídky, vzorů ochranných prvků a ceny byla nakonec dojednána konkrétní forma jízděnky. Na počátku jízděnky neměly mnoho ochranných prvků, jako například vodoznakovou průsvitku, mikrotext. Později následoval vodoznakový papír, barevná vlákna v papíru, znaky viditelné pod UV světlem, hologram, průsvitka s logem DPP a později i barvy OVI. Později společnost vyvinula vlastní

⁶ Gesellschaft mit beschränkter Haftung (zkratka GmbH) je německá obdoba české s. r. o., či spol. s r.o., tedy společnosti s ručením omezeným.

barvu transparentní, která byla viditelná po použití určité chemikálie, jež se napustila do polštářků kontrolorům DPP. Tedy jednalo se o některé tajné, utajené prvky, ale nikoliv dle zákona o utajovaných skutečnostech. K výběrovému řízení kolem roku 2000 uvedl, že se jednalo o otevřené výběrové řízení, které bylo zveřejněno, mimo jiné i v tisku. Bylo vyhlášeno pro celou Evropu a soutěže se zúčastnila i společnost STC, nějaká společnost ze Slovinska a snad další. Při otevírání obálek byly tyto tři společnosti. Jejich společnost vyhrála řízení na dodávku jízdenek a společnost STC na dodávku kotoučů do prodejních automatů. Spolupráce byla ukončena v roce 2006, kdy od uvedené doby si již DPP od jejich společnosti neobjednal další jízdenky. Při následném jednání s kontaktním pracovníkem DPP, panem Hanušem, bylo sděleno, že jízdenky nadále bude dodávat společnost Neograph. K dotazu, z jakého důvodu, bylo sděleno, že to má tak nařízeno, ale od koho, to nevedl. Dále uvedl, že jeho společnost dodávala jízdenky i pro další města mimo jiné Ostrava, Brno, Plzeň, Ústí nad Labem a podobně. Dále uvedl, že ochranné prvky jízdenek se průběžně upravují, dle výsledku vývoje. Kvalita zabezpečení má souvislost s její cenou. Když se zjistil výskyt padělků, změnily se i ochranné prvky, což bylo asi v roce 2005 nebo 2006 naposledy.

112. Za souhlasu přítomných obžalovaných a státního zástupce byl procesním postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu čten protokol o výsledku svědka **Ing. Jiřího Hříbala** z přípravného řízení (sv. 18, č.l. 3167 – 3171 trestního spisu), který uvedl, že v roce 2009 pracoval na MF ČR, a to na odboru bezpečnostního a krizového řízení. K pojmu cenina se odvolává na odpověď na žádost o stanovisko ÚOHS ze dne 11. 9. 2011, přičemž současně uvádí, že to byl první dotaz tohoto druhu. Zda STC žádala o stanovisko, co je cenina, svědek uvádí, že takové stanovisko k dispozici neměl a ani o něj nežádal. Více nemá, co by uvedl, neboť měl na starosti utajované skutečnosti. Utajované skutečnosti, ve vztahu k jízdenkám, nikdy neřešil.

113. Za souhlasu přítomných obžalovaných a státního zástupce byl procesním postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu čten protokol o výsledku svědka **doc. Milana Kindla** (sv. 18, č.l. 3365 – 3371 trestního spisu), který uvedl, že pro společnost DPP Západočeská univerzita odpovídala na nějaké písemné právní dotazy týkající se vymáhání pohledávek z jízdních dokladů a podobně. Mimo jiné se toto týkalo i definice a stanovení toho, co je či není ceninou. Více k věci nevedl.

114. Za souhlasu přítomných obžalovaných a státního zástupce byl procesním postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu čten protokol o výsledku svědka **doc. Josefa Zachariáše** (sv. 24, č.l. 4585 – 4591 trestního spisu), který uvedl, že pro společnost DPP on ani jeho fakulta nikdy žádné stanovisko nepodával. K této věci mu není ani nic dalšího známo.

115. Dne 16. 1. 2019 byla u hlavního líčení vyslechnuta svědkyně **Nad'a Putrovcová**, která ode dne 1. 12. 2001 působila jako manažerka obchodního oddělení společnosti Neograph. Měla na starosti zakázky týkající se tuzemského obchodu. V roce 2012, poté, co byla společnost Neograph násilně převzata lidmi od Ing. Janků, dostala výpověď. Zpracovávala objednávky z DPP i v souvislosti se STC, zadávala výrobu papíru. Účastnila se také na expedování jízdenek na DPP. Stran tuzemských obchodních činností byl jejím nadřízeným Ing. Sitta, ve vztahu k jízdenkám DPP jednala s Ing. Janků, který ve společnosti Neograph zastával funkci finančního a hospodářského ředitele, dále pak funkci předsedy představenstva. Okolnosti vzniku obchodního vztahu mezi společnostmi Neograph a DPP svědkyni nejsou známy, na přípravě smluvní dokumentace k tomuto vztahu se nepodílela. Asi dvakrát se však společně s Ing. Janků zúčastnila obchodního jednání v souvislosti s dodávkami pro DPP. Na jednání se odsouhlasovaly také návrhy jízdenek. Svědkyně však figurovala spíše jako doprovod Ing. Janků. Smlouvu uzavřenou mezi DPP a společnostmi Neograph měla svědkyně po dobu svého působení k dispozici, neboť podle údajů v ní obsažených zadávala do výroby papír na jízdenky. Svědkyně se dále vyjádřila

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

k mechanismu objednávek jízdenek ze strany DPP a k tomu, jakým způsobem byla zajištěna expedice jízdenek do DPP.

116. Dne 17. 1. 2019 byla u hlavního líčení slyšena svědkyně **Václava Franceová**, která od roku 1997 až do počátku února roku 2012 pracovala ve společnosti Neograph nejprve na pozici účetní, přes výkonnou ředitelku, až na pozici asistentky předsedy představenstva. Ve společnosti měla na starosti finanční řízení. Obchodní vztah s DPP byl uzavřen na odběr jízdenek, kdy společnost Neograph vyráběla papír, STC na tento papír tiskla samotné jízdenky, které potom, když byly jízdenky v STC hotovy, dodávala společnost Neograph DPP. Pro svůj finanční objem to byla jedna z více mimořádných zakázek společnosti. Společnost Neograph se o zakázku v DPP ucházela průběžně zhruba od roku 1997, ale neúspěšně. Poté, co do společnosti nastoupil Ing. Janků, byl uzavřen tento smluvní vztah na dodávku jízdenek. Svědkyně sama měla v předmětném období na starosti veškerý platební styk společnosti, ať už navenek nebo uvnitř společnosti, a to včetně veškerých oprávnění. Kontrolovala veškeré finanční doklady a smlouvy, které přišly k založení do účtárny. V období let 2007 – 2011 byly vedoucí pozice ve společnosti obsazeny následujícím způsobem, kdy JUDr. Sitta vykonával funkci generálního ředitele, Ing. Sitta byl na pozici obchodního ředitele a Ing. Janků měl na starosti ekonomický chod společnosti, později byl již na pozici předsedy představenstva. Ředitelem výroby byl v předmětné době pravděpodobně Štefan Semerdziev, vedoucí nákupu Ing. Mikešová. Nadřa Putrovcová byla na obchodním oddělení a měla na starosti tuzemský obchodní styk.

117. Zakázku na dodávky jízdenek pro DPP přivedl do společnosti Ing. Janků, který se o tuto zakázku také od počátku staral. Veškeré schůzky s touto zakázkou související vyřizoval Ing. Janků samostatně, zpravidla ne přímo ve výrobním závodu ve Štětí, ale v Praze. Za společnost Neograph celý smluvní vztah vyjednal Ing. Janků, stejně tak jej i sám podepsal. Za DPP smlouvu podepisoval Ing. Dvořák. Poté, co byla smlouva dodatkována, se snad objevily i podpisy Ing. Štíky. Svědkyně dále potvrdila, že společnost Neograph cca od roku 2005 až do doby jejího skončení působení ve společnosti obchodně spolupracovala se STC. STC byla odběratelem různých zakázek, protože tam měla svoje egutéry (válce pro výrobu vodoznaku). Většinou byla spolupráce realizována nikoli na základě dlouhodobých kontraktů, ale jednotlivými zakázkami. Společnost Neograph dodávala STC papír jistěný proti padělání. Tyto dodávky byly vždy realizovány na základě objednávky ze STC, která obsahovala detailní rozpis zajištění, neboť každá zakázka měla jiný druh zajištění, jinými prvky, jinými chemikáliemi a jinými vodoznaky. Společnost Cokeville Assets byla společností, se kterou měla společnost Neograph uzavřenu provizní smlouvu za dodávky jízdních dokladů do DPP. Od Ing. Janků měla svědkyně informaci, že osobou zastupující společnost Cokeville Assets je JUDr. Kmet', osobně s ním však nikdy nejednala. Plnění společnosti Cokeville Assets probíhalo více méně po každé dodávce jízdních dokladů do DPP, a to na základě fakturace, kterou svědkyni předkládal Ing. Janků. Veškeré faktury byly zaúčtovány, založeny a později archivovány. Plnění bylo realizováno bezhotovostním převodem na zahraniční bankovní účty. Dispoziční právo k účtu společnosti Neograph měl JUDr. Sitta, Ing. Janků a svědkyně, avšak faktické nakládání s účtem po celou dobu prováděla svědkyně. Co se týče vztahu mezi společnostmi Neograph a STC, jeho uzavření a nastavení parametrů obchodu uskutečnil Ing. Janků. Dílčí dodávky pak již byly řízeny na základě jednotlivých objednávek STC, které vyřizovalo obchodní oddělení. Z osob obžalovaných byl svědkyni znám JUDr. Švarc, neboť jeho účetní společností Neographu po dobu dvou let externě zpracovávala účetnictví. Jednalo se o společnost Intrac. Mgr. David Michal byl pravděpodobně, stejně jako Mgr. Marek Stublej přítomen převzetí společnosti Neograph do rukou Ing. Janků v prosinci 2011. Svědkyně se následně podrobněji vyjádřila k okolnostem převzetí společnosti Neograph a jeho průběhu. Předtím, než došlo k tomuto převzetí, objevily se osobní spory mezi majiteli společnosti JUDr. Sittou a Ing. Janků, a to právě kvůli zakázce na dodávku jízdenek do

DPP, kdy JUDr. Sitta následně požadoval vypovězení této smlouvy. Toto téma nadnesl i na Magistrátu hl. m. Prahy, kde mu bylo vypovězení smlouvy odsouhlaseno primátorem. Po odsouhlasení primátorem došlo k ukončení této smlouvy podpisem JUDr. Sitty a Ing. Dvořáka. Spory mezi Ing. Janků a JUDr. Sittou se týkaly také provizní smlouvy se společností Cokeville Assets. Přibližně v roce 2011 pojal JUDr. Sitta podezření, že se nejedná o klasickou zprostředkovatelskou smlouvu, došlo ke sporu, kde vlastně končí peníze plněné právě na základě této smlouvy.

118. Dne 18. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Bc. Štefan Semerdžiev**. Svědek uvedl, že ve společnosti Neograph působil od jejího počátku. Nejprve pracoval u papírenského stroje, poté jako ředitel výroby, a to až do roku 2011. O smluvním vztahu mezi společností Neograph a DPP mu nebylo nic bližšího známo, jeho práce spočívala v tom, že měl vyrobit papír podle specifikace, čímž jeho povinnosti končily. Svědek se dále vyjádřil k vlastnickým vztahům a kompetenčnímu uspořádání uvnitř společnosti Neograph. Dále se svědek stručně vyjádřil k technické specifikaci papíru, který byl užit k výrobě jízdenek. Jednalo se o papír barvený ve hmotě. Závěrem se svědek stručně vyjádřil k převzetí společnosti Ing. Janků v roce 2011.

119. Dne 18. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Radovan Vávra**, který byl na konci roku 2011 osloven Ing. Janků s tím, že poptává nezávislý management, který by společnost Neograph vedl po dobu, než budou vyjasněny akcionářské spory. Spolupráce byla započata od ledna 2012 a měla podobu krizového řízení. Svědkův mandát skončil přibližně v červnu 2012. Svědek se dále podrobněji vyjádřil k okolnostem chodu společnosti v průběhu této přechodné doby, postupnému odchodu klíčových zaměstnanců ze společnosti Neograph do společnosti Nanograph, kterou dle svědkových informací vlastnil JUDr. Sitta, a která měla obdobný předmět činnosti jako společnost Neograph. Ing. Janků řešil akcionářský spor, který se rozhořel mezi ním a JUDr. Sittou s advokáty Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Markem Stubleym. V této souvislosti se s těmito obžalovanými seznámil také svědek. Do krizového projektu angažoval svědek také Michala Brodu jakožto manažerského odborníka. Ten po svědkovi také převzal v létě 2012 post krizového manažera společnosti Neograph.

120. Dne 21. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **JUDr. Vladimír Sitta**, který s odkazem na znění ustanovení § 100 odst. 2 tr. řádu odepřel výpověď z důvodu obavy, že by touto svojí výpovědí mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání svému synovi, Ing. Vladimíru Sittovi. S ohledem na tuto skutečnost byly tedy soudem procesním postupem dle ustanovení § 211 odst. 4 tr. řádu čteny protokoly o dřívějším výslechu tohoto svědka (vše ve svazku č. 23, č.l. 4145 – 4148, 4166 – 4176, 4223 – 4233, 4246 – 4256, 4269 – 4278 trestního spisu). K věci svědek uvedl, že v roce 1997 spolu se svým otcem založili společnost Neograph, a.s., která se zaměřila na realizaci projektu výroby speciálního papíru, zejména papíru zajištěného proti padělání. Ve společnosti od počátku působil jako generální ředitel a předseda představenstva. Jedním z produktů ceninové výroby byl i papír s ochrannými prvky používaný na jízdenky. Přibližně v roce 2003 umožnil obžalovanému Ing. Janků vstup do společnosti. Od samotného založení společnosti svědek usiloval o možnost vyrábět papír i na jízdenky DPP. Toto úsilí se dlouhodobě mýjelo účinkem, ze strany DPP byl opakovaně odmítán. V období roku 2007 jej Ing. Janků seznámil s tím, že Neograph bude moci v brzké době dodávat jízdenky právě DPP. Tento obrat v postoji DPP vysvětlil Ing. Janků svědkovi tím, že se jeho příteli, Ivo Rittigovi společně s dalším přítelem, Pavlem Bémem, podařilo na místo generálního ředitele DPP instalovat jistého Dvořáka. Doslovně měl uvést, že ten pitomec Dvořák si naplní své ego v rovině manažerské a společenské, a na oplátku bude Rittigovi vytvářet příležitosti pro realizaci jeho vlastních obchodních aktivit. Nakonec se tak stalo. Ing. Janků si již na počátku vymínil, že vzhledem k citlivosti a vztahům jednotlivých aktérů bude celou záležitost s jízdenkami realizovat a koordinovat sám. Advokátní

kancelář Šachta & Partners vyhotovila jednu základní rámcovou smlouvu, která byla následně doplňována o další dodatky. Po podpisu smlouvy, těsně před očekávanou první objednávkou, oznámil Ing. Janků, že DPP podmínil realizaci dodávek požadavkem, aby obchodní vztah mezi DPP a Neographem zprostředkovala obchodní společnost, kterou měl určit sám DPP, a kterou měl na tomto místě Neograph akceptovat. Tak došlo k prvnímu konfliktu mezi svědkem a Ing. Janků. O několik dní později přinesl Ing. Janků smlouvu se společností Cokeville Assets z Panenských ostrovů, kterou za druhou stranu podepsal JUDr. Kmet'. Smlouvu připravovali advokáti ze společnosti Šachta & Partners, přičemž tato smlouva byla antedatovaná. To svědek dovodil mj. ze skutečnosti, že smlouva obsahovala přesné stanovení výše provize za jízdenku, aniž však v té době vůbec bylo možné určit, jaké budou výrobní náklady a za jakou cenu budou jízdenky prodávány. Ing. Janků se nikterak netajil tím, že tato zprostředkovatelská smlouva je ryze účelovou záležitostí, a že provize, kterou tato společnost bude dostávat za zprostředkování, je onou pomyslnou povinností Dvořáka vůči Rittigovi. Svědkovo podezření a obavy ze zvolených obchodních praktik Ing. Janků rozptyloval konstatováním, že pokud by někdo něco proti Rittigovi vytáhl na policii nebo státním zastupitelství, má to do tří dnů „na stole“. Později, když viděl v televizi reportáž s Ing. Janků, vypravil se svědek ke konci roku 2011 za primátorem Prahy, MUDr. Svobodou, s nímž jednal o společném zájmu ukončit tento problematický obchodní vztah mezi DPP a společností Neograph. Primátor svědka následně informoval o tom, že s generálním ředitelem DPP, Ing. Dvořákem, hovořili o vypovězení smlouvy, avšak Ing. Janků ji odmítl za společnost Neograph vypovědět. Smlouvu za společnost Neograph tedy vypověděl svědek jakožto druhý statutární orgán společnosti, kdy byly takto vypovězeny smlouvy jak s DPP, tak se společností Cokeville Assets. Po ukončení této spolupráce vydal svědek písemný pokyn k okamžitému zastavení vyplácení provizí pro společnost Cokeville Assets. Působení svědka ve společnosti Neograph bylo ukončeno koncem roku 2011 v souvislosti s násilným převzetím společnosti, kdy Ing. Janků společně s advokáty Šachta & Partners převzal společnost Neograph pod kontrolu.

121. Svědek se dále vyjádřil k utajovaným ochranným prvkům, a to jednak v papíru, jednak v tisku. Prvky v papíru byly vodoznak, ochranná vlákna, chemická ochrana, reakce v infračerveném světle, barva papíru v celé jeho tloušťce. V posledním případě se jednalo o jediný ochranný prvek, který nebyl u padělaných jízdenek v roce 2011 prolomen. Další ochranné prvky byly dodány při samotném tisku ve Státní tiskárně cenin. Množství a druh ochranných prvků vzešlo z jednání mezi DPP, STC a společností Neograph. Definice ochranných prvků byla vedena jako utajovaná příloha smlouvy uzavřené mezi DPP a Neographem. V rámci vztahu mezi DPP a Neographem byly uzavřeny i smlouvy mezi Neographem a STC, přičemž všechny tyto smlouvy byly projednány a podepsány Ing. Janků, s výjimkou první rámcové smlouvy mezi Neographem a STC, kterou v zastoupení Ing. Janků podepsal svědek sám. Zda společnost Neograph předávala či přebírala od STC utajované informace podle zákona č. 412/2005 Sb., o utajovaných informacích, v tehdy platném a účinném znění (dále jen jako „zákon o utajovaných informacích“), nebylo svědkovi známo. Obdobně pak ve vztahu k předávání, resp. přebírání utajovaných informací ve vztahu DPP a Neograph. Dále se svědek vyjádřil k okolnostem, z nichž jsou mu známi někteří z obžalovaných, případně dalších osob figurujících v předmětných obchodních aktivitách. Takto se vyjádřil ke vztahu mezi Ing. Janků a Ing. Bulíčkem, popsal okolnosti svých několika setkání s Ivo Rittigem, zmínil se o osobě Jana Valtra, který mu byl znám pouze z doslechu a byl prezentován jako člověk, který pro Ivo Rittiga „plní nějaká zadání“. Dále se vyjádřil k osobám Ing. Oumrta, JUDr. Švarce, Mgr. Hanuše.

122. Dne 22. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Vladimír Sitta**, který ve společnosti Neograph pracoval od roku 2003 na různých pozicích, až ve finále dosáhl postu obchodního ředitele, z níž řídil obchodní aktivity společnosti. Tuto pozici opustil zkraje roku 2012. DPP byl

jeden z největších hráčů tuzemského trhu a snaha společnosti Neograph uzavřít s DPP obchodní vztah a umístit tam prostřednictvím nějaké tiskárny, v daném případě přirozeně STC, jejich výrobky, byla dlouhodobá a trvala neúspěšně řadu let. DPP měl jízdenky dvojího druhu. Jednak ty tištěné v prodejních automatech, které tiskla Státní tiskárna cenin, jednak jízdenky prodávané v bločcích, které dodávala německá tiskárna Schwarz Druck. Navzdory širokému obchodnímu záběru společnosti Neograph a dobrým referencím, se Neographu nedařilo navázat s DPP obchodní vztah. Situace se začala měnit až s příchodem Ing. Janků do společnosti. Svědkovou rolí byla technická příprava, asistence a koordinace tohoto projektu. Ing. Janků svědka požádal, aby se zamyslel nad tím, jaká by mohla být technická specifikace jízdenky s tím, že zadání znělo na jízdní doklad, který bude obsahovat ochranné prvky, avšak nikoli takové, které by byly zbytečně drahé. Cílem tedy bylo vytvořit jízdní doklad, kde bude optimální poměr nákladů reprezentovaných relativně nízkou cenou a zároveň, aby se stále jednalo o jízdní doklad funkční. Ing. Janků se svědka ptal, které ochranné prvky patří k těm nejdražším. Tyto mu svědek označil a napříště se v návrzích přestaly objevovat. Neograph navrhoval jiné ochranné prvky z vlastní dílny, které byl schopen zajistit sám nebo v kooperaci se STC. Bylo zvláštní, že Neograph chtěl z pozice subdodavatele obrátit obchodní model tak, aby to byla papírna, kdo bude dodávat finální produkt, přestože ho nevyrábí. Vůči STC se argumentovalo tím, že STC sice dodává finální produkt, ale pouze poloviční množství, zatímco Neograph může dodávat všechny jízdní doklady. Neograph tedy vůči STC vyjádřil ochotu dělat zakázku s nimi, pod podmínkou, že to bude právě Neograph, kdo bude na konci obchodního vztahu. V době, kdy se připravovala smluvní dokumentace k této zakázce, svědek na žádost Ing. Janků zpracovával veškeré technické vstupy. Na uzavření smlouvy byl velký tlak, ale technické aspekty plnění se vyjasňovaly ještě dva až tři měsíce po uzavření smlouvy. Zjednodušeně řečeno bylo jasno, za kolik bude prodáván výrobek, o kterém však nebylo jasno, kolik bude stát. Nákupní cena jízdenky pro DPP byla 37 haléřů. Hodnota papíru, který Neograph vyrobil se všemi ochrannými prvky a dodal do STC, byla 4 haléře. Pro Neograph byla kalkulována obchodní marže 2 haléře. Tedy ze 37 haléřů šlo 6 haléřů Neographu na pokrytí nákladů včetně obchodní marže. Hodnota tisku, tzn. to, co účtovala STC Neographu, se pohybovala na úrovni 15 haléřů. Toto byla v zásadě veškerá technická nákladová cenotvorba. Co se s cenou dělo dál, proč byla stanovena cena 37 haléřů, svědek nevěděl. Obchodních jednání o stanovení ceny, byť sám obchodním ředitelem, se neúčastnil. Účastnil-li se svědek jednání na DPP, bylo to vždy stran technických záležitostí, vždy za přítomnosti pana Janků, případně s výrobním ředitelem Neographu, nebo hlavní technoložkou. V roce 2011 byl svědek na DPP i s policisty z ÚOOZ, kteří tehdy DPP upozorňovali na zjištěný výskyt padělaných jízdenek. Svědek dále popsal události nastalé po zjištění výskytu padělků jízdenek dodávaných Neographem a svou roli v nich. Padělky byly na velmi vysoké úrovni. To bylo nestandardní, protože tisk probíhal v STC, což byl kvalitní tisk s řadou kvalitních polygrafických ochranných tiskových prvků, a panovalo přesvědčení, že pokud jsou prolomeny ochranné prvky po tiskové stránce, mohlo by to být z okruhu lidí, kteří mají přístup k tiskovým podkladům. Takovouto detailní technickou znalost měli v Neographu, v STC a v DPP. Poté, co se svědek vyjádřil k problematice padělaných jízdních dokladů pro média, byl neprodleně kontaktován Ing. Dvořákem s požadavkem, aby svědek okamžitě veřejně vystoupil a svoje prohlášení o padělaných jízdenkách dementoval. Toto svědek odmítl, na což vzápětí vydal DPP tiskové prohlášení, v němž ze svědka udělal lháře a poškodil jeho reputaci v oblasti, v níž svědek působí jako soudní znalec. Krátce nato svědek dostal „zastrašující dopis“ od DPP, v němž mu mělo být vyhrožováno ekonomickou likvidací, vyškrtnutím ze seznamu znalců, civilními žalobami i trestním oznámením. V návaznosti na tyto události podal svědek k Městskému soudu v Praze žalobu na ochranu osobnosti, v níž všechny tyto okolnosti zasadil do širších souvislostí a uvedl, co jej vede k domněnce o zájmu DPP bagatelizovat jeho prohlášení k padělkům. Do žaloby svědek uvedl i okolnosti týkající se společnosti Cross Point, kdy uvedl, že oficiální distribuce jízdních dokladů nepatří DPP, nýbrž se jedná o offshorovou společnost, a zároveň vyjádřil svoje podezření o propojení osob majících přístup k technické specifikaci jízdenek, osob v DPP, které drží rozpočet

a vykupují jízdenky a osob, které jsou spojeny se společností Cross Point a zajišťují oficiální distribuci a zpětný výkup jízdenek. Svědek se dále vyjádřil k řadě trestních oznámení, která na něj byla poté podána.

123. První provizní faktura z Neographu na Panenské ostrovy, v níž se jednalo o onu provizi 17 haléřů, se objevila až na jaře 2009. Od té doby se začaly provizní faktury objevovat pravidelně. Smlouva na vyplácení provize se v Neographu objevila až někdy v polovině roku 2009, tedy rok a půl po podpisu smlouvy s DPP. Když se svědek seznámil s jejím obsahem, zjistil, že smlouva byla datovaná o půl roku dříve než smlouva s DPP, obsahovala stejné věty, stejné formulace jako smlouva s DPP. Tyto provizní faktury fakturovala Neographu společnost Cokeville Assets. Dále svědek podrobně popsal okolnosti své spolupráce s policií, zejm. s ÚOKFK. Svědek se dále vyjádřil k okolnostem vypovězení smlouvy mezi DPP a Neographem, které se odehrálo na základě osobního setkání jeho otce, tedy JUDr. Sitty s pražským primátorem Svobodou, a následujícímu násilnému převzetí společnosti Neograph provedenému Ing. Janků a advokáty z advokátní kanceláře Šachta & Partners. K dotazu předsedy senátu se svědek vyjádřil k osobám jednotlivých obžalovaných a okolnostem, z nichž mu jsou případně známy. Na objasněnou pozici Ing. Janků ve společnosti Neograph v době jednání s DPP svědek uvedl, že Ing. Janků byl v podstatě po celou dobu od svého nástupu do společnosti Neograph 50% akcionářem, předsedou představenstva a současně finančním ředitelem. Zakázka s DPP byla jedinou zakázkou, kterou kdy Ing. Janků pro společnost získal. Společnost Neograph neměla prověrku NBÚ, tuto prověrku měl přímo svědek osobně. V rámci zakázky pro DPP byly v režimu utajovaných informace o ochranných prvcích jízdních dokladů. Za tímto účelem existovaly také dvě identické specifikace, veřejná a neveřejná, které se mezi sebou lišily pouze tím, že v jedné z nich byl obsažen také onen jeden utajovaný ochranný prvek. Měla to být jakási záchranná brzda na straně výrobce pro případ, že by se objevily padělky. Jízdní doklad měl tři skupiny ochranných prvků. Jednak nějaké základní, viditelné na první pohled, dále pak jakousi „střední třídu“ a poslední skupinou byly ochranné prvky nejvyššího stupně ochrany, lidskému oku neviditelné. Informací o tomto prvku disponoval svědek, dále pak nejbližší okruh osob z výroby, výrobní ředitel, hlavní technolog, snad i laboratoř. Zda touto informací disponoval také DPP, si svědek nebyl jist. Určitě s ní však disponoval obžalovaný Ing. Janků, ač sám prověrku NBÚ neměl. Zda touto informací disponovala STC, svědkovi nebylo známo, uvedl však, že o ní měl pravděpodobně povědomí i znalec Musil. Ke způsobu výběru společnosti Neograph za dodavatele pro DPP svědek sdělil, že se počátkem roku 2007 uskutečnila prezentace Neographu v DPP s Ing. Štikou. Po technické stránce byla zakázka realizována v režimu JŘBU na základě přímého zadání, které bylo odůvodněno právě existencí utajovaného ochranného prvku. V obdobném režimu, tj. JŘBU, již dříve získala společnost Neograph zakázky od STC na kolky na alkohol. I v tomto případě byl zvolený režim odůvodněn existencí utajovaných ochranných prvků.

124. Dne 4. 3. 2019 byla u hlavního líčení slyšena svědkyně **Ing. Jana Benzinová**, která je od roku 2002 zaměstnána v DPP, a to nejprve na pozici referentky, přibližně od roku 2005 do roku 2012/2013 na pozici asistentky ekonomického ředitele. Později přestoupila do odboru právního, kde pracuje doposud. V průběhu jejího působení se na pozici ekonomického ředitele DPP vystřídal hned několik osob, včetně obžalovaného Štíky. O smluvním vztahu s předchozím dodavatelem služby prodeje jízdních dokladů nebylo svědkyni nic známo. Svědkyně se dále vyjádřila k osobě obžalovaného Štíky jakožto svého nadřízeného. Zhodnotila jej jako odborníka a zkušeného ekonoma se vstřícným přístupem k podřízeným zaměstnancům. Z osob obžalovaných byly svědkyni známy pouze osoby pracovně zařazené v DPP či spolupracující s DPP, mimo tyto osoby pak svědkyně znala obžalovaného Janků jako jednoho ze zástupců společnosti Neograph, s nímž bylo jednáno v souvislosti s dodávkami jízdenek. Mimo Ing. Janků bylo za společnost

Neograph jednáno také s Ing. Sittou. K bližším okolnostem zadávání veřejných zakázek svědkyně uvedla jako odpovědnou osobu Ing. Oumrta, který byl vedoucím jednotky zásobování, pod kterou veřejné zakázky v rámci DPP organizačně spadaly. K jednotlivým listinám předkládaným státním zástupcem si svědkyně téměř nic bližšího nevybavila.

125. Dne 24. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Ondřej Beneš**, který v roce 2008 nastoupil na pozici finančního analytika ve společnosti Peskim. Náplní jeho práce bylo sledování zůstatků na zahraničních účtech přibližně dvou desítek společností. Do internetového bankovníctví se přihlašoval prostřednictvím tokenů, přístup byl pasivní, mohl tedy pouze sledovat stavy účtů. Vyhotovoval přehledy zůstatků vždy k aktuálnímu dni do excelové tabulky a tyto výstupy reportoval svým nadřízeným Davidu Michalovi a Karolíně Babákové. Z jakého důvodu byly tyto přehledy vedeny, svědkovi nebylo známo. Ze sledovaných společností si vybavil společnost Washington Inertrade a Cokeville, z níž si pamatuje jednatele JUDr. Kmetě. Na základě takto vyhotovených reportů dostával zadání k přesunům peněžních prostředků, k nimž sestavoval průvodní formu prostřednictvím formulářů ze stránek jednotlivých bank. K takto vyplněnému formuláři se přikládala faktura nebo smlouva a po podpisu se vše odeslalo bance. Smlouvy byly většinou zprostředkovatelské. Tyto dokumenty podepisoval v 90% případů David Michal. K některým účtům měla podpisové právo také Karolína Babáková. V dubnu 2009 ze společnosti Peskim na vlastní žádost odešel. Svou agendu předával Ing. Kubiskovi. Svědek se dále vyjádřil k okolnostem, z nichž mu jsou případně známi jednotliví obžalovaní. Svědek se dále vyjádřil k pojmu tzv. „bublin“. Jednalo se o dokument mapující případné provázání jednotlivých společností, zejména těch, jejichž účty byly sledovány. Svědek se dále k dotazům vyjádřil k dílčím skutečnostem týkajícím se jednotlivých účtů, jejich případných vlastníků, zahraničních společností, jimž účty patřily, a osobám, jejichž jména se objevovala na fakturách. O tom, že by za doby svědkova působení ve společnosti Peskim existoval nějaký „tajný počítač“, svědkovi nebylo nic známo.

126. Dne 18. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Martin Fišer**, který byl zaměstnancem společnosti Peskim s.r.o. Tam byl přijat na základě výběrového řízení v roce 2010, přičemž v zaměstnání setrval čtyři nebo pět měsíců. Je vysokoškolsky vzdělán v technickém oboru. Náplní jeho práce bylo počítání a vedení tabulek v programu MS Excel, ze kterých vycházela čísla představující peněžní hodnoty, které měly být následně Jaroslavem Kubiskou přesouvány na další účty. Z osob obžalovaných jsou svědkovi známi právě Mgr. David Michal, Mgr. Marek Stublej, Mgr. Karolína Babáková, Petr Michal, Jana Šádková a Ing. Jaroslav Kubiska, a to právě v souvislosti s jeho zaměstnáním, kde na jednom místě vykonávala svoji činnost jak AK Šachta & Partners, tak společnost Peskim, které byly i personálně propojeny. Svědek vypověděl, že jej po nástupu do práce šokovalo, co je vlastně její náplní, jaký je důvod pro převody peněz, proč se tak děje prostřednictvím několika dalších zahraničních společností, proč mají společnosti složitou vlastnickou strukturu. Tehdy byly na tzv. „tajném počítači“ uloženy tzv. „bubliny“, kde byla graficky znázorněna vlastnická struktura jednotlivých společností. Svědek byl šokován, že se s tímto nedělají žádné tajnosti. Takto se hovořilo například o tom, že se převádějí peníze pro Ivo Rittiga, o pozadí tabulek, o tom, že se uzavírají smlouvy o půjčkách pouze za tím účelem, aby byly banky ochotny převést peníze, o tom, proč se zakládají další společnosti v Panamě, proč se obchoduje se společností v Hongkongu. O celkové náplni práce, o pozadí toho, co stojí za převody peněz, se běžně hovořilo. Toto slyšel svědek od svých kolegů Petra Eliáše a Jaroslava Kubisky. Vedení společnosti to neříkalo otevřeně, pouze v rovině náznaků. Svědek dále zmínil poplatek, který měl být přeposlán prostřednictvím společnosti Cokeville Assets a několik dalších společností na účet Ivo Rittiga, a který měl být jakýmsi protiplněním za to, že společnost Neograph dostala zakázku na dodávky jízdních dokladů do DPP. Co přesně bylo podkladem pro výpočty, které svědek prováděl, nedokázal říci. Nějaké informace mu dával Petr Michal, případně

byly z nějakých sjetin papírů. Většinou to bylo na základě toho, co mu řekl Petr Eliáš. Informace dostávali zejména ústně. Pokyny mu měl vydávat Petr Michal a Jana Šádková. Zda viděl nějakou fakturu týkající se plnění mezi společnostmi Neograph a DPP, si svědek nebyl jist. Výstupy svědkovy práce se zadávaly do „tajného počítače“ a na jejich základě nejprve Jaroslav Kubiska, poté Petr Eliáš posílali peníze. Svědek měl na starosti také agendu, v jejímž rámci dělal týdenní přehledy účtů, které vedla AK Šachta & Partners, bylo tam hodně kyperských bank, UBS, Panama, Hongkong. Jednalo se asi o 40 – 50 účtů, z nichž měl svědek dvakrát týdně zpracovávat zůstatky. Z těchto informací následně vyplývalo, zda transakce proběhly požadovaným způsobem. Na kontrole zůstatků nebylo nic nelegálního, nicméně celou práci považoval svědek za účelovou. K dotazu obhájce, zda si je svědek jist, že viděl Janu Šádkovou podepisovat jeden dokument smyšleným jménem, svědek uvedl, že ano, myslí si, že ji viděl. Ohradil se, proč by měl lhát, Janu Šádkovou měl vždycky rád a mrzí jej, že jí dělá problémy.

127. Dne 24. 1. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Ing. Petr Eliáš**, který pracoval ve společnosti Peskim jako finanční specialista. Velkou částí náplně jeho práce byla tvorba tabulek, v nichž byly zaznamenávány finanční toky mezi účty, které byly spravovány společnostmi. Druhou částí práce bylo v rámci těchto finančních toků zaznamenávat do dalších tabulek, kterých projektů se jednotlivé transferované částky týkaly. Svědek měl na starosti částečně také tzv. nemovitostní projekt, v jehož rámci se kupovaly nemovitosti buď přímo klientům, nebo lidem z kanceláře. Působení ve společnosti Peskim ukončil z vlastní vůle, neboť měl podezření, že v ní dochází k činnostem, které nejsou zcela v souladu s českým právem. K tomuto závěru dospěl právě kvůli četnému přesouvání peněžních prostředků přes řadu společností. Domníval se, že jsou tímto způsobem odváděny peníze ze státních podniků, byť se tyto operace označovaly jako daňová optimalizace. Jeho přímým nadřízeným byl Petr Michal. Na tvorbě smluvní dokumentace ani vystavování faktur se nepodílel. Podklady k peněžním transferům získával od Petra Michala nebo Jany Šádkové. Jednodušší transfery byly realizovány v rámci internetového bankovníctví přes ověřovací kódy, jindy byla nutná telefonická komunikace s bankéři z ciziny a zaslání naskenovaných smluv, na jejichž podkladech byl transfer realizován. Zčásti se jednalo o smlouvy o půjčce. Přístupy k jednotlivým účtům byly vedeny v excelové tabulce, k několika účtům měli tokeny. Obžalovaného Ing. Dvořáka zná jako klienta advokátní kanceláře Šachta & Partners a bývalého ředitele DPP. Obžalovaný JUDr. Kmet' byl klientem a osobou spolupracující s advokátní kanceláří. Klientem advokátní kanceláře byl i Ivo Rittig a JUDr. Rozehnal. Davida Michala, Marka Stubleého a Karolínu Babákovou zná svědek v rámci jejich pozic v advokátní kanceláři, Petr Michal byl svědkovým přímým nadřízeným ve společnosti Peskim, z níž je mu známa také Jana Šádková a Jaroslav Kubiska. Dále se svědek vyjádřil ke složení tzv. zahraničního týmu. K pojmu „tajného počítače“ svědek uvedl, že se jednalo o velký počítač, do kterého byly přepisovány zjištěné aktuální stavy účtů. Byl vždy přinesen a odnesen ad hoc k jednotlivým zápisům. Zahraniční společnosti sídlily na Kypru, v Panamě, v Delaware. Z konkrétních společností svědek uvedl Mavex Unitex a Certonia. Razítka zahraničních společností byla fyzicky ve společnosti Peskim. Svědek se dále vyjádřil k systému tzv. „bublin“, které znázorňovaly strukturu společností a jejich vlastníků, a v nichž se objevovala jména Überall, Dvořák, Rittig, Babáková a David Michal. Jako benefiční vlastníci byly označeny osoby, které vlastnili předmětné struktury. Skupinu Eurozeta Alseda přiřadil svědek k osobě Ivo Rittiga. Společnosti Gereco, Neograph, Cross Point, Crowsnest, Direct PAY a Kyrenia byly svědkovi známy z jeho pracovní činnosti, z projektových tabulek.

128. Dne 4. 2. 2019 byli u hlavního líčení slyšeni svědci **Daniel Konrád, Magdaléna Mičková a Lenka Nováková**. Všichni jmenovaní byli zaměstnanci společnosti Peskim, přičemž svědek Konrád a svědkyně Mičková byli členy tzv. zahraničního týmu. Svědek Konrád zakládal dle instrukcí zahraniční společnosti, svědkyně Mičková měla na starosti komunikaci se zahraniční

klientelou. Svědkyně Nováková pracovala v rámci společnosti Peskim pro obžalovanou Babákovou, a to zejména na projektu Hyperstavebnin, kde zpracovávala finanční analýzy a pomáhala s účetnictvím. Svědek Konrád se spolu se svědkyní Mičkovou vyjádřili zejména ke své náplni práce, k okolnostem, z nichž jsou jim případně známi jednotliví obžalovaní, přičemž v tomto kontextu shodně uváděli obžalované, kteří pracovali ve společnosti Peskim nebo v advokátní kanceláři Šachta & Partners. Všichni zmiňovali propojení společnosti Peskim s advokátní kanceláří, a to přinejmenším v rovině společně sdíleného pracovního prostoru. K činnosti zahraničního týmu svědek Konrád dále uvedl, že v rámci zadání vždy byla sdělena destinace, v níž měla být společnost založena, název zakládané společnosti, instrukce k lustraci obchodního rejstříku pro účely zjištění případné shody obchodní firmy, a dále údaje o tom, které osoby budou představiteli společnosti. Tyto pokyny vydával David Michal, Karolína Babáková, případně i Petr Michal. Společnosti byly zakládány na Kypru, na Seychelách, v Panamě a Singapuru, přičemž byly zkoumány i další destinace. Zčásti se jednalo o země, s nimiž má Česká republika uzavřeny smlouvy o zamezení dvojího zdanění, avšak nebylo tomu tak u všech zemí. Bližší účel zakládání těchto společností v zahraničí nebyl svědkovi znám. Projekty podléhaly kontrole Petra Michala. Z osob, pro které byly společnosti zakládány, si svědek vybavil obžalovaného Überalla a Kmetě. Svědek se dále vyjádřil k jednotlivým konkrétním společnostem v rovině, zda mu jsou či nejsou známy. Svědkyně Nováková v rámci své výpovědi poukázala zejména na osobní vztahy mezi obžalovaným Kubiskou a obžalovanou Babákovou, přičemž uvedla, že tyto nikdy nebyly pozitivní.

129. Dne 5. 2. 2019 byli u hlavního líčení vyslechnuti svědci **Mgr. Alžběta Schirlová, Mgr. Milan Kučera** a **Mgr. Jakub Mečl**, kteří působili v advokátní kanceláři Šachta & Partners. Svědek Kučera je advokátním koncipientem. Svědkyně Schirlová se později stala advokátkou, obdobně svědek Mečl, který byl posléze partnerem advokátní kanceláře. Svědkyně Schirlová a svědek Mečl své působení v advokátní kanceláři z důvodu osobních rozporů ukončili. Ve své výpovědi se vyjádřili k prostorám, v nichž advokátní kancelář sídlila, jakož i k osobám obžalovaných, kteří působili buď jako advokáti v advokátní kanceláři, nebo jako zaměstnanci společnosti Peskim, s níž advokátní kancelář sdílela prostory v Radlické ulici na Praze. K bližším okolnostem smluvních vztahů mezi DPP a společnostmi Cross Point, Neograph a Crowsnest uplatnili povinnost advokátní mlčenlivosti ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Obdobně pak ve vztahu ke společnostem a osobám, které byly klienty advokátní kanceláře. Svědek Kučera se dále vyjádřil k vnitřní struktuře advokátní kanceláře, rozdělení agendy na tuzemskou a zahraniční. Svědek Mečl naopak uvedl dělení agendy spíše podle jednotlivých klientů, tedy zpracování celistvé agendy vážící se vždy jmenovitě ke konkrétnímu klientovi. Svědek Mečl dále uvedl okolnosti a pohnutky založení společnosti Peskim jakožto účetní společnosti poskytující kompletní účetní služby klientům advokátní kanceláře.

130. Dne 8. 2. 2019 byla u hlavního líčení slyšena svědkyně **Mgr. Vladimíra Gajdarusová**, která od roku 2007 působila v advokátní kanceláři Šachta & Partners na pozici advokátní koncipientky, posléze od roku 2009 jako spolupracující advokátka. Spolupráci s advokátní kanceláří ukončila v roce 2012. V rámci své výpovědi se svědkyně vyjádřila k vnitřnímu uspořádání advokátní kanceláře, ke společnosti Peskim jakožto společnosti poskytující účetní služby spolupracující s advokátní kanceláří a k osobám, které jsou jí známy z pracovního poměru. Ke smluvním vztahům mezi společnostmi DPP a Cross Point, DPP a Neograph a DPP a Crowsnest se svědkyně odvolala na povinnost mlčenlivosti. Svědkyně se dále vyjádřila k osobám jednotlivých obžalovaných, z nichž mimo osob, s nimiž se znala z pracovního poměru, uvedla k obžalovaným Janků, Rittigovi, Valtrovi a Überallovi pouze povrchní známost v rámci běžné společenské komunikace. Bližší, přátelský vztah uvedla pouze ve vztahu k obžalované Šádkové. S pojmy

zahraniční tým, benefiční vlastník, ani bubliny se neseťkala. Obchodní společnosti jmenované v obžalobě, ani jména osob s nimi případně spjatých, svědkyni nic neřikaly.

131. Dne 8. 2. 2019 byla u hlavního líčení slyšena svědkyně **JUDr. Olga Fojtíková**, která dodnes působí v advokátní kanceláři Šachta & Partners jako řadová advokátka. Svědkyně se vyjádřila ke svému pracovnímu zařazení v rámci kanceláře, jejímu personálnímu obsazení k roku 2009 a následujícím a dále k osobám jednotlivých obžalovaných. Mimo osob obžalovaných, které jsou jí známy z pracovního zařazení v advokátní kanceláři, jí z běžného společenského styku byli známi obžalovaní Janků, Kmet' a Valtr. Dále se svědkyně vyjádřila ke společnosti Peskim jakožto společnosti spolupracující s advokátní kanceláří sídlící na téže adrese. Ve vztahu k pojmům benefiční vlastník, bubliny a struktury se svědkyně odvolala na povinnost mlčenlivosti. Obdobně pak ve vztahu ke společnostem uvedeným v obžalobě a osobám s nimi případně spjatým.

132. Dne 25. 3. 2019 byl u hlavního líčení slyšen svědek **Mgr. Vít Plichta**, který byl zaměstnancem advokátní kanceláře Šachta & Partners, a to zprvu ještě jako student právnické fakulty, posléze jako advokátní koncipient. Advokátní zkoušky složil a svou činnost v advokátní kanceláři ukončil v roce 2011. Svou koncipientskou praxi vykonával jako člen týmu poskytujícího právní služby DPP. Z osob obžalovaných mu byly známy osoby, které pracovaly, resp. vykonávaly funkci v DPP, dále pak osoby z týmu advokátní kanceláře, případně společnosti Peskim. V poslední jmenované společnosti svědek po určitou dobu působil na pozici jednatele. Mimo tyto osoby byla svědkovi známa ještě osoba Jana Valtra, s nímž se potkával v DPP, avšak charakter činnosti či spolupráce Jana Valtra s DPP mu nebyl znám. O obchodních vztazích mezi společností DPP a společnostmi Cross Point a Neograph je mu známo toliko, že byly uzavřeny. Na přípravě či realizaci těchto smluvních vztahů se však nepodílel. V případě smluvního vztahu DPP se společností Crowsnest připomínkoval návrh smlouvy. Svědek se dále vyjádřil k personálnímu obsazení právního týmu advokátní kanceláře vyčleněného pro poskytování služeb DPP a případné účasti někoho z tohoto týmu na poradách vedení DPP. Zpočátku se právníci účastnili porad vedení pouze na vyžádání, avšak později, kvůli objemu zpracovávané agendy, se stala účast na poradách vedení pravidlem. Těchto se účastnil buď Marek Stublej, případně svědek sám. Svědek se dále vyjádřil ke spolupráci DPP s externími společnostmi zajišťujícími organizaci a administraci veřejných zakázek, přičemž potvrdil spolupráci se společnostmi Veřejné zakázky s.r.o., VeroGroup, Naxos, případně další advokátní kanceláře. K dotazům se svědek vyjádřil k předkládaným listinám.

133. Dne 6. 2. 2019 byl soudem čten **znalecký posudek č. 776-6/14**, jehož originál má soud k dispozici v příloze č. 17, který podal **Ing. Jan Jurán** jakožto znalec v oboru ekonomika, odvětví řízení a plánování a organizace ekonomiky, odvětví ceny a odhady podniků, odvětví účetní evidence, odvětví ceny a odhady výrobních strojů, zařízení a systémů, obor strojírenství, odvětví všeobecné, specializace výrobní stroje, zařízení a systémy. Znalec byl přibrán opatřením postupem dle § 105 odst. 1 tr. řádu, a to Policíí ČR, ÚOKFK, SKPV, odbor výnosů a praní peněz. Znalecký posudek je rozdělen na dvě části, z nichž v první je pozornost zaměřena na řešení otázek souvisejících se společností Neograph, a.s. v souvislosti s tiskem jízdenek a dodávkou jízdních dokladů DPP, zatímco v druhé znalec zkoumal společnost Cross Point s.r.o. v souvislosti s prodejem jízdních dokladů. U hlavního líčení znalec odkázal na svůj znalecký posudek a závěry v něm uvedené, a tento posudek stvrdil jako správný.

134. **Část znaleckého posudku zabývající se společností Neograph:** K otázce fakturované ceny za jednotlivé jízdní doklady od roku 2008 do roku 2012 včetně, za jednotlivé roky uvedeného období, mezi společností Neograph a DPP (ceny za jeden kus konkrétního jízdního

dokladu, počet dodaných kusů a celková cena dodaných dokladů za jednotlivé roky) znalec uvedl, že společnost Neograph fakturovala DDPP v roce 2008 celkem 47 050 000 ks různých druhů jízdních dokladů v částce 25 314 500 Kč a za ostatní produkty 217 007 Kč. V roce 2009 celkem za kupóny v počtu 82 280 ks v částce 1 731 171,20 Kč, za jízdenky v celkovém počtu 46 101 500 ks v částce 24 430 900,00 Kč, fakturace ostatních produktů celkem v počtu 6602 ks v částce 2 011 024,00 Kč. V roce 2010 celkem za jízdní doklady v celkovém počtu 48 057 570 ks v celkové částce 68 844 905 Kč. V roce 2011 celkem za jízdní doklady celkem 38 490 450 ks v částce 39 637 516,78 Kč.

Celková cena za všechny jízdní doklady dodané společností Neograph DPP byla v období od roku 2008 do konce roku 2011 v celkové výši 159 999 993,28 Kč za celkem 179 781 800 ks různých jízdních dokladů.

Společnost STC společností Neograph fakturovala:

v roce 2008 za celkem 46 900 024 ks papírových jízdenek částku bez DPH 13 524 000 Kč, včetně DPH 16 093 560 Kč, za grafické návrhy kotoučů a jízdenek částku 20 000 Kč bez DPH, včetně DPH 23 800 Kč;

v roce 2009 za celkem 46 646 500 ks blokové jízdenky, jízdenkové kotouče, kupóny částku 18 745 682,80 Kč bez DPH, včetně DPH 22 307 362,53 Kč;

v roce 2010 za celkem 42 048 334 ks blokové jízdenky, jízdenkové kotouče, kupóny, termokotouče částku 22 232 447 Kč bez DPH, včetně DPH 26 678 936,40 Kč;

v roce 2011 za celkem 37 927 026 ks blokové jízdenky, kupóny, termokotouče částku 16 509 721,60 Kč bez DPH, včetně DPH 19 811 665,92 Kč;

v roce 2012 za celkem 2 200 000 ks náhradní jízdní doklady, jízdenky blokové 836 000,00 Kč bez DPH, včetně DPH 1 003 200,00 Kč.

Celková cena za všechny dodané jízdní doklady (173 521 884 ks) ve sledovaném období od 2008 do 2011 (mezi společnostmi Neograph a STC) činila dle znalce 71 011 851,40 Kč bez DPH, včetně DPH 84 891 524,85 Kč.

Fakturovaná cena za jednotlivé jízdní doklady podle zakázek v letech 2012, 2013 mezi STC a DPP byla stanovena za celkem 41 540 022 ks různých druhů jízdních dokladů, přičemž bylo fakturováno celkem 22 052 333,80 Kč bez DPH, včetně DPH pak 26 507 489,79 Kč.

Fakturovaná částka za jednotlivé roky 2008 – 2012 a za jednotlivé druhy jízdních dokladů za předpokladu, že by tyto dodávala STC za nejvyšší jednotkovou cenu v roce 2012, by byla ve výši 63 258 411,60 Kč. Z porovnání dodávek z Neographu a STC je zřejmé, že náklady podle dokladů za nákup jízdních dokladů za sledované období 2008 – 2011 od společnosti Neograph byly vyšší nejméně o 96 741 851,68 Kč, než kdyby byl nákup jízdních dokladů realizován přímo od STC.

Celková cena za všechny dodané jízdní doklady od STC do DPP ve sledovaném období 2008 – 2013 byla 56 639 473,10 bez DPH v členění:

2008 – 2011 množství 719 547 ks v celkové částce 34 587 139,30 Kč bez DPH, včetně DPH pak 41 175 589,86 Kč;

2012 – 2013 množství 41 540 022 ks v částce 22 052 333,80 Kč bez DPH, včetně DPH pak 26 507 489,79 Kč.

135. V rámci následně kladených dotazů obhájců se znalec u hlavního líčení vyjádřil zejm. k pojmu ceny obvyklé, k tomu, proč při výpočtu částky, za kterou by byla STC schopna dodávat

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

DPP jako jediný dodavatel v období od roku 2008 dále, pracoval pouze s cenami z roku 2012, kdy sdělil, že výpočet provedl s takovou cenou, kterou měl v dané době k dispozici. Stran verifikace všech cen jízdních dokladů, neměl podrobnosti, a připustil, že by se dané ceny mohly lišit např. o náklady, které by STC ročně vznikaly. Ačkoliv dále znalec uvedl, že při stanovení ceny obvyklé bude hrát roli také shoda, resp. obdobnost porovnávaných produktů, dodal, že se touto obdobností porovnávaných jízdních dokladů zejm. z hlediska jejich kvality (obzvláště se zohledněním rozdílných kvalitativních vlastností pramenících z použití různých zabezpečovacích prvků) nezabýval. Pro účely takového porovnání by musel mít k dispozici jednoznačné určení toho, které konkrétní zabezpečovací prvky byly na jízdních dokladech provedeny a jaké byly jejich skutečné náklady. Takto podrobné zadání však neměl k dispozici a tedy se touto otázkou nezabýval. Otázkou, zda jsou či nejsou jednotlivé porovnávané jízdní doklady stejné, se znalec nezabýval. Na otázku, proč znalec v rámci hypotetické kalkulace cen za dodávky pro DPP pouze od STC, které by nebyly realizovány prostřednictvím společnosti Neograph, používá cenu 0,241 Kč, ačkoli v rámci předchozích odpovědí dospěl k závěru, že STC v roce 2012 dodávala blokové jízdenky za ceny 0,38 Kč, 0,26 Kč a 0,241 Kč, znalec nedokázal odpovědět. Znalec dále doplnil, že ve svých výpočtech nepočítal s tím, že ve stejném časovém období budou dodávány dva různé typy jízdních dokladů, tedy s tímto faktem ani nijak neoperoval. Znalec se dále k dotazům vyjádřil k použité metodice a odbornosti, v jejímž rámci byl předmětný znalecký posudek zpracován.

136. Dne 7. 2. 2019 byl u hlavního líčení dále čten **znalecký posudek č. R42400/14 – posouzení ceny za služby poskytované společností Dopravní podnik hl. města Prahy, akciová společnost, v oblasti zajištění tisku jízdenek** vyhotovený zpracovateli **Ing. Kateřinou Minsterovou a Ing. Janem Sekaninou**.

Cílem posouzení bylo v daném případě stanovení, zda ceny účtované společností Neograph za dodávky jízdenek JMHD 9, JMHD 18, JMHD 13 a JMHD 26 dle podmínek smlouvy jsou na úrovni cen obvyklých v daném místě a čase.

Z dostupných dat a zpracovatelům poskytnutých dokumentů a podkladů a z veřejně dostupných informací bylo možné dovodit následující závěry.

Cenu obvyklou není možné stanovit z důvodu neexistence stejné nebo obdobné, ale ekonomicky porovnatelné služby v běžném obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění z důvodů použití ceninového papíru, vyššího počtu použitých ochranných prvků, specifické kombinace použitých ochranných prvků z různých úrovní ochrany, použití tajných prvků, které nejsou zpracovatelům známy, objemu dodávaných jízdenek, který není v tuzemsku srovnatelný (DPP odebírá násobně více jízdenek pro MHD než jiné dopravní podniky v ČR).

Z dostupných podkladů nelze jednoznačně určit ani fair value⁷ (oprávněnou / spravedlivou cenu). Pro jednoznačné závěry o oprávněnosti ceny uvedené ve smlouvě a hrazené společností Neograph by zpracovatelé museli disponovat následujícími podklady:

k provedení analýzy smluvního vztahu s DPP na dodávku jízdenek (zejména z hlediska ceny) před posuzovaným vztahem se společností Neograph (tj. se společností Schwarz Druck GmbH & Co KG) a po ukončení posuzovaného vztahu se společností Neograph až do současnosti (tj. se společností STC),

k provedení analýzy cen dodávek jízdenek v dopravních podnicích jiných velkých měst na území ČR včetně zohlednění všech specifik (úrovně ochrany, použití ochranných prvků, objemů zakázek, dob zadání zakázek, apod.),

⁷ „fair value“ bývá označována také jako férová cena, reálná hodnota nebo správná hodnota. Fair value je možné definovat jako cenu, která je výhodná pro kupující i prodávající stranu zároveň.

specifikace jednotlivých použitých ochranných prvků a analýza dopadu jejich použití na celkovou cenu jízdenek,

k provedení analýzy hospodaření společnosti Neograph (tržby, náklady, subdodávky, zisk) ve vztahu k předmětné zakázce (dodávky jízdenek pro DPP),

nabídky na obdobné jízdenky pro MHD (porovnatelné s jízdenkami DPP z hlediska použitých ochranných prvků) od jiných subjektů (než Neograph).

Závěrem zpracovatelé znaleckého posudku uvedli své přesvědčení, že pouze za předpokladu předložení výše uvedených podkladů / znalosti výše uvedených informací, je možné relevantním způsobem s pomocí dílčích analýz a porovnání posoudit, zda cena hrazená DPP společností Neograph za dodávky jízdenek JMHD 9, JMHD 18, JMHD 13 a JMHD 26 dle smlouvy je spravedlivá (oprávněná, férová) či nikoli.

Závěry ohledně oprávněnosti ceny činěné bez dostupnosti výše uvedených podkladů, které znalci nebyly poskytnuty (samozřejmě včetně podkladů a informací, které zpracovatelům poskytnuty byly), a bez provedení všech nezbytných analýz a zasazení jejich výsledků do vzájemného kontextu, je nutné považovat pouze za orientační a do určité míry za neúplné. Zpracovatelé upozornili, že takovéto závěry mohou být zkreslené.

137. Zpracovatelka znaleckého posudku znalkyně **Ing. Kateřina Minsterová** u hlavního líčení stvrdila znalecký posudek a odkázala na jeho písemné vyhotovení. K dotazům předsedy senátu se zpracovatelka podrobněji vyjádřila k důvodům, které v konkrétním případě znemožňují stanovení ceny obvyklé. Stanovení spravedlivé hodnoty nebylo možné provést ani porovnávacím přístupem právě s ohledem na využití ochranných prvků u jízdenek. Zpracovatelka dále objasnila, proč nebylo možné použít ani nákladovou metodu. K nemožnosti stanovení oprávněné, resp. spravedlivé ceny, znalkyně doplnila, že takové zkoumání nelze provést na základě objektivní absence relevantních podkladů, tj. že se jedná o podklady, které není možné objektivně získat a zajistit, aby mohly být znaleckému zkoumání podrobeny. V souvislosti s konkrétními dokumenty zpracovatelka poukázala jednak na omezenou dobu, po kterou je jakákoli společnost nebo subjekt povinen archivovat dokumentaci, případně, pokud se jedná o dokumentaci, jejíž archivace není nutná, zpravidla je tyto subjekty nemají k dispozici již vůbec. Archivační doba běžných ekonomických dokumentů charakteru účetních závěrek a dalších účetních dokumentů je 10 let, v případě účetních knih pak 5 let. Druhým zásadním faktorem bylo, že znalecký ústav v soukromoprávním vztahu s DPP jako objednatel nemůže oprávněně po komkoliv žádat jakékoliv dokumenty, a naopak nikdo v takovém případě není povinen cokoli poskytovat znaleckému ústavu. Zpracovatelka se dále vyjádřila ke kusým informacím, kterých se jim dostalo ze strany STC, a vyjádřila se objektivní nemožnosti ptát se na konkrétní zakázku vzhledem k vázanosti mlčenlivostí vůči objednateli znaleckého posudku, kterým byl DPP. Zpracovatelka se dále podrobně vyjádřila k důvodům, které znemožňují stanovení fair value. Nákladový přístup, pro nějž by byla stěžejní kalkulace jednotlivých prvků a nákladů, není možný, neboť sama kalkulace nákladů jednotlivých prvků izolovaně není možná mj. také vzhledem k tomu, že část ochranných prvků jízdenek je zpracována v papíře dodávaném společností Neograph a další část ochranných prvků je obsažena v tisku prováděném již STC. Druhá metoda, tedy stanovení fair value porovnáním, není možná, neboť není možné zajistit a mít k dispozici nabídku, která by obsahovala cenu na identickou službu. Zpracovatelka nakonec shrnula, že stanovit cenu obvyklou nebo fair value nejde pro absenci podkladů, které jsou v posudku definované a tyto podklady v současné době není možné reálně zajistit, a to ani orgány činné v trestním řízení.

138. Dne 26. 2. 2019 byl u hlavního líčení soudem čten **znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví technické zkoumání cenných papírů, cenin, dokumentů a**

dokladů, ověřování jejich pravosti, ve věci posouzení jízdenek dopravních podniků, ze dne 16. 6. 2016, č.j. 3/2016, vypracovaný znalcem Vladimírem Malovíkem, CSc. Rozsah použitých ochranných prvků a kvalita jízdních dokladů dodávaných společností Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost ze strany různých dodavatelů, která budou blíže specifikována dále, jakož i komparativní údaje k rozsahu použitých ochranných prvků a kvalitě jízdních dokladů dodávaných společností Dopravní podnik města Pardubic a společností Dopravní podnik města Brna jsou podrobně rozebrány v tabulkách č. 6 a č. 7 znaleckého posudku. Rozsah použitých ochranných prvků a kvalita předmětných jízdních dokladů je vždy v konkrétním případě vyjádřen(a) číselným označením na škále 1 – 10, přičemž 1 je kvalitativně nejhorší a 10 kvalitativně nejlepší. Co se týče jízdních dokladů dodávaných DPP ze strany společnosti Schwarz Druck GmbH v letech 2001 – 2007, v rámci uvedené škály byly znalcem ohodnoceny číslem 8. Jízdní doklady dodávané DPP společností Neograph a.s. v letech 2008 – 2011, přičemž rozsah použitých ochranných prvků a kvalita předmětných jízdních dokladů byla v tomto případě ohodnocena číslem 10. V případě jízdních dokladů dodávaných DPP ze strany Státní tiskárny cenin od roku 2012, tyto byly ohodnoceny číslem 7. V případě jízdních dokladů dodávaných Dopravnímu podniku města Pardubice a Dopravnímu podniku města Brna od dubna roku 2009 byl rozsah použitých ochranných prvků a kvalita jízdních dokladů v prvním případě ohodnocen číslem 3, ve druhém pak číslem 6.

V rámci znaleckého zkoumání bylo provedeno porovnání všech zkoumaných jízdenek, a to dle počtu a kvality provedení ochranných prvků a podle ochranných prvků a technologií nutných k výrobě. Zároveň bylo hodnoceno, jaká je náročnost v padělatelnosti jednotlivých jízdenek. Pořadí jízdenek z hlediska ochranných prvků je provedeno v tabulce č. 7 znaleckého posudku. Jízdenky vyráběné Státní tiskárnou cenin pro DPP mají kvalitativně nižší úroveň než jízdenky tiskáren Schwarz Druck a Neograph až na jediný parametr, kterým je použití hologramu. Ani tento ochranný prvek však nemůže vyvážit nedostatek ochrany papíru vodoznakem a nedostatky v grafické ochraně jízdenek. Stejná situace je pak i v případě jízdenek Dopravního podniku města Brna, kde je papír sice jištěný nadstandardně okénkovým proužkem, ale i zde jsou nedostatky v grafické ochraně jízdenek a v použití pouze jedné ceninové barvy s fluorescencí v UV. Jízdenky Dopravního podniku města Brna vyráběné Státní tiskárnou cenin v roce 2009 a jízdenky vyráběné Státní tiskárnou cenin pro DPP v roce 2012 lze obecně považovat za srovnatelné. Brněnské jízdenky mají lepší jištění, co se týče ceninového papíru, a naopak jištění jízdenek pro DPP vyráběných STC v roce 2012 je dokonalejším v barevném provedení a v použití hologramu. Výše zmíněné dva druhy jízdenek vyráběných STC jsou ovšem kvalitativně na nižší úrovni zabezpečení než jízdenky dodávané společností Neograph pro DPP. Rozdíl v kvalitě jízdenek vyráběných společností Schwarz Druck a Neograph je zejména v ochranných prvcích papíru a grafických ochranných prvcích ve prospěch společnosti Neograph. Pouze co se týče ochranných prvků tiskových barev, jsou jízdenky společnosti Schwarz Druck hodnoceny lépe. Jízdenky Neograph patří k velice technicky chráněným zejména použitím zabarvení papíru a antistokesovým sloučeninám. Proto patří první místo v pořadí v počtu a kvalitě ochranných prvků společnosti Neograph.

Při hodnocení technologické náročnosti výroby a ochranných prvků podle jejich odolnosti vůči padělání (tj. náročnosti technologií nutných pro padělání jednotlivých prvků) patří jednoznačně poslední místo jízdenkám DP Pardubice. Hodnocení jízdenek Schwarz Druck je o nemnoho horší oproti hodnocení jízdenek STC pouze proto, že ochranný prvek ve 3. skupině – OVI barva – se padělá mnohem jednodušším způsobem než ochranný prvek 3. skupiny – hologram. Jízdenky Schwarz Druck mají pak mnohem složitější výrobu, co se týče ceninového papíru. Naopak jízdenky STC jsou v technologii výroby a v možnosti padělání ceninového papíru mnohem jednodušší než jízdenky Schwarz Druck. V tisku se jízdenky Schwarz Druck musejí sice vyrábět s použitím více agregátů než jízdenky STC nebo Neograph. Celkem čtyři agregáty pro tisk jízdenek Schwarz Druck jsou pro tisk barev CMYK, které nejsou pro ceninovou výrobu vhodné.

Jízdenky DP Brna mají složitější výrobu, co se týče cenimového papíru než jízdenky Schwarz Druck a STC. Naopak neobsahují žádný srovnatelný ochranný prvek ve 3. skupině – okénkový proužek nelze považovat za srovnatelný s OVI barvou nebo hologramem. Rovněž tisk je jednodušší než v případě jízdenek STC, protože všechny jízdenky mají stejnou podobu. V těchto třech případech je provedení jízdenek lepší vždy v určité oblasti pouze v jednom případě a zaostává vůči ostatním jízdenkám. Proto nelze jednoznačně dávat prioritu a jízdenky jsou považovány za relativně srovnatelné.

První místo po stránce technologické a po stránce odolnosti vůči padělání patří jízdenkám vyráběným společností Neograph zejména z důvodů složitého padělání zbarvení papíru v jeho objemu a velice složitému a technologicky drahému padělání takzvaných antistokesových sloučenin. Rovněž lze zmínit skutečnost, že jízdenky dodávané např. společností Neograph pro DPP jsou tištěny způsobem, že každý druh jízdenky (nebo některé druhy) má svoje originální provedení, zatímco například jízdenky z DP Brna vyráběné STC mají pro všechny druhy jedno provedení a odlišení je provedeno pouze dotiskem textů. Je tedy zjevné, že technická náročnost a lepší jištění (jízdenky Neograph) se zákonitě musí projevit i ve vyšších nákladech na výrobu jízdenek ve srovnání s jízdenkami DP Brna (stejně tak i s jízdenkami DP Pardubice).

Z hlediska kvality a použitých ochranných prvků tedy byly znalcem vyhodnoceny jako nejlepší jízdenky vyráběné společností Neograph, a.s. Na druhém místě pak jsou jízdenky dodavatele Schwarz Druck GmbH, na třetím místě s malým odstupem jízdenky Státní tiskárny cenin, na čtvrtém místě opět s malým odstupem jízdenky Dopravního podniku města Brna. Jasně poslední místo pak patří jízdenkám Dopravního podniku města Pardubice. Lze přitom zdůraznit, že jízdenky Dopravního podniku města Brna i Dopravního podniku města Pardubice jsou z hlediska technologie výroby odlišné od jízdenek dodávaných STC, společností Schwarz Druck i společností Neograph pro DPP. Proto je při porovnávání technologické náročnosti výroby jízdenek i její nákladovosti nutno brát tuto skutečnost v úvahu a považovat podle uvedených kritérií jak jízdenky DP Brna, tak DP Pardubice za méně kvalitní a prakticky těžko srovnatelné s ostatními jízdenkami.

Vzájemné porovnání jízdních dokladů provedl znalec z hlediska kvality a kvantity použitých ochranných prvků. Znalec konstatuje, že je evidentní, že výrobce jízdenek se při výběru veškerých ochranných prvků opíral zejména o zadání uživatele. Z tohoto pohledu je samozřejmě situace v jednotlivých městech, kde se jízdenky používaly, a situace v jednotlivých obdobích, odlišná. Výrobce jízdenek má teoreticky nepřeberné množství možností kombinace jednotlivých ochranných prvků. Technické zadání uživatele a jeho finanční možnosti, které jsou v určité rovnováze se situací v oblasti padělání a zneužívání jízdních dokladů v jeho působnosti, jsou právě tím omezením, které má vliv na podobu jízdenek a použité ochranné prvky. Budou-li tedy předložené jízdní doklady porovnávány z těchto hledisek, je nutno konstatovat, že jde o výrobky natolik technicky odlišné, že za vzájemně srovnatelné lze považovat jízdenky Schwarz Druck GmbH a jízdenky STC, kde byl záměr zadavatele a technické provedení výrobce prakticky srovnatelné. Přitom však každý z výrobců použil poněkud odlišné ochranné prvky. Všechny použité ochranné prvky lze přitom charakterizovat jako standardně používané na výrobu cenin včetně jízdních dokladů. Jízdenky DP Pardubice nelze s ostatními srovnávat, protože jejich provedení je zvoleno tak, že zadavatel nepředpokládá prakticky nebezpečí jejich případného padělání a zvolil minimum jednoduchých ochranných prvků. Přitom nelze vyloučit ani snahu o minimalizaci nákladů na jejich výrobu. Další skupina – jízdenky DP Brna mají sice použité ochranné prvky papíru, ale jejich způsob zhotovení byl zvolen tak, aby byly minimalizovány náklady na výrobu. Každý druh jízdenek je prakticky totožný. Nelze je tedy srovnávat s jízdenkami pro DPP, a to v případě všech výrobců (STC, Schwarz Druck, Neograph).

Společnost Neograph zvolila při výrobě jinou cestu ochrany proti padělání, která se předtím u jiných jízdních dokladů nepoužívala. Byl zvolen papír v barevném provedení a ochranné prvky, které byly v této době absolutní novinkou – antistokesové sloučeniny. Kombinace ochranných

prvků byla zvolena tak, aby v maximální možné míře zabráňovala padělání ve velkém. Za vzájemně srovnatelné ve smyslu technicky obdobné lze považovat pouze jízdenky Schwarz Druck GmbH a jízdenky Státní tiskárny cenin. Jízdenky Dopravního podniku města Pardubic a Dopravního podniku města Brna jsou mnohem jednodušší v provedení, proto je nelze považovat za srovnatelný, tj. technicky obdobný výrobek s ostatními jízdenkami. Jízdní doklady vyráběné společností Neograph, a.s. pro DPP jsou nesrovnatelné (ve smyslu technicky obdobné) s ostatními jízdenkami, protože zvolené technologie a ochranné prvky jsou odlišné a netradiční pro tento druh cenin. Jízdní doklady vyráběné společností Neograph pro DPP nelze tedy považovat za srovnatelný (ve smyslu obdobný, resp. srovnatelný vzorek) výrobek ve vztahu k ostatním jízdenkám a žádné z hodnocených jízdních dokladů naopak nelze považovat za srovnatelné (ve smyslu obdobné, resp. srovnatelný vzorek) s jízdenkami vyráběnými společností Neograph, a.s. pro DPP.

139. Znalec následně u hlavního líčení stvrdil závěry uvedené v písemném vyhotovení znaleckého posudku. Dále se znalec vyjádřil k označení jízdních dokladů za zvláštní skupinu cenin. Uvedl, že ačkoliv nejsou ceniny definovány přesně, dle mezinárodního úzu se jízdenky považují za vyjádření nějaké hodnoty, proto jsou tedy považovány za ceniny a je tedy nutno se k nim takto chovat při výrobě i distribuci. Znalec se dále vyjádřil k časovému aspektu jednotlivých zkoumaných jízdních dokladů, jejichž roky výroby pokrývají časový úsek delší než deset let. V této souvislosti poukázal na to, že samozřejmě v různých dobách bylo padělání jízdenek prováděno různými způsoby. V době, kdy začaly mít jízdenky vyšší hodnotu, přibližně 24 Kč a více, začalo mít smysl také padělání hromadné. Tato situace se týkala dopravních podniků Prahy, Brna a Ostravy, kde byla distribuční síť natolik velká a počty jízdenek natolik zajímavé, že bylo možné předpokládat padělání ve velkém, zejm. v dobách k tomu vhodných, např. při změně tarifů apod. Dopravní podniky se obávaly velkých finančních ztrát a začaly k jízdenkám přistupovat jiným způsobem. Znalec se dále ve vztahu k ochranným prvkům jízdenek společnosti Neograph vyjádřil k technickým otázkám, zejm. vysvětlil princip fungování antistokesových sloučenin a objasnil jejich výjimečnost. Jedná se o velmi složité sloučeniny lantanoidů, vzácné prvky, které nejsou běžně na trhu a nelze je jednoduše vyrobit. V dané době bylo jejich použití novinkou, světové firmy je používaly na výrobu dokladů, u nichž je třeba nejvyššího stupně ochrany. Znalec poukázal také na jednoduchou rozpoznatelnost těchto ochranných prvků pro účely kontrol revizory a dále složitost výroby, který tento ochranný prvek činí pro padělatele v podstatě nedostupným.

Hologramy, které na svých jízdenkách používala jako ochranný prvek STC, jsou sice stran kvality ochrany srovnatelné s antistokesovými sloučeninami, tzn. jedná se již o vyšší stupeň ochrany, avšak hologram je těžko odhalitelný v rámci laické kontroly v běžném provozu v dopravním prostředí. Hologramy jsou u cenin obecně používány, ale pouze proto, aby odborná veřejnost dokázala posoudit, zda se v daném případě jedná o žádoucí hologram, který se má na cenině nacházet. Jedná se tedy sice o ochranné prvky vysoké kvality, ale pouze pro odborníky, nikoli pro laiky. Znalec se dále podrobněji vyjádřil k vývoji ochrany jízdních dokladů hologramy v průběhu času. K různým hlediskům, jimiž je možné porovnávat jízdní doklady, znalec doplnil jako další hledisko také vyhodnocení možných rizik padělání jízdních dokladů na různých místech dle odhadovaného objemu případných padělků a jejich kvality. Pokud dopravní podnik počítá se spíše amatérským paděláním nevalné úrovně, neinvestuje tolik do ochranných prvků, protože k zajištění padělků stačí provést administrativní opatření. Naopak je tomu v případech např. větších měst s větším množstvím distribučních míst s obtížnou kontrolovatelností. Znalec se dále vyjádřil k tomu, zda jsou některé ochranné prvky utajovanou informací. Uvedl, že nezná žádnou ceninu typu jízdenek, kde by byl utajovaný ochranný prvek. Každá ceninová tiskárna se snaží vložit nějaký prvek, nikoli pro zákazníka, ale pro sebe, jedná se o tzv. skryté ochranné prvky. Tyto znalec nezkoumal, neboť automaticky předpokládal, že pokud je výrobcem jízdního dokladu

ceninová tiskárna, pak do jízdenky skrytý ochranný prvek dodá, neboť tak by měl postupovat standardní kvalifikovaný výrobce. Nejedná se o zvláštní ochranné prvky, ale o obyčejné ochranné prvky do designu.

140. Dne 27. 2. 2019 byl soudem čten **znalecký posudek č. 535-2214/2015 zpracovatele Equity Solutions Appraisals s.r.o.** ze dne 5. 2. 2016 týkající se posouzení přiměřenosti ceny dodávky pro potřeby soudního a daňového řízení vyhotovený zpracovatelem Ing. Janem Smilkem, jehož objednatelem byl obžalovaný Štika. Za znalecký ústav se k hlavnímu líčení dostavili **Tomáš Dvořák** a **Jan Attl**. Předmětem znaleckého posudku bylo posouzení přiměřenosti ceny za dodávky jízdenek pro společnost DPP ze strany společnosti SPM – Security Paper Mill, a.s.⁸, a revize znaleckého posudku ze dne 31. 3. 2015 zpracovaného Ing. Janem Juráněm, MBA, pro potřeby soudního a daňového řízení. Analýza byla provedena za období od roku 2006 do roku 2013.

Dle zpracovatele znaleckého posudku se na základě provedených analýz jeví cena dodávek jízdních dokladů ze strany společnosti SPM – Security Paper Mill, a.s. jako přiměřená. Nebylo shledáno, že by cena za tyto dodávky neodůvodněně vybočovala ve srovnání s jinými dodávkami, nebo že by tyto dodávky byly ve srovnání s jinými dodávkami předražené. Posouzení přiměřenosti cen dodávek jízdních dokladů bylo provedeno v déletrvajícím časovém období a zahrnovalo v době kromě hlediska ceny i hledisko kvality jízdních dokladů jednotková cena jízdních dokladů dodávaných ze strany společnosti SPM – Security Paper Mill, a.s. byla ve srovnání s cenami předcházejícího i následujícího dodavatele relativně vyšší, tato skutečnost však byla vyvažována rozsahem použitých ochranných prvků a kvalitou jízdních dokladů, které byly u dodávek společnosti SPM – Security Paper Mill, a.s. naopak na vyšší úrovni.

141. U hlavního líčení se znalec Attl odvolal na písemné vyhotovení shora uvedeného znaleckého posudku a doplnil vysvětlení k použitým metodám. Za účelem zjištění přiměřenosti ceny se znalci snažili analyzovat strukturu nákladů. Pro tuto metodu analýzy se jim však nepodařilo získat potřebné podklady. Jediným podkladem byla „kalkulace“, která byla součástí podkladů pro výběrové řízení s tím, že tato kalkulace neměla detail. Kromě celkového počtu jízdenek, jednotkové ceny a výsledné ceny nebylo možné analýzu provést. Druhou zvolenou metodikou bylo oslovení subjektů dodávajících na trh obdobné produkty a zjistit, jak by kalkulovali cenu v předmětném období, přičemž za tímto účelem vybrali dodavatele nacházející se regionálně nejbližší, tj. z Polska, Německa, Maďarska a Španělska a oslovili je s poptávkou na vypracování fiktivní nebo vzorové kalkulace. Na tuto poptávku žádný z oslovených subjektů nezareagoval, bylo tedy třeba užít jinou metodu. Nakonec se pro účely svého zkoumání rozhodli využít kvalitativní hodnocení jednotlivých produktů. Kvalitu jízdenek zjistili od znalce disponujícího příslušným oprávněním a jeho závěry se snažili promítnout do cenového vývoje. Porovnání bylo provedeno v rámci časové řady na základě srovnání cen předchozího dodavatele a následného dodavatele ve vazbě na hodnocení kvality dodávaných produktů. Jednotková cena kopíruje posouzený kvalitativní stav porovnávaných produktů v jednotlivém časovém období, na základě čehož byl také stanoven závěr znaleckého posudku. Znalec dodal, že prvá i druhá ze zmíněných metodik by přinesla průkaznější výsledky, avšak z výše nastíněných důvodů nebylo možné ani jedním z těchto způsobů postupovat.

K části znaleckého posudku, jehož předmětem je revize posudku znalce Juráně, uvedl znalec, že kromě matematických chyb trpí posudek metodickými nedostatky a značnou nekonzistencí.

⁸ dříve společnost Neograph a. s. se sídlem Praha 1, Opletalova 55

142. Dne 28. 2. 2019 byl u hlavního líčení soudem čten **znalecký posudek č. 10-07-2017/095 znaleckého ústavu BDO Appraisal services – Znalecký ústav s.r.o.** ze dne 10. 7. 2017, jehož zpracovatelkou je **Ing. Iveta Filipová, Ph.D.** Úkolem znaleckého ústavu bylo posouzení věcné, případně i metodické správnosti závěrů posudku č. 776-6/2014 znalce Ing. Juráně ze dne 31. 3. 2015, a to nikoli posouzení znaleckého posudku jako celku, nýbrž zodpovězení konkrétních otázek tohoto posudku se týkajících. Na základě posouzení obsahu posudku znalce Juráně (dále jen jako „ZP Juráně“) z hlediska formálních požadavků kladených na znalecký posudek, konstatoval znalecký ústav BDO, že část „náleze“ v ZP Juráně neobsahuje žádný popis podkladů z odborného hlediska, ani neuvádí žádné skutečnosti, k nimž při úkonu znalec Juráně přihlížel. Dále ze ZP Juráně vyplývá, že je vycházeno také z účetní evidence, i když ve znalecké doložce na str. 158 není uvedeno jmenování znalce pro základní obor ekonomika, odvětví účetní evidence. Znalec Juráně uvádí na str. 1 ZP Juráně obor „ekonomika, odvětví účetní evidence“ a z evidence znalců a tlumočnicků Ministerstva spravedlnosti České republiky také vyplývá, že znalec Juráně je znalce také v oboru ekonomika, odvětví účetní evidence.

Pokud jde o identifikaci podkladů použitých ve znaleckém posudku znalce Juráně, uzavřel znalecký ústav BDO, že z hlediska formálního je uvedený seznam podkladů velice nepřehledný a vykazuje řadu nesrovnalostí. Dle takového seznamu podkladů nelze jednoznačně identifikovat, co konkrétně je obsahem těchto podkladů (viz např. podklad nazvaný „červený šanon“). Ze ZP Juráně nevyplývá, které konkrétní podklady jsou použity pro které konkrétní výpočty (cen, částek, nákladů, příjmů) v rámci jednotlivých odpovědí na znalecké otázky. Uvedená zjištění dle znaleckého ústavu BDO značně limitují přezkoumatelnost ZP Juráně.

K metodickému posouzení ZP Juráně znalecký ústav BDO uvedl, že z předmětného posudku nevyplývá, zda bylo provedeno zhodnocení podkladů z odborného hlediska, tj. zhodnocení podkladů z oblasti účetní evidence, které by mělo vést k přijetí odůvodněného rozhodnutí o tom, které podklady a které částky z těchto podkladů, vzhledem k zadání, mají být oprávněně a průkazně zahrnuty do výpočtů, případně, které nikoliv.

Text v ZP Juráně v části nazvané „Posudek“ se většinou omezuje pouze na zadání otázky a její odpověď. Znalec Juráně neuvádí žádný konkrétní postup svých výpočtů, nejsou zřejmé ani podkladové zdroje, které do výpočtů vstupují (které částky a ze kterých podkladů vstupují do výpočtů). Dále znalec Juráně většinou neuvádí ani žádné výchozí předpoklady nebo skutečnosti, ke kterým přihlížel, a které mohou mít vliv na činěný znalecký výrok.

V neposlední řadě znalecký ústav BDO konstatoval, že znalec Juráně neodpovídá na zadané otázky, které se vztahují k jízdním dokladům, jelikož např. k cenám za jízdní doklady připočítává také ceny za jiná plnění.

K základnímu posouzení posudku znalce Juráně znalecký ústav BDO podotýká, že nemá k dispozici podklady, ze kterých znalec Juráně vycházel. I kdyby znalecký ústav BDO podklady z trestního spisu měl k dispozici, dle názoru znaleckého ústavu BDO zjištění uvedená v kapitole 3.1 znaleckého posudku, která se týkají metodického přístupu a identifikace podkladů (např. není známý konkrétní postup ani rámcová metodika přístupu a zároveň nejsou zřejmé ani všechny použité podkladové zdroje), komplexní přezkoumatelnost ZP Juráně, za předpokladu dodržení zásad úplnosti a opakovatelnosti (tj. aby jiný znalec dosáhl stejného nebo obdobného výsledku), téměř vylučují.

K požadovanému ověření správnosti výpočtů znalce Juráně uvedených na str. 31 a 32 ZP Juráně uvedl znalecký ústav BDO, že po opravách výpočtů (ověření početní správnosti) v předmětné tabulce by náklady za nákup jízdních dokladů za období let 2008 – 2011 od společnosti Neograph byly dle znalce Juráně o 105 742 728,28 Kč vyšší (před provedením početních oprav znaleckým ústavem BDO byly náklady znalce Juráně vyčísleny ve výši 96 741 581,68 Kč), než kdyby byl nákup jízdních dokladů realizovaný přímo od společnosti STC.

K ověření věcné a metodické správnosti postupu při vyčíslení údajné škody v rámci zpracování odpovědi na otázku č. 6 v bodě A) ZP Juráň znalecký ústav BDO shrnul, že metodické nedostatky při vypracování uvedené odpovědi odstranil znalecký ústav BDO v rámci svého výpočtu u Varianty 3 (znalecký ústav BDO zahrnul pouze jízdní doklady za nejvyšší jednotkovou cenu STC). Rozdíl vyčíslený ve Variantě 3, který činí 40 172 575,96 Kč, představuje částku, o kterou mohla být skutečná fakturace společnosti Neograph vyšší oproti hypotetické fakturaci společnosti STC. Tento rozdíl lze interpretovat také tak, že skutečná fakturace společnosti Neograph ve výši 107 376 072,68 Kč by byla o cca 37,4 % vyšší oproti hypotetické fakturaci společnosti STC ve výši 67 203 496,72 Kč.

Po zohlednění parametru kvality, kdy jízdenky společnosti Neograph jsou o 30 % kvalitnější, by hypotetický rozdíl ceny dodávek v posuzovaném období let 2008 – 2011 činil cca 7,4 %, což odpovídá částce ve výši 7 945 829,38 Kč (7,4 % z částky 107 376 072,68 Kč).

K částce ve výši 7 945 829,38 Kč je nutné dále podotknout, že nezohledňuje přesné obchodní parametry hypotetických dodávek na straně společnosti STC (např. přírážky u expresních dodacích lhůt apod.). Dále z informace uvedené na str. 32 v ZP Juráň vyplývá, že od roku 2009 je fakturovaná cena společnosti STC od společnosti Neograph bez hodnoty papíru, který je ve vlastnictví společnosti Neograph, tedy, že ve fakturované ceně od společnosti STC není zahrnut papír se speciálními ochrannými prvky.

Dopady do hospodaření společnosti DPP z uzavření Rámcové smlouvy se společností Neograph znalecký ústav BDO vyčísлил na základě porovnání potenciálně hrozící škody z uplatnění padělků jízdních dokladů za posuzované období let 2008 – 2011 s potenciálně vypočtenou škodou na základě hypotetických dodávek jízdních dokladů od společnosti STC za nejvyšší jednotkovou cenu, která byla společností STC fakturována společnosti DPP v roce 2012. Při nezohlednění kvality jízdních dokladů znalecký ústav BDO vyčísлил potenciálně ušetřené náklady společnosti DPP v letech 2008 – 2011 ve výši 55 827 424,04 Kč a při zohlednění kvality jízdních dokladů ve výši 88 054 170,62 Kč.

Z uvedených podkladů dle znaleckého ústavu BDO vyplynulo, že od zavedení nových jízdenek prostřednictvím smluvního vztahu se společností Neograph nebyl po dobu přibližně 3 let zaznamenán větší výskyt napodobenin těchto jízdenek s tím, že i poté se ochranné prvky zakomponované přímo v papíru pravých jízdenek padělatelům nepovedlo napodobit. Pokud by zvažovali škodu ve výši 24 000 000 Kč jako ušlou tržbu společnosti DPP z prodeje jízdních dokladů za rok (potenciálně hrozící škoda dle zjištění policie), společnost DPP by za 3 roky (tj. roky 2008, 2009 a 2010) nečinnosti v souvislosti s falzifikáty jízdních dokladů zaznamenala s největší pravděpodobností o 72 000 000 Kč nižší tržby z prodeje jízdních dokladů oproti situaci, kdy došlo k uzavření Rámcové smlouvy společnosti DPP se společností Neograph.

143. Zpracovatelka výše uvedeného znaleckého posudku **Ing. Iveta Filipová, Ph.D.** u hlavního líčení stvrdila znalecký posudek a k dotazům se podrobněji vyjádřila k dostatečnosti podkladů, které měla k dispozici od objednatele znaleckého posudku, přičemž tyto hodnotila jako postačující. Dále se vyjádřila k problematice početních chyb v posudku znalce Juráně, nepřezkoumatelnosti tohoto znaleckého posudku, a to jak z hlediska podkladů, tak z hlediska postupů.

144. Dne 1. 3. 2019 byl soudem u hlavního líčení procesním postupem dle § 211 odst. 5 tr. řádu čten **znalecký posudek č.j. 2468/2012 z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** zpracovaný **Ing. Janem Jankou**, soudním znalcem v oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a elektronika, odvětví elektronika, specializace bezpečnost informačních systémů. Předmětem zkoumání byly pořízené bitové kopie dat uložených na serveru s označením 0235-

server HP 310590-421 a dat uložených na notebooku Lenovo S/N L3ABE6N 09/01. Znalcem byly vykopírovány veškeré soubory obsahující elektronickou komunikaci. Tyto soubory byly následně převedeny do souborů „btm“, vykopírovány na přílohový USB disk a zadokumentovány v náleзовé části znaleckého posudku. Soubory, které byly zaslány v příloze jednotlivých zpráv byly rovněž vykopírovány na USB disk tvořící přílohu znaleckého posudku v původním formátu, jak je zadokumentováno v náleзовé části.

145. Téhož dne byl dále stejným procesním postupem jako výše čten **znalecký posudek č.j. 2567/2012 z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** zpracovaný **Ing. Janem Jankou**, soudním znalcem v oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a elektronika, odvětví elektronika, specializace bezpečnost informačních systémů. Předmětem zkoumání byly věci zajištěné při prohlídkách jiných prostor a pozemků ve dnech 17. 8. 2012 a 18. 8. 2012 v Dopravním podniku hl. m. Prahy. Znalec provedl zadokumentování existujících dat jednotlivých médií, přičemž výsledky jsou popsány v jednotlivých kapitolách náleзовé části znaleckého posudku. Dále provedl souhrn informací nalezených ve zkoumaných datech.

146. Dne 1. 3. 2019 byl stejným procesním postupem jako výše dále čten **znalecký posudek č.j. 2729/2013 ze dne 9. 9. 2013 z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika**, zpracovaný znalcem **Ing. Janem Jankou**. Znalec provedl u předložených zařízení bitovou kopii z jejich nosičů dat. Výsledné soubory umístil na pevné disky, které tvoří přílohu znaleckého posudku. U paměťových nosičů jednotlivých stop byl proveden proces obnovy smazaných dat. Veškeré funkční uživatelské soubory byly uloženy na přílohové disky. Na zkoumaných zařízeních byly dále vyhledány programy pro správu elektronické pošty a dále soubory těchto klientů, případně samostatně uložené zprávy elektronické pošty. Veškerá tato data byla zadokumentována a umístěna na přílohové pevné disky. Dále byly provedeny exporty zpráv zajištěných souborů poštovních klientů, a tyto soubory byly umístěny na přílohové disky. Na všech předložených mobilních telefonech a SIM kartě byly vyhledány veškeré uložené SMS zprávy, které jsou zdokumentovány v podkapitolách kapitoly 2.10 znaleckého posudku. V průběhu znaleckého zkoumání se nepodařilo zajistit žádné obnovené zprávy SMS. Stejně tak nebyly na předložených mobilních telefonech zaznamenány žádné instalované programy pro instant messaging ani nebyly nalezeny žádné soubory obsahující historii takové komunikace. Prohlídkou obsahu zkoumaných počítačů byl nalezen instalovaný komunikační program uvedený v kapitole 2.5.4.9.2 znaleckého posudku. Veškerá tato data byla včetně exportů učiněných znalcem umístěna na přílohový pevný disk. Dále byly na zkoumaných zařízeních vyhledány internetové prohlížeče a k nim odpovídající soubory obsahující historii navštívených serverů. Veškerá tato data byla včetně exportů učiněných znalcem umístěna na přílohové pevné disky. V průběhu znaleckého zkoumání byly také v historii internetových prohlížečů vyhledány přístupy na servery umožňující ukládání dat. Byly vyhledány programy pro ukládání dat na internetová úložiště, tj. FTP klienti a klienti tzv. cloudových služeb, přičemž prohlídkou zkoumaných zařízení žádné z výše uvedených nebyly zjištěny.

147. Dále byl dne 1. 3. 2019 procesním postupem dle § 211 odst. 5 tr. řádu soudem čten **znalecký posudek č. 51-01/13 ze dne 20. 2. 2013, znalecký posudek č. 67-01/13 ze dne 25. 9. 2013, znalecký posudek č. 75-01/13 ze dne 21. 11. 2013 a znalecký posudek č. 114-01/15 ze dne 22. 5. 2015**, všechny zpracovány znalcem **Ing. Toni Koluchem, Ph.D.**, soudním znalcem v oboru kybernetika, specializace výpočetní technika, projektové řízení a architektura IS, technické a programové vybavení PC, obor kriminalistika, specializace počítačová kriminalita, bezpečnost a ochrana dat, obor ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, specializace výpočetní technika. Znalecké posudky analyzovaly obsah paměťových médií jednotlivých přístrojů a v případě nalezených relevantních souborů bylo provedeno jejich zálohování ve dvou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

kopiích na přiložené externí disky včetně zachování původní adresářové struktury. Znalcem byly dále vyhledány smazané soubory, a pokud byly nalezeny a plně obnoveny, byly také uloženy na přiložené externí disky.

148. Dne 5. 3. 2019 byl soudem u hlavního líčení procesním postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu předložen **znalecký posudek znaleckého ústavu z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat č.j. KÚP-2474/ČJ-2012-009KDO-1POC** ze dne 29. 6. 2012 vypracovaný **Kriminalistickým ústavem Praha**. Znaleckému ústavu byly předloženy bitové kopie dat uložených na serveru 0235-server HP 310590-421 a notebooku Lenovo S/N L3ABE6N 09/01 uložené na pevných discích WD3200AAJS, v.č. WCAV2A816822 a WD5000AAKS v.č. WCAWF0556862. Ve zpřístupněných datech byly vyhledány soubory obsahující zprávy elektronické pošty. Při analýze bitové kopie uložené v adresáři „notebook Lenovo L3-ABE6N 09/01“ bylo nalezen program Outlook Express pro vytvořené uživatele s názvem Administrator, X a Vladimír Sitta. Ve všech případech obsahovaly soubory tohoto programu pouze nepřčtenou uvítací zprávu. V adresáři c:\Archiv mail byly nalezeny soubory elektronické pošty z let 2007 až 2009. Tyto archivy byly analyzovány, přičemž jednotlivé zpřístupněné zprávy elektronické pošty jsou uloženy na médiích DVD-R tvořících přílohu citovaného znaleckého posudku. Obdobně pak zprávy elektronické pošty z programu Microsoft Outlook z adresáře serveru 0235-server HP 310590-421, kde na logickém disku e: \ server byla nalezena uživatelská data jednotlivých uživatelů připojených k serveru. V těchto datech byly nalezeny archivní soubory elektronické pošty, v některých případech i jednotlivé zprávy elektronické komunikace. Z archivních souborů byly zpřístupněny jednotlivé zprávy elektronické komunikace.

149. Dne 6. 3. 2019 byl soudem u hlavního líčení procesním postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu předložen **znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistika a počítačová expertíza se zaměřením na zkoumání hardware počítačů, softwarového vybavení a dat, analýzu obsahů datových médií a výpočetních systémů** vypracovaný znalcem **Ing. Markem Fialou** dne 27. 10. 2017. Předmětem znaleckého zkoumání bylo zdokumentování obsahu optického média DVD dodaného do trestního spisu vedeného Městským soudem v Praze v trestní věci pod sp. zn. 46 T 8/2015, tzv. „kauza Oleo“, dne 7. 12. 2015 Jaroslavem Kubiskou (dále jen jako „DVD SP OLEO“) a jeho porovnání s obsahem optického média DVD, které získal policejní orgán k dispozici od Jaroslava Kubisky na základě protokolu o vydání věci ze dne 4. 5. 2015, č.j. OKFK-837/TČ-2013-251300, v nadepsané trestní věci (dále jen jako „DVD Kubiska DPP“). Dále měla být znalcem zodpovězena otázka, zda lze s jistotou konstatovat, že se na DVD Kubiska DPP nacházejí originální dokumenty vytvořené konkrétním uživatelem. Dokumentace adresářové struktury a tzv. metadat souborů z konkrétní složky DVD SP OLEO je uvedena v elektronické podobě na médiu přiloženém ke znaleckému posudku. K porovnání obsahu DVD SP OLEO a DVD Kubiska DPP znalec uvedl, že druhé jmenované médium je podmnožinou prvního. Další výstup porovnání je uveden v elektronické podobě na optickém médiu. Skutečnost, že se na DVD Kubiska DPP nacházejí originální dokumenty vytvořené konkrétním uživatelem dle znalce nelze potvrdit. Aby bylo možné předmětné soubory porovnat, musely by být k dispozici originální soubory tak, jak je vytvořil dotyčný konkrétní uživatel. Lze však jednoznačně potvrdit, že na obou datových nosičích jsou (na základě výpočtu kontrolní sumy) datové soubory s totožným obsahem.

150. Dne 6. 3. 2019 byl soudem procesním postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu předložen **posudek – analýza jízdních dokladů** ze dne 19. 2. 2016 vypracovaný **doc. JUDr. Ing. Radkem Jurčíkem, Ph.D., soudním znalcem z oboru ekonomika, specializace ekonomika**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

veřejných zakázek a PPP projektů. Znalec se v posudku obsáhle a podrobně vyjádřil zejména k možnostem aplikace zákonné výjimky plynoucí z ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném v rozhodné době (dále také jen jako „ZVZ“) a k postupu DPP ve věci konkrétní veřejné zakázky. Jako výsledek svého rozboru znalec uvedl, že jízdenka je nepochybně ceninou, přičemž na tisk a dodávku jízdenek v případě ochranných prvků použitých DPP v posuzovaném období dopadá výjimka z režimu ZVZ podle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ.

151. Dne 18. 3. 2019 bylo u hlavního líčení procesním postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu předloženo **Odborné posouzení proveditelnosti zjištění výše škody způsobené společností DPHMP v souvislosti s jednáním bývalých členů managementu vypracované znaleckým ústavem Kreston A&CE Consulting, s.r.o.** Toto odborné posouzení zadal zpracovateli zmocněnec poškozeného DPP za účelem seznámení s možností zpracování znaleckého posudku ve věci vyčíslení škody. Odborné posouzení bylo vypracováno znaleckým ústavem Kreston A&CE Consulting, s.r.o. dne 10.12.2018. Ke smluvnímu vztahu se společností Neograph uvedl zpracovatel, že neměl k dispozici dostatečné a vhodné tržní informace k ověření ceny obvyklé pro srovnatelné jízdní doklady dodávané společností Neograph do DPP, což mu neumožnilo vyslovit jakýkoli závěr stran toho, zda jízdní doklady nakupované od společnosti Neograph byly nakupovány za cenu obvyklou či nikoli. Nad rámec tohoto sdělení však zpracovatel posouzení upozornil, na zpochybnění srovnatelnosti technických parametrů jízdních dokladů dodávaných společností Neograph s dodávkami od společnosti Schwarz Druck a STC vyplývající z jiného znaleckého posudku. Výši škody případně způsobené smluvním vztahem se společností Neograph ve smyslu ustanovení § 137 trestního zákoníku dle zpracovatele není možné nepochybně a nesporně stanovit.

152. Soud při hlavním líčení předložil procesním postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu znalecké a odborné posudky doložené znalcem **RNDr. Miloslavem Musilem** a listiny s nimi související. Tyto znalecké a odborné posudky znalec vypracoval v rámci výkonu praxe soudního znalce pro obor kriminalistika, specializace technické zkoumání dokladů a písemností, ověřování pravosti platidel, neboť znalec vypracovával expertizy týkající se padělků jízdenek a spolupracoval s STC, DPP a Neographem⁹. Posudky, které ohledně jízdních dokladů zpracovával, na výzvu Policie ČR vydal. Takto z úředního záznamu ze dne 26. 8. 2014, č.j. OKFK-837-1058/TČ-2013-251301 (č.l. 9775, sv. 52 trestního spisu) vyplynulo, že znalec RNDr. Miloslav Musil doložil fotokopie znaleckých posudků, které budou uvedeny následovně. Zmocněnec DPP vydal Policii ČR (č.l. 8206/sv. 45 trestního spisu) níže uvedený znalecký posudek z oboru kriminalistika – odvětví pravost platidel a cenin ze dne 18. 10. 2007. Předmětné posudky soud předložil procesním postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu u hlavního líčení jako důkazy listinné.

153. **Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví pravost platidel a cenin** (č.l. 9776 – 9789, sv. 52 trestního spisu, zadavatel STC). V daném případě byly RNDr. Musilovi předloženy dva čtyřbloky jízdenek, jeden s čísly O 01111 23-26 06, druhý bez výrobních čísel, pouze se sérií O 06. Jako srovnávací materiály byly použity nesporně pravé jízdenky z distribuce DPP. Znaleckým zkoumáním mělo být zjištěno, zda jsou oba zajištěné čtyřbloky jízdenek padělky a jakým způsobem byly vyhotoveny, dále jak se tyto jízdenky odlišují od pravých jízdenek tohoto typu a nominálu a v posledku, zda je možné tyto jízdenky běžným způsobem odlišit od jízdenek pravých. Znalec zhodnotil, že zajištěné čtyřbloky jízdenek DPP v nominálu 20 Kč jsou velmi dobré padělky, které byly vyhotoveny shodnými tiskovými technikami jako jízdenky pravé

⁹ srovnej výpověď svědka RNDr. Miloslava Musila u hlavního líčení dne 15. 1. 2019

s napodobením většiny dalších ochranných prvků. Bez použití speciálních detekčních prostředků (validátor firmy SICPA a detekčně psací prostředek) jsou rozdíly padělků od pravých jízdenek identifikovatelné pouze v kvalitě papíru a zejména jeho průsvítky. Všechny ostatní ochranné prvky jsou napodobeny velmi dobře až nerozeznatelně.

154. Závěrem **odborného posudku ke kvalitě papíru a způsobu zpracování nového typu jízdenek DPP** (č.l. 9790 – 9792, sv. 52 trestního spisu, zadavatel Neograph), bylo konstatování RNDr. Musila, že nový typ jízdenek městské hromadné dopravy DPP obsahuje již v papíru ochranné prvky prvního i druhého stupně bezpečnostních ochranných (STOKES barva je možné použít i pro třetí stupeň ochrany). Jejich výroba na ceninový papír společnosti Neograph a podle tiskové specifikace STC Praha posouvá bezpečnostní zajištění předmětných jízdenek na vyšší úroveň s vysokou možností rychlého a jednoznačného rozpoznání případných padělků.

155. V **odborném posudku ke kvalitě papíru a způsobu zpracování jízdenek DPP, emise 2009** (č.l. 9793 – 9795, sv. 52 trestního spisu, zadavatel Neograph), se RNDr. Musil vyjádřil k nutnosti změn výrobní technologie stávajících jízdenek v souvislosti s větším výskytem padělků. Závěrem tohoto posudku bylo konstatování, že pro nový typ jízdenek městské hromadné dopravy DPP, emise 2009, je nutné zachovat ochranné prvky prvního i druhého stupně bezpečnostních ochranných, které se osvědčily u emise 2008 (barvený papír, exkluzivní vodoznak, STOKES barva, pastelový gilošový podtisk znesnadňující kopírování). Dále bylo zhodnoceno, že u vyšších nominálů je možné přidat hologramy, případně magnetické barvy. Takto realizovaná výroba na ceninový papír společnosti Neograph umožní opět velmi dobré bezpečnostní zajištění předmětných jízdenek s vysokou možností rychlého a jednoznačného rozpoznání případných padělků.

156. V **odborném posudku ke kvalitě a způsobu zpracování jízdenek DPP** (č.l. 9796 – 9798, sv. sv. 52 trestního spisu, zadavatel DPP) barevným designem je typ jízdenek MHD se STOKES pigmentem na vysokém stupni ochrany a oproti jízdenkám s hologramem umožňuje mnohem komfortnější a jednoznačnější verifikaci pravosti.

157. Ve **znaleckém posudku z oboru kriminalistika, odvětví pravost platidel a cenin** (č.l. 9799 – 9815, sv. 52 trestního spisu, zadavatel DPP) se RNDr. Musil vyjadřoval ke konkrétním jízdenkám MHD (výrobní číslo AE 0193885, AJ 0200938 a AH 0845124), které vyhodnotil jako pravé, avšak dospěl k závěru, že tyto jízdenky byly po chemické úpravě vícenásobně použity. Jízdenka AH 0845124 je velmi kvalitním padělkem, který byl vyhotoven téměř shodným způsobem jako jízdenky pravé. Dále se měl RNDr. Musil vyjádřit k tomu, zda jsou jízdenky série AI padělky a jakým způsobem byly vyhotoveny. Jízdenky série AI znalec vyhodnotil jako padělky vyhotovené obdobným způsobem jako emise AH, avšak v poněkud horší kvalitě.

158. Z **odborného posudku ke kvalitě, způsobu zpracování jízdenek MHD DPP a možnostem zlepšení jejich ochranných prvků** (č.l. 9823 – 9830, sv. 52 trestního spisu, zadavatel STC) plyne závěr RNDr. Musila, dle něž by bylo pro novou emisi jízdenek vhodné opět použít ve hmotě barvený UV matný papír s barevnými i UV vlákny, se speciálním kombinovaným vodoznakem a chemickým jištěním papírové hmoty. Při tisku pak RNDr. Musil doporučil použít opět vícebarevný liniový ofsetový tisk, do designu zakomponovat originální vícebarevné giloše a mikropísmo. Dále je dle RNDr. Musila v tisku důležité využít UV tiskové barvy, chemicky citlivé barvy a CF barvu pro označovací strojky. Jednotlivé nominály je případně

možné rozlišit různým holografickým proužkem. Z hlediska třetího stupně ochrany by pak bylo vhodné použít některý z utajovaných technických prvků.

159. Ze závěru **znaleckého posudku z oboru kriminalistika – odvětví pravost platidel a cenin ze dne 18. 10. 2007** vypracovaného k výskytu padělků jízdenek DPP znalcem RNDr. Miloslavem Musilem (sv. 45, č.l. 8209 – 8224 trestního spisu, zadavatel DPP) plyne, že vzhledem k požadavku DP hl. města Prahy na ochranu jízdenek lze pro zajištění dostatečné kvality doporučit, aby dodavatelem těchto nových jízdenek byl subjekt, který při jejich výrobě zajistí všechny tři navržené stupně ochrany. V České republice je v oblasti ceninového papíru jediným působícím výrobním subjektem firma Neograph, a.s. a v oblasti ceninového tisku používá nejlepšího renomé Státní tiskárna cenin.

160. Listinné důkazy, které soud při hlavním líčení provedl, jsou zřejmé z protokolu o hlavním líčení. Jedná se o obrovské množství listin (desítky tisíc listin v papírové podobě a vyšší desítky tisíc listin v elektronické podobě na datových nosičích). Konkrétní listinné důkazy, o které soud opřel svá zjištění, budou uvedeny níže ve vztahu ke konkrétní části skutkového děje.

Důkazy provedené v rámci hlavních líčení konaných po částečném zrušení rozsudku odvolacím Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 4 To 12/2020

161. Soud u hlavního líčení dne 7.9.2020 postupem podle § 213 tr. řádu stranám předložil originál zprávy - žádost Švýcarské konfederace o převzetí trestního vyšetřování proti osobám obžalovaných + příloha (čl. 22790 – 22798, sv. 113), zprávu NBÚ (čl. 22800, sv. 113), úplný výpis společnosti Neograph, a.s. (čl. 22746 – 22755, sv. 113), stejnopis NZ společnosti Neograph ze dne 20.12.2013 (čl. 22756, sv. 113), usnesení MS v Praze, sp. zn. 74Cm 209/2011 (čl. 22765, sv. 113), stanovy spol. Cokeville Assets včetně překladů, výpis regulovaných subjektů komise pro finanční služby na Britských panenských ostrovech ohledně spol. Overseas Management Company Trust Ltd., úplný výpis organizační složky spol. Cokville Assets z obchodního rejstříku, specifikaci nároku poškozeného JUDr. Vladimíra Sitty a doplnění skutkových tvrzení, kopii dohody o narovnání včetně dodatku a datový nosič obsahující záznam elektronických dat: tzv. „deník Dbalého (Director's diary)“.

162. U hlavního líčení dne 7.9.2020 soud dle pokynu odvolacího soudu opětovně provedl výslech svědka **Ing. Vladimíra Sitty**. Svědek nejprve odkázal na své předchozí výpovědi a poté k dotazu, jakým způsobem byla tvořena cena jízdního dokladu, uvedl, že cenu by rozdělil na dvě části. Jedna z nich je část nákladová, výrobní nebo technologická a druhá část je obchodní, byznysová, podnikatelská, kde je nějaká vlastní marže. Relevantní začátek diskuze kolem cen jízdenek byl v době, kdy pan Janků přišel s tím, že se rýsuje příležitost dodávat jízdní doklady pro DPP a to bylo někdy na podzim roku 2007 před podpisem smlouvy s Dopravními podniky. Svědek od pana Janků dostal vytištěné smlouvy stávajících dodavatelů jízdních dokladů. Neograph v druhém pololetí roku 2007 začal připravovat návrh jízdenky, návrh ochranných prvků v papíru i ochranných prvků v tisku. Svědek věděl, že STC nebude mít zájem nacenit jejich vlastní zakázku, kterou oni dodávají. Tuto část si vzal na starost pan Janků, s tím že se dohodne s tehdejší generálním ředitelem STC Ing. Bulíčkem. Když tiskárna dodává finální produkt, tak zájmem tiskárny je nakoupit si co nejobyčejnější nejlevnější papír bez ochranných prvků a vytvořit ochranné prvky polygraficky v tiskárně, aby oni měli tu přidanou hodnotu na své straně.

Zájmem papírny je mít nejlepší ochranné prvky primárně v papíru a můžete ušetřit za ty ochranné prvky, které vám draze dělá tiskárna tiskem. Cílem bylo, aby kooperace s STC byla v rozumně přiměřené nejmenší možné míře, aby STC nedělala zbytečně drahé polygrafické zpracování a současně, aby těžiště zabezpečení ochranných prvků bylo primárně v papíru. Svědek připravil návrh zabezpečení papíru, aby tam bylo toto těžiště a bylo tam relativně rozumné maximum toho, co Neograph byl schopen vyrobit, čili vlastní unikátní vodoznak DP a speciální chemické ochranné prvky.

163. Takto vyrobený papír na jízdenku nákladově Neograph nestál víc než 4 – 6 haléřů. Přesně si to již svědek nepamatoval, ale měl v hlavě 4 haléře, že byla cena papíru z Neographu. Když s STC vyladili finálnější podobu jízdenky, tak oni chtěli na začátku 18 haléřů, možná 17 haléřů. Tlakem Neographu se rychle podařilo cenu z 18 haléřů srazit na 12 haléřů. Těch 12 haléřů znamená zisk nebo marže STC za veškeré tiskařské zpracování. Svědek až dodatečně v roce 2011 zjistil, že ta úspora, kterou dohodl se STC na té technologické optimalizaci, tak o to narostla provize na Panenské ostrovy. Když vytvořil Neographu zisk, tak byl najednou vycucnutý někam pryč. Kolem toho existovala i nějaká emailová přestřelka na konci roku 2011, kdy vztahy jiskřily. Svědek panu Janků předložil na začátku roku 2008 návrh cenotvorby za papír a v té době i nějakou cenovou nabídku ze STC, aby vůbec pan Janků měl nějakou představu o tom, kolik ten tisk bude stát. Ono již pak bylo jedno, jestli je to 14 haléřů za tisk nebo 18, rozhodující bylo, že to nebude 30 nebo 40 nebo 50. Janků měl od svědka nákladovou cenu za papír, ochranné prvky v papíru a nějaký standardní přiměřený zisk. Neograph jako papírna, stejně jako tiskárna, neměl žádný vlastní ceník. Toto jsou unikátní výrobky papíru, velkou roli hraje množství, které se vyrábí, to ovlivňuje cenotvorbu. Neograph v té době používal k cenotvorbě papíru tzv. cenový kalkulátor, což svědek podrobně vysvětlil. Dále uvedl, že zakázka jízdenek pro Dopravní podnik v Praze, která patří k teoreticky k jedné z největších zakázek, které tady můžou být, přesto roční spotřeba jízdenek Dopravního podniku v Praze představovala 4 dny práce Neographu na papírenském stroji. ČR byla malá a představovala zhruba jen 10 % odbytu nebo výroby papírenského stroje v Neographu. Když Neograph dělal papír na jízdenky pro železnice v Kazachstánu, tak to bylo třeba desetkrát tolik. Těžiště trhu pro Neograph bylo v zahraničí. Zakázka pro DP nebyla špatná, na tuzemské poměry nadstandardní, v globálním měřítku Neographu relativně malá, ale prestižní významem, protože se hrozně špatně v zahraničí vysvětlovalo, proč Neograph nedodává jízdenky pro Dopravní podnik v Praze. O zakázku usilovali z těchto marketingových důvodů.

164. Svědek k jednání o ceně doplnil, že, jestli kalkulátor spočítal, že ta jízdenka bude stát 4 haléře, a řekli si, že tam zkusí dát nějaký super zisk, tak budou třeba na 6 haléřích a budou tam mít mimořádně nadstandardní zisk. To byly vstupy, které dostal pan Janků od svědka k zabezpečení papíru a pak mu preposílal cenovou nabídku z STC. Co pan Janků s cenami udělal, proč dohodl ceny, jaké dohodl, svědek nevěděl. U jednání s DPP nebyl a nedokáže to komentovat. Svědek shrnul, že panu Janků řekl, že papír stojí 4 haléře podle kalkulátoru s nulou, když chtějí mít zisk, tak třeba 6 haléřů a STC chce na začátku 18 nebo 17 haléřů, později třeba méně. On věděl, že plus mínus do 20 haléřů je jízdenka: papír + tisk + přiměřená marže + doprava. Svědek poté rozebral problém s makulaturou se závěrem, že technologický odpad se musí promítnout do cenotvorby a náklad Neographu činil až 6 haléřů na výrobu papíru na jednu jízdenku, aby to krylo technologické ztráty. V době, kdy pan Janků šel uzavírat smlouvu s DPP, tak už existovaly nějaké cenové nabídky nebo předběžné cenové nabídky z STC. Kvalifikovaný odhad, kolik ta jízdenka bude stát, byl 17 nebo 18 haléřů. Cenových jednání mezi DPP a Neographem se svědek nezúčastnil. Po předložení **e-mailu ze dne 7.1. 2008, 9:16 AM, Mikš Sittovi** svědek uvedl, že na dopravní podnik určitě chodil, určitě tam byl, ale nebyl u toho když „*když se řeklo jízdenka bude stát 37 haléřů*“. Svědek dále vypovídal k dotazům předsedy senátu

k tomu, zda a jak jednal se zástupci STC ohledně cenových nabídek na tisk jízdenky v době před uzavřením smluvních vztahů.

165. Svědek se vyjádřil k Výzvě k podání nabídky k předmětu zakázky dodávka jízdních dokladů - originálu výzvy z 19.12.2007, příloha č. 2, sv. 2, čl. 215 a násl. tak, že tuto výzvu pravděpodobně viděl (připouští to) a požadavek na strukturovaný rozpočet dnes chápe tak, že se napíše, kolik stojí papír, jaké tam jsou ochranné prvky, jaká je zhruba cena ochranných prvků, kolik stojí tisk, jaká je cena ochranných prvků v tisku, zpracování a pak variantě podle množství a ještě variantně podle termínu dodání, expresně – draž, neexpresně – levněji. K dalším dotazům svědek uvedl, že si neumí představit, aby STC řekla, kolik stojí každý ochranný prvek. To je jejich obchodní know how, které nechťejí rozkrýt. Do této míry detailnosti si myslí, že to od STC nedostal. Svědek se dále vyjádřil k bezpečnostní prověrce s tím, že pokud ví, tak Neograph nikdy bezpečnostní prověrku ze strany NBÚ neměl. Pak se legislativně něco změnilo, ale bylo to v době roku 2006, kdy se začalo řešit, že kvůli ochraně spotřební daně se začnou kolkovat lahve s alkoholem. To byl projekt, který se tu rodil, STC ze zákona měla tyto alkoholové kolkky dodávat GR cel, a STC na tom participovala s Neographem, protože nikdo neměl v republice zkušenosti s tím, jak má tento kolek vypadat. Někdy v roce 2006 se narodila finální podoba zeleného kolkku na alkohol. STC přišla za Neographem s tím, že aby tu zakázku mohla nakupovat zákonně, je třeba prověrka. V té době začalo platit to, že se to musí vysoutěžit, což STC vnímala jako komplikaci a je pravda, že tam byly utajované ochranné prvky pro Celní správu. STC na základě této důvodné skutečnosti řekla, že to potřebují od Neographu nakoupit v rámci zákonné výjimky a vznikla potřeba prověrky. Svědkův otec a pan Janků věděli, že by prověrku nedostali. Řešilo se to s STC a STC přidělila Neographu svého specialistu, to byl jejich bezpečnostní technik Mgr. Pčolar. Pčolar navrhl, že Sitta mladší požádá o bezpečnostní prověrku a současně se stane členem představenstva, ale nebude mít žádnou podepisovací kompetenci. Prověrku získal svědek jako fyzická osoba, požádal o ni NBÚ, splnil podmínky a byl prověřený na nejnižší stupeň. Bezpečnostní prověrku získal v roce 2006 a začali dodávat papír na alkoholové kolkky. Neograph tedy věděl, jak na základě ceniny a utajovaného ochranného prvku se dá tento mechanismus využít, a to se aplikovalo jen ve vztahu s STC u alkoholových a později tabákových kolků.

166. Svědek dále odpovídal na dotazy stran trestního řízení a k doplňujícím dotazům soudu, přičemž byl mimo jiné soudem podrobně dotazován na předložený **e-mail od Ing. Vladimíra Sitty ze dne 15.4.2008, 1.41 p.m. který je adresován JUDr. Vladimíru Sittovi a současně Ing. Janků.** Ke konkrétním dotazům na slovo „Lobby“ z tohoto emailu a odpovídajícím položkám konkrétně uvedl, že: „Lobby“ je „asi nějaká skupina nějakých lidí, lobbistů. Nevím, co měli udělat. Znovu říkám, z toho e-mailu já nedokážu se vyjádřit k tomu kontextu, proč jsem to takto spočítal, proč v této struktuře, na základě jakého požadavku, na základě jakých dat, proč. Zeptejte se příjemců té informace. Možná, že jsem jen administrátor.“

167. U hlavního líčení dne 8.9.2020 soud opětovně provedl výslech svědka **JUDr. Vladimíra Sitty.** Svědek se vyjádřil k osobám ostatních obžalovaných a popsal dlouhodobou snahu společnosti Neograph dodávat papír k tisku jízdených dokladů DPP. Toto úsilí se dlouhodobě mýjelo účinkem, ze strany DPP byl opakovaně odmítán. Ing. Janků jej posléze seznámil s tím, že Neograph bude moci dodávat jízdenky právě DPP. Tento obrat v postoji DPP vysvětlil Ing. Janků svědkovi tím, že na základě zájmu Ivo Rittiga prostřednictvím primátora Pavla Béma se podařilo na místo generálního ředitele DPP instalovat Ing. Dvořáka. A Ing. Dvořák si naplnil své manažerské ego a teď bude muset něco vracet. Ing. Janků svědkovi sdělil, že DPP si přeje, aby ten obchodní vztah zprostředkovala nějaká společnost, kterou si sám určí. Netrvalo dlouho, a dozvěděl se, že tou společností je společnost Cokeville Assets z Panenských ostrovů. Svědek řekl, že se s tím neztotožňuje a Ing. Janků reagoval, že si ty věci bude řešit sám. Z pozice předsedy

představenstva k tomu měl všechny kompetence a řešil si ty věci sám. Usnadnit dle slov Ing. Janků mělo v té věci to, že smlouvy jak pro Neograph, tak pro DPP bude dělat AK Šachta. Jednoho dne Ing. Janků přivezl první fakturu spol. Cokevile, tím se dostali do konfliktu, který vrcholil tím, že svědek dospěl k závěru, že s Ing. Janků již podnikat nechce, a současně se začaly mediálně objevovat souvislosti s padělanými jízdenkami. Svědek odmítl nechávat Neograph kompromitovat se i v médiích jako ceninovou papírnu, tak dojel na DPP, domluvil si schůzku s Ing. Dvořákem a požádal ho, aby ten smluvní vztah vypověděli. Ing. Dvořák řekl, že o to zájem nemá, a svědek požádal o totéž Ing. Janků, ten řekl, že žádné smlouvy vypovídat nebude a že pokud ji vypoví svědek, tak všechnu škodu, kterou způsobí Neographu, bude hradit. Poté si svědek vyjednal schůzku s primátorem MUDr. Svobodou na Magistrátu, jemu situaci vysvětlil a on dal pokyn Ing. Dvořákovi, aby připravil ukončení těch smluv. Takže až na základě pokynu primátora Svobody došlo k tomu, že v DPP se připravilo ukončení těch smluv, svědek dojel do DPP a za Neograph to podepsal. Jak se brzy ukázalo, tak přetnul penězovod, za což, jak byl informován, bylo třeba jej náležitě potrestat. Všechny ty události, které následovaly, to potvrdily. Tím skončil celý příběh svědka a jeho syna a svědek přišel o sen vybudovat v ČR ceninovou papírnu, která byla už v té době na evropské úrovni, to jej asi ze všeho mrzí do dneška nejvíce.

168. Svědek dále odpovídal na totazy soudu, přičemž uvedl, že nemůže potvrdit, zda viděl výzvu k podání nabídky dodávky jízdních dokladů. Nevzpomíná si, zda řešil s Ing. Bulíčkem, případně jinou osobu ze STC, technologické okolnosti předmětné zakázky. Neví, jak byl kalkulován zisk Neographu pro předmětnou zakázku; strukturu kalkulace ceny dělal za Neograph Ing. Janků s Ing. Franceovou. K předloženému e-mailu od Ing. Vladimíra Sitty ze dne 15.4.2008, 1.41 p.m. který je adresován JUDr. Vladimíru Sittovi a současně Ing. Janků uvedl, že nemůže s odstupem 12 let vyloučit ani vyvrátit, že obdržel tento e-mail a vnímal jeho obsah. K dotazu předsedy senátu, jak si vysvětluje pojem lobby..., uvedl: „Nevím“.

K dalším dotazům svědek uvedl, že zakázka pro DPP byla pro Neograph reputační a jízdenky DPP byly prezentovány ve smyslu kombinace ochranných prvků při obchodních jednáních v různých zemích, přičemž v Moldávii a Kazachstánu se podařilo uzavřít smluvní vztah. K dotazům na bezpečnostní prověrku svědek uvredl, že Neograph ji neměl, on ji určitě neměl, Ing. Janků ji též neměl, ale prověrku měl nějakou dobu svědkův syn. To se dělalo účelově pro realizaci dodávek papíru na alkoholové kolky pro STC. Jinak to Neograph v zásadě nepotřeboval, protože realizoval obchodní vztahy v 80-90 % v zahraničí, kde se o nějaké české stupně utajení nezajímali. Svědek dále odpovídal na podrobné dotazy stran trestního řízení.

169. U hlavního líčení dne 8.9.2020 soud opětovně provedl výslech svědka **Mgr. Oldřicha Hanuše**. K dotazu soudu jaká byla svědkova role ve vztahu k obchodnímu případu na tisk jízdenek mezi DPP a spol. Neograph svědek uvedl, že jeho role spočívala v podstatě v posuzování některých technických parametrů, protože jinak to zajišťoval úsek, který vedl pan Oumrt. Svědek posuzoval návrh smlouvy ohledně technické části. Ze společnosti Neograph v první fázi komunikoval se Sittou mladším a Janků. Svědek se nepodílel na sjednání ceny nejběžnější jízdenky na 37 haléřů. Svědek dále odpověděl na dotazy stran trestního řízení.

170. U hlavního líčení dne 9.9.2020 soud opětovně provedl výslech svědka **Ing. Petra Oumrta**. Svědek potvrdil, že byl v letech 2007 – 2013 vedoucí jednotky zásobování DPP. K předložené listině - výzvě k podání nabídky na dodávku jízdních dokladů sdělil, že obsah je mu znám, avšak na tvorbě obsahu se nijak nepodílel a nevzpomněl si, kdo výzvu v DPP vytvořil. Ve výzvě je uveden jako kontaktní osoba, což reálně znamená, že veškeré dotazy a komunikace měla být směřována na jednotku zásobování, resp. na kontaktní osobu. Svědek nekontroloval, zda byly

splněny požadavky uvedené ve výzvě. Za jednotku zásobování považoval cenovou nabídku v pořádku. Svědek se dále vyjádřil ke „kompetenčnímu sporu“ mezi ekonomickým úsekem nebo odborem jízdních dokladů a jednotkou zásobování, kdy se spíše jednalo víceméně o výměnu emocí a podstatou nebo příčinou toho bylo, že interní žadatel si vystavil požadavek na nákup, jednotka zásobování po schválení interního požadavku byla odpovědná za vystavení objednávky, zajištění podpisu na straně objednatele, zajištění na straně dodavatele a samozřejmě před předložením té objednávky k podpisu na straně objednatele bylo povinností jednotky zásobování zkontrolovat, zda interní požadavek je v souladu s platnou smlouvou. V případě, kdy došlo ke kompetenčnímu sporu, ten interní požadavek byl zadán pozdě a jednotka zásobování upozorňovala na to, že díky tomu, že nebyla dodržena lhůta pro objednání, jízdenky budou v jiné cenové kategorii. Na předmětný spor navazoval email **e-mail, který píše Mgr. Marek Stublej svědkovi, Štikovi, Hanušovi, Janků, Sittovi ml., Michalu Davidovi a Vítu Plichtovi**, který pomohl k nastavení toho, kdo je za co zodpovědný a většina jednání s výjimkou objednávek byla vedena na úrovni odboru jízdních dokladů anebo úseku ekonomického. Svědek si nepamatoval, zda ve vztahu k podání výzvy a poté ve vztahu k uzavření rámcové smlouvy spolupracoval konkrétně s Ing. Štikou a Ing. Dvořákem. Ohledně výzvy, rámcové smlouvy a dalších dodávek komunikoval ze společnosti Neograph s Ing. Janků, s panem Sittou ml. a s jednou paní. Svědek dále odpověděl na dotazy stran trestního řízení. Mimo jiné uvedl, že údaje o dodávkách předchozích dodavatelů jízdenek byly v interním systému SAP, do něhož mělo přístup 35 zaměstnanců jednotky zásobování, kterých bylo celkově 130-150. K dotazu kdo v DPP rozhodl o tzv. negativní výjimce dle § 18 ZVZ uvedl, že neví, kdo rozhodl o výzvě nebo o uplatnění tohoto pravidla.

171. U hlavního líčení dne 10.9.2020 soud opětovně provedl výslech obžalovaného **Ing. Martina Dvořáka**. Obžalovanému byla předložena v originále Rámcová smlouva o dílo na dodávky jízdních dokladů a souvisejících výrobků v příloze č. 7/2, s dotazem zda dokáže určit jmenovitě autory jednotlivých paraf. Obžalovaný se vyjádřil, že jmenovitě nikoli, avšak smlouvu parafovat museli odpovědní pracovníci, zpracovatel smlouvy tj. právní oddělení nebo právní kancelář, dále jednotka zásobování, neboli úsek služeb. Určitě se k tomu vyjadřovali vždy ekonomové DPP. V okamžiku podpisu smlouvy dne 11.1.2008 určitě nevěděl o existenci tzv. provizní smlouvy mezi Cokeville a Neographem. Nikoho z dotčených ani neznal. Je si naprosto jistý, že nikdo z pracovníků DPP o podobných provizních smlouvách nevěděl, a dále to je čistě individuální věc akcionářů zmíněné firmy a nikomu z DPP do toho nic nebylo. K dotazu stran trestního řízení obžalovaný vypověděl mimo jiné, že jeho klíčovou odpovědností bylo, aby v případě smlouvy zkontroloval dle košilky, že tato smlouva standardně prošla kolečkem, tzn. že všichni odpovědní pracovníci s ní vyjádřili souhlas a zkontrolovali ji. Smlouva byla v pořádku. Sám obžalovaný, jako generální ředitel nečinil žádné kroky ohledně použití režimu výjimky ze ZVZ. Ve vztahu k předložené Výzvě k podání nabídky - bodu 6.2. „*dodavatel je povinen ve své nabídce předložit kalkulaci nabídkové ceny (strukturovaný rozpočet)*“, obžalovaný uvedl, že bylo mnoho různých typů jízdních dokladů ...a představoval si, že jednotlivý jízdní doklad bude mít svoji odpovídající cenu. Obžalovaný dále uvedl, že nebyl klientem AK Šachta Partners.

172. U hlavního líčení dne 10.9.2020 soud opětovně provedl výslech obžalovaného **Ing. Ivo Štiky**. Obžalovaný vypovídal velmi podrobně a svou výpověď doprovodil mediální prezentací promítanou na plátno. K jednání s JUDr. Kmetěm doplnil k výhradám Vrchního soudu, že s ním jednal jako s kýmkoliv jiným a je běžnou praxí v i jiných korporacích, že jakákoliv návštěva se nelustruje, že nemusí předložit výpis z OR, OP, případně plnou moc k projednání, pouze proto, aby přednesla běžnou obchodní nabídku. Obžalovaný dále přednesl své stanovisko k argumentaci Vrchního soudu v Praze v usnesení, kterým byl původní rozsudek částečně zrušen. Dále poukázal

na organizační schéma DPP ze kterého jasně plyne jaké jsou kompetence jednotky zásobování - zajištění centrálního nákupu, řídit problematiku veškerých závazkových vztahů, materiálu i služeb pro celý DPP a rozpad kompetencí na jednotlivé podřízené. Z organizačního schématu je jasné, že Ing. Oumrt nepodléhal obžalovanému Štikovi, ale podléhal Ing. Petanovi. Proto do jeho řízení obžalovaný Štika zasahovat nemohl. Pokud výběrové řízení organizovala jednotka zásobování, byl to Ing. Oumrt a byl zodpovědný za průběh tohoto řízení. To vyplývá i z e-mailů, které si Štika vyměňoval s Mgr. Stubleyem a Ing. Oumrtem, kdy Mgr. Oumrt odpověděl „já jsem jako jediná osoba zodpovědná za případ jízdenek pro DP“. Obžalovaný dále komentuje časovou osu obsahující cca 100 bodů, kterou promítá na plátno.¹⁰ Obžalovaný dále odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

173. U hlavního líčení dne 10.9.2020 soud opětovně provedl výslech obžalovaného **Ing. Jana Janků**. Obžalovaný rekapituloval svůj vztah s JUDr. Kmetěm a JUDr. Sittou a vypověděl, že v letech 1978 – 1983 studoval Moskevský finanční institut a v průběhu studia se sprátlil s Peterem Kmetěm, který v té době studoval v Moskvě diplomatickou školu. Od té doby se čas od času potkávali a udržovali přátelský styk. Po absolvování školy byl až do roku 1990 příslušníkem první správy ministerstva vnitra, což byla civilní rozvědka. Tam poznal JUDr. Sittu, a rovněž v rozvědce působil i JUDr. Kmetě. Shodou okolností se sešli všichni jako příslušníci stejného odboru na rozvědce a všichni dostali v rámci „kondspirace“ služební byt v Horních Počernicích, takže JUDr. Sitta s JUDr. Kmetěm bydleli ve stejném domě, obžalovaný bydlel v paneláku naproti. Potkávali se, udržovali přátelský kontakt. V roce 2003 se na obžalovaného obrátil JUDr. Sitta s problémem povodní zatopeného areálu firmy Neograph ve Štětí a situace vyústila v dohodu, že obžalovaný vloží ze svých osobních prostředků do Neographu jeden milion korun a základní kapitál se zvýší z jednoho milionu na dva miliony korun a tím obžalovaný získal 50 % podíl v Neographu. Zároveň podepsal společně s JUDr. Sittou osobní směnky, které ručily za všechny půjčky, které v ČS, a.s., měli. Postupem času se podařilo firmu stabilizovat, uvést ji do stavu, kdy byla zisková. V roce 2006 se obžalovaný svěřil JUDr. Kmetěovi, že intenzivně hledá nějaké obchodní příležitosti s tím, že je velice obtížné nové obchody získávat, neboť byli výrazně závislí na ceninových tiskárnách. Peter Kmetě slíbil, že popřemýšlí, a po čase sdělil, že má myšlenku, ale pokud bude úspěšná, tak požadoval odměnu. Jeho rada byla, že jsou uvěznění v logice přístupu k obchodu a jde o to dostat se do role finálního dodavatele pomocí speciálních papírů, kterými Neograph disponuje a naopak tiskárnu postavit do role subdodavatele. Jako potenciálního klienta zmínil JUDr. Kmetě DPP. Obžalovaný dále podrobně popsal jednání s JUDr. Sittou, Ing. Sittou a Ing. Bulíčkem ze STC ohledně zamýšleného kontraktu. Ing. Sitta získal postupně přibližnou cenu potisku ze STC a zároveň měli údaje z technickohospodářské normy a zhruba v červnu 2007 měl obžalovaný základní nákladové vstupy, které byly zhruba 10 haléřů za tisk, 4 haléře za papír a představa obžalovaného o prodejní ceně byla mezi 35 – 38 haléři, tzn. ten potenciální zisk byl průměrně 20 haléřů. Z pohledu 4 haléřů nákladů Neographu to byl naprosto bombastický prostor z hlediska zisku. Takto připravený zintenzivnil debatu s Petrem Kmetěm a on navíc přišel s informací, že má ze svých zdrojů informaci o tom, že se intenzivně objevují padělky jízdnic dokladů, což samozřejmě nahrávalo v tom, přijít včas na DPP nabídnout unikátní produkt a tím bylo dodání jízdenek ve spolupráci se STC. JUDr. Kmetě obžalovanému otevřel dveře, pomohl mu vyjednávat v DDP, kde byl nabídnut produkt, který zajistí maximální ochranu odolnou proti padělání. Zároveň s JUDr. Kmetěm začali debatovat o jeho odměně, ze začátku měl poměrně vysoké představy, nicméně byl nalezen kompromis. Pokud by se obchod neudělal, tak žádná povinnost platit nebyla, tak se dohodli na určité vyšší odměny.

¹⁰ Jde o listinný materiál + DVD. Soubory na DVD jdou tzv. prokliknout a zobrazí se podkladové důkazní materiály (emaily, listiny apod.)

S touto dohodou přišel obžalovaný do vedení Neographu, kde to probral s JUDr. Sittou jako obchodním partnerem, odsouhlasili si to a obžalovaný následně smlouvu o poradenství a zprostředkování podepsal. Bylo to společné obchodní rozhodnutí s JUDr. Sittou. Někomu se může zdát odměna pro pana Kmetě vysoká, ale bez jeho pomoci by zisk neměli, resp. ten obchod nezískali. Provizní smlouva byla v Neographu řádně zaevidována, byla zanesena do účetnictví a i kontroly z FÚ z roku 2008 a 2010 neshledaly žádný problém. Co se týká DPP, byli schopni ve spolupráci se STC nabídnout unikátní produkt, jednání probíhala, postupně se do toho zapojovaly i odborné útvary DPP a ten proces jednání vyústil v oslovení Neographu předložit nabídku na dodání jízdenek. Na kompletaci nabídky včetně požadovaných předloh se podílel celý pracovní tým Neographu. Smlouva byla podepsána v lednu 2008 a následně podepsána i subdodavatelská smlouva se STC. Smlouva byla v následujících letech řádně plněna, byl to výjimečný kontrakt a to nejen z pohledu ziskovosti, kde v počátcích měli jen z papíru marži 150%. Ve srovnání s jinými obchody Neographu to byla vynikající reference, s jízdenkami jezdili po celé Evropě a Asii a nabízeli se a chlubili se, jaký mají kontrakt v největším tuzemském dopravním podniku. Výroba trvala sice 4 dny, ale v každoročním obratu ta zakázka z celého obratu firmy dělala více jak 25%. Vše fungovalo dobře do léta 2011. Obžalovaný dále podrobně popsal zhoršení vztahu s JUDr. Sittou, jeho nekalosoutěžní jednání, účelovou kriminalizaci obchodního případu Ing. Sittou a akcionářský spor. Obžalovaný je přesvědčen, že celé jednání Sittu směřovalo dlouhodobě a plánovaně k převzetí aktivit Neographu a převedení na společnost Nanograph, včetně lukrativní zakázky s DPP, kterou zajistil Kmetě, a tím jeho vyřachování z obchodního případu a vyloučení obžalovaného z fungujícího podniku.

174. U hlavního líčení dne 11.9.2020 byl na vlastní žádost vyslechnut obžalovaný **JUDr. Peter Kmetě**. Obžalovaný sdělil, že ho vrchní soud obvinil z účasti na tunelování firmy Neograph. Obvinění obžalovaný odmítá a uvádí, že vrchní soud činí jakési matematické úkony, kdy srovnává zisk Neographu a výnosy Cokeville Assets, tzn. bere účetní veličiny, což vytváří nepřesný obraz a je to neodborné. Úvahou o nadbytečnosti služeb vsunutím dalšího subjektu, se podle názoru obžalovaného stát již zabývá v rámci svého mechanismu správcem daně, který tyto věci posuzuje, přičemž prokazování správce daně je založeno na tom, že důkazní břemeno nese sám podnikatel. Bylo zjištěno, že v rámci své činnosti správce daně se tím zabýval, a že zjistil po prováděných kontrolách, že faktury Cokville Assets jsou uznány jako daňově účinné, tzn. pokud je správce daně uznal jako daňově účinné znamená to, že služba proběhla a že v ní neshledal závady. Pak mluvit o nějakém účelovém vsunutí nemá své opodstatnění, není to důvodné, jestliže státní orgán, který je k tomu určen, se tím zabýval a posoudil to. Vůči Neographu obžalovaný jednal v rámci systému, který byl vytvořen, tzn. byl to klasický obchodní vztah dvou právnických osob. Obžalovaný jednal se spol. Cokeville Assets a jednal z pozice funkce ředitele a dále jako osoba jednající za organizační složku. Tzn. z hlediska jednání za tyto subjekty, bylo vše v naprostém pořádku. Ve vztahu k Neographu obžalovaný prováděl jenom to, co bylo předmětem Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb ze dne 10.8.2007. Neměl tedy žádnou zákonnou ani jinou smluvní povinnost starat se o to, aby jakákoliv jiná firma v tomto konkrétním případě spol. Neograph, a konkrétně předseda představenstva Janků, řádně hospodařili se svým majetkem. Obžalovaný měl jako ředitel firmy povinnost starat se o svoji firmu Cokeville Assets a jedním ze základních principů podnikání je i to, že se podniká kvůli tomu, aby se dosáhlo zisku. Pokud tedy soud nebo zákon bude obžalovaného nutit do toho, aby se staral o hospodaření firmy, se kterou má obchodněprávní vztah, tak jej dostává do konfliktů zájmů se zákonnými povinnostmi vůči vlastní firmě. Spolupráce Neographu s Cokeville Assets bylo podnikatelské rozhodnutí, které mělo svoje důvody a podnikatel má právo to učinit. K modelu, co teoreticky doporučuje vrchní soud, obžalovaný sdělil, že kdyby se vytvořila situace, že by STC byla dodavatelem a jejím subdodavatelem Neograph, teoreticky by to stačilo na provedení obchodního případu. Majitel firmy JUDr. Sitta však řekl, že se roky snažili dostat se jako

dodavatel či jako subdodavatel do DPP a nešlo to, tzn. jak v této variantě se může předpokládat, že když to nešlo x let, že najednou by to šlo. Je tu možnost, že žádný obchodní případ by v tom případě nebyl. Neograph získal zlatou referenci dodavatele jízdenek hlavního města ČR, tak toho by nebylo dosaženo, protože tu zlatou referenci by dostala STC, ta by ji mohla využívat. Ze spisu plyne, že v modelu, který doporučil obžalovaný, a který se realizoval v následujících letech, toho Neograph využil a získal několik zahraničních zakázek díky tomu, že se prezentoval jako dodavatel jízdenek pro DP hl.m. Prahy. V byznysu se mluví o referenci, kterou lze nazvat konkurenční výhodou, a pak je něco jako podnikatelská výhoda. Když obžalovaný panu Janků vysvětloval tyto věci, tak mu říkal, máte podnikatelskou výhodu, že dokážete vyrobit vynikající ceninový papír na takové úrovni, že je nepadělatelný, to je podnikatelská výhoda, kterou můžete uplatnit, ale potřebujete k tomu ještě konkurenční výhodu a ta konkurenční výhoda v tomto případě bude ta zlatá reference toho dodavatele pro DP hl. m. Prahy. Když toto dáte dohromady, tak ano, tak budete mít obrovskou výhodu oproti další konkurenci. Kdyby se šlo podle teoretické varianty Vrchního státního zastupitelství, tak by pokračoval starý model marketingu obchodních praktik, který se začínal v Evropě a ve světě postupně měnit, tzn. že už se nestavěla do jednoznačné role rovina výrobce nebo dodavatele papíru, nýbrž se vztahy začaly vyrovnávat. Tiskárna v rámci projektu již nemá takové majoritní postavení na diktování podmínek. Je to dáno technologickým pokrokem, neboť dnešní technika umožňuje lépe padělat tisk než materiál.

175. Obžalovaný poté podrobně popsal genezi vztahů s JUDr. Janků a JUDr. Sittou a pozadí vzniku spolupráce s firmou Neograph. Dále uvedl, že ze začátku nechtěl úplně rozkrýt celou svoji taktiku, chtěl pana Janků přimět k tomu, aby uzavřeli písemnou smlouvu o spolupráci, aby měl záruku, že to pojmu jako obchodní případ a ne jako kamarádskou službu. Když to probírali, říkal mu svoji představu, jak by to chtěl realizovat přes svoji firmu, a že by se chtěl podílet na získání obchodního případu, čili vést prezentační a marketingová jednání. Někdy počátkem léta 2007 k tomu Janků dal souhlas a jednalo se o smlouvě. Obžalovaný si vzal jednu ze starých obchodních firemních smluv a tuto smlouvu upravil na podmínky nového kontraktu. Jednalo se o ceně a Neograph přišel s návrhem, že odměna by měla být vypočtena z každé jednotlivé dodávky jízdenek a nakonec se dohodli na 17 haléřích z jízdenky. Obžalovaný poté podrobně popsal jednání na DPP s ředitelem Štikou. Obžalovaný uzavřel, že to byl obchodní případ, ze kterého měli užitek všichni zúčastnění. Dále využil svého práva a nevypovídal.

176. Soud prvního stupně za účelem většího objasnění skutečností předcházejících sepsu rámcové smlouvy o dílo mezi DPP a společností Neograph a rámcové smlouvy o dílo mezi společností Neograph a společností Státní tiskárna cenin opakovaně vyslechl u hlavního líčení dne 11. 11. 2020 svědka **Ing. Richarda Bulíčka**, tehdejšího ředitele Státní tiskárny cenin. Dotazy nalézacího soudu směřovaly zejména k tomu, kdy poprvé začala Státní tiskárna cenin jednat se společností Neograph o budoucí spolupráci na dodávkách nových jízdních dokladů pro Dopravní podnik hlavního města Prahy. Svědek se k tomu nedokázal přesně časově vyjádřit, bylo to však bezprostředně poté, co Státní tiskárna cenin vyhotovil Dr. Musil odbornou expertizu ohledně konstrukce nové jízdenky včetně ve hmotě probarveného papíru, pro který byla doporučena jako výrobce papírna Neograph. Osobní kontakt se zástupci společnosti Neograph proběhl přibližně do jednoho měsíce od vyhotovení expertizy znalcem Musilem. Za Neograph jednal svědek s JUDr. Sittou, došlo k osobní návštěvě v papírně Neograph. Je pravděpodobné, že za Státní tiskárnu cenin jednal i Petr Mikš, pokud v té době byl obchodním ředitelem STC. Po přečtení e-mailu (od Ing. Vladimíra Sitty, který byl odeslán dne 19.6.2007 v 10:58 Petrovi Mikšovi) se svědek vyjádřil, že se nejednalo o onu prvotní schůzku, ale email se mimo jiné týká nějaké další schůzky, neboť se jednalo ohledně technické specifikace papíru a tisku jízdenek. Svědek Bulíček potvrdil, že Neograph a STC v určitých projektech za sebe vzájemně lobovali.

K dotazům na obrácení klasického modelu „dodavatel - subdodavatel“ svědek uvedl, že si nejprve ověřil u právníků, že to není proti zákonu, poté si ověřil u generálního ředitele DPP Dvořáka, že ten s tím „nemá problém“ a dále to nijak neřešil a nerozporoval to. Státní tiskárna cenin se dlouhodobě snažila dodávat do Dopravního podniku archové jízdenky, přičemž nyní byli rádi, že mohou vyrábět, což svědek podrobně odůvodnil. Svědek se dále vyjadřoval cenové politice Státní tiskárny cenin, přičemž uvedl, že dávají pořád stejnou cenu, kterou kalkuluje obchodní oddělení. Pokud svědkovi byla předložena dokumentace na č.l. 8845-8851 sv. 47 (nabídka, objednávka, faktura na dotisk jízdenek mezi STC a DPP ze dne 15.12.2011 za 0,38 ks/kus), ze které vyplývá, že Státní tiskárna cenin dodala totožnou jízdenku DPP napřímo za stejnou cenu jako Neograph, svědek uvedl, že ceny si již nepamatuje, je to otázka cenového oddělení obchodního oddělení. Svědek se dále k dotazu soudu podrobně vyjádřil k postavení papírny Neograph v rozhodné době, kdy uvedl, že s Neographem jako ceninovou papírnou Státní tiskárna cenin dlouhodobě spolupracovala a bylo to výhodné zejména u dodávek malého množství papíru, neboť ostatní evropské ceninové papírny jsou velkokapacitní a malé dodávky tj. vhodné pro ČR, jsou příliš drahé. Svědek dále uvedl, že před rokem 2007 již zadali firmě Neograph zakázku bez výběrového řízení s odkazem na utajované informace mimo režim zákona o zadávání veřejných zakázek, přičemž se jednalo o zakázku na tabákové a alkoholové kolky. Svědek se dále podrobně vyjadřoval k tomu, zda ceninová papírna Neograph byla v té době považována za bezpečnou a prověřenou. V podrobnostech k tomuto tématu svědek odkázal na své bezpečnostní zaměstnance Abraháma a Pčolara.

177. Soud se dále zaměřil na skutečnost, zda se Státní tiskárna cenin cítila „vytěsňená“ z původního smluvního vztahu jako dodavatel kotoučů a kuponů MHD, a zda nesla postavení subdodavatele jakkoliv úkorně. Svědek k tomuto uvedl, že získali zakázku na 10 let, takže byli spokojeni. O dodávku jízdenek do DPP historicky usilovali a věděli, že vysoká cena tam byla už předtím, když dodával jízdenky Schwarz Druck. Toto svědek upřesnil tím, že s ohledem na zabezpečení jízdenky dodávané společností Schwarz Druck byla cena této jízdenky vysoká, a doplnil, že obdobně zajištěnou jízdenku by dokázali jako Státní tiskárna cenin dodávat levněji zejména vzhledem k optimalizaci výroby spočívající ve třisměnném provozu. Po objevení padělků jízdenek společností Schwarz Druck analyzovali v STC bezpečnostní prvky předmětné jízdenky a dospěli k závěru, že stejně zabezpečenou jízdenku by dokázali vyrobit levněji. Současně brali aféru s padělkem jako příležitost nabídnout DPP lépe zabezpečenou jízdenku. Svědek dále uvedl, že pro Neograph i pro Státní tiskárnu cenin, mělo referenční a reputační význam, že vyrábí jízdenku pro DPP hl. m. Prahy. Při obchodních jednáních je obvyklé mít referenční listinu a současně i vzorky výrobků, rovněž obchodníci Státní tiskárny cenin měli katalogy vzorků, aby mohli ukázat, co je Státní tiskárna cenin schopna vyrobit. I Státní tiskárna cenin, přestože se jedná o státní podnik, měla provizní smlouvy na některé zakázky, přičemž procenta provize si svědek již nevybavil. Obecně to je tak, že když byla malá zakázka, je větší procento provize, a když je velká zakázka tak je menší procento. Svědek dále uvedl, že již v minulosti dodali ceninový tisk jako subdodávku, a to v obchodním případě s Bundesdruckerei, ceninovou tiskárnou v Berlíně.

178. Soud vyslechl u hlavního líčení dne 11. 11. 2020 svědka **JUDr. Drahomíra Šachtu**. Svědek se vyjádřil k osobám obžalovaných a uvedl, že v rozhodné době AK Šachta and partners poskytovala právní služby DPP. Jednalo se o rozsáhlou agendu a byla na to vyčleněna skupina právníků pod vedením Mgr. Stubleého. AK Šachta and partners v předmětné době řídil Mgr. Michal spolu s Mgr. Babákovou a čtvrtý partner Mgr. Stubleý byl výkonný právník, který nijak neparticipoval na řízení kanceláře, a to ani finančním. O způsobu rozdělování zisku rozhodoval Mgr. Michal a vedl k tomu detailní podrobnou evidenci. Svědek si vzpomněl, že Mgr. Stubleý si pořizoval nějakou nemovitost a na tu nemovitost mu Mgr. Michal zařizoval úvěr. Tento úvěr byl

splácen jako všechny podobné úvěry tohoto typu ze zisku AK a to asi z toho podílu, který připadal na Mgr. Stublejho. Svědek si nepamatoval, že by evidenci splacení viděl, ale veškeré finanční toky byly dokumentovány v rámci kanceláře velmi podrobně a dělal to Mgr. Michal. Svědek dále uvedl, že Jana Šádková pracovala ve společnosti Peskim, což byla servisní společnost pro klienty a jejím účelem bylo poskytování účetních služeb a servisních služeb klientovi. Společnost Peskim řídil Mgr. Michal a Jana Šádková ve společnosti Peskim neměla rozhodovací pravomoc.

179. Soud u hlavního líčení dne 12. 11. 2020 provedl důkaz znaleckým posudkem znaleckého ústavu: **Equita Consulting s.r.o., znalecký ústav** Truhlářská 3, Praha 1, který je označen č. R14264/20 a věnuje se posouzení cen za služby poskytované spol. Neograph spol. Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s., v oblasti zajištění tisku jízdenek. Tento znalecký ústav byl přibrán na podkladě konkrétního pokynu odvolacího soudu a nalézací soud v opatření ze dne 24.9.2020 zadal znaleckému ústavu k zodpovězení konkrétní otázky. Níže soud shrne otázky a odpovědi, jak se tyto nacházejí v části 4 znaleckého posudku označené „POSUDEK“.

Znění otázky č. 1

Vyjádřete se k možnostem posouzení ceny jízdních dokladů dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy mezi těmito dvěma společnostmi prostřednictvím nákladové metody.

- a) Uveďte, zda existuje možnost shora zmiňovaného posouzení v rámci kategorie ceny obvyklé.
- b) Uveďte, zda existuje možnost shora zmiňovaného posouzení v rámci kategorie tržní hodnoty.
- c) Uveďte, zda existuje možnost shora zmiňovaného posouzení v rámci kategorie tzv. „fair value“.
- d) Vyjádřete se k rozdílu mezi pojmy cena obvyklá, tržní hodnota a tzv. „fair value“ a jejich relevanci ve vztahu ke zkoumání přiměřenosti ceny jedinečného produktu.
- e) Vyjádřete se k možnostem posouzení specifikovaného pod bodem 1) tohoto opatření vzhledem k podkladům, kterak byly vyjmenovány v čl. 6.2, bod 2. znaleckého posudku č. R42400/14, respektive k možnostem takového posouzení za předpokladu, pokud by se nepodařilo tyto podklady opatřit v plném rozsahu uvedeném ve znaleckém posudku č. R42400/14, a to zejména s přihlédnutím k nově získaným poznatkům z hlavního líčení konaného ve dnech 7. 9. 2020, 8. 9. 2020 a dalším níže v odůvodnění uvedeným podkladům.

Odpověď Znalce na otázku č. 1

Teoretické předpoklady

Nákladová metoda, res. nákladový přístup ocenění, je jedním ze tří základních přístupů ocenění majetku obecně. Jedná se o přístup:

- nákladový,
- výnosový,
- porovnávací.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Nákladový přístup a jeho jednotlivé aplikace (metody) není obecně považován za vhodný pro stanovení hodnoty majetku či služby na bázi tržních principů (až na výjimky), neboť primárně nevychází z cen majetku či služby realizovaných na trhu, resp. není výsledkem střetu nabídky a poptávky po oceňovaném majetku či službě.

Dílčí odpověď ad a)

Znění dílčí otázky

Uveďte, zda existuje možnost sbora zmiňovaného posouzení v rámci kategorie ceny obvyklé.

Odpověď

Kategorie ceny obvyklé je definována zákonem č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku jako „cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího ani vliv zvláštní obliby. Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumějí například stav tísně prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit. Osobními poměry se rozumějí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím. Zvláštní oblibou se rozumí zvláštní hodnota přikládána majetku nebo službě vyplývající z osobního vztahu k nim. Obvyklá cena vyjadřuje hodnotu věci a **určí se porovnáním.**“

Ze zákonné definice vyplývá, že cenu obvyklou lze určit pouze **přímým porovnáním z trhu** a to za předpokladu dostatečného množství informací o **realizovaných cenách** při:

- prodeji stejného či obdobného majetku či služby,
- prodeji v obvyklém obchodním styku,
- prodeji v tuzemsku,
- prodeji k datu ocenění.

Cena obvyklá je založena na aplikované matematice a jejího určení je schopen každý, kdo je dostatečně obeznámen se základní statistikou. V zásadě pro určení ceny obvyklé není třeba znalce ani odhadce, neboť obvyklou cenu lze jednoduše vyčíst z trhu. Ale toto lze pouze u aspoň relativně homogenního zboží s rozvinutým a konzistentním trhem. Každý průměrně inteligentní člověk ví (nebo si velmi snadno zjistí), jaká je cena obvyklá u zboží, jako je např. benzín, motorová nafta, rohlík, mléko či vejce.

Již ze zákonné definice lze dovést, že pro stanovení ceny obvyklé **nelze** použít nákladový přístup ani žádnou jeho aplikaci, tedy jakoukoli nákladovou metodu.

Dílčí závěr

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Nákladový přístup ani jakoukoli nákladovou metodu nelze nikdy použít pro stanovení ceny obvyklé.

Pro posouzení ceny obvyklé Jízdenek dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy nelze využít nákladový přístup ani žádnou nákladovou metodu.

Dílčí odpověď ad b)

Znění dílčí otázky

Uveďte, zda existuje možnost sbora zmiňovaného posouzení v rámci kategorie tržní hodnoty.

Odpověď

Kategorie tržní hodnoty je definována v mezinárodních oceňovacích standardech (International Valuation Standards – IVS) jako „*odhadnutá částka, za kterou by měl být majetek směněn k datu ocenění mezi dobrovolným prodávajícím a dobrovolným kupujícím při transakci mezi samostatnými a nezávislými partnery po náležitém marketingovém období, ve které by obě strany jednaly informovaně, rozumně a bez nátlaku*“.

Z definice a jejího rozboru vyplývá, že tržní hodnotu lze stanovit za těchto předpokladů:

- Nezávislá transakce
- Dobrovolný prodávající i kupující
- Po náležitém marketingu
- Informovanost obou stran
- Racionální jednání obou stran
- Bez nátlaku na obou stranách
- Nejvyšší a nejlepší využití majetku

Jde o odhad hodnoty jako nejpravděpodobnější ceny rozumně dostupné na trhu k datu ocenění v souladu s definicí tržní hodnoty. Je to nejlepší rozumně dostupná cena pro prodávajícího a nejvýhodnější rozumně dostupná cena pro kupujícího. Tento odhad především vylučuje odhad ceny zvýšené nebo snížené zvláštními faktory nebo okolnostmi, jako je atypické financování, prodej a dohoda o zpětném pronájmu, zvláštní hlediska nebo výhody poskytované někým, kdo je s prodejem spojen, nebo jakýkoli prvek zvláštní hodnoty (oblíby).

Stanovení tržní hodnoty předpokládá **existenci relevantního trhu**, na kterém se **daný majetek k datu ocenění běžně a aktivně obchoduje**. Tržní hodnota se snaží vyjádřit pohled „obecného“ tržního investora. Stanovení tržní hodnoty není jednoduché, a proto se tímto úkolem zabývají kvalifikovaní znalci a odhadci.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Při stanovení tržní hodnoty je primární zachování tržních principů, tj. je nutno vždy vycházet **z tržních dat**, tj. z dat fakticky dosahovaných na trhu k datu ocenění.

V případě porovnávacího přístupu jde o data **o realizovaných cenách** při prodeji stejného či velmi obdobného majetku k datu ocenění.

V případě výnosového přístupu jde o data **o výši realizovaných výnosů, většinou nájemného** při pronájmu stejného či velmi obdobného majetku k datu ocenění a dále o **tržních výších nákladů kapitálu, resp. požadované výnosnosti**, tj. yield, kapitalizační míra či diskontní míra.

V případě nákladového přístupu, který stanoví hodnotu na bázi nákladů nahrazení, tj. nákladů, které by musel kupující vynaložit na pořízení (vytvoření) majetku stejného či obdobného na trhu k datu ocenění. Jde tedy **o stanovení veškerých nákladů**, které by vznikly „**obecnému investorovi**“ v souvislosti s nahrazením oceňovaného majetku. Tyto náklady musí být stanoveny **na tržní bázi, tj. odvozeny z trhu**.

V případě, že nelze odvodit výši jednotlivých složek nákladů na tržních principech, tedy ve výši obvyklé, běžné, standardní, tj. běžně dosahované na trhu k datu ocenění, pak nelze tento přístup použít pro stanovení tržní hodnoty majetku.

V případě **posouzení tržní hodnoty Jízdenek** by bylo nutné stanovit jednotlivé složky nákladů na jejich tržní úrovni:

- Přímé náklady
 - Obvyklou výši nákladů na pořízení ceninového papíru se stejnými kvalitativními vlastnostmi a stejnou mírou ochrany jako papír od společnosti Neograph
 - Obvyklou výši nákladů na tisk Jízdenek ve stejné kvalitě a včetně shodných ochranných prvků jako v případě Jízdenek tištěných STC a dodávaných společností Neograph
- Nepřímé náklady
 - Náklady na dopravu, skladování a manipulaci
 - Odměny za odborné služby – např. grafický návrh, návrh ochranných prvků, jejich zpracování
 - Režijní náklady – koordinace a kooperace, výrobní režie, správní režie, odbytová režie
 - Ostatní náklady a poplatky – např. provize
 - Související daně
 - Případné náklady financování (úroky)
- Zisková marže

Vzhledem ke skutečnosti, že Jízdenky jsou v ČR k datu ocenění jedinečným produktem, bez možnosti přímého srovnání, jsou i některé dílčí nákladové položky jen velmi obtížně zjistitelné z trhu. Jedná se zejména o:

- Náklady na ceninový papír ve výši obvyklé, tedy za kolik je obecný investor schopen na trhu získat ceninový papír se stejnými kvalitativními vlastnostmi a stejnou mírou ochrany jako papír od společnosti Neograph

- *K tomu lze dospět pouze analýzou trhu, který v tomto případě je na úrovni evropského trhu výrobců ceninového papíru*
- *Bylo by nutné nechat zpracovat nabídky jednotlivých subjektů vyrábějících ceninový papír na výrobu a dodání ceninového papíru se stejnými kvalitativními vlastnostmi a stejnou mírou ochrany jako papír od společnosti Neograph za shodných dodacích podmínek*
- *Dále by bylo nutné tyto nabídky posoudit, zpracovat a vyvodit z nich „obvyklou“ vyšší nákladů na pořízení ceninového papíru*
- Náklady na tisk Jízdenek ve výši obvyklé, tedy za kolik je obecný investor schopen na trhu zajistit tisk ve stejné kvalitě a včetně shodných ochranných prvků jako v případě Jízdenek tištěných STC a dodávaných společnostmi Neograph
 - *K tomu lze dospět pouze analýzou trhu, který v tomto případě je na úrovni českého, popř. evropského trhu tiskáren s oprávněním k tisku cenin*
 - *Bylo by nutné nechat zpracovat nabídky jednotlivých subjektů zajišťujících tisk jízdenek, resp. cenin ve stejné kvalitě a včetně shodných ochranných prvků jako v případě Jízdenek tištěných STC za shodných dodacích podmínek*
 - *Dále by bylo nutné tyto nabídky posoudit, zpracovat a vyvodit z nich „obvyklou“ vyšší nákladů na zajištění a provedení tisku*
- Režijní náklady, které jsou jedinečné pro každý produkt a každou společnost,
- Náklady na provize, které jsou zcela subjektivní a závislé na vyhodnocení míry ekonomického a obchodního přínosu pro každou zakázku, produkt či společnost
- Zisková marže v obvyklé výši pro srovnatelné transakce, které jsou u jedinečného produktu jen těžko srovnatelné s marží obvyklou u běžných a standardních produktů, kde je výše marže dána rozdílem mezi cenou, kterou akceptuje trh (vliv konkurence) a vyšší skutečně vynaložených nákladů

Dílčí závěr

Lze obecně konstatovat, že nákladový přístup, resp. některou z nákladových metod, lze za určitých okolností použít pro stanovení tržní hodnoty. Pokud možno by však neměl být jediným použitým přístupem, ale jedním z použitých přístupů, které pak ve vzájemném kontextu umožní stanovit výslednou tržní hodnotu majetku.

Pro posouzení tržní hodnoty Jízdenek dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy lze využít nákladový přístup, resp. nákladovou metodu, pouze za předpokladu, že bude možné odvodit vyšší veškerých nákladových položek z tržních dat (včetně ziskové marže). Pokud možno by však neměl být jediným použitým přístupem, ale jedním z použitých přístupů, které pak ve vzájemném kontextu umožní stanovit výslednou tržní hodnotu Jízdenek.

Dílčí odpověď ad c)

Znění dílčí otázky

Uvedte, zda existuje možnost sbora zmiňovaného posouzení v rámci kategorie tzv. „fair value“.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Odpověď

Kategorie „Fair Value“, dnes již podle IVS od roku 2017 „Equitable Value“, neboli česky „**spravedlivá hodnota**“, je podle IVS definována jako „*částka, za kterou by aktivum mohlo být směřeno mezi informovanými a nezávislými stranami, které mají na transakci zájem*“ a současně „*jde o cenu, která je spravedlivá mezi dvěma konkrétními stranami při zohlednění všech výhod a nevýhod, které může každá strana z transakce mít*“.

Tržní hodnota ze své definice musí být neosobní a nestranná. Spravedlivá hodnota na rozdíl od tržní hodnoty může zohlednit například synergické efekty a přínosy dané transakce pro všechny zúčastněné strany. Spravedlivá hodnota může zohlednit veškerá specifika konkrétní transakce jako např.

- Sjednané dodací a platební podmínky dané transakce
- Výhody a nevýhody dané transakce pro obě strany
- Přínosy transakce pro obě strany a to nejen ekonomické a přímé, ale i další a nepřímé.

Při stanovení spravedlivé hodnoty lze obecně využít všechny tři běžně užívané přístupy, tedy i přístup nákladový a to v závislosti na charakteru oceňovaného majetku a specifických podmínkách transakce.

Obecně lze využít nákladový přístup a nákladové metody obdobně jako u tržní hodnoty, tj. tam kde jsou dostupná tržní data pro určení výše jednotlivých nákladových položek. S tím, že u spravedlivé hodnoty je nutné zvážit i další specifické faktory dané transakce a vyhodnotit jejich dopad na výši spravedlivé hodnoty. Stanovení spravedlivé hodnoty není jednoduché, a proto se tímto úkolem zabývají kvalifikovaní znalci a odhadci.

Stejně jako u tržní hodnoty je ve většině případů vhodné, aby byla spravedlivá hodnota stanovena na základě více přístupů, resp. aby nákladový přístup nebyl jediným přístupem, který vede ke stanovení hodnoty majetku. Jde o to, že nákladový přístup i když vychází z tržních dat o výši jednotlivých nákladových položek, nemusí vždy zaručeně vést k výši hodnoty, která by byla akceptována trhem, tedy bude odpovídat ceně na úrovni průniku nabídky a poptávky. Tato skutečnost by měla být ověřena nejlépe porovnávacím přístupem.

Existují však případy ocenění majetku, kdy je nákladový přístup jediným možným přístupem, neboť se jedná o jedinečný, specifický a nestandardní majetek, se kterým se běžně neobchoduje, neexistuje relevantní aktivní trh a ani není jeho primárním účelem nést výnos. Takový majetek lze ocenit pouze na bázi nákladového přístupu. V takovém případě je ovšem nutno o to více dbát na zachování tržních principů, tedy na stanovení jednotlivých nákladů na úrovni cen skutečně dosahovaných na trhu k datu ocenění. Tyto jednotlivé dílčí náklady by měly být uvažovány na obvyklé úrovni. Stejně tak stanovení ziskové marže by mělo vycházet z tržních dat.

V případě **posouzení spravedlivé hodnoty Jízdenek** dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy nákladovým přístupem je podstatné, zda lze na bázi tržních principů jednoznačně stanovit:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- Náklady na pořízení ceninového papíru ve výši obvyklé, tedy za kolik je obecný investor schopen na trhu získat ceninový papír se stejnými kvalitativními vlastnostmi a stejnou mírou ochrany jako papír od společnosti Neograph
- Náklady na tisk Jízdenek ve výši obvyklé, tedy za kolik je obecný investor schopen na trhu zajistit tisk ve stejné kvalitě a včetně shodných ochranných prvků jako v případě Jízdenek tištěných STC a dodávaných společnostmi Neograph
- Režijní náklady, které jsou jedinečné pro každý produkt a každou společnost,
- Náklady na provize, které jsou zcela subjektivní a závislé na vyhodnocení míry ekonomického a obchodního přínosu pro každou zakázku, produkt či společnost
- Ziskovou marži v obvyklé výši pro srovnatelné transakce, které jsou u jedinečného produktu jen těžko srovnatelné s marží obvyklou u běžných a standardních produktů, kde je výše marže dána rozdílem mezi cenou, kterou akceptuje trh (vliv konkurence) a výší skutečně vynaložených nákladů

Dále je nutné identifikovat a vyhodnotit podmínky transakce jako dodací či platební, veškeré ekonomické i jiné výhody a nevýhody obou stran Rámcové smlouvy z této transakce a přímé i nepřímé, krátkodobé či dlouhodobé. Následně posoudit jejich rovnováhu či nerovnováhu a konečný vliv na spravedlivou hodnotu.

Pro stanovení spravedlivé hodnoty majetku nemůže být základním a jediným zdrojem informací kalkulace ceny dodavatelem. Taková kalkulace je pouze vodítkem pro následné posouzení, zda jednotlivé dílčí nákladové položky uvedené v kalkulaci jsou ve výši obvyklé či nikoli. Toto však lze posoudit pouze na základě dat zjištěných z trhu.

Dílčí závěr

Lze obecně konstatovat, že nákladový přístup, resp. některou z nákladových metod, lze za určitých okolností použít pro stanovení spravedlivé hodnoty. Základním předpokladem je stanovení veškerých položek nákladů na základě tržních principů, tedy na základě dat zjištěných z trhu.

Výjimku tvoří zboží či služby, jejichž ceny jsou regulovány či věcně usměrňovány státem. V takovém případě lze vycházet z nákladů vynaložených přímo dodavatelem a posuzovat jejich účelnost a nezbytnost jejich vynaložení ve vztahu k ceně konečného produktu.

V ostatních případech je nutné stanovit náklady na tržní úrovni, nikoli vycházet ze skutečně vynaložených nákladů, neboť tyto mohou být ovlivněny případnou strategickou výhodou či nevýhodou konkrétního dodavatele, např.:

- díky svému know-how je dodavatel schopen při výrobě spotřebovat mnohem méně energie => náklady jsou nižší než obvyklé, tato výhoda by měla přinést užitek dodavateli ve formě vyššího zisku, nikoli objednateli ve formě nižší ceny

Celkové náklady - nízké	Zisk
Cena dosažitelná na trhu	

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- díky zastaralé technologii výroby má dodavatel mnohem vyšší náklady na spotřebu energie a na údržbu a opravy => náklady jsou vyšší než obvyklé, tato nevýhoda by měla zatížit dodavatele ve formě nižšího zisku, nikoli objednatele ve formě vyšší ceny

Celkové náklady - zvýšené	Zisk
Cena dosažitelná na trhu	

- Zatímco běžný průměrný dodavatel bez strategické výhody či nevýhody, by na trhu dosáhl stejné ceny, ale s obvyklými náklady a obvyklou mírou ziskem.

Celkové náklady - obvyklé	Zisk
Cena dosažitelná na trhu	

Pro posouzení spravedlivé hodnoty Jízdenek dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy lze využít nákladový přístup, resp. nákladovou metodu, pouze za předpokladu, že bude možné odvodit výši veškerých nákladových položek z tržních dat (včetně ziskové marže). Pokud možno by však nákladový přístup neměl být jediným použitým přístupem, ale jedním z použitých přístupů, které pak ve vzájemném kontextu umožní stanovit výslednou spravedlivou hodnotu Jízdenek.

Dílčí odpověď ad d)

Znění dílčí otázky

Vyjádřete se k rozdílu mezi pojmy cena obvyklá, tržní hodnota a tzv. „fair value“ a jejich relevanci ve vztahu ke zkoumání přiměřenosti ceny jedinečného produktu.

Odpověď

Pojmy cena obvyklá, tržní hodnota a tzv. „fair value“ vyjadřují různé kategorie hodnoty, které se liší:

- svou definicí a z ní plynoucích charakteristických předpokladů,
- specifiky z hlediska jejího stanovení,
- specifiky z hlediska jejího použití (účelu ocenění).

Cena obvyklá je jedinou kategorií hodnoty, kterou zná česká legislativa, a je definována v zákoně č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku. Z tohoto důvodu bývá velmi často vyžadována ze strany státní správy a samosprávy, soudy, PČR a právními zástupci. Podle stávajících zákonných a odborných metodických výkladů se určuje výhradně porovnáním jako statistické vyhodnocení nejčastěji se vyskytujícího prvku v dané množině skutečně realizovaných cen stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění s vyloučením mimořádných okolností trhu. Množina prvků je stanovena z historických cen za přiměřený časový úsek (prodeje již proběhly).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Specifické předpoklady ceny obvyklé

Cena obvyklou je možné stanovit pouze za těchto předpokladů:

- existuje relevantní, aktivní a konzistentní trh, nejlépe homogenního charakteru,
- tento trh existuje v tuzemsku,
- existuje dostatečné množství realizovaných prodejů na tomto trhu (počet případů malého rozmezí, ve kterém se nejčastěji vyskytuje stejná či skoro stejná cena),
- tyto prodeje proběhly v časovém úseku blízkém datu ocenění,
- tyto prodeje proběhly za obvyklých, běžných, standardních podmínek,
- jsou známy ceny těchto realizovaných obchodů,
- tyto realizované ceny nebyly ovlivněny:
 - faktory zvláštní oblíbenosti,
 - mimořádnými okolnostmi trhu,
 - osobními poměry stran transakce.

Pouze při splnění všech výše uvedených předpokladů se jedná o cenu obvyklou. Z výše uvedených předpokladů plyne, že existuje řada majetků a služeb, u nichž cenu obvyklou určit nelze.

Způsob stanovení ceny obvyklé

Cenu obvyklou lze určit pouze přímým porovnáním z realizovaných cen a to statistickým vyhodnocením. Jakýmkoli jiným způsobem cenu obvyklou určit nelze.

Způsob použití ceny obvyklé

Cenu obvyklou je nutné použít pro účely vymezené v zákoně o oceňování majetku, nebo pokud na tento zákon odkazují jiné zákonné normy. V ostatních případech není nezbytné oceňovat majetek cenou obvyklou a je vhodnější ocenění na úrovni tržní hodnoty.

Vhodnost použití ceny obvyklé pro jedinečný produkt

Cenu obvyklou **nelze použít** pro jedinečný produkt, neboť nejsou a nemohou být splněny specifické předpoklady dané definicí ceny obvyklé, ani nelze stanovit cenu jedinečného aktiva přímým porovnáním z trhu.

Tržní hodnota je definována IVS a bývá často mylně považována za synonymum k ceně obvyklé. Rozdíl tržní hodnoty oproti obvyklé ceně je v některých předpokladech daných definicí a zejména v možnostech jejího stanovení.

Rozdílnost předpokladů pro cenu obvyklou a tržní hodnotu zachycuje následující tabulka:

Předpoklad	Cena obvyklá	Tržní hodnota
Relevantní trh	Konzistentní a homogenní	Konzistentní a aspoň částečně homogenní
Vymezení trhu	Tuzemský trh	Bez omezení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Realizované prodeje	Dostatečný počet pro statistické šetření	Musí existovat - aktivní trh
Realizované ceny	Musí být známé či zjistitelné	Nemusí být známé či zjistitelné
	Vychází se pouze z historických cen	Odhad do budoucnosti
Obchodní styk	Musí být obvyklé podmínky	Nezávislá a dobrovolná transakce Racionálně jednající a informované strany
Ostatní podmínky		Dostatečný marketing Nejlepší a nejvyšší využití majetku
Vyloučení	Osobní poměry stran Mimořádné okolnosti trhu – tíseň, přírodní a jiné kalamity Faktory zvláštní obliby	Nátlak na některé ze stran
Způsob stanovení	Přímé porovnání z trhu - statistika	Porovnávací přístup Výnosový přístup Nákladový přístup

Způsob stanovení tržní hodnoty

Tržní hodnotu lze stanovit, na rozdíl od obvyklé ceny, na základě všech tří základních oceňovacích přístupů a to vždy za dodržení tržních principů, tedy použití relevantních dat odvozených z trhu.

Způsob použití tržní hodnoty

Tržní hodnotu je vhodné použít pro účely, kdy je třeba provést neosobní, nestranné ocenění majetku z pohledu nezávislých stran transakce, resp. pohledu „obecného investora“. Tržní hodnota vyjadřuje očekávanou rovnovážnou cenu, výhodnou jak pro prodávajícího, tak i pro kupujícího, kdy mají obě strany dostatek informací a jednají racionálně a bez nátlaku. Tržní hodnota vyjadřuje nejpravděpodobnější cenu dosažitelnou na trhu k datu ocenění.

Vhodnost použití tržní hodnoty pro jedinečný produkt

Tržní hodnotu **lze použít** pro jedinečný produkt, ale **omezeně a pouze za určitých podmínek**. Omezení použití tržní hodnoty pro ocenění jedinečného produktu jsou následující:

- musí existovat trh – tedy nabídka a zejména poptávka po jedinečném produktu
- musí být známé veškeré specifické vlastnosti jedinečného produktu ve srovnání s produktem běžným, nejbližším ve funkčním využití jedinečnému produktu
- musí být kvantifikovatelné dopady specifických vlastností na hodnotu
- musí být proveden náležitý marketing

Spravedlivá hodnota je definována IVS (původně označována jako Fair Value, dnes jako Equitable Value) jako částka, za kterou by majetek mohl být směněn mezi informovanými a nezávislými stranami, které mají na transakci zájem“ a současně „jde o cenu, která je spravedlivá mezi dvěma konkrétními stranami při zohlednění všech výhod a nevýhod, které může každá strana z transakce mít“. Spravedlivá hodnota je založena na tržních principech, ale není synonymem k tržní hodnotě, je to širší pojem. Na rozdíl od tržní hodnoty může zohledňovat

specifika dané transakce mezi dvěma konkrétními subjekty. Tržní hodnota musí být neosobní a nestranná. Spravedlivá hodnota může zohlednit například synergické efekty a přínosy dané transakce pro všechny zúčastněné strany. Jsou situace, kdy bude spravedlivá hodnota odpovídat tržní hodnotě a kdy nikoli.

Způsob stanovení spravedlivé hodnoty

Spravedlivou hodnotu lze stanovit, stejně jako tržní hodnotu a na rozdíl od obvyklé ceny, na základě všech tří základních oceňovacích přístupů, a to vždy za dodržení tržních principů, tedy použití relevantních dat odvozených z trhu.

Způsob použití spravedlivé hodnoty

Spravedlivou hodnotu je vhodné použít pro účely, kdy je třeba provést posouzení konkrétní transakce mezi konkrétními subjekty. Zde již není pohled „obecného investora“, ale konkrétní transakce mezi dvěma konkrétními subjekty a s konkrétními sjednanými podmínkami (které se mohou lišit od běžných). Spravedlivá hodnota je založena na tržních principech, ale zohledňuje veškeré výhody a nevýhody obou smluvních stran.

Vhodnost použití spravedlivé hodnoty pro jedinečný produkt

Spravedlivou hodnotu je **vhodné použít** pro jedinečný produkt, ale i pro běžný produkt obchodovaný za jedinečných a specifických podmínek. Spravedlivou hodnotu je vhodné použít vždy, kdy je třeba ocenění provést na tržních principech, ale nejsou splněny podmínky pro použití ceny obvyklé nebo tržní hodnoty.

Díličí závěr

Jednotlivé díličí odpovědi shrnuje následující tabulka:

Kategorie hodnoty	Specifika	Způsob stanovení	Využití	Vhodnost pro jedinečný produkt
Cena obvyklá	<ul style="list-style-type: none"> • Konzistentní a homogenní trh • Aktivní trh • Pouze tuzemský trh • Dostatečné množství realizovaných prodejů • Známé realizované ceny • Obvyklý obchodní styk 	Přímé porovnání z trhu - statistika	Stanoveno zákonem	Nelze stanovit
Tržní hodnota	<ul style="list-style-type: none"> • Konzistentní a aspoň částečně homogenní trh • Aktivní trh • Nezávislá transakce • Dobrovolná transakce • Dostatečný marketing • Nejvyšší a nejlepší využití majetku 	Porovnávací přístup Výnosový přístup Nákladový přístup	Neosobní, nestranné rovnovážné ocenění z pohledu „obecného“ investora	Ano, omezeně a pouze za určitých podmínek
Spravedlivá hodnota	<ul style="list-style-type: none"> • Zachování tržních principů • Lze zohlednit specifika konkrétní transakce • Zohledňuje výhody nevýhody transakce pro obě strany 	Porovnávací přístup Výnosový přístup Nákladový přístup	Pro posouzení konkrétní transakce	Ano

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Dílčí odpověď ad e)

Znění dílčí otázky

Vyjádřete se k možnostem posouzení specifikovaného pod bodem 1) tohoto opatření vzhledem k podkladům, které byly vyjmenovány v čl. 6.2, bod 2. znaleckého posudku č. R42400/14, respektive k možnostem takového posouzení za předpokladu, pokud by se nepodařilo tyto podklady opatřit v plném rozsahu uvedeném ve znaleckém posudku č. R42400/14, a to zejména s přihlédnutím k nově získaným poznatkům z hlavního líčení konaného ve dnech 7. 9. 2020, 8. 9. 2020 a dalším níže v odůvodnění uvedeným podkladům.

Odpověď

Znalec pro snazší orientaci uvádí citaci ze závěru Posudku (*kurzívou*), kde modrou barvou¹¹ vyznačuje, zda těmito podklady pro zpracování tohoto posudku disponuje či nikoli:

2. Z dostupných podkladů **nelze jednoznačně určit ani fair value** (oprávněnou / spravedlivou Cenu). Pro jednoznačné závěry o oprávněnosti Ceny uvedené ve Smlouvě a hrazené společností Neograph by Znalec musel disponovat následujícími podklady:
 - *k provedení analýzy smluvního vztahu DPP na dodávku Jízdenek (zejména z hlediska Ceny) před posuzovaným vztahem se společností Neograph (tj. se společností Schwarz Druck GmbH & Co KG) a po ukončení posuzovaného vztahu se společností Neograph až do současnosti (tj. se společností STC), Znalec z údajů předaných soudem disponuje podklady pro analýzu vztahu mezi DPP a Schwarz Druck, tj. před platností Rámcové smlouvy, nikoli však údaji po skončení její platnosti, s výjimkou jedné objednávky STC ze dne 15. 11. 2011*
 - *k provedení analýzy cen dodávek jízdenek v dopravních podnicích jiných velkých měst na území ČR včetně zohlednění všech specifik (úroveň ochrany, použitých ochranných prvků, objemů zakázek, dob zadání zakázek, apod.), Znalec již pro zpracování Posudku oslovil řadu dopravních podniků krajských měst v ČR se žádostí o odpovědi na otázky týkající dodávky jízdních dokladů. Nicméně tyto údaje nebyly dostatečné pro provedení srovnávací analýzy, zejména s ohledem na úroveň ochrany jízdních dokladů.*
 - *specifikace jednotlivých použitých ochranných prvků a analýza dopadu jejich použití na celkovou cenu jízdenek, Není k dispozici*
 - *k provedení analýzy hospodaření společnosti Neograph (tržby, náklady, subdodávky, zisk) ve vztahu k předmětné zakázce (dodávky Jízdenek pro DPP), Pouze částečně, jen údaje z účetních závěrek společnost Neograph ze sbírky listin, dále určitý „rozpad“ ceny Jízdenek na jednotlivé dílčí části, resp. na jednotlivé „účastníky“ transakce (mailová korespondence)*
 - *nabídky na obdobné jízdenky pro MHD (porovnatelné s Jízdenkami DPP z hlediska použitých ochranných prvků) od jiných subjektů (než Neograph). Není k dispozici*

Z výše uvedeného plyne, že Znalec ani k datu zpracování tohoto posudku nedisponuje dostatečnými podklady pro provedení všech nezbytných analýz vedoucích k jednoznačnému stanovení spravedlivé hodnoty. **Stanovení spravedlivé hodnoty jen na základě nákladového přístupu**, bez dalších souvisejících analýz, **nepovažuje Znalec za vhodné ani správné**. Pouze na základě úplných podkladů, na základě všech nezbytných analýz a ze vzájemného kontextu

¹¹ srovnaj originál znaleckého posudku

všech skutečností, může Znalec jednoznačně dospět ke spravedlivé hodnotě Jízdenek ve vztahu k Rámcové smlouvě.

Navíc ani podklady pro použití nákladového přístupu nejsou dostatečné, neboť Znalec má k dispozici pouze údaje z mailové korespondence, která obsahovala určitý „rozpad“ ceny na jednotlivé „účastníky“ Zakázky, ale nikoli položkovou cenovou kalkulaci, ze které by mohl Znalec vycházet.

Obecně by **cenová kalkulace** měla obsahovat:

- Přímé náklady v členění
 - Přímý materiál (vstupní materiál)
 - Přímé mzdy (mzdy pracovníků přímo se podílejících na výrobě produktu)
 - Ostatní přímé náklady (pomocný materiál, obaly, ochranné pomůcky)
 - Výrobní režie (pronájem či odpisy strojů, opravy a údržba strojů, spotřeba energie pro výrobu, pojištění, úklid)
- Náklady nepřímé v členění
 - Správní režie (pronájem či odpisy nemovitostí, energie, kancelářské vybavení a zařízení, internet, telefony, SW, zdravotní a sociální pojištění, nepřímé mzdy, poštovné, poplatky, PHM, náklady spojené s financováním, apod.
 - Odbytové náklady (expedice, reklama a marketing)
 - Provize
- Zisk

Každou výše uvedenou položku nákladů lze rozdělit na variabilní (závislé na vyráběném množství) a fixní (nezávislé na množství). Výjimku tvoří položky přímý materiál a přímé mzdy, které jsou svým charakterem pouze variabilní. Rozdělení nákladů na fixní a variabilní je pro cenovou kalkulaci klíčové.

Informace takového charakteru (pro jednoznačné sestavení kalkulace ceny Jízdenek) **nemá Znalec k dispozici.**

Cenovou kalkulaci však lze dospět **k minimální ceně**, za kterou má pro prodávajícího vůbec smysl produkt vyrábět a dodávat na trh. V tržní ekonomice však **není přímá souvislost mezi vyšší nákladů a vyšší dosažitelné ceny na trhu** (s výjimkou regulovaných či věcně usměrňovaných cen). Cenové kalkulace si každá firma provádí (nebo by měla provádět) pro své interní potřeby, resp. pro obchodní rozhodování, za kolik je schopna daný produkt vyrobit, tedy **jaké náklady musí vynaložit** na jeho výrobu a uvedení na trh a za jakou cenu bude schopna daná produkt na trhu prodat, tedy **jakou cenu může na trhu dosáhnout**. Podle velikosti rozdílu mezi těmito dvěma částkami, který **je nazýván ziskem**, se firma rozhoduje, zda bude výroba a prodej daného produktu efektivní. Rozhodnutí, za jakou cenu bude firma svůj produkt na trhu prodávat, je strategické podnikatelské rozhodnutí a označuje se pojmem „**cenová politika**“.

Ekonomika v ČR je ekonomikou tržní. Tržní ekonomika je taková ekonomika, kde **jsou ceny určovány pomocí nabídky a poptávky na trhu**, a zboží se obchoduje za cenu, se kterou souhlasí obě strany.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Cenotvorba je obecně považována za nejnáročnější část marketingové strategie, neboť je velmi obtížné odhadnout, jak budou zákazníci a konkurenti stanovenou cenu vnímat. Cenová rozhodnutí přitom přímo ovlivňují tržní výkonnost každé firmy a její rentabilitu. Správně stanovená cena je nejefektivnější způsob, jak firma může maximalizovat svůj zisk, na čemž závisí úspěch každého podniku. Optimální cena může přispívat k růstu zisku někdy významněji než růst obrátu.

Otázka č. 2

Znění otázky č. 2

Vyjádřete se k možnostem využití porovnávací metody ve vztahu k dodávkám jízdnic dokladů na základě Rámcové smlouvy mezi DPP a společností Neograph, a to ve znění jejích dodatků 1 až 3 (dodavatel), a na základě Rámcové smlouvy o dílo na zajištění dodávek jízdnic dokladů ze dne 7. 2. 2008 uzavřené mezi společností Neograph a STC (subdodavatel), a to nejméně za období do uzavření Dodatku č. 1 ze dne 1. 12. 2008, ve znění tohoto dodatku a prováděcích smluv, případně uveďte důvody, proč tuto metodu nelze použít.

Odpověď Znalce na otázku č. 2

Porovnání cen Jízdenek mezi společností Neograph a společností DPP na základě Rámcové smlouvy a cen tisku Jízdenek mezi STC a společností Neograph **nelze použít pro stanovení spravedlivé ceny porovnávacím přístupem**, neboť jde o cenu na úrovni dodavatele DPP (společnost Neograph) a subdodavatele (STC).

Vztah mezi cenou na úrovni dodavatele a cenou na úrovni subdodavatele je obdobný jako vztah mezi maloobchodní cenou a velkoobchodní cenou naprosto stejného zboží.

Velkoobchodní cena je logicky nižší než cena maloobchodní, ale není dosažitelná pro každého odběratele z důvodu odlišných podmínek prodeje (např. živnostenský list, registrace, minimální odebrané množství), případně je nutné na její dosažení vynaložit dodatečné náklady (např. náklady na vlastní dopravu, skladování, registrační a jiné poplatky).

V posuzovaném případě byla společnost **Neograph smluvní stranou společnosti DPP**, které byla zadána Zakázka a která **byla smluvně odpovědná za řádné plnění této Zakázky**, tedy komplexně za celý proces přípravy, výroby a dodání Jízdenek, přestože část výroby (tisk Jízdenek) zajišťovala formou subdodávky STC. To znamená, že společnost Neograph nesla vůči společnosti DPP odpovědnost i za část Zakázky realizovanou STC (a to jak z hlediska termínů dodání, kvality produktu a dalších podmínek nastavených Rámcovou smlouvou). V Rámcové

smlouvě jsou sjednány pro případy porušení řádného plnění ze strany společnosti Neograph určité sankce a pokuty.

STC byla v tomto případě **subdodavatelem**, který byl **odpovědný vůči společnosti Neograph**, jako svému objednateli, ale pouze **za část zakázky, kterou přímo realizovala**, tj. za tisk Jízdenek. V Rámcové smlouvě STC jsou též sjednány pro případy porušení řádného plnění ze strany STC určité sankce a pokuty.

V případě porušení smluvních podmínek Rámcové smlouvy vůči společnosti DPP, není pro uplatnění sankcí proti společnosti Neograph podstatné, zda k porušení podmínek došlo na straně společnosti Neograph nebo STC jako subdodavatele. Sankce budou vždy uplatněny vůči společnosti Neograph. Společnost Neograph jako dodavatel nese vyšší rizika, než nese STC jako subdodavatel. Vyšší riziko znamená podle základní ekonomické teorie i vyšší zisk.

Nelze v žádném případě automaticky **předpokládat**, že pokud STC jako subdodavatel dodávala Jízdenky společností Neograph za **cenu 0,18 Kč/ks** (v případě řádné objednávky Jízdenek tištěných formou rotačního tisku), pak by tato cena mohla být dosažena společností DPP **v přímém obchodním vztahu s STC**. Tento předpoklad je zcela mylný a neslučitelný s fungováním standardních tržních mechanismů.

Pokud by STC měla vstoupit do pozice dodavatele, pravděpodobně by v rámci své „cenové politiky“ zohlednila i skutečnost, že bude plně odpovědná za komplexní realizaci Zakázky, nikoli pouze za svou část realizace, ale i za své subdodavatele. V tomto případě by byl v roli subdodavatele výrobce papíru, tedy společnost Neograph nebo jiný subjekt. Stejně tak nelze předpokládat, že by společnost Neograph automaticky přijala roli subdodavatele a byla schopná a ochotná dodávat STC papír za ceny, které byly dosaženy v posuzovaném modelu. Mohla by nastat i situace, kdy by STC byla nucena hledat jiného výrobce či dodavatele papíru, neboť by se se společností Neograph nedohodla na podmínkách spolupráce. Odlišný výrobce či dodavatel papíru by pravděpodobně mohl nabídnout odlišné podmínky dodávek papíru, které by mohly ovlivnit STC nabídnutou cenu Jízdenek. Navíc by se STC pravděpodobně zvýšily náklady spojené s řízením celé Zakázky. To vše by mohlo mít vliv na konečnou nabídnutou cenu Jízdenky od STC.

Všechny výše uvedené skutečnosti, včetně nabízené ceny a způsobu její tvorby, jsou **strategickým podnikatelským rozhodnutím jednotlivých zúčastněných subjektů, činěným z jejich svobodné vůle a dobrovolně, které nemůže nikdo předvídat, ovlivnit nebo snad vynutit**. Jediným kontrolním mechanismem je trh, vztah poptávky a nabídky na trhu a vliv konkurence.

Je běžné, že subjekty na trhu učiní i chybná strategická rozhodnutí ohledně ceny a její tvorby, která mohou vést například k:

- Nadhodnocení ceny, která je pak příliš vysoká ve vztahu ke konkurenci, kdy není akceptována trhem, což pak znamená, že se produkty neprodávají nebo ve velmi malém množství a prodej není rentabilní

- Podhodnocení ceny, která je pak příliš nízká ve vztahu k vlastním nákladům, kdy není realizován žádný nebo velmi malý zisk, což pak znamená, že se produkty sice prodávají, ale přesto prodej není rentabilní

V případě zakázkové výroby, nabídkového řízení či výběrového řízení, kde je osloveno více soutěžitelů, je velmi těžké správně či vhodně stanovit cenu, kdy je třeba sledovat řadu faktorů:

- Aby cena pokryla náklady a přinesla zisk
- Aby výše zisku odpovídala rizikům plynoucím z realizace zakázky
- Aby výše zisku zajistila maximální možnou rentabilitu
- Aby cena odpovídala ostatním podmínkám transakce (platební a dodací podmínky)
- Aby cena odpovídala kvalitě nabízeného zboží či služby
- Aby cena byla pro zájemce atraktivní ve vztahu k ostatním nabídkám (jejichž cena není předem známa)
- Aby cena byla natolik pro zájemce atraktivní, že bude považována za vítěznou

V mnoha případech však nelze splnit všechny výše uvedené faktory najednou a podnikatelský subjekt se musí rozhodnout, které faktory upřednostní a které upozadí. Často nastává i situace, kdy podnikatelský subjekt, pokud chce získat zakázku a uspět ve výběrovém řízení, musí minimalizovat výši svého zisku či nabídnout cenu pod výši svých nákladů. Takový krok však činí pouze za předpokladu, že krátkodobá ztráta může v budoucnu přinést jednorázový/krátkodobý/dlouhodobý zisk. Například v podobě dlouhodobé spolupráce, kdy „pilotní zakázka“ s velmi nízkou cenou pomůže získat dlouhodobý kontrakt, nebo v podobě získání zajímavé reference pro vstup na další cílové trhy.

Otázka č. 3

Znění otázky č. 3

V případě kladné odpovědi na otázku pod bodem 2) proveďte porovnání cen jednotlivých dodávaných cestovních dokladů. Není-li možné takto porovnat všechny dodávané jízdní doklady, proveďte porovnání pouze u těch z nich, které tento postup umožňují. Obdobně, není-li možné porovnat ceny dodavatelů Neograph a STC za celou dobu dodávek jízdních dokladů pro DPP, proveďte porovnání alespoň v období, které toto porovnání umožňuje.

Odpověď Znalce na otázku č. 3

I přes negativní odpověď na otázku č. 2, provedl Znalec pro názornost následující porovnání. Z věcného hlediska je možné přímé porovnání pouze za rok 2008, kdy STC nakupovala papír od společnosti Neograph na bázi standardního dodavatelského vztahu. V ostatních obdobích již byl papír do STC společností Neograph zdarma zapůjčován ke zpracování. Z tohoto důvodu tedy v letech 2009 - 2011 nejsou ceny na úrovni STC již srovnatelné s cenou na úrovni společnosti Neograph.

Následující tabulka shrnuje porovnání cen na úrovni společnosti Neograph (tedy ceny hrazené společností DPP) a cen na úrovni STC (tedy ceny hrazené společností Neograph za subdodávku) a to pro rok 2008. Ceny na úrovni společnosti Neograph vycházejí z přílohy 1c k Rámcové smlouvě a ceny STC vycházejí z Prováděcí smlouvy na výrobu a dodání jízdenek MHD DPP ze dne 7. 2. 2008 mezi společnostmi Neograph a STC.

typ dodávky	Emise 2008	typ objednávky	dodací lhůty	Ceny Neograph		Ceny STC	Rozdíl absolutní /Kč/		Rozdíl relativní /%/	
				cena v Kč/ks bez DPH		cena v Kč/ks bez DPH	bez HLG	s HLG	bez HLG	s HLG
				bez HLG	s HLG	DPH	bez HLG	s HLG	bez HLG	s HLG
Jízdenky rotační tisk	JMHD9, JMHD13, JMHD18, JMHD26	řádná, dotisk	6 týdnů	0,37		0,18	0,19		51,35%	
Jízdenky archový tisk	JMHD17, JMHD30, JMHD50, JMHD100, JMHD330, JMHD500	řádná, dotisk	6 týdnů	1,09	1,39	0,68	0,41	0,71	37,61%	51,08%
Jízdenky rotační tisk	JMHD9, JMHD13, JMHD18, JMHD26	dotisk	4 týdny	2,95		2,03	0,92		31,19%	
Jízdenky archový tisk	JMHD17, JMHD30, JMHD50, JMHD100, JMHD330, JMHD500	dotisk	4 týdny	2,48	2,78	2,53	-0,05	0,25	-2,02%	8,99%
Jízdenky rotační tisk	JMHD9, JMHD13, JMHD18, JMHD26	dotisk	3 týdny	2,95		2,03	0,92		31,19%	
Jízdenky archový tisk	JMHD17, JMHD30, JMHD50, JMHD100, JMHD330, JMHD500	dotisk	3 týdny	2,48	2,78	2,53	-0,05	0,25	-2,02%	8,99%

Společnost Neograph nabízela společnosti DPP v případě archového tisku dvě varianty, a to s hologramem a bez něho. Tyto varianty se lišily cenou. STC však tyto dvě varianty nerozlišovala.

Z výše uvedené tabulky plyne, že:

- Jízdenky tištěné formou **rotačního** tisku při běžné dodací lhůtě **6 týdnů** – cena na úrovni společnosti Neograph převyšuje cenu na úrovni STC o **0,19 Kč**, což odpovídá podílu 51,35% z ceny Jízdenky
- Jízdenky tištěné formou **archového** tisku při běžné dodací lhůtě **6 týdnů** – cena na úrovni společnosti Neograph převyšuje cenu na úrovni STC o **0,41 až 0,71 Kč**, což odpovídá podílu 37,61% až 51,08% z ceny Jízdenky
- Jízdenky tištěné formou **rotačního** tisku při dotisku a dodací lhůtě **4, popř. 3 týdny** – cena na úrovni společnosti Neograph převyšuje cenu na úrovni STC o **0,92 Kč**, což odpovídá podílu 31,19% z ceny Jízdenky
- Jízdenky tištěné formou **archového** tisku při dotisku a dodací lhůtě **4, popř. 3 týdny** – cena na úrovni společnosti Neograph ne/převyšuje cenu na úrovni STC o **-0,05 až 0,25 Kč**, což odpovídá podílu -2,02% až 8,99% z ceny Jízdenky

Lze konstatovat, že rozdíl mezi cenou na úrovni společnosti Neograph a cenou na úrovni STC je nutné chápat jako **obchodní marži** společnosti Neograph, ze které **je nutno pokrýt režijní náklady Zakázky a zisk**.

Otázka č. 4

Znění otázky č. 4

Na základě dodaných podkladů proveďte analýzu struktury ceny jízdních dokladů při zohlednění jednotlivých nákladů vynaložených při výrobě jízdních dokladů s přihlédnutím k veškerým režijním nákladům a přiměřené míře zisku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- a) Objasněte obsah pojmu „režijní náklady“ a specifikujte, kterými položkami byly režijní náklady tvořeny v předmětné zakázce na tisk jízdnic dokladů dodávaných společností Neograph.

Odpověď Znalce na otázku č. 4

Ze Znalci dostupných podkladů nevyplývá konkrétní struktura ani výše jednotlivých položek nákladů (přímých ani režijních) vynaložených při výrobě Jízdenek, s výjimkou:

- Výše nákladů společnosti Neograph na subdodávku STC - tisk Jízdenek.
- Výše nákladů společnosti Neograph na subdodávku společnosti Cokeville – Provize za zprostředkování.
- Odvozeně z ostatních údajů pak celková výše vlastních nákladů společnosti Neograph na výrobu papíru.

Jiné údaje o nákladech nemá Znalec k dispozici.

Následující tabulka zachycuje strukturu ceny Jízdenky s ohledem na všechny dostupné informace o nákladech.

typ dodávky		specifikace	úroveň DPP		úroveň Neograph						
			Hrazená cena	Přijatá cena	Náklady na tisk	Náklady na Provizi	Odměna za Zakázku	Tržby za papír	Náklady na výrobu	Zisk z papíru	Čistý příjem ze Zakázky
			Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Jízdenky	rotační tisk	JMHD 9, JMHD 13, JMHD 18, JMHD 26	0,370	0,370	0,180	0,170	0,020	0,083	0,044	0,039	0,059
Jízdenky	archový tisk	JMHD 17, JMHD 30, JMHD 50, JMHD 100, JMHD 330, JMHD 500	1,090	1,090	0,680	0,170	0,240	0,083	0,044	0,039	0,279
			1,390	1,390	0,680	0,170	0,540	0,083	0,044	0,039	0,579

Z tabulky je zřejmé, že společnost Neograph z ceny, kterou inkasovala od společnosti DPP (sloupec 5) musela uhradit:

- Cenu subdodávky STC za tisk Jízdenek (sloupec 6) ve výši:
 - 0,18 Kč/ks v případě rotačního tisku
 - 0,68 Kč/ks v případě archového tisku
- Cenu subdodávky společnosti Cokeville za zprostředkování Zakázky (sloupec 7) ve výši:
 - 0,17 Kč/ks v případě rotačního tisku
 - 0,17 Kč/ks v případě archového tisku

Celková odměna společnosti Neograph za realizaci Zakázky (sloupec 8), která by měla pokrýt režijní náklady Zakázky a zisk společnosti Neograph činila:

- 0,02 Kč/ks v případě rotačního tisku
- 0,24/0,54 Kč/ks v případě archového tisku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Společnost Neograph však byla současně dodavatelem papíru na realizaci zakázky STC, tj. realizovala další výnosy a náklady spojené s výrobou a dodáním papíru do STC (čerpáno z informací uvedených v mailové zprávě ze dne 14.4. 2008, podrobněji viz Otázka č. 9):

- Společnost Neograph realizovala tržby z prodeje papíru STC (sloupec 9) ve výši 0,083 Kč/ks Jízdenky
- Společnost Neograph vynaložila vlastní náklady na výrobu papíru (sloupec 10) ve výši 0,044 Kč/ks Jízdenky
- Společnost Neograph realizovala zisk z výroby a prodeje papíru (sloupec 11) ve výši 0,039 Kč/ks Jízdenky

Tento **zisk z prodeje papíru však souvisí z realizací Zakázky pouze nepřímo**, neboť tuto část zisku by společnost Neograph realizovala i v případě, kdy by nebyla dodavatelem Jízdenek pro společnost DPP, ale pouze subdodavatelem papíru pro jakýkoli jiný subjekt, který by byl přímým dodavatelem Jízdenek do společnosti DPP.

Strukturu ceny za výrobu a dodání Jízdenek lze rozdělit takto:

- Náklady výrobní, tj. cena na úrovni STC
- Náklady režijní, a odbytové, tj.
 - výše Provize a
 - výše vlastních režijních nákladů na úrovni společnosti Neograph
- Zisk

Výše Provize je nákladovou položkou z pohledu:

- Zákona o účetnictví, neboť v účetnictví je nákladem každý výdaj účetní jednotky související s jejím podnikáním
- Zákona o daních z příjmů, neboť daňově uznatelným nákladem je každý výdaj vynaložený poplatníkem na dosažení, **zajištění** a udržení příjmů, což Provize je, neboť tento výdaj **zajistil** společnosti Neograph příjmy ze Zakázky

Přestože je Provize nákladovou položkou, je její vyplacení a její konkrétní výše závislá na výši dosažitelné ziskové marže každého produktu, služby či zakázky. To znamená, že na rozdíl od nákladů spojených s výrobou, které musí být každopádně nezbytně vynaloženy, aby produkt mohl fyzicky vzniknout, je provize, stejně jako jiné marketingové a odbytové náklady, nákladem nezbytným k zajištění prodeje produktu.

Aby subjekt mohl realizovat výnosy, musí vynaložit náklady:

- Na výrobu produktu, včetně všech režijních souvisejících s výrobou
- Na prodej produktu, včetně všech režijních souvisejících s prodejem

Oba druhy výše uvedených nákladů jsou pro podnikatelský subjekt stejně důležité a jejich konkrétní výše a vzájemný poměr je individuální s ohledem na:

- typ produktu
 - zbytný x nezbytný,
 - existuje substitut x neexistuje substitut

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- na trhu zavedený x zcela nový
- běžné vlastnosti x výjimečné, nové vlastnosti
- zakázková výroba x sériová výroba
- apod.
- způsob prodeje, resp. volba distribučních kanálů
 - prodej prostřednictvím vlastní distribuční sítě
 - prodej prostřednictvím distribuční sítě jiného subjektu sítě
 - prodej prostřednictvím obchodních zástupců
 - prodej maloobchodní
 - prodej velkoobchodní
 - prodej on-line
 - zakázkový prodej
 - apod.
- způsob potřebného marketingu ve vztahu ke kombinaci výše uvedených faktorů, tj. typ produktu x způsob prodeje

V případě Jízdenek byla Provize nákladem nezbytným pro zajištění Zakázky, tj. bez vynaložení tohoto nákladu by se pravděpodobně Zakázka ve společnosti Neograph nerealizovala a společnost Neograph by nemohla realizovat žádné výnosy ze Zakázky.

Výše provize je však vždy závislá na těchto faktorech:

- konkrétní přínos zprostředkovatele a jeho služeb pro zakázku – individuální a subjektivní posouzení z pohledu každého podnikatelského subjektu
- výše dosažitelné ziskové marže daného produktu, služby či Zakázky – vytváří rozpětí pro možnou výši provize

Lze konstatovat, že výše provize s maximální pravděpodobností bude ležet v intervalu 0% - 100% ze ziskové marže produktu, tj. z rozdílu mezi dosažitelnou cenou produktu na trhu a veškerými ostatními náklady mimo provize.

Cena produktu dosažitelná na trhu	
Celkové náklady výrobce mimo provizi	Ziskové rozpětí prostor pro provizi

V zásadě lze konstatovat, že provize, ač je obecně vnímána jako náklad a také se v souladu se zákony ČR tak uplatňuje, je vlastně podílem třetí osoby (zprostředkovatele) na dosažitelném zisku z prodeje produktu, na jehož umístění na trh se aktivně podílela.

Provize obsažená v ceně Jízdenek, v každém případě snižovala zisk společnosti Neograph, ale nemusela zvyšovat cenu Jízdenek.

Zisk společnosti Neograph ze Zakázky je rozdílem mezi cenou Jízdenky a veškerými náklady, které společnost Neograph v souvislosti se Zakázkou vynaložila. Ze Znalci dostupných podkladů nevyplývá struktura ani výše režijních nákladů spojených s realizací Zakázky, tj. **nelze jednoznačně stanovit konkrétní výši zisku na úrovni společnosti Neograph.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Dílčí odpověď ad a)

Znění dílčí otázky

- a) Objasněte obsah pojmu „režijní náklady“ a specifikujte, kterými položkami byly režijní náklady tvořeny v předmětné zakázce na tisk jízdních dokladů dodávaných společnostmi Neograph

Odpověď na dílčí otázku

Režijní náklady obecně představují náklady, jejichž spotřeba není (a ani nemůže být) normována (standardizována) ve vztahu k jednotce produkce. Režijní náklady jsou tedy ty přímé i nepřímé náklady, které není možné výlučně přiřadit jedné jediné jednotce předmětu kalkulace.

Režijní náklady lze rozdělit na:

- výrobní režii: společné režijní náklady, které vznikají ve výrobním středisku
- správní režii: společné režijní náklady, které vznikají ve správě podniku
- zásobovací režii: společné režijní náklady spojené se zásobováním podniku a skladováním materiálu
- odbytovou režii: společné režijní náklady spojené s prodejem a skladováním výrobku

Znalec předpokládá, že v případě Zakázky byly v rámci nákladů na výrobu papíru zahrnuty již položky:

- výrobní režie,
- zásobovací režie
- a část správní režie vztahující se k výrobě papíru.

To znamená, že z Odměny za Zakázku společnosti Neograph by měly být ještě uhrazeny tyto režijní náklady:

- správní režie související s realizací Zakázky, zejména s jejím zajištěním, přípravou, koordinací, komunikací a řízením
- odbytové režie, jejíž součástí je Provize a další případné odbytové náklady

Jak vyplynulo z přechozího vyjádření Znalce, tak z dostupných podkladů **není zřejmá struktura ani výše těchto režijních nákladů na straně společnosti Neograph.**

Otázka č. 5

Znění otázky č. 5

Na základě odpovědi na otázky pod body 3) a 4) tohoto opatření se vyjádřete k přiměřenosti ceny jízdních dokladů dodávaných DPP společnostmi Neograph na základě Rámcové smlouvy mezi těmito dvěma společnostmi v rámci kategorie hodnoty „cena obvyklá“, „tržní cena“ a tzv. „fair value“.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Odpověď Znalce na otázku č. 5

Ekonomika v ČR je ekonomikou tržní. Tržní ekonomika je taková ekonomika, kde **jsou ceny určovány pomocí nabídky a poptávky na trhu**, a zboží se obchoduje za cenu, se kterou souhlasí obě strany. V tržní ekonomice však **není přímá souvislost mezi výší nákladů a výší dosažitelné ceny na trhu** (s výjimkou regulovaných či věcně usměrňovaných cen, což není případ Jízdenek).

Cena Jízdenek přímo nesouvisí, resp. nemusí souviset, s konkrétní výší nákladů vynaložených na výrobu a prodej Jízdenek. Cena Jízdenek není žádnou zákonnou normou ČR upravena, regulována nebo věcně usměrňována, a proto je stanovována na základě nabídky a poptávky, resp. v případě zakázkové výroby pak dohodovou dvou stran – objednatele, tj. společnosti DPP a dodavatele, tj. společnost Neograph.

Pro stanovení ceny Jízdenek, kterou společnost Neograph nabídla společnosti DPP v případě Rámcové smlouvy, je podstatná struktura ceny Jízdenky provedená v předcházející kapitole pouze nepřímou, tj. pro vyhodnocení efektivity a rentability Zakázky. Cena Jízdenek byla společností Neograph patrně stanovena na základě její „cenové politiky“. To znamená, že společnost Neograph musela při stanovení ceny Jízdenek vzít v úvahu zejména očekávání společnosti DPP ohledně ceny Jízdenek, kvalitu Jízdenek zejména s ohledem na stupeň jejich ochrany proti padělání ve srovnání s dosud dodávanými jízdenkami, dodací a platební podmínky, apod.

Ohledně posouzení přiměřenosti ceny Jízdenek podle Rámcové smlouvy, lze konstatovat:

- Nelze posoudit přiměřenost ceny Jízdenek ve vztahu k **ceně obvyklé**, neboť cenu obvyklou Jízdenek nelze stanovit (viz odpověď na otázku č. 1 a) kapitola 4.1.3.2).
- Nelze posoudit přiměřenost ceny Jízdenek ve vztahu k **tržní hodnotě**, neboť cenu tržní hodnotu Jízdenek nelze stanovit s ohledem na nedostupnost nezbytných podkladů (viz odpověď na otázku č. 1 b) kapitola 4.1.3.3)
- Nelze posoudit přiměřenost ceny Jízdenek ve vztahu ke **spravedlivé hodnotě**, neboť cenu spravedlivou hodnotu Jízdenek nelze jednoznačně stanovit s ohledem na nedostupnost nezbytných podkladů (viz odpověď na otázku č. 1 c) kapitola 4.1.3.4)

I přes výše uvedený závěr ohledně spravedlivé hodnoty provede Znalec jednu dílčí analýzu, která by mohla vést k ověření přiměřenosti ceny Jízdenek. Jedná se o analýzu cen Jízdenek dodávaných společností DPP v letech 2004 – 2008 společností Schwarz Druck. Znalec si je vědom určitých nedostatků tohoto porovnání, neboť tato cena je:

- Nepochopitelná z hlediska časového – to se pokusí Znalec v následujícím výpočtu napravit
- Nepochopitelná z hlediska věcného – zejména s ohledem na vyšší míru zajištění proti padělání (počet kvalitativních ochranných prvků) u Jízdenek dodávaných společností Neograph oproti Jízdenkám společnosti Schwarz Druck.

Společnost Schwarz Druck dodávala Jízdenky pro společnost DPP v období před uzavřením Rámcové smlouvy a to na základě Smlouvy Schwarz Druck, která byla uzavřena mezi společnostmi

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

DPP jako kupujícím a společností Schwarz Druck jako prodávajícím dne 22. 10. 2004. V rámci této smlouvy byla sjednána cena za Jízdenky takto:

- cena pro Jízdenku **jednotlivou jízdu** byla sjednána:
 - Při běžném objednacím množství (115 mil. ks) ve výši 0,295 Kč
 - Při podlimitním objednacím množství (12 mil. ks) ve výši 0,432 Kč
- cena pro Jízdenku **časovou krátkodobou** byla sjednána:
 - Při běžném objednacím množství (405 tis. ks) ve výši 0,983 Kč
 - Při podlimitním objednacím množství (150 tis. ks) ve výši 5,376 Kč

Následuje tabulka, která zachycuje následující skutečnosti:

- Cenu Jízdenek podle smlouvy Schwarz Druck
- Úpravu o cenový růst v ČR měřeným mírou inflace – od roku 2004 do konce roku 2007
- Výši ceny podle smlouvy Schwarz Druck upravenou o míru inflace
- cenu Jízdenky podle Rámcové smlouvy
- navýšení ceny podle Rámcové smlouvy oproti upravené ceně vycházející ze Smlouvy Schwarz Druck v CÚ 2008

Položka	Cena v Kč/ks	inflační koeficient CÚ 2008	Upravená cena pro rok 2008	cena dle Rámcové smlouvy		navýšení	
cena Jízdenky pro jednotlivou jízdu	0,295	1,104	0,326	0,370		13,63%	
cena časové Jízdenky	0,983	1,104	1,085	1,090	1,390	0,46%	28,11%

Z tabulky plyne, že cena Jízdenek podle Rámcové smlouvy:

- pro jednotlivou jízdu **převyšovala** cenu Jízdenky dodávané společností Schwarz Druck pro úpravě na CÚ 2008 o **13,63%**, což vzhledem k vyššímu zajištění proti padělání nepovažuje Znalec za nepřiměřené
- pro časové Jízdenky **převyšovala** cenu Jízdenky dodávané společností Schwarz Druck pro úpravě na CÚ 2008 o **0,46 % až 28,11%** (podle varianty s/bez hologramem), tj. **v průměru 14,28 %**, což vzhledem k vyššímu zajištění proti padělání nepovažuje Znalec za nepřiměřené

Na základě porovnání s cenou předchozího dodavatele společnosti Schwarz Druck, **nelze cenu Jízdenky na základě Rámcové smlouvy považovat za nepřiměřenou.**

Tento závěr je Znalcem činěn pouze na základě jedné dílčí analýzy, bez kontextu ostatních analýz uvedených v odpovědi na otázku č. 1 c) kapitola 4.1.3.4. a Znalec tuto dílčí analýzu nepovažuje za stanovení spravedlivé hodnoty Jízdenek.

Otázka č. 6

Znění otázky č. 6

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Vyjádřete se k tomu, zda a případně nakolik může být pro určení „fair value“ nové jízdenky významné i to, v jakém rozsahu se jejím prostřednictvím podařilo zabránit případnému ušlému zisku DPP spojenému s paděláním dříve používaných jízdních dokladů.

Odpověď Znalce na otázku č. 6

Při stanovení spravedlivé hodnoty se promítají do hodnoty veškeré výhody a nevýhody obou stran transakce a stejně tak i veškeré přínosy pro obě strany. To znamená, že i skutečnost, že se společnosti DPP podařilo zabránit případnému ušlému zisku spojenému s paděláním dříve používaných jízdních dokladů má svou míru vlivu na výši spravedlivé hodnoty.

Výši dopadu do spravedlivé hodnoty však přímo nelze odvozovat od výše případného ušlého zisku, ale spíše od zvýšení míry ochrany Jízdenek proti paděláním (vyšší počet a kvalita ochranných prvků).

Nicméně při posouzení přiměřenosti ceny lze vymezit míru přínosu Jízdenky s vyšší ochranou vyčíslením škody, resp. ušlého zisku. Při posouzení přiměřenosti ceny by v žádném případě nemělo **zvýšení ceny Jízdenky** (viz předcházející kapitola) **přesáhnout výši** kalkulovaného ročního **ušlého zisku vztaženého na jednu vyrobenou a dodanou Jízdenku**.

Otázka č. 7

Znění otázky č. 7

Vyjádřete se k tomu, zda a případně nakolik může ovlivnit úvahy o „fair value“ i časová tíseň na straně odběratele.

Odpověď Znalce na otázku č. 7

Časová tíseň na straně odběratele je jedním z řady faktorů, které ovlivňují, resp. mohou ovlivnit, výslednou cenu produktu či služby. Každý se jistě setkal se situací, kdy za vyřízení zakázky v expresním termínu je požadován určitý příplatek.

Výše takového příplatku je závislá na řadě faktorů, které ovlivňují stranu nabídky, ale i stranu poptávky např.:

- Na rozdíl mezi běžnou dodací lhůtou a **požadovanou „expresní“ dodací lhůtou** => čím větší tento rozdíl bude, tedy čím kratší požadovaná dodací lhůta, tím vyšší požadovaný „expresní“ příplatek
- Na aktuálním **vytížení kapacit dodavatele**, který je zavázán z jiných již nasmlouvaných zakázek => čím vyšší aktuální vytížení kapacit, tím vyšší požadovaný „expresní“ příplatek
- Na výši **dodatečných přímých nákladů** vzniklých dodavateli v důsledku realizace zakázky v „expresním“ termínu (zvýšené náklady na mzdy v důsledku přesčasů, vyšší cena

za „expresní“ nákup materiálu, přenastavení strojů, apod.) => čím vyšší náklady, tím vyšší požadovaný „expresní“ příplatek

- Na výši **dotatečných nepřímých nákladů** vzniklých dodavateli v důsledku realizace zakázky v „expresním“ termínu (různé sankce a poplatky z nesplněných termínů jiných zakázek, které v důsledku realizace zakázky v „expresním“ termínu budou „odsunuty“) => čím vyšší náklady, tím vyšší požadovaný „expresní“ příplatek
- Na dostupnosti **alternativy pro odběratele**, tedy na konkurenci dodavatelů a jejich schopnosti plnit zakázku v požadovaném „expresním“ termínu a jimi nabízených podmínkách => čím větší konkurence, tím může odběratel dosáhnout nižšího „expresního“ příplatku
- Na riziku **negativních následků pro odběratele** v důsledku nedodání zakázky včas, tedy na konkrétních finančních i nefinančních dopadech pro odběratele => čím větší riziko negativních dopadů, tím vyšší „expresní“ příplatek bude odběratel ochoten zaplatit
- A dalších specifických faktorech každého dodavatele, popř. odběratele

Obecně lze konstatovat, že **výše takového „expresního“ příplatku** se v závislosti na výše uvedených faktorech **může pohybovat od 0% do 100% z běžné ceny** (při běžných dodacích podmínkách). Pokud Znalec hovoří o „expresním“ příplatku je tím myšleno navýšení běžné ceny (viz následující obrázek).

Běžná cena	Expresní příplatek
Cena s expresním příplatkem	

Pokud jde o **stanovení spravedlivé hodnoty**, pak časová tíseň na straně odběratele je faktorem, který je odlišný od běžných podmínek a tedy musí být při stanovení spravedlivé hodnoty zohledněn.

Pro konkrétní zohlednění případné časové tísně v posuzovaném vztahu pro dodávku Jízdenek by však Znalec musel znát veškeré výše identifikované faktory na straně společnosti Neograph jako dodavatele i na straně společnosti DPP jako odběratele, aby mohl vyhodnotit jejich reálný dopad na spravedlivou hodnotu.

Otázka č. 8

Znění otázky č. 8

Uveďte, zda lze z podkladů předložených spolu s tímto opatřením zjistit, zda DPP byly známy informace o výrobních nákladech na straně STC a společnosti Neograph. Uveďte, jaké byly možnosti a způsoby zjištění těchto informací ze strany DPP v předemtné době, a zda tyto informace byly DPP skutečně známy. Vyjádřete se k tomu, zda lze sdělování výrobních nákladů dodavatele odběrateli považovat za postup v dané době obvyklý.

Odpověď Znalce na otázku č. 8

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Znalec otázku a svou odpověď na tuto otázku rozdělí na 4 samostatné části:

- a) zda lze z podkladů předložených spolu s tímto opatřením zjistit, zda DPP byly známy informace o výrobních nákladech na straně STC a společnosti Neograph?
- b) jaké byly možnosti a způsoby zjištění těchto informací ze strany DPP v předmětné době?
- c) zda tyto informace byly DPP skutečně známy?
- d) zda lze sdělování výrobních nákladů dodavatele odběrateli považovat za postup v dané době obvyklý?

Dílčí odpověď ad a)

Znění dílčí otázky:

- 1) zda lze z podkladů předložených spolu s tímto opatřením zjistit, zda DPP byly známy informace o výrobních nákladech na straně STC a společnosti Neograph?

Odpověď Znalce:

K této části otázky se Znalec necítí být oprávněnou osobou. Znalec má posuzovat pouze ekonomické otázky, neboť v oboru ekonomika je odborníkem s oprávněním ke znalecké činnosti.

Dle názoru Znalce je odpověď na tuto otázku předmětem dokazování a posouzení soudu.

Znalec by se rád vyjádřil pouze obecně k nepřesnostem položené otázky, které jsou dle jeho názoru podstatné pro jednoznačnou odpověď:

- není zřejmé, k jakému období se otázka vztahuje, zda:
 - k období před uzavřením Rámcové smlouvy
 - k období trvání smluvního vztahu založeného Rámcovou smlouvou
 - k období po ukončení smluvního vztahu založeného Rámcovou smlouvou
- není zřejmé, co je myšleno pojmem výrobní náklady, zda:
 - **výše cen** účtovaných společnostmi Neograph a STC za jejich část plnění na výrobě a dodání Jízdenek (tj. náklady každé společnosti + zisk)
 - **výše celkových nákladů** (tedy bez zisku) vynaložených společnostmi Neograph a STC za jejich část plnění na výrobě a dodání Jízdenek
 - **výše jednotlivých nákladů** (cenová kalkulace - položková) vynaložených společnostmi Neograph a STC za jejich část plnění na výrobě a dodání Jízdenek
- není zřejmé, co znamená „informace byly známy DPP“, zda:
 - tyto informace měla k dispozici „**jakákoli osoba**“ ze společnosti DPP
 - tyto informace měla k dispozici „**osoba na řídicí pozici**“ ze společnosti DPP
 - tyto informace měla k dispozici „**osoba oprávněná rozhodovat**“ za společnost DPP
 - popř. jinak

Z dostupných informací, zejména z:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- 1) **mailové korespondence**, vyplývají pouze tyto skutečnosti:
 - rozpad ceny Jízdenek na jednotlivé zúčastněné subjekty – společnost Neograph, STC a LOBBY
 - žádné konkrétní náklady nejsou specifikovány ani na úrovni společnosti Neograph ani STC
 - komunikace obsahující výše uvedené informace byla vedena již v době trvání Rámcové smlouvy
 - komunikace obsahující výše uvedené informace byla vedena interně v rámci společnosti Neograph, popř. se zaměstnanci STC, s výjimkou následujících osob:
 - **Jan Valtr**, jan.valtr@email.cz, který figuruje jako odesílatel ve zprávách před uzavřením Rámcové smlouvy, které však neobsahovaly informace o cenách či nákladech Zakázky, ale obsahovaly informaci o předchozích dodavatelích Jízdenek (společnost Schwarz Druck a STC)
 - **JUDr. Ing. Martin Kohout**, který figuruje jako příjemce zprávy ze 17. 11. 2011 od odesílatele Valdimíra Sitty, která obsahuje přeposlanou zprávu ze dne 23. 10. 2011, která obsahovala interní komunikaci zástupců společnosti Neograph ohledně Provize u Zakázky
 - **Mikš Petr**, který byl příjemce zprávy ze dne 25. 5. 2007 od odesílatele Vladimíra Sitty, která však informace o cenách či nákladech společnosti Neograph či STC neobsahovala
- 2) Ze **smluvní dokumentace** mezi společnostmi DPP a společnostmi Neograph vyplývají pouze konečné sjednané ceny, tj: ceny sjednané za jednotlivé typy Jízdenek při různých typech objednávek, ale nikoli náklady společnosti Neograph nebo STC

Dílčí odpověď ad b)

Znění dílčí otázky:

- b) jaké byly možnosti a způsoby zjištění těchto informací ze strany DPP v předmětné době?

Odpověď Znalce:

K této části otázky se Znalec necítí být oprávněnou osobou. Znalec má posuzovat pouze ekonomické otázky, neboť v oboru ekonomika je odborníkem s oprávněním ke znalecké činnosti.

Tato otázka dle názoru Znalce není otázkou z oboru ekonomika, nicméně v obecné úrovni Znalec odpoví.

Informace o nákladech na výrobu jakéhokoli produktu se může třetí osoba dozvědět **pouze od konkrétního výrobce**. Jiným způsobem nikoli (pokud vyloučíme neetické či nelegální úniky informací).

Pokud Znalec hovoří o výrobních nákladech, pak tím myslí výši veškerých nákladů spojených s realizací konkrétní zakázky, a to jak v souhrnné výši nebo položkově tak, že při znalosti ceny produktu lze jednoduše zjistit výši zisku výrobce rozdílem těchto dvou částek.

Cena produktu	
Celkové náklady výrobce	Zisk

Každý výrobce má výrobní náklady odlišné s ohledem na:

- strukturu a stav jeho strojního vybavení ve vztahu k jeho technickým parametrům, stáří, opotřebení a optimalizaci výrobního procesu
- náročnosti výroby na spotřebu materiálu a energií ve vztahu k efektivitě výrobního procesu
- náročnosti výroby na mzdy ve vztahu ke kvalifikaci pracovních sil a způsobu jejich hodnocení
- ceny nakupovaného materiálu ve vztahu k jeho dodavatelským vztahům
- ceny nakupovaných subdodávek ve vztahu k jeho dodavatelským vztahům
- odlišnou výrobní, správní a odbytovou režii
- vlastní know-how či goodwill ve vztahu k případné vyšší efektivitě procesu výroby a řízení společnosti
- a další

Veškeré výše uvedené faktory však považují společnosti za své **obchodní tajemství** a třetím stranám je nesdělují, pokud k tomu nejsou nuceni, např.:

- ze strany finančního úřadu při případné kontrole
- ze strany policie v případě vyšetřování trestné činnosti
- ze strany státních institucí v případě různých správních řízení – např. žádosti o dotace
- a další

Tedy sdělení těchto informací nelze očekávat ze strany výrobce dobrovolně.

Dílčí odpověď ad c)

Znění dílčí otázky:

- c) zda tyto informace byly DPP skutečně známy?

Odpověď Znalce:

K této části otázky se Znalec necítí být oprávněnou osobou. Znalec má posuzovat pouze ekonomické otázky, neboť v oboru ekonomika je odborníkem s oprávněním ke znalecké činnosti.

Dle názoru Znalce je odpověď na tuto otázku předmětem dokazování a posouzení soudu.

Dílčí odpověď ad d)

Znění dílčí otázky:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- d) zda lze sdělování výrobních nákladů dodavatele odběrateli považovat za postup v dané době obvyklý?

Odpověď Znalce:

Znalec v zásadě již odpověděl v dílčí odpovědi ad b).

Informace o výši výrobních nákladů je předmětem **obchodního tajemství**, stejně tak jako výše realizovaného zisku z konkrétní zakázky.

Obchodní tajemství jsou veškeré konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí s obchodním závodem a jejichž vlastníky ve smyslu § 504 občanského zákoníku zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení. V předmětné době bylo obchodní tajemství téměř shodně definováno v obchodním zákoníku v § 7.

Porušení obchodního tajemství je jedním ze způsobů nekalé soutěže podle § 2985 občanského zákoníku, spočívá v neoprávněném sdělení, zpřístupnění nebo využití obchodního tajemství, které bylo jednatelovi svěřeno nebo o němž se dozvěděl jiným způsobem. Ten, jehož obchodní tajemství bylo porušeno, se pak může domáhat odstranění závadného stavu a především přiměřeného zadostiučinění, náhrady škody a vydání bezdůvodného obohacení.

Například Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve svém rozhodnutí č.j. ÚOHS-R277/2011/VZ-6491/2012/310/JRa ze dne 15. května 2012 zaujal následující stanovisko:

„Podrobná kalkulace cenové nabídky, stejně jako např. technické řešení nabídek jednotlivých uchazečů, jsou součástí obchodního tajemství.“

Pokud výrobce považuje výši nákladů, či cenovou kalkulaci, za součást svého obchodního tajemství, pak není ochoten tuto informaci sdělovat třetím stranám, tedy ani odběrateli svých produktů či služeb.

V běžném obchodním styku nebylo a v dané době a stále **není obvyklé sdělovat odběrateli výši nákladů na výrobu** produktu, neboť tato informace spadá od obchodního tajemství každé společnosti.

Otázka č. 9

Znění otázky č. 9

Jak vysokou částku přijaly společnosti Neograph, společnost Cokeville Assets Inc. a STC z jednoho kusu jízdenky v případě řádné objednávky v roce 2008 dle údajů uvedených v příslušné smluvní dokumentaci, tj. dle Přílohy 1c Rámcové smlouvy mezi DPP a společností Neograph,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

a.s., Rámcové smlouvy o dílo na zajištění dodávek jízdních dokladů mezi společnostmi Neograph, a.s. a společností Státní tiskárna cenin, s. p. ze dne 7. 2. 2008 a prováděcích smluv k této smlouvě č. 77/2008 a 214/2008, a dle Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb mezi společnostmi Neograph, a.s. a společností Cokeville Assets Inc. ze dne 10. 8. 2007, a to

- a) jízdenky tištěné metodou rotačního tisku (JMHD 9, JMHD 13, JMHD 18, JMHD 26);
- b) jízdenky tištěné v arších (JMHD 17, JMHD 30, JMHD 50, JMHD 100, JMHD 330, JMHD 500)?

Odpověď Znalce na otázku č. 9

Znalec provedl porovnání všech dostupných informací o cenách a nákladech ve vztahu k Jízdenkám v roce 2008, které jednoznačně vyplynuly z dostupných podkladů.

Výsledkem tohoto porovnání jsou následující tabulky:

typ dodávky		specifikace	úroveň DPP	úroveň Neograph							
			Hrazená cena	Přijatá cena	Náklady na tisk	Náklady na Provizi	Odměna za Zakázku	Tržby za papír	Náklady na výrobu	Zisk z papíru	Čistý příjem ze Zakázky
			Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Jízdenky	rotační tisk	JMHD 9, JMHD 13, JMHD 18, JMHD 26	0,370	0,370	0,180	0,170	0,020	0,083	0,044	0,039	0,059
Jízdenky	archový tisk	JMHD 17, JMHD 30, JMHD 50, JMHD 100, JMHD 330, JMHD 500	1,090	1,090	0,680	0,170	0,240	0,083	0,044	0,039	0,279
			1,390	1,390	0,680	0,170	0,540	0,083	0,044	0,039	0,579

Tato tabulka zachycuje rozpad ceny a nákladů na úrovni společnosti Neograph:

- Úvodní modré sloupce 1 až 3 definují způsob tisku a typ Jízdenek; v případě archového tisku byly v Rámcové smlouvě sjednány dvě varianty:
 - Bez hologramu - uvedeno v prvním řádku
 - S hologramem – uvedeno v druhém řádku
- Sloupec 4 označený „úroveň DPP – Hrazená cena“ obsahuje údaje cenách hrazených společností DPP za dodávku Jízdenek, tj. o sjednaných cenách za Jízdenky podle Přílohy 1c Rámcové smlouvy mezi společnostmi DPP a společností Neograph platné pro rok 2008 v případě řádné objednávky
- Zeleně označené sloupce zachycují rozpad ceny a nákladů na **úrovni společnosti Neograph**:
 - Sloupec 5 označený „Přijatá cena“ odpovídá předchozímu sloupci a jde sjednanou cenu podle Přílohy 1c Rámcové smlouvy mezi společností DPP a společností Neograph platné pro rok 2008 v případě řádné objednávky; toto jsou částky bez DPH, které společnost Neograph **přijala (+)** od společnosti DPP za výrobu a dodání 1 ks Jízdenek
 - Sloupec 6 označený „Náklady na tisk“ obsahuje údaje o nákladové položce společnosti Neograph, které **hradila (-)** STC za tisk Jízdenek; tato částka odpovídá sjednané ceně v Rámcové smlouvě STC, resp. v Prováděcí smlouvě ze dne 7. 2. 2008; částka je bez DPH; ceny za archový tisk nejsou rozlišeny pro variantu bez/s hologramem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- Sloupec 7 označený „**Náklady na Provizi**“ obsahuje údaje o nákladové položce společnosti Neograph, kterou **hradila (-)** společnosti Cokeville na základě Zprostředkovatelské smlouvy za 1 ks Jízdenek
- Sloupec 8 označený „**Odměna za Zakázku**“ obsahuje údaje o výši části ceny Jízdenky, která byla odměnou společnosti Neograph za realizaci Zakázky a jedná se o rozdíl sloupců $5 - 6 - 7 = 8$, tj. celkové přijaté ceny za Jízdenku snížené o náklady na tisk uhrazené STC a náklady na Provizi uhrazenou společností Cokeville.
- Sloupec 9 označený „**Tržby za papír**“ obsahuje údaje o ceně papíru účtované a **přijaté (+)** společností Neograph jako dodavatelem papíru STC; tato částka byla stanovena z údajů uvedených v mailové korespondenci ve výši 100 Kč/kg a jednotková cena byla odvozena z celkového množství a počtu Jízdenek (viz tabulka):

Položka	Jednotka	Hodnota	Jednotková cena	
Cena papíru do STC	Kč/kg	100,00	0,083	Kč/ks
Zisk z papíru	Kč/kg	47,00	0,039	Kč/ks
Náklady na výrobu	Kč	53,00	0,044	Kč/ks
Množství papíru	kg	33 000,00		
Počet Jízdenek	ks	39 700 000,00		
Množství papíru na 1 Jízdenku	kg	0,0008312		

- Sloupec 10 označený „**Náklady na výrobu**“ obsahuje údaje o výši nákladů na výrobu papíru, které musela společnost Neograph **vynaložit (-)**; tato částka byla stanovena z údajů uvedených v mailové korespondenci ve výši 53 Kč/kg (rozdíl uvedené ceny a zisku) a jednotková cena byla odvozena z celkového množství a počtu Jízdenek (viz tabulka výše)
- Sloupec 11 označený „**Zisk z papíru**“ obsahuje údaje o výši zisku společnosti Neograph z prodeje papíru do STC v rámci Zakázky, který je dán rozdílem sloupců $9 - 10 = 11$; tj. ceny přijaté z prodeje papíru STC snížené vlastní náklady na výrobu papíru.
- Sloupec 12 označený „**Čistý příjem ze Zakázky**“ obsahuje údaje o výši celkového zisku společnosti Neograph ze zakázky, tj. z výroby a dodání Jízdenek společností DPP; který je dán součtem sloupců $8 + 11 = 12$; tj. ceny přijaté z prodeje papíru STC snížené vlastní náklady na výrobu papíru.

typ dodávky		specifikace	úroveň DPP	úroveň STC			úroveň Cokeville
			Hrazená cena Kč/ks	Přijátá cena Kč/ks	Náklady na papír Kč/ks	Odměna za tisk Kč/ks	Přijátá výše Provize Kč/ks
1	2	3	4	5	6	7	8
Jízdenky	rotační tisk	JMHD 9, JMHD 13, JMHD 18, JMHD 26	0,370	0,180	0,083	0,097	0,170
Jízdenky	archový tisk	JMHD 17, JMHD 30, JMHD 50, JMHD 100, JMHD 330, JMHD 500	1,090	0,680	0,083	0,597	0,170
			1,390	0,680	0,083	0,597	

Tato tabulka zachycuje rozpad ceny a nákladů na úrovni STC a společnosti Cokeville jako subdodavatelů:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- Úvodní modré sloupce 1 až 3 definují způsob tisku a typ Jízdenek; v případě archového tisku byly v Rámcové smlouvě sjednány dvě varianty:
 - Bez hologramu - uvedeno v prvním řádku
 - S hologramem – uvedeno v druhém řádku
- Sloupec 4 označený „**úroveň DPP – Hrazená cena**“ obsahuje údaje cenách hrazených společností DPP za dodávku Jízdenek, tj. o sjednaných cenách za Jízdenky podle Přílohy 1c Rámcové smlouvy mezi společnostmi DPP a společností Neograph platné pro rok 2008 v případě řádné objednávky
- Oranžově označené sloupce zachycují rozpad ceny a nákladů na **úrovni STC**:
 - Sloupec 5 označený „**Přijátá cena**“ odpovídá sloupci 6 v předchozí tabulce a jde sjednanou cenu podle za tisk Jízdenek; tato částka odpovídá sjednané ceně v Rámcové smlouvě STC, resp. v Prováděcí smlouvě ze dne 7. 2. 2008; částka je bez DPH; jde o částky, které STC **přijala (+)** od společnosti Neograph za výrobu a dodání 1 ks Jízdenek
 - Sloupec 6 označený „**Náklady na papír**“ obsahuje údaje o ceně papíru **hrazené (-)** STC společností Neograph jako dodavatelem papíru STC; tato částka byla stanovena z údajů uvedených v mailové korespondenci ve výši 100 Kč/kg a jednotková cena byla odvozena z celkového množství a počtu Jízdenek (viz tabulka):
 - Sloupec 7 označený „**Odměna za tisk**“ obsahuje údaje o výši části ceny Jízdenky, která byla odměnou STC za tisk Jízdenek a jedná se o rozdíl sloupců $5 - 6 = 7$, tj. celkové přijaté ceny STC za Jízdenku snížené o náklady na nákup papíru.
- Fialově označený sloupec 8 „**Přijátá výše Provize**“ obsahuje údaje o výši Provize, kterou společnost Cokeville **přijala (+)** od společnosti Neograph za 1 ks Jízdenek na základě zprostředkovatelské smlouvy.

Z výše uvedených tabulek plyne, že

- Společnost **Neograph** v rámci Zakázky jako dodavatel Jízdenek společnosti DPP **přijala (+)**:
 - Od společnosti DPP částku odpovídající sjednané ceně Jízdenek, tedy
 - **0,37 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **1,09 /1,39 Kč/ks** v případě archového tisku
 - Od STC částku odpovídající sjednané ceně papíru na realizaci Zakázky,
 - **0,083 Kč/ks** za předpokladu, že jsou platné údaje o ceně papíru uvedené v mailové zprávě ze dne 14. 4. 2008
 - Celkem tedy přijala částku rovnající se součtu výše uvedených, tedy
 - **0,453 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **1,173 /1,473 Kč/ks** v případě archového tisku
- Společnost **Neograph** však v rámci Zakázky musela z této částky uhradit a tedy **vydat (-)**:
 - Cenu subdodávky STC odpovídající ceně sjednané za tisk Jízdenek v Rámcové smlouvě STC
 - **0,18 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,68 Kč/ks** v případě archového tisku
 - Cenu subdodávky Cokeville odpovídající výši Provize sjednané v rámci zprostředkovatelské smlouvy
 - **0,17 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,17 Kč/ks** v případě archového tisku
 - Vlastní náklady na výrobu papíru

- **0,044 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,044 Kč/ks** v případě archového tisku
- Celkem tedy vydala částku rovnající se součtu výše uvedených, tedy
 - **0,394 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,894 Kč/ks** v případě archového tisku
- Společnost **Neograph** v rámci Zakázky realizovala **čistý příjem** (příjmy/výnosy – výdaje/náklady), který slouží k pokrytí veškerých režijních nákladů společnosti Neograph souvisejících se Zakázkou a k realizaci zisku:
 - **0,059 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,279/0,579 Kč/ks** v případě archového tisku
- **STC** v rámci Zakázky jako subdodavatel tisku Jízdenek **přijala (+)**:
 - Od společnosti Neograph částku odpovídající sjednané ceně tisku Jízdenek podle Rámcové smlouvy STC, tedy
 - **0,18 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,68 Kč/ks** v případě archového tisku
- **STC** však v rámci Zakázky musela z této částky uhradit a tedy **vydat (-)**:
 - společnosti Neograph částku odpovídající sjednané ceně papíru na realizaci Zakázky,
 - **0,083 Kč/ks** za předpokladu, že jsou platné údaje o ceně papíru uvedené v mailové zprávě ze dne 14. 4. 2008
- **STC** v rámci Zakázky realizovala **čistý příjem** (příjmy/výnosy – výdaje/náklady), který slouží k pokrytí veškerých nákladů STC souvisejících se Zakázkou a k realizaci zisku:
 - **0,097 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,597 Kč/ks** v případě archového tisku
- Společnost **Cokeville** v rámci Zakázky realizovala **příjem (+)**, který slouží k pokrytí veškerých nákladů společnosti Cokeville souvisejících se Zakázkou a k realizaci zisku:
 - **0,17 Kč/ks** v případě rotačního tisku
 - **0,17 Kč/ks** v případě archového tisku

Porovnání výše čistých příjmů na úrovni jednotlivých společností zachycuje následující tabulka:

typ dodávky		specifikace	úroveň DPP		Neograph						STC		Cokeville	
			Hrazená cena	Odměna za Zakázku	Zisk z papíru		Čistý příjem		Čistý příjem		Čistý příjem			
1	2	3	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	Kč/ks	
Jízdenky	rotační tisk	JMHD 9, JMHD 13, JMHD 18, JMHD 26	0,370	100,00%	0,020	5,41%	0,039	10,56%	0,059	15,96%	0,097	26,18%	0,170	45,95%
Jízdenky	archový tisk	JMHD 17, JMHD 30, JMHD 50, JMHD 100, JMHD 330, JMHD 500	1,090	100,00%	0,240	22,02%	0,039	3,58%	0,279	25,60%	0,597	54,76%	0,170	15,60%
			1,390	100,00%	0,540	38,85%	0,039	2,81%	0,894	64,32%	0,597	42,94%	0,170	12,23%
Jízdenky	archový tisk	JPID	1,148	100,00%	0,588	51,22%	0,039	3,40%	0,604	52,62%	0,307	26,73%	0,170	14,81%
			1,464	100,00%	0,904	61,75%	0,039	2,67%	0,604	41,26%	0,307	20,96%	0,170	11,61%

Tabulka kromě absolutní výše čistého příjmu uvádí i podíl čistého příjmu každé společnosti na ceně Jízdenky. Suma čistého příjmu společnosti Neograph, STC a společnosti Cokeville nečiní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

100%, neboť čistý příjem společnosti Neograph je již snížen o známou výši nákladů na výrobu papíru.

Z čistého příjmu ze Zakázky musí každá společnost ještě uhradit své vlastní náklady související s realizací Zakázky, nejedná se tedy o výši zisku.

Otázka č. 10

Znění otázky č. 10

Jaká byla průměrná procentuální výše (zprostředkovatelské) odměny (za všechny produkty) v letech 2008 až 2011, kterou společnost Neograph, a.s. zaplatila společnosti Cokeville Assets Inc., a to za situace, že

- a) společnost DPP uhradila společnosti Neograph, a.s. částku ve výši 203.258.140,- Kč a společnost Neograph, a.s. uhradila společnosti Cokeville Assets Inc. celkem odměnu ve výši 36.728.072,- Kč (*vizte Zpráva Ministerstva financí ČR, Finančního analytického útvaru, č.j. MF-1144/2012/24-242, ze dne 18. 1. 2012*);
- b) společnost DPP uhradila společnosti Neograph, a.s. částku ve výši 203.238.947,42 Kč a společnost Neograph, a.s. uhradila společnosti Cokeville Assets Inc. celkem odměnu ve výši 40.043.572,- Kč (*str. 197 obžaloby Vrchního státního zástupitelství v Praze, č. j. 7 VZV 10/2013-3422*);
- c) společnost DPP uhradila společnosti Neograph, a.s. částku ve výši 203.258.140,- Kč a společnost Neograph, a.s. uhradila společnosti Cokeville Assets Inc. celkem odměnu ve výši 41.417.700,- Kč (*vizte Zpráva Cokeville Assets Inc., organizační složka, ze dne 14. 6. 2013, sv. 44, č.l. 7924 - 7926*)?

Odpověď Znalce na otázku č. 10

Znalec konstatuje, že Provize byla vyplácena ve výši 0,17 Kč/ks Jízdenky (tato částka byla postupně navyšována, ale konkrétní údaje nemá Znalec k dispozici) za předpokladu řádných objednávek (nikoli mimořádných či dotisků) a to bez ohledu na způsob tisku (rotační x archový). V rámci Zakázky však byly společností Neograph společnosti DPP dodávány i další doplňkové produkty, z nichž se Provize nepočítala. Provize za zprostředkování celé Zakázky byla stanovena pouze z objemu vyrobených a dodaných Jízdenek.

Výše provize ve všech třech případech zachycuje následující tabulka:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Položka	Jednotka	a	b	c
Výše plnění přijatého společností Neograph do DPP v rámci Zakázky	Kč	203 258 140,00	203 238 947,42	203 258 140,00
Výše uhrazené Provize společnosti Cokeville v rámci Zakázky	Kč	36 728 072,00	40 043 572,00	41 417 700,00
Procentní sazba Provize v rámci Zakázky	%	18,07%	19,70%	20,38%

Z tabulky vyplývá, že

- V případě **bodu a)**, tj. z údajů uvedených v *Zprávě Ministerstva financí ČR, Finančního analytického útvaru, č.j. MF-1144/2012/24-242, ze dne 18. 1. 2012* činí procentní sazba Provize ze Zakázky **18,07 % z celkového objemu Zakázky**
- V případě **bodu b)**, tj. z údajů uvedených v *obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze, č. j. 7 VZV 10/2013-3422* činí procentní sazba Provize ze Zakázky **19,70 % z celkového objemu Zakázky**
- V případě **bodu c)**, tj. z údajů uvedených v *Zprávě Cokeville Assets Inc., organizační složka, ze dne 14. 6. 2013* činí procentní sazba Provize ze Zakázky **20,38 % z celkového objemu Zakázky**

Otázka č. 11

Znění otázky č. 11

Vyjádřete se ke zprostředkovatelské odměně v místě a čase obvyklé a porovnejte ji se zprostředkovatelskou odměnou, kterou společnost Neograph, a.s. zaplatila společnosti Cokeville Assets Inc. ve vztahu k odpovědi na otázky pod bodem 12)/a., 12)/b. a 12)/c. tohoto opatření.

Odpověď Znalce na otázku č. 11

Výše „provize v místě a čase obvyklá“ je velmi široký a nejednoznačný pojem, který by pro potřeby jejího stanovení musel být přesněji specifikován:

- Výše provize je odlišná v různých odvětvích (prodej nemovitosti 3-5%, prodej běžného spotřebního zboží cca 10%, prodej zdravotnických pomůcek a léčiv cca 15%; jednorázové prodeje nikoli dlouhodobé kontrakty)
- Výše provize je odlišná u zavedených produktů oproti novým produktům
- Výše provize je odlišná u sériově vyráběných produktů oproti zakázkově vyráběným
- Výše provize je odlišná u zbytných a nezbytných produktů
- Apod.

Dále nutno uvést, že výše provize je stanovována individuálně na základě subjektivního posouzení míry přínosu zprostředkovatele a jeho práce.

Lze konstatovat, že výše provize s maximální pravděpodobností bude ležet v intervalu **0 % - 100 % ze ziskové marže produktu**, tj. z rozdílu mezi dosažitelnou cenou produktu na trhu a veškerými ostatními náklady mimo provize.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Cena produktu dosažitelná na trhu	
Celkové náklady výrobce mimo provizi	Ziskové rozpětí prostor pro provizi

V zásadě lze konstatovat, že provize, ač je obecně vnímána jako náklad a také se v souladu se zákony ČR tak uplatňuje, je vlastně podílem třetí osoby (zprostředkovatele) na dosažitelném zisku z prodeje produktu, na jehož umístění na trh se aktivně podílela.

V případě, že se jedná o zprostředkování uzavření kontraktu s dlouhodobým charakterem je výše provize odměnou za získání této konkrétní zakázky, tj. přínos zprostředkovatele může být až 100%, neboť bez zprostředkovatele by tato zakázka nebyla realizována, anebo s mnohem menší pravděpodobností.

Stanovit výši provize v místě a čase obvyklou pro Rámcovou smlouvu na výrobu a dodání Jízdenek **není možné**, neboť se jedná o specifický produkt vyráběný na zakázku, dodávaný za specifických podmínek a na dobu neurčitou, tj. dlouhodobě. Nelze z veřejně dostupných zdrojů zjistit výše zprostředkovatelské provize při obdobných transakcích v daném místě a daném čase z důvodu jejich nezveřejňování.

Výše provize se v zásadě vždy odvíjí od objemu zprostředkované transakce:

- Objemu věcného (počet kusů zboží), kdy je stanovena výše provize v absolutní výši (Kč/ks)
- Objemu finančního (cena v Kč), kdy je stanovena procentní sazbou z celkové ceny transakce (%)

Provize je běžně vázána na veškerý **budoucí prodej**, o který se přičinil zprostředkovatel.

V Případě Jízdenek byla Provize stanovena v absolutní výši 0,17 Kč za 1 ks Jízdenky a v předchozí kapitole pak byla vyjádřena její procentní výše z celkového objemu Zakázky ve výši

- 18,07 %
- 19,70 %
- 20,38 %

Výše Provize vyplacená společností Neograph společností Cokeville se pohybuje okolo **20 %** z celkového objemu Zakázky.

Tuto výši Provize nelze jednoznačně hodnotit, s ohledem na míru přínosu zprostředkovatele pro získání Zakázky je možné ji hodnotit z pohledu společnosti Neograph jako **přiměřenou**.

Otázka č. 12

Znění otázky č. 12

Objasněte způsob koncipování ceny konečného produktu z hlediska míry a způsobu zahrnutí nákladových položek a vyjádřete se k tomu, zda lze zaplacenou odměnu za zprostředkování považovat za nákladovou položku při tvorbě ceny konečného produktu. V návaznosti na výše uvedené se vyjádřete k tomu, nakolik je takový postup, tj. zahrnutí odměny za zprostředkování mezi náklady při tvorbě ceny, případně možné považovat za standardní a běžný.

Odpověď Znalce na otázku č. 12

Ekonomika v ČR je ekonomikou tržní. Tržní ekonomika je taková ekonomika, kde **jsou ceny určovány pomocí nabídky a poptávky na trhu**, a zboží se obchoduje za cenu, se kterou souhlasí obě strany. V tržní ekonomice však **není přímá souvislost mezi výší nákladů a výší dosažitelné ceny na trhu** (s výjimkou regulovaných či věcně usměrňovaných cen, což není případ Jízdenek).

Cenovou kalkulací na základě nákladů však lze dospět **k minimální ceně**, za kterou má pro prodávajícího vůbec smysl produkt vyrábět a dodávat na trh. Cenové kalkulace si každá firma provádí (nebo by měla provádět) pro své interní potřeby, resp. pro obchodní rozhodování, za kolik je schopna daný produkt vyrobit, tedy **jaké náklady musí vynaložit** na jeho výrobu a uvedení na trh a za jakou cenu bude schopna daná produkt na trhu prodat, tedy **jakou cenu může na trhu dosáhnout, tj. jakou indikuje trh**. Podle velikosti rozdílu mezi těmito dvěma částkami, který je **nazýván ziskem**, se firma rozhoduje, zda bude výroba a prodej daného produktu efektivní. Rozhodnutí, za jakou cenu bude firma svůj produkt na trhu prodávat, je strategické podnikatelské rozhodnutí a označuje se pojmem „**cenová politika**“.

Pro stanovení konečné ceny produktu není podstatná výše nákladů konkrétního výrobce, ale nabídka a poptávka po daném produktu na trhu. **Výše nákladů je pak rozhodující při kalkulaci zisku**, který je rozdílem ceny produktu a celkových nákladů na výrobu a prodej produktu a následném posouzení rentability výroby daného produktu.

Výše provize, resp. odměny za zprostředkování, je nákladovou položkou z pohledu:

- Zákona o účetnictví, neboť v účetnictví je nákladem každý výdaj účetní jednotky související s jejím podnikáním
- Zákona o daních z příjmů, neboť daňově uznatelným nákladem je každý výdaj vynaložený poplatníkem na dosažení, **zajištění** a udržení příjmů, což Provize je, neboť tento výdaj **zajistil** společnosti Neograph příjmy ze Zakázky

Přestože je provize nákladovou položkou, je její vyplacení a její konkrétní výše závislá na výši dosažitelné ziskové marže každého produktu, služby či zakázky. To znamená, že na rozdíl od

nákladů spojených s výrobou, které musí být každopádně nezbytně vynaloženy, aby produkt mohl fyzicky vzniknout, je provize, stejně jako jiné marketingové a odbytové náklady, **nákladem nezbytným k zajištění prodeje produktu.**

Aby subjekt mohl realizovat výnosy, musí vynaložit náklady:

- Na výrobu produktu, včetně všech režijních souvisejících s výrobou
- Na prodej produktu, včetně všech režijních souvisejících s prodejem

Oba druhy výše uvedených nákladů jsou pro podnikatelský subjekt stejně důležité a jejich konkrétní výše a vzájemný poměr je individuální s ohledem na:

- typ produktu
 - zbytný x nezbytný,
 - existuje substitut x neexistuje substitut
 - na trhu zavedený x zcela nový
 - běžné vlastnosti x výjimečné, nové vlastnosti
 - zakázková výroba x sériová výroba
 - apod.
- způsob prodeje, resp. volba distribučních kanálů
 - prodej prostřednictvím vlastní distribuční sítě
 - prodej prostřednictvím distribuční sítě jiného subjektu sítě
 - prodej prostřednictvím obchodních zástupců
 - prodej maloobchodní
 - prodej velkoobchodní
 - prodej on-line
 - zakázkový prodej
 - apod.
- způsob potřebného marketingu ve vztahu ke kombinaci výše uvedených faktorů, tj. typ produktu x způsob prodeje

V případě Jízdenek byla Provize nákladem nezbytným pro zajištění Zakázky, tj. bez vynaložení tohoto nákladu by se pravděpodobně Zakázka ve společnosti Neograph nerealizovala, popřípadě s nižší mírou pravděpodobnosti a společnost Neograph by nemohla realizovat žádné výnosy ze Zakázky.

Výše provize je však vždy závislá na těchto faktorech:

- konkrétní přínos zprostředkovatele a jeho služeb pro zakázku – individuální a subjektivní posouzení z pohledu každého podnikatelského subjektu
- výše dosažitelné ziskové marže daného produktu, služby či Zakázky – vytváří rozpětí pro možnou výši provize

Lze konstatovat, že výše provize s maximální pravděpodobností bude ležet v intervalu 0% - 100% ze ziskové marže produktu, tj. z rozdílu mezi dosažitelnou cenou produktu na trhu a veškerými ostatními náklady mimo provize.

Cena produktu dosažitelná na trhu	
Celkové náklady výrobce mimo provizi	Ziskové rozpětí prostor pro provizi

V zásadě lze konstatovat, že provize, ač je obecně vnímána jako náklad a také se v souladu se zákony ČR tak uplatňuje, je vlastně podílem třetí osoby (zprostředkovatele) na dosažitelném zisku z prodeje produktu, na jehož umístění na trh se aktivně podílela.

Provize je nákladem, který **nezvyšuje dosažitelnou cenu produktu na trhu**, neboť ta je dána jinými aspekty (na úrovni trhu nikoli na úrovni společnosti), **ale snižuje výsledný zisk prodejce.**

Provize obsažená v ceně Jízdenek, v každém případě snižovala zisk společnosti Neograph, ale nezvyšovala cenu Jízdenek.

Zahrnutí provize do nákladů je zcela běžný postup z hlediska obchodního, účetního i daňového, ale nemá vliv na výši dosažitelné ceny produktu trhu.

Není možné předpokládat, že cena produktu v případě využití zprostředkovatele bude o právě výši provize vyšší, než cena bez využití zprostředkovatele. **Obě tyto ceny budou stejné, neboť je určuje trh, nikoli výše nákladů**, jen prodejce/výrobce, který využívá zprostředkovatele, bude realizovat **nižší zisk** oproti prodejci/výrobci bez zprostředkovatele.

Otázka č. 13

Znění otázky č. 13

Vyjádřete se ke způsobu posouzení rentability obchodního vztahu a k tomu, nakolik je v tomto ohledu významné hledisko příjmu a zisku, případně zda a nakolik jsou důležité i další přínosy. Uveďte, o jaké další přínosy se může jednat.

- a) Objasněte, zda lze za takový další přínos považovat získání nového významného zákazníka s příslibem pravidelných zakázek či získání reference potřebné pro prosazení v jiných zemích.

Odpověď Znalce na otázku č. 13

Rentabilita obchodního vztahu, resp. konkrétního produktu, služby či zakázky, je měřena zejména rentabilitou tržeb, což je vztah mezi celkovou výší zisku k celkové výši tržeb a uvádí se v procentech.

Takto měřená rentabilita zohledňuje pouze **přímé finanční přínosy** konkrétního obchodního vztahu. Nicméně však každý obchodní vztah může kromě těchto přímých finančních přínosů

přinášet i další, nepřímé či nefinanční přínosy, které mohou být pro daný podnikatelský subjekt významné.

Do nepřímých či nefinančních přínosů konkrétního obchodního vztahu mohou spadat například:

- Získání nových zkušeností, kontaktů a posílení know-how a goodwill
- Získání další zakázky od stejného objednatele v budoucnu
- Navázání dlouhodobého dodavatelské či odběratelského vztahu či kontraktu
- Zvýšení atraktivity produktů výrobce či dodavatele díky referencím získaným z posuzovaného obchodního vztahu
- Zvýšení podílu na trhu díky referencím získaným z posuzovaného obchodního vztahu
- Získání nových trhů díky referencím získaným z posuzovaného obchodního vztahu
- Možnost účasti ve výběrových řízeních díky referencím získaným z posuzovaného obchodního vztahu
- A další.

Všechny výše uvedené aspekty a možné přínosy zvažuje podnikatelský subjekt při tvorbě ceny pro konkrétního zákazníka, tedy nejen přímé finanční přínosy měřené rentabilitou tržeb.

I obchodní vztah s velmi nízkou rentabilitou, či dokonce nerentabilní, může pro podnikatelský subjekt znamenat přínos v budoucnu.

Lze konstatovat, že realizace Zakázky přinesla společnosti Neograph významný růst tržeb, který však byl spojený s růstem nákladů na služby (kde jsou účtovány subdodávky, tedy STC a Provize), takže v důsledku došlo ke snížení zisku a celkové rentability tržeb na úrovni společnosti Neograph.

Je otázkou, zda realizace Zakázky přinesla, nebo mohla přinést jiné, nepřímé a nefinanční přínosy, které by se projevíly v budoucích obdobích. Tuto skutečnost nelze z dostupných podkladů jednoznačně prokázat.

Dílčí odpověď ad a)

Znění dílčí otázky

- a) Objasněte, zda lze za takový další přínos považovat získání nového významného zákazníka s příslibem pravidelných zakázek či získání reference potřebné pro prosazení v jiných zemích.

Odpověď na dílčí otázku

Jak již zaznělo v předchozí odpovědi, kromě přímých finančních přínosů každého obchodního vztahu, které jsou měřeny rentabilitou tržeb, může každý obchodní vztah přinést další nepřímé či nefinanční přínosy. Mezi tyto přínosy lze zahrnout taktéž:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- získání nového významného zákazníka s příslibem pravidelných zakázek
- či získání reference potřebné pro prosazení v jiných zemích.

Zda takový přínos konkrétní obchodní vztah přinese, popř. může přinést, je na individuálním a subjektivním posouzení každého podnikatelského subjektu. Riziko chybného vyhodnocení a posouzení možných přínosů je obchodním rizikem každého podnikatele.

Otázka č. 14

Znění otázky č. 14

Jaký vliv má na tvorbu ceny výše marže produktu? Jakým způsobem je obvykle řešen vztah mezi výší marže produktu a výší odměny za zprostředkování?

Odpověď Znalce na otázku č. 14

Otázka není jednoznačná, neboť nespecifikuje, jaká marže je myšlena. Zda se jedná o:

- Obchodní marži, tj. rozdíl mezi prodejní a nákupní cenou daného produktu, popř. její poměrové vyjádření
- Marži na úrovni provozního výsledku HV, tj. zisk po zohlednění veškerých provozních nákladů na výrobu a prodej produktu, tedy rozdíl mezi prodejní cenou a veškerými provozními náklady, popř. její poměrové vyjádření
- Marži na úrovni celkového HV, tj. zisk po zohlednění veškerých provozních i finančních nákladů na výrobu a prodej produktu, tedy rozdíl mezi prodejní cenou a veškerými náklady, popř. její poměrové vyjádření

Následující tabulka názorně zachycuje rozdíl možných úrovní marže:

č. řádku	položka	jednotka	hodnota	operace
1	Prodejní cena	Kč	100	plus
2	Nákupní cena	Kč	55	mínus
3	Obchodní marže	Kč	45	= 1 - 2
4	Obchodní marže	%	45,00%	= 3 / 1
5	Provozní náklady	Kč	20	mínus
6	Provozní HV	Kč	25	= 3 - 5
7	Provozní zisková marže	%	25,00%	= 6 / 1
8	Finanční náklady	Kč	5	mínus
9	HV (zisk/ztráta)	Kč	20	= 6 - 8
10	Zisková marže	%	20,00%	= 9 / 1

Dále může být marže na každé úrovni s vlivem daní nebo bez.

Marže obecně nemůže mít vliv na tvorbu ceny, marže je odvozená veličina, stanovená jako rozdíl dosažitelné ceny na trhu a příslušné výše nákladů.

Představme si, že všichni výrobci jednoho plně srovnatelného produktu chtějí dosahovat ziskové marže ve výši 20 %, tj. interně si stanovili svou marži v této výši.

- První výrobce díky svému know-how je schopen při výrobě spotřebovat mnohem méně energie => jeho náklady jsou nižší než obvyklé

Celkové náklady - nízké	Zisk
Cena produktu - kalkulovaná	

- Druhý výrobce realizuje průměrnou výši nákladů, tedy ve výši obvyklé

Celkové náklady - průměrné	Zisk
Cena produktu - kalkulovaná	

- Třetí výrobce díky zastaralé technologii výroby má mnohem vyšší náklady na spotřebu energie a na údržbu a opravy => náklady jsou vyšší než obvyklé

Celkové náklady - vysoké	Zisk
Cena produktu - kalkulovaná	

Z výše uvedeného plyne, že pokud by všichni výrobci chtěli realizovat marži ve výši 20 %, pak by nabídli na trhu každý zcela jinou výši ceny stejného produktu. A navíc, čím vyšší náklady, tím vyšší zisk, neboť by cena produktu byla závislá na nákladech a výši požadované marže. Takže by teoreticky nejvíce „vydělal“ třetí výrobce.

Ale jak by tuto skutečnost přijal trh?

Trh, resp. jeho účastníci, potenciální kupci, by zcela logicky využili nabídku prvního výrobce, protože jeho cena je nejnižší. Ostatní dva výrobci by své produkty na trhu neprodali, vzhledem k vysoké ceně. **Trh by jejich ceny, odvozené z nákladů a požadované marže, neakceptoval.**

Z výše uvedeného je zřejmé, že cenu neurčuje výše nákladů, ani požadovaná výše marže, ale stav nabídky a poptávky na trhu po daném produktu.

To znamená, že **cena dosažitelná na trhu je shodná pro všechny tři výrobce**, pouze v důsledku výše svých nákladů:

- realizuje první výrobce díky své strategické výhodě vyšší zisk
- realizuje druhý výrobce průměrný zisk

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

- realizuje třetí výrobce díky své strategické nevýhodě nižší zisk

Celkové náklady - nízké	Zisk
Cena dosažitelná na trhu	
Celkové náklady - obvyklé	Zisk
Cena dosažitelná na trhu	
Celkové náklady - zvýšené	Zisk
Cena dosažitelná na trhu	

Vztah dosažitelné **marže a výše provize** za zprostředkování byl již nastíněn v odpovědi na otázku č. 12.

Výše provize je však vždy závislá na těchto faktorech:

- konkrétní přínos zprostředkovatele a jeho služeb pro zakázku – individuální a subjektivní posouzení z pohledu každého podnikatelského subjektu
- výše dosažitelné ziskové marže daného produktu, služby či Zakázky – vytváří rozpětí pro možnou výši provize

Lze konstatovat, že výše provize s maximální pravděpodobností bude ležet v intervalu **0% - 100%** ze ziskové marže produktu, tj. z rozdílu mezi dosažitelnou cenou produktu na trhu a veškerými ostatními náklady mimo provize.

Cena produktu dosažitelná na trhu	
Celkové náklady výrobce mimo provizi	Ziskové rozpětí prostor pro provizi

V zásadě lze konstatovat, že provize, ač je obecně vnímána jako náklad a také se v souladu se zákony ČR tak uplatňuje, je vlastně podílem třetí osoby (zprostředkovatele) na dosažitelném zisku z prodeje produktu, na jehož umístění na trh se aktivně podílela.

Provize je nákladem, který **nezvyšuje dosažitelnou cenu produktu na trhu**, neboť ta je dána jinými aspekty (na úrovni trhu nikoli na úrovni společnosti), **ale snižuje výsledný zisk prodejce/výrobce**.

Cena produktu dosažitelná na trhu		
Celkové náklady výrobce mimo provizi	Provize	Zisk
Celkové náklady výrobce včetně provize		Zisk

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Otázka č. 15

Znění otázky č. 15

Objasněte, zda lze stanovit obvyklou výši marže jedinečného produktu, tedy v případě neexistence srovnatelného produktu na trhu?

Odpověď Znalce na otázku č. 15

Už samo znění otázky si vlastně odpovídá. Nelze stanovit obvyklou výši marže u jedinečného produktu. Jestliže je něco jedinečného, pak to logicky nemůže být obvyklé.

Navíc, jak již bylo řečeno výše, **marže je odvozená veličina**, pro kterou jsou rozhodující 2 parametry:

- Cena dosažitelná na trhu
- Celková výše nákladů

Pokud bychom chtěli odvodit **obvyklou výši marže**, pak bychom museli mít k dispozici:

- Obvyklou cenu – u jedinečného produktu nelze stanovit (viz odpověď na otázku 1)
- Obvyklou výši nákladů - lze stanovit pouze velmi obtížně

Pokud nelze stanovit obvyklou cenu, nelze odvodit ani obvyklou výši marže.

Pravděpodobně by bylo mělo být možné odvodit „spravedlivou“ výši marže pro jedinečný produkt, pokud by se podařilo stanovit spravedlivou hodnotu takového produktu.

Otázka č. 16

Znění otázky č. 16

Existuje nějaký vztah (případně jaký) mezi náklady a konečnou cenou jedinečného produktu, tedy produktu, vůči němuž není na trhu produkt srovnatelný, který by omezoval výši konečné ceny tohoto produktu?

Odpověď Znalce na otázku č. 16

V tržní ekonomice **není přímá souvislost mezi výší nákladů a výší dosažitelné ceny na trhu** (s výjimkou regulovaných či věcně usměrňovaných cen, což není případ Jízdenek). Přesto, že jde o jedinečný produkt, který není na trhu srovnatelný, tj. neexistuje konkurence, je **cena** výsledkem nabídky a poptávky.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Pokud nějaký podnikatelský subjekt uvádí na trh nový, inovovaný či vylepšený produkt, který je svými vlastnostmi jedinečný, vytvoří v rámci své cenové politiky a marketingové strategie jeho cenu, která bude stanovena s ohledem na všechny tržní aspekty včetně požadavku na zajištění rentability, tj. pokrytí veškerých nákladů a realizaci zisku. Za tuto cenu nabídne produkt na trhu. Trh na tuto cenu zareaguje:

- Pokud je pro stranu poptávky cena příliš vysoká, tak produkt nebudou zákazníci kupovat nebo velmi málo => signál pro výrobce ke snížení ceny a nalezení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou
- Pokud je pro stranu poptávky cena příliš nízká, tak produkt budou zákazníci kupovat v takovém množství, že nebude stíhat jeho výrobu => signál pro výrobce ke zvýšení ceny a nalezení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou
- Pokud je pro stranu poptávky cena přiměřená, tak produkt budou zákazníci kupovat v očekávaném množství => signál pro výrobce, že cena byla správně stanovena a že byla nalezena rovnováha mezi nabídkou a poptávkou

Může dojít i k situaci, že cena, kterou by akceptoval trh, nepokryje výrobcí jeho náklady spojené s výrobou a prodejem daného produktu. Pak je otázkou, zda výrobce:

- Bude akceptovat „dočasnou“ ztrátu z prodeje s tím, že si produkt díky svým specifickým vlastnostem postupně najde své zákazníky a poté bude možné postupně cenu navyšovat, tedy až v budoucnu realizovat zisk
- Rozhodne se produkt stáhnout z trhu a dále nevyrábět, neboť nemůže akceptovat ztrátu z jeho prodeje
- Rozhodne se produkt inovovat, tak aby zachoval jeho jedinečnost, ale snížil své náklady a mohl při ceně, kterou akceptuje trh, realizovat zisk
- Nalezne další varianty, popř. jejich kombinaci

Z výše uvedeného plyne, že cena a náklady jsou dva zcela odlišné parametry, mezi nimiž není přímý vztah.

V případě jedinečného produktu u kontraktu na zakázkovou výrobu s dlouhodobou spoluprací je cena výsledkem dohody dvou konkrétních stran. Jde v zásadě o dočasný monopol x monopson, tj. jediný dodavatel na straně nabídky a jediný odběratel na straně poptávky. V takovém případě trh vzniká a zaniká v momentě uzavření kontraktu.

Cena u takového produktu je dána **pronikem očekávání cenového rozpětí obou stran transakce**. **Dodavatel** má svá očekávání determinována tak, že spodní hranici **akceptovatelné ceny** tvoří výše jeho nákladů a požadovaná minimální výši ziskové marže a horní hranici optimální výše marže zajišťující maximální výši rentability. Zatímco **odběratel** má horní hranici **akceptovatelné ceny** danou celkovou mírou přínosu produktu pro odběratele a spodní hranici pak například cenou za běžně dostupný produkt, který je svými vlastnostmi nejbližší produktu jedinečnému.

Pokud se tato odlišná cenová očekávání dodavatele a odběratele proniknou, pak může dojít k dohodě o ceně. Pokud nikoli, pak se strany pravděpodobně na kontraktu nedohodnou, nebo budou muset korigovat svá očekávání.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

V případě vztahu monopol x monopson, tzv. bilaterálním monopolu, není ani jedna ze stran v silnějším či výhodnějším postavení, aby mohla jednostranně určovat cenu.

Otázka č. 17

Znění otázky č. 17

Uveďte další skutečnosti a poznatky důležité pro trestní řízení.

Odpověď Znalce na otázku č. 17

Znalec uvádí, že podklady, které obdržel pro zpracování tohoto posudku, nejsou dostatečné pro stanovení jednoznačné spravedlivé ceny a relevantní posouzení přiměřenosti sjednané ceny v Rámcové smlouvě.

Znalec při zpracování tohoto posudku vycházel pouze z podkladů:

- předaných soudem
- které měl Znalec k dispozici pro zpracování Posudku
- z veřejně dostupných zdrojů

Znalec neoslovoval jednotlivé dotčené subjekty (společnost DPP, společnost Neograph, STC či Cokeville) žádostí o součinnost, neboť toto učinil soud a odpovědi Znalci předal.

Znalec neprováděl žádné průzkumy trhu, pro jejichž provedení by byly nezbytné neveřejné informace od třetích subjektů. Znalec neoslovoval žádné třetí subjekty s žádostmi o součinnost z důvodu:

- časové tísně, tedy nedostatku času ke zpracování posudku od jeho zadání do data požadovaného předání
- procesní ekonomiky, kdy by se jednalo o časově náročnou činnost s nejistým výsledkem
- nejistoty ohledně ochoty třetích stran k poskytování informací Znalci, který nemá žádné speciální oprávnění k vyžádání a vymáhání takových informací

180. Znalkyně zpracovatelka poté zodpověděla dotazy soudu a stran trestního řízení. Mimo jiné uvedla, že zprostředkovatelská provize, která je vyjádřena v procentech, se počítá z objemu zakázky, tedy z plnění, které proběhlo na bázi toho obchodu, který byl předmětem zprostředkování. Většinou se provize stanovuje procentem z celkového finančního objemu zakázky nebo tak, jak byla stanovena v posuzovaném případě, formou ceny za jeden kus nějakého zboží nebo produktu, který je předmětem zprostředkování. Vztah k ziskové marži je prostor, který tu je pro provizi. Prodejce, který využívá zprostředkovatele, snižuje o provizi vyplacenou zprostředkovateli zisk. Ta výše provize se váže k objemu zakázky jako celku, tzn. k tržbám

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

zakázky, nicméně výše provize se stanovuje s ohledem na velikost ziskové marže a na míru zprostředkovatele ke konkrétní zakázce.

181. K dotazu, že znalecký ústav hodnotil provizi z pohledu Neographu jako přiměřenou, znalkyně zpracovatelka uvedla, že posouzení výše této provize je ve vztahu k přínosu, protože přínos pro Neograph musel Neograph posoudit sám subjektivně, protože sám nejlépe věděl, zda by na tuto zakázku dosáhl i bez zprostředkovatelské smlouvy, nebo že by tam byla možná mnohem větší rizika toho, že by se té zakázky neúčastnil vůbec. Tato míra přínosu je subjektivní. Velice těžko se posuzuje objektivně, tzn. jenom z nějakých podkladových materiálů, jaká ta míra přínosu byla, resp. jak byla vnímána ze strany vedení spol. Neograph, v době, kdy rozhodovali o tom, zda ta výše provize je z jejich pohledu přiměřená, zda pro ně přínos bude odpovídat tomu, kolik zaplatí na té provizi. Takže to lze hodnotit z pohledu spol. Neograph, nikoliv obecně, protože každý vnímá míru přínosu jiným způsobem ve vztahu k aktuálnímu vytížení kapacit, ve vztahu k tomu, co mu to přinese i v té nefinanční sféře atd. Je to podnikatelské rozhodnutí, je to subjektivní vnímání, nelze to hodnotit, zda to bylo vyhodnoceno správně či nikoliv, protože to je rozhodnutí podnikatele, které v sobě obsahuje podnikatelské riziko. Znalkyně zpracovatelka uvedla, že i provize ve výši sto procent ziskové marže produktu z ekonomického hlediska může dávat smysl. Není to úplně standardní situace, ale může taková situace nastat. Může to být buď proto, že díky tomu, že získáte zakázku, tak získáte dalšího obchodního partnera, získáte nějaké nefinanční benefity, které se v budoucnu promítnou do nějakého zisku. Takže sice z této konkrétní zakázky nerealizujete zisk, ale očekáváte, že vám to přinese zisk v budoucnu. Nebo druhá varianta, kdy je ekonomicky oprávněné, když je to stoprocentní výše ziskové marže, je třeba varianta, kdy je recese, nedaří výrobcům zajistit výrobu, musí platit zaměstnance a nemá pro ně práci. Pak samozřejmě získání jakékoliv zakázky, aby neplatil zaměstnancům a různé další náklady spojené s nezbytnými náklady, i když výroba stojí, tak může být pro něj přínosem, protože mu minimálně pokryje náklady, které přesto platit musí a nemá je kryté výnosy. Takže určitě existují situace, kde je stoprocentní výše oprávněná a ekonomicky zdůvodnitelná. Takové případy se prakticky vyskytují, vyskytují se i případy, kdy společnosti prodávají svůj produkt nebo službu nebo uzavírají kontrakty, které jsou pro ně pod hranicí nákladů. Znalkyně zpracovatelka vysvětlila, že jedinečný produkt nemá svůj substitut, nemá srovnání, je svými vlastnostmi odlišný od běžného produktu.

182. Ve vztahu k obchodnímu vztahu, zprostředkování tohoto obchodního vztahu a provize za zprostředkování tohoto obchodního vztahu znalkyně uvedla, že z obchodního - ekonomického pohledu není podstatné jaké činnosti, v jakém objemu byly vykonávány zprostředkovatelem, ale podstatný je cíl, zda došlo k uzavření a zprostředkování toho obchodního vztahu. Znalkyně výslovně uvedla: „*Tzn., i kdyby to byl jeden telefonát někomu, kdo je schopný tu zakázku zajistit, tak odměna za zprostředkování má své ekonomické opodstatnění.*“

183. Znalkyně doplnila, že zakázka neměla pro Neograph přímý dopad ve formě zisků a nárůstu ziskové marže, ale měla pro Neograph nepřímé a nefinanční přínosy, které pravděpodobně v budoucnu mohly přinést nějaký zisk. Ať už ve formě získání dalších zakázek, účasti ve výběrovém řízení, příp. nadnárodních výběrových řízení, kde by právě to, že Neograph zpracovával jízdenky pro Dopravní podnik hl. města Prahy, mohlo mít důležitou referenci ve výběrových řízeních. Neographu díky zakázce významně narostl objem tržeb, který je hlavním indikátorem výkonnosti podniku.

184. Státní zástupce opětovně navrhl, aby soud v rámci dokazování při hlavním líčení provedl důkaz záznamem tzv. prostorového odposlechu - výsledkem ze sledování osob a věcí ve vnitřních prostorách pokoje číslo 36 Ventana hotel Prague na adrese Celetná 7/600 Praha 1 dne 27. a 29. 3. 2012, které bylo povoleno podle § 158d odst. 1, 3, 4 trestního řádu soudkyní Okresního soudu v Ostravě pod č.j. 0 Nt 5844/2012/V dne 9. 3. 2012. Procesní stanovisko nalézacího soudu k možnosti provedení důkazu záznamem tzv. prostorového odposlechu je seznatelné z podrobného odůvodnění rozsudku na č.l. 129-134 Městského soudu v Praze ze dne 17.5.2019, sp.zn. 47 T 7/2017. Toto procesní stanovisko bylo akceptováno usnesením odvolacího Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. 4 To 12/2020, jak plyne z č.l. 25 – 28 tohoto usnesení. Odvolací soud na č.l. 29 usnesení ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. 4 To 12/2020 doplnil, že rozporuplný výklad ustanovení §158d odst. 10 tr. řádu může odstranit vedle novelizace příslušného ustanovení tr. řádu také jednotící stanovisko Nejvyššího soudu ČR a pokud do doby opětovného rozhodnutí v této trestní věci to Nejvyšší soud ČR učiní, bude se tímto nalézací soud řídit. To platí rovněž, pokud by se daným výkladem zabýval ve svém rozhodnutí Ústavní soud ČR. V mezidobí se k námitce procesní nepoužitelnosti resp. nezákonnosti zvukových záznamů pořízených na podkladě povoleného sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, 2, 3 tr. řádu – tzv. prostorových odposlechů již Nejvyšší soud ČR vyjádřil, přičemž lze odkázat na rozhodnutí pod sp. zn. 8 Tdo 647/2020 a pod. sp. zn. 7 Tdo 865/2020.

185. Z rozhodnutí pod sp. zn. 8 Tdo 647/2020 plyne, že: „*Všechny formy sledování osob a věcí prováděné podle § 158d tr. ř. představují tzv. operativně pátrací prostředky, které nauka obecně charakterizuje tak, že používání operativně pátracích prostředků nesmí sledovat jiný zájem než získání skutečností důležitých pro trestní řízení. Podle § 158d odst. 1 tr. ř. se sledováním osob a věcí (dále jen "sledování") rozumí získávání poznatků o osobách a věcech prováděné utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky. Pokud policejní orgán při sledování zjistí, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen záznam s obsahem této komunikace zničit a poznatky, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít. Sledování, při kterém mají být pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy, lze podle § 158d odst. 2 tr. ř. uskutečnit pouze na základě písemného povolení státního zástupce. Pokud má být sledováním zasahováno do nedotknutelnosti obydlí, do listovního tajemství nebo zjišťován obsah jiných písemností a záznamů uchovávaných v soukromí za použití technických prostředků, lze je podle § 158d odst. 3 tr. ř. uskutečnit jen na základě předchozího povolení soudce. Při vstupu do obydlí nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které směřují k umístění technických prostředků. Lze tedy shrnout, že ustanovení § 158d tr. ř. upravuje sledování následovně: a) obecné sledování osob a věcí podle odstavce 1, aniž by o něm byly pořizovány záznamy uvedené v odstavci 2 nebo aniž by šlo o případy upravené v odstavci 3 (odstavec 1 upravuje i obecné podmínky a charakteristiku sledování), b) sledování podle odstavce 2, při kterém jsou pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy ve smyslu § 158b odst. 3 tr. ř., tedy záznamy pomocí technického zařízení o průběhu samotného úkonu, tj. v průběhu jeho provádění, c) sledování podle odstavce 3, které zasahuje do některých ústavně chráněných práv a svobod občanů [nedotknutelnosti obydlí, listovního tajemství a tajemství jiných písemností a záznamů uchovávaných v soukromí, lze dovodit, že o případ podle písmena c) jde i tehdy, zasahuje-li se i do nedotknutelnosti jiných prostor a pozemků]. Sledování lze uskutečnit jen v trestním řízení o úmyslném trestném činu.*

Podle § 158d odst. 10 tr. ř. v jiné trestní věci, než je ta, v níž bylo sledování za podmínek uvedených v odstavci 2 provedeno, lze záznam pořízený při sledování a připojený protokol použít jako důkaz jen tehdy, je-li i v této věci vedeno řízení o úmyslném trestném činu nebo souhlasí-li s tím osoba, do jejíž práv a svobod bylo sledováním zasahováno.

Dovolací soud si je vědom, že názor teorie, jakož i praxe soudů není v této otázce jednotný a že pouhý jazykový, gramatický výklad ustanovení § 158d odst. 10 tr. ř. prvoplánově nabízí řešení, že je-li uskutečněno sledování na základě předchozího povolení soudce podle § 158d odst. 3 tr. ř., nelze záznam pořízený při sledování a připojený protokol použít jako důkaz. Zde však nutno připomenout, že žádnou z metod výkladu – vedle výkladu jazykového se nabízí výklad logický, systematický, historický či teleologický – není možno používat výlučně nebo

izolovaně, poněvadž všechny uvedené metody výkladu tvoří součást myšlenkového postupu směřujícího ke zjištění pravého smyslu právní normy na základě výkladu, který vždy vychází z jazykového výkladu s užitím v úvahu přicházejících postupů právní logiky a v návaznosti na to dalších metod. Formy sledování, jak jsou specifikovány v odst. 1 až 3 § 158d tr. ř., se vzájemně prolínají, nelze na ně nablížit izolovaně. Odrážejí, o jaký stupeň intenzity zásahu do práv sledovaného se jedná, a tomu také odpovídá označení subjektu, na základě jehož povolení lze sledování uskutečnit.

Z hlediska řešení otázky je významné srovnání podmínek upravujících sledování, při kterém mají být pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy, dle odst.2 a odst.3 § 158d tr. ř. V daných souvislostech je relevantní, jak již bylo řečeno, toliko sledování, při kterém mají být pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy, jehož primární úprava je obsažena právě v ustanovení § 158d odst. 2 tr. ř. Systematickým a logickým výkladem lze dovést, že § 158d odst. 3 tr. ř. neupravuje zvláštní, speciální institut v podobě sledování uskutečněného na základě předchozího povolení soudce, ale pouze klade náročnější podmínky (a tím zvyšuje standard) na povolovací proces sledování, při kterém mají být pořizovány záznamy ve smyslu § 158d odst. 2 tr. ř. v případech, kdy má být sledováním zasazeno do vyjmenovaných základních lidských práv a svobod (příčemž může jít o práva či svobody i jiné než sledované osoby). Účelem ustanovení § 158d odst. 10 tr. ř. není nic jiného než s odkazem na § 158d odst. 2 tr. ř. zdůraznit, že v jiné věci lze použít za zde uvedených předpokladů, tj. je-li i v této věci vedeno řízení o úmyslném trestném činu nebo souhlasí-li s tím osoba, do jejíž práv a svobod bylo sledováním zasahováno, jako důkaz záznam pořizovaný při sledování a připojený protokol. Odkaz zákonodárce na odstavec 2 obsažený v § 158d odst. 10 tr. ř. je třeba vykládat nikoliv jako odkaz na sledování uskutečněné jen na základě písemného povolení státního zástupce, ale jako odkaz na sledování, při kterém mají být pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy, poněvadž právě použitelnost takového záznamu v jiné trestní věci dané ustanovení řeší.

Jinými slovy, zákonná dikce „sledování za podmínek uvedených v odstavci 2“ v textu § 158d odst. 10 tr. ř. míří na všechny případy „sledování, při kterém mají být pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy“ (ve smyslu znění § 158d odst. 2 tr. ř.), a to at' již uskutečněných na základě písemného povolení státního zástupce nebo na základě předchozího povolení soudce.

186. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 7Tdo 865/2020 plyne, že: „Senát č. 7 Nejvyššího soudu nyní považoval za nutné vyjádřit se k dané problematice jednoznačně a dospěl k závěru o zásadní procesní použitelnosti záznamů povolených soudcem v jiné věci. Především je třeba říci, že nejde ani tak o to, zda sledování bylo povoleno soudcem. K tomu by mohlo dojít i v případě, že by to nebylo nutné (tj. zákonné podmínky uvedené v § 158d odst. 3 tr. ř. by to nevyžadovaly), přičemž povolení sledování soudcem ve věci, kde by postačovalo povolení státním zástupcem, by jistě nepůsobilo procesní nepoužitelnost pořizovaných záznamů. Tebdy by se uplatnila úvaha odvolacího soudu o vyšší míře ochrany dotčených práv. Podstatné však je, že v případech uvedených v § 158d odst. 3 tr. ř. jde o závažnější zásah do soukromí než v případech uvedených v odst. 2. To je důvod, proč je nutno danou otázku pečlivě zvažovat. Přesto dospěl Nejvyšší soud k závěru shora uvedenému. Ztotožnil se s názorem, že legislativní odkaz na odstavec 2 obsažený v § 158d odst. 10 tr. ř. je třeba vykládat ne jako odkaz na sledování povolené státním zástupcem, ale jako odkaz na sledování, při kterém mají být pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy.

Právě použitelnost takového záznamu v jiné trestní věci dané ustanovení řeší. Navíc by představovalo nelogický anachronismus, pokud by jakékoli záznamy ze sledování povoleného soudcem v jiné věci byly důkazně vyloučeny, i když by poskytovaly zásadní důkazní materiál o těch nejzávažnějších zločinech. Bylo by to i v naprostém logickém a systematickém nesouladu s možností použít v jiné věci záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu, upravenou zákonodárcem v § 88 odst. 6 tr. ř. Zastánci opačného názoru zdůrazňující striktní jazykový výklad ustanovení § 158d odst. 10 tr. ř. opomíjejí, že i doslovné znění tohoto ustanovení jejich názor vyvrací. Jestliže by totiž odkaz na odstavec 2 měl na mysli povolující subjekt a nikoli způsob provádění sledování (s pořizováním záznamů), bylo by použito formulace „v níž bylo sledování za podmínek

uvedených v odstavci 2 povoleno“ a nikoli formulace „v níž bylo sledování za podmínek uvedených v odstavci 2 provedeno“...

Shrnuto, záznamy o sledování osob a věci uvedené v § 158d odst. 2 tr. ř. a připojené protokoly lze použít jako důkaz i v jiné trestní věci, než je ta, v níž bylo sledování povoleno, je-li i v této věci vedeno řízení o úmyslném trestném činu nebo soublasí-li s tím osoba, do jejíž práv a svobod bylo sledováním zasahováno. To platí jak v případech, kdy bylo sledování povoleno státním zástupcem (§ 158d odst. 2 tr. ř.), tak i v případech, kdy bylo sledování povoleno soudcem (§ 158d odst. 3 tr. ř.). V případech sledování povoleného soudcem, při němž je zasahováno do nedotknutelnosti obydlí nebo jiných práv uvedených v § 158d odst. 3 tr. ř., je však třeba přípustnost takového důkazu v jiné věci posuzovat s respektem k právu na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Přitom je třeba zejména přiblídnout k intenzitě zásahu do práv uvedených v § 158d odst. 3 tr. ř. a k závažnosti trestného činu, o němž je vedeno řízení v jiné trestní věci.

187. Obhájkyň obžalovaného Mgr. Stubleého v návaznosti na záznamy o sledování osob a věci z hotelu Ventana uplatnila námitku, že se jedná o rozhovory mezi advokátem a klientem. K tomu nalézací soud uvádí, že z ustanovení § 158d odst. 1 tr. řádu bez pochybností plyne: „Pokud policejní orgán při sledování zjistí, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen záznam s obsahem této komunikace zničit a poznatky, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít.“ Je tedy zřejmé, že výjimky ze sledování nepožívá namítaný vztah mezi advokátem a jeho klientem, ale pouze vztah mezi obviněným a jeho obhájcem. K tomu lze poukázat i na usnesení Ústavního soudu I. ÚS 1634/2014.¹²

188. Vázán pokynem odvolacího soudu řídit se rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR pokud budou ve věci procesní (ne)použitelnosti resp. (ne)zákonosti zvukových záznamů pořízených na podkladě povoleného sledování osob a věci dle § 158d odst. 1, 2, 3 tr. řádu učiněna, nalézací soud přistoupil k provedení důkazů jednotlivými zvukovými záznamy a přebral čtyři stopy označené Track 02, 03, 05 a 06. Jedná se o sledování ve vnitřních prostorách pokoje číslo 36 Ventana hotel Prague dne 27. 3. 2012 a 29. 3. 2012 na základě povolení Okresního soudu v Ostravě ze dne 9. 3. 2012, sp. zn. 0 Nt 5844/2012 (dále jen „sledování Ventana“).

189. Soud u hlavního líčení dne 18.11.2020 procesním postupem podle § 211 odst. 5 tr. řádu se souhlasem obžalovaných a státního zástupce přečetl znalecký posudek č.15-II/2014 znalkyně PhDr. Marie Hes Svobodové z oboru kriminalistika odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie (příloha č. 16).

190. Obhájce obžalovaného JUDr. Kmetě argumentoval, že povolením sledování osob a věci v tzv. „třetí kauze“ se orgány činné dopustily tzv. (vel)rybaření, kdy obhájce namítl, že trestní řízení pod č. j. UOOZ-438/TČ-2015 bylo zahájeno účelově, aby teprve mohl být nařízen „odposlech“ a byly získány informace o trestné činnosti. Nalézací soud uplatněnou námitku zamítl. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 28.1.2015 pod č. j. UOOZ-438/TČ-2015, plynou konkrétní okolnosti charakterizované trestné činnosti, jakož i konkrétní podezřelí, a byl v něm definován zdroj informací, z nichž se podávalo podezření v záznamu o zahájení trestního řízení popsané. Na podkladě uvedeného sledování se vede u Městského soudu v Praze trestní věc pod sp. zn. 45T 10/2019 proti obžalovanému Mgr. Bc. Davidu Michalovi a

¹² ústavní stížnost stěžovatele Mgr. Davida Michala a související usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1638/14 je obsaženo v trestním spisu

Mgr. Ferdinandu Überalloví. A protože již v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení pod č. j. UOOZ-438/TC-2015 byly popsány základní informace, okolnosti a zdroje zakládající podezření ze spáchání trestného činu, jež byly potvrzeny okolnostmi zjištěnými z následně povoleného sledování osob a věcí, je námitka spočívající v tom, že teprve na základě výsledků provedeného sledování osob a věcí bylo zjištěno podezření, nepřijatelná.

191. Vázán pokynem odvolacího soudu řídit se rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR pokud budou ve věci procesní (ne)použitelnosti resp. (ne)zákonnosti záznamů pořízených na podkladě povoleného sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, 2, 3 tr. řádu učiněna, nalézací soud přistoupil k provedení důkazů jednotlivými záznamy. Jedná se o sledování rohové kanceláře advokátní kanceláře MSB Legal, v.o.s. v 15. patře od 28. 5. 2015 do 28. 11. 2015 a od 29. 11. 2015 do 29. 5. 2016 na základě povolení Okresního soudu Praha západ ze dne 28. 5. 2015, sp. zn. 33 Nt 2013/2015, a příkazu Okresního soudu Praha-západ ze dne 25. 11. 2015 příkaz, sp. zn. 33 Nt 2026/2015 (dále jen „sledování MSB Legal“). Podle § 213 odst. 1 tr. řádu soud předložil k nahlédnutí (k přehrání) obsah nosiče dat, který obsahuje záznam ze sledování osob a věcí v prostorách AK MSB Legal, v.o.s. a to zvukový záznam (prostorový odposlech) a v návaznosti na žádosti procesních stran požadované záznamy přehrál:

PANAMA II dne 11.6.2015 od 12:00-12:13:19 hod.

PANAMA II dne 11.6.2015 od 16:07- 16:25 hod.

PANAMA II dne 17.6.2015 od 13:09:39- 13:10:46 hod.

PANAMA II dne 17.6.2015 od 13:17-13:26 hod.

PANAMA II dne 17.6.2015 od 13:46-13:53 hod.

PANAMA II dne 17.6.2015 od 13:57-14:00 hod.

PANAMA II dne 17.6.2015 od 14:44-14:47:20 hod.

PANAMA II dne 17.6.2015 od 15:50-15:54 hod.

PANAMA II dne 18.6.2015 od 17:58:15-18:11:12 hod.

PANAMA II dne 18.6.2015 od 19:06:45-19:30:00 hod.

PANAMA II dne 19.6.2015 od 11:32:16-11:39:00 hod.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

PANAMA II dne 2.7.2015 od 13:17-13:19 hod.

PANAMA II dne 2.7.2015 od 13:45-14:00 hod.

PANAMA II dne 8.7.2015 od 16:39:50-16:45:38 hod.

PANAMA II dne 9.7.2015 od 11:06:07-11:20:55 hod.

PANAMA II dne 9.7. 2015 od 12:21:50-12:23:39 hod.

PANAMA II dne 10.7.2015 od 12:01:57-12:39:10 hod.

PANAMA II dne 10.7.2015 od 15:47-16:00 hod.

PANAMA II dne 10.8.2015 od 12:30-12:31:33 hod.

PANAMA II dne 18.9.2015 11:17-11:30:25 hod.

PANAMA II dne 18.9.2015 od 11:33-11:36:35 hod.

PANAMA II dne 29.9.2015 od 14:00-14:05:22 hod.

PANAMA II dne 29.9.2015 od 16:31:18-16:35 hod.

PANAMA II dne 7.10.2015 od 17:39-17:42:10 hod.

PANAMA II dne 7.10.2015 od 18:38-19:13 hod.

PANAMA II dne 8.10.2015 od 00:08:11-00:11:30 hod.

PANAMA II dne 8.10.2015 od 00:39:03-00:45:20 hod.

PANAMA II dne 13.10.2015 od 15:10-16:30 hod.

PANAMA II dne 13.10.2015 od 17:27-17:30 hod.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Ekonomický deník

PANAMA II dne 13.10.2015 od 19:30-19:34 hod.

PANAMA II dne 4.11.2015 od 12:09-12:12 hod.

PANAMA II dne 27.11.2015 od 14:51-15:00 hod.

PANAMA II dne 5.1.2016 od 10:00-10:10:00 hod.

PANAMA II dne 18.1.2016 od 15:17-15:24 hod.

PANAMA II dne 18.1.2016 od 16:36-16:40:20 hod.

PANAMA II dne 2.2.2016 od 10:37-11:03:21 hod.

PANAMA II dne 22.4.2016 od 14:45-14:50:22 hod.

192. Vázán pokynem odvolacího soudu řídit se rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR pokud budou ve věci procesní (ne)použitelnosti resp. (ne)zákonnosti záznamů pořízených na podkladě povoleného sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, 2, 3 tr. řádu učiněna, nalézací soud přistoupil k provedení důkazů jednotlivými záznamy. Jedná se o sledování veškerých zásilek FEDEX od 26. 2. 2015 do 26. 8. 2015 a od 27. 8. 2015 do 27. 2. 2016 příchozích nebo odchozích do/z advokátní kanceláře MSB Legal, v.o.s. na základě příkazu Okresního soudu Praha-západ ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 33 Nt 2003/2015, a příkazu Okresního soudu Praha-západ ze dne 21. 8. 2015 příkaz, sp. zn. 33 Nt 2020/2015 (dále jen „**sledování FEDEX**“). Podle § 213 odst. 1, 2 tr. řádu soud vysledované zásilky předložil k nahlédnutí a současně promítl na plátno, přičemž jejich výčet, forma a obsah se přehledně nachází v protokolu z hlavního líčení ze dne 23.11.2020. Dokazování bylo dále doplněno předložením listinných důkazů.¹³

ZAMÍTNUTÍ DALŠÍCH DŮKAZŮ:

193. Poté, co soud provedl důkazy potřebné k rozhodnutí o podané obžalobě, postupem dle § 215 odst. 4 tr. řádu zjišťoval, zda strany trestního řízení nečiní návrhy na doplnění dokazování. Státní zástupce navrhl doplnění dokazování výslechem svědků Kateřiny Janské, Ing. Martiny Vychytilové, Barbory Bohuslavické (roz. Chalupecké), Petry Rosenbaumové, Marcela Petříka, Evy Schneiderové, Lucie Vítkové, Jany Lütken a JUDr. Vlasty Kotrbové. Dále navrhl realizovat právní pomoc na Britské panenské ostrovy, ohledně existence osoby Marie Gold, k čemuž se připojil obhájce obžalovaného Ing. Kubisky. Ostatní obžalovaní a poškození neměli návrhy na doplnění dokazování.

¹³ viz. protokoly z hlavního líčení ze dne 7.9.-23.11.2020

194. Kateřina Janská byla zaměstnankyně ve společnosti PESKIM s.r.o. od 14. 2. 2011, Ing. Martina Vychytilová byla zaměstnankyně ve společnosti PESKIM s.r.o. od 7. 4. 2011, Barbora Bohuslavická byla od 1. 6. 2010 do 31. 8. 2010 zaměstnána ve společnosti CHILLI PEPPER a.s., dříve názvu JURISTA, a.s, a rovněž zaměstnána také od 1. 9. 2010 do 26. 6. 2015 u společnosti PESKIM s.r.o, Petra Rosenbaumová byla zaměstnankyně ve společnosti PESKIM s.r.o. od 7. 7. 2010, Marcel Petřík byl zaměstnanec ve společnosti PESKIM s.r.o. od 4. 10. 2010, Eva Schneiderová byla zaměstnankyně ve společnosti PESKIM s.r.o. od 7. 11. 2011 a Lucie Vítková byla zaměstnankyně ve společnosti PESKIM s.r.o. Výše uvedené osoby, uvedené v návrhové pasáži obžaloby na str. 19 ke svědeckému výsledku u hlavního líčení, byly zaměstnanci společnosti Peskim, případně Jurista, a v návrhové pasáži obžaloby je odkaz na přílohu trestního spisu, ve které se nachází emailová komunikace, ve které zmíněné osoby vystupují. Žádná z těchto osob nebyla procesním způsobem jako svědek vyslechnuta a rovněž ani nepodala vysvětlení podle § 158 odst. 3 tr. řádu, aby byl zjištěn důkazní potenciál a paměťová stopa v kontextu plynutí času ve vztahu k rozhodnutí o skutcích uvedených v podané obžalobě. K dotazu soudu na důkazní potenciál těchto svědků bylo státním zástupcem sděleno¹⁴, že by těmto nechal u hlavního líčení předložit předmětnou emailovou komunikaci k vyjádření a k tomuto kladl další dotazy. Soud předmětnou emailovou komunikaci v rámci dokazování provedl postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu jako důkaz listinné povahy. Důkazně potentní zaměstnanci společnosti Peskim případně Jurista, již byli soudem vyslechnuti u hlavního líčení, a soud shledává výsledek výše uvedených osob směřující k „objasnění emailové komunikace“ jako zcela nadbytečný.

195. Státní zástupce navrhl osobní výslech Jany Lütken, dánské státní příslušnice, která se trvale zdržuje se ve Švýcarsku. Tato byla vyslechnuta jako svědek orgány švýcarské konfederace před předáním trestní věci do ČR, přičemž tyto výsledky z procesního hlediska nelze použít v souzené trestní věci. Dále byla vyslechnuta jako svědek v související, avšak jiné trestní věci, vedené před Městským soudem v Praze sp. zn. 46T 8/2015 tzv. „Oleo Chemical“, přičemž tento výsledek byl veden na podkladě mezinárodní právní pomoci formou telekonference. Ani tento důkazní prostředek z jiné trestní věci nelze procesně jako důkaz použít. Realizované výsledky, jak ve švýcarské konfederaci, tak v jiné trestní věci „Oleo Chemical“ však lze vzít obsahově do úvahy ve smyslu zhodnocení, jaký je důkazní potenciál této svědkyně v souzené trestní věci. Odvolací soud dal soudu nalézacímu pokyn, aby se nalézací soud alespoň pokusil předvolat svědkyni Janu Lütken k opakovanému hlavnímu líčení. Odvolací soud si byl vědom, že nalézací soud má omezené prostředky docílit výsledku této osoby, neboť jde o cizí státní příslušnici, která má pobyt v cizině. Soud se opakovaně pokusil o předvolání uvedené svědkyně, avšak s nulovým výsledkem. Svědkyně na předvolání nijak nereagovala. Lze doplnit, že Jana Lütken v řízení před částečným zrušením rozsudku písemně projevila vůli před trestním soudem v ČR jako svědek již nevypovídat. Ohledně návrhu na osobní výslech JUDr. Vlasty Kotrbové soud uvádí, že tato se soudu omluvila v souvislosti s nařízenou karanténou kvůli onemocnění COVID 19. Současně s omluvou vyjádřila pochybnost ohledně svého svědeckého přínosu v souzené trestní věci. Právní pomoc na Britské panenské ostrovy, ohledně existence osoby Marie Gold, soud nerealizoval z časových důvodů ve vztahu k nařízeným termínům hlavního líčení a současně skutečnosti, které jsou rozvedeny níže.

196. Z výše uvedených důvodů soud postupem podle § 216 odst. 1 tr. řádu rozhodl tak, že návrhy na doplnění dokazování zamítl. K výše uvedenému rozhodnutí soud doplňuje, že pokud

¹⁴ v řízení před vyhlášením rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17.5.2019, sp. zn. 47 T 7/2017

kteřákoli ze stran trestního řízení využije práva vznést návrh na doplnění dokazování, je soud je povinen rozhodnout o tom, že dokazování bude doplněno, a za tím účelem případně odročí hlavní líčení či umožní státnímu zástupci, obžalovanému nebo obhájci na jejich žádost provedení důkazu postupem podle § 215 odst. 2 tr. řádu, anebo že návrhy na doplnění dokazování zamítne a toto zamítavé stanovisko pak rozvede v odůvodnění rozhodnutí ve věci samé. Nálezací soud však není povinen vyhovět všem důkazním návrhům stran ani dbát na to, aby důkazy provedené z jejich podnětu byly v určitém vzájemném (úměrném) poměru. Rovněž obecně platí, že jestliže již je zřejmé, jak je nutno ve věci rozhodnout, nelze provádět další důkazy, byť by měly vztah k projednávané věci, neboť by se zbytečně oddalovalo její včasné rozhodnutí (viz. R 10/1993-I.). Podle judikatury Ústavního soudu (viz zejména ÚS 26/2004-n. a další) může obecný soud při rozhodování o vině v trestním řízení neakceptovat důkazní návrhy obviněného toliko z důvodů, že tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, že důkaz není s to ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou a dokazovanou skutečnost čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potenci, nebo že důkaz je nadbytečný, tj. určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno.

197. Z výše uvedeného odůvodnění plyne, že všechny návrhy na doplnění dokazování výsledkem svědků vznesl státní zástupce, nikoliv obvinění (obžalovaní) za situace, kdy nálezací soud provedl již mimořádně podrobné dokazování ve vztahu ke všem skutkům uvedených v podané obžalobě. Provedení důkazů výše navrhovaných k doplnění by nemělo vliv na rozhodnutí soudu, neboť konkrétní tvrzení obžaloby, k jehož ověření nebo vyvrácení byly důkazy navrhovány, byla již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřena nebo vyvrácena.

198. Soud rovněž doplňuje, že hlavní líčení konal a dokazování prováděl za situace vyhlášeného nouzového stavu a musel plnit opatření Ministerstva zdravotnictví. Za této situace bylo pro soud problematické zajistit nejenom účast soudního senátu, administrativního aparátu, vězeňské eskorty a stran trestního řízení, ale prvořadě účast svědků, kteří realizaci svých výsledků sice plnili svou zákonnou povinnost, nicméně se v přeplněné jednací síni se (stejně jako soud a strany trestního řízení) vystavovali riziku přenosu nákazy.

HODNOCENÍ DŮKAZŮ:

199. U hlavního líčení provedené důkazy soud hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž vzal v úvahu jak důkazy provedené v rámci původního řízení, tak důkazy provedené v rámci řízení po částečném zrušení rozsudku.

bod I/2 obžaloby - skutek Neograph

200. Skutek uvedený v obžalobě pod bodem I. /2, o kterém se v tomto rozsudku pojednává jako „skutku Neograph“ je v podané obžalobě popsán a vymezen následovně:

„V blíže neurčený den v druhé polovině roku 2007 na blíže nezjištěném místě v Praze Ing. Martin Dvořák jako generální ředitel společnosti Dopravního podniku a Ing. Ivo Štika, ekonomický ředitel společnosti Dopravního podniku po předchozí dohodě s ředitelem a předsedou představenstva společnosti Neograph a. s. se sídlem Praha 1,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Opletalova 55, Ing. Janem Janků a zástupcem společnosti Cokeville Assets Inc., registrační číslo 590046, se sídlem Tortola, Road Town, OMC Chambers, P. O. Box 3152, Britské Panenské Ostrovy, podnikající na území ČR prostřednictvím organizační složky Cokeville Assets Inc., organizační složka, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, JUDr. Peterem Kmet'em, ředitelem společnosti a vedoucím organizační složky v ČR, v úmyslu obohatit nejméně společnosti Neograph a. s. a Cokeville Assets Inc. účelově využili ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, dle kterého se nevztahuje povinnost zadavatele vyhlásit otevřenou veřejnou soutěž za předpokladu, že se jedná o utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti, v tehdy účinném znění. Na základě předchozího návrhu JUDr. Petera Kmet'ě účelově označili jízdní doklady Dopravního podniku jako ceninu, ačkoliv v rámci předchozích výběrových řízení na dodavatele jízdních dokladů byla vždy vyhlášena veřejná zakázka formou otevřeného nadlimitního výběrového řízení. Na základě pokynu Ing. Martina Dvořáka byly ze strany Dopravního podniku bezdůvodně ukončeny již od srpna roku 2007 rovněž probíhající přípravy otevřené veřejné zakázky na tisk a dodávku jízdních dokladů organizátorem zakázky společností Veřejné zakázky s. r. o. se sídlem Praha 6, Na Hutích 661. Následně dne 19. 12. 2007 zaslala společnost Dopravní podnik zastoupená Ing. Martinem Dvořákem po předchozích jednáních v období od října do prosince 2007 mezi zástupci Dopravního podniku Ing. Martinem Dvořákem a Ing. Ivo Štikou a zástupcem společnosti Neograph a. s. Ing. Janem Janků výzvu k podání nabídky na tisk jízdních dokladů pouze společnosti Neograph a. s. Dne 11. 1. 2008 na blíže neurčeném místě v Praze Ing. Martin Dvořák v rozporu s jemu uloženými povinnostmi řádně hospodařit s prostředky jemu svěřenými Dopravním podnikem a strážít a ochraňovat majetek Dopravního podniku před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy Dopravního podniku a povinnost zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku Dopravního podniku v čl. III. Základní povinnosti Manažerské smlouvy na rok 2007, ve znění dodatku k této manažerské smlouvě uzavřeným dne 3. 1. 2008 mezi Dopravním podnikem a Ing. Martinem Dvořákem ve spojení s § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákoníku práce uzavřel za společnost Dopravní podnik jako generální ředitel, ačkoli nepřijal žádná opatření k výběru pro Dopravní podnik nejvhodnější nabídky na tisk jízdních dokladů, se společností Neograph a. s., zastoupenou předsedou představenstva Ing. Janem Janků, „Rámcovou smlouvou o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků“, čímž Ing. Martin Dvořák, Ing. Jan Janků, Ing. Ivo Štika a JUDr. Peter Kmet' způsobili Dopravnímu podniku škoda ve výši nejméně 96.741.581,68 Kč, které byly na základě předmětných smluv vyvedeny z majetkové podstaty Dopravního podniku v důsledku úhrady předražených plnění, přičemž jen provize pro společnost Cokeville Assets činila nejméně 41.205.822,00 Kč.“

201. Výpovědi obžalovaných Ing. Dvořáka, Ing. Štiky, Ing. Janků vzal soud za věrohodné s tím, že jsou ve shodě s důkazy provedenými u hlavního líčení. Výpovědi výše uvedených svědků vzal soud rovněž za věrohodné, vyjma výpovědi svědků JUDr. Vladimíra Sitty, Ing. Vladimíra Sitty a doc. Josefa Zachariáše. Ožalovaný JUDr. Kmet' vypovídal prakticky v závěru celkového dokazování, byl tedy seznámen se všemi ve věci provedenými důkazy a mohl si svou výpověď dobře připravit, aby výsledkům dokazování odpovídala. V tomto smyslu nebylo soudem shledáno na výpovědi obžalovaného JUDr. Kmetě nepravdivých tvrzení, byť je vhodné uvést, že po spontánní části své výpovědi obžalovaný využil práva odeprít výpověď a neodpovídat na dotazy soudu a stran trestního řízení.

202. Výpověď svědka **Ing. Vladimíra Sitty** soud, vzhledem k rozporům mezi výpovědí a ostatními důkazy a současně i vzhledem k tomu, jak soud vnímal výpověď tohoto svědka před soudem z hlediska zásady ústnosti a bezprostřednosti, nehodnotí jako věrohodnou. Svědek vypovídal před soudem dvakrát, přičemž podruhé byl výslech zaměřen z pokynu odvolacího soudu zejména na cenotvorbu jízdenky a období vyjednávání před uzavřením kontraktů s DPP a se STC. Z obou výslechů je zřejmé, že svědek v rozporu s ostatními důkazy umenšuje svou roli při sjednávání obchodního vztahu mezi Neographem a DPP a Neographem a STC, jak ve vztahu k technologii (konceptu/struktuře) plánovaného jízdního dokladu, tak ve vztahu ke stanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

jeho ceny. V rámci hodnocení svědecké výpovědi Ing. Vladimíra Sitty soud již v původním rozsudku poukázal na to, že svědek uvedl, že nevěděl, proč byla stanovena cena 37 haléřů a obchodních jednání o stanovení ceny, byť byl obchodní ředitel společnosti Neograph, se údajně neúčastnil. Z emailu ze dne 19. 6. 2007 v 9:57:40 mezi svědkem a Petrem Mikšem však plyne, že strukturu ceny plánovaného cestovního dokladu zjišťoval u STC. Že svědek Ing. Sitta věděl o provizích daleko dříve, než tvrdil u hlavního líčení při svém prvním výslechu, svědčí mimo jiné email ze dne 14. 4. 2008 v 2:41, ve kterém spočítal „rentabilitu zakázky“ poměrem cena Neograph / cena Lobby. Pokud svědek Ing. Sitta tvrdil u hlavního líčení, že smlouva na vyplácení provize se v Neographu objevila až někdy v polovině roku 2009, tedy rok a půl po podpisu smlouvy s DPP, lze poukázat na skutečnost, že nejpozději v dubnu 2008, kdy 14. 4. 2008 v emailu svým kolegům z představenstva JUDr. Sittovi a Ing. Janků sděluje, že „spočítal rentabilitu zakázky“, a ve kterém vyčíslil „zisk Neograph a zisk Lobby“.

203. Z článku 5. **provizní smlouvy** mezi Neograph a Cokeville Assets ze dne 10.8.2007 plyne, že *v záležitostech poskytování informací klientovi (Neograph) a všech ostatních záležitostech vyplývajících z této smlouvy je označen jako kontaktní osoba na straně klienta (Neograph) Vladimír Sitta, MBA* (včetně mobilní, telefonního, emailového a faxového spojení). Lze považovat za vyloučené, že by byl svědek uveden jako kontaktní osoba na straně Neographu v předmětné zprostředkovatelské smlouvě bez svého vědomí či proti své vůli. Je tedy nade vší pochybnost zřejmé, že svědek při prvním výslechu nemluvil před soudem pravdu o tom, že se o provizní smlouvě dozvěděl s odstupem jednoho a půl roku po jejím uzavření a až s tímto odstupem se s jejím obsahem seznámil.

204. Jako nevěrohodnou soud hodnotil také výpověď svědka ohledně vývoje jeho spolupráce s policií a vysvětlení časového odstupe od zjištění „nekalosti“ s provizní smlouvou a oznámením policii. Je s podivem, že svědek neinformoval DPP a příslušné orgány Policie ČR již v dubnu 2008 a učinil tak až tři roky po zahájení dodávek. První průkazný záznam o kontaktu Ing. Sitty s policií pochází z 23. 11. 2011.¹⁵ Rentabilitu zakázky si svědek Ing. Sitta mohl přibližně spočítat již v květnu 2007, kdy svědek poptával od STC důvěrnou kalkulaci ceny dodávek pro DPP a prokazatelně ji znal v dubnu 2008, jak plyne z výše uvedených emailových zpráv.

Klíčová emailová dokumentace z dubna 2008 prokazuje, že svědek si vyžádal fakturační údaje a poté zpracoval přehled pro vedení Neographu – JUDr. Sittu a a Ing. Janků:

Od: Václava Franceová </O=NEOGRAPH/OU=FIRST ADMINISTRATIVE GROUP/CN=RECIPIENTS/CN=VACLAVA.FRANCEOVA>

Odesláno: úterý 15. dubna 2008 8:46

Komu: Vladimír SITTA

Předmět: RE: DP - rentabilita zakázky

Dobrý den,

čísla, která pro la přes doklady:

Prodej papíru do STC = 33 158 kg 3 315 800,- Kč

Prodej jízdenek DP 11 367 000,- Kč

Celkem: 14 682 800,- Kč

Provize 4 131 000,-

Potisk 6 024 000,-

Papír 1 757 374,- (53,- Kč/kg)

Celkem: 11 912 374,- Kč

Rozdíl 2 770 426,- Kč

Nevím, zda byl zpracován ve kerý dodaný papír.

V.F.

Neograph, a.s.

¹⁵ Úřední záznam PČR pod Č. j. OKFK- 3197-5/ČJ-2011-200203 na č.l. **7740 trestního spisu**

Litoměřická 272
 411 08 tětí
 tel: +420 326 539 114, fax: 416 803730
 GSM: 602 127421
 www: www.neograph.cz
 From: Vladimír SITTA
 Sent: Monday, April 14, 2008 2:42 PM
 To: Václava Franceová
 Subject: FW: DP - rentabilita zakázky
 Dobrý den,
 Prosím o kontrolu.
 Děkuji, V.S.

-----Original Message-----

From: Vladimír SITTA
 Sent: Monday, April 14, 2008 1:41 PM
 To: SITTA Vladimír, JUDr.; Jan Janků
 Subject: DP - rentabilita zakázky
 Na základě roční aktuální objednávky a aktuálních zku eností jsem spočítal rentabilitu zakázky pro DP Praha.
 1) jízdenky „rotační“
 Cena z STC 0,18 Kč
 Cena Neograph 0,20 Kč
 Cena Lobby (ofic.) 0,37 Kč (mají 0,17 Kč/jízdenku)
 Počet kusů 36,5 mil. kusů

 zisk NEO 730 000 Kč
 zisk Lobby 6 205 000 Kč !!!
 2) jízdenky „arch“
 Cena z STC 0,68 Kč
 Cena Neograph 0,92 Kč (nejsem si jistý)
 Cena Lobby (ofic.) 1,09 Kč (mají 0,17 Kč/jízdenku)
 Počet kusů 3,2 mil. kusů

 zisk NEO 544 000 Kč
 zisk Lobby 544 000 Kč
 3) Papír
 Cena papíru 100 Kč/kg
 Zisk z papíru 47 Kč/kg
 Mno ství 33 000 kg

 zisk NEO 1 551 000
 CELKEM ZISK NEOGRAPH: 2 825 000,- Kč
 CELKEM ZISK LOBBY: 6 749 000,- Kč
 Vladimír SITTA
 Commercial Director
 & Member of The Board

 NEOGRAPH®, a.s. Security Paper Mill
 Litomericka 272, 411 08 Steti
 CZECH REPUBLIC
 e-mail: sitta@neograph.cz
 GSM: +420 602 444 413
 tel./fax: +420 326 539 121
 www: www.neograph.cz

205. Při opakovaném (druhém) výsledku svědka se soud konkrétně zaměřil na obsah předmětného e-mailu „DP - rentabilita zakázky“ od Ing. Vladimíra Sitty ze dne 15.4.2008, 1.41 p.m. který je adresován JUDr. Vladimíru Sittovi a současně Ing. Janků. K výslovným dotazům na slovo „Lobby“ z tohoto emailu a odpovídajícím položkám svědek uvedl, že: „Lobby“ je „asi nějaká skupina nějakých lidí, lobbistů. Nevím, co měli udělat. Znovu říkám, z toho e-mailu já

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

nedokážu se vyjádřit k tomu kontextu, proč jsem to takto spočítal, proč v této struktuře, na základě jakého požadavku, na základě jakých dat, proč. Zeptejte se příjemců té informace. Možná, že jsem jen administrátor.“
Tuto část svědkovi výpovědi soud hodnotí jako zamlčení okolností podstatného významu pro rozhodnutí soudu. Pokud svědek je autorem textu a kalkulací v obsahové části emailu, je absurdní, že s vysvětlením obsahu a kontextu odkazuje na příjemce předmětného emailu.

206. Ve vztahu k časové ose - od kdy mohl svědek počítat s dodávkami jízdenek do DPP a rovněž znát cenovou nabídku od STC, lze odkázat na následující emailovou komunikaci:

Dne **25.5.2007** 9.50 odesílá Ing. Vladimír Sitta obchodnímu řediteli STC Petru Mikšovi¹⁶ následující email :

From:VladimirSITTA
Sent:Friday,May25,20078:49AM
To:'MiksPetr'
Subject: poptávka

Vážený pane řediteli,

Navazuji na na poslední jednání a mám na Vás prosbu o důvěrnou cenovou nabídku jízdenek pro DP Praha ve dvou variantách:

1) objem pouze Schwarz Druck

A) Jízdenka dle současné podoby s OVI barvou

B) Jízdenka dle současné podoby bez OVI barvy

1 jízdenka.....? hal bez DPH

dotisk.....? hal bez DPH

krátkodobá....? hal bez DPH

Množství: 115.000.000 ks jízdenek

2) objem Schwarz Druck + STC

Všechny jízdenky unifikované dle současné kvality STC.

Množství: 115.000.000 (Schwarz) + 30.000.000 (jízdenky STC) + 500.000 archů (časové kupóny STC)

1 jízdenka.....? hal bez DPH

Cílem našeho jednání je získat objem Schwarz s tím, pokud se Neograph stane generálním dodavatelem, bude tisknout STC.

Prosím o diskrétní informaci.

Pokud by bylo lepší projednat vše osobně, jsem kdykoliv k dispozici.

Díky a přeji klidný víkend,

Vladimír Sitta

Z emailu ze dne 5.6.2007 13.33 plyne, že Ing. Vladimír Sitta sděluje Jiřímu Vysokému¹⁷, že ve věci předmětu DP Praha by „Neograph by měl být finálním dodavatelem vše. Tisk STC. Je již rozhodnuto,

¹⁶ obchodní ředitel STC Ing. Petr Mikš při svém výsledku potvrdil, že v souvislosti s precizováním smlouvy před jejím uzavřením proběhlo několik kol jednání se zástupci společnosti Neograph, při kterých se dělaly cenové kalkulace a cenové audity, přičemž za společnost Neograph jednal svědek s Ing. Sittou, který figuroval jako obchodní ředitel Neographu

¹⁷ jednatel společnosti Intergraf, s.r.o. se kterou Neograph uzavřel smlouvu o dodávkách STOKES pigmentů

„e Stokes bude celoplošně ve všech jízdenkách a časových kupóněch. Laserové detektory jsou samozřejmostí. Na hologramy počítáme s Vámi (současný dodavatel: Optaglio).“

Z emailů ze dne 19.6.2007 13.20 a 8.10.2007 11. 47 plyne, že Ing. Vladimír Sitta řeší s Alešem Nehybou¹⁸ konkrétní varianty specifikace papíru (THN pro DPP).¹⁹

207. Z výše uvedeného plyne, že Vrchní soud v Praze vzal v potaz pouze vybranou e-mailovou komunikaci Ing. Sitty, která se nachází ve svazcích 23 a 25 trestního spisu, kterou selektivně poskytl Policii ČR samotný svědek Ing. Sitta při svém výslechu. Nálezací soud důrazně upozorňuje na kompletní e-mailovou komunikaci Ing. Sitty, která se nachází na datovém nosiči, který je součástí znaleckého posudku na čl. 5469-5470²⁰, ze které soud prvního stupně, jakožto objektivního důkazu, čerpá. **Výpověď svědka** Ing. Vladimíra Sitty u hlavního líčení tak soud, vzhledem k výše uvedeným rozporům a současně i vzhledem k tomu, jak soud vnímal výpověď tohoto svědka v hlavním líčení z hlediska zásady ústnosti a bezprostřednosti, nehodnotí jako věrohodnou.

208. Výpověď svědka **JUDr. Vladimíra Sitty** soud hodnotí v podstatných momentech důležitých pro rozhodnutí soudu jako nepravdivou. Svědkova tvrzení o tom, co mu měl sdělit Ing. Janků o Dvořákově a Rittigovi nebyla potvrzena žádným z těchto obžalovaných, ani věrohodnými svědky a rovněž nevyplývala z důkazů listinných. Svědek dále uvedl, že neví a nemůže potvrdit, zda viděl „Výzvu k podání nabídky dodávky jízdních dokladů“ od DPP a ve vztahu ke konstrukci nabídkové ceny se vyjádřil pouze obecně. Svědek popřel, že by se účastnil jednání se STC ohledně vzniku subdodavatelského vztahu. Nevzpomněl si, zda se STC řešil technologické okolnosti zakázky tisku jízdních dokladů. Nedokázal se vyjádřit, jak byla ze strany Neographu kalkulována cena a tím i zisk ohledně zakázky výroby jízdních dokladů s tím, že cenu kalkuloval Ing. Janků s Ing. Franceovou. Po předložení **předmětného e-mailu „DP - rentabilita zakázky“ od Ing. Vladimíra Sitty ze dne 15.4.2008, 1.41 p.m. který je adresován JUDr. Vladimíru Sittovi a současně Ing. Janků** uvedl, že nemůže ani vyloučit ani vyvrátit, po 12 letech, obdržení tohoto emailu a vnímání jeho obsahu. Dále uvedl, že provizní platby byly důvodem konfliktu mezi svědkem a Ing. Janků, nicméně nedokázal věrohodně vysvětlit, proč konflikt vznikl až v roce 2011, když svědek prokazatelně znal rentabilitu zakázky včetně sumy provizních plateb od dubna 2008 a tedy věděl o provizních platbách několik let. **Výpověď svědka** JUDr. Vladimíra Sitty u hlavního líčení tak soud, vzhledem k výše uvedeným rozporům a současně i vzhledem k tomu, jak soud vnímal výpověď tohoto svědka v hlavním líčení z hlediska zásady ústnosti a bezprostřednosti, nehodnotí jako věrohodnou.

¹⁸ Aleš Nehyba - technolog výroby Neograph, a.s.

¹⁹ předmětné emaily se nacházejí na DVD 1/7 čl. 5469-5470, obsah notebooku LENOVO Ing. Vl. Sitty

²⁰ znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat č.j. KÚP-2474/ČJ-2012-009KDO-1POC ze dne 29. 6. 2012 vypracovaný Kriminalistickým ústavem Praha. Znaleckému ústavu byly předloženy bitové kopie dat uložených na serveru 0235-server HP 310590-421 a notebooku Lenovo S/N L3ABE6N 09/01 uložené na pevných discích WD3200AAJS, v.č. WCAV2A816822 a WD5000AAKS v.č. WCAWF0556862. Ve zpřístupněných datech byly vyhledány soubory obsahující zprávy elektronické pošty. Při analýze bitové kopie uložené v adresáři „notebook Lenovo L3-ABE6N 09/01“ bylo nalezen program Outlook Express pro vytvořené uživatele s názvem Administrator, X a Vladimír Sitta. V adresáři c:\Archiv mail byly nalezeny soubory elektronické pošty z let 2007 až 2009. Tyto archivy byly analyzovány, přičemž jednotlivé zpřístupněné zprávy elektronické pošty jsou uloženy na médiích DVD-R tvořících přílohu citovaného znaleckého posudku.

209. Z výpovědi Ing. Sitty a JUDr. Sitty je evidentní, že oba svědci se snaží distancovat od předkontrakčního a kontrakčního procesu v zakázce na dodávku jízdenek včetně svého podílu na technologii a cenotvorbě. Z exaktních důkazů, kterými jsou zejména zajištěné emaily Ing. Sitty z období roku 2007 a 2008, však plyne, že role obou svědků byla významná, v případě Ing. Sitty až dominující, o čemž kromě uvedené emailové komunikace svědčí i to, že byl uveden jako kontaktní osoba nejen v rámcové smlouvě o dílo mezi Neograph a DPP, ale rovněž ve zprostředkovatelské/provizní smlouvě mezi Neograph a Cokeville Assets. Oba svědci v kontrakčním procesu aktivně jednali, o jednotlivých krocích včetně uzavření zprostředkovatelské/provizní smlouvy byli zpraveni a nejpozději v dubnu roku 2008 prokazatelně znali přesnou rentabilitu zakázky včetně konkrétní ziskovosti. Proti zprostředkovatelské/provizní smlouvě však veřejně vystoupili až v roce 2011. K tomu přistupují i další zjištěné okolnosti, a to „znalecká“ činnost Ing. Sitty ve vztahu k padělání jízdenek a aktivity JUDr. Sitty s firmou Nanograph. Z výše uvedeného plyne, že výpovědi obou těchto svědků nemohl nalézací soud vzít za pramen skutkových zjištění, neboť je vysoce pravděpodobné, že oba svědci hráli v rozhodné době a hrají doposud²¹ svojí vlastní hru a jejich poměr k věci i k osobám některých obžalovaných je deformován jejich vlastními zájmy.

210. Ohledně hodnocení čtené výpovědi doc. Josefa Zachariáše lze uvést, že stručné popěrné tvrzení svědka je v rozporu s listinou, která byla provedena jako důkaz.

211. K hodnocení výpovědi svědka **Ing. Richarda Bulíčka** soud uvádí následující. Svědek se k počátku spolupráce se společností Neograph nedokázal přesně časově vyjádřit, uvedl ale, že to bylo bezprostředně *poté, co Státní tiskárně cenin vyhotovil Dr. Musil odbornou expertizu ohledně konstrukce nové jízdenky včetně papíru, pro který byla doporučena jako výrobce papírna Neograph. Osobní kontakt se zástupci společnosti Neograph proběhl přibližně do jednoho měsíce od vyhotovení expertizy znalcem Musilem.* Soud prvního stupně provedl jako důkaz znalecký posudek z oboru kriminalistika odvětví pravost platidel a cenin soudního znalce RNDr. Miloslava Musila, který je ve spise založen na č.l. 9776-9789/ sv. 52 a současně na č.l. 9541 až 9557/sv. 50, tento posudek se však týká kvality padělků jízdenek Dopravního podniku města Prahy v části III. jako části závěrečné neobsahuje doporučení společnosti Neograph jako dodavatele papíru, přičemž tento posudek byl vyhotoven 8. 9. 2007. Doporučení společnosti Neograph plyne ze závěru znaleckého posudku z oboru kriminalistika – odvětví pravost platidel a cenin ze dne 18. 10. 2007 vypracovaného k výskytu padělků jízdenek DPP znalcem RNDr. Miloslavem Musilem (sv. 45, č.l. 8209 – 8224 trestního spisu, zadavatel DPP). V tomto je uvedeno, že vzhledem k požadavku DP hl. města Prahy na ochranu jízdenek lze pro zajištění dostatečné kvality doporučit, aby dodavatelem těchto nových jízdenek byl subjekt, který při jejich výrobě zajistí všechny tři navržené stupně ochrany. V České republice je v oblasti ceninového papíru jediným působícím výrobním subjektem firma Neograph, a.s. a v oblasti ceninového tisku požívá nejlepšího renomé Státní tiskárna cenin.

212. Z emailové komunikace mezi STC a Neographem však jasně plyne, že jednání ohledně nových jízdenek pro DPP probíhá již v období měsíce května 2007, jak je zřejmé z emailové zprávy ze dne 25.5.2007 9.50, kterou odesílá Ing. Vladimír Sitta obchodnímu řediteli STC Petru Mikšovi a hovoří se v ní o předcházejícím jednání. Z výše uvedeného vyplývá, že časové zařazení uváděné svědkem Bulíčka nelze brát jako relevantní, což je i pochopitelné, neboť byl dotazován na období před 13 lety. Jako relevantní nelze dále brát vyjádření svědka týkající se dobových cen jízdenek, když svědek se vyjadřuje v zásadě obecně a ke konkrétním dotazům na konkrétní cenu v místě a čase odkazuje na obchodní oddělení STC. O konkrétních cenách, případně cenovém

²¹ viz. obsah připojení poškozeného JUDr. Sitty s nárokem na náhradu majetkové škody

vyjednávání či zjišťování budoucích cen nicméně přesvědčivě vypovídá dobová emailová komunikace, a nade vší pochybnost cenu konkrétních jízdenek prokazuje dobová fakturace. V ostatních pasážích své výpovědi byla výpověď svědka hodnocena jako věrohodná. Je zřejmé, že některé okolnosti, zejména ty, které řešila příslušná oddělení Státní tiskárny cenin (obchodní, bezpečnostní) si svědek přesně nepamatoval a v podrobnostech odkázal na příslušné zaměstnance Státní tiskárny cenin.

213. Soud považuje za vhodné se stručně vyjádřit k opakované (druhé) výpovědi svědka **Ing. Oumrta**. Tento svědek si většinu okolností souvisejících se zadáním předmětné zakázky nepamatoval. Potvrdil však kompetenci jím vedeného útvaru služeb k řešení zadávacího řízení a sebe jako tzv. kontaktní osobu ve vztahu k výzvě k podání nabídky na dodávku jízdnic dokladů pro DPP.

214. Obdobně lze hodnotit opakovanou výpověď svědka **Mgr. Hanuše**. I tento svědek měl problém si vybavit podrobnosti a druhý osobní výslech svědka nebyl pro soud z důkazního hlediska nikterak přínosný.

215. Ve vztahu k hodnocení provedených důkazů považuje soud za podstatné zdůraznit, že těžištěm dokazování a skutkových zjištění na jejich podkladě učiněných, byly u skutku Neograph právě důkazy listinné (popř. v elektronické podobě – emaily apod.) a znalecké posudky, nikoli důkazy svědeckými výpověďmi. Ze svědeckých výpovědí lze vyzdvihnout věrohodné výpovědi svědků Brože, Musila, Bulíčka, Pčolara a Abraháma, i když tyto měly z hledisek výše uvedených roli spíše doplňkovou, a s ostatními provedenými důkazy korespondovaly.

216. Výše soud stručně shrnul hodnocení výpovědí obžalovaných a svědků ve vztahu ke skutku Neograph, který je popsán a vymezen pod bodem I /2 podané obžaloby. Níže se soud zaměří na rozbor samotného skutku uvedeného v obžalobě a na to, zda byly či nebyly prokázány v obžalobě tvrzené skutečnosti ve vztahu k provedeným důkazům. K tomu přistoupí i hodnocení „nových“ důkazů provedených na podkladě pokynů odvolacího soudu.

Úvodní část skutku je tvořena tvrzením: „V blíže neurčený den v druhé polovině roku 2007 na blíže nezjištěném místě v Praze Ing. Martin **Dvořák** jako generální ředitel společnosti Dopravního podniku a Ing. Ivo **Štika**, ekonomický ředitel společnosti Dopravního podniku po předchozí dohodě s ředitelem a předsedou představenstva společnosti Neograph a. s. se sídlem Praha 1, Opletalova 55, Ing. Janem **Janků** a zástupcem společnosti Cokeville Assets Inc., registrační číslo 590046, se sídlem Tortola, Road Town, OMC Chambers, P. O. Box 3152, Britské Panenské Ostrovy, podnikající na území ČR prostřednictvím organizační složky Cokeville Assets Inc., organizační složka, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, JUDr. Peterem **Kmetěm**, ředitelem společnosti a vedoucím organizační složky v ČR, ...“ Soud k tomuto uvádí, že dokazováním v hlavním líčení nebyly provedeny důkazy, kterými by byla dohoda z druhé poloviny roku 2007 mezi Dvořákem, Štikou, Janků a Kmetěm prokázána. Obžalovaní Dvořák, Štika, Janků i Kmetěť jakoukoli dohodu popírají. Obžalovaný Štika popisuje první setkání se spoluobžalovanými Janků a Kmetěm tak, že toto proběhlo přibližně v době kolem září roku 2007 poté, co obžalovaného navštívila policie. K tomu lze doplnit, že jednání mezi příslušníky policie a pracovníky DPP (Štikou a Hanušem) potvrdili za Policii ČR svědci Mgr. David Plecítý a Mgr. Jan Brož, přičemž tato jednání vzešla z iniciativy Policie ČR. Obžalovaný Štika se na rozhodnutí o formě a způsobu výběru nemohl podílet, podle směrnice DPP k takovému rozhodnutí neměl kompetence. Nepodílel se ani na zajištění stanovisek, ať již se týkala zajištění výluky ze zákona o veřejných zakázkách, nebo stanoviska k ceninám. Veškerá problematika, které se dotýkal zákon o veřejných zakázkách, spadala pod jednotku zásobování, odbor obchodní, přičemž tento odbor

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

měl danou problematiku ve výhradní kompetenci. V případě Neographu předal obžalovaný Štika informace Hanušovi s tím, aby postupoval dle svého uvážení ve spolupráci s odborem obchodním. Uvedené potvrzuje i svědek Hanuš. ²² Obžalovaný Janků podrobně popsal okolnosti, za nichž se prostřednictvím JUDr. Kmetě dozvěděl o padělaných jízdenkách společnosti Schwarz Druck a to, z čeho vyvstala myšlenka nabídnout unikátní výrobek jako samostatný dodavatel, na rozdíl od režimu, kdy figurovali jako subdodavatelé. JUDr. Kmet' pak prokazatelně jednal v této věci u ekonomického náměstka DPP a vedoucího odboru jízdnic dokladů DPP. Výpověď Ing. Janků potvrdil i JUDr. Kmet'. Soud konstatuje, že tvrzení těchto obžalovaných nebyla v řízení vyvrácena. Je zřejmé, že obžalovaní Štika, Janků a Kmet' popisují jednání obdobně, jejich výpověď stvrzuje i svědek Hanuš. Lze dodat, že obžalovaný Dvořák jednání mezi Štikou, Janků a Kmetěm, ani Hanušem, Janků a Kmetěm přítomen nebyl. Důkazní prostředky o dohodě tvrzené v obžalobě tak neexistují.

217. Žalovaný skutek dále pokračuje tvrzením: „...v úmyslu obohatit nejméně společnosti Neograph a. s. a Cokenille Assets Inc. účelově využili ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, dle kterého se nevztahuje povinnost zadavatele vyhlásit otevřenou veřejnou soutěž za předpokladu, že se jedná o utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti, v tehdy účinném znění. Na základě předchozího návrhu JUDr. Petera Kmetě účelově označili jízdnicí doklady Dopravního podniku jako ceninu, ačkoliv v rámci předchozích výběrových řízení na dodavatele jízdnicí dokladů byla vždy vyhlášena veřejná zakázka formou otevřeného nadlimitního výběrového řízení...“

Zde je na místě zmínit níže citované odůvodnění obžaloby v části označené 3.2 skutkové závěry (k bodu I./2) obžaloby) na str.118 - 119 textu odůvodnění obžaloby:

„Předně státní zástupce vycházel z pojmových kategorií, ne vždy vymezených zákonně. Prvním takovým pojmem je pojem cenina, na jehož vymezení se subjekty (RNDr. Musil, Ministerstvo financí ČR, Fakulta právnická ZČU) v podstatných znacích shodují. Dalším pojmem je zákonný pojem utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o utajovaných informacích), a to i ve světle prováděcích právních předpisů, zejm. nařízení vlády č. 522/2005 Sb. Další zákonný režim je pak institut výjimky z působnosti zákona č. 137/2006, o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o veřejných zakázkách) dle § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. Zde státní zástupce podotýká, že všechny relevantní právní předpisy je nutné hodnotit ve znění účinném k datu spáchání skutku, pro nějž je vedeno policejním orgánem předmětné trestní stíhání. Státní zástupce dospěl k závěru, že předmětné kategorie mají své překryvy, a proto ne každá cenina, resp. speciální zajišťovací prvky uplatňované v technologii cenin, je utajovanou informací ve smyslu § 2 zákona o utajovaných informacích, neboť evidentně dle definice ceniny, ke které dospěly shora uvedené instituce, bez dalšího zajišťovací prvky uplatňované v technologii takto pojímaných cenin nejsou utajovanou informací, vybrž toliko v případě, že vyřazení nebo zneužití takových zajišťovacích prvků může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné. Současně zákon o utajovaných informacích ve svém § 2 písm. b) definuje zájem České republiky, kterým se rozumí zájem na zachování její ústavnosti, svrchovanosti a územní celistvosti, zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, mezinárodních závazků a obrany, ochrana ekonomiky a ochrana života nebo zdraví fyzických osob. Taktéž státní zástupce dospěl k závěru, že utajovanou informací jsou takové zajišťovací prvky uplatňované v technologii cenin, které spadají ve smyslu příl. 3 nařízení vlády č. 522/2005 Sb. do působnosti Ministerstva financí, přičemž tuto nezbytně, nežli vyhodnotit dle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (tzv. kompetenční zákon), zejm. jeho ustanovení § 4, který vymezuje působnost Ministerstva financí. Státní zástupce vycházející ze shora uvedených úvah determinovaných citovanými právními předpisy konstatuje, že lze dovodit účelovost využití právního režimu výjimky z působnosti zákona o veřejných zakázkách dle § 18 odst. 1

²² č.l. 3098 výpověď svědka Mgr. Hanuše: „V období asi listopadu téhož roku za mnou přišel Ing. Štika se zaměstnanci Neograph s tím, že mu byl touto firmou předveden ceninový papír vyráběný firmou Neograph, že údajně tento papír nelze napodobit ani zfalšovat.“

písm. a) zákona o veřejných zakázkách ze strany obviněných Ing. Dvořák, Ing. Janků, Ing. Štíky a JUDr. Kmetě. Ačkoli jízdenku MHD DPP lze vyhodnotit jako ceninu ve smyslu předložených a ve spise založených stanovisek, zejména z pohledu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů apod., z žádného z relevantních dokumentů, které byly obviněným osobám k dispozici v době výběru dodavatele, nelze dospět k závěru, že by jízdenka MHD DPP, resp. její bezpečnostní prvky splňovaly zákonné podmínky pro možnost podřazení pod pojem utajované informace a že tyto ceniny spadají do působnosti Ministerstva financí, jak vyžaduje příl. 3 nařízení vlády č. 522/2005 Sb. Jedinou výjimkou je dopis Fakulty právnické ZČU podepsaný JUDr. Jaroslavem Zachariášem, Csc. Státní zástupce shledává předmětný přípis a zejména jeho závěry neodůvodněnými, a to zejména stran závěru, že zajišťovací prvky jízdenky jsou bez dalšího utajovanou informací, ačkoliv není nikterak odůvodněno, jak jsou splněny všechny zákonné znaky utajované informace. Částečně je tento dopis postaven na zcela nepravdivých informacích, když hovoří o nutnosti splnit podmínky pro přístup podnikatele k utajovaným skutečnostem dle § 15 a násl. zákon o utajovaných informacích, tj. tzv. průmyslovou bezpečnost, když dle relevantních veřejně publikovaných Věstníků NBÚ DPP takové podmínky sám splňoval. Dopis ÚOHS zpracovaný Mgr. Derkovou ze dne 15. 4. 2010 ve věci výsledku šetření podnětu neshledává státní zástupce pro hodnocení skutku, pro nějž je vedeno trestní stíhání, zásadním, neboť tento vyhodnocuje možnost použití výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, avšak nikterak nehodnotí účelovost takového postupu, neboť takové hodnocení tomuto ústřednímu orgánu státní správy ani nepřislouží. Současně ÚOHS k tomuto vyhodnocení přistupuje po dvou letech od předmětného jednání a tak toto stanovisko nemohlo být podkladem pro rozhodování obviněných osob. Současně z předmětného přípisu ÚOHS není zřejmé, jak si správní orgán vyhodnotil působnost Ministerstva financí ve smyslu příl. 3 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., když na tuto skutečnost Ministerstvo financí oslovené ÚOHS nijak nereagovalo a nijak se tedy ani nevyjádřilo. Obžaloba tak nevychází z nemožnosti aplikace výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, vybrá z její účelové aplikace, což ve své úplnosti vyplývá také ze zprávy NBÚ ze dne 17. 7. 2013. Uvedené podmínky v rámci výzvy k podání nabídky spol. Neograph, a. s. stanovil tehdejší generální ředitel DPP obv. Ing. Dvořák, ačkoli spol. Neograph, a. s. zcela prokazatelně nesplňovala průmyslovou bezpečnost tak, jak o nutnosti splnění této podmínky hovoří JUDr. Zachariáš ve svém stanovisku adresovaném taktéž obv. Ing. Dvořákovi, což opět vyplývá z příslušných veřejně publikovaných Věstníků NBÚ. Ačkoli byl přímo Ing. Dvořák opakovaně ujišťován o pojmu cenina ze strany různých pověřeninou jím oslovených institucí, nebyly žádným způsobem ověřovány další zásadní podmínky pro aplikaci předmětné výjimky ze zákona o veřejných zakázkách, tj. naplnění znaků utajované informace, včetně ověření působnosti Ministerstva financí a splnění podmínek průmyslové bezpečnosti společnostmi doporučenými znalcem RNDr. Musilem – spol. Neograph, a. s. a Státní tiskárna cenin. Státní zástupce tedy na základě výše uvedeného shrnuje účelovost výběru uvedeného dodavatele, když obv. Ing. Dvořák při stanovení podmínky pro výzvu k podání nabídky úmyslně ignoroval naplnění zákonných znaků utajované informace, když tento právní režim nebyl a není obvyklý v praxi jiných provozovatelů městské bromadné dopravy, ani u samotného DPP, ignoroval v rozporu se svými povinnostmi generálního ředitele naplnění podmínek dalšími dodavateli, kteří byli doporučeni RNDr. Musilem obledně průmyslové bezpečnosti, jejíž nositelé jsou veřejně publikováni ve Věstníku NBÚ a spol. Neograph, a. s. jím nikdy nebyla, nutně uzavřel dohodu stran výběru dodavatele jízdních dokladů s JUDr. Kmetěm, Ing. Janků a Ing. Štikou a z této dohody následně Ing. Dvořák také vycházel. Dodavatelem požadované kvality měl být ve výsledku subjekt, který tuto kvalitu neznal a ani znát nemohl, nebyla mu ani STC sdělena. Spol. Neograph, a. s. poskytovala DPP pro tento subjekt fakticky pro tento subjekt nemožné plnění, přičemž toto bylo každému seznatelné a obvinění tedy tak účelově využili fakultativní výjimky ze zákona o veřejných zakázkách, aby takovému dodavateli předmětnou zakázku zadali, a to za pro DPP nevyhodných podmínek, tedy za předražené ceny.“

218. Státní zástupce se v odůvodnění obžaloby tedy nejprve zabývá problematikou definice pojmu cenina, přičemž z odůvodnění obžaloby není zcela srozumitelné, zda předmětné jízdní doklady Dopravního podniku hlavního města Prahy, za ceninu považuje či nikoliv. Vzhledem k tomu že ve skutkové větě obžaloby je uvedeno, že obžalovaní účelově označili jízdní doklady Dopravního podniku jako ceninu, se soud zabýval tím, zda na podkladě výsledků dokazování lze dojít k odůvodněnému závěru, že předmětný jízdní doklad DPP byl ceninou či nikoli. V tomto smyslu

bylo před nalézacím soudem provedeno množství důkazů:

Žádost o výklad pojmu cenina ze dne 25. 9. 2007, kterou zaslal DPP na Ministerstvo financí ČR, kterou podepsal generální ředitel Ing. Martin Dvořák. Obsahem žádosti bylo sdělení, že v souvislosti s přípravou nových kvalitněji zabezpečených jízdních dokladů, kdy budou použity obdobné prvky ochrany jako např. u bankovek s tím, že tisk, skladování a distribuce takových jízdních dokladů podléhá přísné evidenci, žádá dopravní podnik o sdělení stanoviska Ministerstva financí, zda se v případě takto chráněných tiskovin se jedná o ceninu nebo nikoliv.²³

Ministerstvo financí v odpovědi ze dne 8. 10. 2007 sdělilo, že ceninou se rozumí zvláštní druh chráněné tiskoviny mající nebo dokladující určitou finanční hodnotu na ní zpravidla vyznačenou, která je však jiná než její hodnota výrobní, která se použitím spotřebovává, nebo se jedná o druh přísně zúčtovatelných dokladů, nebo se jedná o specifický obchodní instrument, který svými náležitostmi umožňuje úvěrovou nebo platební funkci. Cenina může být i veřejnou listinou. Výrobní technikou je speciálně zabezpečena proti pozměnění nebo padělání využitím viditelných i tajných prvků různých principů. Současně je zvláštním způsobem evidována skladována. Závěrem Ministerstvo financí sdělilo, že mu nepřísluší vydávat stanovisko, zda jízdní doklady jsou ceninou, toto musí uživatel posoudit dle uvedených markantů sám.²⁴

Žádost o výklad pojmu cenina ze dne 15.4.2002, kterou zaslala STC na Ministerstvo financí ČR, kterou podepsal ředitel Ing. Richard Bulíček.²⁵

Ministerstvo financí v odpovědi ze dne 18.4.2002 sdělilo, že ceninou se rozumí zvláštní druh chráněné tiskoviny mající nebo dokladující určitou finanční hodnotu na ní zpravidla vyznačenou, která je však jiná než její hodnota výrobní, která se použitím spotřebovává, nebo se jedná o druh přísně zúčtovatelných dokladů, nebo se jedná o specifický obchodní instrument, který svými náležitostmi umožňuje úvěrovou nebo platební funkci. Cenina může být i veřejnou listinou. Výrobní technikou je speciálně zabezpečena proti pozměnění nebo padělání využitím viditelných i tajných prvků různých principů. Současně je zvláštním způsobem evidována skladována.²⁶

Stanovisko soudního znalce z oboru kriminalistika a písmoznalectví RNDr. Miloslava Musila ze dne 4. 10. 2007 pro DPP k otázce definice ceniny, a zda lze jízdní doklady a časové kupony za ceninu považovat. Znalec v odpovědi uvedl, že v žádném zákoně není uvedena jednoznačná definice ceniny, ale po konzultaci s Ministerstvem financí byla v roce 2002 navržena následně přijatá definice, která je od této doby i v podobných případech využívána. Definice zní: *Cenina je specifický nepeněžní obchodní instrument, který svými náležitostmi umožňuje úvěrovou nebo platební funkci. Jedná se o chráněnou tiskovinu mající nebo dokladující určitou finanční hodnotu na ní vyznačenou, která je však jiná než hodnota výrobní, a která se použitím spotřebovává. Případně se jedná o druh přísně zúčtovatelných dokladů. Výrobní technikou je speciálně zabezpečena proti pozměnění nebo padělání využitím viditelných i tajných prvků různých principů. Současně je zvláštním způsobem evidována a skladována. Časové*

²³ Žádost o výklad pojmu cenina na č.l. 8160/sv. 44

²⁴ Odpověď Ministerstva financí na žádost o výkladu pojmu cenina na č. l. 8160-8162/sv. 44

²⁵ Žádost o výklad pojmu cenina na č.l. 8167/sv. 44

²⁶ Odpověď Ministerstva financí na žádost o výkladu pojmu cenina na č. l. 8168/sv. 44

*kupony i běžné jízdenky DP svým zpracováním, evidencí i distribucí výše uvedenou definicí naplňují, takže je možné považovat za ceninu.*²⁷

Výsledek šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pod č.j. ÚOHS-P330/2009/VZ-5477/2010/540/RDe ze dne 15.4.2010, dle kterého je jízdenku možno považovat za ceninu a současně na šetřený případ bylo možno aplikovat výjimku z působnosti zákona uvedenou v § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, neboť předmětem šetřené veřejné zakázky jsou utajované informace.²⁸

Dne 1. 12. 2014 zaslal **Ústav státu a práva AV ČR**, na základě žádosti Policie ČR, ÚOKFK SKPV, zprávu ve vztahu k vyžádanému právnímu stanovisku k jízdnímu dokladu jako cenině. Právní stanovisko uvádí odkaz na skutečnost, že pojem cenina se objevuje v prováděcích předpisech k zákonu o účetnictví a dle názoru ředitele Ústavu státu a práva AV ČR JUDr. Jana Bárty jízdenka ceninou je.²⁹

Doc. JUDr. Kindl, proděkan fakulty právnické **Západočeské univerzity v Plzni**, odpověděl dne 1.10.2007 pod sp. zn. DFPr 101/07 na dotaz DPP ohledně vztahu jízdenky a ceny tak, že je zjevné, že i v případě jízdenky MHD se bude jednat o ceninu.³⁰

K jízdním dokladům, jakožto ceninám se ve svých výpovědích vyjádřili i slyšení svědci Richard Bulíček, Vladimír Abraham, Miloslav Musil, Romana Derková a Michal Hradecký.

219. Na podkladě výše uvedených důkazních prostředků dospěl soud jednoznačně k závěru, že Dopravní podnik hlavního města Prahy ve druhé polovině roku 2007 jízdní doklady Dopravního podniku oprávněně označil jako ceninu. Před tímto krokem si DPP vyžádal odborná vyjádření a stanoviska ústředních orgánů státní správy, vysokých škol a odborníků z praxe, a nejméně na podkladě Odpovědi Ministerstva financí na žádost o výkladu pojmu cenina, Stanoviska soudního znalce z oboru kriminalistika a písmoznalectví RNDr. Miloslava Musila, Odpovědi Ústavu státu a práva AV ČR, odpovědi proděkana Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni postupoval ve vztahu k veřejné zakázce na nové jízdní doklady tak, že jízdní doklady považoval za ceninu.

220. Ostatní odborná vyjádření a stanoviska, která si vyžádal poškozený DPP či je vydaly státní orgány, závěr o tom, že předmětné jízdní doklady jsou ceninou jenom potvrdily (např. Výsledek šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pod č.j. ÚOHS-P330/2009/VZ-5477/2010/540/RDe ze dne 15.4.2010, Odpověď Ministerstva financí na žádost o stanovisko ÚHOS-P330/2009-11333/2009/540/RDe, Vyjádření ředitele Ústavu státu a práva z 1.12.2014, které si vyžádal policejní orgán apod.) Pokud tedy byla jízdenka všemi oslovenými odborníky a institucemi v době skutku vnímána a označena jako cenina, nelze prokázat „účelové označení“ obžalovanými, jak tvrzeno v obžalobě.

²⁷ Stanovisko soudního znalce z oboru kriminalistika a písmoznalectví RNDr. Miloslava Musila ze dne 4. 10. 2007 na č. l. 8193-8194/sv. 45

²⁸ Výsledek šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pod č.j. ÚOHS-P330/2009/VZ-5477/2010/540/RDe ze dne 15.4.2010 na č.l. 8228-8245/sv. 45

²⁹ Odpověď Ústavu státu a práva AV ČR na č.l. 7866-7867/sv. 43

³⁰ odpověď proděkana Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni na č.l. 299-300/sv. 3

221. Odvolací soud ve shodě se soudem nalézacím dospěl ke stejnému závěru, že samotnou jízdenku na MHD prodávanou DPP je nutno považovat za ceninu, jak plyne z jeho závěru na č.l. 46 usnesení odvolacího soudu s tím, že tímto právním názorem je soud prvního stupně vázán.

222. Skutkové tvrzení obžaloby pokračuje: „...v úmyslu obohatit nejméně společnost Neograph a. s. a Cokerille Assets Inc. účelově využili ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, dle kterého se nevztahuje povinnost zadavatele vyhlásit otevřenou veřejnou soutěž za předpokladu, že se jedná o utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti, v tehdy účinném znění. Na základě předchozího návrhu JUDr. Petera Kmetě účelově označili jízdní doklady Dopravního podniku jako ceninu, ačkoliv v rámci předchozích výběrových řízení na dodavatele jízdních dokladů byla vždy vyhlášena veřejná zakázka formou otevřeného nadlimitního výběrového řízení. Na základě pokynu Ing. Martina Dvořáka byly ze strany Dopravního podniku bezdůvodně ukončeny již od srpna roku 2007 rovněž probíhající přípravy otevřené veřejné zakázky na tisk a dodávku jízdních dokladů organizátorem zakázky společností Veřejné zakázky s. r. o. se sídlem Praha 6, Na Hutích 661. Následně dne 19. 12. 2007 zaslala společnost Dopravní podnik zastoupená Ing. Martinem Dvořákem po předchozích jednáních v období od října do prosince 2007 mezi zástupci Dopravního podniku Ing. Martinem Dvořákem a Ing. Ivo Štikou a zástupcem společnosti Neograph a. s. Ing. Janem Janků výzvu k podání nabídky na tisk jízdních dokladů pouze společnosti Neograph a. s. Dne 11. 1. 2008 na blíže neurčeném místě v Praze Ing. Martin Dvořák v rozporu s jemu uloženými povinnostmi řádně hospodařit s prostředky jemu svěřenými Dopravním podnikem a strážít a ochraňovat majetek Dopravního podniku před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy Dopravního podniku a povinnost zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku Dopravního podniku v čl. III. Základní povinnosti Manažerské smlouvy na rok 2007, ve znění dodatku k této manažerské smlouvě uzavřeným dne 3. 1. 2008 mezi Dopravním podnikem a Ing. Martinem Dvořákem ve spojení s § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákoníku práce uzavřel za společnost Dopravní podnik jako generální ředitel, ačkoli nepřijal žádná opatření k výběru pro Dopravní podnik nejvýhodnější nabídky na tisk jízdních dokladů, se společností Neograph a. s., zastoupenou předsedou představenstva Ing. Janem Janků, „Rámcovou smlouvu o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků“, čímž Ing. Martin Dvořák, Ing. Jan Janků, Ing. Ivo Štika a JUDr. Peter Kmet' způsobili Dopravnímu podniku škoda ve výši nejméně 96.741.581,68 Kč, které byly na základě předmětných smluv vyvedeny z majetkové podstaty Dopravního podniku v důsledku úhrady předražených plnění, přičemž jen provize pro společnost Cokerille Assets činila nejméně 41.205.822,00 Kč.“

223. Další část tvrzení obžaloby se tedy týká údajného účelového využití ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, dle kterého se nevztahuje povinnost zadavatele vyhlásit otevřenou veřejnou soutěž za předpokladu, že se jedná o utajované informace ve smyslu zákona o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti. Co se týče obsahu samotné obžaloby, nutno podotknout, že z něj není zřejmé, zda je obžalovaným vytýkána neoprávněná aplikace zákonné výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ z důvodu nesplnění zákonných podmínek, čemuž by nasvědčovala argumentace státního zástupce uváděná na str. 118 odůvodnění obžaloby, či dle slov státního zástupce nikoliv nemožnost, nýbrž účelová aplikace této výjimky, kterou zmiňuje na str. 119 odůvodnění obžaloby.

224. Ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, ve znění účinném v rozhodné době, výslovně uvádělo, že: „Zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky, jestliže jejich předmětem jsou utajované informace nebo uveřejnění zadávacích podmínek veřejné zakázky či plnění veřejné zakázky by mohlo ohrozit ochranu utajovaných informací.“ Z uvedeného je zřejmé, že pro posouzení aplikovatelnosti výjimky dle § 18 ZVZ bude stěžejní právě pojem utajované informace, jeho výklad a stanovení, jaké konkrétní informace lze tímto pojmem zahrnout. Státní zástupce pak na str. 118 odůvodnění obžaloby dochází k závěru, dle něž nikoli každá cenina, respektive speciální zajišťovací prvky uplatňované v kategorii cenin, je utajovanou informací ve smyslu § 2 zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

utajovaných informacích. Zajišťovací prvky uplatňované v technologii cenin nejsou dle názoru státního zástupce utajovanou informací bez dalšího, nýbrž toliko v případě, že vyzrazení nebo zneužití takových zajišťovacích prvků může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné.

225. Legální definici pojmu utajované informace přitom obsahuje ustanovení § 2 písm. a) zákona o utajovaných informacích č. 412/2005 Sb., ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o utajovaných informacích“), které utajovanou informací rozumí informaci v jakékoli podobě zaznamenanou na jakémkoliv nosiči označenou v souladu se zákonem o utajovaných informacích, jejíž vyzrazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací (§ 139 zákona o utajovaných informacích). Dle § 139 odst. 1 zákona o utajovaných informacích vydává seznam utajovaných informací vláda svým nařízením, přičemž dle druhého odstavce téhož ustanovení jsou jednotlivé utajované informace v uváděném seznamu klasifikovány do jednoho či více stupňů utajení podle § 4 zákona o utajovaných informacích, tj. utajované informace jsou klasifikovány stupněm utajení přísně tajné, tajné, důvěrné nebo vyhrazené. Nařízením vlády, o němž se zmiňuje § 139 zákona o utajovaných informacích, je nutno rozumět nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací.

226. K nařízením je přiřazeno 18 příloh, které se týkají seznamu utajovaných informací v oblasti působnosti jednotlivých ministerstev a dalších institucí jako např. Česká národní banka, Správa státních hmotných rezerv nebo Státní úřad pro jadernou bezpečnost a dalších. Zatímco některá vymezení jsou relativně jednoznačná, jiná jsou stanovena velmi obecně až vágně. Na základě tohoto nařízení pak původce klasifikuje utajovanou informaci v rámci rozsahu stupňů utajení uvedených v již zmiňovaných přílohách 1 – 18 tím stupněm utajení, který v případě jejího vyzrazení nebo zneužití odpovídá závažnosti možného způsobení újmy zájmu České republiky, anebo nevýhodnosti pro zájem České republiky ve smyslu § 3 zákona o utajovaných informacích. Konkretizace seznamů utajovaných informací pak může být dále provedena jednotlivými institucemi prostřednictvím vlastních právních předpisů. Jedná se však stále pouze o obecný rámec a rozhodnutí v konkrétních případech bude vždy záležet na konkrétním původci. Původcem je třeba dle § 2 písm. f) zákona o utajovaných informacích rozumět orgán státu, právní osobu nebo podnikající fyzickou osobu, u nichž utajovaná informace vznikla nebo Úřad průmyslového vlastnictví podle § 70 odst. 4 zákona o utajovaných informacích.

227. Dle § 1 odst. 1 písm. c) je seznam utajovaných informací v oblasti působnosti Ministerstva financí upraven v příloze č. 3 tohoto nařízení. Pod pořadovým číslem 14 přílohy č. 3 jsou jako utajované informace uvedeny speciální zajišťovací prvky uplatňované v technologii bankovek, dokladů a cenin se stupněm utajení Vyhrazené - Důvěrné, pod pořadovým číslem 15 citované přílohy jsou pak jako utajované informace uvedeny technické specifikace materiálů a polotovarů pro výrobu bankovek, dokladů a cenin se stupněm utajení Vyhrazené.

228. V rámci své polemiky nad tím, zda lze či nelze dospět k závěru, že jízdenka DPP, resp. její bezpečnostní prvky splňují zákonné podmínky pro možnost podřazení pod pojem utajované informace, státní zástupce zpochybnil působnost Ministerstva financí, která byla zmiňována výše. Dle státního zástupce působnost Ministerstva financí není dána, přičemž k opačnému závěru dle něj nelze dospět na základě žádného z dokumentů, které byly v době výběru dodavatele na tisk jízdenek obžalovaným k dispozici. Státní zástupce v obžalobě vyslovil premisu, že působnost Ministerstva financí je i pro účely výkladu pojmu utajované informace třeba posoudit dle § 4

zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „kompetenční zákon“). S odkazem na toto zákonné ustanovení zpochybnil působnost Ministerstva financí ve vztahu k bezpečnostním prvkům obsaženým v jízdence DPP. Dle názoru zdejšího soudu uvedený výklad nelze v daném případě použít. Nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, stanoví výčtem okruh informací, které samy ze své podstaty spadají do působnosti konkrétního ministerstva, případně jiného ústředního správního úřadu. Žádný další doplňující požadavek na danou informaci ze zákona ani ze zmiňovaného nařízení nevyplyvá. V daném případě je tedy, dle názoru soudu, nutno vykládat znění nařízení a obsah jeho příloh tak, že do působnosti Ministerstva financí spadají v obecné rovině všechny speciální zajišťovací prvky uplatňované v technologii bankovek, dokladů a cenin, jakož i veškeré technické specifikace materiálů a polotovarů pro výrobu bankovek, dokladů a cenin. V případě ceniny je pak nutno vycházet z obecně užívané definice a zároveň zohlednit skutečnost, že úplný výčet druhů cenin neexistuje. Působností konkrétního ministerstva jsou tedy dle názoru soudu zahrnuty v obecné rovině typově vymezené utajované informace uváděné v příloze citovaného nařízení, přičemž samotné označení konkrétní informace jakožto informace utajované je svěřeno původci takovéto informace. Jak vyplývá z výše uvedeného § 2 písm. f) zákona o utajovaných informacích, původcem může být a zpravidla i bude osoba odlišná od konkrétního ministerstva, do okruhu jehož působnosti daná utajovaná informace spadá. Jinými slovy působnost Ministerstva financí se odvíjí od samotného druhu utajované informace, nikoli naopak, jak tvrdí státní zástupce.

229. V tomto směru je nutno poukázat na **Odpověď na žádost o stanovisko Ministerstva financí ze dne 11. 9. 2009, č.j. 57/72160/2009-572**, adresovanou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Zde Ministerstvo financí výslovně uvádí: „*Povinnost vyznačení stupně utajení na dokumentu je uložena původci utajované informace v § 21 odst. 1 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti ve znění pozdějších předpisů... za podmínky, že naplňuje znaky § 4 zákona a je uvedena v seznamu utajovaných informací. Protože Ministerstvo financí není původcem utajované informace, nemůže posoudit oprávněnost utajení dle žádosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.*“ Ministerstvo tedy pouze poukazuje na skutečnost, že za situace, kdy není původcem utajované informace, o níž se jedná, nemůže posoudit oprávněnost jejího utajení. Jeho působnost pak vyplývá z povahy utajované informace, kterak je vymezena přílohou nařízení vlády.

230. Dle názoru soudu tak ve vztahu k posouzení působnosti Ministerstva financí nebudou na místě ani úvahy obhajoby vycházející z konstatování, že DPP není soukromým subjektem, ale je majetkem hlavního města Prahy a patří státu. Na tomto místě pouze nutno podotknout, že DPP jakožto akciová společnost, v níž má výhradní majetkovou účast hlavní město Praha, nepatří státu, nýbrž jakožto majetek města spadá hospodaření s takovým majetkem do výkonu samostatné působnosti hlavního města Prahy.

231. Jak již bylo v předcházející části odůvodnění tohoto rozsudku blíže rozebráno, soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že DPP jízdni doklady oprávněně označil jako ceninu. Za této situace lze na základě úvah výše uvedených dovodit, že zajišťovací prvky uplatňované v technologii cenin a technické specifikace materiálů a polotovarů pro výrobu cenin je možné při splnění ostatních zákonných podmínek podřadit pod pojem utajované informace ve smyslu zákona o utajovaných informacích.

232. Poslední zákonnou podmínkou pro možnost klasifikace určité informace jakožto informace utajované je požadavek, aby její vyzrazení nebo zneužití mohlo způsobit újmu zájmu České

republiky nebo by mohlo být pro tento zájem nevýhodné. Zájem České republiky se dle § 2 písm. b) zákona o utajovaných informacích rozumí zájem na zachování její ústavnosti, svrchovanosti a územní celistvosti, zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, mezinárodních závazků a obrany, ochrana ekonomiky a ochrana života nebo zdraví fyzických osob. Újmou zájmu České republiky je dle § 3 odst. 1 zákona o utajovaných informacích nutno rozumět poškození nebo ohrožení zájmu České republiky, která byla specifikována výše. Podle závažnosti poškození nebo ohrožení zájmu České republiky se následně újma člení na mimořádně vážnou újmu, vážnou újmu a prostou újmu. Také pro účely dovození možnosti způsobení újmy zájmu České republiky vyzrazením nebo zneužitím utajované informace, je třeba opět vycházet ze skutečnosti, že jízdní doklady DPP lze považovat za ceninu, tedy obchodní instrument, který svými náležitostmi umožňuje úvěrovou nebo platební funkci. DPP jakožto akciová společnost patřící hlavnímu městu Praze s ročním obratem v řádu miliard korun českých zajišťující denně přepravu tisíců osob je nepopíratelně významným hráčem na ekonomickém poli. Dostatečné utajení zajišťovacích prvků na jízdních dokladech DPP je tedy dle názoru soudu z tohoto hlediska významné a má potenciál přispět k ochraně celorepublikové ekonomiky.³¹

233. Na základě výše uvedených, podrobně rozebraných úvah tedy soud dospěl k závěru, že jízdní doklady DPP, respektive jejich bezpečnostní prvky, jednak splňují zákonné podmínky pro možnost podřazení pod pojem utajované informace, a jednak spadají do působnosti Ministerstva financí.

234. Státní zástupce namítá, že „*žádného z relevantních dokumentů, které byly obviněným osobám k dispozici v době výběru dodavatele, nelze dospět k závěru, že by jízdenka MHD DPP, resp. její bezpečnostní prvky, splňovaly zákonné podmínky pro možnost podřazení pod pojem utajované informace a že tyto ceniny spadají do působnosti Ministerstva financí... Jedinou výjimkou je dopis Fakulty právnické ZČU podepsaný JUDr. Jaroslavem Zachariášem, CSc.*“, a dále doplňuje, že závěry tohoto přípisu shledává neodůvodněnými. Státní zástupce tedy nejprve tvrdí, že není žádného dokumentu, z něž by v době svého rozhodování obžalovaní mohli čerpat vědomost o možnosti podřazení bezpečnostních prvků na jízdních dokladech pod pojem utajované informace, jedním dechem však vzápětí dodává, že takový dokument existoval, ovšem popírá jeho relevanci. V daném případě se hovoří o **přípisu děkana Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, JUDr. Jaroslava Zachariáše, CSc. ze dne 23. 11. 2007, č.j. DFPr 101/07** (č.l. 323 – 325 trestního spisu). JUDr. Zachariáš tímto přípisem odpovídá obžalovanému Dvořákoví na otázku, zda DPP vzhledem ke své právní povaze a povaze předmětu plnění – distribuce jízdenek s ochrannými prvky majících povahu cenin - může uzavřít smlouvu sám, či zda daná situace vyžaduje postup dle zákona o veřejných zakázkách. V úvodu tohoto přípisu provedl JUDr. Zachariáš výklad znění příslušných pasáží nařízení vlády č. 522/2005 Sb. vycházející z premisy, že jízdní doklad je ceninou, přičemž výslovně zmiňuje výše uváděné položky č. 14 a 15 přílohy č. 3 citovaného nařízení vlády, o nichž již bylo pojednáno výše. JUDr. Zachariáš tedy provedl podřazení vstupních skutkových okolností pod příslušná ustanovení právního předpisu, přičemž dle názoru soudu je ze znění přípisu dostatečně jasné, z čeho JUDr. Zachariáš dovozuje možnost podřazení zajišťovacích prvků v jízdních dokladech pod příslušná ustanovení uváděné normy. Argument obžaloby o neodůvodněnosti těchto závěrů je dle názoru soudu lichý. Nelze také odhlížet od toho, že otázka, již se snaží předmětný přípis zodpovědět, je výrazně širší než pouhé vyjádření k utajovaným informacím. Následně JUDr. Zachariáš informuje o možnosti aplikace zákonné výjimky ve smyslu § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ. Zpochybnit relevanci závěrů obsažených v tomto přípisu na podkladě toho, že dle názoru státního zástupce nebyly tyto závěry dostatečně odůvodněny, bez dalšího nelze. Je nutno brát v potaz, že děkan právnické fakulty ZČU nevydával

³¹ srovnej vyjádření NBÚ ze 27. 3. 2018, č.j. 1891/2018-NBÚ/80 (sv. 95, č.l. 18020 – 18021 trestního spisu)

žádné oficiální rozhodnutí, u něž by byly kladeny formalizované požadavky na obsah a strukturu odůvodnění, nýbrž neformální přípis obsahující stručný právní rozbor k odpovědi tazatelů. Pro samotné povědomí obžalovaných o povaze bezpečnostních prvků jízdních dokladů jakožto utajovaných informací tak dle názoru soudu takováto forma informace z takového druhu zdroje, jakým je děkan právnické fakulty, postačovala.

235. V kontextu výše uvedeného přípisu JUDr. Zachariáše je nutno uvést také **výpověď svědka Zachariáše** z přípravného řízení, která byla soudem v hlavním líčení čtena. V této výpovědi svědek popřel, že by kdy on nebo právnická fakulta ZČU podávala nějaké stanovisko. Svědek vypovídal nepravdivě, neboť existence listiny obsahující jeho vyjádření k otázkám obžalovaného Dvořáka jakožto tehdejšího generálního ředitele DPP je s ohledem na výše uvedené nepopíratelná. Snížená věrohodnost tohoto svědka však ani tak nemůže ovlivnit obsah zmiňované listiny a snižovat relevanci zjištění učiněných v rozhodné době na jejím podkladě.

236. Skutečnost, že jízdenky dodávané DPP společností Neograph obsahovaly v tisku ochranný prvek, který fakticky byl utajovanou informací a jako utajovaná informace byl také označen a evidován, byla doložena jednak **zprávou Státní tiskárny cenin ze dne 21. 6. 2013, č.j. STC/172/GŘ/2013** (sv. 45, č.l. 8287 – 8295 trestního spisu), jednak **zprávou Národního bezpečnostního úřadu ze dne 17. 7. 2013, č.j. 4623/2013-NBÚ/80** (sv. 44, č.l. 8178 – 8181 trestního spisu). V prvním z uváděných dokumentů se hovoří o utajované informaci evidované pod č.j. V2/2008 ze dne 23. 1. 2008, která řeší způsob zajištění jízdenky DPP v tisku, tedy způsob, kterým se při znaleckém zkoumání prokazuje pravost výrobku. Státní tiskárna cenin ve zmiňovaném dokumentu mj. uvádí, že přestože společnost Neograph prohlásila v rámcové smlouvě ze dne 7. 2. 2008 uzavírané mezi ní a STC, že je držitelem platného osvědčení pro přístup k utajovaným informacím, při praktické realizaci smluvních podmínek bylo zjištěno, že společnost Neograph nevlastní potřebné osvědčení podnikatele. Z tohoto důvodu nebyla utajovaná informace V2/2008 společnosti Neograph poskytnuta.

237. Ve druhém ze zmiňovaných dokumentů, zprávě Národního bezpečnostního úřadu ze dne 17. 7. 2013, č.j. 4623/2013-NBÚ/80, se měl Národní bezpečnostní úřad vyjádřit k několika vymezeným okruhům otázek. Takto měl zodpovědět jednak, zda je výzva k podání nabídky za účelem zadání zakázky formou uzavření rámcové smlouvy na dodávky jízdních dokladů zadavatele DPP a oslovené společnosti Neograph v souladu se zákonem o utajovaných informacích, jednak zda společnost Neograph ke dni podání výše uvedené výzvy, resp. v průběhu trvání obchodní spolupráce s DPP týkající se dodávek jízdních dokladů splňovala podmínky stanovené zákonem o utajovaných informacích, dále pak, zda byly statutární orgány společnosti Neograph v předmětném období držiteli příslušných osvědčení ve smyslu zákona o utajovaných informacích. Národní bezpečnostní úřad konstatuje, že při uzavírání rámcové smlouvy o dílo na zajištění dodávek jízdních dokladů mezi společností Neograph a STC uzavřené dne 7. 2. 2008 nebyla společnost Neograph držitelem osvědčení podnikatele. STC pak disponovala osvědčením podnikatele č. 00001279 do dne 30. 3. 2009 a posléze disponovala osvědčením podnikatele pro přístup k utajované informaci stupně utajení Tajné č. 00001279 s platností do 9. 2. 2016 a byla tak oprávněna, aby u ní utajované informace vznikaly, nebo jí byly poskytovány. Dle Národního bezpečnostního úřadu až v souvislosti s rámcovou smlouvou o dílo na zajištění dodávek jízdních dokladů uzavřené mezi společností Neograph a STC došlo ke vzniku utajované informace, která má vazbu na předmět plnění veřejné zakázky „Dodávka jízdních dokladů“ (č.j. V2/2008 ze dne 23. 1. 2008). Ke vzniku této utajované informace došlo ještě před uzavřením rámcové smlouvy o dílo na zajištění dodávek jízdních dokladů uzavřené mezi společností Neograph a STC, která byla uzavřena až dne 7. 2. 2008. Dle Národního bezpečnostního úřadu tak mohlo dojít k částečnému

naplnění podmínek tehdy platného ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ. Na tomto místě pak Národní bezpečnostní úřad podotýká, že předchozí postup vzbuzuje „*vážné pochybnosti o účelovosti celého jednání a v celkovém důsledku zpochybňuje zákonnost postupu dle tohoto ustanovení.*“

238. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že utajovaná informace ve vztahu k předmětu plnění zakázky na dodávky jízdních dokladů existovala, a to ještě předtím, než byla uzavřena rámcová smlouva mezi společností Neograph a STC. Na tomto místě soud dále podotýká, že posouzení případné účelovosti postupu obžalovaných ve vztahu k zadání veřejné zakázky na tisk jízdních dokladů nespadá do kompetence Národního bezpečnostního úřadu. Působnost Národního bezpečnostního úřadu je vymezena v § 136 zákona o utajovaných informacích, který stanoví, že jmenovaný úřad vykonává státní správu v oblasti ochrany utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti. Naopak výkon dohledu při zadávání veřejných zakázek spadá dle § 2 písm. b) zákona č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, do kompetence Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. V tomto směru dále nutno poukázat na § 112 odst. 1 písm. b) ZVZ, který výslovně stanoví, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky a soutěži o návrh postupoval v souladu se zákonem o veřejných zakázkách.

239. Ve vztahu k utajované informaci v obecné rovině je pak nutno zmínit **vyjádření NBÚ ze 27. 3. 2018, č.j. 1891/2018-NBÚ/80** (sv. 95, čl. 18020 – 18021 trestního spisu), kterým NBÚ reagoval na oznámení podle § 69 odst. 1 písm. r) zákona o utajovaných informacích bezpečnostního ředitele DPP ze dne 2. 3. 2018 o tom, že DPP hodlá zadat veřejnou zakázku „Dodávka jízdních dokladů na roky 2017 – 2021“ podle § 29 písm. b) bod 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tedy postupem mimo režim zákona o zadávání veřejných zakázek. V oznámení bezpečnostního ředitele DPP bylo uvedeno, že předmětem veřejné zakázky je dodání jízdních dokladů, které musí splňovat požadavky stanovené technickou specifikací a zároveň musí být vyrobeny a dodány se speciálními ochrannými bezpečnostními prvky. NBÚ v tomto vyjádření sám konstatuje, že „*technická specifikace je klasifikována ve stupni utajení Vyhrazené v souladu s bodem 14 přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, ve znění pozdějších předpisů, a je Dopravním podnikem evidována pod č.j. V2/2018-DP.*“ NBÚ v tomto svém vyjádření reflektuje také existenci zdařilých padělků, na niž byl ze strany bezpečnostního ředitele DPP upozorněn. Právě v této souvislosti NBÚ ke zveřejnění utajovaných informací – ochranných prvků konstatuje, že: „*Vyzrazení utajované informace by tedy bylo nevhodné pro Českou republiku...*“. NBÚ dále pokračuje: „*...by mohlo vyzrazením utajovaných informací vzniknout riziko poškození významných ekonomických zájmů, neboť by Magistrát hlavního města Prahy jako jediný vlastník Dopravního podniku musel vynaložit významné finanční náklady na zajištění úbrady výrobních nákladů souvisejících se změnou jízdních dokladů a výměnou již zakoupených jízdních dokladů všem jejich držitelům.*“

240. K existenci utajovaných informací v případě jízdenky, kterou dodávala společnost Neograph Dopravnímu podniku hl. m. Prahy, uvedl svědek **Ing. Vladimír Abraham**, bezpečnostní ředitel Státní tiskárny cenin v předmětné době, že některé ze stupňů utajení u cenin a tedy i u těchto jízdenek, byl u Státní tiskárny cenin v režimu utajované informace. Svědek ve svých výpovědích zmínili také státní dozor ze strany NBÚ, který ve Státní tiskárně cenin prováděl pravidelné kontroly. Dle svědka Abrahama byla kontrola NBÚ související se zakázkou Neograph provedena se zjištěním, že je vše v pořádku.

241. Ve vztahu k prvně uváděné zprávě NBÚ ze dne 17. 7. 2013 je nutno konstatovat, že smluvní vztah mezi DPP a společností Neograph na dodávku jízdních dokladů byl zajišťován právě prostřednictvím STC jakožto subdodavatele. O tomto svědčí řetězec a chronologie uzavíraných smluvních vztahů mezi jednotlivými aktéry. Z výše uvedené zprávy NBÚ pak jednoznačně plyne, že Státní tiskárna cenin disponovala příslušnými oprávněními pro nakládání s utajovanými informacemi. Z rámcové smlouvy mezi společností Neograph a Státní tiskárnou cenin ze dne 7. 2. 2008 plyne, že Státní tiskárna cenin byla původcem utajované informace, přičemž předmětná utajovaná informace vznikla ještě před uzavřením uváděné rámcové smlouvy o dílo, a to dne 23. 1. 2008. Předšmluvní vyjednávání mezi Neographem a STC se prokazatelně realizovalo od jara 2007. Lze tedy shrnout, že dodávky jízdních dokladů ze strany společnosti Neograph prostřednictvím Státní tiskárny cenin Dopravnímu podniku hl. m. Prahy byly bez pochybností realizovány za užití utajované informace podle zákona o utajovaných informacích týkající se ochranných zabezpečovacích prvků jízdních dokladů jakožto cenin.

242. Co se týče tvrzení obžaloby ohledně absence dokumentů, které byly obžalovaným v době jejich rozhodování k dispozici, a z nichž mohli čerpat vědomost o tom, že bezpečnostní prvky uplatňované v jízdních dokladech mohou být podřazeny pod pojem utajované informace, bylo toto tvrzení vyvráceno dále uvedenými listinnými důkazy, a to jednak **Právním auditem – Zadávání veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou utajované informace** ze dne 21. 11. 2007, který provedli Mgr. Marek Stublej a Mgr. Martin Dolejš, a jednak **Právním auditem – Zadávání veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou utajované informace** ze dne 4. 12. 2007, který provedl Mgr. Vít Plichta. Závěrem právního auditu ze dne 21. 11. 2007 je sdělení, že: „*V případě veřejné zakázky na výrobu jízdenek PID nemusí DP nutně postupovat podle ZVZ, pokud předmětem veřejné zakázky jsou utajované informace, nebo by mohla být v rámci zadávacího řízení obložena jejich ochrana. DP nevznikají žádné povinnosti podle zákona o ochraně utajovaných informací, pokud nebude s utajovanou informací nakládat.*“ (sv. 3, č.l. 322 trestního spisu). V právním auditu ze dne 4. 12. 2007 bylo vysloveno, že jízdní doklad MHD je ceninou, a že tato cenina musí obsahovat speciální zajišťovací prvky, které výrazně minimalizují riziko jejího padělání, přičemž takové ochranné prvky podléhají určitému stupni utajení. Dále bylo konstatováno, že vzhledem ke stupni utajení ochranných prvků cenin, jež dosahují minimálně stupně „vyhrazené“ není povinností DPP zadat veřejnou zakázku podle ZVZ, a že pro zadání zakázky je potřeba vybrat renomovaný subjekt, který splní podmínky v předložené dokumentaci (sv. 3, č.l. 327 trestního spisu). Hodnoceno v kontextu výše uvedeného se tedy nejednalo pouze o přípis děkana právnické fakulty ZČU, nýbrž také dva výše uvedené právní audity, na jejichž podkladě bylo rozhodováno o posouzení způsobu realizace výběrového řízení.

243. Okolnosti zadání veřejné zakázky byly také předmětem šetření ze strany ÚOHS, který jednal na základě podnětu, že DPP při uzavírání smlouvy na dodávku jízdenek MHD se společností Neograph bylo postupováno v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. ÚOHS dospěl ve svém **Výsledku k šetření podnětu ze dne 15. 4. 2010, č.j. ÚOHS-P330/20096/VZ-5477/2010/540/RDe** k závěru, na šetřený případ bylo možno aplikovat výjimku z působnosti zákona uvedenou v § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, neboť předmětem šetřené veřejné zakázky byly utajované informace. Vzápětí pak ÚOHS konstatuje, že vzhledem k aplikaci této výjimky z působnosti zákona o veřejných zakázkách není ÚOHS dále příslušný k přezkoumání postupu zadavatele v šetřené veřejné zakázce. Pro úplnost pak ÚOHS dodal, že tímto závěrem není vyloučena možnost následného přezkumu postupu DPP, vyjdou-li najevo nové skutečnosti, a není jím dotčena ani sféra působnosti jiných kontrolních orgánů. K tomuto výstupu ÚOHS uvádí obžaloba, že „*dopis ÚOHS zpracovaný Mgr. Derkovou ze dne 15. 4. 2010 ve věci výsledku šetření podnětu neshledává státní zástupce pro hodnocení skutku, pro nějž je vedeno trestní stíhání, zásadním, neboť tento vyhodnocuje možnost použití výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných*

zakázkách, avšak nikterak nehodnotí účelovost takového postupu, neboť takové hodnocení tomuto ústřednímu orgánu státní správy ani nepřísluší.“ Zde je vhodné podotknout, že obžaloba na jednu stranu odmítá závěry ÚOHS jakožto ústředního orgánu státní správy s odůvodněním, že posouzení předmětného smluvního vztahu nespadá do jeho kompetence, na stranu druhou však jako relevantní důkazní materiál pro danou věc předkládá vyjádření NBÚ, který sice je kompetentní k vyjádření ve věcech souvisejících s ochranou utajovaných informací, avšak nikoli k posouzení zákonnosti, či snad rovnou účelovosti postupu při zadávání veřejných zakázek. Obžaloba je tak dle názoru soudu v tomto ohledu nekonzistentní a bez jakéhokoli zdůvodnění operuje se zmíněnými listinnými materiály selektivním způsobem. O zákonných kompetencích obou zmíněných ústředních orgánů státní správy bylo podrobněji pojednáno výše, nadto však soud považuje za podstatné vyjádřit se k výše uvedeným závěrům stran kompetencí zmiňovaných orgánů právě ve světle vyjádření ÚOHS ze dne 15. 4. 2010, dle něž právě v důsledku aplikace zákonné výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách nebude dána jeho působnost pro přezkum veřejné zakázky. V zásadě je možné připustit dvě v úvahu připadající varianty, a to prvou, dle níž byla zákonná výjimka z režimu zákona o veřejných zakázkách aplikována při splnění zákonných požadavků a tedy v souladu se zákonem, a druhou, dle níž postup zadavatele podmínky pro aplikaci výjimky nesplňoval. V prvním zmiňovaném případě by sice byla vyloučena kompetence ÚOHS pro přezkum, avšak osobám obžalovaných by v jejich postupu nebylo co vytknout, a to včetně obžalobou uváděné účelovosti. Při splnění zákonných podmínek pro využití výjimky z režimu zákona o veřejných zakázkách je dle názoru soudu irelevantní, zda obžalovaní takto postupovali účelově či nikoli. V tomto ohledu je nutno poukázat na natolik fundamentální předpisy jako jsou Ústava a Listina základních práv a svobod. Ústava ve svém čl. 2 odst. 4, Listina pak v čl. 2 odst. 3 shodně zaručují právo každého činit, co není zákonem zakázáno, a zároveň stanoví, že nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Naproti tomu ve druhém ze zmiňovaných případů, tj. za předpokladu, že pro aplikaci zákonné výjimky nebyly splněny podmínky, zakázka by nadále podléhala režimu zákona o veřejných zakázkách a tedy i přezkumné pravomoci ÚOHS. K použitelnosti stanoviska ÚOHS je také třeba odkázat na závěry doc. JUDr. Ing. Radka Jurčíka, který v tomto směru shodně jako soud poukázal na dikci ustanovení § 112 zákona o veřejných zakázkách. Vyjádření ÚOHS je tedy oficiálním stanoviskem k tomu příslušného orgánu.

244. K aplikaci výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ soud zdůrazňuje, že citované ustanovení výslovně neuvádí, že by dodavatel byl povinen sám být nositelem příslušného oprávnění podle zákona o ochraně utajovaných informací (postačuje, pokud ochrana utajovaných informací byla zajištěna, využít plnění subdodavatele, který příslušným oprávněním od NBÚ disponuje), přičemž uvedené dovedl, jak výše uvedeno i ÚOHS. Postup zadavatele byl tedy plně v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. NBÚ je naproti tomu zmocněn řešit situace, kdy by byla vyzrazena či jinak zneužita utajovaná informace, k čemuž v daném případě nedošlo. Jinak NBÚ nemá pravomoc vyjadřovat se k tomu, zda byl či nebyl porušen zákon o veřejných zakázkách.

245. Obsáhle a podrobně se k možnostem aplikace zákonné výjimky plynoucí z ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách vyjádřil v **posudku ze dne 19. 2. 2016 znalec doc. JUDr. Ing. Radek Jurčík, Ph.D.** Výsledkem jeho rozboru v daném případě bylo jednak konstatování, že jízdenka je ceninou, a dále, že na tisk a dodávku jízdenek v případě ochranných prvků použitých v DPP v posuzovaném období dopadá výjimka z režimu zákona o veřejných zakázkách dle jeho ustanovení § 18 odst. 1 písm. a). Znalec výslovně uvedl, že: „*Pokud má zpracovatel odpovědět na dotaz, zda byl postup DPP při zadání zakázky na dodávku jízdních dokladů v souladu s ust. § 18 odst. 1 písm. a) za předpokladu, že oslovil potenciální dodavatele jízdních dokladů bez otevřeného výběrového řízení již v době, kdy DPP nebylo známo, jaké konkrétní ochranné prvky budou předmětem jízdních dokladů a na to, zda některé z nich budou nositeli konkrétní utajované informace, je nutno*

odpovědět kladně. Jak již bylo uvedeno, DPP má podle ZOUÍ (pozn. zákon o utajovaných informacích) povinnost chránit utajované informace a pokud bylo uvedené předmětem jednání, z něhož vyplynul požadavek na nezbytnost učinit bezpečnostní prvky, které jsou předmětem utajení, postupoval objednatel v souladu se zákonem, pokud utajované informace byly známy před podpisem smlouvy. V takovém případě nebylo možné použít otevřené řízení, neboť jeho použitím by mohly být vyraženy utajované informace. Jinak řečeno, podle ZOUÍ je právnická osoba povinna chránit utajované informace a odpovědná osoba dle svého uvážení povinna učinit kroky vedoucí k jejich utajení, což bylo v daném případě učiněno. Znalec pak dále pokračuje: „Pokud se týká ZVZ, v případě utajovaných informací je zakázka vyňata z jeho režimu v případě, kdy smlouva je uzavřena na předmět plnění s utajovanými informacemi. V době jednání o uzavření smlouvy přitom charakter a podoba utajovaných informací nemusí být známa. Nadto, skutečnost, že ochranné prvky podléhají ZOUÍ a obsahují utajované informace, se mohou vyjasnit až v rámci jednání o uzavření smlouvy s daným dodavatelem. Pokud je následně uzavřena smlouva a předmět plnění obsahuje utajované informace, jde o postup v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, což byl daný případ.“ Znalec dále uvádí, že pokud by byla uzavřena smlouva a předmět plnění by neobsahoval utajované informace, šlo by o postup v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, neboť takovou smlouvu by byl objednatel povinen uzavřít v režimu ZVZ.

246. Znalecký posudek doc. JUDr. Ing. Radka Jurčíka, Ph.D. soud považuje za správný, jasný a úplný, přičemž při jeho hodnocení nelze odhlédnout také od skutečnosti, že se jedná o materiál, který nechával vypracovat poškozený DPP až v době, kdy v jeho vedení nebyly obžalované osoby, a zájem DPP na objektivním výsledku znaleckého zkoumání byl s ohledem na význam posuzované zakázky enormní.

247. Opětovně je pak třeba zmínit také **vyjádření NBÚ ze dne 27. 3. 2018, č.j. 1891/2018-NBÚ/80**, v němž se NBÚ vyjadřuje k plánovanému využití výjimky dle § 29 písm. b) bod 3 ZZVZ ze strany DPP na zakázku dodávky jízdních dokladů na roky 2017 – 2021, tzn. k situaci, v níž DPP hodlá postupovat tímž způsobem jako v roce 2007. K tomuto NBÚ sděluje, že: „...nemá z hlediska ochrany utajovaných informací výhrady k postupu oznamovatele coby zadavatele při zadání předmětné veřejné zakázky mimo režim ZZVZ, a to s využitím výjimky podle § 29 písm. b) bod 3 ZZVZ, neboť zpřístupněním nebo poskytnutím zadávací dokumentace by došlo k vyražení utajované informace a zároveň nelze učinit opatření podle § 36 odst. 8 ZZVZ, které by provedení zadávacího řízení umožňovalo.“

248. Ve vztahu k aplikaci zákonné výjimky pak nemohou zůstat bez povšimnutí také skutečnosti, které ve své výpovědi před soudem uvedl svědek **Abrahám**, totiž že postup mimo režim zákona o veřejných zakázkách je mu znám, a že režim jednacího řízení bez uveřejnění ve vztahu k utajované informaci museli aplikovat. Z výpovědi svědka je tak patrné, že se jedná o ustálený postup nikoli pouze připouštěný zákonem, nýbrž zákonem ve vztahu k utajovaným informacím vyžadovaný.

249. Vrchní soud jako soud odvolací zavázal nalézací soud k doplňujícímu hodnocení zadávacího řízení ve vztahu k aplikaci výjimky ze ZVZ. Dle přesvědčení soudu odvolacího nevyhodnotil řádně nalézací soud všechny opatřené důkazy, zejména ohledně výběru společnosti Neograph jako dodavatele jízdenek pro DPP, a to v tom smyslu, zda vybrání a následné pověření společnosti Neograph a.s. odpovídalo i zadávací dokumentaci ze strany DPP. Odvolací soud konstatoval, že výzva k podání nabídky ze dne „16.12.2007“³² DPP obsahuje vedle vymezení zadavatele, předmětu, plnění zakázek, úroveň ochrany – ochranných prvků, dobu a místo plnění zakázek rovněž v bodě 4) i potřebnou kvalifikaci dodavatele, k čemuž v souladu s § 63 odst. 1 tehdy platného znění zákona č. 137/2006

³² výzva k podání nabídky na tisk jízdních dokladů je správně datována dle bodu 8. výzvy 19.12.2007

Sb. o veřejných zakázkách byl DPP jako sektorový zadavatel oprávněn. Pro tuto kvalifikaci dodavatele stanovil DPP splnění tří podmínek. Jednak předložení výpisu z obchodního rejstříku, jednak doklad o oprávnění k podnikání podle zvláštních právních předpisů v rozsahu odpovídajícímu předmětu veřejné zakázky, zejména dokladu, prokazující příslušné živnostenské oprávnění či licenci a konečně pod bodem C) doklad osvědčující prověření dodavatele (statutární osoby dodavatele) bezpečnostnímu stupni „vyhrazené“ dle příslušného ustanovení zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v platném znění. V článku VI. týkající se požadavku a podmínek pro zpracování nabídek je pod bodem 6.2) požadavek na doložení výpočtu nabídkové ceny, kdy se výslovně stanoví, že dodavatel je povinen ve své nabídce předložit kalkulaci nabídkové ceny a to ve strukturovaném rozpočtu tím, že lhůta k podání nabídky končí „15.1.2008“³³.

250. K těmto podmínkám stanovených v rámci výzvy k podání nabídky odvolací soud zjistil ze zprávy Národního bezpečnostního úřadu, (dále jen NBÚ), ze dne 17.7.2013 č.j. 4623/2013 následující. Pokud jde o předmětnou výzvu k podání nabídky, nejsou v této používány správné pojmy podle zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v tehdy platném znění. Požadavek na kvalifikaci dodavatele nebyl správně stanoven. Pro možnost ucházet se o veřejnou zakázku jejíž předmětem byly utajované informace, neboť by uveřejnění zadávacích podmínek veřejné zakázky, či plnění takové veřejné zakázky, mohlo ohrozit ochranu utajovaných informací stupně utajení „Vyhrazené“, musel podnikatel splňovat podmínky průmyslové bezpečnosti, (§ 15 a násl. zákona č. 412/2005), tj. být držitelem platného osvědčení podnikatele alespoň pro stupeň utajení „Vyhrazené“ a osoby, které budou mít v rámci podnikatele přístup k utajené informaci, musí splňovat podmínky personální bezpečnosti (§ 6 a násl. zákona č. 412/2005 Sb. v tehdejšímu znění) a rovněž být držitelem alespoň oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Vyhrazené“. Dodržení podmínek tohoto zákona pak nepostačí splnění pouze personální bezpečnosti tj., aby přístup k utajené informaci měl zaměstnanec podnikatele či statutární orgán podnikatele. Dalším nedostatkem kvalifikačního požadavku ze strany DPP bylo, že neobstálo ustanovení požadované formy přístupu podnikatele podle § 20 shora zmíněného zákona. Pokud DPP jako zadavatel připustil, aby splnění kvalifikačních požadavků bylo prokázáno prostřednictvím subdodavatele ve smyslu článku V. 2) výzvy k podání nabídky dle sdělení NBÚ je to v rozporu s principy zákona, neboť při poskytování nebo vzniku utajované informace musí být mezi zadavatelem, dodavatelem a subdodavatelem zachován nepřerušovaný řetěz ve splnění podmínek přístupu k utajené informaci tak, aby byla zajištěna jejich ochrana. Pokud je v rámci veřejné zakázky předpokládán přístup k utajené informaci, musí být podmínky zákona splněny u zadavatele, dodavatele i subdodavatele. Dle zprávy NBÚ byl tak stanovený kvalifikační požadavek v rozporu se zákonem č. 412/2005 Sb., kdy rovněž uvedl, že DPP byl od 29.3.2005 do 28.3.2010 a dále od 10.12.2009 do 31.12.2011 držitelem osvědčení podnikatele pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Vyhrazené“, zatímco firma Neograph a.s. ani ke dni 19.7.2007 ani v období od 11.1.2008 do 30.11.2011 nebyla držitelem osvědčení podnikatele. Ve firmě Neograph a.s. byl statutárním orgánem Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE], který byl držitelem platného oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Vyhrazené“ a to v období od 9.1.2008 do 1.4.2012. NBÚ nemá žádný záznam o tom, že by některý z dalších členů statutárního orgánu či zaměstnanců firmy Neograph a.s. byl držitelem platného oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Vyhrazené“. Odvolací soud pak konstatoval, že rozhodně tímto držitelem nebyl obžalovaný Ing. Jan Janků, který v DPP jednal o této zakázce. Odvolací soud dále dodává, že dle výpisu obchodního rejstříku společnosti Neograph a.s., nyní SPM-Security Paper Mill a.s. byl sice Ing. Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE] od 19.4.2005 do 19.7.2008 členem představenstva, avšak pokud jde o úpravu způsobu jednání v období od 15.7.2003 do 23.4.2014, mohli jednat za společnost Neograph a.s. toliko předseda představenstva, v

³³ lhůta k podání nabídky na tisk jízdních dokladů správně končila dle bodu 7. výzvy 31.1.2008

inkriminovaném období obž. Ing. Jan Janků, nebo místopředseda představenstva, kterého v době jednání s DPP ohledně dodávek jízdních dokladů s společností Neograph a.s. neměla, neboť JUDr. Vladimírovi Sittovi zanikla funkce místopředsedy představenstva již ke dni 30.7.2006. Ing. Vladimír Sitta, ročník 1981, dle zprávy NBÚ byl sice držitelem platného oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci stupni utajení „Vyhrazené“, byl členem představenstva společnosti Neograph a.s. v době uzavírání smlouvy, avšak nebyl oprávněn jednat jménem společnosti Neograph a.s., přičemž se s tímto soud nalézací nevypořádal a to za situace, kdy dle provedených důkazů je zřejmé, že za Neograph a.s. jednal s DPP obž. Ing. Jan Janků, který držitelem prověrky na stupeň „Vyhrazené“ nebyl. V rámcové smlouvě o dílo na dodávky jízdních dokladů a souvisejících výrobků uzavřené mezi DPP a společností Neograph a.s. dne 11.1.2008 je v bodě 5) v článku XI. zmínka o utajovaných informacích. Dle zvláštního ujednání firma Neograph a.s. upozorňuje DPP, že informace související s výrobní činností, bezpečnostní ochranou výroby a místa plnění jsou utajovanými informacemi ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., kdy však vůbec není specifikováno, o které utajované informace se jedná a obž. Ing. Jan Janků jimi ani disponovat nemohl. Další údaje o tom, že by předmětem plnění veřejné zakázky měly být utajované informace, v této smlouvě zcela chybí. Dle sdělení NBÚ však nelze za utajované informace být pokládány tzv. „tajné ochranné prvky“, o kterých smlouva pojednává v bodě 1. článku II. preambule, účel a předmět smlouvy nebo v bodě 2. článku III. Předmět dodávek a způsob uzavírání dílčích smluv, neboť tzv. „tajné ochranné prvky“ nejsou žádným způsobem jako utajované informace označeny a definovány, přičemž firma Neograph a.s. nebyla v době podpisu smlouvy držitelem osvědčení podnikatele a neměla tudíž oprávněný přístup k utajované informaci podle zákona, nemohla být původcem utajované informace resp. držitelem takovéto utajované informace. Dle sdělení NBÚ se tak ve shora zmíněné rámcové smlouvě mezi DPP a Neograph a.s. uzavřené dne 11.1.2008 o utajované informace nejedná a to ani z hlediska materiálního ani formálního znaku utajované informace.

251. Odvolací soud dále pokračuje tím, že za utajovanou informaci zákon č. 412/2005 Sb. v tehdejší znění pod bodem § 2 písm. a) považoval informaci v jakékoliv podobě zaznamenanou na jakémkoliv nosiči označenou v souladu s tímto zákonem, jejichž vyřazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmu ČR nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací. I když pro záležitosti, zda bylo provedeno výběrové řízení v souladu se zákonem, je určujícím orgánem ÚOHS, tak NBÚ uvedl, že ke dni 11.1.2008, v okamžiku uzavření smlouvy nebyl pro použití § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách důvod, neboť DPP nedisponovalo v rámci veřejné zakázky utajovanou informací a firma Neograph a.s. nemohla být ani původcem utajované informace, ani s ní podle zákona nakládat. Rámcová smlouva o dílo o zajištění dodávek jízdních dokladů mezi společností Neograph a.s. a Státní tiskárnou cenin, byla uzavřena až dne 7.2.2008. Kdy i tato rámcová smlouva pod bodem 6) článku II. předmětu plnění odkazuje na utajovanou část z technické specifikace. V bodě 1) článku XVI. přitom obě smluvní strany tedy STC a Neograph a.s. prohlásily, že jsou držiteli platného osvědčení ve smyslu ustanovení § 54 zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti o příslušný stupeň utajení i jsou tak oprávněny nakládat s utajovanými informacemi a zavazují se zajistit dodržování povinností vyplývajících jim z tohoto zákona ve všech fázích plnění této smlouvy, přičemž, jak NBÚ uvádí, firma Neograph a.s. ani při uzavírání této smlouvy ke dni 7.2.2008 nebyla držitelem osvědčení podnikatele a podpisem smlouvy potvrdila nepravdivé údaje uvedené v bodě 1) článku XVI.

252. Odvolací soud dále uvádí, že ani s touto okolností se soud nalézací řádně nevypořádal a je tak nezodpovězenou otázkou, zda ke dni uzavření smlouvy dne 11.1.2008 splnil Neograph a.s. všechny stanovené požadavky ze strany DPP, které měly být doloženy, mimo jiné i doložením dokladu osvědčujícího prověření dodavatele (statutární osoby dodavatele) bezpečnostnímu

stupni "Vyhrazené" dle příslušného ustanovení zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v platném znění.

253. K výše uvedenému nalézací soud doplňuje, že „Výzva k podání nabídky ze dne 19.12.2007 DPP“ (dále jen „Výzva“) obsahuje (vedle ostatních požadavků) pod bodem C) doklad osvědčující prověření dodavatele (statutární osoby dodavatele) bezpečnostnímu stupni „vyhrazené“ dle příslušného ustanovení zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v platném znění. V tomto smyslu odvolací soud poukázal na sdělení NBÚ ze dne 17.7.2013 č.j. 4623/2013- NBÚ/80 ve kterém se uvádí, že *pokud jde o předmětnou výzvu k podání nabídky, nejsou v této používány správné pojmy podle zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v tehdy platném znění a požadavek na kvalifikaci dodatele nebyl správně stanoven. Pro možnost ucházet se o veřejnou zakázku jejíž předmětem byly utajované informace, neboť by uveřejnění zadávacích podmínek veřejné zakázky, či plnění takové veřejné zakázky, mohlo obrozit ochranu utajovaných informací stupně utajení „Vyhrazené“, musel podnikatel splňovat podmínky průmyslové bezpečnosti, (§ 15 a násl. zákona č. 412/2005), tj. být držitelem platného osvědčení podnikatele alespoň pro stupeň utajení „Vyhrazené“ a osoby, které budou mít v rámci podnikatele přístup k utajené informaci, musí splňovat podmínky personální bezpečnosti (§ 6 a násl. zákona č. 412/2005 Sb. v tehdejšího znění) a rovněž být držitelem alespoň oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Vyhrazené“. Dodržení podmínek tohoto zákona pak nepostačí splnění pouze personální bezpečnosti tj., aby přístup k utajené informaci měl zaměstnanec podnikatele či statutární orgán podnikatele. Dalším nedostatkem kvalifikačního požadavku ze strany DPP dle sdělení NKÚ bylo, že neobstálo ustanovení požadované formy přístupu podnikatele podle § 20 sbora zmíněného zákona. Pokud DPP jako zadavatel připustil, aby splnění kvalifikačních požadavků bylo prokázáno prostřednictvím subdodavatele ve smyslu článku V. 2) výzvy k podání nabídky dle sdělení NBÚ je to v rozporu s principy zákona, neboť při poskytování nebo vzniku utajované informace musí být mezi zadavatelem, dodavatelem a subdodavatelem zachován nepřerušovaný řetěz ve splnění podmínek přístupu k utajené informaci tak, aby byla zajištěna jejich ochrana. Pokud je v rámci veřejné zakázky předpokládán přístup k utajené informaci, musí být podmínky zákona splněny u zadavatele, dodavatele i subdodavatele.*

254. Ve vztahu k výši uvedenému poukazuje soud prvního stupně na důkazy, které byly již soudem prvního stupně již provedeny a také výše podrobně hodnoceny, přičemž se jedná o odpověď na žádost o stanovisko Ministerstva financí ze dne 11. 9. 2009, č.j. 57/72160/2009-572, přípis děkana Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, JUDr. Jaroslava Zachariáše, CSc. ze dne 23. 11. 2007, č.j. DFPr 101/07, zpráva Státní tiskárny cenin ze dne 21. 6. 2013, č.j. STC/172/GŘ/2013 (sv. 45, č.l. 8287 – 8295 trestního spisu), zpráva Národního bezpečnostního úřadu ze dne 17. 7. 2013, č.j. 4623/2013-NBÚ/80 (sv. 44, č.l. 8178 – 8181 trestního spisu vyjádření NBÚ ze 27. 3. 2018, č.j. 1891/2018-NBÚ/80, Právní audit – Zadávání veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou utajované informace ze dne 21. 11. 2007, Právní audit – Zadávání veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou utajované informace ze dne 4. 12. 2007, výsledek k šetření podnětu ze dne 15. 4. 2010, č.j. ÚOHS-P330/20096/VZ-5477/2010/540/RDe, přípis Policie ČR, SKPV ÚOOZ odboru padělání – Národní centrály proti penězokazectví pod č.j. ÚOOZ-110N6 -2007 ze dne 14.9.2007, posudek doc. JUDr. Ing. Radka Jurčíka, Ph.D. (sv. 104/č.l. 20500-20518). Tyto důkazní prostředky byly v původním rozsudku hodnoceny se zaměřením na podstatná tvrzení obžaloby, jak je seznatelné v hodnocení dotčené problematiky v části 626-674 původního rozsudku a jsou zopakovány výše. Stejně závěry však platí i v případě otázek nadnesených (nad rámec obžaloby) odvolacím soudem.

255. Stran toho, že dle názoru NBÚ DPP jako zadavatel připustil, aby splnění kvalifikačních požadavků bylo prokázáno prostřednictvím subdodavatele ve smyslu článku V. 2) výzvy k podání nabídky dle sdělení NBÚ

je to v rozporu s principy zákona, neboť při poskytování nebo vzniku utajované informace musí být mezi zadavatelem, dodavatelem a subdodavatelem zachován nepřerušovaný řetěz ve splnění podmínek přístupu k utajené informaci tak, aby byla zajištěna jejich ochrana... lze ze strany nalézacího soudu uvést, že pokud je argumentem NBÚ „princip zákona“, jedná se o velmi obecné až vágní tvrzení za situace, že z žádného konkrétního ustanovení zákona č. 412/2005 v tehdy účinném znění toto kogentně neplyne a v tomto smyslu je kategorický závěr NBÚ nepřesvědčivý. Rovněž ze zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách v tehdy účinném znění toto nikterak nevyplývá. Dle znění předmětného ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ *zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky, jestliže jejich předmětem jsou utajované informace nebo uveřejnění zadávacích podmínek veřejné zakázky či plnění veřejné zakázky by mohlo obrozit ochranu utajovaných informací.* Podle ustanovení § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v tehdy platném znění, se pro účely tohoto zákona rozumí utajovanou informací informaci v jakémkoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyjádření nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, která je uvedena v seznamu utajovaných informací. Pokud DPP při zadání zakázky oslovil přímo Neograph bez otevřeného výběrového řízení, a to v období, kdy DPP nebylo známo, jaké individuálně určené ochranné prvky budou předmětem jízdních dokladů, a současně DPP ještě nebylo známo, zda některé z těchto konkrétních ochranných prvků budou obsahovat utajovanou informaci, tak DPP postupoval v souladu s ustanovením § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ. DPP měl totiž podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v tehdy platném znění povinnost chránit utajované informace a v takovém případě nebylo možné použít otevřené řízení, neboť jeho použitím by mohly být vyjádřeny utajované informace. Podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v tehdy platném znění je právnická osoba povinna chránit utajované informace a podle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, v případě utajovaných informací je zakázka vyňata z jeho režimu v případě, kdy smlouva je uzavřena na předmět plnění s utajovanými informacemi.

256. Stran toho, že dle názoru NBÚ *ke dni 11.1.2008, v okamžiku uzavření smlouvy nebyl pro použití § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách důvod, neboť DPP nedisponovalo v rámci veřejné zakázky utajovanou informací a firma Neograph a.s. nemohla být ani původcem utajované informace, ani s ní podle zákona nakládat. Rámcová smlouva o dílo o zajištění dodávek jízdních dokladů mezi společností Neograph a.s. a Státní tiskárnou cenin, (dále jen STC), byla uzavřena až dne 7.2.2008 ...* nalézací soud uvádí, že v době uzavření smlouvy podoba utajovaných informací ještě nemusí být známa, ale pokud je uzavřena smlouva a předmět plnění obsahuje utajované informace, jde o postup v souladu se ZVZ a to i za situace, že ve výzvě DPP uvedl, že pro výrobu jízdních dokladů musí být použity speciální tajné prvky, známé pouze úzkému okruhu osob, přičemž k jejich detekci jsou nutné laboratorní přístroje (dále jen „Tajné prvky“), s tím, že Tajné prvky patří mezi utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005, jejichž utajení je minimálně „vyhrazené“ a současně mezi těmito požadavky však nebyl uveden požadavek na navržení ochranného prvku, který by byl nositelem utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005. Skutečnost, že ochranný prvek, který byl nositelem utajované informace vznikl až po té, co DPP s Neographem uzavřel smlouvu na dodávku jízdních dokladů, není porušením ZVZ, neboť je nejpodstatnější, že na podkladě uzavřené smlouvy došlo k plnění a předmět plnění obsahoval utajovanou informaci, a šlo tedy o postup dle tzv. negativní výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ. V daném případě ustanovení § 18 odst. 1 ZVZ totiž výslovně uvádí, že pokud je předmět plnění s ochrannými prvky utajovanou informací, je toto samo o sobě dostatečným důvodem k vyjmutí předmětné zakázky z režimu ZVZ, a to i v případě, že existuje více dodavatelů k plnění takové zakázky. Důvodem pro sledovaný zákonný postup je ochrana utajovaných informací v daném případě ochranných prvků jízdního dokladu. Není podstatné,

kdy došlo k uzavření předmětné smlouvy, podstatné je zda následně předmět plnění z této smlouvy obsahuje utajované informace. Pokud předmět plnění ze smlouvy obsahuje utajovanou informaci, jde bez pochyby o postup v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, což byl daný případ. Z časového hlediska je důležitý pouze okamžik, zda na podkladě plnění ze smlouvy vznikne předmět plnění, který obsahuje utajovanou informaci chráněnou a evidovanou podle zvláštního zákona.

257. Dle § 139 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, Národní bezpečnostní úřad zpracovává návrh seznamu utajovaných informací. Seznam utajovaných informací vydává vláda ČR nařízením. Seznam utajovaných informací klasifikuje jednotlivou utajovanou informaci do jednoho či více stupňů utajení. Podle nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, vláda nařizuje a stanoví podle § 139 odst. 1 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, seznam utajovaných informací. V příloze č. 3 k nařízení vlády č. 522/2005 Sb. je uveden tento seznam utajovaných informací v oblasti působnosti Ministerstva financí obsahující mimo jiné - speciální zajišťovací prvky uplatňované v technologii bankovek, dokladů a cenin a technické specifikace materiálů a polotovarů pro výrobu bankovek, dokladů a cenin, které obsahují ochranné prvky. Protože DPP byl uvedený utajované informace povinen chránit, a jízdni doklady jsou jak výše uvedeno ceninou, zvolený postup nebyl v rozporu se zákonem.

258. Odvolací soud si v rámci doplnění dokazování vyžádal novou zprávu NBÚ, kdy NBÚ ve svém vyjádření ze dne 8.6.2020 sp.zn. 80-52543/2020 sdělil následující informace. *Pokud společnost Neograph a.s. vydala prohlášení, že určité informace související s výrobní činností, bezpečnostní ochranou výroby a místem plnění jsou utajovanými informacemi ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 412/2005 Sb.“), nemá toto prohlášení z hlediska ochrany utajovaných informací žádný právní význam, neboť při klasifikaci určitých informací jako informací utajovaných záleží pouze na tom, zda jsou v případě určitých informací naplněny definiční znaky utajované informace podle § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb. Stejně tak nemá z tohoto hlediska žádný právní význam uzavření rámcové smlouvy mezi společností Neograph a.s. jako dodavatelem předmětné veřejné zakázky, a STC, jako jejím subdodavatelem. Podstatná pro posouzení dané věci je z hlediska ochrany utajovaných informací skutečnost, že ke dni 11. 1. 2008, tedy ke dni uzavření rámcové smlouvy mezi DPP a společností Neograph a.s. nebyla společnost Neograph a.s. držitelem osvědčení podnikatele, a nesplňovala tedy podmínky přístupu k utajovaným informacím podle zákona č. 412/2005 Sb. V této souvislosti je nutné dle NBÚ zdůraznit, že NBÚ konstantně zastává stanovisko, že není přípustné, aby si jakýkoli subjekt zajistil přístup k utajovaným informacím prostřednictvím třetí osoby. Pokud tedy nejsou v případě jakékoli veřejné zakázky podmínky přístupu k utajovaným informacím ze strany dodavatele splněny, nelze v souvislosti s takovou veřejnou zakázkou dodavateli umožnit přístup k utajovaným informacím. Z hlediska zákona č. 412/2005 Sb. je proto pro posouzení dané věci rozhodující, že společnost Neograph a.s. nesplňovala podmínky přístupu k utajovaným informacím a pokud by při plnění veřejné zakázky realizovala činnosti, v rámci kterých by přístup k utajovaným informacím měla, jednalo by se o porušení zákona č. 412/2005 Sb., přičemž by současně mohla být naplněna skutková podstata některého přestupku podle zákona. Na tom nic nemění ani uzavření již zmíněné rámcové smlouvy mezi společností Neograph a.s., jako dodavatelem předmětné veřejné zakázky, a STC, jako jejím subdodavatelem. Pro doplnění celkového pohledu na tuto věc pak NBÚ sděluje, že pokud by v rámci plnění z rámcové smlouvy mezi společností Neograph a.s., jako dodavatelem předmětné veřejné zakázky, a STC, jako jejím*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

subdodavatelem, vznikly utajované informace, jejímž původcem by byla STC, pak by k nim společnost Neograph a.s. nemohla mít přístup, protože nesplňovala podmínky pro přístup k utajovaným informacím. Pokud byla v rámci realizace plnění poskytována utajovaná informace, jejímž původcem byla STC s.p., přímo DPP, tedy bez provázanosti se společností Neograph a.s., neboť ta nesplňovala podmínky pro přístup k utajované informaci, byl by DPP povinen přijmout příslušná opatření k ochraně této utajované informace stanovená právními předpisy v oblasti ochrany utajovaných informací. Mezi tato opatření pak samozřejmě patří ochrana takové informace před neoprávněným přístupem. Nastala by však situace, kdy přístup k utajované informaci by měl zadavatel a subdodavatel, ačkoli by mezi sebou neměli uzavřený žádný smluvní vztah a současně by nebyl umožněn přístup k utajované informaci dodavateli tedy Neographu a.s., protože ten v době plnění nesplňoval podmínky pro přístup k utajovaným informacím. Pokud by pak za existence smluvního vztahu mezi společností Neograph a.s., jako dodavatelem předmětné veřejné zakázky, a STC s.p., jako jejím subdodavatelem, došlo tímto popsaným způsobem k tomu, že by si společnost Neograph a.s. zajistila přístup k utajované informaci prostřednictvím subdodavatele, jednalo by se o porušení zákona č. 412/2005 Sb. NBÚ však není oprávněn z hlediska své působnosti vymezené zákonem č. 412/2005 Sb. posoudit, zda zadavatel v daném případě při zadání předmětné veřejné zakázky postupoval správně, když veřejnou zakázku zadal na základě výjimky podle právní úpravy platné v době zadání veřejné zakázky, tedy podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, neboť k posouzení oprávněnosti užití této výjimky při zadání veřejné zakázky byl podle právní úpravy platné v době zadání předmětné veřejné zakázky oprávněn pouze ÚOHS.

259. Z výše uvedeného plyne, že NBÚ s odstupem sedmi let částečně revokoval své závěry uvedené ve sdělení NBÚ ze dne 17.7.2013 č.j. 4623/2013- NBÚ/80 ve smyslu, že není oprávněn z hlediska své působnosti vymezené zákonem č. 412/2005 Sb. posoudit, zda zadavatel v daném případě při zadání předmětné veřejné zakázky postupoval správně, když veřejnou zakázku zadal na základě výjimky podle právní úpravy platné v době zadání veřejné zakázky, tedy podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, neboť k posouzení oprávněnosti užití této výjimky při zadání veřejné zakázky byl podle právní úpravy platné v době zadání předmětné veřejné zakázky oprávněn pouze ÚOHS. Soud prvního stupně k tomuto doplňuje, že pravomoc Národního bezpečnostního úřadu lze vykonávat pouze na základě zákona č. 412/2005 Sb. a v jeho mezích (mantinelech uvedených v § 136 – 138 zákona č. 412/2005 Sb.) Z uvedených ustanovení § 136-138 zákona č. 412/2005 Sb. je zřejmé, že Národního bezpečnostní úřad nemá jakoukoli pravomoc vyjadřovat se k porušení zákona o veřejných zakázkách. Národního bezpečnostní úřad zpochybnil zákonnost postupu, že osoba oprávněná nakládat s utajovanými informacemi byla subdodavatelem dodavatele, se kterými byla smlouva na dodávku jízdních dokladů uzavřena. K tomu soud uvádí, že ZVZ ve znění účinném při uzavření smlouvy umožňoval využívat při realizaci smlouvy subdodavatele a ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, které bylo v dané věci použito, výslovně neuvádí, že by dodavatel byl povinen sám být nositelem příslušného oprávnění podle zákona o ochraně utajovaných informací. Z tohoto plyne, že pokud byla ochrana utajovaných informací zajištěna plněním subdodavatele, který příslušným oprávněním disponoval, nelze v tomto postupu shledat porušení zákona. Lze dodat, že na podkladě šetření NBÚ nebyla utajovaná informace poskytnutá STC jako subdodavatelem vyražena neoprávněné osobě či zneužita a Česká republika nebyla znevýhodněna ani neměla újmu na svých zájmech. Společnosti Neograph, která nesplňovala podmínky přístupu k utajovaným informacím nebyla utajovaná informace zpřístupněna. Jak výše uvedeno NBÚ nemá žádnou pravomoc vyjadřovat se k tomu, zda došlo k porušení či neporušení ZVZ, neboť v daném případě je kompetentním ústředním orgánem výkonu státní správy Úřad pro ochranu hospodářské soutěže („ÚOHS“). Podle § 112 ZVZ vykonává ÚOHS dohled nad dodržováním tohoto zákona, při kterém přezkoumává zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit zachování zásad podle § 6 ZVZ. Okolnosti zadání veřejné zakázky byly také předmětem

šetření ze strany ÚOHS, který jednal na základě podnětu, že DPP při uzavírání smlouvy na dodávku jízdének MHD se společností Neograph bylo postupováno v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. ÚOHS dospěl ve svém Výsledku k šetření podnětu ze dne 15. 4. 2010, č.j. ÚOHS-P330/20096/VZ-5477/2010/540/RDe k závěru, na šetřený případ bylo možno aplikovat výjimku z působnosti zákona uvedenou v § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, neboť předmětem šetřené veřejné zakázky byly utajované informace.

260. Pokud odvolací soud bazíroval na tom, že výzva k podání nabídky ze dne 16.12.2007 DPP obsahuje vedle vymezení zadavatele, předmětu, plnění zakázek, úroveň ochrany – ochranných prvků, dobu a místo plnění zakázek rovněž v bodě 4) i potřebnou kvalifikaci dodavatele, ke čemuž v souladu s § 63 odst. 1 tehdy platného znění zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách byl DPP jako sektorový zadavatel oprávněn... a zda požadavky výzvy byly splněny, tak k tomu si soud prvního stupně dovoluje uvést, že považuje za plně prokázanou oprávněnost využití tzv. negativní výjimky ze ZVZ. To reálně znamená, že DPP uzavírá smluvní vztah mimo režim ZVZ a bylo tudíž pouze na DPP, jakým způsobem bude uzavření smluvního vztahu administrovat a jaké podmínky pro dodavatele zvolí. Pokud DPP podmiňovalo splnění podmínek tím, aby dodavatel (statutární osoba dodavatele) disponovala bezpečnostním stupni „vyhrazené“ dle příslušného ustanovení zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti v platném znění, lze tuto podmínku DPP (nikoli zákona) považovat za splněnou, neboť ve společnosti Neograph a.s. byl statutárním orgánem Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE], který byl držitelem platného oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajené informaci stupně utajení „Vyhrazené“ a to v období od 9.1.2008 do 1.4.2012. Naplnění této podmínky však nalézací soud neshledává podstatnou, neboť podstatnou je výše řešená otázka, zda společnost Neograph mohla „dodat“ na jízdni doklady utajovanou informaci prostřednictvím svého subdodavatele STC, což podle ÚOHS a podle ZVZ mohla. S tím se pojí další otázka, zda se společnost Neograph mohla seznámit s utajovanou informací prostřednictvím svého subdodavatele STC, což podle NBÚ nemohla a to i přestože Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE] byl v rozhodné době držitelem platného oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajené informaci stupně utajení „Vyhrazené“. Podle NBÚ pokud byla původcem utajované informace STC, nemohla by mít společnost Neograph k utajované informaci přístup. Na podkladě důkazů provedených při hlavním líčení neměl Neograph (statutární orgán, zaměstnanec...) přístup k utajované informaci a tedy nedošlo k porušení ustanovení zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. NBÚ dále potvrdil, že STC mohla utajovanou informaci poskytnout přímo Dopravnímu podniku, nicméně bylo prokázáno, že ani k tomuto v průběhu trvání celého smluvního vztahu nedošlo. NBÚ je povinen kontrolovat, zda byl porušen zákon č. 412/2005 Sb. při konkrétním nakládání s utajovanou informací, nikoliv zda hypoteticky k tomuto mohlo v minulosti dojít. Jízdní doklady obsahovaly v tisku ochranný prvek, který byl utajovanou informací, jako utajovaná informace byl původcem STC označen a evidován dne 23. 1. 2008 pod č.j. V2/2008. Po dobu účinnosti rámcové smlouvy o dílo nedošlo ke změně této utajované informace a tato utajovaná informace nikdy nebyla společnosti Neograph nebo společnosti Dopravní podnik předána (zpřístupněna), rovněž nebyla vyzrazena neoprávněné osobě nebo zneužita. K porušení zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti tedy prokazatelně nedošlo.

261. Odvolací soud poukázal na to, že se nalézací soud nezabýval skutečností, že Ing. Jan Janků, který v DPP jednal o předmětné zakázce nebyl držitelem platného oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci stupni utajení „Vyhrazené“ (tzv. bezpečnostní prověrky) a současně, že dle výpisu obchodního rejstříku společnosti Neograph a.s., nyní SPM-Security Paper Mill a.s. byl sice Ing. Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE] od 19.4.2005 do 19.7.2008 členem představenstva, avšak pokud jde o úpravu způsobu jednání v období od 15.7.2003 do 23.4.2014, mohli jednat za společnost Neograph a.s. toliko

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

předseda představenstva, v inkriminovaném období obž. Ing. Jan Janků, nebo místopředseda představenstva, kterého v době jednání s DPP ohledně dodávek jízdnic dokladů s společností Neograph a.s. neměla, neboť JUDr. Vladimírovi Sittovi zanikla funkce místopředsedy představenstva již ke dni 30.7.2006. Ing. Vladimír Sitta, ročník 1981, dle zprávy NBÚ byl sice držitelem platného oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci stupni utajení „Vyhrazené“, byl členem představenstva společnosti Neograph a.s. v době uzavírání smlouvy, avšak nebyl oprávněn jednat jménem společnosti Neograph a.s., přičemž se s tímto soud nalézací nevypořádal a to za situace, kdy dle provedených důkazů je zřejmé, že za Neograph a.s. jednal s DPP obž. Ing. Jan Janků, který držitelem prověrky na stupeň „Vyhrazené“ nebyl.

262. K tomu nalézací soud poukazuje na to, že nelze směřovat jednání za právnickou osobu podle tehdy platného a účinného zákoníku občanského a obchodního s institutem tzv. odpovědné osoby podle zákona č. 412/2005 Sb. a jejím jednáním ve věcech upravených zákonem o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Právní jednání za obchodní společnost nelze zaměňovat s obchodním nebo technickým vyjednáváním, anebo se seznámením se s utajovanou informací podle zvláštního zákona.

263. Obecná úprava právního jednání právnických osob, dobově terminologicky právních úkonů právnických osob, byla v rozhodné době obsažena v § 20 a násl. zák. č. 40/1964 občanského zákoníku ve znění do 30.6.2008. Podle § 20 odst. 1 občanského zákoníku *právní úkony právnické osoby ve všech věcech činí ti, kteří k tomu jsou oprávněni smlouvou o zřízení právnické osoby, zakládací listinou nebo zákonem (statutární orgány)*. Podle § 191 odst. 1 zák. č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku ve znění účinném do 11.2.2008 *je představenstvo (akciové společnosti) statutárním orgánem, jenž řídí činnost společnosti a jedná jejím jménem. Představenstvo rozhoduje o všech záležitostech společnosti, pokud nejsou tímto zákonem nebo stanovami vyhrazeny do působnosti valné hromady nebo dozorčí rady. Nevypovídá-li ze stanov něco jiného, za představenstvo jedná navenek jménem společnosti každý člen představenstva. Členové představenstva, kteří zavazují společnost, a způsob, kterým tak činí, se zapisují do obchodního rejstříku*. Podle výpisu obchodního rejstříku společnosti Neograph a.s., nyní SPM-Security Paper Mill a.s. za společnost Neograph a.s. mohl v rozhodné době jednat předseda představenstva Ing. Jan Janků.

264. V souzené trestní věci byl k uzavření smlouvy s DPP na základě občanského a obchodního zákoníku oprávněn v rozhodném období předseda představenstva obžalovaný Ing. Jan Janků. Jednání za právnickou osobu Neograph ve věci uzavření smlouvy s DPP však nelze pokládat za jednání ve věcech upravených zákonem o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti, jak plyne z výše uvedeného rozboru smluvních vztahů mezi DPP a Neographem a Neographem a STC. Původcem utajované informace byla totiž STC z pozice subdodavatele a po dobu účinnosti rámcové smlouvy o dílo nedošlo ke změně této utajované informace a tato utajovaná informace nikdy nebyla společností Neograph nebo společností DPP předána či zpřístupněna, rovněž nebyla vyražena neoprávněné osobě nebo zneužita.

265. Soud prvního stupně považuje za splněnou také podmínku podle čl. 6.2. výzvy společnosti DPP, což je předložení kalkulace nabídkové ceny. Vlastní „Výzva k podání nabídky“ se se ve spisovém materiálu nachází v příloze č. 2 ve svazku č. 2 na čl. 215 – 222 a obsahuje část. 6. „Požadavky a podmínky pro zpracování nabídky“. Část 6 je členěna do tří článků 6.1 - 6.2 - 6.3. Článek 6.1 zní: ***Dodavatel stanoví celkovou maximální nabídkovou cenu za kompletní splnění dále uvedeného kalkulačního modelu, a to absolutní částkou v českých korunách. Nabídková cena musí být stanovena jako nejvýše přípustná (za kalkulační model), a to v členění: celková nabídková cena bez daně z přidané hodnoty (DPH), výše DPH 19 %, výše DPH 5 % a celková nabídková cena včetně DPH.*** Dále následuje tabulka obsahující výše uvedené položky.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Článek 6.2 zní: *Dodavatel je povinen ve své nabídce předložit **kalkulaci nabídkové ceny (strukturovaný rozpočet)**.*

Článek 6.3 se již týká způsobu a formy zpracování nabídky a dokladů k prokázání splnění kvalifikace, netýká se tedy již ceny.

Vlastní „Cenová nabídka“ se ve spisovém materiálu nachází v příloze č. 2 ve svazku č. 2 na čl. 223 - 224. Jedná se o tabulku členěnou na jednotlivé druhy jízdních dokladů městské hromadné dopravy v jednotlivých nominálech (JMHD9,13,18,JMHDN17, JMHD26,30,50,100,330,500), ke kterým je přiřazen emisní počet v roce 2008, a dále cena za 1 kus v Kč bez DPH, a cena celkem v Kč bez DPH za celkový emisní počet jednotlivého nominálu. Další tabulku tvoří rozklad ceny na jednotlivá DPH, a cenu celkem v Kč včetně DPH. Na čísle listu 224 je cenová nabídka mimořádných objednávek a cena kazet do označovačů.

266. Odvolací soud na čl. 45 usnesení Vrchního soudu v Praze uvedl, že ve vztahu ke splnění požadavku kvalifikace dodavatele, ale i doložení výpočtů nabídkové ceny vzhledem časové lince uzavření rámcových smluv a s poukazem na výpověď svědka Ing. Vladimíra Sitty a Ing. Richarda Bulíčka nalézací soud neřešil, jak mohl Neograph a.s. splnit další požadavek výzvy na doložení výpočtu nabídkové ceny.

Nalézací soud si dovoluje poukázat na fakt, že Vrchní soud v Praze si při svých úvahách neadekvátně vyložil pojem „*kalkulace nabídkové ceny (strukturovaný rozpočet)*“ jako vnitřní rozklad ceny jednotlivých jízdének. Soud prvního stupně je toho názoru, že po zhodnocení části 6 „Výzvy k podání nabídky“, po posouzení všech tří článků 6.1 - 6.2 - 6.3., je bezpochybné, že DPP v souladu s podmínkou čl. 6.1. výzvy – tedy uvedení celkové *maximální nabídkové ceny* za kompletní plnění myslel formulací „*kalkulace nabídkové ceny (strukturovaný rozpočet)*“ rozklad celkové ceny na ceny za jízdénky v jednotlivých nominálech.

Přesný vnitřní rozklad ceny je navíc předmětem obchodního tajemství, což potvrdila i znalkyně Ing. Minsterová v odpovědi na otázku č. 8 znaleckého posudku znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o. č. R14264/20.³⁴ Prakticky to potvrzuje zajištěná emailová komunikace mezi Ing. Vladimírem Pospíšilem z DPP a Ing. Vladimírem Sittou ze dne 21.10.2010. Vladimír Pospíšil ve svém emailu žádá: „*Cenovou nabídku potřebuji rozdělit na cenu za tisk a cenu za papír.*“ Vladimír Sitta reaguje: „*Z důvodu ochrany naší cenové politiky Vám nemohu, bohužel, sdělit složení ceny. Dotazy tohoto typu nejsou standardní. Nicméně věřím, že pro Vás je důležitá jen finální cena, včetně dopravy, a tu znáte.*“ Následuje souhlasná reakce Vladimíra Pospíšila: „*Máte pravdu, že pro mne je důležitá finální cena...*“

Vyjádření Ing. Sitty, že v době uzavření rámcové smlouvy společnost Neograph neznala své výrobní náklady a výrobní náklady STC, je nepravdivé. Ing. Sitta dne 2. 1. 2008 15.30 sděluje Ing. Mikšovi z STC, že cena papíru bude 100 Kč/kg, a tedy nepochybně již znal výrobní náklady společnosti Neograph. Dne 7. 1. 2008 9.16 Ing. Mikš sděluje Ing. Sittovi, že cena tisku bez zohlednění ceny papíru bude 0,10 Kč za tisk na rotače a 0,67 Kč za tisk na plocho, a tedy Ing. Sitta znal konečnou cenu za tisk STC.³⁵ Tyto ceny z e-mailové komunikace byly následně také skutečně ze strany STC fakturovány. Nejedná se tedy o předběžné kalkulace, ale o ceny finální.

³⁴ Informace o výši výrobních nákladů je předmětem obchodního tajemství, stejně tak jako výše realizovaného zisku z konkrétní zakázky. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže pod č.j. ÚOHS-R277/2011/VZ-6491/2012/310/JRa ze dne 15. května 2012: „*Podrobná kalkulace cenové nabídky, stejně jako např. technické řešení nabídek jednotlivých uchazečů, jsou součástí obchodního tajemství.*“

³⁵ -----Original Message-----

Výše uvedené soud zmiňuje, neboť odvolací soud na čl. 45 svého usnesení vytkl nalézacímu soudu, že „se rovněž řádně nerypořádal, jakým způsobem ke dni podpisu této smlouvy tj. ke dni 3.1.2008 měla společnost Neograph a.s. předjednané závazné podmínky o plnění ze strany STC zejména za situace, kdy ke uzavření rámcové smlouvy mezi Neographem a.s. a STC došlo až dne 7.2.2008.“

K tomuto si soud prvního stupně dovoluje upozornit, že rámcová smlouva o dílo na dodávky jízdních dokladů a souvisejících výrobků byla uzavřena mezi Neograph, a.s. a Dopravním podnikem hl.m. Prahy, a. s. nikoliv dne 3. 1. 2008, ale až dne 11. 1. 2008, jak vyplývá z originálu této smlouvy, který se ve spisovém materiálu nachází v příloze číslo 7, svazku 2. Z této rámcové smlouvy rovněž vyplývá, že zhotovitel – Neograph spolupracuje se společností Státní tiskárna cenin. Neograph a DPP rovněž disponoval čestným prohlášením subdodavatele STC, ve kterém dne 8. 1. 2008 (tj. před uzavřením rámcové smlouvy) generální ředitel STC Ing. Richard Bulíček čestně prohlásil, že v rámci zakázky, jejím předmětem je dodávka jízdních dokladů pro DP Praha a souvisejících výrobků, bude STC spolupracovat pouze s jediným subjektem, a to s firmou Neograph (příloha číslo 2, svazek 2, čl. 230). Z citované emailové komunikace mezi Neograph a STC je pak bez pochybností zřejmé, že před uzavřením rámcové smlouvy dne 11. 1. 2008 byly podmínky dodávek ze strany STC dojednány.

267. Odvolací soud dále pověřil soud prvního stupně, aby se v rámci doplnění dokazování zaměřil na otázku, *zda dodavatel Neograph splnil veškeré podmínky zadávací dokumentace ve smyslu, zda Neograph a.s. uspěl v souladu s tehdy platným zákonem o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb. v tom smyslu, zda nedošlo k nelogickému, nevýhodnému zvýhodnění - nasunutí společnosti Neograph a.s. při dodávce jízdních dokladů DPP a naopak k vytěsnění STC, která byla finálním výrobcem jízdních dokladů a zda došlo či nedošlo k dodávkám předražených jízdních dokladů od společnosti Neograph a.s.*

268. K uvedenému nalézací soud poukazuje na to, že považuje za plně prokázanou oprávněnost využití tzv. negativní výjimky ze ZVZ. To však znamená, že DPP uzavírá smluvní vztah **mimo režim ZVZ** a bylo tudíž pouze na DPP, jakým způsobem bude uzavření smluvního vztahu administrovat, a jaké podmínky pro dodavatele případně zvolí a jak bude hodnotit jejich naplnění. Splnění podmínek výzvy resp. „zadávací dokumentace“, tak nelze vůbec vztahovat k jednotlivým ustanovením tehdy platného zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb., neboť **ustanovení tohoto zákona se na tento smluvní vztah nevztahují.**

From: Miks Petr [mailto:miks.petr@stc.cz]
Sent: Monday, January 07, 2008 9:16 AM
To: Vladimír SITTA
Subject: RE: DP Praha - body z dnešního jednání
Importance: High

Dobrý den.

Na základě naší dohody Vám posílám pro dnešní jednání na DP Praha ceny tisku jízdenek.

1. skupina jízdenek (zvýhodněná 24 hodinová, 24 hodinová, 3 denní, 5 denní) - tištěno na plocho - cena za 1 kus jízdenky odsouhlasené technické specifikace činí **0,67 Kč** bez DPH.

2. skupina jízdenek (vše ostatní) - tištěno na rotačce - cena za 1 kus jízdenky odsouhlasené technické specifikace činí **0,10 Kč** bez DPH.

Tyto ceny neobsahují, dle Vašeho požadavku, cenu papíru !!!

Snad Vám bude tato informace pro dnešní jednání dostačovat. V případě jakýchkoliv dotazů mě kontaktujte.

Přeji Vám hezký den a jsem s pozdravem.

Ing. Petr Mikš

obchodní ředitel

STÁTNÍ TISKÁRNA CENIN, státní podnik

Růžová 6, čp. 943

110 00 PRAHA 1

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

269. Skutečnost, že uplatnění tzv. negativní výjimky ze ZVZ umožnilo uzavření smluvního vztahu mimo režim zákona, nicméně neznamená, že odpovědné osoby z DPP mohly se zadáním zakázky libovolně manipulovat. DPP je ovládán zcela formalizovaným procesem dle svých vnitřních směrnic a organizačního řádu, kdy výzva k podání nabídky na tisk jízdních dokladů byla připravena tak, jak ukládá příslušná směrnice DPP. Zodpovědnost za dodržení nejprve zákona o veřejných zakázkách a po uplatnění výjimky za dodržení příslušných vnitřních procesů měl Ing. Oumrt, který také zpracování výzvy i její odeslání zajistil. Z bodu 2.3 Organizačního řádu DPP plyne, že nadřízený odborný ředitel nezasahuje do vnitřního řízení podřízených jednotek, přičemž vedoucí obchodního odboru Ing. Oumrt byl oprávněn jednat a také jednal samostatně, přičemž dle emailové komunikace byl tzv. vnitřním zákazníkem odbor jízdních dokladů pod vedením svědka Ing. Hanuše, který toto i potvrdil³⁶.

270. Z důkazů provedených u hlavního líčení plyne, že proces vyhotovení výzvy k podání nabídky obžalovaní Ing. Dvořák jako generální ředitel DPP a Ing. Štika jako ekonomický ředitel DPP nijak neovlivňovali. Předmětný proces vyhotovení výzvy k podání nabídky proběhl ve spolupráci příslušných odborných útvarů DPP s AK Šachta and Partners včetně právního oddělení DPP.

271. Ohledně toho, *zda nedošlo k nelogickému, nevyhodnému zvýhodnění - nasunutí společnosti Neograph a.s. při dodávce jízdních dokladů DPP a naopak k vytěsnění STC, která byla finálním výrobcem jízdních dokladů a zda došlo či nedošlo k dodávkám předražených jízdních dokladů od společnosti Neograph a.s. DPP*, lze poukázat na opakovanou výpověď svědka Ing. Richarda Bulíčka tehdejšího generálního ředitele Státní tiskárny cenin.

Pokud byl svědek Ing. Richard Bulíček dotázán skutečnost, zda se Státní tiskárna cenin cítila „vytěsněná“ z původního smluvního vztahu jako dodavatel kotoučů a kuponů MHD, a zda nesla postavení subdodavatele jakkoliv úkorně, tak svědek uvedl, že získali zakázku na 10 let, takže byli spokojeni. O dodávku jízdenek do DPP historicky usilovali a věděli, že vysoká cena tam byla už předtím, když dodával jízdenky Schwarz Druck. Toto svědek upřesnil tím, že s ohledem na zabezpečení jízdenky dodávané společností Schwarz Druck byla cena této jízdenky vysoká, a doplnil, že obdobně zajištěnou jízdenku by dokázali jako Státní tiskárna cenin dodávat levněji zejména vzhledem k optimalizaci výroby spočívající ve třisměnném provozu. Po objevení padělků jízdenek společností Schwarz Druck analyzovali v STC bezpečnostní prvky předmětné jízdenky a dospěli k závěru, že stejně zabezpečenou jízdenku by dokázali vyrobit levněji. Současně brali aféru s padělkem jako příležitost nabídnout DPP lépe zabezpečenou jízdenku. Svědek dále uvedl, že pro Neograph i pro Státní tiskárnu cenin, mělo referenční a reputační význam, že vyrábí jízdenku pro DPP hl. m. Prahy. Svědek Bulíček potvrdil, že Neograph a STC v určitých projektech za sebe vzájemně lobovali. K dotazům na obrácení klasického modelu „dodavatel - subdodavatel“ svědek uvedl, že si nejprve ověřil u právníků, že to není proti zákonu, poté si ověřil u generálního ředitele DPP Dvořáka, že ten s tím „nemá problém“ a dále to nijak neřešil a nerozporoval to. Státní tiskárna cenin se dlouhodobě snažila dodávat do Dopravního podniku archové jízdenky, přičemž nyní byli rádi, že mohou vyrábět, což svědek podrobně odůvodnil.

Z výpovědi Ing. Richarda Bulíčka tehdejšího generálního ředitele Státní tiskárny cenin tedy bez pochybností plyne, že postavení „subdodavatele“ STC nikterak nevadilo, naopak byli spokojeni, že se konečně dostali k dříve nedostupným dodávkám tisku archových jízdenek pro DPP, přičemž i dle jeho slov tato zakázka měla pro STC i Neograph referenční a reputační význam.

³⁶ „Technické parametry jsem předával já a to do útvaru služeb.“ (výslech svědka Mgr. Hanuše č.l.3099)

STC tedy nebyla znevýhodněná, nýbrž „spokojená“. Lze doplnit, že společnost Neograph měla na polygrafickém trhu v ČR v oblasti ceninových papírů dominantní pozici. Neograph v posuzované době dlouhodobě spolupracoval se Státní tiskárnou cenin jako dodavatel ceninového papíru na výrobu pasů, kolků atd. Společnost Neograph byla tedy dostatečně kvalifikovaným a prověřeným uchazečem pro dodávku jízdenek DPP. Nejednalo se tedy o nějakou „garážovou“ firmu a v obrácení vztahu: STC/ Neograph – Dodavatel/Subdodavatel na vztah: Neograph/ STC – Dodavatel/Subdodavatel dle názoru soudu nelze prokázat *nevyhodné zvýhodnění* či *nelogické vytěsnění*.

Z konkrétní emailové komunikace Ing. Vladimíra Sitty s vedením STC vyplývá, že společnosti Neograph a STC byly již v průběhu roku 2007 dohodnuty na společném postupu ve věci získání zakázky dodávky jízdenek do DPP, jednali ve shodě a vzájemně za sebe lobovaly.³⁷

272. Pokud Vrchní soud v Praze zmiňuje, že přímý obchodní vztah mezi DPP a STC, by byl logičtější a v tomto kontextu používá termín „*vsunutí Neographu*“; je třeba poukázat na skutečnost, že vzhledem k dohodě o společném postupu mezi STC a Neographem ve vztahu k zakázce na dodávku jízdenek pro DPP, není prokázáno, zdali by STC jako koncový dodavatel a současně odběratel ceninového papíru od subdodavatele Neograph, zajistila pro DPP nižší cenu. V tomto smyslu je třeba upřít pozornost na důkaz, ze kterého vyplývá, že po skončení smluvního vztahu mezi DPP a Neograph; STC dodala DPP zcela totožný produkt (tedy jízdenku na ceninovém papíře Neograph zelené barvy probarveném ve hmotě) za totožnou cenu jako Neograph v původním smluvním vztahu³⁸.

273. Obžaloba dále navazuje další částí skutkového tvrzení, a to: „*Na základě pokynu Ing. Martina Dvořáka byly ze strany Dopravního podniku bezdůvodně ukončeny již od srpna roku 2007 rovněž probíhající přípravy otevřené veřejné zakázky na tisk a dodávku jízdních dokladů organizátorem zakázky společností Veřejné zakázky, s.r.o. ...*“

274. Ve vztahu k výše uvedenému tvrzení obžaloby byl proveden listinný důkaz **přípisem Policie ČR, SKPV ÚOOZ odboru padělání – Národní centrály proti penězokazectví pod č.j. ÚOOZ-110N6 -2007 ze dne 14.9.2007** zasláný k rukám ředitele STC Ing. Bulíčka, ze kterého plyne, že „*v období zhruba posledních 3 měsíců došlo na území hl. města Prahy k výskytu padělaných jízdenek MHD. Operativní cestou se podařilo získat několik kusů těchto padělek. Jedná se o velmi zdařilé padělky, které jsou vyrobeny ofsetovou technikou a jsou u nich napodobeny téměř všechny ochranné prvky. Dále bylo zjištěno, že padělatelská dílna se nachází v zahraničí a do konce roku 2007, kdy se předpokládá distribuce zcela nových jízdenek, má vyrobit a distribuovat až desetitisíce kusů padělek měsíčně (koncem měsíce září 2007 lze očekávat zásilku v hodnotě 2 mil. Kč, kdy se padělek prodává zhruba za 35 až 45%)*“. Z výpovědi svědka **Ing. Richarda Bulíčka** ředitele Státní tiskárny cenin plyne, že Policii ČR bylo sděleno, že tyto jízdenky nevyrábí STC, protože tyto jsou vyrobeny u společnosti Schwarz Druck GmbH v Německu. Začali se o celou záležitost zajímat také, neboť jsou ceninovou tiskárnou, sehnali si padělek a nechali si vyhotovit rozbor od soudního znalce Musila. Po dohodě s panem Musilem navrhli nový typ jízdenky s tím, že papír, na který budou jízdenky vytištěny, vyrobí společnost Neograph, neboť se znalcem Musilem bylo dohodnuto, že na nové jízdenky bude použit papír barvený ve hmotě. U bílého papíru, byť ceninového, lze těžko poznat, zda se jedná o padělek nebo o pravý doklad. Proto došlo k dohodě se společností Neograph, neboť věděli, že tato papírna je schopna tento produkt vyrobit.

³⁷ emaily Ing.Sitta-Mikš 25.5.2007 9.49, 19.6.2007 10.57, Ing. Sitta-Bulíček 26.11.2007 13.38

³⁸ Objednávka č. 7122000711 ze dne **15.12.2011** na 3.400.000 kusů JMHD24 za jednotkovou cenu **0,38** Kč, č.l.8850

U hlavního líčení byl slyšený svědek **Mgr. Jiří Brož**, který byl v předmětné době vedoucím odboru padělání v Národní centrále proti penězokazectví - Policie ČR, SKPV, ÚOOZ, odbor padělání (dále také jako „NCP“). Svědek uvedl, že tehdy se vyskytly padělané jízdenky. Svědek se v té souvislosti zúčastnil jednání na DPP, jehož předmětem bylo řešení ochranných prvků jízdenek MHD a vyhodnocení stávající úrovně jejich ochrany před paděláním. U svědka zpracovávali tento případ kolegové Plecítý a Hradecký. Působili spíše metodicky a snažili se společně s osobami z DPP, STC a znalcem Miloslavem Musilem vymyslet prvky, které by zajišťovaly vyšší úroveň ochrany jízdenek. Na tomto jednání se svědek seznámil s obžalovaným Štikou, který toho času působil jako ekonomický ředitel DPP. Výsledkem tohoto jednání byl návrh koncepce, jaké ochranné prvky by bylo možno použít u jízdenek MHD. Jednou možností je použití tajného ochranného prvku, který rozpozná pouze odborník. Druhou možností je použití ochranného prvku, k jehož rozpoznání je způsobilý kdokoliv. V rámci jednání vzniklo několik návrhů, bylo třeba propočítat tyto návrhy také z hlediska finančního, konečný výběr pak náležel DPP. NCP figurovala jako poradce.

Následně byl procesním postupem dle § 211 odst. 3 tr. řádu u hlavního líčení čten protokol o výsledku svědka **Mgr. Jiřího Brože** z přípravného řízení (sv. 16, č.l. 2661 – 2668 trestního spisu), v němž svědek uvedl, že pracoval jako policista na odboru padělání ÚOOZ mimo jiné i jízdních dokladů. Na DPP jednal dvakrát, a to jednou ve věci padělků starých jízdenek, a poté jednou ve věci padělků nových jízdenek. V tomto směru jednali s Ing. Hanušem a Ing. Štikou. Tato jednání vzešla z iniciativy Policie ČR. Na zkoumání padělků se podílel znalec Musil, který v minulosti pracoval na Kriminologickém ústavu Praha a poté jako samostatný znalec. O stejné věci dále jednal s ředitelem STC Ing. Bulíčkem, kde se měly řešit technické stránky věci. K výpovědi Ing. Štiky uvedl, že tuto ve věci jednání potvrzuje, ale nejednalo se o intervenci z jeho strany, nýbrž pouze o informování o zjištěných skutečnostech za účelem zabránění jejího opakování a řešení aktuální situace. Dále uvedl, že Policie ČR nenechávala vypracovat žádný posudek, ale takto učinila STC, a to od znalce Musila. Tento posudek pak měla k dispozici i policie. Dle posudku se jednalo o zdařilé padělky. Takto podanou výpověď svědek u hlavního líčení potvrdil.

275. Z výše uvedeného plyne, že rozhodnutí DPP zajistit nového výrobce jízdních dokladů bylo zprávou policejního útvaru o výskytu většího množství kvalitních padělků výrazně ovlivněno, neboť bylo zřejmé, že pro zamezení bezprostřední škody hrozící DPP musí být nová série jízdenek odolnější vůči paděláním, což plyne i z výsledku svědka Brože, Bulíčka a Musila. V analýze ze 17. 9. 2007 bylo totéž uznáno také dodavatelem stávajících jízdenek - německou společností Schwarz Druck GmbH.

276. Z listinných důkazů podrobně uvedených v reprodukční části tohoto rozsudku plyne, že soudním znalcem RNDr. Musilem byly zpracovány znalecké a odborné posudky z oboru kriminalistika, odvětví pravost platidel a cenin, které zhodnotily padělky jízdenek dodávaných společností Schwarz Druck, přičemž znalec se vyjádřil k nutnosti změn výrobní technologie stávajících jízdenek v souvislosti s větším výskytem padělků a navrhl třístupňovou ochranu požadovanou Národní centrálou proti penězokazectví - odborem padělání Policie ČR a doporučil DPP, aby se dodavatelem jízdních dokladů stal subjekt, který zajistí jejich nezbytnou vícestupňovou ochranu. Je zřejmé, že DPP byl v situaci, kdy hrozil vznik škody a zahájil přípravu standardního zadávacího řízení, a to prostřednictvím společnosti Veřejné zakázky s.r.o. V této chvíli kontaktují DPP zástupci společnosti Neograph obžalovaný Ing. Janků a JUDr. Kmeť s nabídkou slovy obžalovaného Janků „unikátního výrobku s vlastní recepturou, která by nepodléhala ani vlivům ceninové tiskárny, ani odběratele, a která by díky unikátní kombinaci bezpečnostních prvků mohla být prezentována jako nepadělatelná“. Je zřejmé, že DPP musel jednat rychle a na podkladě výše odůvodněné rozsáhlé analýzy se rozhodl pro obžalobou

vytýkaný postup využití ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, dle kterého se nevztahuje povinnost zadavatele vyhlásit otevřenou veřejnou soutěž za předpokladu, že se jedná o zakázku obsahující utajované informace ve smyslu zákona o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti. Je zřejmé, že i organizace standardního zadávacího řízení dle zákona o veřejných zakázkách by řešení krizové situace značně oddálila a důvody k ukončení přípravy zakázky standardním postupem tedy objektivně existovaly.

277. Obžaloba pak uzavírá vymezení skutku I./2) další částí skutkového tvrzení, a to: „Následně dne 19. 12. 2007 zaslala společnost Dopravní podnik zastoupená Ing. Martinem Dvořákem po předchozích jednáních v období od října do prosince 2007 mezi zástupci Dopravního podniku Ing. Martinem Dvořákem a Ing. Ivo Štikou a zástupcem společnosti Neograph a. s. Ing. Janem Janků výzvu k podání nabídky na tisk jízdních dokladů pouze společnosti Neograph a. s. Dne 11. 1. 2008 na blíže neurčeném místě v Praze Ing. Martin Dvořák v rozporu s jemu uloženými povinnostmi řádně hospodařit s prostředky jemu svěřenými Dopravním podnikem a strážít a ochraňovat majetek Dopravního podniku před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy Dopravního podniku a povinnost zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku Dopravního podniku v čl. III. Základní povinnosti Manažerské smlouvy na rok 2007, ve znění dodatku k této manažerské smlouvě uzavřeným dne 3. 1. 2008 mezi Dopravním podnikem a Ing. Martinem Dvořákem ve spojení s § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákoníku práce uzavřel za společnost Dopravní podnik jako generální ředitel, ačkoli nepřijal žádná opatření k výběru pro Dopravní podnik nejvýhodnější nabídky na tisk jízdních dokladů, se společností Neograph a. s., zastoupenou předsedou představenstva Ing. Janem Janků, „Rámcovou smlouvu o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků“, čímž Ing. Martin Dvořák, Ing. Jan Janků, Ing. Ivo Štika a JUDr. Peter Kmet' způsobili Dopravnímu podniku škoda ve výši nejméně 96.741.581,68 Kč, které byly na základě předmětných smluv vyvedeny z majetkové podstaty Dopravního podniku v důsledku úhrady předražených plnění, přičemž jen provize pro společnost Cokeville Assets činila nejméně 41.205.822,00 Kč.“

278. Z listinných důkazů plyne, že přestože DPP aplikoval výjimku ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, postupoval formalizovaným procesem dle svých vnitřních směrnic a organizačního řádu, kdy výzva k podání nabídky na tisk jízdních dokladů byla připravena tak, jak ukládá příslušná směrnice DPP a byl to Ing. Oumrt, který zpracování výzvy i její odeslání zajistil. V předmětné výzvě je uveden jako kontaktní osoba a jím řízený odbor obchodní/jednotka zásobování předmětnou zakázku i administroval.

279. Z výsledku svědků a posudku RNDr. Musila bylo zjištěno, že v posuzované době měla společnost Neograph na polygrafickém trhu v ČR v oblasti ceninových papírů dominantní pozici. Neograph v posuzované době dlouhodobě spolupracoval se Státní tiskárnou cenin jako dodavatel ceninového papíru a byl dostatečně kvalifikovaným a prověřeným uchazečem pro dodávku jízdenek DPP. Současně disponoval, v té době unikátní, technologií na výrobu ceninového papíru barveného tzv. ve hmotě. Svědek Ing. Richard Bulíček, ředitel STC uvedl, že po dohodě se znalcem Musilem navrhli nový typ jízdenky, přičemž ohledně papíru, na který budou jízdenky tištěny, se dohodli se společností Neograph. Stalo se tak po konzultaci se znalcem Musilem, neboť bylo dohodnuto, že se použije papír barvený ve hmotě. U bílého papíru, byť ceninového, lze těžko poznat, zda se jedná o padělek nebo o pravý doklad. Nový typ jízdenky byl soudním znalcem Musilem odsouhlasen jako lépe chráněný, neboť reagoval na aktuální způsoby padělání, které se v té době objevily. Svědek RNDr. Miloslav Musil sdělil u hlavního líčení, že jím nastíněná doporučení byla poté realizována, zejména doporučení tisku jízdenek na barvený papír. Jednalo se o zelený papír barvený ve hmotě. Dále jízdenky obsahovaly giloše, potisky a do barvy byl přidán STOKES pigment. Díky technologii výroby tohoto zeleného papíru je po jeho roztrhnutí vidět, že je zelený i uvnitř, tedy byla možná snadná detekce případných padělků, které byly naopak

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

barvou pouze potištěny a uvnitř zůstávaly bílé. Účelem tohoto ochranného prvku je, že padělatel nemá šanci si vyrobit papír. Domácí výroba je nemožná, tedy jedinou možností pro padělatele, jak dosáhnout zelené barvy na jízdence, bylo pouze ji zelenou barvou potisknout. Následně je možné pouhým natržením jízdenky zjistit, zda se jedná o jízdenku pravou či o padělek.

280. V této souvislosti je dále třeba poukázat na zjištění učiněná na základě **Znaleckého posudku z oboru kriminalistika – odvětví pravost platidel a cenin ze dne 18. 10. 2007** vypracovaného k výskytu padělků jízdenek DPP znalcem RNDr. Miloslavem Musilem (sv. 45, č.l. 8209 – 8224 trestního spisu). V závěru tohoto posudku znalec uvedl, že „*vzhledem ke požadavku DP hl. města Prahy na ochranu jízdenek lze pro zajištění dostatečné kvality doporučit, aby dodavatelem těchto nových jízdenek byl subjekt, který při jejich výrobě zajišťuje všechny tři navržené stupně ochrany. V České republice je v oblasti ceninového papíru jediným působícím výrobním subjektem firma Neograph, a.s. a v oblasti ceninového tisku požívá nejlepšího renomé Státní tiskárna cenin.*“ Jak je patrné z data vypracování tohoto posudku, měl jej DPP k dispozici ještě předtím, než došlo k uzavření rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků mezi DPP a společností Neograph. Nelze tak dát za pravdu tvrzení obžaloby, že obžalovaný Ing. Dvořák nepřijal žádná opatření k výběru pro DPP nejvýhodnější nabídky na tisk jízdních dokladů, naopak z výše uvedeného je snaha o výběr vhodného dodavatele, který by dokázal dostát požadavkům DPP, dostatečně patrná.

281. Ze závěrů **Odborného posudku ke kvalitě papíru a způsobu zpracování nového typu jízdenek DPP** (sv. 52, č.l. 9790 – 9792 trestního spisu) plyne, že nový typ jízdenek MHD DPP obsahuje již v papíru ochranné prvky prvního a druhého stupně bezpečnostních ochranných (STOKES barvu je možné použít i pro třetí stupeň ochrany). Jejich výroba na tento ceninový papír firmy Neograph a podle tiskové specifikace STC Praha posouvá bezpečnostní zajištění předmětných jízdenek na vyšší úroveň s vysokou možností rychlého a jednoznačného rozpoznání případných padělků.

282. K tvrzení obžaloby: *Dne 11. 1. 2008 na blížce neurčeném místě v Praze Ing. Martin Dvořák ... ačkoliv nepřijal žádná opatření k výběru pro Dopravní podnik nejvýhodnější nabídky na tisk jízdních dokladů se společností Neograph a. s., zastoupenou předsedou představenstva Ing. Janem Janků, „Rámcovou smlouvu o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků“... nalézací soud dodává, že na podkladě dokazování zjištěného skutkového stavu musel DPP urychleně vyhodnotit rizika, na která byli upozorněni specializovaným útvarům Policie ČR odborem padělání – Národní centrály proti penězokazectví. Odhad potenciálních škod DPP tehdy definoval v řádu 24 - 33 mil. Kč, potenciálním rizikem hmotné škody se později zabýval také znalecký ústav BDO, který stanovil interval úspor z titulu odvrácení škod, které reálně a bezprostředně hrozily na 55 - 88 mil. Kč. Po přechodu na nový typ jízdenek nebyly v letech 2008-5/2011 zachyceny žádné padělky jízdenek DPP (**Zpráva Policie ČR, SKPV, ÚOOZ, odboru padělání – Národní centrály proti penězokazectví ze dne 2. 12. 2008 nač. 1. 4923 trestního spisu**). Závažnost problematiky padělků jízdenek od dodavatele Schwarz Druck rovněž dokládá příspěvek RNDr. Miloslava Musila, soudního znalce z oboru kriminalistika, pravost platidel a cenin, a pplk. JUDr. Michala Hradeckého, příslušníka odboru padělání ÚOOZ SKPV odboru padělání – Národní centrály proti penězokazectví Policie ČR, který byl zveřejněn v Kriminalistickém sborníku 3/2009 (**č. 1. 7379 trestního spisu**). Analýza těchto odborníků v oblasti padělků, potvrzuje závěry ÚOOZ, tedy fakt, že v létě 2007 došlo na území města Prahy k zachycení velkého množství velmi kvalitních padělků jízdenek MHD, prakticky nerozeznatelných od originálů dodávaných společnostmi Schwarz Druck. Analýza dále konstatuje, že po uvedení jízdenek dodaných společnostmi Neograph ve spolupráci se Státní tiskárnou cenin na trh došlo k vymizení těchto padělků, a to z důvodu zakomponování víceúrovňových ochranných prvků používaných při ceninovém tisku.*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

283. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že v rozhodné době požadavky na novou lépe chráněnou jízdenku s užitím ve hmotě probarveného papíru mohla splňovat pouze společnost Neograph a urychleným přechodem na nový typ jízdenky přešel DPP ekonomickým ztrátám. Že se jednalo o úspěšné řešení problematiky hrozících padělků, potvrdil později posudek znalce RNDr. Musila ohledně emise jízdenek DPP pro rok 2009, ve kterém uvedl, že: „Pro nový typ jízdenek MHD DPP emise 2009 je nutné zachovat ochranné prvky prvního i druhého stupně bezpečnostních ochran, které se osvědčily u emise 2008 (barvený papír, exkluzivní vodoznak, STOKES barva...). Takto realizovaná výroba na ceninový papír firmy Neograph umožní opět velmi dobré bezpečnostní zajištění předmětných jízdenek s vysokou možností rychlého a jednoznačného rozpoznání případných padělků.“

284. Ve vztahu ke skutkovému tvrzení obžaloby, „...způsobili Dopravnímu podniku škodu ve výši nejméně 96.741.581,68 Kč, které byly na základě předmětných smluv vyvedeny z majetkové podstaty Dopravního podniku v důsledku úbrady předražených plnění, přičemž jen provize pro společnost Cokerille Assets činila nejméně 41.205.822,00 Kč“, se soud zaměřil na to, z jakých důkazních prostředků takto vyčíslenou škodu obžaloba dovozuje a zda k prokázání vzniku tvrzené škody došlo.

285. Ke kvantifikaci škody je na str. 90 obžaloby uveden závěr **znaleckého posudku č. 776-6/14 soudního znalce Ing. Jana Juráně**. Znalecký posudek z oboru ekonomiky, který vyhotovil Ing. Jan Jurán, ve vztahu k otázce fakturované ceny za jednotlivé jízdní doklady od roku 2008 do roku 2012 včetně, za jednotlivé roky uvedeného období, mezi společnostmi Neograph a DPP (ceny za jeden kus konkrétního jízdního dokladu, počet dodaných kusů a celková cena dodaných dokladů za jednotlivé roky) znalec uvedl, že společnost Neograph fakturovala DDPP v roce 2008 celkem 47 050 000 ks různých druhů jízdních dokladů v částce 25 314 500 Kč a za ostatní produkty 217 007 Kč. V roce 2009 celkem za kupóny v počtu 82 280 ks v částce 1 731 171,20 Kč, za jízdenky v celkovém počtu 46 101 500 ks v částce 24 430 900,00 Kč, fakturace ostatních produktů celkem v počtu 6602 ks v částce 2 011 024,00 Kč. V roce 2010 celkem za jízdní doklady v celkovém počtu 48 057 570 ks v celkové částce 68 844 905 Kč. V roce 2011 celkem za jízdní doklady celkem 38 490 450 ks v částce 39 6378 516,78 Kč. Celková cena za všechny jízdní doklady dodané společností Neograph DPP byla v období od roku 2008 do konce roku 2011 v celkové výši 159 999 993,28 Kč za celkem 179 781 800 ks různých jízdních dokladů.

Znalec dospěl k závěru, že společnost STC společností Neograph fakturovala:

v roce 2008 za celkem 46 900 024 ks papírových jízdenek částku bez DPH 13 524 000 Kč, včetně DPH 16 093 560 Kč, za grafické návrhy kotoučů a jízdenek částku 20 000 Kč bez DPH, včetně DPH 23 800 Kč;

v roce 2009 za celkem 46 646 500 ks blokové jízdenky, jízdenkové kotouče, kupóny částku 18 745 682,80 Kč bez DPH, včetně DPH 22 307 362,53 Kč;

v roce 2010 za celkem 42 048 334 ks blokové jízdenky, jízdenkové kotouče, kupóny, termokotouče částku 22 232 447 Kč bez DPH, včetně DPH 26 678 936,40 Kč;

v roce 2011 za celkem 37 927 026 ks blokové jízdenky, kupóny, termokotouče částku 16 509 721,60 Kč bez DPH, včetně DPH 19 811 665,92 Kč;

v roce 2012 za celkem 2 200 000 ks náhradní jízdní doklady, jízdenky blokové 836 000,00 Kč bez DPH, včetně DPH 1 003 200,00 Kč.

Celková cena za všechny dodané jízdní doklady (173 521 884 ks) ve sledovaném období od 2008 do 2011 (mezi společnostmi Neograph a STC) byla Ing. Juráněm stanovena částkou ve výši 71 011 851,40 Kč bez DPH, včetně DPH 84 891 524,85 Kč. Fakturovaná cena za jednotlivé jízdní doklady podle zakázek v letech 2012, 2013 mezi STC a DPP byla znalcem Juráněm

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

stanovena za celkem 41 540 022 ks různých druhů jízdních dokladů, přičemž bylo fakturováno celkem 22 052 333,80 Kč bez DPH, včetně DPH pak 26 507 489,79 Kč. Fakturovaná částka pak dle znalce za jednotlivé roky 2008 – 2012 a za jednotlivé druhy jízdních dokladů za předpokladu, že by tyto dodávala STC za nejvyšší jednotkovou cenu v roce 2012, by byla ve výši 63 258 411,60 Kč. Z porovnání dodávek z Neographu a STC je dle znalce Ing. Juráně zřejmé, že náklady podle dokladů za nákup jízdních dokladů za sledované období 2008 – 2011 od společnosti Neograph byly vyšší nejméně o 96 741 851,68 Kč, než kdyby byl nákup jízdních dokladů realizován přímo od STC.

Znalec sice připustil, že pro stanovení ceny obvyklé bude hrát roli také to, nakolik jsou porovnávané produkty stejné, resp. obdobné, a to zejména z hlediska jejich kvality, obzvláště se zohledněním rozdílných kvalitativních vlastností pramenících z použití rozdílných zabezpečovacích prvků, avšak jedním dechem dodal, že se touto obdobností porovnávaných jízdních dokladů ve svém zkoumání nezabýval. Neboť znalec neměl k dispozici jednoznačné určení toho, které konkrétní zabezpečovací prvky byly na jízdních dokladech provedeny a jaké byly jejich skutečné náklady, dále se touto otázkou nezabýval. Znalec nedokázal odůvodnit, proč v rámci hypotetické kalkulace dodávek jízdních dokladů pro DPP realizovaných pouze prostřednictvím STC bez účasti společnosti Neograph k výpočtům používal cenu 0,241 Kč, tj. nejnižší cenu z cen, k nimž znalec dospěl při zkoumání ceny, za kterou STC v roce 2012 dodávala jízdenky. Znalec pak dle svých vlastních slov do svých výpočtů nezahrnul ani to, že ve stejném časovém období byly dodávány dva různé typy jízdních dokladů.

286. Z výše uvedeného shrnutí jak obsahu znaleckého posudku vypracovaného Ing. Juráněm, tak ze shrnutí nejpodstatnějších bodů znalcovy výpovědi v hlavním líčení je zřejmé, proč soud dospěl k závěru, že vypracovaný posudek nemůže být použit pro zjištění, zda došlo ke způsobení škody, a pokud ano, v jaké výši. Jak sám znalec uvedl, pro stanovení ceny obvyklé hraje roli také vzájemná souměřitelnost porovnávaných věcí. Tato souměřitelnost, vzájemná porovnatelnost je pak přímo provázána s kvalitou porovnávaných věcí. Za situace, kdy znalec při svém zkoumání neměl k dispozici informace o tom, jaké zabezpečovací prvky byly na jednotlivých jízdních dokladech provedeny, a jaké byly jejich skutečné náklady, bez nejmenších pochybností musel učinit závěry zkreslené. Výsledky takového zkoumání lze považovat toliko za abstrakci, která z podstaty věci nemůže sloužit jako relevantní podklad na místě, kde je naopak třeba docházet ke zcela konkrétním závěrům při zohlednění všech znaků, vlastností a souvztahů zkoumaného předmětu. Lze tedy shrnout, že se znalci Ing. Juráňovi nepodařilo ani u hlavního líčení rozptýlit zásadní pochybnosti soudu o kvalitách a výsledcích jím vypracovaného znaleckého posudku. Tento závěr soudu byl podpořen také souvisejícími dále podrobněji rozebranými důkazy.

287. Z dalších důkazů je třeba v této souvislosti poukázat na **znalecký posudek č. R42400/14 – posouzení ceny za služby poskytované společnosti Dopravní podnik hl. města Prahy, akciová společnost, v oblasti zajištění tisku jízdenek** vyhotovený zpracovateli **Ing. Minsterovou a Ing. Sekaninou.** Cílem posouzení bylo v daném případě stanovení, zda ceny účtované společností Neograph za dodávky jízdenek JMHD 9, JMHD 18, JMHD 13 a JMHD 26 dle podmínek smlouvy jsou na úrovni cen obvyklých v daném místě a čase. Znalci pak dospěli k závěru, že cenu obvyklou není možné stanovit z důvodu neexistence stejné nebo obdobné, ale ekonomicky porovnatelné služby v běžném obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění z důvodů použití ceninového papíru, vyššího počtu použitých ochranných prvků, specifické kombinace použitých ochranných prvků z různých úrovní ochrany, použití tajných prvků, které nejsou zpracovatelům známy, objemu dodávaných jízdenek, který není v tuzemsku srovnatelný (DPP odebírá násobně více jízdenek pro MHD než jiné dopravní podniky v ČR). Z dostupných podkladů pak dle názoru znalců nelze dovodit ani tzv. *fair value*, jakožto cenu oprávněnou či

spravedlivou. K tomuto konstatování o nemožnosti stanovení oprávněné, resp. spravedlivé ceny pak zpracovatelka při hlavním líčení doplnila, že takové zkoumání nelze provést na základě objektivní absence relevantních podkladů, tj. že se jedná o podklady, které není možné objektivně získat a zajistit, aby mohly být znaleckému zkoumání podrobeny. V souvislosti s konkrétními dokumenty zpracovatelka poukázala jednak na omezenou dobu, po kterou je jakákoli společnost nebo subjekt povinen archivovat dokumentaci, případně, pokud se jedná o dokumentaci, jejíž archivace není nutná, zpravidla je tyto subjekty nemají k dispozici již vůbec. Archivační doba běžných ekonomických dokumentů charakteru účetních závěrek a dalších účetních dokumentů je 10 let, v případě účetních knih pak 5 let. Za mimořádně významné je třeba považovat konstatování zpracovatelky, dle něž stanovit cenu obvyklou nebo tzv. fair value nelze pro absenci podkladů, které jsou v posudku definovány, přičemž tyto podklady není možné v současné době reálně zajistit, a to ani prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení.

Předně je nutno uvést, že znalecký posudek č. R42400/14 – posouzení ceny za služby poskytované společnosti Dopravní podnik hl. města Prahy, akciová společnost, v oblasti zajištění tisku jízdenek, soud považuje za správný, jasný a úplný, přičemž tento byl u hlavního líčení bez jakýchkoli pochybností obhájen zpracovatelkou Ing. Kateřinou Minsterovou. Ze znaleckého posudku je jasně patrné, že stanovení ceny obvyklé v daném případě není možné, přičemž významnými jsou také důvody této nemožnosti, které mají jak povahu materiální – tj. reálná neporovnatelnost dané služby, resp. produktu v daném čase na relevantním trhu, tak povahu formální představovanou absencí podkladů, z nichž by bylo možné dojít k použitelným závěrům. Lze tedy konstatovat, že při zohlednění všech aspektů a nuancí, které znalec Ing. Juráně pomínil, cenu obvyklou ani tzv. fair value stanovit nelze. Tyto závěry byly jak přímo ve znaleckém posudku, tak posléze jeho zpracovatelkou bezprostředně u hlavního líčení přesvědčivě odůvodněny a obhájeny. Totéž nelze říci o závěrech znalce Ing. Juráně. Při komparaci jeho závěrů se závěry zpracovatelů posudku č. R42400/14 je jasné, že učinit závěr o ceně obvyklé, jakož i další závěry navazující, mu umožnilo právě opomenutí podstatných okolností, od nichž však při současném požadavku zachování objektivity zkoumání nelze odhlížet.

288. Pro zhodnocení znaleckého posudku Ing. Juráně měl význam také **znalecký posudek č. 535-2214/2015 zpracovatele znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s.r.o.**, jehož předmětem byla mimo jiné revize znaleckého posudku Ing. Juráně. Zpracovateli znaleckého posudku pak bylo jak v posudku, tak posléze u hlavního líčení konstatováno, že posudek Ing. Juráně trpí nejen chybami matematickými, nýbrž také metodickými nedostatky a značnou nekonzistencí. Podrobněji pak na str. 39 tohoto znaleckého posudku: „*Lze tedy konstatovat, že závěry Revidovaného znaleckého posudku (pozn. jde o znalecký posudek č. 776-6/2014 ze dne 31. 3. 2015 zpracovaný Ing. Janem Juráněm, MBA) týkajícího se otázky A. 6, tedy že: „náklady podle dokladů za nákup jízdních dokladů za sledované období 2008 až 2011 od společnosti Neograph byly vyšší nejméně o 96 741 581,68 Kč, než kdyby byl nákup jízdních dokladů realizovaný přímo od společnosti STC“ je nesprávný, kdy opomíjí zcela kritérium kvality jízdních dokladů, dále je založen na nekonzistentním srovnání a postupech a rovněž vychází z výsledků, u nichž jsou obsaženy početní chyby v mezivýpočtech.*“ Znalecký posudek dále ve vztahu ke znaleckému posudku vypracovanému Ing. Juráněm poukazuje na „*zcela jednostranný pohled na kritérium ceny a naprosté opomenutí dalších aspektů (kvality) v dané věci mající za následek značně zavádějící a zkrášlující podklad pro objektivní posuzování předmětné věci*“. Dále jsou znaleckému posudku Ing. Juráně vytýkány nekonzistentní postupy při srovnávání dodávek od společnosti Neograph s hypotetickými dodávkami od společnosti STC mající za následek „snížení“ ceny dodávek od společnosti STC, resp. „zvýšení“ ceny dodávek od společnosti Neograph při daném srovnání.

289. Významným důkazem, z něž bylo možno usuzovat na kvalitu jízdenek dodávaných DPP společností Neograph, je **znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví technické**

zkoumání cenných papírů, cenin, dokumentů a dokladů, ověřování jejich pravosti, ve věci posouzení jízdenek dopravních podniků, ze dne 16. 6. 2016, č.j. 3/2016, vypracovaný znalcem Vladimírem Malovíkem, CSc. Citovaný znalecký posudek soud vyhodnotil jako správný, jasný a úplný, přičemž závěry tohoto posudku byly znalcem u hlavního líčení stvrzeny a plně obhájeny. Pořadí jízdenek z hlediska ochranných prvků bylo znalcem provedeno v tabulce č. 7 znaleckého posudku. Ze závěrů znaleckého posudku bylo soudem jednoznačně zjištěno, že jízdenky dodávané společností Neograph patří k velice technicky chráněným zejména použitím zabarvení papíru a antistokesovým sloučeninám. Proto v počtu a kvalitě ochranných prvků obsadila v rámci srovnání čelní místo společnost Neograph. Obdobně byly jízdenky znalcem ohodnoceny po stránce technologické a po stránce odolnosti vůči padělání, a to z důvodu znalcem konstatovaného složitého padělání zabarvení papíru v jeho objemu a dále v důsledku velmi složitého a technologicky nákladného padělání tzv. antistokesových sloučenin. Dle znalce je tedy zjevné, že technická náročnost a lepší jištění jízdenek dodávaných společností Neograph se zákonitě musely projevit i ve vyšších nákladech na výrobu jízdenek ve srovnání s jízdenkami DP města Brna či Pardubice. Porovnání jízdních dokladů bylo znalcem provedeno jak z hlediska kvality, tak z hlediska kvantity použitých ochranných prvků.

Znalec dále poukazuje na skutečnost, že budou-li jízdní doklady porovnávány z výše uvedených hledisek, je nutno konstatovat, že jde o výrobky natolik technicky odlišné, že za vzájemně srovnatelné lze považovat jízdenky dodávané společností Schwarz Druck GmbH a jízdenky STC, kde byl záměr zadavatele a technické provedení výrobce prakticky srovnatelné. Naproti tomu společnost Neograph zvolila při výrobě jinou cestu ochrany proti padělání, která se předtím u jiných jízdních dokladů nepoužívala. Byl zvolen papír v barevném provedení a ochranné prvky, které byly v dané době absolutní novinkou, tj. antistokesové sloučeniny. Kombinace ochranných prvků byla přitom dle znalce zvolena tak, aby v maximální možné míře zabraňovala padělání ve velkém. Znalec dále uvádí, že jízdní doklady vyráběné společností Neograph, a.s. pro DPP jsou nesrovnatelné (ve smyslu technicky obdobné) s ostatními jízdenkami, protože zvolené technologie a ochranné prvky jsou odlišné a netradiční pro tento druh cenin. Jízdní doklady vyráběné společností Neograph pro DPP nelze tedy považovat za srovnatelný (ve smyslu obdobný, resp. srovnatelný vzorek) výrobek ve vztahu k ostatním jízdenkám a žádné z hodnocených jízdních dokladů naopak nelze považovat za srovnatelné (ve smyslu obdobné, resp. srovnatelný vzorek) s jízdenkami vyráběnými společností Neograph, a.s. pro DPP.

K těmto závěrům znalce je nutno vztáhnout také části výpovědi obžalovaného **Ing. Janků** týkající se unikátnosti jízdenek dodávaných společností Neograph. Koncepčně se mělo jednat o unikátní výrobek s vlastní recepturou, která by nepodléhala ani vlivům ceninové tiskárny, ani odběratele, a která by díky unikátní kombinaci bezpečnostních prvků mohla být prezentována jako nepadělatelná. Jak je patrné z výše uvedených závěrů, k nimž dospěl znalec Malovík, přestože se mohou tato tvrzení obžalovaného Janků zdát záměrně zveličená a nadhodnocená, v porovnání se závěry, k nimž dospěl znalec Malovík, mohou tato tvrzení obžalovaného obstát. Obdobně je třeba nazírat také část výpovědi obžalovaného Janků, v níž poukazuje na nemožnost srovnávání s cenami jízdenek dodávanými od roku 2012 do DPP od STC, neboť se jednalo o kvalitativně odlišné produkty s nižší odolností proti padělání.

Na unikátnost ochranných prvků obsažených v jízdenkách společnosti Neograph lze dále usuzovat z objasnění, které znalec Malovík poskytl k pojmu tzv. *antistokesových sloučenin*. Takto bylo zjištěno, že se jedná o velmi složité sloučeniny lantanoidů, vzácné prvky, které nejsou běžné na trhu a nelze je jednoduše vyrobit. V dané době bylo jejich použití novinkou, světové firmy je používaly na výrobu dokladů, u nichž je třeba nejvyššího stupně ochrany. Znalec poukázal také na jednoduchou rozpoznatelnost těchto ochranných prvků pro účely kontrol revizory a dále složitost výroby, který tento ochranný prvek činí pro padělatele v podstatě nedostupným.

V souvislosti se znaleckým posudkem Vladimíra Malovíka, CSc. je dále třeba se vypořádat s argumentací státního zástupce uvedenou v jeho závěrečné řeči, kdy státní zástupce opakovaně poukazoval na skutečnost, že znalec Malovík nemá specializaci na zkoumání kvality papíru a cenin, která však je specializací existující. V tomto směru je třeba odkázat na obsah právních předpisů upravujících znaleckou činnost³⁹, a to konkrétně na zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „zákon o znalcích a tlumočnících“) a dále na vyhlášku ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „vyhláška o znalcích a tlumočnících“). Ustanovení § 4 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících stanoví podmínky, které musí osoba splňovat, aby mohla být jmenována znalcem. Kromě jiných požadavků je pod písm. e) citovaného ustanovení uvedeno, že takováto osoba má mít potřebné znalosti a zkušenosti z oboru, v němž má jako znalec působit, především pak to má být ten, kdo absolvoval speciální výuku pro znaleckou činnost, jde-li o jmenování pro obor, v němž je taková výuka zavedena. Dále pak ustanovení § 11 odst. 1 vyhlášky o znalcích a tlumočnících týkající se přibírání znalců, dle něž státní orgán vyžaduje posudek především od ústavu specializovaného na znaleckou činnost, a není-li ho v příslušném oboru nebo není-li to z důvodu hospodárnosti možné, od znalce zapsaného v seznamu krajského soudu, v jehož obvodu má státní orgán sídlo. Nadto je třeba poukázat na druhý odstavce citovaného ustanovení vyhlášky o znalcích a tlumočnících, který zakotvuje povinnost státního orgánu ověřit si podle potřeby předpoklady zvolené osoby pro podání posudku, pokud hodlá za splnění dalších zákonných podmínek ustanovit znalcem osobu, která není zapsána v seznamu znalců. Z výše uvedeného lze dovodit dva závěry významné pro danou věc, a to jednak, že z dikce uvedených právních předpisů jednoznačně vyplývá, že stěžejní význam má obor, pro který je znalec jmenován, nikoli podkategorie specializace, a jednak, že významnějším kritériem než požadavek formálně zapsané odbornosti jsou právě reálné předpoklady dané osoby pro vypracování znaleckého posudku, když vyhláška o znalcích a tlumočnících výslovně připouští ustanovení osoby nezapsané v seznamu znalců. Dle názoru soudu byla potřebná odbornost, jakož i další předpoklady pro podání znaleckého posudku v příslušném oboru ze strany znalce Malovíka bez dalšího splněny a námitka státního zástupce stran jeho nedostatečné specializace je tak zcela bezpředmětnou.

290. Pro účely hodnocení znaleckého posudku Ing. Juráně soudem jakožto nepoužitelného pak přispěly také závěry obsažené ve **znaleckém posudku č. 10-07-2017/095 znaleckého ústavu BDO Appraisal services – Znalecký ústav s.r.o.** ze dne 10. 7. 2017, jehož zpracovatelkou je **Ing. Iveta Filipová, Ph.D.** Úkolem vytýčeným pro tento znalecký posudek bylo posouzení věcné, případně i metodické správnosti závěrů posudku č. 776-6/2014 znalce Ing. Juráně ze dne 31. 3. 2015, a to nikoli posouzení znaleckého posudku jako celku, nýbrž zodpovězení konkrétních otázek tohoto posudku se týkajících. Znaleckému posudku Ing. Juráně je vytýkána řada nedostatků formálních, jakož i řada nedostatků materiálních. Bylo poukázáno na skutečnost, že znalecký posudek Ing. Juráně neobsahuje žádný popis podkladů z odborného hlediska, ani neuvádí žádné skutečnosti, k nimž znalec Ing. Juráně přihlížel, dále na nepřehlednost seznamu podkladů vykazujícího řadu nesrovnalostí, absentují konkrétní postupy výpočtů, nejsou zřejmé ani podkladové zdroje, které do výpočtů vstupují. Všechny vady vykazované znaleckým posudkem Ing. Juráně jsou natolik závažného charakteru, že je v podstatě vyloučeno, aby při zachování zásad úplnosti a opakovatelnosti byl posudek znalce Ing. Juráně komplexně přezkoumán.

K požadovanému ověření správnosti výpočtů znalce Juráně uvedené na str. 31 a 32 ZP Juráně uvedl znalecký ústav BDO, že po opravách výpočtů (ověření početní správnosti) v předmětné tabulce by náklady za nákup jízdních dokladů za období let 2008 – 2011 od společnosti

³⁹ právní předpisy platné v době vyhotovení znaleckého posudku a provedení důkazu před soudem prvního stupně

Neograph byly dle znalce Juráně o 105 742 728,28 Kč vyšší (před provedením početních oprav znaleckým ústavem BDO byly náklady znalcem Juráněm vyčísleny ve výši 96 741 581,68 Kč), než kdyby byl nákup jízdních dokladů realizovaný přímo od společností STC.

K ověření věcné a metodické správnosti postupu při vyčíslení údajné škody v rámci zpracování odpovědi na otázku č. 6 v bodě A) ZP Jurán znalecký ústav BDO shrnul, že metodické nedostatky při vypracování uvedené odpovědi odstranil znalecký ústav BDO v rámci svého výpočtu u Varianty 3 (znalecký ústav BDO zahrnul pouze jízdní doklady za nejvyšší jednotkovou cenu STC). Rozdíl vyčíslený ve Variantě 3, který činí 40 172 575,96 Kč, představuje částku, o kterou mohla být skutečná fakturace společnosti Neograph vyšší oproti hypotetické fakturaci společnosti STC. Tento rozdíl lze interpretovat také tak, že skutečná fakturace společnosti Neograph ve výši 107 376 072,68 Kč by byla o cca 37,4 % vyšší oproti hypotetické fakturaci společnosti STC ve výši 67 203 496,72 Kč.

Po zohlednění parametru kvality, kdy jízdenky společnosti Neograph jsou o 30 % kvalitnější, by hypotetický rozdíl ceny dodávek v posuzovaném období let 2008 – 2011 činil cca 7,4 %, což odpovídá částce ve výši 7 945 829,38 Kč (7,4 % z částky 107 376 072,68 Kč).

K částce ve výši 7 945 829,38 Kč je nutné dále podotknout, že nezohledňuje přesné obchodní parametry hypotetických dodávek na straně společnosti STC (např. přírážky u expresních dodacích lhůt apod.). Dále z informace uvedené na str. 32 v ZP Jurán vyplývá, že od roku 2009 je fakturovaná cena společnosti STC od společnosti Neograph bez hodnoty papíru, který je ve vlastnictví společnosti Neograph, tedy, že ve fakturované ceně od společnosti STC není zahrnut papír se speciálními ochrannými prvky.

Dopady do hospodaření společnosti DPP z uzavření Rámcové smlouvy se společností Neograph znalecký ústav BDO vyčísлил na základě porovnání potenciálně hrozící škody z uplatnění padělků jízdních dokladů za posuzované období let 2008 – 2011 s potenciálně vypočtenou škodou na základě hypotetických dodávek jízdních dokladů od společnosti STC za nejvyšší jednotkovou cenu, která byla společností STC fakturována společností DPP v roce 2012. Při nezohlednění kvality jízdních dokladů znalecký ústav BDO vyčísлил potenciálně ušetřené náklady společnosti DPP v letech 2008 – 2011 ve výši 55 827 424,04 Kč a při zohlednění kvality jízdních dokladů ve výši 88 054 170,62 Kč.

291. Ve vztahu k určení potenciální škody je nutno vzít na zřetel také **Odborné posouzení proveditelnosti zjištění výše škody způsobené společností DPHMP v souvislosti s jednáním bývalých členů managementu vypracované znaleckým ústavem Kreston A&CE Consulting, s.r.o.** Ke smluvnímu vztahu se společností Neograph uvedl zpracovatel, že neměl k dispozici dostatečné a vhodné tržní informace k ověření ceny obvyklé pro srovnatelné jízdní doklady dodávané společností Neograph do DPP, což mu neumožnilo vyslovit jakýkoli závěr stran toho, zda jízdní doklady nakupované od společnosti Neograph byly nakupovány za cenu obvyklou či nikoli. Nad rámec tohoto sdělení však zpracovatel posouzení upozornil, na zpochybnění srovnatelnosti technických parametrů jízdních dokladů dodávaných společností Neograph s dodávkami od společnosti Schwarz Druck a STC vyplývající z jiného znaleckého posudku. Výši škody případně způsobené smluvním vztahem se společností Neograph ve smyslu ustanovení § 137 trestního zákoníku dle zpracovatele není možné nepochybně a nesporně stanovit.

292. Z výše uvedeného lze tedy shrnout, že všechny ostatní znalecké posudky zabývající se hodnocením správnosti výsledků a kvalit znaleckého posudku Ing. Juráně tomuto posudku nezávisle na sobě opakovaně vytykají tytéž vady, kterými jsou neukotvení znaleckého posudku z hlediska podkladů, metodická nesprávnost, nezohlednění zásadních kritérií, početní chyby a nekonzistentní závěry znalce. Ze všech těchto důvodů nemohl být posudek znalce Ing. Juráně,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

kteřý obžaloba použila jako stěžejní podklad pro stanovení výše způsobené škody, před soudem obstat.

293. K samotnému stanovení, zda byla DPP způsobena škoda, lze výše uvedené závěry znaleckých posudků shrnout tak, že všechny tyto posudky podávají ve vztahu ke způsobené škodě negativní závěr. Takto znalecký posudek EQUITA Consulting s.r.o. předložený zmocněncem poškozeného dochází k závěru, že škodu nelze stanovit z důvodu neexistence stejné nebo obdobné, ekonomicky porovnatelné služby v běžném obchodním styku. Ze znaleckého posudku Equity Solutions Appraisals s.r.o. vyplývá, že společnost Neograph sice dodávala za cenu o něco vyšší než dodavatel předchozí i následný, tato vyšší cena však byla kompenzována kvalitou jízdnic dokladů a jejich ochranných prvků. Posudek znaleckého ústavu BDO Appraisal services – Znalecký ústav s.r.o. dále kvantifikoval škodu, která by DPP potenciálně vznikla při nečinnosti za situace masového výskytu falzifikátů jízdnic dokladů, kdy by se dle závěrů znaleckého posudku s nejvyšší pravděpodobností snížily tržby DPP až o 72 000 000 Kč oproti situaci, kdy došlo k uzavření rámcové smlouvy mezi DPP a společností Neograph. Odborné posouzení vyhotovené znaleckým ústavem Kreston A&CE Consulting, s.r.o. z popudu poškozeného DPP dospělo k jednoznačnému závěru, že parametry mezi dodávkami společnosti Neograph, Schwarz Druck a STC jsou natolik rozdílné, že výši škody ve smyslu § 137 trestního zákoníku není možno stanovit.

294. Ve vztahu k výše uvedeným důkazním prostředkům a jejich zhodnocení ohledně nemožnosti zjištění údajné škody uvedené v obžalobě, uvedl Vrchní soud v Praze, že nalézací soud rezignoval na zjištění, zda ze strany společnosti Neograph, a.s. byly či nebyly DPP dodávány jízdenky předražené. Cenou jízdenek dodávaných DPP společností Neograph, a.s. se zabýval znalecký posudek č. 776-6/14 znalce Ing. Jana Juráně, avšak tento po provedení důkazů dalšími znaleckými posudky, a to zejména znaleckým posudkem č. R42400/14 znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o., znaleckým posudkem č. 535-2214/2015 znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s.r.o. a znaleckým posudkem č. 10-07-2007/95 společnosti GT Appraisal services – Znalecký ústav a.s. (dříve BDO Appraisal services – Znalecký ústav s.r.o.), dle hodnocení nalézacího soudu nemohl obstat. S tímto názorem nalézacího soudu se pak ztotožnil také soud odvolací, avšak dodal, že se nalézací soud měl pokusit, a to zejména po výslechu zpracovatelky znaleckého posudku č. R-42400/14, Ing. Kateřiny Minsterové, doplnit dokazování a získat informace, které by umožňovaly zjistit, zda jízdenky byly či nebyly předražené. V tomto směru odvolací soud poukázal na další důkazy provedené před nalézacím soudem a na obsah výpovědi znalkyně zpracovatelky Ing. Minsterové, která při výslechu u hlavního líčení uvedla, že mimo způsob porovnávací, který v daném případě není uskutečnitelný pro absenci srovnatelného produktu, a způsob výnosový, který pro účely daného posouzení není relevantní, existuje ještě způsob nákladový, který by bylo lze v dané věci pro ocenění použít. Z tohoto závěru znalkyně následně vycházel odvolací soud, když v odůvodnění usnesení konstatoval, že by bylo možno tento způsob ocenění pro účely stanovení přiměřenosti ceny jízdnic dokladů použít. Aby tohoto výsledku mohlo být dosaženo, uložil odvolací soud nalézacímu soudu dále provést výslechy svědků, a to svědka Ing. Vladimíra Sitty, jakož i jeho otce JUDr. Vladimíra Sitty, který dříve u hlavního líčení odmítl vypovídat, a dále vyžádání dokumentace od společností Security Paper Mill a.s. (nový název původní společnosti Neograph, a.s.), STC a DPP. Na základě takto doplněných informací by dle názoru odvolacího soudu mělo být možné z hlediska nákladovosti určit eventuální spravedlivou cenu dodávaných jízdnic dokladů a zodpovědět otázku, zda došlo či nedošlo k jejich předražení.

295. Posouzením ceny za služby poskytované DPP společností Neograph, a.s. se již zabýval znalecký posudek č. R42400/14 znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o., a to z hlediska

stanovení, zda ceny účtované společností Neograph, a.s. za dodávky jízdních dokladů jsou, resp. byly na úrovni cen obvyklých v daném místě a čase. Na tomto místě je nutno zdůraznit, že citovaný znalecký posudek a závěry v něm uvedené vyhodnotil nalézací soud jako správný, jasný a úplný, s čímž se následně ztotožnil také soud odvolací. V tomto kontextu bylo tedy třeba hledět také na doplněné znalecké zkoumání, kdy nalézací soud zastává názor, že závěry uvedené ve znaleckém posudku č. R42400/14 jsou pro účely dalšího zkoumání stále relevantní, lze z nich vycházet a v návaznosti na nová zjištění a získané podklady tyto závěry rozšířit, případně je přiměřeným způsobem modifikovat. Z tohoto také pro znalecký ústav logicky vyplynula možnost použití i všech dosavadních podkladů, které měl znalecký ústav k dispozici pro účely původního zkoumání.

V souvislosti s požadavkem na vypracování znaleckého posudku, jenž by reflektoval informace, které se podařilo získat jak v řízení před soudem, tak prostřednictvím dožádání, vyzval nalézací soud, za účelem naplnění zásady rychlosti, hospodárnosti a kontradiktornosti řízení, státního zástupce, zmocněnce poškozených a obhájce, resp. obžalované, aby se s případnými dotazy na znalecký ústav prostřednictvím soudu obrátili také. Tyto dotazy byly následně zapracovány k otázkám formulovaným nalézacím soudem.

Soud po výslechu citovaných svědků a vyžádání potřebé dokumentace rozhodl dne 24. 9. 2020 podle § 110 odst. 1 tr. řádu o přibrání znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o., IČO: 257 61 421 se sídlem Truhlářská 1108/3, 110 00 Praha 1 – Nové Město, k podání znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví posuzování a přezkoumávání vztahů, smluv, cen, péče řádného hospodáře a dalších skutečností a odvětví ekonomické a finanční analýzy, za účelem posouzení přiměřenosti ceny jízdních dokladů dodávaných společností Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, společností Neograph, a.s. (nyní společnost SPM – Security Paper Mill, a.s.).

296. Obsah znaleckého posudku č. R14264/20 znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o. je uveden podrobně výše v reprodukční části posudku. Soud zdůrazňuje, že citovaný znalecký posudek vyhodnotil jako správný, jasný a úplný a závěry v něm uvedené bez pochybností u hlavního líčení obhájila znalkyně zpracovatelka Ing. Kateřina Minsterová, která rovněž odpověděla na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Stručná rekapitulace odpovědí na otázky týkající se předražení/nepředražení jízdenek:

Nákladový přístup ani jakoukoli nákladovou metodu nelze nikdy použít pro stanovení ceny obvyklé.

Pro posouzení ceny obvyklé Jízdenek dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy nelze využít nákladový přístup ani žádnou nákladovou metodu.

Lze obecně konstatovat, že nákladový přístup, resp. některou z nákladových metod, lze za určitých okolností použít pro stanovení tržní hodnoty. Pokud možno by však neměl být jediným použitým přístupem, ale jedním z použitých přístupů, které pak ve vzájemném kontextu umožní stanovit výslednou tržní hodnotu majetku.

Pro posouzení tržní hodnoty Jízdenek dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy lze využít nákladový přístup, resp. nákladovou metodu, pouze za předpokladu, že bude možné odvodit vyšší veškerých nákladových položek z tržních dat (včetně ziskové marže). Pokud možno by však neměl být jediným použitým přístupem, ale jedním z použitých přístupů, které pak ve vzájemném kontextu umožní stanovit výslednou tržní hodnotu Jízdenek.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Pro posouzení spravedlivé hodnoty Jízdenek dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy lze využít nákladový přístup, resp. nákladovou metodu, pouze za předpokladu, že bude možné odvodit výši veškerých nákladových položek z tržních dat (včetně ziskové marže). Pokud možno by však nákladový přístup neměl být jediným použitým přístupem, ale jedním z použitých přístupů, které pak ve vzájemném kontextu umožní stanovit výslednou spravedlivou hodnotu Jízdenek.

Ohledně posouzení přiměřenosti ceny Jízdenek podle Rámcové smlouvy, lze konstatovat:

- Nelze posoudit přiměřenost ceny Jízdenek ve vztahu k **ceně obvyklé**, neboť cenu obvyklou Jízdenek nelze stanovit
- Nelze posoudit přiměřenost ceny Jízdenek ve vztahu k **tržní hodnotě**, neboť cenu tržní hodnotu Jízdenek nelze stanovit s ohledem na nedostupnost nezbytných podkladů
- Nelze posoudit přiměřenost ceny Jízdenek ve vztahu ke **spravedlivé hodnotě**, neboť cenu spravedlivou hodnotu Jízdenek nelze jednoznačně stanovit s ohledem na nedostupnost nezbytných podkladů

I přes výše uvedený závěr ohledně spravedlivé hodnoty provedl znalecký ústav jednu dílčí analýzu, která by mohla vést k ověření přiměřenosti ceny Jízdenek. Jedná se o analýzu cen Jízdenek dodávaných společností DPP v letech 2004 – 2008 společností Schwarz Druck. Na základě porovnání s cenou předchozího dodavatele společností Schwarz Druck, **nelze cenu Jízdenky na základě Rámcové smlouvy považovat za nepřiměřenou.** Tento závěr je činěn pouze na základě jedné dílčí analýzy, bez kontextu ostatních analýz a znalecký ústav tuto dílčí analýzu nepovažuje za stanovení spravedlivé hodnoty Jízdenek.

Ze závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o. č. R14264/20 tak plyne, **že vznik škody spočívající v předražení jízdenek dodávaných společností DPP společností Neograph na základě Rámcové smlouvy nelze prokázat.**

297. Z výše uvedených a hodnocených důkazů plyne, že skutek „Neograph“ ve znění popsaném a vymezeném v podané obžalobě pod bodem I./2 nemohl být shledán trestným činem.

298. Vrchní soud v Praze v usnesení pod sp. zn. 4 To 12/2020 však ve vztahu ke skutku uvedeném pod bodem II./2 vytýká nalézacímu soudu, že se nad rámec obžaloby nezabýval skutečností, zda jednání obžalovaných JUDr. Kmetě a Ing. Janků popsané v legalizačním skutku II./ 2 nemůže být samostatným zdrojovým trestným činem. Podle soudu odvolacího, pokud by zdrojovým trestným činem nebylo jednání Ing. Dvořáka popř. Ing. Štíky popsané pod bodem I./ 2, tak by jím mělo být jednání Ing. Janků a JUDr. Kmetě popsané pod bodem II./ 2. Vrchní soud v Praze ve vztahu k této otázce poukázal na to, že v době uzavření smlouvy mezi společností Neograph a společností Cokeville Assets nemohla být absolutně známa cena jízdnic dokladů, že finální produkt vyhotovovala STC a společnost Neograph tak byla nelogicky vsunuta do vztahu mezi STC a společností Dopravní podnik a nakonec, že odměna společnosti Cokeville Assets není provizí, ale tunclováním společnosti Neograph.

299. Výše soud prvního stupně podrobně, na podkladě emailové komunikace zajištěné v notebooku svědka Ing. Sitty, prokázal, že v době uzavření smlouvy mezi společností Neograph a společností Cokeville Assets cena jízdnic dokladů mohla být ze strany Neographu známa. Výše soud rovněž vyloučil, že společnost Neograph byla nelogicky vsunuta do vztahu mezi STC a DPP a rovněž vyloučil, že v souvislosti s tím vznikla majetková škoda.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

300. Odvolací soud naznačil své právní názory na některé skutečnosti a zavázal nalézací soud nejen doplněním dokazování, ale také právním hodnocením. Nad rámec obžaloby odvolací soud učinil své skutkové a právní závěry ohledně spolupráce společností Neograph, a.s. a Cokeville Assets, které doprovodil odkazem na závazný právní názor, kterým se musí nalézací soud řídit. Konkrétně odvolací soud ve svém usnesení ze dne 30. 6. 2020 uvedl:

...Pokud má nalézací soud za prokázané, že k uzavření této smlouvy (mezi Neograph a Cokeville Assets), včetně dodatků došlo, má také za prokázané, kdo je uzavřel, tak tímto vyslovuje odvolací soud závazný právní názor, kterým je nalézací soud vázán, že tyto smlouvy, včetně dodatků byly toliko právním krytím pro „tunelování“ společnosti Neograph a.s., z jehož majetku byl vyváděn zisk získaný z obchodního vztahu mezi DPP a Neographem a.s. a rozhodně nejde o žádnou běžnou provizi, jak to uplatnil v rámci své obhajoby obž. Ing. Jan Janků, kdy obž. JUDr. Peter Kmet' opakovaně odmítl k věci vypovídat. (viz str. 53 usnesení VS v Praze).

Odvolací soud dále vytyká nalézacímu soudu, že se řádně nezabýval logikou tohoto smluvního vztahu, k čemu měl sloužit. Obhajoba obžalovaných je postavena na skutečnosti, že šlo o řádnou provizi. Odvolací soud však zastává naprosto odlišný právní názor.... (viz str. 54 usnesení VS v Praze) ...V případě finančních prostředků poskytovaných ze společnosti Neograph a.s., což zajišťoval obž. Ing. Jan Janků ve prospěch společnosti Cokeville Assets, zastoupené obž. JUDr. Peterem Kmetěm, však o žádnou provizi nešlo.... (viz str. 54 usnesení VS v Praze) ...Nalézací soud má tak dostatek důkazů pro zjištění kolik finančních prostředků ze společnosti Neograph a.s. od roku 2008 do roku 2011 bylo „odkloněno“, tedy vyvedeno ve prospěch společnosti Cokeville Assets. ... (viz str. 54 usnesení VS v Praze) ...Dle závazného právního názoru odvolacího senátu pak obž. Ing. Jan Janků v souvislosti s uzavřením smlouvy, včetně následných dodatků mezi společností Neograph a.s. a Cokeville Assets Inc. na základě kterých došlo k vyvádění značných finančních prostředků ze společnosti Neograph a.s. ve prospěch společnosti Cokeville Assets Inc. s péčí řádného hospodáře nejednal, porušil tak podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a takovéto jednání obž. Ing. Jana Janků v případě, pokud má nalézací soud za prokázané, že k uzavření smlouvy a následných dodatků mezi společností Neograph a.s. a Cokeville Assets Inc. skutečně došlo, kdy za Neograph a.s. je uzavíral obž. Ing. Janků a za Cokeville Assets Inc. obž. JUDr. Kmet', kdy v důsledku těchto smluv došlo k vyvádění finančních prostředků ve prospěch společnosti Cokeville Assets Inc., pak odvolací soud vyslovuje právní názor, že takového jednání vykazuje u obžalovaného Ing. Janků znaky zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle příslušných ustanovení § 220 tr. zákoníku a v případě obž. JUDr. Petera Kmetě přichází v úvahu účastenství, buď jako návodce, či jako pomocníka k tomuto zločinu dle § 24 odst. 1 k § 220 tr. zákoníku a to rovněž dle příslušných ustanovení. Tento právní názor je pro soud nalézací závazný dle 264 odst. 1 tr. řádu. Odvolací soud zde musí opětovně upozornit na obdobný, či přímo shodný modus operandi u obž. JUDr. Petera Kmetě, který řešil Městský soud v Praze ve svém rozsudku sp.čn. 46 T 8/2015 ze dne 10.2.2017 a Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku sp.čn. 5 To 66/2017 ze dne 22.3.2018 ohledně společnosti Oleo Chemical a s. ... (viz str. 55 usnesení VS v Praze)

... Zcela odlišná situace je však ohledně obžalovaných Ing. Jana Janků a JUDr. Petera Kmetě, kdy již na základě provedených důkazů a zejména zjištění skutkového děje soudem nalézacím, je pro odvolací soud zprošťující výrok ohledně obžalovaných JUDr. Petera Kmetě a Ing. Jana Janků neakceptovatelný, nezákonný a učiněný v rozporu s výsledky dokazování a to z důvodu shora rovněž uvedených...(viz str. 57 usnesení VS v Praze).

301. Ve vztahu k výše uvedenému u hlavního líčení důrazně vystoupili obžalovaní Ing. Janků a JUDr. Kmet' prostřednictvím svých obhájců v tom smyslu, že odvolací soud nesmí dávat nalézacímu soudu závazné pokyny k tomu, jakým způsobem má prvý soud provedené důkazy hodnotit, neboť může toliko poukázat na okolnosti významné pro správné rozhodnutí a upozornit soud nižšího stupně, čím se má znovu zabývat, a které skutečnosti vzít také v potaz.

K uvedeným námitkám musí nalézací soud uvést, že je shledal částečně důvodnými. Na čl. 53 usnesení odvolacího soudu je uvedeno: *Pokud má nalézací soud za prokázané, že ke uzavření této smlouvy (mezi Neograph a Cokeville Assets), včetně dodatků došlo, má také za prokázané, kdo je uzavřel,...* a odvolací soud z tohoto vychází, jakožto z hodnotících úvah soudu prvního stupně. Nalézací soud důkazní prostředky týkající se legalizačního trestného činu provedl, avšak vzhledem k závěru, že skutek popsáný v obžalobě jako tzv. zdrojový trestný čin, nebyl trestným činem, tyto nehodnotil. Tento postup byl akceptován i soudem odvolacím. Úvahy soudu prvního stupně byly shrnuty v odstavcích 895, 896, 897⁴⁰ původního rozsudku. Jedinou hodnotící úvahou nalézacího soudu ohledně důkazů týkajících se tzv. provizní smlouvy bylo, že skutek se částečně stal v tom smyslu, že finanční prostředky získané společností Neograph jako plnění smluvního vztahu s DPP byly částečně poukázány společnosti Cokeville Assets. Tuto elementární úvahu soud prvního stupně učinil z toho důvodu, aby mohl rozhodnout o důvodu zproštění podle písm. b) ve smyslu ustanovení § 226 tr. řádu.

Soud prvního stupně se v původním řízení před částečným zrušením rozsudku odvolacím soudem nikterak nezabýval obsahem předmětné provizní smlouvy, ani plněním z této provizní smlouvy a v okamžiku rozhodování soudu prvního stupně v původním rozsudku, tedy ke dni 17. května 2019 nebylo ani zřejmé, jaké konkrétní finanční plnění mezi společnostmi Neograph a Cokeville Assets proběhlo⁴¹. Stejně jako *Smlouvou o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb ze dne 10. 8. 2007* tak se soud prvního stupně v původním rozsudku nezabýval ani hodnocením *Výzvy k podání nabídky ze dne 19. 12. 2007*.

Pro posouzení věci jsou zásadní ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu, § 259 odst. 3, 5 tr. řádu, § 263 odst. 6, 7 tr. řádu a § 264 odst. 1 tr. řádu a ustálená rozhodovací praxe soudů k těmto ustanovením.

Odvolací soud nemůže shledat a vytknout vady rozsudku tam, kde soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazních prostředků důsledně podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy hodnotil je podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění. Odvolací soud nemůže v takovém případě zrušit napadený rozsudek podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu jen proto, že sám na základě vlastního přesvědčení hodnotí tytéž důkazní prostředky, aniž by je sám provedl nebo zopakoval, s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem.⁴²

Pro případ změny nebo doplnění skutkových zjištění může odvolací soud přihlížet jen k důkazním prostředkům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem. Při jejich hodnocení musí navazovat na důkazní prostředky provedené před soudem prvního stupně v hlavním líčení, přičemž je vázán hodnocením těchto důkazních prostředků, tak jak ho provedl soud prvního stupně, s výjimkou těch důkazních prostředků, které byly provedeny před odvolacím soudem.

⁴⁰ čl. 283 rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 47 T 7/2017 ze dne 17.5.2019

⁴¹ to je zřejmé i z pokynu odvolacího soudu dopočítat se velikosti provizních plateb, viz čl. 54 usnesení Vrchního soudu v Praze

⁴² rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 1967, sp. zn. 9 Tz 78/67, rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. 10. 1983, sp. zn. 5 Tz 78/83, rozsudek Nejvyššího soudu z 15. 8. 1991, sp. zn. 11 Tz 53/91, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 1996, sp. zn. 2 Tzn 187/96

Pokud se odvolací soud neztotožní se skutkovými zjištěními rozsudku soudu prvního stupně, není oprávněn sám vytvářet skutkový stav věci a nahrazovat tak hlavní líčení, nýbrž může jen v odůvodnění svého rozhodnutí rozvést, proč jsou tato skutková zjištění vadná, v čem je třeba je doplnit, případně k jakým důkazům ještě přihlédnout. Odvolací soud přitom může jen upozornit soud prvního stupně, ve kterých směrech má řízení doplnit nebo čím se znovu zabývat, nesmí mu však udělovat závazné pokyny ke způsobu hodnocení důkazních prostředků a závazné pokyny k jakým závěrům má dojít při hodnocení jednotlivých důkazních prostředků.⁴³

Navíc je odvolací soud limitován i tím, aby nečinil tzv. překvapivá rozhodnutí, jimiž by byl obžalovaný omezen v právu na obhajobu, pokud neměl dostatečnou možnost připravit se na podstatnou změnu skutkového stavu a právní kvalifikace.⁴⁴

302. Lze souhlasit s výhradou obhajoby, že koncepce trestního soudnictví vychází z principu dvojinstančnosti, přičemž odvolací soud je oprávněn vyslovit vůči soudu prvního stupně závazný právní názor a je oprávněn rovněž tomuto soudu nařídít provést úkony a doplnění, které soud prvního stupně je povinen provést. Nerespektování právního názoru nebo pokynů odvolacího soudu znamená porušení zmíněného principu dvojinstančnosti soudního rozhodování a ve svých důsledcích zatěžuje vydaná rozhodnutí vadou dosahující ústavněprávní intenzity. Přitom odvolací soud může vyslovit pouze právní názor, nesmí ale soud prvního stupně zavazovat k určitému hodnocení důkazních prostředků, neboť v případě trestního řízení je odvolací soud výslovně vázán hodnocením důkazů, jež provedl soud prvního stupně, s výjimkou těch důkazních prostředků, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl⁴⁵. Opačný postup by byl v rozporu s trestním řádem a je rozhodovací praxí Ústavního soudu opakovaně označen za nepřijatelný i z hlediska garancí práva na spravedlivý proces. Z hlediska ústavních záruk nesmí totiž uplatnění instanční pravomoci kolidovat s žádnou ze zásad spravedlivého procesu a odvolací soud není oprávněn nařizovat změnu v hodnocení důkazů. Instanční cestou nelze vnutit soudu prvního stupně vlastní hodnocení důkazních prostředků a nařizovat soudu prvního stupně, jak má hodnotit provedené důkazní prostředky a k jakým závěrům má po provedení a zhodnocení důkazních prostředků dospět.⁴⁶

Odvolací soud nesmí dávat nalézacímu soudu závazné pokyny k tomu, jakým způsobem má provedené důkazy hodnotit, může ale poukázat na okolnosti významné pro správné rozhodnutí a upozornit soud nižšího stupně, čím se má znovu zabývat. Dle nálezu sp.zn. I.ÚS 2726/14 : *V situaci, kdy byly prvostupňovým soudem v hlavním líčení provedeny všechny důkazy v souladu se zásadami přímosti a bezprostřednosti a následně byly vyhodnoceny samostatně i v souhrnu v odůvodnění zprošťujícího rozsudku může odvolací soud zprošťující rozsudek zrušit jenom v případech, kdy jsou přijaté skutkové závěry a na nich založené právní posouzení v nesouladu s výslednou důkazní situací a nemají v ní oporu. Je nedostatečné, pokud má odvolací soud na důležitých otázkách (typicky pravdivost, spolehlivost či věrohodnost důkazů) jiný názor a při vlastním posouzení skutkového stavu dospěje ke závěru o vině obžalovaného. Zasáhnout může pouze tehdy, když závěr soudu prvního stupně nemůže pro svou vadnost obstát.*

Odvolací soud při vrácení věci soudu prvního stupně může poukázat na okolnosti významné pro správné rozhodnutí a upozornit ho, čím se znovu zabývat, a které skutečnosti vzít v potaz. Nesmí

⁴³ rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 11. 2006, sp. zn. 4 Tz 105/2006, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 4 Tz 45/2006, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 1996, sp. zn. 2 Tzn 187/96, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 2015, sp. zn. 11 Tdo 652/2015, náleží Ústavního soudu ze dne 5. 3. 2013, sp. zn. II. ÚS 3564/12, náleží Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2009, sp. zn. I. ÚS 1922/09, náleží Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2011, sp. zn. I. ÚS 109/11

⁴⁴ náleží Ústavního soudu ze dne 4. 9. 2002, sp. zn. I. ÚS 113/02

⁴⁵ náleží Ústavního soudu ze dne 29. 4. 2008, sp. zn. I. ÚS 608/06, bod 14

⁴⁶ náleží Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2008, sp. zn. II. ÚS 254/08, náleží Ústavního soudu ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 1104/08, náleží Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2014, sp. zn. III. ÚS 1980/13

mu však udělovat závazné pokyny, k jakým závěrům má dospět při hodnocení jednotlivých důkazů, a tak v rozporu se zákonem předjímat výsledek řízení.

303. Ve vztahu ke skutku uvedeném pod bodem I./2 hodnotil nalézací soud u hlavního líčení (před zrušením části rozsudku odvolacím soudem) provedené důkazní prostředky a učinil z nich skutková zjištění v rozsahu potřebném pro svůj závěr, že se skutek částečně stal, ale že není trestným činem.

304. Ve vztahu ke skutku uvedeném pod bodem II./2 nalézací soud (před zrušením části rozsudku odvolacím soudem) zásadně nehodnotil důkazní prostředky provedené u hlavního líčení a neučinil z nich žádná skutková zjištění, s odkazem na to, že pokud nebyl spáchán zdrojový trestný čin, nemohlo dojít k legalizaci výnosů z trestné činnosti.

305. Soud prvního stupně se v původním rozhodnutí hodnocením finančních toků mezi Neograph a Cokeville Assets a hodnocením obsahu provizní smlouvy nezabýval, neboť zdrojový trestný čin byl spáchán dle obžaloby ke škodě DPP nikoliv Neographu.

306. Během veřejného zasedání konaného dne 29. 6. 2020 a dne 30. 6. 2020 Vrchní soud v Praze jako soud odvolací znovu neprovedl žádné důkazní prostředky provedené předtím soudem prvního stupně a proto hodnotící úvahy odvolacího soudu jsou prvými úvahami ve věci nákladů společnosti Neograph a provizní smlouvy nikoliv korigujícími názory na to, jaká skutková zjištění, ohledně tohoto okruhu důkazů, učinil soud prvního stupně.

307. Stanovisko odvolacího soudu („že došlo ke „tunelování“ společnosti Neograph a.s. a že nejde o žádnou běžnou provizi“) ve světle výše uvedených právních východisek tak nemohl soud prvního stupně přijmout jako závazný právní názor, nicméně vzal jej jako důrazné vodítko, jakým směrem se zaměřit v rámci doplnění dokazování a následného hodnocení nově provedených důkazů ve spojení s důkazy již ve věci provedenými.

308. K hodnocení předmětné smlouvy lze uvést, že dne 10. 8. 2007 byla uzavřena mezi společností Neograph a. s., sídlem Praha 1, Opletalova 55, zastoupené Ing. Janem Janků, předsedou představenstva a společností Cokeville Assets Inc., sídlem Tortola, Road Town, OMC Chambers, P. O. Box 3152, Britské panenské ostrovy, podnikající na území ČR prostřednictvím organizační složky Cokeville Assets Inc., organizační složka, sídlem Radlická 663/28, Praha 5, jako zprostředkovatelem, zastoupené JUDr. Peterem Kmet'em, vedoucím organizační složky, Smlouva o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb (dále jen „provizní smlouva“ nebo „zprostředkovatelská smlouva“).

309. V článku 1.5. provizní smlouvy je uvedeno, že *obchodním záměrem klienta – společnosti Neograph, je uzavření smlouvy s DP (a to i smlouvy rámcové a na ni navazující dílčích objednávek, příloh, dodatků apod.), ve které klient a DP sjednají spolupráci ve smyslu výše uvedeném t.j. závazek klienta provádět na vlastní náklad a nebezpečí specifikované dílo podle podmínek mezi smluvními stranami určených a předat ho DP a ke tomu odpovídající závazek DP řádně provedené dílo převzít a ubravit dohodnutou odměnu (dále jen „Smlouva o dílo“).*

V článku 3.1. se společnost Cokeville zavazuje poskytnout klientovi dle svého odborného uvážení a v souladu s obecně závaznými právními předpisy poradenské a zprostředkovatelské služby tak, aby klient měl příležitost uzavřít s DP smlouvu o dílo specifikovanou v článku 1.5. smlouvy a další smlouvy související. Klient se zavazuje společnosti Cokeville zaplatit za jejíž činnost odměnu, a to z podmínek uvedených dále v této smlouvě.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

V Článku 5. byl v záležitostech poskytování informací klientovi a všech ostatních záležitostech vyplývajících z této smlouvy označen jako kontaktní osoba na straně klienta **Vladimír Sitta, MBA** a odpovědnou osobou společnosti Cokeville ve věcech plnění závazků dle této smlouvy byl označen JUDr. Peter Kmet'.

V článku 6. se smluvní strany dohodly, že za plnění dle této smlouvy náleží společnosti Cokeville smluvní odměna, jejíž výše bude vypočítáno následujícím způsobem:

- a) v případě, že budou dle smlouvy o dílo objednány jízdenky a jízdní doklady v režimu řádných objednávek, bude výše smluvní odměny činit 17 haléřů za každý jeden objednaný kus.
- b) v případě, že budou dle smlouvy o dílo objednány jízdenky a jízdní doklady v režimu mimořádných objednávek, bude výše smluvní odměny činit 34 haléřů za každý jeden objednaný kus.

Předmětem provizní smlouvy byla tedy zprostředkovatelská činnost směřující k uzavření smlouvy o dílo na dodávku jízdenek a jízdních dokladů mezi společnostmi Neograph a. s. a DPP.

310. Dne 15. 10. 2008 byl uzavřen mezi společnostmi Neograph a. s., zastoupené Ing. Janem Janků, a společností Cokeville Assets Inc., podnikající na území ČR prostřednictvím organizační složky Cokeville Assets Inc., organizační složka, se sídlem Radlická 663/28, Praha 5, zastoupené JUDr. Peterem Kmet'em, Dodatek č. 1 Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb, přičemž předmětem dodatku je úprava některých ustanovení původní smlouvy, včetně výše odměny za objednané jízdenky a jízdní doklady. Dodatek také ustanovuje dva režimy objednávek – řádné a mimořádné, přičemž v režimu mimořádné objednávky jsou provize za jednotlivý jízdní doklad pro spol. Cokeville Assets Inc. vyšší.

Dne 23. 2. 2010 byl uzavřen mezi společnostmi Neograph a. s., zastoupené Ing. Janem Janků a společností Cokeville Assets Inc., podnikající na území ČR prostřednictvím organizační složky Cokeville Assets Inc., zastoupené JUDr. Peterem Kmet'em, Dodatek č. 2 Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb. Předmětem dodatku je úprava, mimo jiné poskytnutí zprostředkovatelských služeb za účelem rozšíření spolupráci spol. Neograph a. s. s DPP v dodávkách dalších jízdních dokladů a dalšího zboží, výše odměny za objednané jízdenky a jízdní doklady a další dodávané zboží.

311. Nalézací soud se dále zabýval tím, jakou celkovou finanční částku zaslal Neograph společnosti Cokeville Assets na podkladě uzavřené provizní smlouvy včetně jejích dodatků. Tento pokyn zadal nalézacímu soudu soud odvolací na č.l. 54 usnesení odvolacího soudu v tom smyslu, že soud prvního stupně má dostatek důkazů pro zjištění finančního toku mezi společnostmi Neograph a společností Cokeville Assets, byť některé důkazy si protiřečí.

Pokud nalézací soud má shrnout důkazy o finančních tocích – platbách ze společnosti Neograph do Cokeville Assets Inc. jedná se o: Zprávu JUDR. Kmetě, výpisy z bankovního ústavu USB ve Švýcarsku, výpisy z bankovního ústavu EFG Kypr a Zprávu finančního analytického útvaru Ministerstva financí České republiky. Níže soud porovnal jednotlivé důkazy a poté tyto zhodnotil.

312. **Zpráva JUDr. Petera Kmetě za COKEVILLE ASSETS Inc.,** organizační složka ze dne 14.6.2013 č.l. 7924-7925/sv. 44 a Příloha : Výťah z DPPO za období 2007-2012 ohledně příjmu od Neograph, a.s. na č.l. 7926/sv. 44 obsahuje následující nepřesnosti, které vyplynuly z porovnání ve vztahu k výpisům z účtů společnosti Cokeville Assets:

Za rok 2008 je u částky 1.700.000 Kč uvedeno datum 15.8.2008, nicméně dle výpisů z účtu došlo k připsání platby na účet dne 19.8.2008. U částky 765.000 Kč je uvedeno datum 28.11.2008, dle výpisů z účtu došlo k připsání platby na účet dne 2.12.2008. Dle výpisů z účtu došlo k připsání

platby 460.700 Kč na účet dne 30.4.2008, ale zpráva JUDr. Kmetě uvádí částku 460.700 Kč dne 28.4.2008.

Za rok 2009 je u částky 2.685.000 Kč uvedeno datum 5.3.2009, dle výpisů z účtu došlo k připsání platby na účet dne 9.3.2009. Platba ze dne 22.5.2009 ve výši 1.606.828 Kč se ve výpisu z účtu nenachází.

Za rok 2010 jsou ke dni 26.1.2010 evidovány celkem tři platby v částkách 89.500 Kč, 222.000 Kč, 444.000 Kč, celkem tedy 755.500 Kč. Z výpisů z účtu však plyne, že dne 26.1.2010 byla připsána jediná platba 988.200 Kč. Dále ve výpisu chybí platba ze dne 8.11.2010 ve výši 1.000.000 Kč.

Za rok 2011 jsou ke dni 10.11.2011 uvedeny platby 1.505.000 Kč a 1.075.000 Kč, celkem tedy 2.580.000 Kč. Dle výpisů z účtu ke dni 10.11.2011 došlo k připsání platby na účet ve výši 2.580.000 Kč. Dle zprávy došlo k připsání částky 1.000.000 Kč dne 5.1.2011, tato platba se ve výpisu z účtu nenachází. Je možné, že došlo k záměně s platbou ze dne 8.11.2010 ve výši 1.000.000 Kč, která výše v přehledu za rok 2010 chybí.

Příloha zprávy obžalovaného JUDr. Kmetě nazvaná Výtah z DPPO za období 2007-2012 ohledně příjmu od Neograph, a.s. na č.l. 7926/sv. 44 obsahuje i sumář plateb za jednotlivé roky.

Za rok 2008 uvádí částku 7.140.000 Kč, přičemž dle výpisů z účtu došlo k připsání celkových plateb na účet ve shodné částce 7.140.000 Kč.

Za rok 2009 uvádí částku 10.890.378 Kč, přičemž dle výpisů z účtu došlo k připsání celkových plateb na účet v částce **9.283.550 Kč**. Rozdíl je platba ze dne 22.5.2009 ve výši 1.606.828 Kč.

Za rok 2010 uvádí částku 5.230.500 Kč, přičemž dle výpisů z účtu došlo k připsání celkových plateb na účet v částce **6.463.200 Kč**. Rozdíl je platba 1.000.000 Kč ze dne 8.11.2020 a rozdíl mezi částkou 988.200 Kč zjištěnou z výpisu z účtu a 755.500 (89.500+222.000+444.000) tvrzenou ve zprávě JUDr. Kmetě.

Za rok 2011 uvádí částku 18.156.822 Kč, přičemž za rok 2011 vykázal výpis z účtu peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673 přesun částky 17.156.822 Kč. Rozdíl je platba částky 1.000.000 Kč dne 5.1.2011, tato platba se ve výpisu z účtu nenachází.

Dle Zprávy JUDr. Kmetě za období 2007-2012 tak měl **COKEVILLE ASSETS Inc.** od Neograph, a.s. příjmy celkem výši **41.417.700 Kč**, přičemž z výpisů z účtu peněžního ústavu UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci IBAN č. CH610027327328428180H a z výpisů z účtu peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673 plyne, že tyto příjmy byly ve výši celkem **40.043.572 Kč**.

313. V rámci hodnocení této listiny lze shrnout, že údaje v listině uvedené odpovídají toku plateb, které byly poukázány společností Neograph, a.s. společností Cokeville Assets Inc. pouze částečně s výše uvedenou chybovostí.

314. Výpisy z účtů:

Výpisy z účtu peněžního ústavu **UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci IBAN č. CH610027327328428180H** a z účtu peněžního ústavu **EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673** se v listinné části spisu koncentrovaně nenachází.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Výpis z účtu peněžního ústavu UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci IBAN č. CH610027327328428180H se v listinné části spisu částečně nachází v příloze A, přehledněji jej lze dohledat v obsahu datového nosiče – flashdisku obsahující data předaná ze Švýcarské konfederace.

Výpis z účtu peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyperské republice č. CY09018000030000201100058673 lze dohledat dále v listinné části příloh AA a v obsahu datového nosiče – flashdisku obsahující data předaná ze Švýcarské konfederace.

Konkrétní cestu, jak dohledat jednotlivé platby uvádí nalézací soud níže:

Elektronická část:

V tabulce zpracovaná zájmová část obsahu datového nosiče – flashdisku obsahující data předaná ze Švýcarské konfederace – podstatné údaje z výpisu z účtu peněžního ústavu UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci IBAN č. CH610027327328428180H:

2008

28.3.2008	NEOGRAP H, A.S./	2 720 000,00	CZK	COKEVILLE/U BS: 273-284281.80H (CZK)	účet odesílatele veden v ČESKÁ SPOŘITELNA, č: CZ250800000000000108 3362	Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H, GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICK A 272 411 08STETI PLATBA ZA SLUZBU INVOICE5501 10	7.1.2.5 str.80 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_T eil 1
-----------	------------------	--------------	-----	--	--	---	--

2.4.2008	NEOGRAPH, A.S./	950 300,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)	účet odesílatele veden v ČESKÁ SPOŘITELNA, č: CZ2508000000000001083362	Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H, GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA 272 411 08 STETI PLATBA ZA SLUZBU INVOICE 550109	7.1.2.5 str.80 a 81 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
----------	--------------------	---------------	-----	---	--	--	--

30.4.2008	NEOGRAPH, A.S./	460 700,00	CZK		účet odesílatele veden v ČESKÁ SPOŘITELNA, č: CZ25 0800 0000 0000 0108 3362	Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA 272 411 08 STETI PLATBA ZA SLUZBU INVOICE 550111, 550112, 550113	7.1.2.5 str. 81 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	--------------------	---------------	-----	--	--	--	--

19.8.2008	NEOGRAPH, A.S./	1 700 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)	Účet ve tvaru: CZ25 08000 0000 0000 0108 3362	svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H,	7.1.2.5 str. 86 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	--------------------	-----------------	-----	---	--	---	---

31.10.2008	NEOGRAPH, A.S./	544 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)	Účet je veden ve tvaru: CZ25 08000 0000 0000 0108 3362	GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA272 411 08 STETI PLATBA ZA SLUZBU INVOICE 550129, 550130	7.1.2.5 str. 89 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
------------	--------------------	---------------	-----	---	--	--	--

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

2.12.2008	NEOGRAPH, A.S./	765 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)	GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA 272 411 08STETI PLATBA ZA SLUZBU INVOICE550128
-----------	-----------------	---------------	-----	-------------------------------------	--

2009

29.1.2009	NEOGRAPH, A.S./	969 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)	Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S., LITOMERICKA 272, 411 08 STETI, PLATBA ZA SLUZBU, INVOICE 550150, 550151	7.1.2.5 str. 94 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	-----------------	---------------	-----	-------------------------------------	--	---

9.3.2009	NEOGRAPH, A.S./	2 685 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)	Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S., LITOMERICKA 272, 411 08 STETI, PLATBA ZA SLUZBU, INVOICE 900107	7.1.2.5 str. 98 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
----------	-----------------	-----------------	-----	-------------------------------------	--	---

20.4.2009	NEOGRAPH, A.S./	3 481 550,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)			Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S., LITOMERICKA 272, 411 08 STETI, PLATBA ZA SLUZBU, INVOICE 900111	7.1.2.5 str. 100 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	--------------------	-----------------	-----	---	--	--	--	---

22.4.2009	NEOGRAPH, A.S./	2 148 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)			Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 273- 284281.80H GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S., LITOMERICKA 272, 411 08 STETI, PLATBA ZA SLUZBU, INVOICE 900113	7.1.2.5 str. 100 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	--------------------	-----------------	-----	---	--	--	--	--

2010

26.1.2010	NEOGRAPH, A.S./	988 200,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)			GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA 272 411 08 STETI PLATBA ZA SLUZBU INVOICE 900154, 155,156,157	7.1.2.5 str. 117 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	--------------------	---------------	-----	---	--	--	---	---

19.2.2010	NEOGRAPH, A.S./	2 327 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)		GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA 272 411 08 STETI PLATBA ZA SLUZBU INVOICE 2010006	7.1.2.5 str. 119 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	--------------------	-----------------	-----	---	--	--	---

6.4.2010	NEOGRAPH, A.S./	2 148 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)		Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 0273- 284281.80H, GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA 272, 411 08 STETI, PLATBA ZA SLUZBU INVOICE 2010009 NEOGRAPH, A.S.	7.1.2.5 str. 122 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
----------	--------------------	-----------------	-----	---	--	--	---

8.11.2010	NEOGRAPH, A.S./	1 000 000,00	CZK	COKEVILLE/UBS: 273-284281.80H (CZK)		Svazek č. 2, rubrik 7.1.2.5, výpisy z účtu /UBS: 0273- 284281.80H, GUTSCHRIFT NEOGRAPH, A.S. LITOMERICKA 272, 411 08 STETI, PLATBA ZA SLUZBU INVOICE 2010041 NEOGRAPH, A.S.	7.1.2.5 str. 133 v PDF Rubrik 7.1.2.4.1 - 7.1.2.5.1_Teil 1
-----------	--------------------	-----------------	-----	---	--	--	---

Listinná část:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

2008

příloha A26 – č.l. 6409 výpis USB, Kontokorrent CZK
dne 19.8.2008 částka 1.700.000 Kč

příloha A26 – č.l. 6412 výpis USB, Kontokorrent CZK
dne 2.12.2008 částka 765.000 Kč

2009

příloha A25 – č.l. 6025 výpis USB, Kontokorrent CZK
dne 9/3/2009 částka 2.685.000

2010

příloha A26 – č.l. 6388 výpis USB, Kontokorrent CZK
dne 19/2/2010 částka 2.327.000

příloha A26 – č.l. 6398 výpis USB, Kontokorrent CZK
dne 6/4/2010 částka 2.148.000

příloha A 29 – č.l. 6901 výpis USB, Kontokorrent CZK
dne 26.1.2010 částka 988.200

příloha A 30 - č.l 7082 výpis USB, Kontokorrent CZK
dne 8.11.2010 částka 1.000.000

2011

Výpisy konkrétních plateb z účtu peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673. Listinná a elektronická část zpracovaná společně, vždy první listinná část, případně následuje elektronická část.

5.1.2011 částka 5.882.112 Kč - právní pomoc KYPR list 391

23.2.2011 částka 2.250.000 Kč – právní pomoc KYPR list 391

21.3.2011 částka 1.525.100 Kč - právní pomoc KYPR list 391, flashdisc Výpis transakcí EFG - 7.3.4.5. str. 282

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

19.7.2011 částka 3.419.610 Kč, příloha A17 – č.l. 4542 výpis EUROBANK EFG CYPRUS LTD, currency CZK+ svazek AA6 č.l. 489, právní pomoc KYPR list 392, flashdisc Výpis transakcí EFG - 7.3.4.5. str. 285

29.8.2011 částka 1.500.000 Kč právní pomoc KYPR list 392, flashdisc Rubrik 7.3.6.2.5 - 7.3.6.2.6 str. 12 Výpis transakcí EFG - 7.3.4.5. str. 286 Rubrik 7.3.4. - 7.3.4.3_Teil 1.PDF - str. 8

10.11.2011 částka 2.580.000 Kč, svazek AA6 č.l. 501-502, právní pomoc KYPR list 393, flashdisc Rubrik 7.3.6.2.5 - 7.3.6.2.6 str. 13, Výpis transakcí EFG - 7.3.4.5. str. 287.

315. Dalším důkazem směřujícím k prokázání skutečnosti, že společnost Dopravní podnik hlavního města Prahy odesílala finanční prostředky společnosti Neograph, a dále že společnost Neograph odesílala finanční prostředky společnosti Cokeville Assets je zpráva **Finančního analytického útvaru Ministerstva financí České republiky** pod č.j. MF – 1144/2012/24-242 ze dne 18. ledna 2012 ve svazku 52 na č.l. 9769-9771.

Z této zprávy mimo jiné plyne, že v roce 2008 byly na účet společnosti Neograph připsány z účtu Dopravního podniku hlavního města Prahy finanční prostředky v souhrnné výši 27.159.851,40 Kč.

Z této zprávy plyne, že v roce 2009 byly na účet společnosti Neograph připsány z účtu Dopravního podniku hlavního města Prahy finanční prostředky v souhrnné výši 37.619.582,20 Kč.

Z této zprávy plyne, že v roce 2010 byly na účet společnosti Neograph připsány z účtu Dopravního podniku hlavního města Prahy finanční prostředky v souhrnné výši 82.968.865,58 Kč.

Z této zprávy plyne, že v roce 2011 byly na účet společnosti Neograph připsány z účtu k účtu Dopravního podniku hlavního města Prahy finanční prostředky v souhrnné výši 55.509.841,12 Kč.

Za období k roku 2008 až 2011 byly na účet společnosti Neograph připsány z účtu k účtu Dopravního podniku hlavního města Prahy finanční prostředky v souhrnné výši 203.258.140,3 Kč.

Ze zprávy dále vyplývá, že v období od 1. 1. 2008 do 22. 11. 2011 byla z účtů společnosti Neograph odesláno na účty společnosti Cokeville Assets finanční částka v celkové výši 36.728.072 Kč, přičemž se jedná o účty peněžního ústavu UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci IBAN č. CH610027327328428180H a peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673.

V rámci hodnocení této listiny soud uvádí, že přezkoumal peněžní toky na podkladě výpisu z předmětných účtů a za období k roku 2008 až 2011 byly na účet společnosti Neograph připsány z účtu k účtu Dopravního podniku hlavního města Prahy finanční prostředky v souhrnné výši 203.238.947,42 Kč a v období od 1. 1. 2008 do 22. 11. 2011 byla z účtů společnosti Neograph odesláno na účty společnosti Cokeville Assets finanční částka v celkové výši **40.043.572 Kč**.

Markantní rozdíl v částce, která měla být připsána z účtu společnosti Neograph na účty společnosti Cokeville Assets je způsoben tím, že zpráva FAÚ neobsahuje pro rok 2010 platbu z 26. 1. 2010 v částce 988.200 Kč a ze dne 19. 2. 2010 platbu 2.327.000 Kč.

Odlišná data uvedená ve výpisech jsou způsobena rozdílným datem, kdy byla částka odepsána z účtu odesílatele platby a datem přijetí platby na účet příjemce, přičemž toto je zřejmé, např. v případě částky 5.882.112 Kč, která byla odeslána dne 30. 12. 2010 a která došla na účet příjemce až 5. 1. 2011.

Zprávu finančního analytického útvaru Ministerstva financí České republiky lze tak hodnotit jako pouze částečně věrohodnou vzhledem k uvedeným nepřesnostem.

316. Pokud odvolací soud na čísle listu 55 usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 4 To 12/2020 ze dne 30.6.2020 uvádí, že se nalézací soud bude muset vypořádat s okolností, jaká byla skutečná celková částka vyvedená ze společnosti Neograph a.s. ve prospěch společnosti Cokeville Assets za situace, že jinou částku uváděl obžalovaný JUDr. Kmet' ve svém písemném vyjádření – zprávě na č.l. 7924-7926, jinou částku uváděla zpráva Finančního analytického útvaru Ministerstva financí České republiky na č.l. 9769-9771 a jinou částku uvádí státní zástupce v popisu skutku pod bodem II/2 obžaloby, tak tomu nalézací soud doplňuje následující.

Pokud jde o tvrzení obžaloby ohledně výše celkové částky vyplacené ze společnosti Neograph a.s. ve prospěch společnosti Cokevill Assets, je obžaloba nekonzistentní až zmatečná. V popisu skutku II/2 obžaloby je tvrzená škoda definována tak, že obžalovaní: „...způsobili Dopravnímu podniku škoda ve výši nejméně 96.741.581,68 Kč, které byly na základě předmětných smluv vyvedeny z majetkové podstaty Dopravního podniku v důsledku úhrady předražených plnění, přičemž jen provize pro společnost Cokeville Assets činila nejméně 41.205.822,00 Kč.“ Tato částka není v odůvodnění obžaloby blíže rozebrána či analyzována, na č.l. 90 je v části 3.1.2 „Znalecké posudky“ pouze uvedeno: „Znalecký posudek č. 776-6/2014 z oboru ekonomiky, který vyhotovil, na základě opatření policejního orgánu dle § 105 odst. 1 tr. řádu ze dne 20.3.20014 znalec Ing. Jan Juráň, MBA, stanovil, ve vztahu k tisku a prodeji jízdních dokladů, že za období roku 2008 až 2012, za předpokladu, že by jízdenky dodávala Státní tiskárna cenin s. p. za nejvyšší jednotkovou cenu v roce 2012 přímo DPP, nikoliv přes společnost Neograph a. s., byly by náklady DPP nižší nejméně o 96.741.581,68 Kč, přičemž jen za uvedené období činila provize společnosti Neograph a. s. společnosti Cokeville Assets 41.205.822,00 Kč. (Příloha č. 17)“. Z toho lze pravděpodobně dovodit, že částku uvedenou ve skutkové větě obžaloby vypočítal znalec Ing. Jan Juráň, MBA ve Znaleckém posudku č. 776-6/2014 z oboru ekonomiky. Jak výše uvedeno tento znalecký posudek při soudním přezkumu neobstál a ve vztahu k již výše uvedeným zásadním vadám nebyl soudem vzat při rozhodování v potaz.

Obžaloba dále ve svém odůvodnění na č.l. 98 obsahuje následující pasáž: „Provedeným šetřením bylo dále zjištěno, že společnost Neograph a. s., sídlem Praha 1, Opletalova 55, využívá, mimo jiné, účet u České spořitelny a. s., který používala při obchodní spolupráci mezi společností Cokeville Assets Inc. a DPP. Na uvedený účet od DPP došlo v roce 2008 celkem 27.159.851,40 Kč, v roce 2009 celkem 37.619.582,20 Kč, v roce 2010 celkem 82.968.865,58 Kč a v roce 2011 částka v celkové výši 55.509.841,12 Kč. Společnost Cokeville Assets Inc. měla bankovní účet ve Švýcarsku u UBS AG, přičemž na uvedený účet zaslala společnost Neograph a. s. v roce 2008 částku v celkové výši 7.139.700 Kč v šesti splátkách, v roce 2009 částku v celkové výši 9.283.550 Kč ve čtyřech splátkách, v roce 2010 částku v celkové výši 9.030.112 Kč ve třech splátkách a v roce 2011, resp. do 22.11.2011, částka v celkové výši 11.274.710 Kč v pěti splátkách, tedy celkem 36.728.072 Kč. (Příloha 27a)-27f).“

Nalézací soud provedl kontrolní součet jednotlivých částek, který vychází na 36.728.072 Kč, tedy shodně jako ve Zprávě finančního analytického útvaru Ministerstva financí České republiky. Částka 36.728.072 Kč je však nesprávná z již výše v odst. 315 vysvětlených důvodů.

Obžaloba ve svém odůvodnění však uvádí i další částku, a to na č.l. 197: „Dále z těchto výpisů z účtů a z vyhodnocení těchto plateb je zřejmé, že z předmětného účtu č. 1083362/0800 majitele společnosti Neograph, a. s. byly v období od 1. 1. 2008 do 7. 11. 2011 odeslány platby na zahraniční bankovní účet IBAN č. CY09018000030000201100058673, který je veden peněžním ústavem EUROBANK EFG CYPRUS

Ltd., se sídlem v Kyprské republice a IBAN č. CH610027327328428180H, který je veden peněžním ústavem UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci, jehož majiteli je společnost Cokeville Assets Inc s tím, že celkový objem odeslaných finančních prostředků ze společnosti Neograph, a. s., byl ve výši 40.043.572 Kč. (Příloha 23, č. l. 1-972).“

K této částce lze uvést, že nalézací soud po přezkumu jednotlivých plateb dospěl k závěru, že finanční částka v celkové výši **40.043.572 Kč**, je vskutku částkou vyplacenou v rozhodné době ze společnosti Neograph a.s. ve prospěch společnosti Cokevill Assets, byť se důkazy k tomu rozhodně nenacházejí v části „Příloha 23, č. l. 1-972“, nýbrž roztržštěně v trestním spise a jeho přílohách a cestu k analýze finančních toků soud označil výše.

317. Pokyn odvolacího soudu ke zjištění přesné částky vyplacené v rozhodné době ze společnosti Neograph a.s. ve prospěch společnosti Cokevill Assets byl splněn tak, že nalézací soud přezkoumal a zhodnotil jednotlivé výpisy z účtu peněžního ústavu UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci IBAN č. CH610027327328428180H a peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673 a dospěl k jednoznačnému závěru, že v období od 1. 1. 2008 do 22. 11. 2011 byla z účtů společnosti Neograph odeslána na účty společnosti Cokeville Assets finanční částka v celkové výši **40.043.572 Kč**.

318. Při podrobném přezkumu výše uvedených účtů společnosti Cokevill Assets se nalézací soud kromě zjišťování plateb ze společnosti Neograph dále zaměřil na ostatní platby v rozhodné době poukazované na jednotlivé účty. Soustředil zejména na to, zda příchozí platby na účty netvoří, výhradně či většinově, právě platby ze společnosti Neograph či ze společnosti Oleo Chemical. Kauzu společnosti Oleo Chemical odvolací soud opakovaně zmiňuje, přičemž se jedná o rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp. zn. 46 T 8/2015 ze 10.2.2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 T 66/2017 ze dne 22.3.2018.

319. Poté co soud prvního stupně podrobně přezkoumal výpis z účtu peněžního ústavu UBS AG se sídlem ve Švýcarské konfederaci IBAN č. CH610027327328428180H za období let 2008 až 2010 a výpis z účtu peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673 za období roku 2011, musí v rámci hodnocení jednoznačně uvést, že tomu tak není.

320. Švýcarský účet peněžního ústavu UBS AG je v rozhodné době aktivní, a to jak z hlediska příchozích, tak i odchozích plateb. Z hlediska příchozích plateb se vyskytují i platby opakované, a to v řádech **desítek tisíc až stovek tisíc Kč** (např. od TA-BO s.r.o, MIMO BOHEMIA s.r.o, TIT CONSULTUNG s.r.o, AUTIC s.r.o., PRO SERV s.r.o., CONSTEEL s.r.o., REMBRAND LOGISTIC s.r.o., HOFA TRADING s.r.o, CORE PRODUCTION a.s.), **v řádech milionů Kč** (DATASYS s.r.o, ALCETRA s.r.o., TIT CONSULTUNG s.r.o, DT CONSULTING a.s., JUDr. Kožušník, **v řádech desítek až stovek milionů Kč** (RP Investors fund, Chorus Investors fund).

Byly to právě nejvyšší příchozí platby na tento účet, které soud prvního stupně zaujaly, neboť výpisy z účtů u konkrétní platby obsahovaly i důvod příchozí platby. Příchozí platby na účet USB, (Kontokorrent CZK inhaber Cokeville Assets Inc.) v částkách 14.000.000 Kč, 15.000.000 Kč a 30.000.000 Kč od **RP Investors fund** byly označeny ve výpise z účtu : *Partial payment – cooperation consultancy and advisory agreement.*

Příchozí platby na účet USB, (Kontokorrent CZK inhaber Cokeville Assets Inc.) od **Chorus Investors fund** byly označeny ve výpise z účtu: *in compliance with the cooperation consultancy and advisory agreement*, přičemž se jednalo o částky 150.000.000 Kč ze dne 7.5.2010 a 20.000.000 Kč ze dne 11.5.2010. Příchozí platba 30.000.000 Kč ze dne 29.4.2020 od Chorus Investors fund byla ve výpise z účtu označena jako: *partial payment of succes fee resulting from the consultancy advisory agreement*. Chorus Investors fund poukázal dne 31.8.2010 i platbu 80.000.000 Kč.

V kontextu výše uvedených plateb a jejich označení je zřejmé, že společnosti Cokeville Assets bylo v souvislosti se smlouvami o spolupráci, konzultaci a poradenství poukázáno na účet USB výše uvedenými fondy v průběhu roku 2009 a 2010 více než 339 milionů Kč. Z vyhodnocení peněžních toků na předmětných účtech tedy vyplývá, že společnost Cokeville Assets se v rozhodné době zabývala poskytováním konzultačních a poradenských služeb za úplatu, přičemž nejméně od uvedených renomovaných finančních skupin inkasovala stamilionové provize.

321. Výpis z účtu peněžního ústavu EUROBANK EFG CYPRUS Ltd. se sídlem v Kyprské republice č. CY09018000030000201100058673 za období roku 2011 vykazuje rovněž množství příchozích, tak i odchozích plateb. Z hlediska příchozích plateb se vyskytují i platby opakované, a to v řádech **desítek tisíc až stovek tisíc Kč** (např. od AMUN RE a.s., MIMO BOHEMIA s.r.o, AUTIC s.r.o., CONSTEEL a.s., REMBRAND LOGISTIC s.r.o., HOFA TRADING s.r.o, v řádech **milionů Kč** (od CERTONIA TRADING LIMITED, GENOVA INT. INVEST, WASHINGTON INTERTRADE INC.) Lze doplnit, že u švýcarské USB banky i kyprské EFG banky měla Cokeville Assets, kromě zmíněných korunových, rovněž dolarové a eurové účty a probíhaly převody mezi jednotlivými účty navzájem.

322. Odvolací soud vyslovil (nad rámec obžaloby) skutkové závěry ohledně spolupráce společnosti Neograph a Cokeville Assets. Konkrétně odvolací soud ve svém usnesení ze dne 30. 6. 2020 provedl vlastní výpočet uvedený na čl. 48 usnesení:

Odvolací soud tak konstatuje, že při rozdělení částky 37 haléřů, které získal Neograph a.s. od DPP v roce 2008 za dodání jednoho kusu blokové jízdenky si 4 haléře vyžádaly náklady na výrobu na straně Neographu a.s. 18 haléřů si účtoval STC, 8 haléřů platilo STC za dodávku papíru na jeden kus jízdenky před tiskem ze strany STC a 17 haléřů činila provize společnosti Cokeville. Přitom Neograph a.s. získával pouze 6 haléřů z každé blokové jízdenky v roce 2008. Z tohoto je zřejmé, že 73,91 % ze zisku z každé jízdenky v roce 2008 připadl společnosti Cokeville Assets. ...

323. Jak výše, s odkazem na konkrétní judikaturu obecných soudů i soudu ústavního, uvedeno, stanovisko odvolacího soudu („že došlo k „tunelování“ společnosti Neograph a.s. a že nejde o žádnou běžnou provizi“) ve světle výše uvedených právních východisek nemohl soud prvního stupně přijmout jako závazný právní názor, nicméně vzal jej jako důrazné vodítko, jakým směrem se zaměřit v rámci doplnění dokazování a následného hodnocení nově provedených důkazů ve spojení s důkazy již ve věci provedenými.

Z tohoto důvodu se ve věci výpočtu a obvyklosti předmětné „provize“ nalézací soud obrátil na z pokynu odvolacího soudu příbraný **znalecký ústav Equita Consulting s.r.o.**, Truhlářská 3, Praha 1. Znalecký posudek, který je označen č. R14264/20 (dále jen „**nový znalecký posudek**“) soud hodnotí, jak z hlediska formy, tak z hlediska obsahu, jako správný, jasný a úplný. Tento nový znalecký posudek nalézací soud považuje za důkaz prvořadě důležitosti a při rozhodnutí z tohoto důkazu vychází. Nový znalecký posudek byl rovněž u hlavního líčení bez pochybností zcela obhájen a podrobně odůvodněn zpracovatelkou tohoto posudku.

Obsah nového znaleckého posudku je uveden výše, přičemž v rámci hodnocení tohoto důkazu lze shrnout, že předmětné provize se týkají odpovědi na otázky č. 9, 10, 11 a 12, jak tyto jsou výše v reprodukční části odůvodnění podrobně uvedeny.

Ze závěrů nového znaleckého posudku plyne, že zprostředkovatelská provize se počítá z celkového objemu zakázky, tedy z plnění, které proběhlo na bázi toho obchodu, který byl předmětem zprostředkování. Většinou se provize stanovuje procentem z celkového finančního objemu zakázky nebo tak, jak byla stanovena v posuzovaném případě, formou ceny za jeden kus nějakého zboží nebo produktu, který je předmětem zprostředkování. Pokud se provize v souzené věci přepočítá na procenta, tak procentní sazba provize ze zakázky činí **19,70 %** z celkového objemu zakázky. Výše provize je stanovována individuálně na základě subjektivního posouzení míry přínosu zprostředkovatele a jeho práce. Výše provize bude ležet v intervalu **0 % - 100 % ze ziskové marže produktu**, tj. z rozdílu mezi dosažitelnou cenou produktu na trhu a veškerými ostatními náklady mimo provize.

Prodejce, který využívá zprostředkovatele, snižuje o provizi vyplacenou zprostředkovateli zisk. Výše provize se váže k objemu zakázky jako celku, tzn. k tržbám zakázky, nicméně výše provize se stanovuje s ohledem na velikost ziskové marže a na míru zprostředkovatele ke konkrétní zakázce.

Stanovit výši provize v místě a čase obvyklou pro Rámcovou smlouvu na výrobu a dodání jízdenek není možné, neboť se jedná o specifický produkt vyráběný na zakázku, dodávaný za specifických podmínek a dodávaný dlouhodobě. Z veřejně dostupných zdrojů nelze zjistit výši zprostředkovatelské provize při obdobných transakcích v daném místě a daném čase z důvodu jejich nezveřejňování.

Nový znalecký posudek v závěru odpovědi na otázku č. 11 shrnul, že výši provize nelze jednoznačně hodnotit. S ohledem na míru přínosu zprostředkovatele pro získání zakázky je možné ji hodnotit z pohledu společnosti Neograph jako **přiměřenou**.

324. Ze závěrů nového znaleckého posudku lze zdůraznit odpovědi na otázku č. 12, že výše provize, resp. odměny za zprostředkování, je nákladovou položkou. Přestože je provize nákladovou položkou, je její vyplacení a její konkrétní výše závislá na výši dosažitelné ziskové marže každého produktu, služby či zakázky. To znamená, že na rozdíl od nákladů spojených s výrobou, které musí být každopádně nezbytně vynaloženy, aby produkt mohl fyzicky vzniknout, je provize, stejně jako jiné marketingové a odbytové náklady, nákladem nezbytným k zajištění prodeje produktu.

Provize je nákladem, který **nezvyšuje dosažitelnou cenu produktu na trhu**, neboť ta je dána jinými aspekty (na úrovni trhu nikoli na úrovni společnosti), **ale snižuje výsledný zisk prodejce**. Provize obsažená v ceně Jízdenek, v každém případě snižovala zisk společnosti Neograph, **ale nezvyšovala cenu Jízdenek**. Zahrnutí provize do nákladů je zcela běžný postup z hlediska obchodního, účetního i daňového, **ale nemá vliv na výši dosažitelné ceny produktu trhu**. Není možné předpokládat, že cena produktu v případě využití zprostředkovatele bude o právě výši provize vyšší, než cena bez využití zprostředkovatele. **Obě tyto ceny budou stejné, neboť je určuje trh, nikoli výše nákladů**, jen prodejce/výrobce, který využívá zprostředkovatele, bude realizovat **nižší zisk** oproti prodejci/výrobci bez zprostředkovatele. Závěr znaleckého ústavu je v tomto smyslu odlišný od názoru odvolacího soudu na č.l. 48 usnesení ze dne 30. 6. 2020 ...*Odvolací soud k cenám těchto jízdenek tak uvádí, že nalézací soud ze smluv podepsaných mezi společností Cokeville Assets a společností Neograph a.s. včetně jejich dodatků, zná maximální výši možného předražení jízdenek dodávaných DPP, toto teoretické maximální předražení odpovídá konkrétní výši účtované provize společnosti Cokeville Assets za konkrétní typ jízdniho dokladu dodávaného DPP.*

Výše uvedený dílčí závěr znaleckého posudku zcela potvrzuje situace, která nastala po skončení smluvního vztahu mezi DPP a Neograph. STC totiž dodala DPP na konci roku 2011 zcela totožný produkt (tedy jízdenku na ceninovém papíře Neograph zelené barvy probarveném ve hmotě) za totožnou cenu jako Neograph v původním smluvním vztahu⁴⁷ a na celkovou cenu tedy nemělo vliv odpadnutí zprostředkovatele. STC pouze realizovala z této zakázky vyšší zisk, přičemž cena pro odběratele – DPP zůstala stejná.

Na podkladě citovaného závěru znaleckého posudku a uvedené objednávky č. 7122000711 ze dne 15.12.2011 za jednotkovou cenu 0,38 Kč od STC považuje soud za prokázané, že provize obsažená v ceně Jízdenek Neograph nezvyšovala jejich cenu.

Pro přehlednost lze doplnit, že v roce 2012 realizovala STC samostatně výrobu vlastních, koncepčně i kvalitativně odlišných jízdenek, které dodávala do DPP.

325. Ve vztahu k obchodnímu vztahu, zprostředkování tohoto obchodního vztahu a provize za zprostředkování tohoto obchodního vztahu znalkyně uvedla, že z obchodního - ekonomického pohledu není podstatné jaké činnosti, v jakém objemu byly vykonávány zprostředkovatelem, ale podstatný je cíl, zda došlo k uzavření a zprostředkování tohoto obchodního vztahu. Znalkyně výslovně uvedla: „*Tzn., i kdyby to byl jeden telefonát někomu, kdo je schopný tu zakázku zajistit, tak odměna za zprostředkování má své ekonomické opodstatnění.*“

S obchodním resp. ekonomickým pohledem, výše vyjádřeným znalkyní, koresponduje i pohled právní. Provizní smlouva je, dle své preambule, uzavírána v souladu s ustanovením § 262 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, tedy jako smlouva nepojmenovaná, neboli inominátní, neboť účastníci smluvního vztahu mohli uzavřít i takovou smlouvu, která nebyla upravena jako typ smlouvy v obchodním zákoníku. Z obsahu provizní smlouvy však vyplývá, že jde o smlouvu zprostředkovatelskou, přičemž smlouvu o zprostředkování upravoval v rozhodné době platný a účinný zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v díle XVII v ustanovení § 642 až 651.

Základním ustanovením je § 642: *Smlouvou o zprostředkování se zprostředkovatel zavazuje, že bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby zájemce měl příležitost uzavřít určitou smlouvu s třetí osobou, a zájemce se zavazuje zaplatit zprostředkovateli úplatu (provizi).*

Podle ustanovení § 644: *Zprostředkovateli vzniká nárok na provizi, je-li uzavřena smlouva, jež je předmětem zprostředkování.*

Podle ustanovení § 647 odst. 1: *Zprostředkovatel má nárok na provizi sjednanou, jinak obvyklou za zprostředkování obdobných smluv v době uzavření smlouvy o zprostředkování. Zprostředkovateli však nevzniká nárok na provizi, jestliže smlouva s třetí osobou byla uzavřena bez jeho součinnosti nebo jestliže v rozporu se smlouvou byl činný jako zprostředkovatel též pro osobu, s níž byla uzavřena zprostředkovávaná smlouva.*

Výše soud uvedl podstatné náležitosti provizní smlouvy (*Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb ze dne 10. 8. 2007*) a rozbor peněžních toků na podkladě této smlouvy realizovaných.

Dále se soud prvního stupně zaměřil na vyhodnocení, zda zprostředkovatel splnil své zákonné a smluvní povinnosti odůvodňující nárok na úplatu (provizi). Ve vztahu k ustanovení § 642 a § 647 soud zkoumal, zda zprostředkovatel vyvíjel činnost směřující k tomu, aby zájemce (klient) měl příležitost uzavřít smlouvu s DPP a zda smlouva byla uzavřena za jeho součinnosti.

Na podkladě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že tyto podmínky byly splněny, neboť zprostředkovatel jednající JUDr. Peterem Kmetěm, vedoucím organizační složky zprostředkovatele, prokazatelně jednal za účelem uzavření smlouvy se zástupci DPP, a to

⁴⁷ Objednávka č. 7122000711 ze dne 15.12.2011 na 3.400.000 kusů JMHD24 za jednotkovou cenu **0,38** Kč, č.l.8850

nejméně s Ing. Ivo Štikou a Mgr. Oldřichem Hanušem⁴⁸. Součinnost potvrzuje i samotná obžaloba, která ve vymezení skutku I/2 popisuje: „... na základě předchozího návrhu JUDr. Petera Kmetě účelově označil jízdní doklady Dopravního podniku jako ceninu...“.

Pokud odvolací soud opakovaně poukazuje na paralelu s trestní věcí Oleo Chemical, tak k tomuto si soud prvního stupně dovoluje poukázat na skutečnost, že z odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10.2.2017 sp. zn. 46 T 8/2015 (Oleo Chemical) plyne, že procesní soud ve věci Oleo Chemical dospěl k závěru, že poradenské služby poskytované společností Cokeville Assets prostřednictvím JUDr. Petera Kmetě společnosti Oleo Chemical byly zcela fiktivní a provize za tyto služby placená byla poskytnuta bez jakékoliv protislužby za zaslání finanční prostředky⁴⁹. V tom je soudem prvního stupně sledován podstatný rozdíl mezi souzenou trestní věcí a trestní věcí Oleo Chemical. Součinnost JUDr. Petera Kmetě na uzavření rámcové smlouvy o dílo byla totiž, jak výše uvedeno, bez pochybností prokázána.

Pro úplnost lze doplnit, že tehdy platná smlouva o zprostředkování upravená zákonem č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníkem v díle XVII v ustanovení § 642 až 651 byl široce pojatý smluvní typ, neboť předmět smlouvy o zprostředkování je v základním ustanovení § 642 formulován obecně: vyvíjet činnost směřující k vytvoření příležitosti zájemci k uzavření smlouvy. Míra požadované aktivity zprostředkovatele mohla být tedy různorodá a záleželo především na obsahu smlouvy. Základním obsahem smlouvy, je určení obsahu smlouvy, jejíž uzavření má být zprostředkováno. Jde vždy o úplatnou smlouvu, přičemž úplatou je provize. Výše provize nemusí být stanovena ve smlouvě, ale v posuzovaném případě byla ve smlouvě konkrétně určena.

326. Okolnosti provizního vztahu lze ve stručnosti shrnout takto: **Cokeville Assets jednající JUDr. Peterem Kmetěm se zavázala poskytnout společnosti Neograph poradenské a zprostředkovatelské služby tak, aby Neograph měl příležitost uzavřít s DPP smlouvu o dílo na dodávku jízdních dokladů. Bylo prokázáno, že došlo k jednání JUDr. Petera Kmetě se zástupci vedení DPP, a to nejméně s obchodním ředitelem a vedoucím odboru jízdních dokladů. Z právního i ekonomického rozboru provizní smlouvy vyplývá, že podstatný je cíl - zda došlo k uzavření a zprostředkování obchodního vztahu zprostředkovatelem. Soud prověřil, zda k uzavření a zprostředkování tohoto obchodního vztahu došlo za součinnosti zprostředkovatele a shledal, že bylo prokázáno, že ano. Soud se dále zabýval skutečností, zda sjednaná provize za zprostředkování tohoto obchodního vztahu je provizí obvyklou. Nejprve přezkoumal finanční tok od objednatele ke zprostředkovateli a poté za pomoci nového znaleckého posudku stanovil výši provize na 19,7 %.⁵⁰ Ze závěru nového znaleckého posudku vyplynulo, že výši provize nelze jednoznačně hodnotit, ale s ohledem na míru přínosu zprostředkovatele pro získání zakázky je možné ji hodnotit z pohledu společnosti Neograph jako přiměřenou.**

327. Pro úplnost nalézací soud doplňuje, že z výše uvedeného přehledu plateb zasílaných na účty Cokeville Assets a jejich označení je zřejmé, že společnost Cokeville Assets se zabývala poradenskou činností i pro jiné subjekty. Jak výše uvedeno, v souvislosti se smlouvami o spolupráci, konzultaci a poradenství poukázáno na účet vedený v bance USB jen dvěma

⁴⁸ „V období asi listopadu téhož roku za mnou přišel Ing. Štika se zaměstnanci Neograph s tím, že mu byl touto firmou předveden ceninový papír vyráběný firmou Neograph, že údajně tento papír nelze napodobit ani zfalšovat.“ výpověď svědka Hanuš na čl. 3098.

⁴⁹ čl. 220, 247 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10.2.2017 sp. zn. 46 T 8/2015 (Oleo Chemical)

⁵⁰ výše provize je počítána se započítáním změn uvedených ve všech dodatcích provizní smlouvy a jde tak o veškeré plnění z účtů Neographu na účty Cokeville Assets

uvedenými fondy v průběhu roku 2009 a 2010 více než 339 milionů Kč. Z vyhodnocení peněžních toků na předmětných účtech tak prokazatelně vyplývá, že společnost Cokeville Assets se v rozhodné době zabývala poskytováním konzultačních a poradenských služeb za úplatu.

328. Nelze nezmínit, že zakázka pro DPP byla pro společnost Neograph významnou referenční zakázkou. Pokud se v minulosti Neograph ucházela o dodávku jízdnic dokladů pro dopravní podniky evropských měst, měla problém zdůvodnit, proč nedodává do dopravního podniku v Praze. Smluvním vztahem s DPP došlo k pozitivní změně a reference byla při následujících jednáních uplatňována včetně prezentace nepadělatelné jízdny. Jako významnou reputační zakázku vnímala předmětný smluvní vztah i STC. K tomu lze poukázat i na dílčí závěr nového znaleckého posudku, že *kromě přímých finančních přínosů každého obchodního vztahu, které jsou měřeny rentabilitou tržeb, může každý obchodní vztah přinést další nepřímé či nefinanční přínosy. Mezi tyto přínosy lze zahrnout také získání nového významného zákazníka s příslibem pravidelných zakázek či získání reference potřebné pro prosazení v jiných zemích.*

329. Jak výše uvedeno, tak soud u hlavního líčení přebral čtyři stopy označené Track 02, 03, 05 a 06 ze sledování Ventana a se souhlasem obžalovaných a státního zástupce přečetl znalecký posudek č.15-II/2014 znalkyně PhDr. Marie Hes Svobodové z oboru kriminalistika odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie (příloha č. 16).

Při hodnocení důkazního prostředku – prostorového odposlechu sledování Ventana soud zdůrazňuje, že vycházel ze zvukového záznamu, nikoli z přepisu, který je součástí zmíněného posudku a který obsahuje dílčí nepřesnosti. Ve vztahu k identifikaci mluvčích v posudku znalkyně PhDr. Marie Hes Svobodové soud hodnotí posudek jako správný, lze doplnit, že někteří z mluvčích na záznamu se sami identifikovali ve svých vyjádřeních po provedení tohoto důkazu u hlavního líčení.

Track 02 je záznam ze dne 27.3.2012 a týká se organizace valné hromady společnosti Neograph, dále zjištěné vady v dodatku k rámcové smlouvě o dodávkách jízdnic dokladů, o které se diskutuje jako o důvodu vyloučení posouzení možné odpovědnosti JUDr. Sitty v souvislosti ukončením smluvního vztahu s DPP, neboť vada šla k tíži Neographu, a dále je probírána reklamáce dodávek španělské tiskárny.

Nakonec diskutováno o možných negativních dopadech na společnost Neograph v důsledku mediálního prohlášení DPP ve vztahu k úspoře 900 tisíc Kč, a to jak v rovině mediální, tak z pohledu potenciálního účelového výkladu této informace orgány činnými v trestním řízení. Jde v zásadě o to, že v prohlášení DPP bylo řečeno, že nové jízdny (STC) jsou o 900 tisíc Kč levnější, ale nebylo již řečeno, že jde o jiný produkt než dříve poskytovaný společností Neograph.

Tohoto se týká také Track 03 ze dne 27.3.2012, který přímo navazuje na Track 02, neboť jde o jediné jednání. Vypovídající je již začátek záznamu, na kterém Mgr. Michal říká: „*Tam je napsáno, že šetřej 900 000, což celkově nic nevypovídá, ale musí prostě někdo, kdo tiskne prostě přijít a říct jasně já jsem prostě jasně tisk o 900 000 levněji, protože jde o jiný jízdny.*“ Dále se na záznamu zacykleně řeší, že 900 tisíc je prezentováno jakoby nižší cena oproti dřívějším dodávkám, ale současně se jednotliví mluvčí opakovaně vracejí, že to je dáno tím, že jde o jiný produkt, než byla jízdna od Neographu, což by bylo vhodné dostat do mediálního prostoru a řeší se jakým způsobem.

Jde o to, že po ukončení rámcové smlouvy o dílo mezi DPP a Neographem, začal DPP objednávat jízdny od STC. Od roku 2012 byly jízdny jiné kvality a levnější tak, že měsíční náklad za jízdny byl na straně DPP zhruba o 900 tisíc Kč nižší. Z toho vyplývalo mediální zjednodušení, že jízdny od Neographu byly předraženy o těchto 900 tisíc Kč měsíčně. To potvrzuje i tvrzení svědkyně Bc. Magdaleny Českové, která uvedla, že východiskem pro

prohlášení DPP ze dne 7. 3. 2012, podle kterého DPP ukončením smlouvy se společností Neograph a předáním tisku jízdenek Státní tiskárně cenin uspoří asi 900 tisíc Kč měsíčně, bylo pravděpodobně srovnání ceny za jednu jízdenku dodávanou podle smluvního vztahu se společností Neograph a podle nových podmínek, za nichž jízdenky dodává Státní tiskárna cenin.

Lze doplnit, že se ve skutečnosti jednalo o jiné jízdní doklady, s jinými ochrannými prvky a jinými výrobními náklady. Kvalitativní srovnání těchto jízdenek STC s jízdenkami Neograph provedl znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví technické zkoumání cenných papírů, cenin, dokumentů a dokladů, ověřování jejich pravosti, ve věci posouzení jízdenek dopravních podniků, ze dne 16. 6. 2016, č.j. 3/2016, vypracovaný znalcem Vladimírem Malovíkem, CSc., jehož obsah je uveden v odst. 138 tohoto rozsudku. Z tohoto posudku jasně plyne, že jízdenky vyráběné Státní tiskárnou cenin pro DPP od roku 2012 mají kvalitativně nižší úroveň než jízdenky Neograph, čemuž logicky odpovídá i nižší cena.

Pokud státní zástupce ve své závěrečné řeči „narouboval“ zaznamenaná slova o „předražení“ na jízdní doklady poskytované na podkladě rámcové smlouvy Neographem pro DPP, pak jde o účelovou manipulaci, neboť skutečnost, o co v hovoru jde, je zcela zřejmá. Nelze přiznávat důvodnost jednotlivým slovům či větám zcela vytrženým z kontextu komunikace mezi konkrétními osobami v určité době, vždy je třeba se seznámit s celým s celým kontextem rozhovoru.

Posledním tématem, které v záznamech Track 02-03 probíráno, je nová zakázka na tisk jízdenek, o které diskutující předpokládají, že ji DPP vypíše. Neograph se snažil dále participovat na výrobě jízdenek pro DPP v rámci nového zadání zakázky, a to buď přímo či spoluprací s STC. Track 05 a 06 se zdrojového skutku I./2 Neograph prakticky netýká.

Soud prvního stupně v rámci hodnocení důrazně připomíná, že záznamy z hotelu Ventana byly pořízeny v roce 2012, přičemž z pohledu souzeného skutku I./2 Neograph jsou klíčové zejména roky vzniku zakázky 2007 – 2008. Pokud státní zástupce v závěrečné řeči tvrdí, že obžalovaný Mgr. Stublej se měl spolu s obžalovaným Mgr. Michalem a Ivo Rittigem podílet na faktickém vedení společnosti Neograph, a to prostřednictvím obžalovaného Ing. Janků, zejména s odkazem na provedené prostorové odposlechy, pravdivost tohoto tvrzení nebyla vůbec prokázána. V řízení před soudem byli vyslýcháni jak akcionáři, tak kompletní obchodní i výrobní vedení společnosti Neograph, přičemž nic takového zjištěno nebylo. Způsob interpretace komunikace zachycené prostorovými odposlechy státním zástupcem je zavádějící a hrubě zkreslený. Ze zachycené komunikace je zřejmé, že se jedná se o rozhovor mezi advokáty a klientem, a to poté, co vedení společnosti Neograph bylo 16.12.2011 nepřátelsky převzato novým představenstvem a společnost Neograph začala být zastupována advokátní kanceláří Šachta. Předmět rozhovoru se týká interních právních záležitostí Neographu, a dále je zřejmé, že advokátní kancelář reprezentuje zájmy akcionáře Ing. Janků proti druhému akcionáři JUDr. Sittovi, zřejmá je rovněž snaha opětovně dodávat jízdenky do DPP. Tento kontext je zásadní, přičemž rozhovor se odehrává více než čtyři roky po uzavření rámcové smlouvy o dílo mezi DPP a Neographem. Uvedené prostorové odposlechy tak nikterak nepřispívají k prokázání jednání uvedeného v skutku I./2 Neograph.

330. Co se týče hodnocení důkazních prostředků výše označovaných „sledování MSB Legal“, lze zjednodušeně shrnout, že státní zástupce těmito důkazy v kontextu důkazů již provedených v řízení před zrušením rozsudku se snaží prokázat, že trestnou činnost JUDr. Kmetě koordinoval právě Mgr. David Michal, který dále spolupracoval s Mgr. Karolínou Babákovou a Mgr. Markem Stubleym a řídil i Janu Šádkovou, Petra Michala a Ing. Jaroslava Kubisku.

Nalézací soud dospěl k názoru, že takový závěr na základě dosavadního dokazování ani při zohlednění nově předložených důkazů spočívající ve sledování MSB Legal učinit nelze. Na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

záznamu prostorových odposlechnů zachycené rozhovory Mgr. Davida Michala s JUDr. Peterem Kmetěm není možné vykládat jinak než jako přípravu obhajoby pro trestní řízení, v němž byli oba v pozici obviněných, a tudíž si celkem logicky domlouvali jednotný postup, včetně toho, že hovořili i o roli dalších spoluobviněných. Je zcela věcí obviněných, jak budou své právo na obhajobu realizovat, jakým způsobem se budou před orgány činnými v trestním řízení ve své trestní věci hájit; mají právo nevypovídat a jejich případné výpovědi mohou být pravdivé, zkeslené či zcela vymyšlené, aniž by jim tuto volbu bylo možné přičítat k tíži. Je obvyklé, že spoluobvinění ve skupinové trestní věci navzájem své výpovědi koordinují, nota bene pokud se dlouhodobě osobně i pracovní znají, a z takového postupu nelze vyvozovat jejich vinu. V rámci předmětného trestního řízení jde o tak skutkově i právně složité věci, že je zcela pochopitelné, že se budou jednotliví spoluobvinění na svou obhajobu připravovat a tuto koordinovat.

Ve vztahu k osobě Jaroslava Kubisky jsou pak řešeny záležitosti (PANAMA II. dne 11.6.2015 od 12.00.00 do 12.13.19 hodin), které byly následně opakovaně zmiňovány i u hlavního líčení, jako jeho nevěrohodnost či otázka pramenů, ze kterých čerpal svá tvrzení. Ze zaznamenaného rozhovoru mezi Davidem Michalem a Petrem Michalem (PANAMA II. dne 9.7.2015 od 11.06.07 do 11.20.55 hodin) vyplynulo, že se baví o tom, zda přiznají uvedenou osobu Maria Gold. Takovýto rozhovor nasvědčuje tedy více tomu, že taková osoba existovala, než že taková osoba neexistovala.

Z písemného návrhu státního zástupce na provedení důkazu „sledování MSB Legal“ a hodnocení tohoto důkazu v závěrečné řeči je zřejmé, že státní zástupce si vybírá a předkládá z odposlechnů určité pasáže, které se mu hodí, a z nich dovozuje závěry, které konvenují s jeho pohledem na věc ve smyslu podané obžaloby. Jak výše uvedeno, pokud se určitá slovní spojení či konkrétní věta zasadí do správného skutkového a dobového kontextu je celkový smysl sdělení mluvčího odlišný od zaujatého pohledu obžaloby. Ke sledování MSB Legal tak lze uzavřít, že ve vztahu ke zdrojovému trestnému činu se jedná o soubor důkazů, které nejsou nikterak průkazné.

331. Podle obžaloby se měl obžalovaný Ing. Martin Dvořák dopustit zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku a zločinu zpronevěry dle 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku; Ing. Ivo Štika se měl dopustit účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. řádu ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku, když měl pomáhat obžalovanému Ing. Martinu Dvořákovi, dále účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zpronevěry dle 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když měl pomáhat opět obžalovanému Ing. Martinu Dvořákovi, a to jednáním popsáním v obžalobě pod bodem I./2; to vše v souvislosti s obchodním vztahem Dopravního podniku hl. m. Prahy a společnosti Neograph, a.s. při dodávání jízdních dokladů pro městskou hromadnou dopravu zajišťovanou Dopravním podnikem hl. m. Prahy.

Trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, s veřejnou soutěží nebo veřejnou dražbou v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch zjedná některému dodavateli, soutěžiteli nebo účastníkovi dražby přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů. V rámci tohoto trestního řízení byla obžalobou vymezena k dokazování druhá alternativa jednání obsaženého v uvedené skutkové podstatě, a to zjednání výhodnějších podmínek některému dodavateli, v daném případě společnosti Neograph, a.s.

Trestného činu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 tr. zákoníku, který nastínil odvolací soud, se dopustí ten, kdo v souvislosti se zadáním veřejné zakázky nebo s veřejnou soutěží a) lstí nebo

pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy přiměje jiného, aby se zdržel účasti v zadávacím řízení nebo ve veřejné soutěži, b) jinému poskytne, nabídne nebo slíbí majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení nebo ve veřejné soutěži, c) žádá nebo přijme majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení nebo ve veřejné soutěži, nebo d) na základě dohody s jiným zájemcem nebo uchazečem vyvíjí činnost směřující k zadání veřejné zakázky za nepřiměřeně vysokou nebo jinak nevýhodnou cenu.

Trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 tr. zákoníku, který rovněž nastínil odvolací soud, se dopustí ten, kdo poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobí škodu nikoli malou.

Trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti dle § 221 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo z hrubé nedbalosti poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou důležitou povinnost při opatrování nebo správě cizího majetku, a tím jinému způsobí značnou škodu.

332. Dokazováním nebylo zjištěno, že by Ing. Martin Dvořák zjednal za pomoci Ing. Ivo Štíky při zadání zakázky na dodávku jízdních dokladů společnosti Neograph, a.s. výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů. Obžaloba navíc žádné jiné dodavatele, k jejichž úkoru mělo dojít, nekonkretizuje. Doplněným dokazováním bylo vyloučeno, že by Ing. Martin Dvořák zjednal za pomoci Ing. Ivo Štíky při zadání zakázky na dodávku jízdních dokladů společnosti Neograph, a.s. výhodnější podmínky na úkor STC. Zjednání výhodnějších podmínek pro společnost Neograph, a.s. jako jeden ze znaků základní skutkové podstaty trestného činu dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku tak prokázáno nebylo. Dalším znakem skutkové podstaty trestného činu dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku je vznik škody či získání prospěchu. Základním předpokladem, kterou obžaloba ve vztahu k následku žalovaného jednání uvádí je, že jízdní doklady dodávané na základě obchodního vztahu mezi DPP a společností Neograph, a.s. byly předraženy a úhradou jejich ceny byla DPP způsobena značná škoda. Doplněným dokazováním však byl vznik škody definitivně vyloučen.

Smlouva mezi DPP a společností Neograph, a.s. nebyla uzavřena v rozporu se zákonem č. 137/2006 Sb. a na základě této smlouvy DPP hradil společnosti Neograph, a.s. sjednanou cenu za dodávku jízdních dokladů, přičemž tuto cenu není možno prokazatelně hodnotit jako cenu „předražnou“, nýbrž jako přiměřenou resp. spravedlivou a DPP tedy nebyl poškozen, a rovněž nemohlo na straně společnosti Neograph, a.s. vzniknout bezdůvodné obohacení z takového smluvního vztahu, které by bylo možno navíc charakterizovat jako nedovolený prospěch. Ani tento znak základní skutkové podstaty uvedeného trestného činu nebyl prokázán.

Nebyly dále prokázány ani základní znaky skutkových podstat trestných činů naznačených odvolacím soudem, tedy dle § 257, § 220 či § 221 tr. zákoníku. Rozhodně nebylo prokázáno, že by v souvislosti se zadáním veřejné zakázky zástupci DPP nebo společnosti Neograph a) lstí nebo pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy přiměli jiného, aby se zdržel účasti v zadávacím řízení, b) jinému poskytl, nabídl nebo slíbil majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení, c) žádali nebo přijali majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení, nebo d) na základě dohody s jiným zájemcem nebo uchazečem vyvíjeli činnost směřující k zadání veřejné zakázky za nepřiměřeně vysokou nebo jinak nevýhodnou cenu. Stejně tak nebylo prokázáno, že by zástupci DPP porušili, byť z hrubé nedbalosti, podle zákona jim uloženou nebo smluvně převzatou důležitou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobili škodu.

Obžalovaný Ing. Martin Dvořák se tak jako pachatel nedopustil v obžalobě ani v usnesení odvolacího soudu označených trestných činů.

333. *Účastenství na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo umožní nebo usnadní jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vyláčením poškozeného na místo činu, bládním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu.*

S ohledem na závěr, že se obžalovaný Ing. Martin Dvořák nedopustil jako pachatel v obžalobě ani v usnesení odvolacího soudu označených trestných činů, není možno učinit závěr, že se Ing. Ivo Štika jako účastník na trestné činnosti hlavního pachatele skutkem uvedeným v bodě I./2) obžaloby dopustil účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku, ani jiného trestného činu uvedeného v trestním zákoníku.

334. Na podkladě výše popsaného doplněného dokazování dle pokynů odvolacího soudu a opětovného zhodnocení provedených důkazů dospěl nalézací soud k závěru, že ze strany obžalovaných Ing. Martina Dvořáka a Ing. Ivo Štiky nedošlo k protiprávnímu jednání uvedenému v podané obžalobě, a to v případě obžalovaného Ing. Martina Dvořáka pod bodem I./2) obžaloby spácháním jednak zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku, a jednak zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku; v případě obžalovaného Ing. Ivo Štiky pod bodem I./ 2) obžaloby jednak zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, jednak zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Právní kvalifikace použitá státním zástupcem v obžalobě, pokud jde o zločin zpronevěry dle § 206 odst.1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ohledně žalovaného jednání pod bodem I. 2) nemá oporu v provedených důkazech, neboť objednané jízdní doklady byly DPP dodávány, účtovány a ze strany DPP uhrazeny, kdy tak nemohly být naplněny znaky zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, což zdůraznil i soud odvolací na č.l. 57 usnesení ze dne 30. 6. 2020.

U obou obžalovaných rovněž nebylo prokázáno, že by se dopustili jednání zakládající trestní odpovědnost např. ve smyslu § 128a, popřípadě § 255, popřípadě § 255a tehdejšího trestního zákona č.140/1961 Sb. v tehdy účinném znění, respektive dle § 257 tr. zákoníku nebo dle § 220 tr. zákoníku, popřípadě § 221 tr. zákoníku.

Na základě rozsáhlého dokazování, které bylo soudem prvního stupně provedeno k objasnění skutku uvedeného pod bodem I./2) „skutku Neograph“, dospěl nalézací soud k závěru, že byt' se skutek popsaný a vymezený obžalobou pod bodem I./2) částečně stal, tedy že došlo k zadání veřejné zakázky na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků za užití tzv. negativní výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, neboť jízdní doklady lze považovat za ceninu a zabezpečovací prvky v nich podléhají režimu zákona o utajovaných informacích, přičemž na tomto podkladě došlo k uzavření rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků mezi DPP a společností Neograph, z níž bylo následně také plněno, avšak v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Soud proto procesním postupem podle **§ 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžalované Ing. Martina Dvořáka a Ing. Ivo Štiky z tohoto skutku.**

335. Poté co nalézací soud po doplnění dokazování dospěl k závěru, že výsledkem tohoto doplnění dokazování jsou opět důvody pro zproštění obžalovaných Ing. Martina Dvořáka a Ing. Ivo Štiky, zaměřil se dle pokynu odvolacího soudu na otázku, zda tzv. zdrojovou trestnou činností bylo jednání obžalovaných Ing. Jana Janků a JUDr. Petera Kmetě.

336. Podle obžaloby se měl obžalovaný Ing. Jan Janků dopustit účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. řádu ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku, když měl pomáhat obžalovanému Ing. Martinu Dvořákovi, dále účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zpronevěry dle 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když měl pomáhat opět obžalovanému Ing. Martinu Dvořákovi, a to jednáním popsáním v obžalobě pod bodem I./2 to vše v souvislosti s obchodním vztahem Dopravního podniku hl. m. Prahy a společnosti Neograph, a.s. při dodávání jízdních dokladů pro městskou hromadnou dopravu zajišťovanou Dopravním podnikem hl. m. Prahy. Odvolací soud tento skutek obžaloby právně kvalifikoval jako možné protiprávní jednání např. ve smyslu § 128a, popř. § 255, popř. § 255a tehdejšího trestního zákona č. 140/1961 Sb. v tehdy platném znění, resp. dle § 257 tr. zákoníku nebo dle § 220 tr. zákoníku, popř. § 221 tr. zákoníku.

Vzhledem k tomu, že se Ing. Jan Janků měl údajně účastnit na trestné činnosti jiných osob, a to Ing. Martina Dvořáka v pozici generálního ředitele a předsedy představenstva DPP, tak s ohledem na závěr, že se Ing. Martin Dvořák nedopustil jako pachatel v obžalobě ani v usnesení odvolacího soudu označených trestných činů, není možno učinit závěr, že se Ing. Jan Janků jako účastník na trestné činnosti hlavního pachatele skutkem uvedeným v bodě I./2 obžaloby, dopustil účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku a účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zpronevěry dle 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku.

337. Podle obžaloby se měl obžalovaný JUDr. Peter Kmet' dopustit účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. řádu ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku, když měl pomáhat obžalovanému Ing. Martinu Dvořákovi, dále účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zpronevěry dle 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když měl pomáhat opět obžalovanému Ing. Martinu Dvořákovi, a to jednáním popsáním v obžalobě pod bodem I./2 to vše v souvislosti s obchodním vztahem Dopravního podniku hl. m. Prahy a společnosti Neograph, a.s. při dodávání jízdních dokladů pro městskou hromadnou dopravu zajišťovanou Dopravním podnikem hl. m. Prahy. Odvolací soud tento skutek obžaloby právně kvalifikoval jako možné protiprávní jednání např. ve smyslu § 128a, popř. § 255, popř. § 255a tehdejšího trestního zákona č. 140/1961 Sb. v tehdy platném znění, resp. dle § 257 tr. zákoníku nebo dle § 220 tr. zákoníku, popř. § 221 tr. zákoníku.

Vzhledem k tomu, že se JUDr. Peter Kmet' měl údajně účastnit na trestné činnosti jiných osob, a to Ing. Martina Dvořáka v pozici generálního ředitele a předsedy představenstva DPP, tak s ohledem na závěr, že se Ing. Martin Dvořák nedopustil jako pachatel v obžalobě ani v usnesení odvolacího soudu označených trestných činů, není možno učinit závěr, že se JUDr. Peter Kmet' jako účastník na trestné činnosti hlavního pachatele skutkem uvedeným v bodě I./2 obžaloby, dopustil účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst.

2 písm. a), b), c) tr. zákoníku a účastenství ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zpronevěry dle 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku.

338. Vrchní soud v Praze pak ve svém usnesení ve vztahu ke skutku uvedeném pod bodem II./2 vytkl Městskému soudu v Praze to, že se (nad rámec obžaloby) nezabýval tím, zda jednání obžalovaných JUDr. Kmetě a Ing. Janků popsané v tomto skutku nemůže být samostatným zdrojovým trestným činem.

Jak výše podrobně rozebráno a odůvodněno, tak soud prvního stupně na pokyn soudu odvolacího nechal vyhotovit **nový znalecký posudek**, z jehož závěrů bez pochybností vyplynulo, že úhrada zprostředkovatelské provize na základě provizní smlouvy ze dne 10. 8. 2007 mezi společnostmi Neograph, a.s. a Cokeville Assets Inc. neměla vliv na konečnou cenu jízdének dodávaných společností Neograph, a.s. na základě Rámcové smlouvy do DPP. Provize, stejně jako jiné marketingové a odbytové náklady, je nákladem nezbytným k zajištění prodeje produktu. Dle nového znaleckého posudku byla provize nákladem nezbytným pro zajištění zakázky, tj. bez vynaložení tohoto nákladu by se pravděpodobně zakázka ve společnosti Neograph a.s. nerealizovala a společnost Neograph, a.s. by nemohla realizovat žádné výnosy ze zakázky. Provize se dle nového znaleckého posudku obecně počítá z objemu zakázky, která je zprostředkována nebo z ceny za jeden kus, jako to bylo v souzené věci, nikoli ze zisku. K zisku se provize poměřuje pouze pro určení rozpětí, v němž se může provize poskytnout. Provize je tedy zásadně počítána z tržeb a závisí na ziskovém rozpětí a významu zakázky, provize nemůže být určována procentem ze zisku. V souzeném případě se jednalo o zprostředkování dlouhodobého kontraktu a výše provize je na subjektivním vyhodnocení dopadu kontraktu na činnost podnikatele, jde o podnikatelské rozhodnutí a riziko. Součinnost JUDr. Kmetě při sjednávání smlouvy mezi DPP a Neographem byla prokázána. Nelze klást rovnítko mezi činností JUDr. Kmetě v tzv. kauze Oleo Chemical, neboť při vyhodnocení viny obžalovaného je třeba vycházet z důkazů provedených v daném trestním řízení nikoliv v trestním řízení jiném. Navíc, jak výše uvedeno, tak z odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10.2.2017 sp. zn. 46 T 8/2015 (Oleo Chemical) plyne, že procesní soud ve věci Oleo Chemical dospěl k závěru, že poradenské služby poskytované společností Cokeville Assets prostřednictvím JUDr. Petera Kmetě společnosti Oleo Chemical byly zcela fiktivní a provize za tyto služby placená byla poskytnuta bez jakékoliv protislužby za zaslání finanční prostředky. V tom je soudem prvního stupně shledáván podstatný rozdíl mezi souzenou trestní věcí a trestní věcí Oleo Chemical. Součinnost JUDr. Petera Kmetě na uzavření rámcové smlouvy o dílo s DPP byla totiž, jak výše podrobně uvedeno, bez pochybností prokázána. Pokud jde o výši provize 19,7 % tato není nepřiměřená významu poskytnutých služeb. Přestože společnost Neograph, a.s. v končeném důsledku realizovala z plnění od DPP menší zisk, než by jí náležel s vyloučením zprostředkovatele, tak byla předmětná zakázka pro společnost Neograph celkově zisková a současně šlo o významnou referenční zakázku. Nový znalecký posudek stanovil, že výši provize je možné hodnotit s ohledem na míru přínosu zprostředkovatele pro získání zakázky z pohledu společnosti Neograph a.s. jako přiměřenou.

339. Lze uzavřít, že obžalovaný Ing. Jan Janků se nedopustil trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 tr. zákoníku, neboť úhrada provize společnosti Cokeville Assets byla oprávněná a ve výši kterou nelze prokázat jako nepřiměřeně vysokou. Při sjednání provize neporušil Ing. Jan Janků žádnou povinnost, která pro něj vyplývala z pozice předsedy představenstva společnosti Neograph, a.s. Obžalovaný JUDr. Peter Kmetě se nedopustil účastenství ve formě pomoci či návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) nebo c) tr. zákoníku k trestnému

činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 tr. zákoníku, neboť k uzavření a zprostředkování předmětného obchodního vztahu došlo za součinnosti obžalovaného JUDr. Petera Kmetě jako zprostředkovatele a současně úhrada provize společnosti Cokeville Assets byla oprávněná a ve výši kterou nelze prokázat jako nepřiměřeně vysokou.

340. Na základě rozsáhlého dokazování, které bylo soudem prvého stupně provedeno k objasnění skutku uvedeného pod bodem I./2 „skutku Neograph“, dospěl nalézací soud k jednoznačnému závěru, že byť se skutek popsáný a vymezený obžalobou pod bodem I./2 částečně stal, tedy že došlo k zadání veřejné zakázky na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků za užití negativní výjimky dle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, neboť jízdní doklady lze považovat za ceninu a zabezpečovací prvky v nich podléhají režimu zákona o utajovaných informacích, přičemž na tomto podkladě došlo k uzavření rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků mezi DPP a společností Neograph, z níž bylo následně také plněno, a současně byly prokázány úhrady společnosti Neograph, a.s. realizované ve prospěch společnosti Cokeville Assets Inc., organizační složka, na základě Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb ze dne 10. 8. 2007, avšak v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Soud proto procesním postupem podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžalované Ing. Jana Janků a JUDr. Petera Kmetě z tohoto skutku.

Ke skutku II./2 obžaloby - legalizace Neograph

341. Trestný čin uvedený v bodě I./2 obžaloby byl považován obžalobou ve vztahu k trestnému činu legalizace výnosů z trestné činnosti uvedený v bodě II./2 obžaloby za čin zdrojový neboli predikativní (hlavní či základní), bez jehož existence se nelze dopustit praní špinavých peněz. Vzhledem k tomu, že nalézací soud dospěl k výše odůvodněným závěrům, tj. že skutek vymezený v bodě I./2 obžaloby není trestným činem a současně, že zdrojovým trestným činem není ani jednání obžalovaných Ing. Jana Janků a JUDr. Petera Kmetě popsané v úvodu skutku II./2 obžaloby (č.l. 8 obžaloby), **nemohlo** jednání obžalovaných uvedené v bodě II. obžaloby naplnit skutkovou podstatu trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti. Přesto soud níže stručně zhodnotí základní důkazy, na kterých stála obžaloba v bodu II/2.

342. V odůvodnění obžaloby je v části 6.2. „Skutkové závěry“ ohledně legalizačních trestných činů uvedeno následující: „Dohoda obviněných osob na následných legalizačních zpronevěřených prostředcích vyplacených v rámci předražených dodávek je patrna z jejich rolí v rámci zdrojových trestných činů (JUDr. Švarc, Ing. Janků, JUDr. Kmetě) a ze způsobů spáchání těchto zločinů, jimž je určitá dohoda imanentní, a z nekonzistentního skutkového děje, který se podává z podaných vysvětlení obv. Ing. Janků a obv. JUDr. Kmetě a z důkazů postoupených Městským soudem v Praze. Z předmětného zvukového záznamu ve světle zjištění, na základě nichž bylo zahájeno trestní stíhání usnesením policejního orgánu ze dne 16. 10. 2013, je pak patrna důvodné podezření, že tato dohoda obviněných časově navazovala na zdrojový delikt nebo se s tímto časově překrývala, zejména s ohledem na obviněné Ing. Janků a JUDr. Kmetě, kteří jsou trestně stíháni pro oba skutky, tedy pro zdrojový trestný čin i pro následnou legalizaci výnosů z trestné činnosti. Tato dohoda obsahovala podíl předražení předmětných dodávek jízdních dokladů, jebož výše byla stanovena na jednáních mezi obv. Mgr. Michalem, obv. Mgr. Stubleym a obv. Ing. Štikou a následně byla získkem obv. JUDr. Kmetě, slovy obviněných ze záznamu ze sledování věci ze dnů 27. a 29. 3. 2012, formálně získkem spol. Cokeville Assets Inc., která měla

v té době již uzavřenou smlouvu s obv. Ivo Rittigem smlouvu ze dne 1. 8. 2006. Neexistují ani na úrovni konkrétních tvrzení žádné důkazy, z nichž by vyplývala obchodní činnost obv. Rittiga ve prospěch spol. Cokeville Assets Inc. související s jeho činností mimo ČR a faktickou doloženou činností je tak právě spolupráce obv. Rittiga nejméně na předmětných obchodních případech souvisejících s obchodními aktivitami DPP. Z obsahu a kontextu předmětných zvukových záznamů je dáno podezření, že obv. Rittig se nezabýval předraženými dodávkami jen v době počínaje prosincem 2011. Z toho se tedy podává, že se obv. Rittig podílel na organizování předražených dodávek jízdních dokladů pro DPP a převod takto získaných prostředků spol. Cokeville Assets Inc. Jednotlivé útoky pokračujícího zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti byly zadokumentovány zejména výpovědí spolupracujícího obviněného Ing. Kubisky, na tuto výpověď navazujícími výpověďmi zaměstnanců spol. Peskim s. r. o., listinnými důkazy a nosiči elektronických dat vydanými Ing. Kubiskou a zajištěnými švýcarskými orgány činnými v trestním řízení. Z těchto důkazů státní zástupce dopěl k závěru, že pokyny k jednotlivým transakcím udělovali jednak advokáti AK Šachta & Partners v. o. s. Mgr. Michal, Mgr. Babáková a Mgr. Stublej, přičemž Mgr. Stublej a Mgr. Michal se podíleli i na přípravě smluvní dokumentace DPP, což je patrné především z výše uvedené emailové komunikace a z výpovědí zaměstnanců DPP (Mgr. Hanuš). Mgr. Babáková a Mgr. Michal pak jako původní jednatelé spol. Peskim s. r. o. dávali pokyny i zaměstnancům této společnosti, a to i v době, kdy již nebyli ve funkcích jednatelů.“

Výše uvedené tvrzení státního zástupce však není opřeno o relevantní důkazy. Dohoda uvedených osob nebyla žádným způsobem prokázána a neplyne ani z provedených prostorových odposlechlů. Pokud je pak v odůvodnění obžaloby nelogicky uvedeno: „Z obsahu a kontextu předmětných zvukových záznamů je dáno **podezření**, že obv. Rittig se nezabýval předraženými dodávkami jen v době počínaje prosincem 2011. Z toho se tedy podává, že se obv. Rittig podílel na organizování předražených dodávek jízdních dokladů pro DPP a převod takto získaných prostředků spol. Cokeville Assets Inc.“; pak je zcela evidentní, že státní zástupce činí závěry ze svých domněnek, nikoliv na podkladě důkazů.

Z obsahu prostorového odposlechu Track 02 a Track 03 navíc plyne, že mluvčí označený „R“, kterým je (dle závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví kriminalistická audioexpertíza – fonoskopie) Ivo Rittig, se v problematice smluv o dílo na dodávku jízdenek pro DPP neorientuje ani v klíčových parametrech. Mluvčí „R“ např. neví, kdo byl v rozhodné době dodavatelem a kdo byl subdodavatelem; neví, že pozdější levnější jízdenky již dodávala sama Státní tiskárna cenin atd. (viz. str. 10/38, 12/38 znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví kriminalistická audioexpertíza – fonoskopie) a jednotlivá témata jsou mu k jeho dotazům či mylným poznámkám vysvětlována ostatními mluvčími.

343. Z výše zmíněného odůvodnění obžaloby plyne, že výpověď spolupracujícího obviněného Ing. Kubisky a materiály, které odcizil na svém pracovišti ve společnosti Peskim, a posléze předal policejnímu orgánu, obžaloba považuje za klíčové důkazní prostředky. Nalézací soud vyslyšel obžalovaného Ing. Kubisku po tři dny hlavního líčení (24., 25., 26. 10. 2018). Obžalovaný Ing. Kubiska před soudem přednesl spontánní obsáhlou výpověď, kterou doprovodil i písemnou složkou jako součástí své výpovědi s grafickým znázorněním majetkových propojení obchodních společností (tzv. bubliny). Dále odpovídal na dotazy soudu, státního zástupce, obhájců i ostatních obžalovaných.

Soud k výpovědi tohoto obžalovaného, pro něhož státní zástupce požadoval procesní postavení spolupracujícího obviněného, podotýká, že jím tvrzené skutečnosti nebyly ve vztahu k závěrům obžaloby relevantní s ohledem na jeho postavení řadového finančního analytika ve společnosti Peskim, protože z titulu své funkce ani neměl přístup k řadě informací, zejména k informacím o podstatě obchodních vztahů mezi jednotlivými subjekty, ani k informacím o obsahu obchodních smluv včetně jejich plnění, o nichž přesto podrobně vypovídal. Dle názoru soudu řada informací, které uváděl ve své výpovědi, pocházela pouze z jeho domněnek a hypotéz.

Z výpovědi obžalovaného **Ing. Jaroslava Kubisky** u hlavního líčení, z pracovní smlouvy a dohody o ukončení pracovního poměru včetně dodatku č. 1 k dohodě o ukončení pracovního poměru plyne, že obžalovaný Ing. Kubiska byl v pracovním poměru ve společnosti Peskim cca po dobu 14 měsíců, neboť den nástupu do práce byl stanoven na 1. 4. 2009 a pracovní poměr ukončil 11. 6. 2010. V části 2.1. pracovní smlouvy, označené „*Bližší specifikace pracovní náplně*“ je uvedeno, že má vykonávat práce spočívající zejména ve vedení účetnictví zahraničních firem a rovněž komunikaci s tuzemskými a zahraničními bankami. Je třeba uvést, že obžalovaný práci spočívající ve vedení účetnictví zahraničních firem fakticky nikdy nevykonával, neboť zahraniční společnosti, které zahraniční oddělení ve společnosti Peskim obstarávalo, účetnictví dle českých účetních standardů nevedly. Náplň práce obžalovaného spočívala ve vytváření tabulek přehledů příjmů a výdajů jednotlivých společností. Obžalovaný Ing. Kubiska rovněž ani neměl aktivní přístup k bankovním účtům jednotlivých zahraničních společností, přičemž bankovní transakce obstarával na podkladě přímého pokynu nadřízených.

Ke konkrétním dotazům obhajoby obžalovaný Ing. Kubiska uvedl při své výpovědi ve dnech 25. a 26. 10. 2018, že o zakázkách, smluvních vztazích, plnění a peněžních tocích mezi DPP a společnostmi CrossPoint, Neograph a Crowsnest, nevěděl nic. K dotazu, zda má nějaký důkaz, že obžalovaný Ing. Dvořák byl benefičním vlastníkem skupiny Mavex Unitex uvedl, že nemá. K dotazu, zda viděl někdy nějaký právní dokument, který by potvrzoval, že obžalovaný Ivo Rittig je benefičním vlastníkem společností uváděných v obžalobě, uvedl, že právní titul neviděl, ale vyplývalo to „z těch transakcí, z toho faktického stavu“.

Z výše uvedeného je zřejmé, že obžalovaný nemohl mít kvalifikovaný vhled do obchodních vztahů, o kterých u hlavního líčení „zasvěceně“ prohodil, neboť vzhledem k druhu jeho pracovní náplně a současně době po kterou tuto práci vykonával, nemohl podstatnými informacemi vůbec disponovat.

Obžalovaný Ing. Kubiska rovněž uvedl, že Ivo Rittig je skutečným vlastníkem společnosti Cokeville Assets, s odůvodněním, že v kuloárech společnosti Peskim (v kuchyňce, na kuřácké pauze apod.) se o tom hovořilo. Takovéto tvrzení však nemůže obstát jako důkaz v trestním řízení. Pokud obžalovaný Kubiska odůvodňoval, že Rittigovi musí patřit skupina Eurozeta Alseada, včetně společnosti Cokeville Assets, s odkazem na tzv. analytické nástroje, což jsou tabulky příjmů a výdajů a tzv. bubliny s přehledy vlastníků jednotlivých společností, tak soud po zhodnocení těchto tabulek a bublin s přehledy vlastníků jednotlivých společností nedohledal, že by všechny patřily jedinému vlastníkovi, a to Ivo Rittigovi. Shodně nelze dojít k závěru, že by z těchto „analytických nástrojů“ jakkoli vyplynulo, že Ing. Martin Dvořák byl benefičním vlastníkem skupiny Mavex Unitex.

Závěr o tom, že Rittig ovládá skupinu Eurozeta Alseada, včetně společnosti Cokeville Assets a Ing. Dvořák ovládá skupinu Mavex Unitex nevyplyvá ani z žádného listinného důkazu z množství listin (ať už v papírové či elektronické podobě), které byly zajištěny prostřednictvím mezinárodní právní pomoci ze Švýcarské konfederace a Kyperské republiky. Je evidentní, že obžalovaný Ing. Kubiska si na podkladě své fragmentární pracovní činnosti činí vlastní ekonomické a hodnotící závěry, které u hlavního líčení soudu přednesl.

Soud musí dále uvést, že bylo velmi zarážející, že obžalovaný Ing. Kubiska podával při výslechu u hlavního líčení rozsáhlá detailní tvrzení o smluvních vztazích zahraničních struktur z období let 2009-2010 či ještě starších, avšak ve chvíli kdy byl tázán, jak a proč počala jeho spolupráce s Nadačním fondem proti korupci a spolupráce s policejními orgány v roce 2014, a jakým způsobem předával elektronická data policejnímu orgánu, tak si na podstatné okolnosti již

nevzpomněl. V tomto smyslu nalézací soud odkazuje na protokol o výsledku tohoto obžalovaného (případně na zvukový záznam z výsledku obžalovaného), ze kterého je výše uvedené velmi dobře patrné a obžalovaný byl na tuto okolnost předsedou senátu i v průběhu výsledku upozorněn.

Obžalovaný rovněž nedokázal věrohodně popsat a hlavně objasnit a odůvodnit opakovanou manipulaci s flash disky, které obsahovaly data odcizená ve společnosti Peskim, které vydal policii. Rovněž způsob předávání flash disků mezi obžalovaným a orgány Policie ČR se nejeví standardním a transparentním, naopak vzbuzuje pochybnost o autenticitě obsahu datových nosičů.⁵¹

Je nepochybné, že obžaloba využila Ing. Jaroslava Kubisku, jako podklad pro vedení trestního řízení a následně k podání obžaloby. Státního zástupce ovšem nezarazila ochota Ing. Jaroslava Kubisky být obviněným za situace, že Ing. Jaroslav Kubiska se spontánně doznává k trestné činnosti spáchané jednáním, o kterém nemá žádnou povědomost, a kterou dovozuje pouze z fragmentů dokumentů, které údajně získal nelegálním způsobem při výkonu činnosti pro společnost Peskim. Obžalovaný Ing. Jaroslav Kubiska obsírně informuje o skutečnostech, o nichž nemůže mít reálnou znalost a útržkovitým informacím získaným v rámci jeho krátké činnosti pro společnost Peskim, s.r.o. dává významy pouze podle svých domněnek ve zřejmé snaze tímto podpořit obžalobu proti Ivo Rittigovi a dalším osobám. Lze pro úplnost doplnit, že za tuto svou aktivitu v paralelním trestním řízení, kde rovněž vystupoval v procesním postavení spolupracujícího obžalovaného, tedy v kauze Oleo Chemical, byl již pravomocně obžaloby zproštěn.

Na podkladě výše uvedených skutečností a rozporů ve výpovědi obžalovaného v kontextu zejména zásady ústnosti a bezprostřednosti soud dospěl k závěru, že výpověď obžalovaného Ing. Jaroslava Kubisky není výpovědí pro soud věrohodnou.

344. U hlavního líčení slyšený svědek **Ing. Ondřej Beneš** uvedl, že v roce 2008 nastoupil na pozici finančního analytika ve společnosti Peskim. Náplní jeho práce bylo sledování zůstatků na zahraničních účtech přibližně dvou desítek společností. Do internetového bankovníctví se přihlašoval prostřednictvím tokenů, přístup byl pasivní, mohl tedy pouze sledovat stavy účtů. Vyhotovoval přehledy zůstatků vždy k aktuálnímu dni do excelové tabulky a tyto výstupy reportoval svým nadřízeným Davidu Michalovi a Karolíně Babákové. Z jakého důvodu byly tyto přehledy vedeny, svědkovi nebylo známo. Ze sledovaných společností si vybavil společnost Washington Inertrade a Cokeville, z níž si pamatuje jednatele JUDr. Kmetě. Na základě takto vyhotovených reportů dostával zadání k přesunům peněžních prostředků, k nimž sestavoval průvodní formu prostřednictvím formulářů ze stránek jednotlivých bank. K takto vyplněnému formuláři se přikládala faktura nebo smlouva a po podpisu se vše odeslalo bance. Smlouvy byly většinou zprostředkovatelské. Tyto dokumenty podepisoval v 90 % případů David Michal. K některým účtům měla podpisové právo také Karolína Babáková. V dubnu 2009 ze společnosti Peskim na vlastní žádost odešel. Svou agendu předával Ing. Kubiskovi. Svědek se dále vyjádřil k pojmu tzv. „bublin“. Jednalo se o dokument mapující případné provázání jednotlivých společností, zejména těch, jejichž účty byly sledovány. Svědek se dále k dotazům vyjádřil k dílčím skutečnostem týkajícím se jednotlivých účtů, jejich případných vlastníků, zahraničních společností, jimž účty patřily, a osobám, jejichž jména se objevovala na fakturách. O tom, že by

⁵¹ ohledně flash disků lze odkázat na závěry uvedené v odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 46 T 8/2015 ze dne 10.2.2017 v tzv. kauze „Oleo Chemical“ - č.l. 244 a v souvisejícím rozsudku odvolacího Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 66/2017 ze dne 22.3.2018 - č.l. 35

za doby svědkova působení ve společnosti Peskim existoval nějaký „tajný počítač“, svědkovi nebylo nic známo.

345. U hlavního líčení slyšen svědek **Martin Fišer** byl zaměstnancem společnosti Peskim s.r.o. Tam byl přijat na základě výběrového řízení v roce 2010, přičemž v zaměstnání setrval čtyři nebo pět měsíců. Je vysokoškolsky vzdělán v technickém oboru. Náplní jeho práce bylo počítání a vedení tabulek v programu MS Excel, ze kterých vycházela čísla představující peněžní hodnoty, které měly být následně Jaroslavem Kubiskou přesouvány na další účty. Svědek vypověděl, že jej po nástupu do práce šokovalo, co je vlastně její náplní, jaký je důvod pro převody peněz, proč se tak děje prostřednictvím několika dalších zahraničních společností, proč mají společnosti složitou vlastnickou strukturu. Tehdy byly na tzv. „tajném počítači“ uloženy tzv. „bublíny“, kde byla graficky znázorněna vlastnická struktura jednotlivých společností. Svědek byl šokován, že se s tímto nedělají žádné tajnosti. Takto se hovořilo například o tom, že se převádějí peníze pro Ivo Rittiga, o pozadí tabulek, o tom, že se uzavírají smlouvy o půjčkách pouze za tím účelem, aby byly banky ochotny převést peníze, o tom, proč se zakládají další společnosti v Panamě, proč se obchoduje se společností v Hongkongu. O celkové náplni práce, o pozadí toho, co stojí za převody peněz, se běžně hovořilo. Toto slyšel svědek od svých kolegů Petra Eliáše a Jaroslava Kubisky, právniček Schirlové a Gajdarusové. Vedení společnosti to neříkalo otevřeně, pouze v rovině náznaek. Svědek dále zmínil poplatek, který měl být přeposlán prostřednictvím společnosti Cokeville Assets a několik dalších společností na účet Ivo Rittiga, a který měl být jakýmsi protiplněním za to, že společnost Neograph dostala zakázku na dodávky jízdních dokladů do DPP. Co přesně bylo podkladem pro výpočty, které svědek prováděl, nedokázal říci. Někjaké informace mu dával Petr Michal, případně byly z nějakých sjetin papírů. Většinou to bylo na základě toho, co mu řekl Petr Eliáš. Informace dostávali zejména ústně. Pokyny mu měl vydávat Petr Michal a Jana Šádková. Zda viděl nějakou fakturu týkající se plnění mezi společnostmi Neograph a DPP, si svědek nebyl jist. Výstupy svědkovy práce se zadávaly do „tajného počítače“ a na jejich základě nejprve Jaroslav Kubiska, poté Petr Eliáš posílali peníze. Svědek měl na starosti také agendu, v jejímž rámci dělal týdenní přehledy účtů, které vedla AK Šachta & Partners, bylo tam hodně kyperských bank, UBS, Panama, Hongkong. Jednalo se asi o 40 – 50 účtů, z nichž měl svědek dvakrát týdně zpracovávat zůstatky. Z těchto informací následně vyplývalo, zda transakce proběhly požadovaným způsobem. Na kontrole zůstatků nebylo nic nelegálního, nicméně celou práci považoval svědek za účelovou. K dotazu obhájce, zda si je svědek jist, že viděl Janu Šádkovou podepisovat jeden dokument smyšleným jménem, svědek uvedl, že ano, myslí si, že ji viděl. Ohradil se, proč by měl lhát, Janu Šádkovou měl vždycky rád a mrzí jej, že jí dělá problémy.

346. U hlavního líčení slyšený svědek **Ing. Petr Eliáš** pracoval ve společnosti Peskim jako finanční specialista. Velkou částí náplně jeho práce byla tvorba tabulek, v nichž byly zaznamenávány finanční toky mezi účty, které byly spravovány společnostmi. Druhou částí práce bylo v rámci těchto finančních toků zaznamenávat do dalších tabulek, kterých projektů se jednotlivé transferované částky týkaly. Působení ve společnosti Peskim ukončil z vlastní vůle, neboť měl ke konci svého působení v Peskimu podezření, že v ní dochází k činnostem, které nejsou zcela v souladu s českým právem. K tomuto závěru dospěl právě kvůli čtenému přesouvání peněžních prostředků přes řadu společností. Domníval se, že jsou tímto způsobem odváděny peníze ze státních podniků, byť se tyto operace označovaly jako daňová optimalizace. Jeho přímým nadřízeným byl Petr Michal. Na tvorbě smluvní dokumentace ani vystavování faktur se nepodílel. Podklady k peněžním transferům získával od Petra Michala nebo Jany Šádkové. Jednodušší transfery byly realizovány v rámci internetového bankovníctví přes ověřovací kódy, jindy byla nutná telefonická komunikace s bankéři z ciziny a zaslání

naskenovaných smluv, na jejichž podkladech byl transfer realizován. Zčásti se jednalo o smlouvy o půjčce. Přístupy k jednotlivým účtům byly vedeny v excelové tabulce, k několika účtům měli tokeny. K pojmu „tajného počítače“ svědek uvedl, že se jednalo o velký počítač, do kterého byly přepisovány zjištěné aktuální stavy účtů. Byl vždy přinesen a odnesen ad hoc k jednotlivým zápisům. Zahraniční společnosti sídlily na Kypru, v Panamě, v Delaware. Z konkrétních společností svědek uvedl Mavex Unitex a Certonia. Razítka zahraničních společností byla fyzicky ve společnosti Peskim. Svědek se dále vyjádřil k systému tzv. „bublin“, které znázorňovaly strukturu společností a jejich vlastníků, a v nichž se objevovala jména Überall, Dvořák, Rittig, Babáková a David Michal. Jako beneficiční vlastníci byly označeny osoby, které vlastnili předmětné struktury. Skupinu Eurozeta Alseda přiřadil svědek k osobě Ivo Rittiga, přičemž upřesnil, že o tom jen slyšel. Společnosti Gereco, Neograph, Cross Point, Crowsnest, Direct PAY a Kyrenia byly svědkovi známy z jeho pracovní činnosti, z projektových tabulek.

347. U hlavního líčení slyšení svědci **Daniel Konrád, Magdaléna Mičková a Lenka Nováková**. Všichni jmenovaní byli zaměstnanci společnosti Peskim, přičemž svědek Konrád a svědkyně Mičková byli členy tzv. zahraničního týmu. Svědek Konrád zakládal dle instrukcí zahraniční společnosti, svědkyně Mičková měla na starosti komunikaci se zahraniční klientelou. Svědkyně Nováková pracovala v rámci společnosti Peskim pro obžalovanou Babákovou, a to zejména na projektu Hyperstavebnin, kde zpracovávala finanční analýzy a pomáhala s účetnictvím. Svědek Konrád se spolu se svědkyní Mičkovou vyjádřili zejména ke své náplni práce, k okolnostem, z nichž jsou jim případně známi jednotliví obžalovaní, přičemž v tomto kontextu shodně uváděli obžalované, kteří pracovali ve společnosti Peskim nebo v advokátní kanceláři Šachta & Partners. Všichni zmiňovali propojení společnosti Peskim s advokátní kanceláří, a to přinejmenším v rovině společně sdíleného pracovního prostoru. K činnosti zahraničního týmu svědek Konrád dále uvedl, že v rámci zadání vždy byla sdělena destinace, v níž měla být společnost založena, název zakládané společnosti, instrukce k lustraci obchodního rejstříku pro účely zjištění případné shody obchodní firmy, a dále údaje o tom, které osoby budou představiteli společnosti. Tyto pokyny vydával David Michal, Karolína Babáková, případně i Petr Michal. Společnosti byly zakládány na Kypru, na Seychelách, v Panamě a Singapuru, přičemž byly zkoumány i další destinace. Zčásti se jednalo o země, s nimiž má Česká republika uzavřeny smlouvy o zamezení dvojího zdanění, avšak nebylo tomu tak u všech zemí. Bližší účel zakládání těchto společností v zahraničí nebyl svědkovi znám. Projekty podléhaly kontrole Petra Michala. Z osob, pro které byly společnosti zakládány, si svědek vybavil obžalovaného Überalla a Kmetě. Svědek se dále vyjádřil k jednotlivým konkrétním společnostem v rovině, zda mu jsou či nejsou známy. Svědkyně Nováková v rámci své výpovědi poukázala zejména na osobní vztahy mezi obžalovaným Kubiskou a obžalovanou Babákovou, přičemž uvedla, že tyto nikdy nebyly pozitivní.

348. U hlavního líčení byli vyslechnuti svědci **Mgr. Alžběta Schirlová, Mgr. Milan Kučera a Mgr. Jakub Mečl**, kteří působili v advokátní kanceláři Šachta & Partners. Svědek Kučera je advokátním koncipientem. Svědkyně Schirlová se později stala advokátkou, obdobně svědek Mečl, který byl posléze partnerem advokátní kanceláře. Svědkyně Schirlová a svědek Mečl své působení v advokátní kanceláři z důvodu osobních rozporů ukončili. Ve své výpovědi se vyjádřili k prostorám, v nichž advokátní kancelář sídlila, jakož i k osobám obžalovaných, kteří působili buď jako advokáti v advokátní kanceláři, nebo jako zaměstnanci společnosti Peskim, s níž advokátní kancelář sdílela prostory v Radlické ulici na Praze. K bližším okolnostem smluvních vztahů mezi DPP a společnostmi Cross Point, Neograph a Crowsnest uplatnili povinnost advokátní mlčenlivosti ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Obdobně pak ve vztahu ke společnostem a osobám, které byly klienty

advokátní kanceláře. Svědek Kučera se dále vyjádřil k vnitřní struktuře advokátní kanceláře, rozdělení agendy na tuzemskou a zahraniční. Svědek Mečl naopak uvedl dělení agendy spíše podle jednotlivých klientů, tedy zpracování celistvé agendy vázící se vždy jmenovitě ke konkrétnímu klientovi. Svědek Mečl dále uvedl okolnosti a pohnutky založení společnosti Peskim jakožto účetní společnosti poskytující kompletní účetní služby klientům advokátní kanceláře.

349. Slyšená svědkyně **Mgr. Vladimíra Gajdarusová** od roku 2007 působila v advokátní kanceláři Šachta & Partners na pozici advokátní koncipientky, posléze od roku 2009 jako spolupracující advokátka. Spolupráci s advokátní kanceláří ukončila v roce 2012. V rámci své výpovědi se svědkyně vyjádřila k vnitřnímu uspořádání advokátní kanceláře, ke společnosti Peskim jakožto společnosti poskytující účetní služby spolupracující s advokátní kanceláří a k osobám, které jsou jí známy z pracovního poměru. Ke smluvním vztahům mezi společnostmi DPP a Cross Point, DPP a Neograph a DPP a Crowsnest se svědkyně odvolala na povinnost mlčenlivosti. Svědkyně se dále vyjádřila k osobám jednotlivých obžalovaných, z nichž mimo osob, s nimiž se znala z pracovního poměru, uvedla k obžalovaným Janků, Rittigovi, Valtrovi a Überallově pouze povrchní známost v rámci běžné společenské komunikace. Bližší, přátelský vztah uvedla pouze ve vztahu k obžalované Šádkové. S pojmy zahraniční tým, benefiční vlastník, ani bubliny se nesešla. Obchodní společnosti jmenované v obžalobě, ani jména osob s nimi případně spjatých, svědkyni nic neřikaly.

350. Slyšená svědkyně **JUDr. Olga Fojtíková** dodnes působí v advokátní kanceláři Šachta & Partners jako řadová advokátka. Svědkyně se vyjádřila ke svému pracovnímu zařazení v rámci kanceláře, jejímu personálnímu obsazení k roku 2009 a následujícím a dále k osobám jednotlivých obžalovaných. Mimo osob obžalovaných, které jsou jí známy z pracovního zařazení v advokátní kanceláři, jí z běžného společenského styku byli známi obžalovaní Janků, Kmet' a Valtr. Dále se svědkyně vyjádřila ke společnosti Peskim jakožto společnosti spolupracující s advokátní kanceláří sídlící na téže adrese. Ve vztahu k pojmům benefiční vlastník, tzv. bubliny a struktury se svědkyně odvolala na povinnost mlčenlivosti. Obdobně pak ve vztahu ke společnostem uvedeným v obžalobě a osobám s nimi případně spjatým.

351. Slyšený svědek **Mgr. Vít Plichta** byl zaměstnancem advokátní kanceláře Šachta & Partners, a to zprvu ještě jako student právnické fakulty, posléze jako advokátní koncipient. Advokátní zkoušky složil a svou činnost v advokátní kanceláři ukončil v roce 2011. Svou koncipientskou praxi vykonával jako člen týmu poskytujícího právní služby DPP. Z osob obžalovaných mu byly známy osoby, které pracovaly, resp. vykonávaly funkci v DPP, dále pak osoby z týmu advokátní kanceláře, případně společnosti Peskim. V posledně jmenované společnosti svědek po určitou dobu působil na pozici jednatele. Mimo tyto osoby byla svědkovi známa ještě osoba Jana Valtra, s nímž se potkával v DPP, avšak charakter činnosti či spolupráce Jana Valtra s DPP mu nebyl znám. O obchodních vztazích mezi společnostmi DPP a společnostmi Cross Point a Neograph je mu známo toliko, že byly uzavřeny. Na přípravě či realizaci těchto smluvních vztahů se však nepodílel. V případě smluvního vztahu DPP se společností Crowsnest připomínkoval návrh smlouvy. Svědek se dále vyjádřil k personálnímu obsazení právního týmu advokátní kanceláře vyčleněného pro poskytování služeb DPP a případné účasti někoho z tohoto týmu na poradách vedení DPP. Zpočátku se právníci účastnili porad vedení pouze na vyžádání, avšak později, kvůli objemu zpracovávané agendy, se stala účast na poradách vedení pravidlem. Těchto se účastnil buď Marek Stubley, případně svědek sám. Svědek se dále vyjádřil ke spolupráci DPP s externími společnostmi zajišťujícími organizaci a administraci veřejných zakázek, přičemž potvrdil

spolupráci se společnostmi Veřejné zakázky s.r.o., VeroGroup, Naxos, případně další advokátní kanceláře. K dotazům se svědek vyjádřil k předkládaným listinám.

352. Z výpovědi svědka Beneše v rámci hodnocení plyne, že byl na pracovní pozici „finančního analytika“ předchůdcem obžalovaného Kubisky. Svědek v zásadě potvrdil, že účetnictví zahraničních právnických osob nevedl, dle pokynů realizoval finanční transakce a potřebné dokumenty dal k podpisu obžalovanému Davidu Michalovi, méně často Karolině Babákové. Svědek nevedl, že by při výkonu práce narazil na něco nelegálního.

353. Z výše uvedeného přehledu výpovědí ostatních svědků plyne, že výpověď obžalovaného Ing. Kubisky podpořil svědek Fišer a v některých aspektech částečně svědek Eliáš, bývalí zaměstnanci společnosti Peskim. Zde je třeba uvést, že svědek Fišer uvedl, že vycházel z informací, které mu sdělil právě obžalovaný Kubiska. Svědek Eliáš časově nastoupil do Peskimu po Kubiskovi a svědek Fišer až po Eliášovi. Kubiska, Fišer a Eliáš působili ve společnosti Peskim v zahraničním týmu souběžně. Svědek Fišer uvedl, že v Peskimu pracoval cca 4 měsíce a zaučoval jej nejvíce Eliáš, dále Kubiska a Petr Michal případně Šádková. Svědek uvedl, že již po třech týdnech po nástupu do zaměstnání ve společnosti Peskim uvěřil tomu, o čem se v kuloárech mluvilo, že náplní práce společnosti je v zásadě nelegální převádění peněz. K dotazu soudu, proč tedy nevyužil tříměsíční zkušební dobu k tomu, aby opustil firmu, sdělil, že tam byla dobrá parta, jinou práci neměl. Odešel až po čtyřech měsících. K dotazu, co se změnilo během jednoho měsíce po skončení tříměsíční zkušební doby, když odešel čtvrtý měsíc po nástupu do práce, uvedl, že se v práci moc nepředřel a to mu vyhovovalo, odešel Eliáš a Kubiska, a byla tam nepříjemná atmosféra, nechtěl tam být a dal výpověď. Výpověď tohoto svědka je tedy vzhledem k uvedenému evidentně rozporná. Svědkova tvrzení, kromě výpovědi Kubisky a částečně Eliáše, nepodpořily svědkyně Schirlová nebo Gajdarusová, ani obžalovaný Petr Michal a Šádková, a rovněž žádný další vyslýchaný zaměstnanec společnosti Peskim či advokátní kanceláře Šachta & Partners. Soud hodnotí výpověď svědka Fišera jako nevěrohodnou, a to kromě uvedených rozporů zejména vzhledem k tomu, jak vystupoval u hlavního líčení, kdy jeho chování před soudním senátem bylo nestandardní a neodpovídalo sdělovaným obsahům jeho výpovědi.

354. K výpovědi svědka Eliáše lze dodat, že k dotazům obhajoby v tom smyslu, odkud čerpal znalost, že firmy Eurozeta - Alseada zná v souvislosti s obžalovaným Rittigem, a zda viděl nějaké dokumenty, které by o tom svědčily, uvedl, že dokumenty neviděl a bylo to obecně známo, přičemž o tom v podstatě jen slyšel. Obdobně vypověděl o vztahu skupiny firem Mavex – Unitex a obžalovaného Dvořáka, když uvedl, že listiny toto prokazující neviděl, ale v rámci advokátní kanceláře se o tom hovořilo; o tom že obžalovaný Dvořák je klientem advokátní kanceláře Šachta & Partners se někdo zmínil v kuchyňce. Výpověď svědka Eliáše soud hodnotí tak, že u hlavního líčení uvedl, co o věci ví, resp. na co si vzpomněl, ale stran tvrzení uvedených v obžalobě měl tyto z doslechu z kuloárů.

355. Ve výše citovaném odůvodnění obžaloby je dále uvedeno, že legalizační skutky jsou prokazovány na podkladě „*důkazů postoupených Městským soudem v Praze*“. K tomuto se vztahují níže citované pasáže části odůvodnění obžaloby na str. 182 -183: „*V přípravném řízení byla policejním orgánem zajištěna žaloba na ochranu osobnosti a o odstranění následků neoprávněných zásahů ze dne 23. 2. 2012, kterou podal žalobce Ivo Rittig, přičemž žalobce právně zastupuje Mgr. Bc. David Michal jako advokát a žaloba je podávána na žalovaného – Nadační fond pro boj proti korupci v souvislosti mimo jiné s publikovanými*

články „Za kauzou Předražené jízdenky Dopravního podniku hlavního města Prahy stojí lobbista Ivo Rittig“. Z předmětné žaloby je zřejmý vztah a spolupráce osob Ivo Rittig a Mgr. Bc. David Michal, který právně zastupuje osobu Ivo Rittiga. (č. l. 9.845-9.850). Z následného protokolu o jednání před soudem vedeným pod sp. zn. 31C 21/2012 ze dne 4. 4. 2013 je zřejmé, že Mgr. Lenka Balková zastupující Mgr. Bc. Davida Michala tedy žalobce – Ivo Rittiga uvádí, že „žalobce se nebude nijak vyjadřovat k tomu, zda skutečně podepsal a uzavřel smlouvu se společností Cokeville. V tomto směru nese důkazní břemeno žalovaný, a necht' tedy toto on si prokáže“. Ve svém vyjádření ze dne 2. 4. 2013 žalobce prostřednictvím svého právního zástupce vysvětloval, co plyne ze smlouvy, a nikoliv, co ho skutečně zavažovalo. Dále je předložen ověřený překlad části smlouvy uzavřené mezi Ivo Rittigem a Cokeville Assets ze dne 1. 8. 2006, přičemž je zde uvedeno, že Ivo Rittig předmětnou smlouvu podepisuje v Monaku a JUDr. Peter Kmet' smlouvu podepisuje ve Švýcarsku, tedy osoby smlouvy podepisují ve stejný den na různých místech, mimo území České republiky. Z prohlášení zástupce žalobce Ivo Rittiga je zřejmá existence smlouvy uzavřené mezi osobou Ivo Rittig a společností Cokeville Assets, Inc. a tedy je zde zřejmý vztah mezi osobami Ivo Rittig a JUDr. Peter Kmet'.

K výše uvedenému lze pouze ze strany soudu dodat, že z procesní taktiky žalobce v civilním řízení a pouhé skutečnosti, že advokát zastupuje klienta v civilním řízení nelze činit skutkové závěry v řízení trestním.

„Protokol o jednání před soudem ze dne 4. 4. 2013 obsahuje mimo jiné výslech svědka - Ing. Jana Janků, v němž uvedl mimo jiné: Po předložení smlouvy mezi Cokevillem Assets Inc. a Neographem a. s. uvádí, že smlouvu uzavřel a že se jedná o jeho podpis. Uzavřeli s Dr. Kmet'em provizní smlouvu, jak byla svědkovi předestřena. Provize byla pro Dr. Kmetě dokonce vyšší, než zisk Neographu, ovšem to nevadilo, protože to byla otázka prestiže a určitý zisk také měli. Dle odhadu byla Cokevillu Assets vyplacena provize ve výši cca 20 až 30 milionů Kč. Vždy jsem za tuto společnost jednal s panem Kmet'em. K dotazu na vztah k Ivo Rittigovi Ing. Janků uvedl, že provize si přál vyplácet Dr. Kmet', ale nemá žádné informace, že by s tímto měl cokoli společného Ivo Rittig a ať jej zná, není mu nic známo, že by provize šly od Dr. Kmetě k panu Rittigovi. Provize pro Dr. Kmetě byla stanovena pevná, a to ve výši 0,17 Kč, tj. necelých 50%, které vyplácel DPP Neographu. DPP platil 0,38 Kč za jednu jízdenku. Dále Ing. Janků uvádí, že mimo Ing. Štíky dále jednal za DPP s panem Hanušem nebo panem Pospíšilem a dále s někým z AK Šachta a Partners, kdy on sám se setkal pouze s panem Stubleym. Na závěr opětovně uvádí, že Dr. Kmet' vymyslel možnost uzavřít smlouvu s DPP bez výběrového řízení, byl to jeho nápad a s tímto jej následně seznámil.

Svědke JUDr. Peter Kmet' ve výslechu uvádí, že je benefičním a jediným, konečným, vlastníkem a uživatelem společnosti Cokeville Assets a vedoucím organizační složky společnosti Cokeville Assets v České republice. S panem Rittigem se zná od roku 2005, obchodně spolupracují, ale mimo území České republiky a na obchodní spolupráci s DPP se jmenovaný Rittig žádným způsobem nepodílel. Je ale pravdou, že se jmenovaným měl podepsané nějaké smlouvy, kde pan Rittig vystupoval jako poskytovatel, za což mu měl vyplácet odměny ve výši desítek milionů (150-160 tisíc EUR měsíčně), přičemž se mělo jednat o aktivity například v Dominikánské republice, ve Vietnamu nebo v Emirátech. Pokud se týká DPP a následné zakázky na tisk a dodávky jízdních dokladů v roce 2007 a 2008, tak uvedl, že do uvedené doby se společností DPP nespolečně spolupracoval, ale znal Ing. Janků ze společnosti Neograph a. s. V roce 2007 zjistil z internetu, že DPP má potíže s falšování jízdenek a že se toto snaží vyřešit. Na základě tohoto zjištění dostal nápad, že by bylo možno získat uvedenou zakázku na tisk a dodávku jízdních dokladů bez výběrového řízení a na základě tohoto kontaktoval společnost Neograph a. s., pana Ing. Janků, kdy by tato společnost mohla tuto zakázku takto získat. Protože ale neměl kontakt na DPP, zjistil, že advokátní kancelář Šachta a Partners, se kterou spolupracoval, má na tuto společnost kontakty, a to na Ing. Štíku, čehož následně také využil. Následně měl kontaktovat Ing. Štíku a seznámil jej se svým nápadem a bylo mu z jeho strany sděleno, že tedy očekávají, s čím společnost Neograph a. s. přijde a případně jakou dá nabídku. Do uvedeného podniku vložil své know-how, na základě čehož měl dostat odměnu ve výši 0,17 Kč z každé jízdenky, což bylo následně realizováno i podpisem smlouvy mezi společností Neograph a. s. a společností Cokeville Assets. Odměna mu byla následně vyplácena postupně, ač chtěl původně vyplacení odměny najednou, což ale společnost Neograph a. s. odmítla.“

K výše uvedenému nalézací soud uvádí, že pokud konkrétní osoba vypovídala v občanskoprávním řízení v procesním postavení svědka, a stejná osoba vypovídá v trestním řízení v procesním postavení obviněného (obžalovaného) **nelze protokol o výpovědi svědka z občanskoprávního řízení použít v trestním řízení jako důkaz**, a proto nalézací soud tento důkazní prostředek ani neprovedl, natož aby z něj čerpal skutková zjištění.

K tomu lze poukázat na nález Ústavního soudu ze dne 23. 3. 2006, sp. zn. III. 451/04, ze kterého jasně vyplývá, že *je-li obsahem (listinného) důkazu výpověď stěžovatele učiněná před orgánem veřejné moci (v daném případě před civilním soudem), jsou orgány činné v trestním řízení povinny zkontrolovat, zda tato výpověď nebyla učiněna pod hrozbou sankce a zda nemá sebeobviňující povahu; v kladném případě takový (listinný) důkaz nelze v trestním řízení proti stěžovateli použít, neboť by to bylo v rozporu s právem stěžovatele nepřispívat k obvinění proti sobě samému, jež představuje jeden z principů spravedlivého procesu zakotveného v čl. 40 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod.*

Z výše uvedeného zřetelně plyne, že daný důkaz nelze považovat za důkaz, jak je zmíněn v § 89 odst. 2 tr. řádu, neboť byl proveden podle jiného procesního předpisu. Na straně jedné lze vzít v úvahu, že citované ustanovení uvádí § 89 odst. 2 tr. řádu, že za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci; na straně druhé však, je-li předepsán určitý procesní postup při pořizování a provádění toho kterého důkazu, nemohou jej orgány činné v trestním řízení opomíjet či „obcházet“ tak, aby došlo k omezení procesních práv trestně stíhané osoby.⁵²

Obžalobou tvrzené „*důkazy postoupené Městským soudem v Praze*“ spočívající v protokolech o výslechu svědků z civilního řízení, přičemž tito svědci jsou v souzené věci v postavení obviněných (obžalovaných) jsou v trestním řízení bezvýznamné a na jejich podkladě nelze činit žádné skutkové závěry. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 1. 11. 2001 pod sp. zn. III. ÚS 190/01 konstatoval, že *procesní řády v právním systému České republiky tvoří od sebe oddělené procesní soustavy, jejichž vzájemné propojení, resp. propojení s jinými zákony z pohledu požadavků určitosti a předvídatelnosti procesních pravidel musí být procesním zákonem výslovně upraveno; pro důkazní řízení z uvedené zásady plyne maxima, dle níž důkazem může být toliko ten prostředek, jímž lze zjišťovat a objasnit skutečný stav věci, jenž je předvídan příslušným procesním řádem a jenž je dle tohoto řádu proveden; tyto požadavky, tj. určitost a předvídatelnost procesních pravidel, jakož i jejich promítnutí do důkazního řízení, nutno podřadit pod kautele vyžadované čl. 36 odst. 1 Listiny.*

356. Skutek uvedený v podané obžalobě pod bodem II./2 , který bude v tomto rozsudku označován jako „skutek II./2 nebo legalizace výnosů z Neograph“ je vymezen a popsán velmi složitě: „*V době od počátku plnění z účelově Ing. Martinem Dvořákem, generální ředitelem Dopravního podniku, a Ing. Janem Janků předsedou představenstva společnosti Neograph a. s. se sídlem Praha 1, Opletalova 55 (dále jen Neograph) uzavřené Rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků, tedy ode dne 11. 1. 2008, z bankovního účtu společnosti Neograph, č. ú. 1083362/0800 vedeného u banky Česká spořitelna, a. s. se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, z doposud nezjištěného místa v České republice převáděla na základě opakovaných pokynů Ing. Jana Janků pracovnice společnosti Neograph Václava Franceová, nar. [REDAKCE] finanční prostředky společnosti Neograph získané jako plnění ze smluvního vztahu*

⁵² Na doplnění lze uvést rozhodnutí ESLP v případě Saunders proti Spojenému království (43/1994/490/572, rozsudek ze 17.12.1996, Recueil VI/1996). Trestnímu stíhání tu předcházelo administrativní šetření, prováděné inspektory ministerstva obchodu a průmyslu, před nimiž jsou osoby povinny pravdivě vypovídat pod hrozbou trestní sankce. Taková výpověď p. Saundeře byla později použita proti němu jako usvědčující důkaz v trestním řízení. ESLP nezpochybnil oprávnění správních nebo disciplinárních orgánů vyslýchat prověřované osoby pod sankcí, avšak byla-li tato výpověď použita proti takové osobě v pozdějším trestním řízení, došlo podle ESLP k porušení článku 6 Úmluvy. Za nepřijatelné pokládá ESLP to, je-li v trestním řízení použita jako důkaz usvědčující výpověď, získaná pod pohrůzkou trestní sankce v jiném druhu řízení, např. ve správním nebo disciplinárním řízení.

uzavřeného dne 11. 1. 2008 mezi společností Dopravní podnik a společností Neograph, a to za rok 2008 ve výši 27.200.097,20,- Kč, za rok 2009 ve výši 36.805.385,50,- Kč, za rok 2010 ve výši 82.978.405,58,- Kč a za rok 2011 ve výši 56.255.059,44,- Kč tedy společnost Dopravní podnik zaslala na účet společnosti Neograph za období let 2008 až 2011 částku v celkové výši 203.238.947,42,- Kč. Následně na základě účelově uzavřeného smluvního vztahu ze dne 10. 8. 2007 mezi společností Neograph, za níž tuto smlouvu uzavřel Ing. Jan Janků, a společností Cokeville Assets Inc., organizační složkou, za níž tuto smlouvu uzavřel její vedoucí JUDr. Peter Kmeť, na její účty vedené bankami ve Švýcarské konfederaci a v Kyprské republice, a to konkrétně částky v roce 2008 v celkové výši 7.140.000,- Kč, v roce 2009 v celkové výši 9.283.550,- Kč, v roce 2010 v celkové výši 12.345.312,- Kč a v roce 2011 ve výši 11.274.710,- Kč. V období od roku 2008 do roku 2011 takto převedla Václava Franceová společností Cokeville Assets Inc. na základě pokynů Ing. Jana Janků celkovou částku ve výši 40.043.572,- Kč, a to po předchozí domluvě Ing. Jana Janků s Mgr. Markem Stubleym, který se podílel v předmětné době na přípravě smluvních vztahů Dopravního podniku včetně smlouvy mezi Dopravním podnikem a společností Neograph ze dne 11. 1. 2008, Mgr. Davidem Michalem, který nejméně ode dne 11. 3. 2008 zastupoval společnost Cokeville Assets Inc. a který nejméně ode dne 1. 8. 2006 zastupoval současně také Ivo Rittiga, a Ivo Rittigem, který kontroloval realizaci plateb společností Cokeville Assets Inc. prostřednictvím Jana Valtra, který v době nejméně ode dne 14. 2. 2008 do dne 12. 9. 2011 po předchozí dohodě nejméně s Ivo Rittigem, Mgr. Markem Stubleym a Mgr. Davidem Michalem dohlížel na průběh plateb společností Cokeville Assets Inc. v souvislosti s plněními souvisejícími se službami dodávanými společností Dopravní podnik, tedy včetně plnění od společnosti Neograph. Jan Valtr ohledně těchto plateb a fakturací koordinoval předmětná plnění společností Cokeville Assets Inc. tím, že v rámci komunikace ze své e-mailové schránky ve společnosti Rittig & Partners, s. r. o. uživatele Jana Valtra a dále z e-mailové schránky jan.valtr@email.cz po předchozí dohodě nejméně s Janou Šádkovou, účetní společností Peskim s. r. o., Mgr. Markem Stubleym, Mgr. Davidem Michalem a Janem Lichtnegerem byl Janou Šádkovou pravidelně informován o fakturacích a počtu prodaných jízdních dokladů na základě smluvního vztahu mezi společností Dopravní podnik a Neograph, o řešených problémech v rámci plnění tohoto smluvního vztahu a tím, že se dne 12. 9. 2011 podílel na dodatečné formulaci tzv. historie smluvního vztahu mezi společností Neograph a Dopravním podnikem za účelem jeho ospravedlnění. Nejméně Ivo Rittigovi z uvedených finančních prostředků po předchozí dohodě Ing. Jana Janků, JUDr. Petera Kmeťe, Mgr. Marka Stubleya a Mgr. Davida Michala Jana Lütken vyplatila částku ve výši nejméně 19.623.050,- Kč, přičemž pro pokyny Janě Lütken ke těmto plněním účelově použili Ing. Ondřej Beneš a Ing. Jaroslav Kubiska a další neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. smlouvu mezi společností Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem ze dne 1. 8. 2006, kterou dne 27. 7. 2006 podepsal Ivo Rittig v Monaku a JUDr. Peter Kmeť dne 1. 8. 2006 v Zugu ve Švýcarské konfederaci, a v níž Ivo Rittig zplnomocnil ke komunikaci za svou osobu Mgr. Davida Michala. Na základě takto účelově uzavřeného smluvního vztahu mezi společností Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem Jana Šádková následně vystavovala fiktivní faktury, které podepisovala jménem fiktivní osoby Maria Gold. Následně na podkladě Janou Šádkovou vyhotovených faktur Ing. Ondřej Beneš, Ing. Jaroslav Kubiska a další neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. vyhotovovali v sídle společnosti na adrese Praha 5, Radlická 28/663, podklady nezbytné pro převod finančních prostředků z účtů společnosti Cokeville Assets Inc. na účty Ivo Rittiga pro service provideru Janu Lütken, která zajistila vlastní převod finančních prostředků z účtů č. 273284281.80H, IBAN CH610027327328428180H vedeného u USB AG se sídlem Zurich, Švýcarská konfederace, a z účtu č. CY09018000030000201100058673 u Eurobank EFG Cyprus Ltd., Kyprská republika, společností Cokeville Assets Inc. na účet č. 12739000700113179000 A34, IBAN MC7512739000700113179000.A34 u Credit Foncier de Monaco, Monako. Ivo Rittig, Ing. Jan Janků, JUDr. Peter Kmeť, Mgr. David Michal, Mgr. Marek Stublej, Ivo Rittig, Ing. Jaroslva Kubiska a Jan Valtr věděli, že předmětné finanční prostředky pocházejí z plnění poskytnutého společností Neograph od společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy akciová společnost za předražené ceny dohodnuté mezi Ing. Janem Janků, JUDr. Peterem Kmeťem a Ing. Martinem Dvořákem, Ing. Ivo Štikou mimo žádavací řízení, ačkoli pro aplikaci výjimky ze zákona o veřejných zakázkách, ve znění účinném ke dni 11. 1. 2008 dle jeho § 18 nebyly splněny podmínky, a že smlouva mezi společností Neograph, a Cokeville Assets Inc. ze dne 10. 8. 2007 a smlouva mezi Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem ze dne 1. 8. 2006 sloužily ke zastižení právého účelu převodu předmětných finančních prostředků spočívajícího v osobním obohacení nejméně společností Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittiga.

Dále na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o spolupráci a konzultační činnosti na území Evropy“ ze dne 18. 9. 2008 mezi společností Cokeville Assets Inc., zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a společností Mavex Group Incorporated, zastoupenou ředitelem Hansem Grobem, nar. [REDAKCE] bytem Švýcarská konfederace, přičemž jako kontaktní osoba za obě společnosti byla AK Šachta & Partners v. o. s., zastoupená Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Milanem Kučerou, Ing. Jaroslav Kubiska ze sídla společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663 převáděl finanční prostředky na účet č. CH720027327325437375P (IBAN) u USB AG, Zurich, Švýcarská konfederace, společností Mavex Group Incorporated se sídlem Overseas Management Company Trust (B.V.I.), Ltd., OMC Chambers, PO.BOX 3152, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, přičemž benefičním vlastníkem po předchozí dohodě s Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Karolínou Babákovou byl Ing. Martin Dvořák tak, že vystavil příslušné faktury, které následně za smyšlenou osobu Meg Brown podepsala Jana Šádková, následně tyto podklady zaslal Janě Lütken, která na základě těchto podkladů zadala příkazy k převodům. V době nejméně od 29. 10. 2008 do 7. 6. 2010 Jana Lütken na základě podkladů zpracovaných Ing. Jaroslavem Kubiskou převedla částky v celkové výši nejméně 56.964.000,- Kč a 235.000,- EUR, čímž nejméně Petr Michal, Jana Šádková, Mgr. David Michal, Ing. Jaroslav Kubiska a Mgr. Karolína Babáková zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 5.443.909,- Kč získaných účelově a protiprávně uzavřeným závazkovým vztahem se společností Neograph ke škodě Dopravního podniku.

Následně z účtů společnosti Mavex Group Incorporated byly předmětné finanční prostředky za stejných podmínek na základě pokynů a žádostí Mgr. Davida Michala, Petra Michala, Mgr. Karolíny Babákové a Jany Šádkové a na základě účelové Smlouvy o budoucích půjčkách ze dne 29. 5. 2008 uzavřené mezi Mavex Group Incorporated a Aelia Limited podepsané Janou Lütken a Marií Demetriou, jejímž předmětem byl úvěrový rámec 200 mil. Kč v období od roku 2008 nejméně do konce roku 2011, převedeny Ing. Jaroslavem Kubiskou a Ing. Ondřejem Benešem, tak, že tito na adrese sídla společnosti Peskim s. r. o. v Praze 5, Radlická 28/663, připravili potřebné podklady k převodu a tyto následně odeslali Janě Lütken, která zajistila zadání příslušného příkazu k převodu na účet č. 33373220081012 vedený u banky Societa Generale Cyprus Ltd. společností Aelia Limited Inc, sídlem HE G. Pavlides Court, Arch. Kyprianou a Agiu Andreou 2, Limassol, Kyperská republika. Benefičním vlastníkem společnosti Aelia Limited byl po předchozí dohodě s nejméně Mgr. Karolínou Babákovou a Mgr. Bc. Davidem Michalem Ing. Martin Dvořák. V období od prosince roku 2008 do 10. 11. 2010 Jana Lütken na základě pokynů Ing. Jaroslava Kubisky a Ing. Ondřeje Beneše převedla částku v celkové výši nejméně 117.948.000,- Kč a 308.661,- EUR, čímž Mgr. David Michal, Petr Michal, Mgr. Karolína Babáková, Jany Šádkové a Ing. Jaroslav Kubiska zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 5.443.909,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Dále na pokyn Mgr. Davida Michala a Jany Šádkové Ing. Jaroslav Kubiska a další dosud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. realizovali převody v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, tak, že vypracovali instrukce k převodům, které po podpisu Mgr. Davida Michala a Mgr. Karolíny Babákové, odeslali na Kypr Márii Demetriou, nar. [REDAKCE] bytem v Kyperské republice, která zajistila vystavení příkazu k převodu na účet dceřiných společností, a to na základě účelově uzavřené smlouvy dne 22. 5. 2008 v Praze „Rámcová smlouva o poskytování budoucích půjček“ s limitem do 50.000.000,- Kč mezi společností Aelia Limited (věřitel), zastoupenou Mariou Demetriou, a společností Aelia Property s.r.o., zastoupenou JUDr. Peterem Kmeřem, včetně Dodatku č. 1 ze dne 31. 8. 2008, jímž došlo ke zvýšení limitu na částku 150.000.000,- Kč. Společností Aelia Property a.s. se sídlem Radlická 663/28, Praha 5, byla takto poněkázána v roce 2009 částka v celkové výši 30.750.000,- Kč.

Dále blíže neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. na základě pokynů Mgr. Davida Michala a Mgr. Karolíny Babákové a na základě úmyslné a účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o úvěru“ ve výši 17.000.000,- Kč mezi společností Aelia Limited (věřitel), zastoupenou Mariou Demetriou, a společností Real 9 a. s., zastoupenou předsedou představenstva Alexandrem Adámkem a členem představenstva Věroslavem Machutou, se splatností 5-ti let, převedli tak, že vytvořili v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, pro převod nezbytné podklady pro osobu Maria Demetriou, společností Real 9 a. s. se sídlem Praha 1, Klimentská 1246/1, v roce 2009 částku ve výši nejméně 16.750.000,-Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Dále blíže neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. na základě pokynů Mgr. Davida Michala a Mgr. Karolíny Babákové a na základě účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o úvěru“ mezi společností Aelia Limited (věřitel), zastoupené Marií Demetriou, a společností MUDI a. s., zastoupenou Saueovou Hanou a Patrikem Skálou, se splatností do 31. 12. 2012, převedli tak, že vytvořili v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, pro převod nezbytné podklady pro osobu Maria Demetriou, společnosti MUDI a. s. se sídlem Praha 1, Klimentská 1246/1, v roce 2009 částku ve výši nejméně 6.435.000,- Kč,

Z účtu společnosti Aelia Limited převedl Ing. Jaroslav Kubiska a další doposud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. tak, že vytvořili v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, nezbytné podklady pro převod oprávněnou osobou na základě pokynů Mgr. Davida Michala, na účet společnosti Earnway International Limited, se sídlem Room 813, 8/FHolywood Plaza, 610 Nathan Road, Kowloon, Hong Kong, jehož benefiční vlastníkem byl po předchozí dohodě nejméně s Mgr. Karolínou Babákovou a Mgr. Davidem Michalem Ivo Rittig, na základě účelově uzavřené smlouvy v blíže nezjištěné době „Smlouva o půjčce“ s limitem do 60.000.000,- Kč, mezi společností Aelia Limited, zastoupenou ředitelkou Mariou Demetriou, a společností Earnway International Limited, zastoupenou ředitelem Mgr. Davidem Michalem, s možností jednotlivých půjček se splatností 5 let, finanční prostředky v blíže nezjištěné výši a následně byly z účtu č. CH160027327329468065D (IBAN) u banky USB AG, Zurich, Švýcarská konfederace, společnosti Earnway International Limited převedeny Ing. Jaroslavem Kubiskou a dalšími dosud neustanovenými zaměstnanci společnosti Peskim s.r.o. za stejných podmínek na základě pokynů Jany Šádkové.

Mgr. David Michal, Petr Michal, Mgr. Karolína Babáková, Jany Šádkové a Ing. Jaroslav Kubiska svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Aelia Limited zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 5.443.909,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Na základě účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o půjčce“ ze dne 29. 9. 2009 v Praze mezi společností Earnway International Limited, zastoupenou ředitelkou Mgr. Karolínou Babákovou a osobou Jan Valtr, jejímž předmětem byl úvěr ve výši 2.000.000,- Kč se splatností 5 let, Ing. Jaroslav Kubiska zpracoval nezbytné podklady k převodu a po jejich podpisu Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Karolínou Babákovou zadal Ing. Jaroslav Kubiska vlastní příkaz k převodu finančních prostředků, přičemž následně byly takto převedeny dne 8. 10. 2009 finanční prostředky ve výši 1.500.000,- Kč a 500.000,- Kč na účet č. 196713350227/0100 vedený u Komerční banky a.s., majitele účtu Jana Valtra.

Mgr. Karolína Babáková, Jan Valtr a Ing. Jaroslav Kubiska svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Earnway na účet Jana Valtra zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 2.000.000,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Na základě dne 16. 6. 2008, 18. 9. 2008 a dne 2. 10. 2008 účelově uzavřených smluv „Smlouvy o spolupráci“, mezi společností Cokeville Assets Inc., zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a společností Washington Intertrade Inc. (dodavatel), zastoupenou ředitelem Hansem Grobem, a dne 30. 9. 2008 účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o budoucí půjčce“ s limitem do 100.000.000,- Kč, se splatností 5-ti let mezi společností Cokeville Assets Inc., zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a společností Washington Intertrade Inc. (dodavatel), zastoupenou ředitelem Hansem Grobem, ze dne 30. 9. 2008 z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. převedl Ing. Jaroslav Kubiska a další dosud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s.r.o. tak, že na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové vytvořili pro převody nezbytné podklady pro oprávněné osoby v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, a Ing. Jaroslav Kubiska vystavil příslušné faktury, které za smyšlenou osobu Zoe Vasilidis podepsala Jana Šádková. Ing. Jaroslav Kubiska následně poslal vystavené faktury Janě Lütken, která zajistila zadání vlastních bankovních příkazů k převodům. Tímto způsobem byly Janou Lütken převedeny finanční prostředky na účty společnosti Washington Intertrade ve výši nejméně 16.595.463,- Kč a 25.500,- EUR. Tyto finanční prostředky byly určeny pro Mgr. Michala Davida a Mgr. Karolínu Babákovou. Ing. Jaroslav Kubiska, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. na účet společnosti Earnway zastřeli původ finančních

prostředků ve výši nejméně 16.595.463,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

V období od 10. 5. 2009 do 30. 11. 2009 převedl Ing. Jaroslav Kubiška a další doposud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. v 6-ti případech na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené smlouvy o úvěrovém limitu na částku 100.000.000,- Kč, se splatností 5 let, uzavřené v blíže nezjištěné době v Zugu, mezi společností Cokeville Assets Inc. (věřitel), zastoupenou ředitelkou Janou Lütken, a společností Anemoy Perpatema Limited (dlužník), zastoupenou Marií Demetriou, finanční prostředky z účtu společnosti Cokeville Assets Inc., tak, že připravili podklady nezbytné pro převod finančních prostředků v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, a odeslali tyto podklady oprávněné Janě Lütken, která zajistila zadání vlastních příkazů pro převod prostředků na účet č. 33373470081012 u banky Societe Generale Cyprus Ltd., Kyperská republika, společností Anemoy Perpatema Limited, jejímž benefičním vlastníkem byl po předchozí době nejméně s Mgr. Karolínou Babákovou, Mgr. Davidem Michalem Jan Valtr, v celkové výši nejméně 13.504.200,- Kč. Ing. Jaroslav Kubiška, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. na účet Anemoy Perpatema Limited zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 13.504.200,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Dále na základě pokynů Mgr. Davida Michala, Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené Smlouvy o úvěrové lince ze dne 20. 4. 2009 mezi společnostmi Washington Intertrade a Anemoy Perpatema Limited s úvěrovým rámcem 100 mil. Kč převedl Ing. Jaroslav Kubiška a další doposud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. tak, že vypracovali nezbytné instrukce pro převod oprávněnou osobou Janou Lütken v sídle společnosti Peskim s. r. o. na adrese Praha 5, Radlická 28/663, a tyto podklady zaslali Janě Lütken, přičemž takto převedli v období do června 2009 do listopadu 2009 částku ve výši nejméně 2.024.577,- Kč. Ing. Jaroslav Kubiška, Mgr. David Michal, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Washington Intertrade na účet Anemoy Perpatema Limited zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 2.024.577,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.

Dále na základě pokynů Petra Michala a Jany Šádkové a na základě účelově uzavřené Smlouvy o půjčce mezi společností Cokeville Assets Inc. (věřitel) zastoupenou JUDr. Peterem Kmeťem a Peterem Kmeťem (dlužník) na částku 10 mil Kč ze dne 13. 2. 2007, s úrokem 2% a splatností do 21. 12. 2012 převedl Ing. Jaroslav Kubiška a další doposud neustanovení zaměstnanci společnosti Peskim s. r. o. v jejím sídle na adrese Praha 5, Radlická 28/663, tak, že vypracovali nezbytné instrukce pro převod oprávněnou osobou, přičemž takto převedli v době po 13. 2. 2007 částku ve výši nejméně 4.500.000,- Kč. Ing. Jaroslav Kubiška, Petr Michal, Jana Šádková svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Cokeville Assets Inc. na účet JUDr. Petera Kmeťe zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 4.500.000,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.“

357. Vzhledem ke složitosti popisovaného jednání, kdy jde v žádadě o sled různých smluvních vztahů, soud níže stručně zrekapituluje stanoviska jednotlivých obžalovaných k tomuto skutku. Obžalovaný **Ing. Jan Janků** uvedl k odměně společnosti Cokeville Assets, že za předmětné období se jednalo v úhrnu o částku 40 043 572 Kč. Vyplacená provize se pohybovala přibližně okolo 19 %, což je běžná provize, která byla vyplácena i v jiných obchodních případech. Provize, která byla společnosti Cokeville Assets vyplácena, byla v souladu s uzavřenou smlouvou, nebyla ani fiktivní ani účelová. Smlouva se společností Cokeville Assets byla v účetnictví společnosti Neograph řádně zavedena, každoročně probíhal audit, a smlouva byla každoročně přezkoumávána finančním úřadem bez jakýchkoliv námitek.

358. Obžalovaný **Petr Michal** ve vztahu ke společnosti Cokeville Assets poukázal na zjištění z trestní věci Oleo Chemical, kde bylo prokázáno, že tato společnost patří JUDr. Kmet'ovi. Tvrzení obžalovaného Kubisky, že tato společnost patří jiné osobě, označil obžalovaný za lživé. Stran fakturace zahraničních společností uvedl obžalovaný, že žádnou fakturaci nikdy nepřipravoval, nepodepisoval, ani nikdy neviděl, že by ji připravovala obžalovaná Šádková. Zcela odmítl tvrzení obžalovaného Kubisky a svědka Fišera, že vypočítávali částky, které se mají poslat ze společnosti Neograph společnosti Cokeville a naopak. Společnost Neograph nebyla nikdy před rokem 2012 klientem společnosti Peskim.

359. Obžalovaný **Mgr. Marek Stublej** popsal ve vztahu ke společnosti Peskim a jejímu fungování obecně náplň činnosti společnosti a dále prohlásil, že se nikdy na společnosti Peskim ani na žádné její činnosti nepodílel, nikdy nekomunikoval se zahraničními spolupracovníky, nejezdil na služební cesty, nekomunikoval s bankami ani neměl dispoziční práva k účtům. Nikdy neměl žádné zahraniční účty ani nikdy neorganizoval žádné transfery finančních prostředků. Dále odkázal na dokument založený ve spise na č.l. 9769 – 9771 trestního spisu⁵³, jímž je zpráva Finančního analytického útvaru Ministerstva financí, která měla za úkol analyzovat mj. dispoziční oprávnění k účtům společnosti Cokeville Assets, resp. její organizační složky. Dispoziční práva k předmětné společnosti měli kromě JUDr. Kmetě také všichni partneři advokátní kanceláře právě s výjimkou osoby obžalovaného Stublejho a dalších asi 16 osob ze společnosti Peskim.

Co se týče vyjádření obžalovaného týkajícího se obžaloby samotné, v části, v níž je mu kladena za vinu legalizace výnosů z trestné činnosti, zopakoval obžalovaný Stublej, že se na činnosti společnosti Peskim nepodílel, nejednal se zahraničními spolupracovníky, nejezdil na služební cesty, nejednal s bankami, neměl dispoziční práva k účtům ani klientů, ani advokátní kanceláře, neorganizoval žádné transfery, nikomu v této souvislosti nedával žádné pokyny, ani se nepodílel na přípravě smluvních vztahů mezi těmito zahraničními společnostmi. K objasnění svého vztahu ke spoluobžalovanému Ing. Janků uvedl obžalovaný, že s ním měl vztah jako s protistranou v rámci smluvního vztahu mezi DPP a společností Neograph. Obžalovaný dále podrobněji prohodil k okolnostem změny představenstva společnosti Neograph na konci roku 2011, k tomu, co této změně předcházelo. K tvrzení obžaloby, že měl mít obžalovaný Stublej rozhodující vliv na řízení a obchodní vedení společnosti Neograph, z hlediska konstrukce obžaloby ještě pět let předtím, než byla uzavřena rámcová smlouva o dílo, uvedl obžalovaný, že tato tvrzení jsou v rozporu jednak s provedenými výsledky, ať již zaměstnanců nebo akcionářů společnosti Neograph, jednak je zde rozpor s časovým kontextem, kdy k převzetí právního zastoupení společnosti Neograph od pana Janků došlo v roce 2011, zatímco rámcová smlouva o dodávkách byla uzavřena, resp. jednání o ní byla započata v roce 2007, a smlouva jako taková byla uzavřena v roce 2008. Obžalovaný dále upozornil na genezi tvrzení svědka Ing. Sitty týkajících se schůzek s panem Ing. Janků v kanceláři u Prašné brány a osob, které měl v tamějších prostorách při těchto příležitostech potkávat, jakož i na jistou nekonzistenci mezi podáním vysvětlení a mezi pozdější výpovědí svědka Ing. Sitty.

360. Obžalovaný **Jan Valtr** uvedl, že nepochopil, co je mu podanou obžalobou kladeno za vinu. Prohlásil, že se cítí neviný a veškerá obvinění odmítl. Rovněž se vyjádřil k jednotlivým skutkům, respektive ke svému konkrétnímu zapojení v nich. K části obžaloby týkající se společnosti Neograph uvedl obžalovaný, že ani v tomto případě nedocházelo z jeho strany k poskytování jakýchkoli informací o platbách směrem k osobě obžalovaného Rittiga. Do účetnictví společnosti Neograph neměl obžalovaný přístup, obdobně pak k účetnictví společnosti Cokeville Assets. O žádných realizovaných platbách ani činnostech nebyl nikdy nikým pravidelně informován.

⁵³ svazek 52 – č.l. 9769 – 9771 Žádost o prověření subjektů – odpověď MF ČR, FAÚ ze dne 18.1.2012

K dokumentu, který je nazván „Ospravedlnění smlouvy Neograph a DPP“ uvedl, že se jedná o dokument, který vznikl v době, kdy eskalovaly útoky pana Sitty na DPP a na obžalovaného Martina Dvořáka. Dokument vznikl buď na vyžádání zaměstnanců DPP, nebo přímo na vyžádání obžalovaného Dvořáka. Fakticky se jedná o chronologický popis smluvního vztahu mezi společnostmi Neograph a DPP. Ke spojení s osobou Ivo Rittiga a prostorám společnosti Rittig Partners, uvedl obžalovaný, že byl do konce roku 2008 zaměstnán ve společnosti Penta Investments. Po ukončení svého působení v této společnosti hledal nové prostory, které by mohl využít pro své zázemí. Tehdy mu Janků nabídl, zda by nechtěl využít kanceláře u Prašné brány, které využívá on sám. Jednalo se právě o kanceláře společnosti Rittig Partners. Tyto prostory Ivo Rittig dlouhodobě nevyužívá s ohledem na to, že většinu času pobývá v zahraničí. Této nabídce tedy obžalovaný Valtr využil. K tvrzení státního zástupce, že obžalovaný Valtr používal emailovou adresu společnosti Rittig Partners, uvedl obžalovaný, že se nezakládá na pravdě. Od doby svého působení ve společnosti Gereco s.r.o. pro své pracovní záležitosti využívá výhradně email s doménou jv.com.cz. Jedná se o doménu, kterou má pronajatou od správce domén v ČR, využíval ji od roku 2008 nebo 2009 až do současnosti. Vzhledem k tomu, že však využíval IT služeb společnosti DNG, která pro obžalovaného spravovala včetně domény také servis IT a další věci, včetně umístění domény na serveru, dozvěděl se, že od roku 2010 byla jeho doména umístěna na severu, který vlastnila společnost Rittig Partners, a který byl umístěn v kanceláři u Prašné brány. Obžalovaný Rittig neměl přístup k jeho e-mailové poště. Všechny adresy s jeho doménou jsou chráněny heslem konkrétního uživatele a neměl k nim přístup ani jeho správce IT.

K části obžaloby, v níž jsou popisovány fakturace mezi Ivo Rittigem a společností Cokeville Assets uvedl obžalovaný, že neví, jaký byl mezi těmito osobami smluvní vztah. Neví, jaké platby mezi nimi probíhaly ani za jaké plnění to bylo. Cenu jízdenek, které byly dodávány společností Neograph DPP si dohodli odpovědní zástupci obou společností, přičemž obžalovaný v žádném případě nezasahoval do cen, které ze smluvních vztahů vyplývaly.

K úvěrové smlouvě mezi společností Earnway a osobou obžalovaného Valtra na 2 mil. Kč a dále k úvěrové smlouvě společnosti Aenomy uvedl obžalovaný, že se jednalo o standardní nebankovní půjčky se standardním úrokem. Úvěr mezi společností Aenomy a společností Gereco s.r.o. byl poskytnut v roce 2010 nebo v roce 2011 a byl celý splacen, a to včetně úroků. Obžalovanému tedy není známo, jak by měl prostřednictvím této činnosti legalizovat výnosy z trestné činnosti.

361. Obžalovaný **JUDr. Peter Kmet'** v původním řízení využil svého práva a odepřel vypovídat, ke skutku podrobně vypověděl u hlavního líčení dne 11.9.2020, ve kterém byl na vlastní žádost vyslechnut. Obžalovaný sdělil, že ho vrchní soud obvinil z účasti na tunelování firmy Neograph. Obvinění obžalovaný odmítá a uvádí, že vrchní soud činí jakési matematické úkony, kdy srovnává zisk Neographu a výnosy Cokeville Assets, tzn. bere účetní veličiny, což vytváří nepřesný obraz a je to neodborné. Úvahou o nadbytečnosti služeb vsunutím dalšího subjektu, se podle názoru obžalovaného stát již zabývá v rámci svého mechanismu správcem daně, který tyto věci posuzuje, přičemž prokazování správce daně je založeno na tom, že důkazní břemeno nese sám podnikatel. Bylo zjištěno, že v rámci své činnosti správce daně se tím zabýval, a že zjistil po prováděných kontrolách, že faktury Cokville Assets jsou uznány jako daňově účinné, tzn. pokud je správce daně uznal jako daňově účinné znamená to, že služba proběhla a že v ní neshledal závady. Pak mluvit o nějakém účelovém vsunutí nemá své opodstatnění, není to důvodné, jestliže státní orgán, který je k tomu určen, se tím zabýval a posoudil to. Vůči Neographu obžalovaný jednal v rámci systému, který byl vytvořen, tzn. byl to klasický obchodní vztah dvou právnických osob. Obžalovaný jednal se spol. Cokeville Assets a jednal z pozice funkce ředitele a dále jako osoba jednající za organizační složku. Tzn. z hlediska jednání za tyto subjekty, bylo vše v naprostém pořádku. Ve vztahu k Neographu obžalovaný prováděl jenom to, co bylo předmětem Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb ze dne 10.8.2007. Neměl tedy žádnou zákonnou ani jinou smluvní povinnost starat se o to, aby jakákoliv jiná firma v tomto konkrétním

případě spol. Neograph, a konkrétně předseda představenstva Janků, řádně hospodařili se svým majetkem. Obžalovaný měl jako ředitel firmy povinnost starat se o svoji firmu Cokeville Assets a jedním ze základních principů podnikání je i to, že se podniká kvůli tomu, aby se dosáhlo zisku. Pokud tedy soud nebo zákon bude obžalovaného nutit do toho, aby se staral o hospodaření firmy, se kterou má obchodněprávní vztah, tak jej dostává do konfliktu zájmů se zákonnými povinnostmi vůči vlastní firmě. Spolupráce Neographu s Cokeville Assets bylo podnikatelské rozhodnutí, které mělo svoje důvody a podnikatel má právo to učinit. K modelu, co teoreticky doporučuje vrchní soud, obžalovaný sdělil, že kdyby se vytvořila situace, že by STC byla dodavatelem a jejím subdodavatelem Neograph, teoreticky by to stačilo na provedení obchodního případu. Majitel firmy JUDr. Sitta však řekl, že se roky snažili dostat se jako dodavatel či jako subdodavatel do DPP a nešlo to, tzn. jak v této variantě se může předpokládat, že když to nešlo x let, že najednou by to šlo. Je tu možnost, že žádný obchodní případ by v tom případě nebyl. Neograph získal zlatou referenci dodavatele jízdenek hlavního města ČR, tak toho by nebylo dosaženo, protože tu zlatou referenci by dostala STC, ta by ji mohla využívat. Ze spisu plyne, že v modelu, který doporučil obžalovaný, a který se realizoval v následujících letech, toho Neograph využil a získal několik zahraničních zakázek díky tomu, že se prezentoval jako dodavatel jízdenek pro DP hl.m. Prahy. V byznysu se mluví o referenci, kterou lze nazvat konkurenční výhodou, a pak je něco jako podnikatelská výhoda. Když obžalovaný panu Janků vysvětloval tyto věci, tak mu říkal, máte podnikatelskou výhodu, že dokážete vyrobit vynikající ceninový papír na takové úrovni, že je nepadělatelný, to je podnikatelská výhoda, kterou můžete uplatnit, ale potřebujete k tomu ještě konkurenční výhodu a ta konkurenční výhoda v tomto případě bude ta zlatá reference toho dodavatele pro DP hl. m. Prahy. Když toto dáte dohromady, tak ano, tak budete mít obrovskou výhodu oproti další konkurenci. Kdyby se šlo podle teoretické varianty Vrchního státního zastupitelství, tak by pokračoval starý model marketingu obchodních praktik, který se začínal v Evropě a ve světě postupně měnit, tzn. že už se nestavěla do jednoznačné role rovina výrobce nebo dodavatele papíru, nýbrž se vztahy začaly vyrovnávat. Tiskárna v rámci projektu již nemá takové majoritní postavení na diktování podmínek. Je to dáno technologickým pokrokem, neboť dnešní technika umožňuje lépe padělat tisk než materiál.

362. K bodu II./2 obžaloby týkající se společností Neograph a Cokeville vypověděl obžalovaný **Ing. Jaroslav Kubiska**, že společnost Cokeville byla společnost Britských Panenských ostrovů, jednal za ni obžalovaný Kmet' a Jana Lütken. Dispoziční práva k účtu měla Jana Lütken, zda je měl také obžalovaný Kmet', si obžalovaný nevybavil. Za českou organizační složku této společnosti byla v České republice odpovědná Jana Šádková. Tato společnost dle obžalovaného sloužila primárně k fakturování provizí a následně rozdělování provizí, ať již na úrovni prostřednictvím české organizační složky, nebo na úrovni zahraniční. Společnost neměla žádné zaměstnance a patřila do skupiny benefičního vlastníka Ivo Rittiga. Řádově měla společnost stamilionové příjmy. V obžalobě jsou naznačeny finanční toky ze společnosti Neograph na společnost Cokeville. Obžalovaný uvedl, že neviděl žádnou smlouvu uzavřenou mezi společností Cokeville a Neograph, stejně tak neviděl ani faktury, snad jen nějaké starší. Viděl však příchozí platby, viděl, že zdroj finančních prostředků je z DPP, z jízdenek, a že tyto finanční prostředky proudí přes společnost Neograph do společnosti Cokeville, kde se pak následně dělí mezi benefiční vlastníky Rittiga a Dvořák, a že část finančních prostředků zůstává ve prospěch advokátů a partnerů advokátní kanceláře. Obžalovaný se následně podrobněji vyjádřil k prováděným bankovním převodům a způsobu dělení provizí.

363. Obžalovaný **Mgr. David Michal** ke skutku uváděnému pod bodem II./2 obžaloby, v němž se uvádí zastupování společnosti Cokeville a Ivo Rittiga obžalovaným, citoval obžalovaný výňatek z rozsudku soudu z tzv. „kauzy Oleo“, který shrnuje, že pokud má advokát dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu společnosti nebo osoby, kterou zastupuje, nelze v tomto bez dalšího

spatřovat cokoliv nestandardního či nezákonného. Veškeré převody finančních prostředků byly realizovány na základě platných titulů, kterými byly uzavřené smlouvy. Obžalovaný Michal se mimo jiné podrobněji vyjádřil k roli obžalované Šádkové v rámci uskupení společností. Obžalovaná Šádková vedla účetní tým, měla na starosti účetní evidenci organizační složky společnosti Cokeville v České republice. Stejně jako obžalovaný, také ona měla svůj přístup na osobní účet pana Rittiga vedený na Kypru. Tento přístup párkrát využila, například k zaplacení nájmu za byt v Monaku, kdy jí s obsluhou tohoto účtu pomáhal bratr obžalovaného, Petr Michal. Obžalovaný kategoricky vyloučil, že by měla obžalovaná Šádková na starosti jakékoli zahraniční společnosti, už jen proto, že by jí k tomu nestačila jazyková vybava. Z hlediska rozdělení kompetencí ve společnosti Peskim by to byl také nesmysl, aby česká hlavní účetní zasahovala do zahraničních záležitostí. Obžalovaný Michal taktéž zcela odmítl tvrzení, že by obžalovaná Šádková měla podepisovat faktury společnosti Cokeville nebo jiných společností pod smyšleným jménem. V této souvislosti obžalovaný poukázal na to, že faktury podepsány být ani nemusely, neboť podpis nepatří mezi obligatorní náležitosti faktury. Možné zapojení obžalované Šádkové připustil pouze v rovině vyřizování vzkazů, že byl vydán určitý pokyn, avšak vyloučil, že by obžalovaná Šádková rozhodovala o dělení provizí nebo o tom, jak bude s jakýmkoli peněžními prostředky nakládáno. Obžalovaný ji příležitostně požádal o účast na dozorčí radě některé ze společností patřících někomu z portfolia klientů advokátní kanceláře.

364. Obžalovaná **Mgr. Karolína Babáková** ke skutkům pod body II./2 a II./3 obžaloby uvedla, že z těchto téměř není ani zřejmé, jaké konkrétní jednání jí je kladeno za vinu. O tom, že by mělo docházet k nehospodárnému nakládání s majetkem DPP, nic nevěděla. V následující části své výpovědi se podrobněji věnovala osobě obžalovaného Kubisky, hodnocení práce, kterou vykonával, jakož i jejich vzájemné spolupráce. K datům ze společnosti Peskim, která obžalovaný Kubiska vydal policejním orgánům na flash disku, odkázala obžalovaná na výsledky dokazování v kauze „Oleo Chemical“, dle nichž byla předmětná data zajišťována přinejmenším nestandardním postupem. V této souvislosti obžalovaná oslovila znalce Ing. Fialu, aby vypracoval znalecký posudek za účelem zjištění, zda bylo s daty dodatečně manipulováno. Následně obžalovaná konstatovala výsledky tohoto znaleckého zkoumání a založila do spisu krátkou cestou výše zmiňovaný posudek. Závěrem své výpovědi se obžalovaná vyjádřila k dokumentaci získané od švýcarských orgánů činných v trestním řízení. Nemá za to, že by mezi těmito dokumenty byly důkazy svědčící o její vině. Byla-li advokátkou zmocněnou klientem, jednala na základě tohoto zmocnění, pokud v rámci tohoto zmocnění něco podepsala, pak to bude patrně také pravda. Pokud byla ředitelkou nějaké společnosti, jednala jako ředitelka.

365. Obžalovaný **Ivo Rittig** uvedl, že to, co je mu podanou obžalobou kladeno za vinu, je absolutní lež. Se společnostmi Cross Point, Neograph ani Crowsnest nikdy neměl a ani v současnosti nemá nic společného. Odmítl, že by se podílel na legalizaci výnosů z trestné činnosti. Obžalovaný se následně vyjádřil k osobám ostatních spoluobžalovaných. S obžalovaným Ing. Martinem Dvořákem se zná, avšak pouze na bázi běžného společenského kontaktu, nikdy spolu neobchodovali. Ing. Ivo Štika mu není znám. Ing. Janků je jeho dlouholetý přítel, s nímž měl řadu společných aktivit. Společnost Neograph byla výlučně v režii Ing. Janků. Obžalovaný Rittig se o tuto společnost začal zajímat přibližně až v roce 2012 v souvislosti s problémy s Vladimírem Sittou starším. O spolupráci společnosti Neograph s DPP se obžalovaný dozvěděl ve stejnou dobu. JUDr. Peter Kmet' je jeho obchodním partnerem. Zná jej jako vlastníka a ředitele společnosti Cokeville Assets, s nímž obžalovaný Rittig spolupracoval přibližně od roku 2006. S obžalovaným Kmetěm se seznámil prostřednictvím JUDr. Šachty, který byl v té době jeho právníkem. Mgr. David Michal byl po nějakou dobu právním zástupcem obžalovaného. Prostřednictvím Mgr. Davida Michala pak zná okrajově také Mgr. Stubleho, a to právě z advokátní kanceláře. Obžalovaného Valtra zná přibližně dvacet let z dob, kdy obžalovaný Valtr

pracoval na letišti Ruzyně a obžalovaný Rittig měl v těchto místech několik desítek obchodů. Potkávali se však i neformálně. Co se týče využívání kanceláří u Prašné brány, uvedl obžalovaný, že tyto prostory byly pořízovány a vybaveny s tím, že je sám obžalovaný s ohledem na svoje zahraniční obchodní aktivity plně nevyužije, a tedy budou k dispozici i osobám pohybujícím se v jeho okolí. Jednou z těchto osob byl i Jan Valtr, který využíval jak tyto prostory, tak servery společnosti Rittig & Partners. E-mailovou adresu však měl obžalovaný Valtr vlastní. Obdobně pak ani obžalovaný Rittig neměl přístup do elektronické pošty obžalovaného Valtra. Obžalovaná Babáková také poskytovala obžalovanému právní služby. Petr Michal je obžalovanému znám pouze jako bratr Davida Michala. Janu Šádkovou zná obžalovaný jako účetní ve společnosti Peskim. Jana Šádková měla spolu s Davidem Michalem přístup k osobnímu tuzemskému i zahraničnímu účtu obžalovaného. Právě Jana Šádková prováděla soukromé platby obžalovaného. Osoba obžalovaného Kubisky je mu známa z tzv. „kauzy Oleo“. Nikdy předtím se s ním nesešel, nikdy s ním nemluvil. Obžalovaný ve vztahu k Ing. Kubiskovi vyjádřil pochybnosti o tom, nakolik relevantní informace může k projednávané trestní věci sdělit jednak s ohledem na jeho pracovní náplň ve společnosti Peskim, jednak s ohledem na to, že události, k nimž se vyjadřuje, spadají chronologicky do doby, v níž Ing. Kubiska neměl se společností Peskim a osobami ostatních obžalovaných nic společného.

Obžalovaný dále zdůraznil, že společnost Cokeville Assets patří obžalovanému JUDr. Kmet'ovi. Spolupráce mezi obžalovaným Kmet'em a Rittigem byla realizována na podkladě uzavřené smlouvy, přičemž za služby, které poskytoval obžalovaný Rittig, mu společnost Cokeville Assets platila. Odkud však toto peněžité plnění pocházelo, není obžalovanému známo. Společnost Mavex group obžalovanému není vůbec známa. Rozhodně odmítl, že by se s kýmkoli domlouval na tom, kdo bude jejím benefičním vlastníkem. Stejně tak obžalovanému nic neříkají ani společnosti Genova International či Earnway International Limited.

366. Obžalovaná **Jana Šádková** uvedla, že v roce 2006 začala pracovat jako účetní ve společnosti Jurista, která zajišťovala advokátní kanceláři administrativní zázemí. Na podzim téhož roku vznikla společnost Peskim, kam byla následně přeřazena. Tým účetních společnosti Peskim se postupem času rozrůstal, obžalovaná se stala hlavní účetní. Náplní její práce bylo zaúčtování dokladů, bankovních výpisů, mzdových záležitostí. Veškeré platby a faktury byly vždy schvalovány klienty. Jejím nadřízeným byl David Michal a Karolína Babáková. Společnost Peskim měla tuzemskou část, kam byli zařazeni účetní, dále analyticko-zahraniční část, kde byl Petr Michal, a projektovou část, kde byl pan Pergl. Obžalovaná uvedla, že do práce zahraničního oddělení nikdy nezasahovala, starala se výhradně o tuzemské účetnictví. Obžalovaná kategoricky popřela, že by vystavovala fiktivní faktury. Potvrdila, že měla přístup k účtům klientů. Takto měla přístup i na účet Davida Michala a Ivo Rittiga. V případě posledně jmenovaného měla přístup k tuzemskému účtu, ze kterého prováděla platby související s domácností, energie, pojištění atp. Obžalovaná nikdy nezakládala ani se nikterak nepodílela na zakládání off-shore společností, neúčastnila se zahraničních jednání. Společnosti DPP, Cross Point ani Neograph nikdy neúčtovala, nejednalo se o klienty společnosti Peskim. Co se týče prolínání práce tuzemského a zahraničního týmu, sdělila obžalovaná, že tuzemská část vůbec nezasahovala do činnosti zahraničního týmu. Mohlo se nejvýše stát, že společnost vedená v České republice měla zahraničního vlastníka, tedy docházelo např. k předávání účetních závěrek, aby tyto mohl zahraniční tým předat zahraničním daňovým specialistům. Pokud by měla česká společnost zahraniční účty, obsluhovalo by je zahraniční oddělení. Co se týče společností, které účtovala obžalovaná, nevybavila si, že by některá z nich měla zahraniční účet.

367. Z výše uvedených tvrzení obžalovaných je zřejmé, že všichni uvedení obžalovaní, kromě obžalovaného Kubisky, popřeli, že by zastírali původ věci, která byla získána trestným činem

spáchaným na území České republiky, jako členové organizované skupiny a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu, čímž získali pro sebe či pro jiného prospěch velkého rozsahu a tak měli spáchat zločin legalizace výnosů z trestné činnosti popsany a vymezený v bodě II./2 obžaloby.

368. Svědci slyšení před soudem u hlavního líčení, at' již zaměstnanci společnosti Peskim (Ing. Ondřej Beneš, Daniel Konrád, Magdaléna Mičková a Lenka Nováková) či advokáti spolupracující s advokátní kanceláří Šachta & Partners (Mgr. Alžběta Schirlová, Mgr. Milan Kučera, Mgr. Jakub Mečl, Mgr. Vladimíra Gajdarusová, JUDr. Olga Fojtíková a Mgr. Vít Plichta), neuvedli ve vztahu ke skutku uvedenému v bodu „II./2 legalizace Neograph“ podstatné konkrétní skutečnosti. Tvrzení uvádění svědkem Fišerem byla, jak výše uvedeno, hodnocena jako nevěrohodná. Výpovědi svědků Ing. Vladimíra Sitty a JUDr. Vladimíra Sitty jsou reprodukovány a zhodnoceny výše jako nevěrohodné.

369. Skutkem popsáným v bodu II./2 obžaloby se měli obžalovaní **Ing. Jan Janků a JUDr. Peter Kmet'** dopustit zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, a to v souvislosti úhradami společnosti Neograph, a.s. realizovanými ve prospěch společnosti Cokeville Assets Inc., organizační složka, na základě Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb ze dne 10. 8. 2007.

K výpovědi obžalovaného Ing. Jana Janků se sluší v rámci hodnocení uvést, že jeho výpověď s odstupem času zcela potvrdil jednak výpočet soudu ohledně úhrnu plateb poukázaných společností Neograph společnosti Cokeville Assets, a jednak nový znalecký posudek, který potvrdil procentní výši provize i její obvyklost resp. přiměřenost.

Trestného činu dle § 216 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 se dopustí ten, *kdo zastírá původ nebo jinak usiluje, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky nebo v cizině nebo jako odměna za něj.*

Jak vyplývá z obžaloby, měly být na účet společnosti Cokeville Assets Inc. převáděny z účtu společnosti Neograph, a.s. finanční prostředky, které tato společnost získala od DPP na základě smluvního vztahu založeného Rámcovou smlouvou o dílo na dodávku jízdních dokladů ze dne 11. 1. 2008. Jak výše podrobně rozebráno bylo dokazováním prostřednictvím nového znaleckého posudku zjištěno, že na provizi ve výši 19,7 % lze nahlížet jako na provizi přiměřenou, přičemž jak z hlediska právního, tak i obchodního byl nárok na tuto provizi ze strany společnosti Cokeville Assets oprávněný. Předmětné provizní platby nebyly nijak skrývány ve snaze ztížit jejich identifikaci, o čemž svědčí i údaje uváděné výše o provedených bankovních převodech v jednotlivých letech. Všechny převody peněžních prostředků proběhly bezhotovostně, tedy způsobem umožňujícím jejich identifikaci a zpětné vysledování odesílatele a příjemce. Společnost Neograph řádně v souladu se zákonem získala v roce 2008 od DPP zakázku na dodávku jízdních dokladů a dalších služeb a za prokazatelně poskytnuté služby obdržela od DPP finanční plnění. I kdyby na úhradu provize pro společnost Cokeville Assets použila společnost Neograph finanční prostředky předtím získané od DPP na základě tohoto smluvního vztahu, nemohlo se jednat o zastírání jejich původu. Pokud společnost Neograph hradila společnosti Cokeville Assets ze svých prostředků na základě uzavřené Smlouvy o poskytování poradenských a zprostředkovatelských služeb ze dne 10. 8. 2007 provizi spočívající ve finančním plnění za sjednaných podmínek, nemohlo se jednat o zastírání jeho původu. Z výše uvedeného nelze dospět k odůvodněnému závěru, že by jednáním Ing. Jana Janků a JUDr. Petera Kmetě byly naplněny znaky základní skutkové podstaty žalovaného trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti, natož znaky

skutkové podstaty kvalifikované, vyjádřené právní kvalifikací § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019.

370. Podle obžaloby se měl obžalovaný **Ivo Rittig** dopustit zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, a to jednáním popsaným v obžalobě pod bodem II./2, to vše v souvislosti s obchodním vztahem Dopravního podniku hl. m. Prahy a společností Neograph. Obžaloba klade obžalovanému Rittigovi za vinu jednání pod bodem II./2, jež má spojitost s obchodním vztahem mezi DPP a společností Neograph a to tak, že finanční prostředky pocházející z uvedeného obchodního vztahu byly převedeny na společnosti, jejichž benefičním vlastníkem byl Ivo Rittig, případně tyto platby kontroloval, přičemž mu mělo být známo, že finanční prostředky pochází z trestné činnosti ke škodě DPP.⁵⁴ Takové finanční převody měl obžalovaný Rittig kontrolovat prostřednictvím Jana Valtra a dalších osob.

Uvedená tvrzení obžaloby nebyla ani v doplněném dokazování po prvotním částečném zrušení rozsudku podložena žádnými upotřebitelnými důkazy. Základním předpokladem, kterým obžaloba odůvodňuje svůj závěr o spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti obžalovaným Ivo Rittigem, je skutečnost, že uzavření obchodních vztahů mezi DPP a společností Neograph bylo trestným činem, kterým byl DPP následnými platbami z těchto obchodních vztahů poškozen v tom smyslu, že úhrady poskytnuté společnosti Neograph byly důsledkem nehospodárného nakládání zástupců DPP s majetkem DPP. Toto tvrzení obžaloby nebylo prokázáno, neboť dokazováním bylo potvrzeno, že poskytnutá plnění ze strany DPP ve prospěch Neographu nebyla předražená a měla reálný podklad ve formě uskutečněných zdanitelných plnění.

Stejně tak bylo prokázáno, že provize vyplácená společností Neograph společnosti Cokeville Assets byla oprávněná a nebyla nepřiměřená. Za tohoto stavu tedy není možno hovořit na straně společnosti Neograph či Cokeville Assets o výnosech z trestné činnosti. Další nakládání s takto získanými finančními prostředky, proto nemůže zakládat podezření ze snahy zastříit původ těchto finančních prostředků a tedy jejich legalizaci.

Společnost Cokeville Assets byla klientem advokátní kanceláře Šachta & Partners, stejně jako Ivo Rittig, přičemž tito měli spolu uzavřenou smlouvu o spolupráci v oblasti poskytování konzultací a poradenských služeb ze dne 1. 8. 2006, včetně dodatku této smlouvy ze dne 9. 3. 2007. Pokud pak na základě této smlouvy došlo k proplacení částek Ivo Rittigovi s tím, že Ivo Rittig měl s JUDr. Peterem Kmetěm obchodní vztahy, kdy Ivo Rittig potvrdil, že své obchodní případy na základě této smlouvy realizoval výhradně v zahraničí⁵⁵, pak je třeba uvést, že obžalobě se

⁵⁴ č.l. 9 citace výroku obžaloby : „*Ivo Rittig, Ing. Jan Janků, JUDr. Peter Kmet', Mgr. David Michal, Mgr. Marek Stublej, Ivo Rittig, Ing. Jarolva Kubiska a Jan Valtr věděli, že předmětné finanční prostředky pocházejí z plnění poskytnutého společnosti Neograph od společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy akciová společnost za předražené ceny dohodnuté mezi Ing. Janem Janků, JUDr. Peterem Kmetěm a Ing. Martinem Dvořákem, Ing. Ivo Štítkou mimo zadávací řízení, ačkoli pro aplikaci výjimky ze zákona o veřejných zakázkách, ve znění účinném ke dni 11. 1. 2008 dle jeho § 18 nebyly splněny podmínky, a že smlouva mezi společností Neograph, a Cokeville Assets Inc. ze dne 10. 8. 2007 a smlouva mezi Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem ze dne 1. 8. 2006 sloužily k zastříení pravého účelu převodu předmětných finančních prostředků spočívajícího v osobním obohacení nejméně společnosti Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittiga.*“

⁵⁵ Ve vztahu ke smlouvě se společností Cokeville Assets Inc. obžalovaný Ivo Rittig u hlavního líčení uvedl, že s touto společností uzavřel smlouvu o spolupráci mající teritoriální dosah mimo území České republiky, avšak tuto smlouvu již nemá k dispozici. Obžalovaný Ivo Rittig potvrdil, že byl ve smluvním vztahu se společností Cokeville Assets Inc., a to na základě smlouvy o spolupráci v oblasti konzultačních služeb, přičemž tyto služby byly poskytovány výhradně v zahraničí, včetně oblasti Evropy, avšak s výjimkou oblasti České republiky a s výjimkou vztahů k záležitostem, které se týkají České republiky.

nepodařilo prokázat opak, to znamená, že by mezi Cokeville Assets a Ivo Rittigem žádné obchodní vztahy neexistovaly, a že by se jednalo pouze o účelové platby. Státnímu zástupci se prvotně nepovedlo prokázat, že by mezi Cokeville Assets a Ivo Rittigem žádné obchodní vztahy nebyly, a následně se nepodařilo prokázat, že by finanční prostředky převedené z Cokeville Assets pocházely právě z těch finančních prostředků, které společnosti Cokeville Assets zaslala společnost Neograph na základě provizní smlouvy. Z analýzy účtů Cokeville Assets v rozhodné době totiž vyplývá, že příchozích plateb na účty Cokeville Assets probíhala celá řada a rovněž i plateb odchozích z Cokeville Assets na různé společnosti, a není tak zřejmé, proč byly obžalobou zvoleny platby Ivo Rittigovi jako plabý, které mají pocházet ze společnosti Neograph resp. DPP. Z tohoto důvodu nelze prokazatelně dospět k závěru, že finanční prostředky, které společnosti Cokeville Assets získala od společnosti Neograph následně inkasoval obžalovaný Ivo Rittig. Lze doplnit, že, jak výše podrobně rozebráno, ze zkoumání účtů Cokeville Assets v rozhodné době plyne, že pohyb na účtech byl velmi aktivní a to od spousty subjektů v celkových stamilionových obrátech. V řízení před soudem tak nebylo prokázáno, že by Ivo Rittig měl něco společného se smluvním vztahem mezi společnostmi Cokeville Assets Inc., organizační složka a Neograph, a.s. a nelyne to ani z provedených prostorových odposlechů.

Je zřejmé, že obžaloba svoje úvahy čerpala výhradně z vyjádření obžalovaného Ing. Jaroslava Kubisky, který svou aktivitou získal statut spolupracujícího obviněného. Jedná se přitom o obviněného, který shodným způsobem již vystupoval v jiné trestní věci (Oleo Chemical), v níž jako spoluobžalovaný vystupoval i Ivo Rittig a oba dva byli obžaloby pravomocně zproštěni. Obžalovaný Jaroslav Kubiska přitom neměl žádné informace o aktivitách Ivo Rittiga, jeho vztahu s AK Šachta & Partners a společnostech, které podrobně popisuje.

Na podkladě důkazů provedených u hlavního líčení nelze dospět k odůvodněnému závěru, že by obžalovaný Ivo Rittig jednáním uvedeným v obžalobě pod bodem II./2 naplnil znaky základní skutkové podstaty žalovaného trestného činu, natož znaky skutkové podstaty kvalifikované vyjádřené právní kvalifikací § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019.

371. Obžalovaný **Ing. Jaroslav Kubiska** se před soudem vyjádřil tak, z pozice zaměstnance společnosti Peskim neměl v rozhodné době informace o obchodním vztahu mezi společnostmi DPP a společnostmi Neograph. Ostatní informace tvrzené obžalovaným Kubiskou vycházely spíše z vlastního hodnocení skutečnosti než, že by byly podloženy znalostí obchodních vztahů DPP nebo společnostmi Neograph či Cokeville Assets. Obžalovaný Kubiska neměl podstatné informace o obchodních vztazích společnostmi Cokeville Assets, ani o uzavřených smlouvách a přijatých a poskytnutých finančních plněních. Své vlastní ekonomické závěry učinil na podkladě číselných údajů a přehledu bankovních účtů této společnosti.

Lze shrnout, že informace, které obžalovaný Kubiska do trestního řízení poskytl, nebyly, a ani nemohly být, komplexní, s ohledem na jeho postavení řadového finančního analytika ve společnosti Peskim, protože z titulu své funkce ani neměl přístup k řadě informací, zejména k informacím o podstatě obchodních vztahů mezi jednotlivými subjekty, o nichž přesto zasvěceně referoval. Řada informací, které soudu sděloval, pocházela z jeho domněnek, kuloárových řečí, které je třeba podložit konkrétními důkazy použitelnými v trestním řízení. Vzhledem k délce svého zaměstnaneckého poměru se obžalovaný Kubiska k dotazu soudu nedokázal ani konkrétně vyjádřit, kdy subjektivně začal považovat svou činnost prováděnou ve společnosti Peskim za protiprávní. V řízení před soudem bylo prokázáno, že obžalovaný Kubiska v pozici finančního analytika, měl na starosti evidování pohybů na účtech zahraničních společností, nikoliv však vedení jejich účetnictví. Bylo zjištěno, že ve vztahu k zahraničním společnostem žádal providery těchto společností o provedení platebních transakcí. Toto vyplývá z řady e-mailů, ve kterých obžalovaný Kubiska žádá o provedení finanční transakce. Znění těchto

zpráv nelze považovat za příkazy obžalovaného Kubisky k platbám, a rozhodně z nich nevyplývá, že by obžalovaný byl tím, kdo je za provedení platby zodpovědný, či dokonce že by mu bylo známo, jakého plnění se týkají. Jen těžko lze připustit, že by mohl pokyny k platbám na základě svého rozhodnutí dávat obžalovaný Kubiska, když ani jeho náplní práce nebylo zabývat se konkrétními smluvními vztahy, respektive obsahem smluv, na základě kterých jsou finanční prostředky zasílány. Obžalovaný byl zcela evidentně k tomu, jaké platby má provádět, instruován ze strany svých nadřízených. Přestože se tedy obžalovaný Kubiska dobrovolně přiznával k tomu, že se dopouštěl trestné činnosti tím, že legalizoval finanční prostředky získané trestnou činností, je soud toho názoru, že už z titulu své funkce nemohl vůbec znát podstatu smluvních vztahů, na základě nichž byly finanční prostředky zasílány, a jednal výhradně na základě pokynů svých nadřízených. Ostatně je třeba připomenout, že obdobnou činnost, jako obžalovaný Kubiska, dělala celá řada zaměstnanců před ním i po něm, jako např. svědek Ondřej Beneš. Přesto, že dělal totéž, co obžalovaný Kubiska, nebyl z ničeho obviněn a vystupuje v trestním řízení pouze v pozici svědka. Obdobnou funkci jako obžalovaný Kubiska měl ve společnosti Peskim i Petr Eliáš, který byl finančním analytikem v Peskimu v období od srpna 2009 do srpna 2010, a uvedl, že měl aktivní a pasivní přístup k účtům zahraničních společností. Byl tedy oprávněn provádět některé platby na základě pokynů svých nadřízených, přesto ani on nebyl obviněn z žádné trestné činnosti. Dalším finančním analytikem na obdobné pozici, byl i Martin Fišer, který pracoval v Peskimu v krátkém období roku 2010. Přesto ani jeden ze shora uvedených, nebyl obviněn z páchaní trestné činnosti a v řízení vystupovali v procesním postavení svědků. Soudu tak není zřejmé, proč byl obviněn, a následně obžalován z trestné činnosti jen Jaroslav Kubiska, když osob konajících ve spol. Peskim stejnou práci byla celá řada.

Obžalovaný Jaroslav Kubiska se tak, přes veškeré své vlastní přesvědčení, žádného trestného činu nedopustil. U obžalovaného Jaroslava Kubisky totiž vůbec nemohlo dojít k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019.

372. Podle obžaloby se měli i obžalovaní **Mgr. Bc. David Michal, Mgr. Karolína Babáková, Petr Michal a Jan Valtr** dopustit zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, a to jednáním popsaným v obžalobě pod bodem II./2, to vše v souvislosti s obchodním vztahem Dopravního podniku hl. m. Prahy a společností Neograph, a.s.

Dle výroku obžaloby na čl. 9 tito obžalovaní společně s Ivo Rittigem, Ing. Janem Janků, Ing. Jaroslavem Kubiskou, Mgr. Markem Stublej měli vědět, „že předmětné finanční prostředky pocházejí z plnění poskytnutého společnosti Neograph od společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy akciová společnost za předražené ceny dohodnuté mezi Ing. Janem Janků, JUDr. Peterem Kmeťem a Ing. Martinem Dvořákem, Ing. Ivo Štikou mimo zadávací řízení, ačkoli pro aplikaci výjimky ze zákona o veřejných zakázkách, ve znění účinném ke dni 11. 1. 2008 dle jeho § 18 nebyly splněny podmínky, a že smlouva mezi společností Neograph, a Cokeville Assets Inc. ze dne 10. 8. 2007 a smlouva mezi Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittigem ze dne 1. 8. 2006 sloužily k zastření právního účelu převodu předmětných finančních prostředků spočívajícího v osobním obohacení nejméně společností Cokeville Assets Inc. a Ivo Rittiga.“

Uvedená tvrzení obžaloby nebyla ani v doplněném dokazování po prvotním částečném zrušení rozsudku podložena žádnými upotřebitelnými důkazy. Základním předpokladem, kterým obžaloba odůvodňuje svůj závěr o spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti uvedenými osobami, je skutečnost, že uzavření obchodních vztahů mezi DPP a společností Neograph bylo trestným činem, kterým byl DPP následnými platbami z těchto obchodních vztahů poškozen v tom smyslu, že úhrady poskytnuté společnosti Neograph byly důsledkem nehospodárného nakládání zástupců DPP s majetkem DPP. Toto tvrzení obžaloby nebylo prokázáno, neboť dokazováním bylo potvrzeno, že poskytnutá plnění ze strany DPP ve

prospěch Neographu nebyla předražená a měla reálný podklad ve formě uskutečněných zdanitelných plnění. Stejně tak bylo prokázáno, že provize vyplácená společností Neograph společnosti Cokeville Assets byla oprávněná a nebyla nepřiměřená. Za tohoto stavu tedy není možno hovořit na straně společností Neograph či Cokeville Assets o výnosech z trestné činnosti. Další nakládání s takto získanými finančními prostředky, proto nemůže zakládat podezření ze snahy zastříti původ těchto finančních prostředků a tedy jejich legalizaci.

Ve vztahu k proměným, které do řízení vložil svým usnesením vrchní soud, je třeba dodat, že z hlediska subjektivní stránky nebylo nijak prokázáno, že by Mgr. Bc. David Michal, Mgr. Karolína Babáková, Petr Michal a Jan Valtr věděli o tom, že peněžní prostředky zasílané na účty společnosti Cokeville Assets by mohli pocházet z nehospodárného nakládání s majetkem společnosti Neograph. V řízení nebylo prokázáno, že by znali obchodní tajemství společnosti Neograph spočívající ve vnitřním rozkladu cen jízdenek, papíru a souvisejícího zboží.

Obžalovaní David Michal, Karolína Babáková, Jana Šádková a Petr Michal měli obžalovanému Kubiskovi udělovat pokyny k realizaci převodů uvedeným v bodě II./2, a k těmto převodům vypracovat instrukce. Na základě jejich pokynů a instrukcí případně na základě vystavených faktur postupně převáděl obžalovaný Kubiska a dosud neustanovení pracovníci společnosti Peskim finanční prostředky jako plnění na základě účelově uzavřených smluv, a to Smluv o úvěrovém limitu nebo Smluv o úvěrové linii, uzavřené mezi jednotlivými společnostmi, přičemž doposud neustanovení pracovníci společnosti Peskim pro realizaci převodů plynoucí z úvěrových smluv zpracovávali nezbytné podklady oprávněným osobám. Obžalovaný Ivo Rittig měl kontrolovat realizaci těchto plateb výše uvedených společností. Účelem uvedených transakcí bylo zastření původu převáděných finančních prostředků a současně jejich vydání nejméně Ing. Martinovi Dvořákovi a Ivo Rittigovi. Obžaloba dále uvádí, že finanční prostředky získané jako plnění z účelově uzavřené Rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdnic dokladů a souvisejících výrobků mezi společností DPP a společností Neograph byly na základě účelově uzavřených smluvních vztahů uvedených na stránkách 8 až 13 obžaloby mezi společnostmi Neograph, a.s., Cokeville Assets Inc., organizační složka, Ivo Rittigem, Mavex Group Incorporated, Aelia Limited Inc., Aelia Property s.r.o., Real 9 a.s., Earnway International Limited, obžalovaným Janem Valtrem, Washington Intertrade, Anemoy Perpatema Limited a obžalovaným Peterem Kmetěm, převáděny za účelem zastření původu těchto prostředků získaných ke škodě DPP za předražené ceny dohodnuté zástupci společnosti Neograph, DPP a Cokeville Assets Inc., organizační složka.

Soud dospěl k závěru, že nebylo bez pochybností prokázáno, že by se obžalovaní tohoto jednání dopustili. Jak výše uvedeno bylo prokázáno, že obžalovaný Kubiska měl na starosti evidování pohybů na účtech zahraničních společností, nikoliv však vedení jejich účetnictví. Bylo zjištěno, že ve vztahu k zahraničním společnostem žádal providery těchto společností o provedení platebních transakcí. Toto vyplývá z řady e-mailů, ve kterých obžalovaný Kubiska žádá o provedení finanční transakce. Znění těchto zpráv nelze považovat za příkazy obžalovaného Kubisky k platbám, a rozhodně z nich nevyplývá, že by obžalovaný byl tím, kdo je za provedení platby zodpovědný, či dokonce že by mu bylo známo, jakého plnění se týkají. Jen těžko lze připustit, že by mohl pokyny k platbám na základě svého rozhodnutí dávat obžalovaný Kubiska, když ani jeho náplní práce nebylo zabývat se konkrétními smluvními vztahy, respektive obsahem smluv, na základě kterých jsou finanční prostředky zasílány. Obžalovaný byl zcela evidentně k tomu, jaké platby má provádět, instruován ze strany svých nadřízených Davida Michala a Karolíny Babákové. Tito uvedli, že tyto pokyny činili na základě pokynů svých klientů, které delegovali na obžalovaného Kubisku, případně na Petra Michala, který pokyny delegoval na obžalovaného Kubisku.

Stejně jako u obžalovaného Kubisky soud nemohl dospět bez pochybností a dalších důkazů k tomu, že osoba v postavení účetní Jana Šádková, David Michal a Karolína Babáková jako advokáti, nebo pracovník účetní společnosti Petr Michal řídili trestnou činnost spočívající v preposílání finančních prostředků z účtu Cokeville Assets na účty zahraničních společností, když

nebylo prokázáno, že by jim bylo známo, že se jedná o finanční prostředky pocházející z údajné trestné činnosti. Nadto, jak již bylo uvedeno, ani nebylo prokázáno, že by tyto finanční prostředky byly na účet Cokeville Assets zaslány z hlediska původu právě ze společnosti Neograph resp. DPP.

373. Soud musí učiniti několik poznámek k obžalované **Janě Šádkové**. Obžaloba klade obžalované Šádkové za vinu, že na základě jejích pokynů a na základě vystavených faktur postupně převáděli dosud neustanovení pracovníci společnosti Peskim finanční prostředky jako plnění na základě účelově uzavřených smluv, a to Smluv o úvěrovém limitu nebo Smluv o úvěrové linii, uzavřené mezi výše uvedenými společnostmi, přičemž doposud neustanovení pracovníci společnosti Peskim pro realizaci převodů plynoucí z úvěrových smluv zpracovávali nezbytné podklady oprávněným osobám. Obžalovaný Ivo Rittig měl kontrolovat realizaci těchto plateb výše uvedených společností a měl být informován prostřednictvím e-mailů obžalovanou Šádkovou. Účelem uvedených transakcí bylo zastření původu převáděných finančních prostředků a současně jejich vydání nejméně Ing. Martinovi Dvořákovi a Ivo Rittigovi. Obžaloba dále uvádí, že finanční prostředky získané jako plnění z účelově uzavřené Rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdních dokladů a souvisejících výrobků mezi společností DPP a společností Neograph byly na základě účelově uzavřených smluvních vztahů uvedených na stránkách 8 až 13 obžaloby mezi výše uvedenými společnostmi a obžalovanými, převáděny za účelem zastření původu těchto prostředků získaných ke škodě DPP za předražené ceny dohodnuté zástupci společnosti Neograph, DPP a Cokeville Assets Inc., organizační složka. Převody finančních prostředků probíhaly částečně na základě pokynů obžalované Šádkové, která rovněž měla vystavovat pro některé transakce faktury, které měla podepisovat fiktivními osobami jako Maria Gold, Meg Brown a Zoe Vasilidis.

Shora uvedeným jednáním se tedy obžalovaná Jana Šádková s dalšími obžalovanými měla dopustit zastření původu věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, jako členové organizované skupiny a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu, čímž získali obžalovaní pro jiného prospěch velkého rozsahu a tímto jednáním, tedy dle obžaloby, naplnit skutkovou podstatu trestného činu, zločinu legalizace dle ust. § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a), b) a c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019.

374. Dokazováním u hlavního líčení bylo bez pochybností prokázáno, že se obžalovaná Šádková v rámci své činnosti nepodílela na rozhodování ani vyjednávání obchodních případů, neznala obsah ani plnění smluv, nebyla při tvorbě smluvní dokumentace ani při žádných obchodních jednáních. Obžalovaný Kubiska uvedl, že obsah smluvní dokumentace neznal, u obchodních jednání nebyl, nicméně na rozdíl od kauzy Oleo Chemical však, v této věci a jeho výpovědi, došlo k posunu ve vylíčení skutečnosti týkající se údajného podpisu faktur jménem Maria Gold. Vlastní trestná činnost obžalovaného Kubisky dle jeho slov, měla spočívat v tom, že poté co vystavil fakturu, měl se podílet na převodech z účtu společnosti Cokeville Assets na účty Ivo Rittiga. Obžalovaný Kubiska však v jiném řízení, tedy v kauze Oleo Chemical vypovídá odlišně, když v hlavním líčení kauzy Oleo Chemical uvedl, že obžalovanou žádné faktury, vyjma faktur např. na Mavex, Unitex, Washington, neviděl podepsat. Výpověď obžalovaného Kubisky byla soudem z důvodů uvedených výše hodnocena jako nevěrohodná.

Odvolací soud ve svém usnesení naznačil otázku důležitosti existence osoby Maria Gold, ve smyslu obžalobou tvrzené neexistence této osoby. Eventuální ověření bylo ponecháno na úvaze nalézacího soudu prostřednictvím mezinárodních organizací cestou právní pomoci. Nalézací soud právní pomoc nerealizoval, a to mimo jiné i z důvodu, že by případná odpověď cestou právní pomoci, že na Britských panenských ostrovech není evidován občan tohoto jména, nebyla

vypovídající o existenci takové osoby. Osob se jménem Maria (Marta) Gold existuje v zahraničí jistě takové množství, že nelze uzavřít, že taková osoba neexistuje na podkladě toho, že neprochází evidencí, jejíž validitu soud nemůže zhodnotit. K hodnocení otázky Marie Gold, je zcela výstižné hodnocení na čl. 226 v již pravomocném rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10.2.2017 pod sp.zn.: 46 T 8/2015 ve věci Oleo Chemical: „*Pokud se jedná o osobu Maria Gold, která byla podepsána na fakturách společnosti Cokeville Assets, nebyly k ní zjištěny žádné bližší informace kromě toho, že nefiguruje v evidencích na Britských Panenských Ostrovech. Ani tato skutečnost ale nemůže vést k bezpečnému závěru, že faktury za společnost Cokeville Assets vystavovala právě obžalovaná Jana Šádková. Ostatně podpis na faktuře není v současnosti ani podstatnou náležitostí tohoto dokumentu s ohledem na to, že většina jich je zasílána elektronickou cestou.*“

Na závěr této problematiky lze zmínit, že ze zaznamenaného rozhovoru rozhovoru mezi Davidem Michalem a Petrem Michalem (PANAMA II. dne 9.7.2015 od 11.06.07 do 11.20.55 hodin) vyplynulo, že se baví o tom, zda přiznají uvedenou osobu Maria Gold. K tomu lze dodat, že takovýto rozhovor nasvědčuje tedy více tomu, že taková osoba existovala, než že taková osoba neexistovala.

375. Trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle ust. § 216 tr. zákoníku vyžaduje z hlediska jeho zavinění úmysl. V podané obžalobě však rozbor úmyslného zavinění obžalované směřující k zastření původu nebo ztížení či znemožnění zjištění původu věci, která byla získána trestným činem, zcela absentuje. Zaviněním ve vztahu k trestnému činu legalizace výnosů z trestné činnosti se zabývá rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 8 Tdo 1173/2011, z něhož vyplývá, že „*závěr o zavinění pachatele musí být vždy podložen výsledky dokazování a musí z nich logicky vyplynout. Okolnosti subjektivního charakteru lze zpravidla dovozovat toliko nepřímou z okolností objektivní povahy, z nichž je možno dle zásad logického myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele ke porušení nebo obroženi zájmů chráněných trestním zákonem.*“ Jak popsáno shora, závěr o spáchání trestného činu z provedeného dokazování učinit nelze, když subjektivní stránka zcela absentuje. Především nebyl spáchán tzv. zdrojový trestný čin, tedy vyvedení finančních prostředků z DPP na Neograph. Soud dále neshledal prokázaným ani případný zdrojový trestný čin, spočívající ve vyvedení finančních prostředků z Neograph na Cokeville Assets. U obžalované současně nemohlo dojít k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019.

376. Co se týče obžalovaného **Mgr. Marka Stubleého** i ten měl dle obžaloby zastírat původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jako člen organizované skupiny a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu, čímž měl získat pro sebe značný prospěch a pro jiného prospěch velkého rozsahu, čímž měl spáchat zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), d) odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku.

Obžaloba klade obžalovanému Stubleemu za vinu, že měl uzavřít dohodu s obžalovaným Ing. Janků, stejně jako obžalovaný Mgr. Michal a obžalovaný Ivo Rittig, na základě které měl obžalovaný Ing. Janků dávat pokyny Václavě Franceové k převodům ve prospěch společnosti Cokeville Assets v celkové výši 40.043.572 Kč. Dále měl obžalovaný uzavřít dohodu s obžalovaným Janem Valtrem, stejně jako obžalovaný Mgr. Michal a Ivo Rittig, že bude dohlížet na průběh plateb společnosti Cokeville Assets v souvislosti s plněními souvisejícími se službami dodávanými DPP, tedy včetně plnění od společnosti Neograph. Dále měl obžalovaný uzavřít dohodu s obžalovanými Ing. Janků, JUDr. Kmetěm, a Mgr. Michalem, aby Jana Lütken z finančních prostředků získaných společností Cokeville Assets od společnosti Neograph a majících původ platbách DPP za dodávky jízdnic dokladů vyplatila částku ve výši nejméně 19.623.050 Kč obžalovanému Ivo Rittigovi.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Provedeným dokazováním se výše uvedené nepodařilo jakkoli prokázat. Svědci ve shodě uvedli, že obžalovaný se v rámci výkonu advokacie v advokátní kanceláři Šachta and Partners o zahraniční agendu nezajímal, neboť nebyla v jeho kompetenci. V rámci dokazování nebyl proveden jako důkaz žádný pokyn či příkaz podepsaný obžalovaným Markem Stubleym, který by bylo možno vztáhnout ke skutku II./2 obžaloby, ani žádná listina, ze které by vyplývalo jakékoliv propojení obžalovaného Stubleého se zahraniční agendou řešenou v rámci advokátní kanceláře Šachta and Partners a společnosti Peskim, ať již v souvislosti se zakládáním zahraničních společností či přípravou smluvní dokumentace pro tyto zahraniční společnosti. Rovněž nebyl proveden žádný důkaz, který by prokazoval, že obžalovaný Stubleey disponoval informacemi o zahraniční agendě a obsahu a podstatě právních, účetních a dalších služeb poskytovaných zahraničním subjektům či jejich benefičním vlastníkům. Bylo dostatečně prokázáno, že ačkoliv byl obžalovaný partnerem advokátní kanceláře Šachta and Partners, fakticky byl podřízeným obžalovaného Mgr. Michala a byl výkonným právníkem se specializací na tuzemskou obchodní a korporátní agendu.

Pokud státní zástupce v odůvodnění obžaloby tvrdí, že obžalovaný Mgr. Marek Stubleey se měl spolu s obžalovaným Mgr. Michalem a Ivo Rittigem podílet na faktickém vedení společnosti Neograph, zejména s odkazem na provedené odposlechy, pravdivost tohoto tvrzení nebyla prokázána. Rozhodně nelze učinit závěr prezentovaný státním zástupcem v závěrečné řeči, že by se v rozhodném období v letech 2007 až 2011 obžalovaný Mgr. Stubleey, Mgr. Michal a Ivo Rittig spolupodíleli na obchodním vedení společnosti Neograph včetně obchodního vztahu této společnosti se společností Cokeville Assets, nebo že by se obžalovaný Mgr. Stubleey a obž. Ing. Štika podíleli na stanovování cen dodávek jízdních dokladů. V řízení před soudem byli vyslýcháni jak akcionáři, tak kompletní obchodní i výrobní vedení společnosti Neograph, přičemž nic takového zjištěno nebylo. V podrobnostech lze odkázat na výše uvedené hodnocení prostorových odposlechů.

Dle obžaloby měl obžalovaný Marek Stubleey získat prospěch tím, že mu byl poskytnut úvěr společností Washington Intertrade a který nebyl vrácen. Tyto okolnosti jsou však uvedeny pouze odůvodnění obžaloby, nejsou součástí výroku obžaloby ve smyslu popisu skutku. Nebylo prokázáno, že by úvěrové prostředky poskytnuté obžalovanému Marku Stubleymu měly souvislost s projednávanou zdrojovou trestní činností. Byly provedeny důkazy, ze kterých plyne, že obžalovaný Mgr. Stubleey poskytnutý úvěr vrátil a to přehled odměn zajištěných u obžalované Šádkové v rámci kauzy Oleo Chemical, výpisy z bankovního účtu obžalovaného Mgr. Stubleého a výpověď svědka JUDr. Šachty. Tyto důkazy dostatečným způsobem osvědčují, že úvěr poskytnutý obžalovanému Mgr. Stubleymu byl saturován z odměn, které mu nebyly vyplaceny, ale měly být použity jako splátky poskytnutého úvěru. Pokud státní zástupce poukazuje na prostorové odposlechy komunikace mezi obžalovaným Mgr. Michalem a obhájkyňí obžalovaného Mgr. Stubleého rozhodně z této nevyplývá, že by si byl obžalovaný Mgr. Stubleey vědom, že poskytnutý úvěr nesplatil.

377. Co se týče obžalovaného Jana Valtra i ten se měl dle obžaloby zastírat původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jako člen organizované skupiny a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu, čímž měl získat pro sebe značný prospěch a pro jiného prospěch velkého rozsahu, čímž měl spáchat zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), d) odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku.

Jak výše opakovaně uvedeno ohledně dohod popsanych ve výroku obžaloby na č. 1. 9 nebyly provedeny žádné upotřebitelné důkazy. Ohledně smlouvy o půjčce ze dne 29. 9. 2009 mezi společností Earnway International Limited, zastoupenou ředitelkou Mgr. Karolínou Babákovou a osobou Jan Valtr, jejímž předmětem byl úvěr ve výši 2.000.000,- Kč se splatností 5 let a převodů

finančních prostředků ve výši 1.500.000,- Kč a 500.000,- Kč na účet č. 196713350227/0100 vedený u Komerční banky a.s., majitele účtu Jana Valtra, kterými měli Mgr. Karolína Babáková, Jan Valtr a Ing. Jaroslav Kubiska dle obžaloby svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Earnway na účet Jana Valtra zastržit *původ finančních prostředků ve výši nejméně 2.000.000,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph*.⁵⁶ lze zopakovat, že nebylo vůbec prokázáno, že by tyto úvěrové prostředky poskytnuté obžalovanému Valtrovi měly souvislost s projednávanou údajnou zdrojovou trestní činností.

Obžalovaný Jan Valtr byl nepochybně propojen s řadou osob vystupujících v souzené trestní věci. Jednak byl klientem advokátní kanceláře Šachta & Partners, což potvrdili obžalovaní David Michal a Karolína Babáková, dále byl poradcem generálního ředitele DPP obžalovaného Dvořáka a rovněž bylo prokázáno, že se obžalovaný Valtr stýkal i s obžalovaným Ivo Rittigem. Obžalovaný Valtr uvedl, že využíval prostor kanceláře obžalovaného Rittiga U Prašné brány a měl zde svůj pracovní prostor. Výslovně popřel, že by zde měl svůj počítač, neboť vždy používal svůj přenosný notebook. Pokud byl proveden důkaz elektronickým diářem, pak soud nepovažuje za dostatečně prokázané, že jde o diář obžalovaného za situace, kdy obžalovaný Valtr uvedl, že jemu osobně žádný počítač nebyl v rámci žádné prohlídky zajištěn. Soubor elektronický diář byl nalezen v počítači zajištěném při prohlídce jiných prostor na adrese U Prašné brány, kterou využíval Ivo Rittig v rámci své pracovní činnosti. V řízení nebylo zjištěno, komu patří předmětný zajištěný počítač a hlavně koho se týkají data, která obsahuje. Soud má po provedení tohoto důkazu pochybnosti, zda jde o elektronický diář právě obžalovaného Valtra, neboť je zcela nestandardní, aby si osoba, která si vede svůj diář, zaznamenávala své vlastní schůzky tím, že zde uvádí i své příjmení. Z výše uvedených důvodů nelze na tomto dokumentu stavět žádné skutkové zjištění.

378. Na závěr soud zdůrazňuje, že základním zákonným východiskem, kterým obžaloba odůvodňuje svůj závěr o spáchání trestných činů legalizace výnosů trestné činnosti je, že uzavření obchodních vztahů mezi Dopravním podnikem a společností Neograph bylo trestným činem a současně byl Dopravní podnik následným platbami z těchto obchodních vztahů majetkově poškozen.

Obžaloba tvrdila, že úhrady, které DPP poskytl společnosti Neograph byly důsledkem nehospodárného nakládání s majetkem dopravního podniku zástupci Dopravního podniku, neboť jednotlivá plnění ze strany společnosti Neograph byla předražená. Na základě podrobného dokazování rozhodl nalézací soud tak, že dospěl k závěru, že skutek popsany a vymezený v části I./2 (skutek Neograph) není trestným činem a na podkladě tohoto stavu nelze hovořit na straně společnosti Neograph o výnosech z trestné činnosti.

⁵⁶ část výroku obžaloby na č.l. 9 : „Na základě účelově uzavřené smlouvy „Smlouva o půjčce“ ze dne 29. 9. 2009 v Praze mezi společností Earnway International Limited, zastoupenou ředitelkou Mgr. Karolínou Babákovou a osobou Jan Valtr, jejímž předmětem byl úvěr ve výši 2.000.000,- Kč se splatností 5 let, Ing. Jaroslav Kubiska zpracoval nezbytné podklady k převodu a po jejich podpisu Mgr. Davidem Michalem a Mgr. Karolínou Babákovou zadal Ing. Jaroslav Kubiska vlastní příkaz k převodu finančních prostředků, přičemž následně byly takto převedeny dne 8. 10. 2009 finanční prostředky ve výši 1.500.000,- Kč a 500.000,- Kč na účet č. 196713350227/0100 vedený u Komerční banky a.s., majitele účtu Jana Valtra. Mgr. Karolína Babáková, Jan Valtr a Ing. Jaroslav Kubiska svými pokyny a instrukcemi k převodům z účtu společnosti Earnway na účet Jana Valtra zastřeli původ finančních prostředků ve výši nejméně 2.000.000,- Kč získaných ke škodě Dopravního podniku na základě jím v zastoupení Ing. Martina Dvořáka účelově uzavřeného smluvního vztahu se společností Neograph.“

379. Vrchní soud v Praze v usnesení pod sp. zn. 4 To 12/2020 zavázal nalézací soud povinností zabývat se skutečností, zda jednání obžalovaných JUDr. Kmetě a Ing. Janků popsané v legalizačním skutku II./2 nemůže být samostatným zdrojovým trestným činem. Na základě dalších provedených důkazů zejména novým znaleckým posudkem, nalézací soud dospěl k závěru, že ani jednání Ing. Janků a JUDr. Kmetě popsané pod bodem II./2 není trestným činem a na podkladě tohoto stavu nelze hovořit o výnosech z trestné činnosti. Další nakládání s takto získanými finančními prostředky tak nemůže být považováno za snahu zastřít původ těchto finančních prostředků a tedy jejich legalizaci. Z dokazování vyplynulo, že finanční prostředky byly evidovány v účetnictvích obou společností a byly řádně zdaněny. Lze shrnout, že dokazováním nebylo prokázáno, že převáděné finanční prostředky jak z DPP do Neographu, tak z Neographu do Cokeville Assets Inc., organizační složka, byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky. Tento trestný čin byl považován obžalobou (resp. uvažován odvolacím soudem) ve vztahu k trestnému činu legalizace výnosů z trestné činnosti za čin zdrojový a bez jeho existence se nelze dopustit praní špinavých peněz. Protože skutek, který měl být zdrojovým, není trestným činem, dospěl nalézací soud jednoznačně k závěru, že byť se skutek popsaný a vymezený v dílčím skutku II./2 částečně stal – tj. finanční prostředky společností Neograph získané jako plnění ze smluvního vztahu uzavřeného dne 11. 1. 2008 mezi společností Dopravní podnik a společností Neograph na podkladě Rámcové smlouvy o dílo na dodávku jízdnic dokladů a souvisejících výrobků, byly následně na základě smluvního vztahu ze dne 10. 8. 2007 mezi společností Neograph a společností Cokeville Assets Inc., organizační složkou, převedeny na účty společnosti Cokeville Assets Inc., organizační složka, vedené bankami ve Švýcarské konfederaci a v Kyperské republice; avšak v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

380. Soud proto procesním postupem podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžalované Ing. Jana Janků, JUDr. Petera Kmetě, Jana Valtra, Mgr. Marka Stubleho, Ing. Jaroslava Kubisku, Janu Šádkovou, Mgr. Davida Michala, Mgr. Karolínu Babákovou, Petra Michala a Ivo Rittiga z tohoto skutku.

K NÁHRADĚ ŠKODY:

381. Podle ustanovení § 229 odst. 3 tr. řádu jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vždy na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.

Možnost uložit obžalovanému plnit nároky poškozeného v rámci adhezního řízení je vázána výlučně na odsuzující rozsudek, kdy v trestním řízení bylo prokázáno, že obžalovaný spáchal trestný čin a poškozeným nárokováná újma je následkem tohoto trestného činu.

Vzhledem k tomu, že soud obžalované postupem podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil ze skutků v obžalobě uvedených, musel rozhodnout, že podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 42/2017, Vysočany, 190 00 Praha 9, IČO: 000 05 886 a poškozený JUDr. Vladimír Sitta, MBA, narozený 21.5.1957 bytem Pavlišovská 2288/11, 193 00 Praha 9 odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze podat** odvolání do **osmi** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,

obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Po vyhlášení rozsudku může se oprávněná osoba odvolání výslovně vzdát.

Praha, 27. listopadu 2020

Mgr. Petr Hovorka, v.r.

předseda senátu